

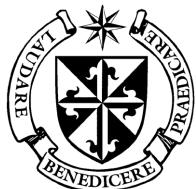
SIGLA

Fontes ex quibus desumpti sunt cantus huius libelli, et publicationes liturgiae normarum pertinentes, haec sigla indicant:

ANTIPHONARIUM PRO LITURGIA HORARUM

Iuxta Usum Ordinis Prædicatorum

I
TEMPUS ADVENTUS
TEMPUS NATIVITATIS

- AG: *Antiphonarium Sacri Ordinis Prædicatorum pro Diurnis Horis.* Martini Stanislai Gillet permissu editum. Romæ, 1933.
- AJ: *Antiphonarium juxta Ritum Sacri Ordinis Prædicatorum.* Vincentii Jandel jussu editum. 2 vol. Mechliniæ, 1867-70.
- AM: *Antiphonale Monasticum pro Diurnis Horis cum Variationibus (1961).* Ed. Monachi S. Petri de Solesmes. Parisis, 1934.
- AN: *Nocturnale seu Antiphonarium Sacri Ordinis Prædicatorum pro nocturnis horis.* Ed. Geroliti Ammosaulici. Bonnæ ab Rhenum, 2006.
- AV: *Antiphonale Vaticanum. Antiphonale Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ pro Diurnis Horis Pii X papæ iussu editum.* Romæ, 1913.
- GS: *Graduale Simplex,* 2 ed., Romæ, 1999.
- LH: *Liturgia Horarum iuxta Ritum Romanum.* Romæ, 1975.
- MG: *Matutinum S.O.P.,* Stanislai Gillet permissu editum. Romæ, 1936.
- OCO: *Ordo Cantus Officii. Notitiae,* 19 (1983): 244-47, 357-528.
- A-KN 1011: Klosterneuburg: Augustiner Chorherrenstift Bibliothek, MS 1011 (XIV sæc.).
- D-Mbs Clm 4306: Munich: Bayerische Staatsbibliothek, MS Clm 4306.
- DK-Kk 3449: Copenhagen: Det kongelige Bibliotek Slotsholmen, MS Gl. Kgl. Samling, 3449 (c. 1580).
- OHS: *Officium Hebdomadæ Sanctæ S.O.P: Ecclesiasticum Officium iuxta Ritum Sacri Ordinis Prædicatorum Triduo ante Pascha et Dominica Resurrectionis.* Emmanuelis Suarez issu editum. Romæ, 1949.
- PC: *Processionarium iuxta ritum s. Ordinis Prædicatorum.* H Cormier iussu regontium et editum (Romæ: Cura Magistri Ordinis, 1913).
- PM: *Psalterium Monasticum. Psalterium cum Canticis Novi et Veteris Testamenti iuxta Regulam. Benedicti et Alia Schemata Liturgiae Horarum Monasticæ cum Cantu Gregoriano.* Ed. Monachi S. Petri de Solesmes. Solesmis, 1981.
- POP: *Proprium Officiorum Ordinis Prædicatorum.* Vincentii de Couesnongle iussu editum. Romæ, 1982.
- POP Add: *Additamenta ad Proprium Missalis et Liturgiæ Horarum post Editiones Typicas 1982-2006.* Proprium Ordinis Prædicatorum: Docu-menta 1. Caroli A. Azpiroz Costa Issu Edita. Romæ: S. Sabinæ, 2006.
- PR: *Processionale Monasticum ad Usum Congregationis Gallicæ.* Ordinis Sancti Benedicti. Solesmis, 1895.
- RC: *Regulæ Cantus. Tonorum Communium iuxta Ritum Ordinis Prædicatorum Regulæ,* Aniceto Fernandez approbatæ (Romæ: S. Sabina, 1965).
- RM: *Liber Responsorialis iuxta ritum monasticum,* Solesmis 1895.
- VM: *Rituale Vestitionum et Professionum in Monasteriis Congregationis S. Petri de Solesmis O. S. B.* Capituli jussu editum, Germani Cozien auctioritate promulgatum. Desclée no. 832. Paris: Desclée, 1952.

Lectori S. P.

AD CELEBRANDAM *Liturgiam Horarum* secundum traditionem Ordinis nostri, *Proprium Officium Ordinis Prædicatorum* publicatum est anno 1982. Etiam ad cantandam *Liturgiam Horarum* facilius, quando desint antiphonæ cum musica Gregoriana, Sacra Congregatio pro Sacramentis et Cultu Divino publicavit *Ordo Cantus Officii* anno 1983. Sed ad hoc tempus, novum vesperale cum omnibus cantibus approbatis, ad usum Ordinis, numquam publicatum est.

Non publicato adhoc Vesperale cum musica, hic libellus, in modo provisorio, ad supplendam hanc lacunam, productus est, ex libris liturgicis Ordinis et ex fontibus authenticis traditionis cantus Romani. Toni pro cantandis psalmis sunt iuxta libellum “Regulæ Cantus O.P.” promulgatum anno 1965.

Cantus inventi in hoc libello desumpti sunt præsertim ex libellis nostri Ordinis quando existant. Quando isti carent, cantus selecti ex traditione monastica vel Romana sunt secundum ordinem propositum in libello “Ordo Cantus Officii.” Antiphonæ inventæ in Antiphonario promulgato auctoritate Vincentii Jandel, sunt correctæ secundum manuscriptum antiphonarium certificatum de conventu Poissy per modum electronicum in retu mundiali. Antiphonæ inclusæ in opere Corpus Antiphonarum Officii, sunt transcriptæ ex manuscriptis indicatis. Siglæ librorum aliorum usatorum indicatæ sunt secundum abbreviationes elencatæ ante hac introductione.

Antiphonæ ad I Vesperas Dominicarum per annum desumptæ sunt ex libris biblicis qui leguntur ad Officium Lectionum in Dominica et feriis propriæ hebdomadæ. Si Laudes non celebratur cum cantu, pro opportunitate, antiphonæ Laudum Matutinarum possunt usari ad I Vesperas in loco antiphonæ desumptæ ex lectionibus Officii Lectionum. Ideo non dantur initium proprium cantico Benedictus, sed solam terminationem toni.

SECUNDUM *Proprium Ordinis* (“Indicationes pro celebrationibus liturgicis,” nn. 31-39, pp. lxxxii-iv), modus se habendi fratrum in choro melius regulabitur iuxta circumstantias locorum, nihilominus, sequentes normæ proponuntur:

1. Fratres stent versi ad altare vel ad imaginem Salvatoris:
 - a) ad versiculum introductorium *Deus in adiutorium*.
 - b) ad PRECES et ad orationem dominicam, si opportunum

videatur.

- c) ad orationem et eius conclusionem, nisi fiat inclinatio.
2. Chorus stet contra chorum:
 - a) ad hymnum.
 - b) ad canticum evangelicum.
 - c) ad PRECES, nisi fratres sint versi ad altare.
3. Ad psalmos, chorus sedet vel stat prout casus fert. Omnes stet et devote se inclinat in doxologias.
4. Omnes sedentes auscultant lectionem. Ad responsoria quæ sequuntur, fratres modo magis idoneo se habent.
5. Inclinatio profunda fiat:
 - a) ad *Gloria Patri* et ad doxologiam versiculi introductorii, et etiam psalmorum et cantici evangelici.
 - b) ad conclusionem hymni.
 - c) si placet, ad orationem et ad eius conclusionem, nisi fratres sint versi ad altare vel imaginem Salvatoris.
 - d) si placet ad benedictionem in fine horarum.
6. Fratres genua flexi manere possunt:
 - a) pro opportunitate, in feriis Quadragesimæ vel in diebus pænitentiae ad orationem diei et ad eius conclusionem; pro opportunitate in quibusdam occasionibus possunt eitam prostrationem facere.
7. Omnes se signant signo crucis in initio Officii, ad verba: *Deus, in adiutorium*. Nota quod secundum consuetudinem nostram non se signant fratres ad initium canticorum evangelicorum.

Spero quod hic libellus promoveat usum canti Dominican et Gregoriani in conventis nostris, et det fratribus, sororibus, laicis Ordinis, necnon omnibus Christifidelibus, modum observandi dictum attributum ad Patrem nostrum S. Augustinum: “Qui cantet, bis orat.”

R. P. Augustinus Thompson, O.P.

TONI COMMUNES

Ad Officium Lectionum

MODUS INCOHANDI OFFICII LECTIOMUM

MG 1

Dómi-ne lá-bi- a me- a apé- ri- es. ¶ Et os me- um annun-
ti- á-bit laudem tu- um.

VERSUS ANTE LECTIOMES

Exemplum de Dominica I Adventus:

AG 5

¶ Respí-ci- te et le-vá- te cápi- ta vestra.
¶ Quó-ni- am appro-pínquat red-émpti- o vestra.

LECTIONES AD OFFICIUM LECTIOMES

Lectiones dividuntur per versus aut sententias. Regulariter versus, pro tenore verborum, subdividitur in tres partes: post quarum primam, flexa; post secundam, mediatio; et post tertiam, terminatio. Si sententia fuerit brevis, omittitur flexa; si brevior, omittitur etiam mediatio. Si autem longior fuerit, tunc iterari possunt flexa et mediatio alternatim. In lectiones Hebdomadae sanctae, ubi divisio textus ad cantum adaptata est, ita ut as signum, flexa, ad duplex punctum (:) mediatio, ad simplex punctum (.) vel interrogativum (?) Terminatio cantanda sit.

Exemplum:

Hic est qui in Vírgine incarná- tus, super lignum su-

spénsus, in ter-ra se- púltus est, et resúrgens a mórtuis ad cæ-

lórum excélsa consécen- dit.

HYMNUS SS. AMBROSII ET AUGUSTINI

AG 140*

Te De- um lau-dá-mus: te Dómi-num con-fi- té- mur.

Te æ- ténum Pa- trem, omnis ter- ra ve- ne- rá- tur.

Ti- bi omnes án-ge- li, ti- bi cæ- li et u-ni- vér-sæ po-

te- stá- tes: Ti- bi ché-ru-bim et sé- ra-phim incessá-bi- li

vo- ce pro-clá- mant: San- ctus, San- ctus, San- ctus
 Dó-mi- nus De- us Sá- ba- oth. Ple- ni sunt cæ- li et
 ter- ra ma-ie-stá-tis gló-ri- æ tu- æ. Te glo-ri- ó- sus
 A-posto- ló- rum cho- rus, Te prophe- tá- rum lau-dá-bi-
 lis núme- rus, Te már-ty- rum can-di- dá- tus lau-dat ex-
 ér- ci- tus. Te per or-bem ter- rá- rum san-cta con-fi-
 té- tur Ecclé- si- a, Pa- trem imménsæ ma- ie-stá- tis;
 Ve- ne- rándum tu- um ve- rum et ú- ni- cum Fí- li- um;

San-ctum quo-que Pa- rá- cli- tum Spí- ri- tum. Tu rex
 gló- ri- æ, Chri-ste. Tu Pa-tris sempi- té-rus es Fí- li- us.
 Tu, ad li-be- rándum suscep- tú- rus hó-mi- nem, non hor-
 ru- í- sti Vír-gi-nis ú- te- rum. Tu, de-ví-cto mor-tis a-cú- le-
 o, a-pe-ru- í- sti cre-dén-ti- bus regna cæ- ló- rum. Tu ad
 déxte- ram De- i se- des, in gló- ri- a Pa-tris. Iu-dex
 cré- de- ris es- se ven-tú- rus. Te er-go, quæ-sumus, tu- is
 fámu- lis súbve- ni, quos pre- ti- ó-so sángui- ne re-demí-sti.

Æ- té- na fac cum sanctis tu- is in gló- ri- a nume-
rá- ri. [Sal-vum fac pó- pu- lum tu- um, Dó-mi-ne, et
bé-ne-dic he- re- di- tát- ti tu- æ. Et re- ge e- os, et
ex-tól- le il-los usque in æ- té- num. Per síngu- los
di- es be- ne- dí- ci- mus te; et laudá- mus nomen tu- um
in sáe- cu- lum, et in sáe- cu- lum sáe- cu- li. Di- gná- re,
Dómi-ne, di- e i- sto si- ne peccá- to nos cu- sto- dí- re.
Mi- se- ré- re no- stri, Dó- mi- ne, mi- se- ré- re no- stri. Fi-

at mi- se- ri- cór- di- a tu- a, Dó- mi- ne, su- per nos, que- mág-
mo- dum spe- rá- vi- mus in te. In te, Dó- mi- ne, spe-
rá- vi: non con-fún- dar in æ- té- num.]

Ad Laudes et Vesperas

MODUS INCOHENDI OFFICII.

AG 1

De-us, in adiu-tó- ri- um me- um inténde.
R. Dómi-ne, ad adiuván-dum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et
Fí- li- o, et Spi- ri- tu-i Sancto. Sic-ut e- rat in princí- pi-o et nunc
et semper, et in sáe- cu- la sáe- cu- ló- rum. Amen. Al- le- lú- ia.

LECTIO BREVIS

RC 31

Lectio brevis, pro sensu verborum, in membra sufficientia pro numero phrasorum dividenda sunt. Alternatim fiunt duæ clausulæ, quæ flexio et elevatio vocantur, ita ut ultima sit flexio. Ad punctum interrogativum non fit specialis modulatio. Indicationes divisionum: dulplex punctum (:) indicat elevationem et crucem () flexionem.

Exemplum:

Cu- i compa- rá-bo te vel cu- i assimi- lá-bo te,
flexio

fi- li- a Ie-rú-sa-lem? cu- i exæqua-bo te et conso- lá-bor
2 1 elevatio

te virgo fí- li- a Si- on? Magna est vel-ut ma-re contrí-
flexio

ti- o tu- a.

PRECES

RC 40-41 (cf. *Vesperale Romanum*, 2010, p. 758)

Preces possunt cantari iuxta modum cantandi lectiones ad Officium lectionum et lectionem primam ad Missam. Exemplum:

flex

Christum auctórem vi- tæ, quem Deus suscitávit quique

2

1

nos suscitábit per virtútem suam, o-rémus, clamán-tes: Rx. Chri-

1

ste, vi-ta nostra, salva nos.

Christe, lux fúlgida in ténebris splendens, vitæ princeps et mor-

2

1

tálium santi- fi- cá- tor, hanc diem ad laudem tuam fac
nos

transí-ge-re

Rx. Christe, vi-a nostra, salva nos.

ORATIO DOMINICA

In tono solemni:

Et nunc o- ra- ti- ó-nem, quem Chri-stus Dómi-nus nos dó-
 cu- it, omnes simul di-cá-mus:
 Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um;
 advé-ni- at regnum tu- um; fi- at vo- lúntas tu- a, sic-ut in
 cæ-lo et in ter-ra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da nobis
 ho-di- e; et di-mít-te no-bis dé-bi- ta nostra, sic-ut et nos
 di-mít-timus de-bi- tó-ri-bus nostris; et ne nos indú-cas in
 tenta- ti- ó- nem, sed lí-be- ra nos a ma- lo.

In tono simplici:

Et nunc o- ra- ti- ó-nem, quem Chri-stus Dómi-nus nos dó-
 cu- it, omnes simul di-cá-mus:
 Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cétur nomen tu-um;
 advé- ni- at regnum tu- um; fi- at vo- lúntas tu- a, sic-ut in
 cæ- lo et in ter-ra. Pa-nem nostrum co-ti-di- ánum da nobis
 ho- di- e; et di-mít-te no-bis dé-bi- ta nostra, sic-ut et nos
 di-mít-timus de-bi- tó-ri-bus nostris; et ne nos indú-cas in
 tenta- ti- ó- nem, sed lí-be- ra nos a ma- lo.

ORATIO

RC 33

Corpus Orationis in duo, tria vel quattuor membra, pro sensu verborum, dividitur, alternando flexionem et meditationem seu elevationem. Istae clausulae ita disponuntur ut ultima sit elevatio. Indicationes divisionum: flexio puncto cum virgula (;) designatur; elevatio vero dupli puncto (:) significatur.

Exemplum:

De- us, cu-ius ho-di- érna di- e præ-cón-i- um Inno-

1 2 elevatio

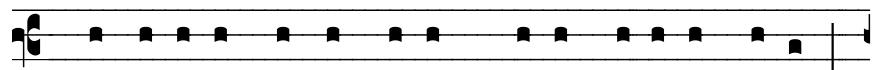
céntes mánty-res non loquéndo, sed mo-ri- éndo conféssi sunt:

flexio

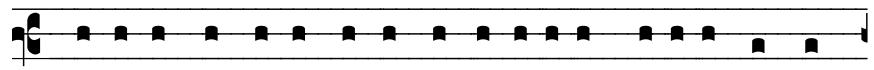
ómni- a in no-bis vi- ti- órum ma-la mortí- fi-ca; ut fi-dem

1 2 elevatio

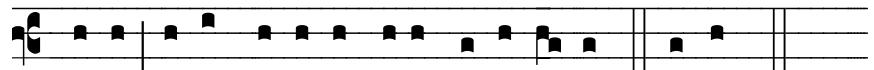
tu- am, quam lingua nostra lóqui-tur, é- ti- am mó-ri-bus vi-ta fa-te- á-tur:

Conclusio:

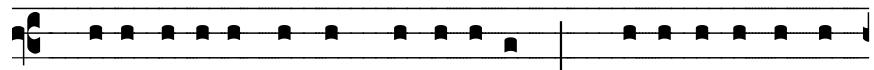
Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí- li- um tu- um,

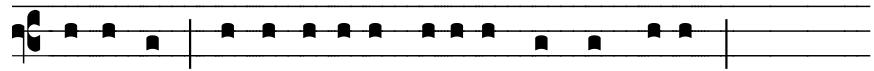
qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti,

De- us per ómni- a sáe-cu-la sæcu-ló- rum. Rx Amen.

Alia Conclusio:

Qui vi-vis et regnas cum De- o Patre (vel: Qui te-cumi vi-vit

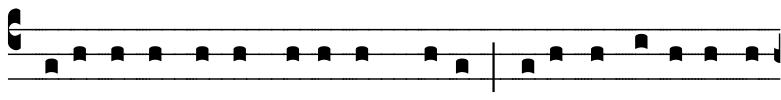
et regnat) in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De- us, etc.

BENEDICTIO

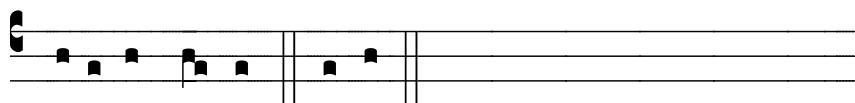
cf. Missale Romanum, p. 1782

Dómi-nus vobís-cum. Rx Et cum spi-rí-tu tu- o.

Bene-dí-cat vos omnípo-tens De-us, Pater, et Fí- li- us, et

Spi-rí- tus Sanctus. R. Amen.

DISMISSIO

In Solemnitatibus:

cf. MSOP (1965) 345; AG 12

I- te in pace. R. De- o grá- ti- as.

In Festis et memoriis Beatæ Virginis Mariæ: cf. MSOP (1965) 345

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In Dominicis:

cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In Festis:

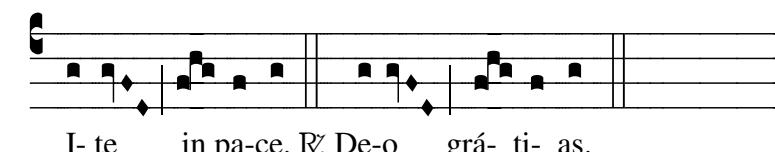
cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In Memoriis:

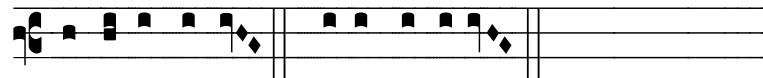
cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In feriis:

cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

Vel secundum usum Romanum:

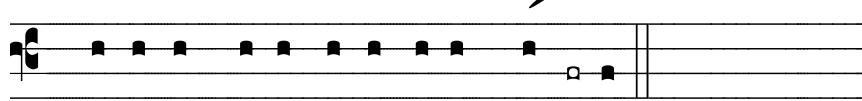
I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

Ad Horas medias

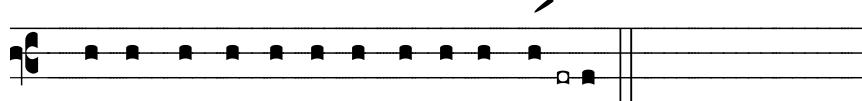
VERSUS POST LECTIONEM BREVEM

Exemplum de tempore Adventus:

AG 5

V. Timé-bunt gentes nomen tu- um, Dómi-ne.

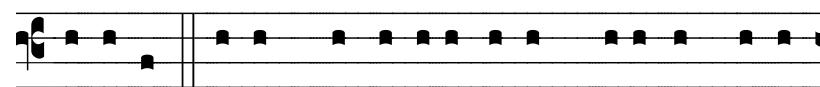
R. Et omnes re-ges terræ gló-ri- am tu- am.

ORATIO

RC 33

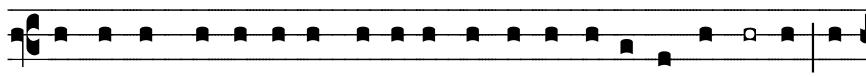
Corpus Orationis dividitur sicut ad Horas maiores, alternando flexionem et meditationem (;) seu elevationem (:); conclusio brevis orationis terminatur semper in flexio.

Exemplum:

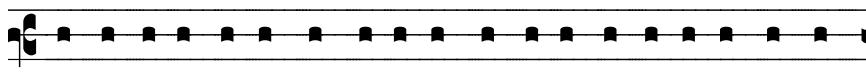

O-remus. Concé-de nos fámulos tu- os, quásimus, Dómi-

1 2 elevatio

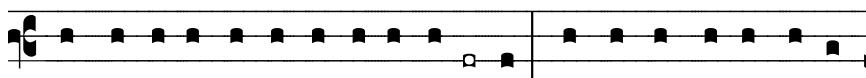
ne De- us, perpé- tu- a mentis et córpo- ris sa-lú- te gaudé- re: et

glo- ri- ó- sa be- á- tæ Ma-rí- æ Vír-gi-nis in-tercessi- ó- ne,

flexio

1

a præ-sénti li-be- rá- ri tri-stí- ti- a; et æ- té- na pérfru- i

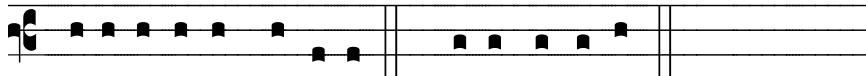
2 elevatio

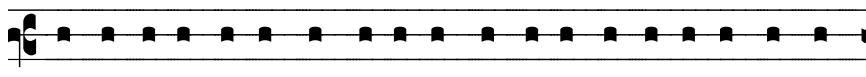
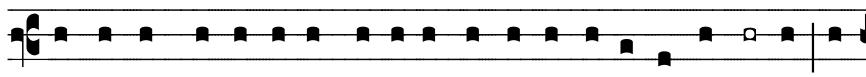
læ- tí- ti- a: Per Christum Dómi- num nostrum. R^X. Amen.

In fine Horarum mediarum et Officii lectionum:

AG 13

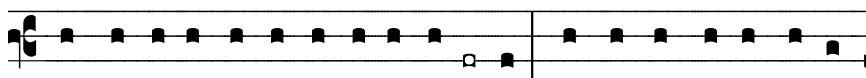

Bene-di-cámu s Dómi-no. V. De- o grá- ti- as.

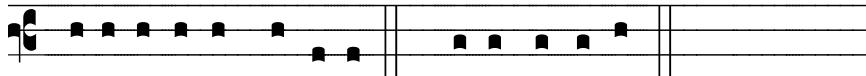

flexio

1

2 elevatio

TEMPUS ADVENTUS**I. USQUE AD DIEM 16 DECEMBERIS****Ad Invitatorium**

Antiphona in feriis. (Ps. t. 6a, p. 1125)

AJ 1:60 (cf. LHR 4)

Regem venturum Dominum, veni- te ad- o-remus. Veni-te

Ad Laudes matutinas

HYMNUS

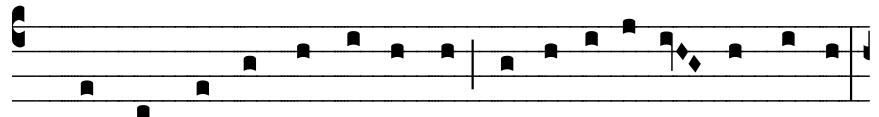
AG 23

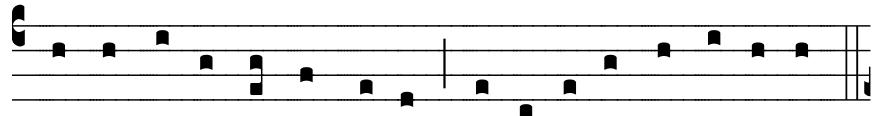
1. Vox cla-ra ecce ínto-nat, obscú-ra quæque íncre-pat;

pro-cul fu-gén-tur sómni- a; ab æthre Chri-stus prómi- cat.

2. Mens iam re- súr-gat tór-pi- da quæ so-de extat sáu-ci- a;

si- dus re- fúl-get iam no-vum, ut tol-lat omne nó- xi- um.

3. E sur-sum Agnus mít- ti- tur la-xá- re gra- tis dé- bi- tum;

PROPRIUM DE TEMPORE

omnes pro in-dulgén- ti- a vo-cem de-mus cum lá-cri-mis.

4. Se-cúndo ut cum fúlse- rit mundúmque horror cín-xe- rit,
non pro re- á- tu pú-ni- at, sed nos pi- us nunc pró- te-gat.

5. Summo Pa-rén-ti gló-ri- a Na- tóque sit vi- ctó- ri- a,
et Flámi-ni laus dé-bi-ta per sæ-cu-ló-rum sæ-cu-la. A-men.

RESPONSORIA BREVIA

In Dominicis:

AG 38

IV Chri-ste, Fí- li De- i vi- vi, * Mi-se-ré- re no-bis.

Christe. Qui ven-tu-rus es in mundum. * Mi-se-ré- re no-bis.

Glo- ri- a Pa- tri et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto.

Chri-ste.

In diebus ferialibus: AG 60

IV Su-per te Ie- rú-sa-lem * O-ri- é- tur Dómi-nus. ¶ Et gló-
ri- a e- ius in te vi- dé- bi- tur.* O-ri- é- tur Dómi-nus.

Gló-ri- a. Su-per te.

Ad Horas medias

Ad Tertiam

HYMNUS

AG 148

VIII 1. Nunc, Sancte, nobis, Spí-ri-tus unum Patri cum Fí- li- o,
digná-re promptus ín-ge- ri nostro re- fú- sus pécto- ri.

2. Os, lingua, mens, sensus, vigor
confessióñem pésonent,
flamméscat igne cáritas,
accéndat ardor próximos.

Ant.

AG 315 (cf. OCO 371)

I b

Prophé-tæ præ-di-cavé-runt nasci Salva-tó-rem de Vír-gi-

ne Ma- rí- a. Eu o u a e.

¶ Timébunt gentes nomen tuum, Dómine.

¶ Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Ad Sextam

HYMNUS

AG 153

VIII

1. Rector po-tens, ve-rax De- us, qui témpe-ras re-rum vi-ces,

splendó-re ma-ne ínstru- is et í-gni- bus me- rí- di- em,

2. Exstíngue flamas lítium,
aufer calórem nóxiúm,
confer salútem córporum
verámque pacem córdium.

3. Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant.

AG 740 (cf. OCO 371)

VII b

Gábri- el archán-ge- lus lo-cú-tus est ad Ma- rí- am,

di-cens: A-ve, grá-ti- a ple- na; Dó-mi-nus te-cum; be-ne-dí-

cta tu inter mu- lí- e- res. Eu o u a e.

¶ Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

¶ Vísita nos in salutári tuo.

Ad Nonam

HYMNUS

AG 158

VIII

1. Re-rum, De- us, tenax vi-gor, immó-tus in te pérmá-nens,

lu-cis di- úr-næ témpo- ra succés-si- bus de- térm-i- nans,

2. Largíre clarum véspera,
quo vita numquam décidat,
sed prémium mortis sacræ
perénnis instet glória.

3. Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant.

AG 322 (cf. OCO 371)

VII a

Quódmodo fi- et i-stud, Ange- le De- i, qui a
 vi- rum in conci- pi- éndo non pér-tu- li? Audi Ma- rí- a,
 Virgo Chri-sti: Spí- ri- tus San-ctus su-pervé-ni- et in te,
 et virtus Altis- sí- mi ob-umbrá- bit ti- bi. Eu o u a e.

¶ Veni, Dómine, et noli tardáre.

Rx. Reláxa facínora plebi tuæ.

Ad Vesperas

HYMNUS

AG 72

VI

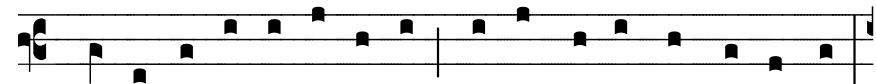
1. Condí-tor alme sí-de-rum, æ-térrna lux cre-dén-ti- um,
 Chris-te, red- émptor ómni- um, ex-áudi pre-ces súpli-cum.

2. Qui cón-do-lens in-té- ri- tu mor-tis pe- rí- re sää-cu- lum,

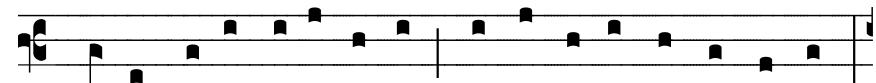
sal-vás-ti mundum lángui-dum, do-nans re- is remé-di- um.

3. Vergén-te mundi véspe- re, u- ti sponsus de thá- la-mo,

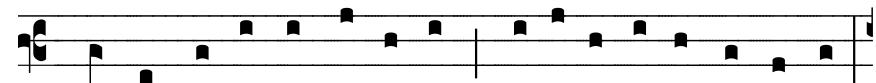
e-gréssus ho-nes- tís-sima Vírgi-nis ma-tris cláu-su- la.

4. Cu- ius for-ti po-tén-ti- æ ge- nu curván-tur ómni- a,

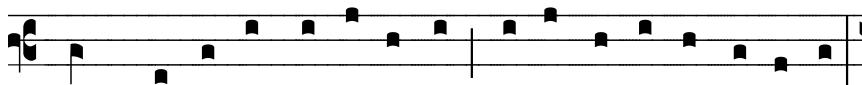
cæ- lés-ti- a, ter-réstri- a nu- tu fa- téntur súb-di- ta.

5. Te, Sancte, fi- de quáe-sumus, ventú-re iu-dex sää- cu- li,

consérvá nos in témpo- re hos-tis a te- lo pér- fi- di.

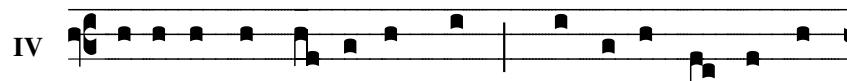
6. Sit, Chri-ste, rex pi-ís-si-me, ti- bi Pa-tríque gló-ri- a

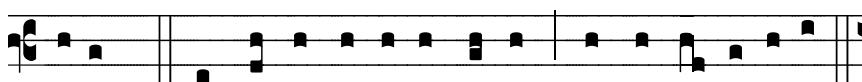
cum Spí-ri- tu Pa-rácli-to, in sempi-térna sáe-cu-la. A-men.

RESPONSORIUM BREVE

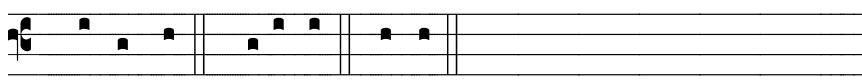
AG 45

Ve-ni ad li-be-rándum nos, * Dó-mi-ne De-us vir-

tú-tum. ¶ O-stende fá-ci-em tu-am, et sa-lvi é- rimus.

* Dómi-ne Gló-ri-a. Ve-ni.

PROPRIUM DE FERIIS ADVENTUS ANTE DIEM 17 DECEMBRIS

Propria de diebus Dominicis Adventus invenuntur in Psalterium.

FERIA II

Responsoria prolixa ad Officium lectionum: Post lectionem primum, Præcursor veniet, AJ 2:417 (LH 1: 166); post lectionem secundam, Cantate tuba, AJ 1:179 (LH 1: 129).

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Veníte et ascendámus ad montem Dómini, ad domum Dei Iacob, ut dóceat nos vias suas, et ambulémus in sémitis eius: quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Ierúsalem.

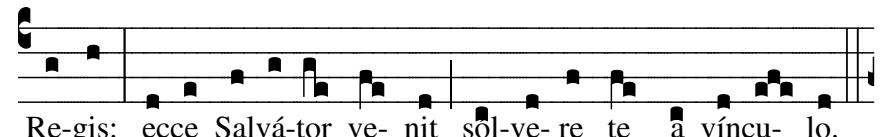
ANTIPHONA AD BENEDICTUS

In I Hebdomada (p. 1137):

AG 296 (cf. OCO 372)

Le-va, Ie-rú-sa-lem, ó-cu-los et vi-de po-ténti-am

Re-gis: ecce Salvá-tor ve-nit sól-ve-re te à víncu-lo.

Cant. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-él, * quia visitávit et fe-

cit redemptiōnem ple-bis su-æ.

In II Hebdomada (p. 1170):

AG 328 (cf. OCO 372)

VIII a

Di-cit Dómi-nus: Pœni-ténti- am ági- te: appro-
pinquá-vit enim regnum cæ-lórum, alle-lú-ia. C. Be-ne-díctus
Dómi-nus De-us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónem
ple-bis su-æ.

In II Hebdomada (p. 1164):

AG 302 (cf. OCO 373)

VII a

De cæ- lo vé-ni- et Domi-ná- tor Dómi-nus, et in ma-
nu e- ius honor et impé-ri- um. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-
us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su-æ.

PRECES

In I et III Hebdomadis:

Christus Dóminus, Fílius Dei vivi, lumen de lúmine, edúcet nos in

lucem, ut videámus iustitiam eius. Ergo cum fidúcia eum
deprecémur: *Veni, Dómine Iesu.*

O Lumen indefíciens, ad calíginem nostram discutiénda móriens,
— excita, Christe, fidem nostram a somno.

Fac ut secúri ambulémus tota die,
— cum iucundítate claritatis tuæ.

Perfectam nos doce mansuetúdinem,
— ut nota sit ómnibus homínibus.

Veni ad novam terram nobis creándam,
— in qua iustítia et pax inhábitent.

Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Christum redemptórem, fratres caríssimi, deprecémur, qui véniet,
ut redeúntes ad se a mortis potestáte líberet, et súpplices
implorémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Tuum Dómine, dum annuntiámus advéntum,
— munda cor nostrum ab omni spíritu vanitatis.

Ecclésia tua, Dómine, quam fundásti,
— te per omnes gentes magnificet.

Lex tua, Dómine, illúminans óculos,
— prótegat pópulos tibi met confítentes.

Qui gáudia advéntus tui nobis ab Ecclésia prænuntiári concédis,
— fac ut promptíssima devotióne te excipiámus.

Pater noster *in tono simplici.*

ORATIO

In I Hebdomada :

Fac nos, quásumus, Dómine Deus noster: advéntum Christi Fílii
tui sollícitos expectáre; ut, dum vénérerit pulsans, oratiónibus
vigilántes, et in suis invéniat láudibus exultántes: Per Dóminum.

In II Hebdomada:

Dirigátur quásumus, Dómine: in conspéctu tuo nostræ petitiónis
oratio; ut ad magnum incarnatióni Unigéniti tui mystérium nostræ
vota servitútis illibáta puritáte pervéniant: Per Dóminum.

In III Hebdomada:

Voci nostræ, quæsumus, Dómine: aures tuæ pietatis accómoda; et cordis nostri ténebras grátia Fílli tui nos visitántis illústra: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Et erit in die illa: † resíduum Israél et, qui effúgerint de domo Iacob, innítentur super Dóminum Sanctum Israél in veritáte. Relíquiæ reverténtur, reliquiæ Iacob ad Deum fortē.

Ad Sextam

Hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: † « Noli timére, póplus meus habitátor Sion. In die illa auferétur onus de úmero tuo et iugum de collo tuo ».

Ad Nonam

Prope est ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Iacob et Israél salvábitur.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Salvatórem expectámus Dóminum Iesum Christum, qui reformábit corpus humilitatis nostræ configurátum córpori suæ: secúndum operatiónen qua étiam possit subícere sibi ómnia.

Ad Magnificat, ant.

In I Hebdomada (p. 1178, 1180)

AG 295 (cf. OCO 372)

I b

Ange-lus Dó-mi-ni nunti- á-vit Ma-rí- æ, et concé-

pit de Spí- ri- tu Sancto, alle- lú-ia. C. Magní-fi-cat * á-ni-
ma me- a Dóminum.

In II Hebdomada (p. 1190):

AG 303 (cf. OCO 372)

IV b

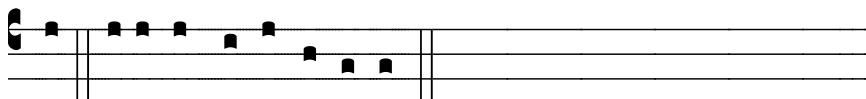
Ecce vé-ni- et Rex, Dómi-nus terræ, et ipse áu-fe-ret
iu- gum capti- vi- tá-tis nostræ. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.

In III Hebdomada (p. 1200):

AM 221 (OCO 373)

VIII a

Be- á- tam me di- cent omnes ge- ne- ra- ti- ó- nes,
qui- a ancíl- lam húmi- lem respé-xit De- us. C. Ma-gní-fi-

cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

In I et III Hebdomadis:

Dóminum qui véniet et salvábit nos, supplíciter deprecémur,
clamántes: *Veni et salva nos.*

Dómine, Iesu, Christe Dei, salvátor ómnium,
— veni cítius et salva nos.

Tu, qui venísti in hunc mundum,
— líbera nos a peccáto mundi.

Tu, qui a Patre ventísti,
— doce nos viam salútis ad Patrem.

tu qui concéptus es de Spíritu Sancto,
— in eódem Spíritu corda nostra verbo rénova tua.

Tu, qui incarnátus in sinu Maríae Vírginis,
— líbera nos a corruptióne carnis.

Meménto, Dómine, ómnium hóminum,
— qui fuérunt ab orígeni mundi et speravérunt in te.

Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomadis:

Christum redemptórem, fratres caríssimi, deprémur, qui véniet, ut
redeúentes ad se a mortis potestáte líberet, et súpplices
implorémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Tuum, Dómine, dum annuntiámus advéntum,
— munda cor nostrum ab omni spíritu vanitatis.

Ecclésia tua, Dómine, quam fundásti,
— te per omnes gentes magníficet.

Lex tua, Dómine, illúminans óculos,
— prótegat pópulos tibimet confiténtes.

Qui gáudia advéntus tui nobis ab Ecclésia prænuntiári concédis,
— fac ut promítissima devotióne te excipiámus.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA III

Responsoria prolixa ad Officium lectionum: Post lectionem primum, Me opporte minui, AJ 1: 180 (LH 1:212); post lectionem secundam, Salvatorem, AJ 1:143 (LH 1: 179).

Ad Laudes matutinas

Lectio brevis

Non auferéatur sceptrum de Iuda et báculus ducis de péribus eius, donec véniat ille: cuius est, et cui erit obediéntia géntium.

Antiphona ad Benedictus

In I Hebdomada (p. 1137):

AG 320 (cf. OCO 372)

I b

E-gre-di- é- tur virga de ra-dí- ce Iesse, et re-
plé- bi- tur omnis terra gló-ri- a Dómi-ni: et vi-dé-bit
omnis ca-ro sa- lu-tá- re De- i. C. Be-ne-dictus Dómi-
nus De- us Isra- èl, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-
bis su- æ.

In II Hebdomada (p. 1137):

PM 52 (OCO 372)

I b

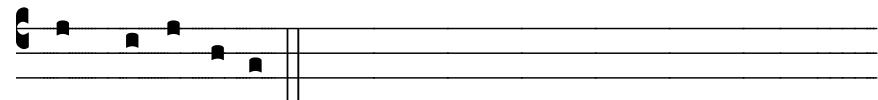
Gau-de et læ-tá-re, fí-li-a Si-on, qui a ecce
e-go vé-ni-o, et ha-bi-tá-bo in mé-di-o tu-i, di-cit
Dómi-nus. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * qui-a visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su-æ.

In III Hebdomada (p. 1170):

AG 321 (cf. OCO 373)

VIII a

E-le-vá-re, e-le-vá-re, consúrge Ie-rú-sa-lem: solve
víncu-la col-li tu-i, captí-va fí-li-a Si-on. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-ël, * quia visitávit et fecit redempti-ó-

nem ple-bis su-æ.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Deus Pater omnípotens íterum manum suam exténdet ad possidéndum résiduum pópuli sui. Proínde eum rogémus:
Advéniat regnum tuum, Dómine.

Concédé, Dómine, ut faciámus fructus dignos pæniténtiæ,
—ad accipiéndum regnum tuum, quod prope est.

Para, Dómine, viam in córdibus nostris Verbo tuo ventúro,
—ut eius glória in nobis revelétur.

Humília montes supérbiæ nostræ,
—exálta valles infirmitátiæ nostræ.

Murum ódii evérte, natiónes dividéntem,
—et vias concórdiæ fac homínibus planas.

Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Christum Dóminum rogémus, fratres caríssimi, qui est lux illúminans omnem hóminem, læti clamántes: *Veni, Dómine Iesu.*

Lux præséntiæ tuæ nostraræ díssipet ténebras,
—et nos tuis munéribus dignos effíciat.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
—ut confiteámur hódie nómini sancto tuo.

Succénde corda nostra, ut te ardénter sítiant,
—tibique coniúngi tota aviditáte festínent.

Qui infirmitátem nostram sustulísti,
—infírmis et hódie moribúndis succúrre.

Pater noster *in tono simplici.*

ORATIO

In I Hebdomada:

Propitiáre, Dómine Deus: supplicatióibus nostris, et

tribulántibus, quæsumus, tuæ concéde pietátis auxílium; ut, de Fílii tui veniéntis præséntia consoláti, nullus iam polluámur contágiiis vetustátis: Per Dóminum.

In II Hebdomada:

Deus, qui salutáre tuum cunctis terræ fínibus declarásti, tríbue, quæsumus; ut nativitátis eius glóriam lætánter præstolémur: Per Dóminum.

In III Hebdomada:

Deus, qui novam creatúram per Unigénitum tuum nos esse fecísti; in ópera misericórdiae tuæ propítius intuérē; et in advéntu Fílii tui ab ómnibus nos máculis vetustátis emúnda: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Ecce dies véniant, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: et regnábit rex et sápiens erit et fáciet iudícium et iustítiam in terra.

Ad Sextam

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israël habitábit confidénter; † et hoc est nomen, quod vocábunt eum: Dóminus iustítia nostra.

Ad Nonam

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. † Quod períerat, requíram et, quod confráctum fúerat, alligábo et: quod infírmum erat, consolidábo et pascam illas in iudício.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

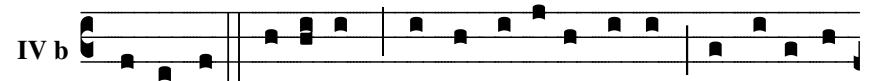
Expectámus revelationem Dómini nostri Iesu Christi, qui confirmábit nos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini

nostri Iesu Christi: Fidélis Deus per quem vocáti sumus in societátem Fílii eius.

ANTIPHONA AD MAGNIFICAT

In I Hebdomada (p. 1190):

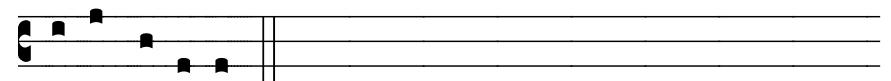
AG 296 (cf. OCO 372)

Quæ-ri- te Dómi-num, dum inve-ní-ri pot-est: invóca-

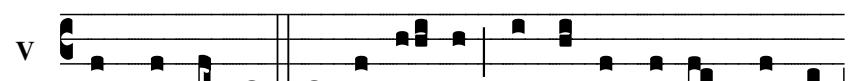
e- um, dum pro-pe est, alle- lú-ia. C. Magní-fi-cat * á-nima

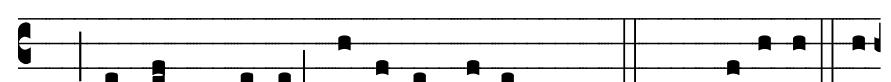
me- a Dómi-num.

In II Hebdomada (p. 1192):

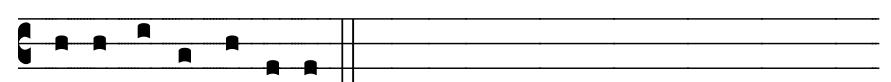
AG 303 (cf. OCO 372)

Vox cla-mán-tis in de-sér-to: Pa- rá- te vi- am Dó-mi-

ni, re-ctas fá- ci- te sémi- tas De- i nostri. C. Magní-fi-cat * á-

nima me- a Dómi-num.

In III Hebdomada (p. 1178, 1180):

AM 191 (cf. OCO 373)

I b

Antequam conve-ní-rent, in-vénta est Ma-rí-a ha-
bens in ú-te-ro de Spí-ri-tu Sancto, al-le-lú-ia. C. Ma-gní-fí-
cat * á-nima me-a Dómi-num.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Verbum ætérnum per velámen carnis suæ osténdit viam novam et vivéntem ad cælesté sanctuárium. Humíliter ab eo petámus:
Veni et salva nos, Dómine.

Deus, in quo vívimus, movémur et sumus,
— veni et revéla nobis quod sumus genus tuum.
Tu, qui non longe es ab unoquóque nostrum,
— teípsum cítius osténde ómnibus quæréntibus te.
Pater páuperum et consolátor afflictórum,
— da libertátem captívis et mæstis lætítiā.
Tu, qui mortem odísti, sed vitam díligis,
— nos et omnes defúnctos ab ætérrna morte líbera.
Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Christum redemptórem et Dóminum, fratres dilectíssimi, deprecémur,
qui novíssimis diébus maniféste véniet, et cum gáudio implorémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Redémpтор noster et Dómine, qui nascéndo in carne, iugum a nobis
sustulísti legis,
— benefícia tuæ pietátis in nobis adímple.

Qui de nobis suscepísti quod divinitáti tuæ conveníre vidébas,
— de tuo cónferas quod in nos expectátus impértias.
Desidéria nostra præséntiae tuæ exhibitióne gratífica,
— et accensióne tui amóris cor nostrum inflámma.
Tecum guadeámus in glória,
— quem hic pura fídei incólimus consciéntia.
Animas ómnium defunctórum
— pietátis tuæ rore perfúnde.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA IV

Responsoria prolixia ad Officium lectionum: Post lectionem primum, Rorate cæli, AJ 1:620 (LH 1: 262); post lectionem secundam, Ecce radix, AJ 1:164 (LH 1: 263).

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Ecce, Virgo concípiet et páriet fílium et vocábit nomen eius Emmánuel: butýrum et mel cómedet, ut ipse sciat reprobáre malum et elígere bonum.

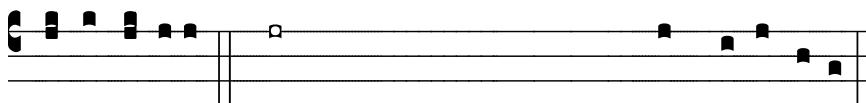
ANTIPHONA AD BENEDICTUS.

In I Hebdomada (p. 1170):

AG 317 (cf. OCO 372)

VIII a

Ecce De-us me- us, et ho-no-rá- bo e- um: De- us
patris me- i, et ex-altábo e- um. C. Be-ne-díctus Dómi-nus

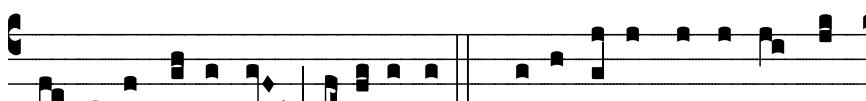
De- us Isra- ēl * quia visitávit et fecit redemptiónen plebis su-æ.

In II Hebdomada (p. 1170):

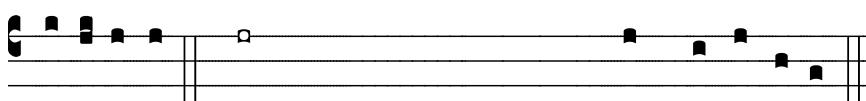
AG 308 (cf. OCO 372)

Su-per só- li- um Da- vid et super regnum e-ius se-

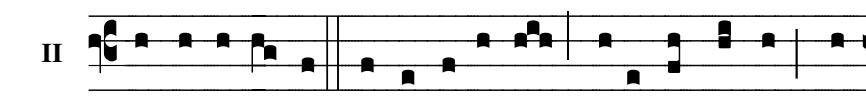
dé- bit in æ-térnum, alle-lú-ia. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-

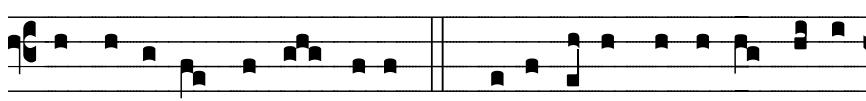
us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónen plebis su-æ.

In III Hebdomada (p. 1143):

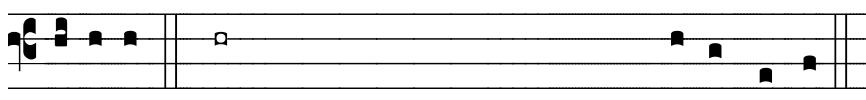
AG 329 (cf. OCO 373)

Conso-lámi- ni, conso-lámi-ni, pópu- le me- us, di-

cit Dómi-nus De- us vester. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us

Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónen plebis su- æ.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Verbum Dei in nobis habitáre decrevit, ut viderémus glóriam suam. Qua spe gaudéntes, acclamémus: *O Emmánuel, esto nobíscum.*

Princeps iuste et recte,

—ius redde paupéribus et oppréssis.

Rex pacífice, gládios in vómeres conflans et lánceas in falces, —muta invídias in dilectionem et iniúrias nostras in remissiónes.

Tu, qui non secúndum visiónem oculórum iúdicas, —discérne eos qui tui sunt.

Quando in nube véneris cum potestáte magna, —fac ut sine confusióne appareámus ante fáciem tuam.

Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Dóminum nostrum Iesum Christum, fratres caríssimi, exorémus, qui in sua misericórdia nos vísitat, létámque vocem iterémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Qui de sinu Patris egréssus, venísti ut carnis nostræ vestiméntum indúeres,

—líbera quod períerat natúræ vitiátæ contágio.

Qui ventúrus, in eléctis agnoscéris gloriósus,

—nunc véniens, in peccatóribus clemens semper et pius inveniáris.

Gloriántes in laude tua, Christe Dómine,

—vísita nos in salutári tuo.

Qui nos iam eduxisti in lucem per fidem,

—fac nos iustítia tua pro dignis opéribus tibi plácitos.

Pater noster *in tono simplici.*

ORATIO

In I Hebdomada:

Prépara, quásumus, Dómine Deus noster: corda nostra divína tua virtúte; ut veniénte Christo Fílio tuo, digni inveniámur àtérnæ vitæ convívio, et cibum cælestem, ipso ministránte, percípere mereámur: Per Dóminum.

In II Hebdomada:

Omnípotens Deus: qui nos præcipis iter Christo Dómino præparare, concéde propítius; ut nullis infirmitatibus fatigémur, qui cælestis médici consolántem præsentiam sustinémus: Per Dóminum.

In III Hebdomada:

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut Fílli tui ventúra sollémnitas et præsentis nobis vitæ remédia largiátur, et præmia æterna concédat: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Oculi sublimes hóminis humiliabúntur, † et incurvábitur altitudo virórum: exaltábitur autem Dóminus solus in die illa.

Ad Sextam

Ecce Deus salútis meæ; † fiduciáliter agam et non timébo: quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

Ad Nonam

Exáudi, Dómine; placáre, Dómine, atténde et fac: † ne moréris propter temetípsum, Deus meus: quia nomen tuum invocátum est super civitátem et super pópulum tuum.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Nolíte ante tempus iudicáre quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscónrita tenebrárum et manifestábit consília córdium: Et tunc laus erit unicuíque a Deo.

*ANTIPHONA AD MAGNIFICAT**In I Hebdomada (p. 1194):*

PM 48 (OCO 372)

VI Ecce vé- ni- o ci- to et merces me- a mecum
est, di- cit Dómi-nus: da-re u- ni- cu- í- que se-cúndum ó-
pe-ra su- a. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

In I Hebdomada (p. 1190):

AG 304 (cf. OCO 372)

IV b Si- on, re-no- vá-be-ris et vidé-bis iustum tu- um, qui
ventú- rus est in te. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

In III Hebdomada (p. 1200):

AG 304 (cf. OCO 373)

VIII a Tu es qui ven-tú-rus es, Dómi-ne, quem expectámus,

ut salvum fá- ci- as pó-pu-lum tu- um. C. Magní-fi-cat * á-
nima me- a Dóminum.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Deum Patrem, qui Fílium suum misit, ut pax sine fine nobis
afferréatur, súpplices deprecémur: *Advéniat regnum tuum, Dómine.*
Réspice, Pater sancte, Ecclésiam tuam,
— veni et vísita víneam istam, quam plantávit déxtera tua.
Recordáre, fidélis Deus, ómnium filiórum Abrahæ,
— et promissióнем pátribus eórum factam adímple.
Réspice, clementíssime Deus, in omnes gentes,
— ut te honórent super misericórdia tua.
Vísita, Pastor æterne, oves gregis tui,
— et omnes cóngrega in locum páschuæ tuæ.
Meménto étiam ómnium qui in tua pace abiérunt ex hoc mundo:
— in glóriam cum Fílio tuo eos admítte.
Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Iesum Christum, fratres caríssimi, rogémus humíliter, qui nos a
ténebris peccatórum redémit, et fidénter invocémus:
Veni, Dómine Iesu.
Cóngrega, Dómine, pópulos de unívérsis terris,
— et cum eis pactum sempítérnum confírma.
Agnus Dei, qui olim venísti peccáta tollere mundi,
— aufer a nobis omem colluviónem delícti.
Qui venísti redímere quod períerat,
— íterum sic vénias ut redémpcta non púnias.
Tecum, quem fides nostra inténdit,

— gáudium perpétuum cum véneris, habeámus.
Qui iudicatúrus es vivos et mórtuos,
— frátres defúnctos inter ágmina beatórum admítte propítius.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA V

Responsoria prolixia ad Officium lectionum: Post lectionem primum, Audite verbum, AJ 1:143 (LH 1: 277); post lectionem secundam, Sicut mater, AJ 153 (LH 1: 192).

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustítiam; aperiátur terra,
et gérminet salvatióñem: et iustitia oriátur simul.

ANTIPHONA AD BENEDICTUS

In I Hebdomada (p. 1155):

AG 297 (cf. OCO 372)

IV b

Expectábo Dómi-num salva- tó- rem me- um, et præ-

sto-lá-bor e- um dum pro-pe est, al-le- lú-ia. C. Be-ne-díctus

Dómi-nus De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit redemptiōñem

ple-bis su- æ.

In II Hebdomada (p. 1149):

AG 831 (cf. OCO 372)

III b

Inter na-tos mu- lí- e rum non surré-xit ma-iор Io-

ánne Ba-ptísta. C. Be-nedíctus Dómi-nus De- us Isra- Ѽl, * qui-

a visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

In III Hebdomada (p. 1143):

AG 319 (cf. OCO 373)

II

Consúrge, consúrge, indu- e re for-ti- tú-di-nem, brá-

chi- um Dómi-ni. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- Ѽl, *

quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Christum, sapiéntiam et virtútem Dei, cuius delíciae esse cum fíliis
hóminum, fidénter exorémus: *Prope nobis esto, Dómine.*
Dómine Iesu Christe, qui vocásti nos in regnum claritatis tuæ,

—fac ut ambulémus digne Deo per ómnia placéntes.

Tu, qui mundo ignótus stas in médio nostri,

—homínibus manifésta vultum tuum.

Tu, qui própior es nobis quam nosmetípsi,

—confírma in córdibus nostris fidúciam et spem salútis.

Tu, qui es fons sanctitátis,

—serva nos sanctos et immaculátos in diem advéntus tui.

Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Deum Patrem, fratres caríssimi, implorántes, qui mísit Fílium suum ad salvándos hómines, súpplices acclamémus:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Christum tuum, Pater clementíssime, quem plena fide os nostrum annúntiat,

—conversátio nostra ópere ne despíciat.

Qui Fílium tuum misísti ad salútem,

—univérsum aufer a fácie terræ et a civitáte ista dolórem.

Terra nostra, advéntu Fílli tui iucunditaté perfusa,

—tuæ plenitúdinis gáudium ubérius experiáatur.

Per misericórdiam tuam, fac ut nos pie et sóbrie in hoc sáculo vivámus,

—exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ Christi.

Pater noster *in tono simplici.*

ORATIO

In I Hebdomada:

Excita, Dómine, poténtiam tuam, et magna nobis virtúte succúrre; ut, quod nostra peccáta præpédunt, grátia tuæ propitiatiónis accéleret: Per Dóminum.

In II Hebdomada:

Excita, Dómine, corda nostra ad præparáandas Unigéniti tui vias; ut, per eius advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Per Dóminum.

In III Hebdomada:

Indígnos, quásumus, Dómine, nos famúlos tuos, quos actiúnis

propriæ culpa contrístat; Unigéniti tui advéntu salutári lætífica: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Dominátor in Israël stabit et pascet in fortitúdine Dómini, † in sublimitáte nóminalis Dómini Dei sui: et habitábunt secúre, quia nunc magnus erit usque ad términos terræ, et erit iste pax.

Ad Sextam

Adhuc unum módicum est, et ego commovébo cælum et terram et mare et áridam. † Maior erit glória domus istius novíssima plus quam prima: et in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Nonam

Oriétur vobis timéntibus nomen meum sol iustitiæ et sánitas in pennis eius; † et egrediémini et saliétis sicut vítuli sagináti: dicit Dóminus exercítuum.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Patiéntes estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósrum fructum terræ: patiénter ferens donec accípiat temporáneum et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra: quóniam advéntus Dómini appro-pinquávit. Ecce iudex ante iánuam assístit.

ANTIPHONA AD MAGNIFICAT

In I Hebdomada (p. 1190):

AG 297 (cf. OCO 372)

IV b

Be-ne-dícta tu in mu-lí- e- ri-bus, et be-ne-díc-tus fru-

ctus ventris tu- i. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

In II Hebdomada (p. 1190):

AG 303 (cf. OCO 372)

IV b

Super te Ie-rú-sa-lem o- ri- é-tur Dómi-nus, et gló-

ri- a e- ius in te vi-dé-bi-tur. C. Magní-fi-cat * á-nima me-

a Dómi-num.

In III Hebdomada (p. 1192):

AG 323 (cf. OCO 373)

V

Læ-támi- ni cum Ie-rúsa-lem, et exsul- tá-te in e- a,

omnes qui di- lí-gi- tis e- am, in æ-térnum, C. Magní-fi-cat * á-

nima me- a Dómi-num.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Fratres caríssimi, Christum, lucem magnum, implorémus, quam prophétæ habitántibus in umbra mortis promisérunt, et acclamémus: *Veni, Dómine Iesu.*
 O Verbum Dei, quod ab início ómnia creásti, et in novíssimis diébus natúram nostram assumpsísti,
 — veni et salva nos a morte.
 Lumen verum, omnem hóminem illúminans,
 — veni et díssipa ténebras ignorántiae nostræ.
 Fili unigénite, qui es in sinu Patris,
 — veni et enárra nobis benevoléntiam Dei.
 Christe Iesu, qui ut Fílius hóminis ad nos venísti,
 — te recipiéntes fílios Dei éffice.
 Qui áperis portas ómnium cárcerum,
 — in cenáculum nuptiárum eos admítte, qui ad iánuas mendícant.
 Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Christum Dóminum, fratres caríssimi, qui propter nos humiliávit semetípsum, invocémus, cum exsultatióne dicéntes:
Veni, Dómine Iesu.
 Dómine Iesu, qui advéntu tuo subveníre dignátus es mundo,
 — ánimas nostras et córpora a delícto purífica.
 Quos mystério incarnatiónis tuæ non confúnderis fratres vocáre,
 — aliénos a te éffici ne síveris.
 Tales nos rediméndos státuas,
 — quales iudicándos non púnias.
 Christe, a cuius divítiis bonitatis et pietatis nihil témporis vacat,
 — fac nos percípere immarcescibilem gloriæ corónam.
 Commendámus tibi, Dómine, ánimas eórum, qui córporis néxibus absolúti sunt:
 — defúncti século tibi vivant in ætérnum.
 Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA VI

Si Feria VI occurrit post diem 16 decembris, omnia ut ad diem correspondentem, p. 63seq.

Responsoria prolixa ad Officium lectionum: Post lectionem primum, Nascetur nobis parulus, AJ 2:620 (LH 1:302); post lectionem secundam, Non discedamus, AJ 1: 183 (LH 1: 153).

Ad Laudes matutinas**LECTIO BREVIS**

Hæc dicit Dóminus: Erit dux eius ex Iacob, et princeps de médio eius procédet; et applicábo eum, et accédet ad me. Et éritis mihi in pòpulum, et ego ero vobis in Deum.

ANTIPHONA AD BENEDICTUS*In I Hebdomada (p. 1137):*

AG 297 (cf. 372)

I b

Ec-ce vé-ni- et De-us et homo, de domo Da-
vid, se-dé-re in thro-no, al-le-lú-ia. C. Be-ne-díctus
Dómi-nus De-us Isra-ël, * quia visitávit et fecit redemptiōnem
ple-bis su- æ.

In II Hebdomada (p. 1140):

AG 304 (cf. 372)

I c

Dí-ci- te: Pu-sil-lá-nimes, confortá- mi- ni: ecce Dómi-

nus De- us noster vé-ni- et. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Is-
ra- èl, * quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

In III Hebdomada (p. 1155):

AG 320 (cf. OCO 373)

IV b
Expecté- tur, sic-ut plú-vi- a, e-lóqui- um Dómi-ni:
descéndat super nos sic-ut ros, De- us noster. C. Be-ne-díctus
Dómi-nus De- us Isra- èl, * quia visitávit et fecit redemptiónen
ple-bis su- æ.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Deus Pater glóriam suam per Fílium homínibus revelándam
decrévit. Ideo festíve acclamémus:
Glorificétur nomen tuum, Dómine.
Fac ut discámus, Dómine, nos ívincem suscípere,
—sicut et Christus suscépit nos in honórem Dei.

Reple nos omni gáudio et pace in credéndo,
—ut ambulémus in spe et virtúte Spíritus Sancti.
Omnibus súbveni, Dómine, secúndum multitúdinem miseratiónum
tuárum,
—óbviam fias illis qui, licet íncisi, te exspéctant.
Qui vocas et sanctífi casas éléctos,
—nos peccatóres coronándos beatitúdine ætérrna sustólle.
Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Christum redemptórem exorémus, fratres dilectíssimi, qui venit ut
nos grátia advéntus sui iustificáret, vocémque cum iúbilo
innovémus: *Veni, Dómine Iesu.*
Qui olim prophetárum vaticínio in carne prædíctus es nascitúrus,
—nascéntia virtútum in nos corróbora.
Præsta nobis ut, qui tuam prædicámus salútem,
—in te salvatiónen habeámus.
Qui venísti contrítis corde medéri,
—pópuli tui sana languóres.
Qui cum venísti reconciliáre dignátus es mundum,
—ad iudícium véniens ab omni nos pœnárum líbera cruciátu.
Pater noster *in tono simplici.*

ORATIO

In I Hebdomada:

Excita, quásumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut, ab
imminéntibus peccátorum nostrórum perículis; te mereámur
protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas.

In II Hebdomada:

Concéde, quásumus, omnípotens Deus: plebi tuæ advéntum
Unigéniti tui cum summa vigilántia exspectáre; ut, sicut ipse dócuit
auctor nostræ salútis, accénsis lampádibus in eius occúrsum
vigilántes properémus: Per Dóminum.

In III Hebdomada

Prävéniat nos, omnípotens Deus; tua grátia semper atque
subsequátur: ut, qui advéntum Unigéniti tui summo cordis desidério

sustinémus; et præséntis vitæ subsídia et futúræ páriter consequámur:
Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Ego scio cogitáções, quas ego cóbito super vos, ait Dóminus, †
cogitáções pacis et non afflictiónis, ut dem vobis posterítátem et
spem. Quærétis me et inveniétis, cum quæsiéritis me in toto corde
vestro.

Ad Sextam

Hæc dicit Dóminus: † Ecce ego convértam sortem
tabernaculórum Iacob: et tectis eius miserébor.

Ad Nonam

Noli memor esse iniquitátum patrum nostrórum, † sed memor
esto manus tuæ et nómínis tui in hoc témpore: quia tu es Dóminus
Deus noster.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies
unus. Non tardat Dóminus promissióinem suam sicut quidam
exístimant: sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed
omnes ad pæniténtiam revérti.

Antiphona ad Magnificat

In I Hebdomada (p. 1190)

AG 298 (cf. OCO 372)

Ex Ægypto vocá-vi Fí- li- um me- um: vé-ni- et ut

sal- vet pó-pu- lum su- um. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-
mi-num.

In II Hebdomada (p. 1192):

AG 314 (cf. OCO 372)

Hauri- é- tis aquas in gáu-di- o de fónti-bus Salva-
tó- ris. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

In III Hebdomada (p. 1178, 1180):

AM 224 (OCO 373)

I b Hoc est tes-timó- ni- um quod per-hí-bu- it Io- án-
nes: Qui post me ve- nit, ante me factus est. C. Magní-fi-cat *
á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

In I et III Hebdomada:

Pastórem et epíscopum animárum nostrárum Christum fidénter invocémus: *Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua.*
 Bone pastor gregis Dei,
 — veni ad hómines cunctos in tuam Ecclésiam adunándos.
 Súbveni, Dómine, peregrinántis tui pópuli pastóribus,
 — ut gregem tuum sédulo pascant donec vénias.
 Elige ex nobis præcónes verbi tui,
 — ut Evangélium tuum annúntient usque ad extrémum terræ.
 Miseré ómnium qui labórant et defíciunt in via,
 — fac ut amícum invéniant, qui sibi subvéniat.
 Osténde glóriam tuam in páscuis cælestibus,
 — eis qui vocem tuam in hoc sǽculo audiérunt.
 Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Redemptórem nostrum, qui venit ad páuperes evangelizándos, cum fervóre rogémus dicéntes: *Vídeant omnes glóriam tuam.*
 Manifésta teípsum ómnibus qui te non cognovérunt,
 — ut vídeant salutáre tuum.
 Nomen tuum usque ad terræ términos nuntiétur,
 — ut omnes hómines sémitas tuas invéniant.
 Qui ad hoc primum venísti, ut mundum redímeres,
 — ad hoc íterum vénias, ut credéntes in te pro méritis non condémnnes.
 Libertátem quam rediméndis rédimens contulísti,
 — redemptiónis conservatióne defénde.
 Qui olim venísti nascitúrus in carne et íterum vénies ad faciéndum iudícium,
 — præsta, ut cum véneris ætérnam defúnctos próvehas ad mercédem.
 Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

SABBATO

Si Sabbatum occurrit post diem 16 decembris, omnia ut ad diem correspondentem, p. 63seq.

Responsoria prolixa ad Officium lectionum: Post lectionem

primum, Suscipe verbum, AJ 1:619 (LH 1: 283); post lectionem secundam, Beatam me dicent, AJ 2 Supp. 24 (LH 1: 296).

Ad Laudes matutinas

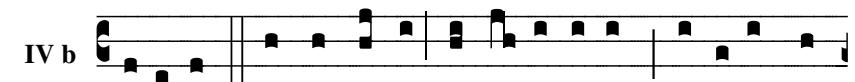
LECTIO BREVIS

Egredíetur virga de stirpe Iesse, et flos de radíce eius ascéndet; et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortítudinis, spíritus sciéntiæ et timóris Dómini: et delíciae eius in timóre Dómini.

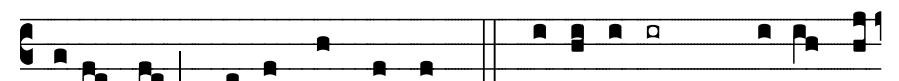
ANTIPHONA AD BENEDICTUS

In I Hebdomada (p. 1155):

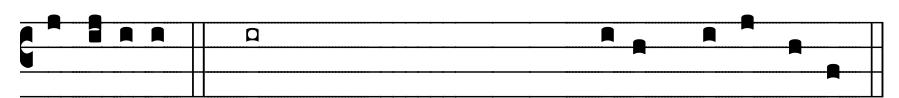
AG 999 (cf. OCO 372)

Exí-bunt aquæ vi-væ de Ie-rú-sa-lem: et e-rit Dó-

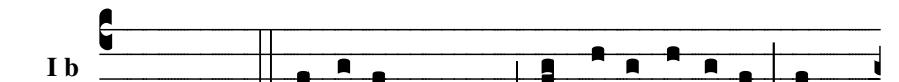
minus Rex super omnem terram. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-

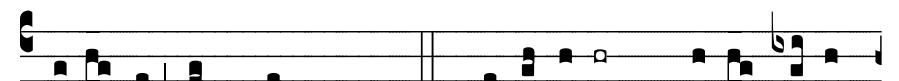
us Isra-ël, * quia visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su-æ.

In II Hebdomada (p. 1137):

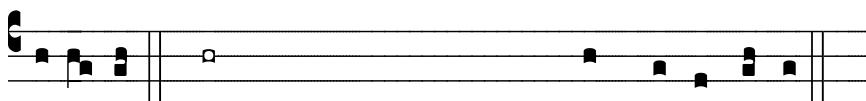
AG 305 (cf. OCO 372)

Le-vá-bit Dómi-nus signum in na-ti-ó-ni-bus, et con-

gregá-bit dispérsos Isra-ël. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us

Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su- æ.

PRECES

In I Hebdomada:

Deum Patrem, qui antiqua dispositiōne pópulum suum salváre státuit, orémus dicéntes: *Custódi plebem tuam, Dómine.*

Deus, qui pópulo tuo germe*n* iustítiae promisísti,
—custódi sanctitátem Ecclésiæ tuæ.

Inclína cor hóminum, Deus, in verbum tuum,
—et confírma fidéles tuos sine queréla in sanctitáte.

Consérva nos in dilectiōne Spíritus tui,
—ut Fílii tui, qui ventúrus est, misericórdiam suscipiámus.

Confírma nos, Deus clementíssime, usque in finem,
—in diem advéntus Dómini Iesu Christi.

Pater noster *in tono simplici.*

In II Hebdomada:

Christum redemptórem, fratres caríssimi, devotiōne mentis orémus, qui véniet cum glória et potestáte magna, atque súpplices invocémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Christe Dómine, qui excélsus in fortitúdine vénies, respice humília nostra,
—ut dignos nos fácias munéribus tuis.

Qui Evangélium homínibus manifestáre venísti,
—da tuam nos semper prædicáre salútem.

Tu, qui es benedictus et vivis et ómnia regis,
—da nos gaudéntes exspectáre beátam spem et advéntum magnificéntiæ tuæ.

Et nos, qui advéntus tui gratiæ anhelámus,
—divinitatís tuæ múnere consoláre.

Pater noster *in tono simplici.*

ORATIO

In I Hebdomada:

Deus, qui, ad liberándum humánum genus a vetustatís condicióne;

Unigénitum tuum in hunc mundum misísti: largíre devóte exspectántibus supérnæ tuæ grátiam pietatis; ut ad veræ perveniámus præmium libertatis: Per Dóminum.

In II Hebdomada:

Oriátur, quásumus, omnípotens Deus: in córdibus nostris splendor gloriæ tuæ; ut, omni noctis obscuritaté sublata, filios nos esse lucis Unigéni*t* maniféstet advéntus: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

In die illa erit germe*n* Dómini in splendórem et gloriā † et fructus terræ sublímis et exsultatiō his: qui salvati fúerint de Israël.

Ad Sextam

Omnis qui relíctus fúerit in Sion et resíduus in Ierúsalem, † sanctus vocábitur, omnis: qui scriptus est ad vitam in Ierúsalem.

Ad Nonam

Sicut terra profert germe*n* suum † et sicut hortus semen suum géminat: sic Dóminus Deus germinábit iustitiam et laudem coram univérsis géntibus.

TEMPUS ADVENTUS

II. POST DIEM 16 DECEMBRIS

Ad Invitatorium

Antiphona in fériis: (Ps. t. 6a, p. 1125)

AJ 1: 60 (cf. LHR 10)

Pro-pe est iam Dómi-nus: Vení-te ad-o-rémus. *Ps.* Vení-te.

Responsoria prolixa ad Officium lectionum, secundum feria hebdomadæ sicut in diebus ante diem 17 decembris.

Ad Laudes matutinas

HYMNUS

cf. AG 72

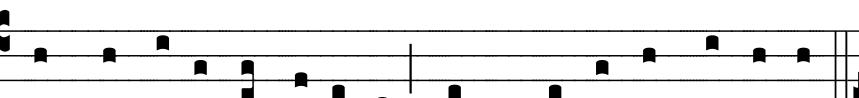
1. Magnis prophé-tæ vóci-bus vení-re Christum núnti- ant,

læ- tæ sa-lú- tis præ-vi- a, qua nos red- é-mit, grá- ti- a.

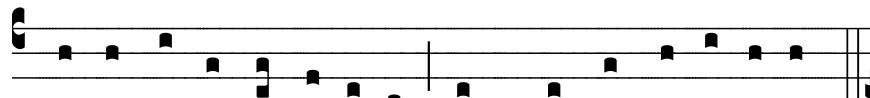
2. Hinc ma-ne nostrum prómi- cat et corda læ-ta ex- áestu- ant,

cum vox fi-dé- lis pérsone-nat præ-nun- ti- á-trix gló- ri- æ.

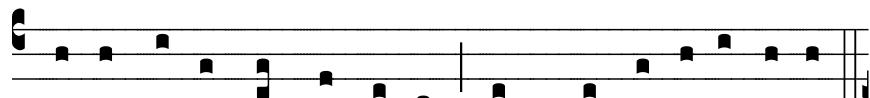
3. Advén- tus hic pri-mus fu- it, pu-ní- re quo non sáe- cu- lum

ve- nit, sed ul-cus tége- re, sal-ván-do quod pe- rí- e- rat.

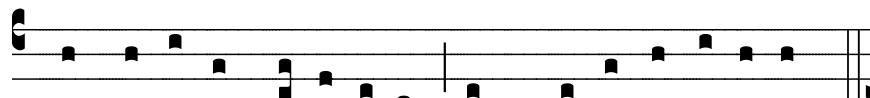
4. At nos se-cúndus prámo-net ad- ésse Christum iá-nu- is,

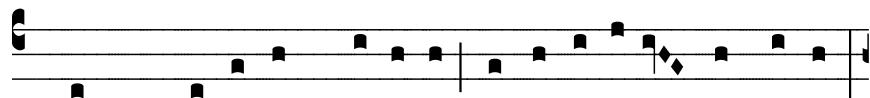
sanctis co-ró- nas réd-de- re cæ- lí-que regna pánde- re.

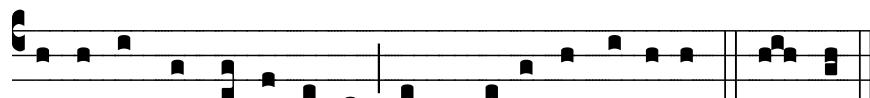
5. Æ- téerna lux pro-mit-ti- tur si- dúsque salvans pró- mi- tur;

iam nos iu-bar præ- fulgi-dum ad ius vo-cat cæ- lé-sti- um.

6. Te, Chri-ste, so-lum quæ-rimus vi-dé- re, sicut es De- us,

ut perpes hæc sit ví- si- o pe-rénne laudis cánti-cum. A- men.

RESPONSORIA BREVIA

In Dominicis:

AG 38

IV

Chri-ste, Fí- li De- i vi- vi, * Mi-se-ré- re no-bis.

Christe. Qui ven-tu-rus es in mundum. * Mi-se-ré- re no-bis.

Glo- ri- a Pa- tri et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto.

Chri-ste.

In diebus ferialibus:

AG 60

IV

Su-per te Ie- rú-sa-lem * O-ri- é- tur Dómi-nus. ¶ Et gló-

ri- a e- ius in te vi- dé- bi- tur.* O-ri- é- tur Dómi-nus.

Gló-ri- a. Su-per te.

Ad Horas medias

Antiphonæ et versus ut ante diem 16 decembris, pp. ? seq.

Ad Tertiam

HYMNUS

cf. AG 148

VIII

1. Certum te-néntes ór-di- nem, pi- o poscá-mus pécto-re
ho- ra di- é- i té- ri- a tri- næ vir-tú- tis gló- ri- am,

2. Ut simus habitáculum
illi Sancto Spirítui,
qui quondam in apóstolis
hac hora distribútus est.

3. Hoc gradiénte órdine,
ornávit cuncta spléndide
regni cælestis cónditor
ad nostra æterna præmia.

4. Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempiterna sǽcula. Amen.

Ad Sextam

HYMNUS

cf. AG 153

VIII

1. Di-cámus laudes Dómi-no fervénte prompti spí- ri- tu;
ho- ra vo- lú- ta sé-xi es nos ad o- rándum pró- vo- cat.

2. In hac enim fidélibus
veræ salútis glória,
beáti Agni hóstia,
crucis virtúte rédditur.

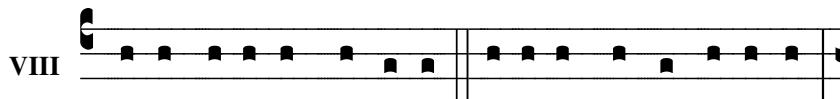
3. Cuius luce claríssima
tenébricat merídies;
sumámus toto péctore
tanti splendóris grátiam.

4. Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sácula. Amen.

Ad Nonam

HYMNUS

cf. AG 158

1. Ternis ho-rá-rum térmínis vo-lú-tis, dan-te Dómi-no,

tri-num per-fé-cte et ú- ni-cum i-psum de-vó- ti psál-li-mus.

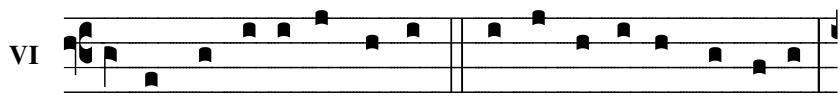
2. Sacrum Dei mystérium
puro tenéntes péctore,
Petri magístri régula
signo salútis pródita,

3. Et nos psallámus spíritu,
hæréntes sic apóstolis,
ut plantas adhuc débiles
Christi virtúte dírigant.

4. Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sácula. Amen.

HYMNUS

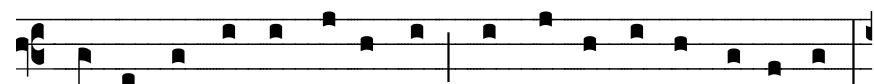
cf. AG 72

1. Verbum sa-lú-tis ómni- um, Pa-tris ab o-re pró- di- ens,

Vir-go be- á- ta, sú-sci- pe ca-sto, Ma- rí- a, vísce- re.

2. Te nunc il-lústrat cæ- li- tus umbra fe-cúndi Spí- ri- tus,

ge-stes ut Chri- stum Dómi- num, æquá-lem Pa-tri Fí- li- um.

3. Hæc est sa-crá- ti iá- nu- a templi se- rá- ta iú-gi- ter,

so- li su-prémo Prín-ci- pi pandens be- á- ta lí-mi- na.

4. O- lim pro-mís-sus vá- ti- bus, na- tus an-te lu-cí- fe- rum,

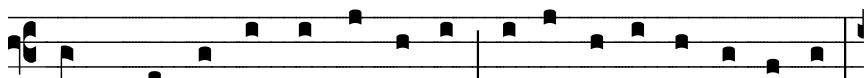
quem Gá-bri- el an-nún-ci- at, ter-ris descéndit Dómi-nus.

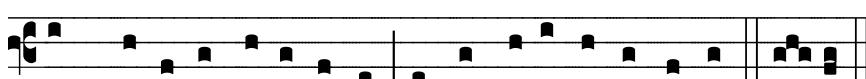
5. Læ- tén-tur si-mul án-ge- li, omnes exsúl-tent pó- pu- li:

excél-sus ve- nit húmi- lis sal-vá- re quod pe- rí- e- rat.

6. Sit, Chri- ste, rex pi- ís- si-me, ti- bi Pa-tríque gló- ri- a

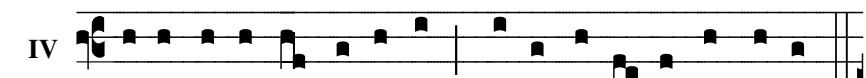

cum Spí- ri- tu Pa-rácli- to, in sempi-térna sáe-cu- la. A-men.

RESPONSORIUM BREVE

In Dominicis et feriis:

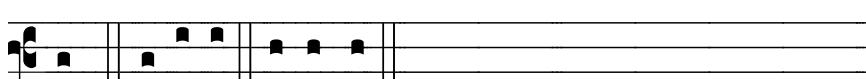
AG 53

Osténde no-bis, Dómi-ne, * Mi-se- ri-cór-di- am tu- am.

¶. Et sa- lu- tár- re tu- um da no-bis. * Mi-se- ri- cór- di- am tu-

am. Gló-ri- a. Osténde.

PROPRIUM DE FERIIS ADVENTUS
POST DIEM 16 DECEMBRIS

DIE 17 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

¶. Annúntiat Dóminus verbum suum Iacob.

Rx. Iustítias et iudícia sua Israël.

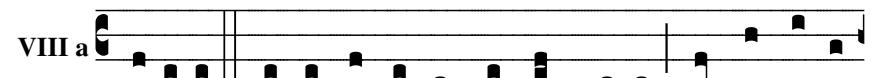
Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

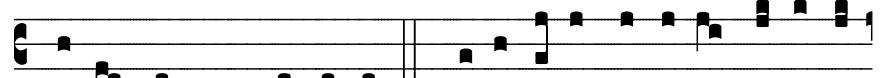
Egrediétur virga de stirpe Iesse, et flos de radíce eius ascéndet; et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílli et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et timóris Dómini: et delíciaë eius in timóre Dómini.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

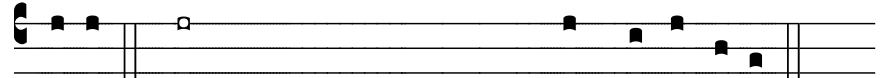
AG 334 (cf. OCO 374)

Sci-tó-te qui- a pro-pe est regnum De- i; a-men di-co

vo-bis qui- a non tardá-bit. C. Be-ne-dictus Dómi-nus De- us Is-

ra- él, * quia visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su- æ.

PRECES

Deum Patrem, qui antíqua dispositiōne pópulum suum salváre státuit, orémus dicéntes: *Custódi plebem tuam, Dómine.*

Deus, qui pôpulo tuo germen iustitiae promisisti,
— custodi sanctitatem Ecclésiae tuæ.
Inclina cor hóminum, Deus, in verbum tuum,
— et confirma fidèles tuos sine querela in sanctitate.
Consérva nos in dilectione Spíritus tui,
— ut Fílii tui, qui venturus est, misericordiam suscipiámus.
Confirma nos, Deus clementissime, usque in finem,
— in diem advéntus Dómini nostri Iesu Christi.
Pater noster *in tono simplici*.

Oratio

Deus, humánæ códitor et redémptor natüræ; qui Verbum tuum
in útero perpétuae virginitatis carnem assúmere voluísti: réspice
propítius ad preces nostras; ut Unigénitus tuus, nostra humanitaté
suscépta, nos divíno suo consórtio sociáre dignétur: Per Dóminum.

Ad Horam medium**LECTIO BREVIS****Ad Tertiam**

In die illa erit germen Dómini in splendórem † et glóriam et
fructus terræ sublímis et exultatió his: qui salváti fúerint de Israël.

Ad Sextam

Omnis qui relíctus fúerit in Sion et résiduus in Ierúsalem, †
sanctus vocábitur: omnis, qui scriptus est ad vitam in Ierúsalem.

Ad Nonam

Sicut terra profert germen suum † et sicut hortus semen suum
gérminat: sic Dóminus Deus germinabit iustitiam et laudem coram
univérsis géntibus.

Ad Vespertas**LECTIO BREVIS**

Ipse Deus pacis sanctificet vos per ómnia: ut ínteger spíritus
vester; et ánima et corpus sine querela in advéntu Dómini nostri

Iesu Christi servétur. Fidélis est qui vocávit vos, qui étiam fáciet.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 309 (cf. OCO 374)

II

O Sapientia, quae ex ore Altissimi prodisti,
attingens a fine usque ad finem, forte,
sustinente, avita que dispicens omnian:
veniam ad docendum nos viam prudenter.
C. Magnificat anima mea domini.

PRECES

Christum, gáudium et exultatiónum eum expectántium,
invocémus, dicéntes: *Veni, Dómine, et noli tardare.*

Læti expectámus advéntum tuum,
— veni, Dómine, Iesu.

Tu, qui es ante sécula,
— veni ad salvandum nos in hoc século.
Tu, qui creásti mundum et omnes qui hábitant in eo,
— veni ad rediméndum opus manuum tuárum.
Qui nostram non horruísti mortálem natúram,
— veni ad eripiéndum nos a mortis império.
Qui venísti ut vitam superabundántem haberémus,

— veni nobisque dona tuam ætérnam.
 Qui omnes hómines in regnum tuum adunáre voluísti,
 — veni ad congregándum eos qui vultus tui visiónem expéctant.
 Pater noster *in tono simplici*.
Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 18 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

V. Respícite et leváte cápita vestra.
 R. Quóniam appropínquat redémpcio vestra.

Ad Laudes matutinas**LECTIO BREVIS**

Hora est iam vos de somno súrgere, nunc enim própior est nostra salus quam cum credídimus. Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis.

Ad Benedictus, ant. (p. 1152)

AG 323 (cf. OCO 374)

IV a

Vi-gi-lá-te á-nimo, in pró-xi-mo est Dómi-nus
 De-us noster. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-ël, * qui-a visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Dóminum Iesum Christum, fratres caríssimi, deprecémur, qui est iudex vivórum et mortuórum, eíque fidénter dicámus:

Veni, Dómine Iesu.

Christe Dómine, qui peccatóres salváre venísti,
 — nos ab omni tentatiónum adversité defénde.
 Qui ad iudícium maniféste ventúrus esse créderis,
 — poténtiam tuæ salvatiónis in nobis osténde.
 Da nobis legis tuæ præcépta virtúte Spíritus custodíre,
 — ut advéntum tuum in caritaté præstolári possímus.
 Tu, qui es benedíctus et vivis et ómnia regis, fac ut nos per misericórdiam tuam pie et sóbrie in hoc sǽculo vivámus,
 — exspectántes beátam spem et advéntum magnificéntiæ tue.
 Pater noster *in tono simplici*.

Oratio

Concéde, quésumus, omnípotens Deus: ut qui sub peccáti iugo ex vetústa servitúte deprímimur; expectáta Unigéni tui nova nativitaté liberémur: Per Dóminum.

Ad Horam mediam**LECTIO BREVIS****Ad Tertiam**

Sicut in die honéste ambulémus: † non in comissatióibus et ebrietatíbus, non in cubílibus et impudicítii, non in contentiόne et æmulatiōne: sed indúite Dóminum Iesum Christum.

Ad Sextam

Abundáre vos fáciat Dóminus caritaté in invicem et in omnes, † quemádmodum et nos in vos, ad confirmánda corda vestra sine queréla in sanctitaté ante Deum et Patrem nostrum: in advéntu Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius.

Ad Sextam

Iustum est apud Deum retribúere vobis, † qui tribulámini, réquiem nobiscum in revelatióne Dómini Iesu de cælo cum ángelis virtútis eius: cum vénerit glorificári in sanctis suis et admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt.

Ad Vesperas**LECTIO BREVIS**

Gaudéte in Dómino semper; íterum dico: gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 310 (cf. OCO 374)

II
O A-do- ná- i et Dux domus Isra- ël, qui Mó- y- si
in igne flammæ ru- bi appa-ru- í-sti, et e- i in
Si-na le-gem de- dí- sti: ve- ni ad re- diméndum nos in
brácchi- o extén-to. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

PRECES

Christum Redemptórem, fratres caríssimum exorémus, qui venit ad salvándos hómines, eíque fidénter dicámus: *Veni, Dómine Iesu.*
Christe Dómine, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecísti mundo glóriam tuæ divinitátis,
— vivífica nos advéntu tuo.

tu, qui suscepísti infirmitátem nostram,
— concéde nobis misericórdiam tuam.

Qui, primo advéniens húmilius, redemísti mundum a crímine,
— secúndo advéniens, iustifica nos ab omni reátu.

Tu, qui vivis et ómnis regis,
— in bonitaté tua fac nos accédere ad ætéram hereditátem.
Qui sedes ad déxteram Patris,

— lumine vultus tui ánimas defunctórum lætífica.
Pater noster *in tono simplici.*
Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 19 DECEMBRIS**Ad Officium lectionum**

¶ Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
¶ Et salutáre tuum da nobis.

Ad Laudes matutinas**LECTIO BREVIS**

Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, ut docéat nos vias suas, et ambulémus in sémitis eius: quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Ierúsalem.

Ad Benedictus, ant. (p. 1164)

AM 920 (OCO 375)

VII a
Ipse præ- í-bit ante il-lum in spí-ri-tu et vir-
tú-te E- lí- æ, pa-rá- re Dómi-no ple-bem perfé-ctam.
C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- ël, * quia visitávit et fecit
redemptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

Christum redemptórem, fratres caríssimi, deprecémur, qui vénet,

ut redeúntes ad se a mortis potestáte líberet, et súpplices implorémus: *Veni, Dómine Iesu.*
 Tuum, Dómine, dum annuntiámus advéntum,
 — munda cor nostrum ab omni spíritu vanitatis.
 Ecclésia tua, Dómine, quam fundásti,
 — te per omnes gentes magníficet.
 Lex tua, Dómine, illúminans óculos,
 — prótegat pópulos tibimet confiténtes.
 Qui gáudia advéntus tui nobis ab Ecclésia prænuntiári concédis,
 — fac ut promptíssima devotióne te excipiámus.
 Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Deus, qui splendórem glóriæ tuæ per sacræ Vírginis partum mundo dignátus es reveláre: tríbue, quæsumus, ut tantæ incarnatiónis mystérium et fídei integritaté colámus, et devóto semper obséquio frequentémus: Per Dóminum.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Et erit in die illa: † résiduum Israël et, qui effúgerint de domo Iacob, innitentur super Dóminum Sanctum Israël in veritáte. Relíquiæ reverténtur, reliquiæ Iacob ad Deum fortem.

Ad Sextam

Hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: † « Noli timére, pópulus meus habitátor Sion. In die illa auferétur onus de úmero tuo et iugum de collo tuo ». »

Ad Sextam

Prope est ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Iacob et Israël salvábitur.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Salvatórem expectámus Dóminum Iesum Christum, qui reformábit corpus humilitatis nostræ configurátum córpori suæ: secúndum operatiónen qua étiam possit subícere sibi ómnia.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 310 (cf. OCO 375)

PRECES

Christo Dómino, fratres caríssimi, supplicémus, qui est iudex vivórum et mortuórum dicamúsque fidénter: *Veni, Dómine, Iesu.*
 Fac, Dómine, ut iustitiā tuā, quam cæli annúntiant, mundus agnoscatur,
 — et glória tua hábitet in terra nostra.
 Qui infirmári pro nobis dignáris ut homo,
 — divinitatis tuæ hómines præmuníre dignérís præsídio,
 Veni et sciéntiæ tuæ irrádia splendóre,
 — quos in ténebris ignorátiæ tui cónspicis detinéri.
 Qui, humiliátus, iniquitatē nostram abstulísti,
 — gloriósus, beatitúdiinis præmia nobis largíre.
 Qui ventúrus es ad iudícum maniféste,
 — defúnctos fratres ad cælórum regnum perdúcás
 Pater noster *in tono simplici.*
Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 20 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

¶ Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini.
¶ Rectas facite semitas Dei nostri.

Ad Laudes matutinas**LECTIO BREVIS**

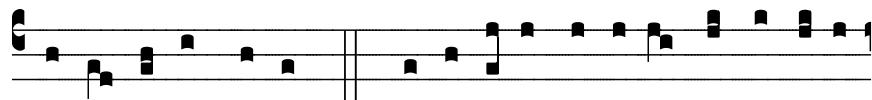
Non auferetur scepterum de Iuda et baculus ducis de pedibus eius, donec veniat ille, cuius est: et cui erit obediencia gentium.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

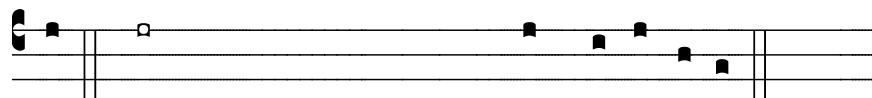
AG 322 (cf. OCO 375)

Missus est Gabrie- el angelus ad Marí- am Virgi- nem

despon-sá- tam Io-seph. C. Be-ne-dictus Domí-nus De-us Isra-

el, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

Christum Domimum rogémus, fratres caríssimi, qui est lux illúminans omnem hominem, læti clamantes:

Veni, Domine Iesu.

Lux præsentiae tuæ nostras discútiat tenebras,

— et nos tuis munéribus dignos efficiat.

Salvos nos fac, Domine Deus noster,

— ut confiteámur hodie nómini sancto tuo.

Succénde corda nostra ut ad te ardénter sítiant,

— tibique coniúngi tota aviditáte festínent.

Qui infirmitátem nostram sustulísti,

— infirmis et hodie moribundis succúrre.

Pater noster *in tono simplici.***Oratio**

Deus, cuius ineffabile Verbum, Angelo nuntiante Virgo immaculata suscepit: et, domus divinitatis effecta, Sancti Spiritus luce repletur, quæsumus; ut nos, eius exemplo, voluntati tue humiliter adhaerere valeamus: Per Dominum.

LECTIO BREVIS**Ad Tertiam**

Ecce dies vénient, dicit Dominus, † et suscitabo David germen iustum: et regnabit rex et sapiens erit et faciet iudicium et iustitiam in terra.

Ad Sextam

In diebus illis salvabitur Iuda, et Israël habitabit confidenter; † et hoc est nomen, quod vocabunt eum: Dominus iustitia nostra.

Ad Sextam

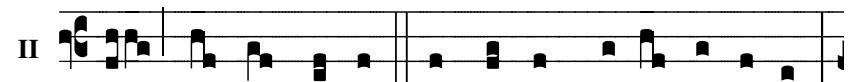
Ego pascam oves meas et ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. † Quod perferat, requiram et, quod confractum fuerat, alligabo et: quod infirmum erat, consolidabo et pascam illas in iudicio.

Ad Vespertas**LECTIO BREVIS**

Expectamus revelationem Domini nostri Iesu Christi, qui confirmabit nos usque in finem sine crimen, in die adventus Domini nostri Iesu Christi. Fidelis Deus per quem vocati sumus in societatem Filii eius.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 311 (cf. OCO 375)

O Clavis David, et scepter domus Israël;

qui á-pe- ris et nemo claudit; claudis, et ne-mo á-pe-
rit: ve-ni et e-duc vinctum de domo cárce- ris, se-dén-
tem in té- nebris et umbra mortis. *C.* Magní-fi-cat * á-nima
me- a Dómi-num.

PRECES

Christum redemptórem et Dóminum, fratres dilectíssimi,
deprecémur, qui novíssimis diébus maniféste véniet, et cum
gáudio implorémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Redémptor noster et Dómine, qui nascéndo in carne, iugum a nobis
sustulísti legis,

— benefícia tuæ pietátis in nobis adímple.

Qui de nobis suscepísti quod divinitati tuæ conveníre vidébas,

— de tuo cónferas quod in nos expectátus impértias.

Desidéria nostra præséntiæ tuæ exhibitióne gratífica,
— et accensióne tui amóris cor nostrum inflámma.

Tecum guadeámus in glória,

— quem hic pura fídei incólimus consciéntia.

Animas ómnium defunctórum

— pietátis tuæ rore perfúnde.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 21 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

¶. Dómine Deus noster, convérte nos.
R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Ecce Virgo concípiet et páriet fílium, et vocábit nomen eius
Emmánuel: butýrum et mel cómedet, ut ipse sciat reprobáre malum
et elígere bonum.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 320 (cf. OCO 375)

VIII a
No-lí- te ti-mé- re, quin-ta e-nim di- e vé- ni- et ad
vos Dó-mi-nus noster. *C.* Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra-él, *

quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Dóminum nostrum Iesum Christum, fratres caríssimi, exorémus,
qui in sua misericórdia nos vísitat, létámque vocem iterémus:
Veni, Dómine Iesu.

Qui de sinu Patris egréssus, venísti ut carnis nostræ vestiméntum
indúeres,

— líbera quod períerat natúræ vitiátæ contágio..

Qui ventúrus, in eléctis agnoscéris gloriósus,

— nunc véniens, in peccatóribus clemens semper et pius inveniáris.
Gloriántes in láude tua, Christe Dómine,

— vísita nos in salutári tuo.
 Qui nos iam eduxísti in lucem per fidem,
 — fac nos iustitia tua pro dignis opéribus tibi plácitos.
 Pater noster *in tono simplici*.

Oratio

Preces pópuli tui, quásumus, Dómine, cleménter exáudi: ut qui de Unigéniti tui in nostra caren advéntu létántur; cum vénerit in sua maiestáte, ætérnæ vitæ prémium consequántur: Per Dóminum.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Oculi sublímes hóminis humiliabúntur, † et incurvábitur altitúdo virórum: exaltábitur autem Dóminus solus in die illa.

Ad Sextam

Ecce Deus salútis meæ; † fiduciáliter agam et non timébo: quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

Ad Sextam

Exáudi, Dómine; placáre, Dómine, atténde et fac: † ne moréris propter temetípsum, Deus meus: quia nomen tuum invocátum est super civitátem et super pópulum tuum.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Nolíte ante tempus iudicáre quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscónrita tenebrárum et manifestábit consília córdium. Et tunc laus erit unicuíque a Deo.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 311 (cf. OCO 375)

II

O O- ri- ens, splendor lu- cis æ- térnæ et sol

iustí- ti- æ: ve- ni, et il-lúmi- na se-dén-tes in té-
 nebris et umbra mor-tis. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-
 mi-num.

PRECES

Iesum Christum, fratres caríssimi, rogémus humíliter, qui nos a ténebris peccatórum redémit, et fidénter invocémus:

Veni, Dómine Iesu.

Cóngrega, Dómine, pópulos de univérsis terris,
 — et cum eis pactum sempitérnum confírma.

Agnus Dei, qui olim venísti peccáta tollere mundi,
 — aufer a nobis omem colluviónem delícti.

Qui venísti redímere quod períerat,
 — íterum sic véniás ut redémpta non púnias.

Tecum, quem fides nostra inténdit,
 — gáudium perpétuum cum véneris, habeámus.

Qui iudicatúrus es vivos et mórtuos,
 — fratres defúnctos inter ágmina beatórum admítte propítius.

Pater noster *in tono simplici*.

Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 22 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

℣. Audíte verbum Dómini, gentes.

℟. Et annuntiáte illud in fínibus terræ.

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustítiam; aperiátur terra et gérminet salvatiónem: et iustítia oriátur simul.

Ad Benedictus, ant. (p. 1137)

AG 323 (cf. OCO 375)

I b

Ex quo fa-cta est vox sa- lu- ta- ti- ó-nis tu- æ in
áuri- bus me- is, exsul-tá-vit in gáudi-o in-fans in ú-te-
ro me- o, al-le- lú-ia. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra-
él, * quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis su- æ.

PRECES

Christum redemptórem exorémus, fratres dilectíssimi, qui venit ut nos grátia advéntus sui iustificáret, vocémque cum iúbilo innovémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Qui olim prophetárum vaticínio in carne prædictus es nascitúrus,
— nascéntia virtútum in nos corróbora.

Præsta nobis ut, qui tuam prædicámus salútem,
— in te salvatónem habeámus.

Qui venísti contrítis corde medéri,
— pópuli tui sana languóres.

Qui cum venísti reconciliáre dignátus es mundum,
— ad iudícium véniens ab omni nos pœnárum líbera cruciátu.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Deus, qui hóminem delápsum in mortem conspíciens: Unigéniti tui advéntu redímere voluísti, præsta, quássumus; ut qui húmili eius incarnatióne devotióne faténtur, ipsíus étiam Redemptórís consórtia mereántur: Per Dóminum.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Dominátor in Israël stabit et pascet in fortitúdine Dómini, † in sublimitáte nóminalis Dómini Dei sui: et habitábunt secúre, quia nunc magnus erit usque ad térmilos terræ, et erit iste pax.

Ad Sextam

Adhuc unum módicum est, et ego commovébo cælum et terram et mare et áridam. † Maior erit glória domus istús novíssima plus quam prima: et in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Nonam

Oriétur vobis timéntibus nomen meum sol iustítiae et sánitas in pennis eius; † et egrediémini et saliétis sicut vítuli sagináti: dicit Dóminus exercítuum.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Patiéntes estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat pretiósum fructum terræ: patiénter ferens donec accípiat temporáneum et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit.

Ecce iudex ante iánuam assístit.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 312 (cf. OCO 375)

II
O Rex gén-ti- um et de-si-de-rá- tus e- á- rum, la-pís-
que angu-lá-ris, qui fa-cis útra-que u- num: ve-ni et
salva hó- mi-nem, quem de limo formásti. C. Magní-fi- cat *
á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christum Dóminum, fratres caríssimi, qui propter nos humiliávit semetípsum, invocémus, cum exsultatióne dicéntes:

Veni, Dómine Iesu.

Dómine Iesu, qui advéntu tuo subveníre dignátus es mundo,

— ánimas nostras et córpora a delícto purifica.

Quos mystério incarnatiónis tuæ non confúnderis fratres vocáre,

— aliéños a te éffici ne síveris.

Tales nos rediméndos státuas,

— quales iudicándos non púnias.

Christe, a cuius divítiiis bonitátis et pietátis nihil téporis vacat,

— fac nos percípere immarcescibilem gloriæ corónam.

Commendámus tibi, Dómine, ánimas eórum, qui córporis néxibus
absoluti sunt:

— defúncti século tibi vivant in ætérnum.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 23 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

¶ Véniat super me misericórdia tua, Dómine.
Rx Salutáre tuum, secúndum elóquium tuum.

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Hæc dicit Dóminus: Erit dux eius ex Iacob, et princeps de médio eius procédet; et applicábo eum, et accédet ad me. Et éritis mihi in pòpulum, et ego ero vobis in Deum.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 98 (cf. OCO 375)

VIII b
Ecce compléta sunt ómni- a, quæ dic-ta sunt per
Ange-lum de Vírgi-ne Ma-rí- a. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-
us Isra- él, * quia visitávit et fecit redemptiόnem ple-bis su- æ.

PRECES

Deum Patrem, fratres caríssimi, implorántes, qui misit Fílium suum ad salvándos hómines, súpplices acclamémus:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Christum tuum, Pater clementíssime, quem plena fide os nostrum annúntiat,

— conversatió nostra ópere ne despíciat.

Qui Fílium tuum misísti ad salútem,

— univérsum aufer a fácie terræ et a civitáte ista dolórem.

Terra nostra advéntu Fílli tui iucunditáte perfúsa,
— tuæ plenitúdinis gáudium ubérius experiártur.
Per misericórdiam tuam, fac ut nos pie et sóbrie in hoc sǽculo
vivámus,
— exspectántes beatam spem et advéntum glóriæ Christi.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Omnipótens sempitérne Deus: nativitátem Fílli tui secúndum
carenam propinquáre cernéntes, quásumus; ut nobis indígnis fámulis
tuis misericórdiam præstet Verbum, quod ex Vírgine María dignátum
est caro fíeri, et habitáre in nobis: Qui tecum.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Ego scio cogitatiónes, quas ego cógito super vos, ait Dóminus, †
cogitatiónes pacis et non afflictiónis, ut dem vobis posteritátem et
spem. Quærétis me et inveniétis, cum quæsiéritis me in toto corde
vestro.

Ad Sextam

Hæc dicit Dóminus: † Ecce ego convértam sortem
tabernaculórum Iacob: et tectis eius miserébor.

Ad Sextam

Noli memor esse iniquitátum patrum nostrórum, † sed memor
esto manus tuæ et nóminis tui in hoc témpore: quia tu es Dóminus
Deus noster.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sicut dies
unus. Non tardat Dóminus promissiónem suam sicut quidam
exístimant: sed patiénter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed
omnes ad pæniténtiam revérti.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 312 (cf. OCO 375)

II O Emmá- nu- el, rex et légi- fer noster, ex-pe-
ctá- ti- o génti- um et salvá- tor e- á- rum: ve- ni ad
salvándum nos Dómi-ne De- us noster. C. Magní-fi- cat * á-
nima me- a Dómi-num.

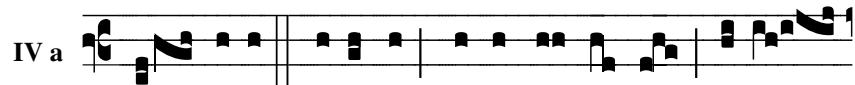
PRECES

Redemptórem nostrum, qui venit ad páuperes evangelizándos, cum
fervóre rogémus dicéntes: *Vídeant omnes glóriam tuam.*
Manifésta teípsum ómnibus qui te non cognovérunt,
— ut vídeant salutáre tuum.
Nomen tuum usque ad terræ términos nuntiétur,
— ut omnes hómines sémitas tuas invéniant.
Qui ad hoc primum venísti, ut mundum redímeres,
— ad hoc íterum vénias, ut credéntes in te pro méritis non
condémnes.
Libertátem quam rediméndis rédimens contulísti,
— redemptiónis conservatióne defénde.
Qui olim venísti nascitúrus in carne et íterum vénies ad faciéndum
iudícium,
— præsta, ut cum véneris ætérnam defúnctos próvehas ad mercédem.
Pater noster *in tono simplici.*
Oratio ut ad Laudes Matutinas.

DIE 24 DECEMBRIS

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

Poissy 31^v; cf. AJ 1: 187 (cf. LHR 10)

Hó- di- e sci- é- tis qui- a vé- ni- et Dómi-
nus: et mane vi- dé- bi- tis gló- ri- am e- ius. Ps. Vení- te.

Ad Officium lectionum

V. Annúntiat Dóminus verbum suum Iacob.

R. Iustítias et iudícia sua Israël.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Sanctificamini fili, AJ 1: 118 (LH 1: 308); post Lectionem secundum, Egregietur virga, AJ 1: 619 (LH 1: 309).

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

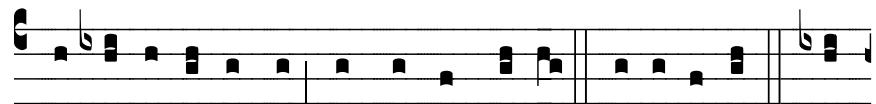
Egregietur virga de stirpe Iesse, et flos de radice eius ascendet; et requiescat super eum Spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et timórís Dómini: et delícia eius in timóre Dómini.

RESPONSORIUM BREVE

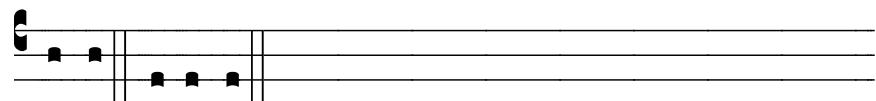
AG 332

Crásti- na di- e * De-lé- bi- tur in- í- qui- tas terræ. V. Et

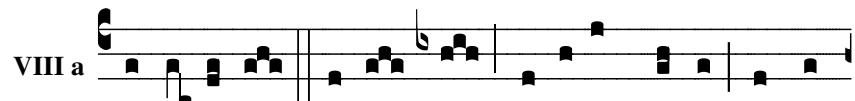
re-gná-bit su-per nos Sal-vá- tor mundi. * De-lé- bi- tur. Gló-

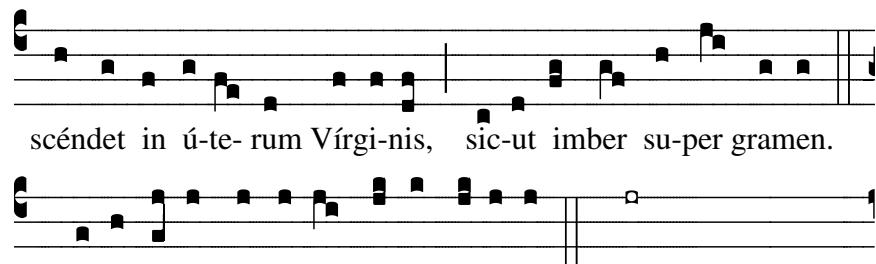
ri- a. Crásti- na.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

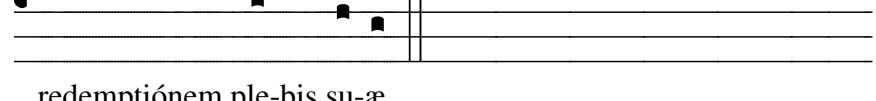
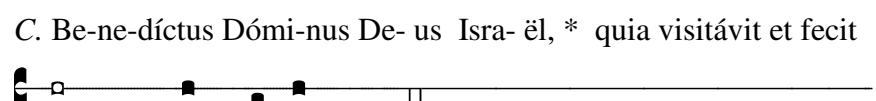
AG 748 (cf. OCO 375)

O-ri- é-tur sic-ut sol Salvá-tor mundi, et de-

scéndet in ú-te- rum Vírgi-nis, sic-ut imber su-per gramen.

C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit

redemptiōnem ple-bis su-æ.

PRECES

Christum redemptórem, fratres caríssimi, devotíone mentis orémus, qui véniet cum glória et potestáte magna, atque súpplices invocémus: *Veni, Dómine Iesu.*

Christe Dómine, qui excélsus in fortitúdine vénies, respice humília nostra,
— ut dignos nos fácias munéribus tuis.
Qui Evangélium homínibus manifestáre venísti,

— da tuam nos semper prædicare salutem.
 Tu, qui es benedictus et vivis et omnia regis,
 — da nos gaudentes exspectare beatam spem et adventum
 magnificentiae tuae.
 Et nos, qui adventus tui gratiae anhelamus,
 — divinitatis tuae munere consolare.

Oratio

Festina, quæsumus, ne tardaveris, Domine Iesu; ut adventus tui consolacionibus subleventur, qui in tua pietate confidunt: Qui vivis et regnas cum Deo Patre; in unitate Spiritus Sancti, Deus: per omnia saecula saeculorum Amen.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

In die illa erit germen Domini in splendorum et gloriam † et fructus terræ sublimis et exultatio his: qui salvati fuerint de Israël.

Ad Sextam

Omnis qui relictus fuerit in Sion et residuum in Ierusalem, † sanctus vocabitur, omnis: qui scriptus est ad vitam in Ierusalem.

Ad Sextam

Sicut terra profert germen suum et sicut hortus semen suum germinat, † sic Dominus Deus germinabit iustitiam: et laudem coram universis gentibus.

TEMPUS NATIVITATIS

I. USQUE AD SOLLEMNITATEM EPHIPHANIE

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6a, p. 1125)

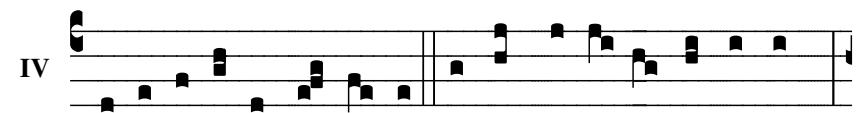
AJ 1: 227, Poissy MS, fo. 46^r (cf. HLR 19)

Christus na-tus est nobis: Ve-ní-te, ad-o-rémus. Ps. Ve-ní-te.

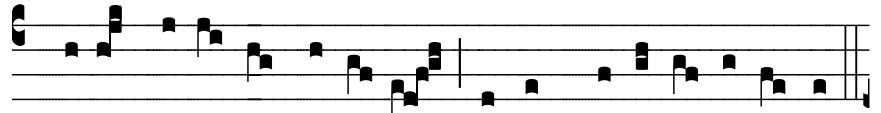
Ad Laudes matutinas

HYMNUS

AG 354

1. A so-lis ortus cár-di- ne ad-úsque ter-rae lí-mi- tem

Christum ca-ná-mus prínci- pem, na- tum Ma-rí- a Vírgi- ne.

2. Be- á- tus auctor sá- cu- li ser-ví- le cor-pus índu- it,

ut car- ne carnem lí-be- rans non pérde- ret quod cóndi- dit.

3. Clausæ pa-rén-tis ví- sce- ra cæ-léstis intrat grá- ti- a;

venter pu- él- læ bá- iu- lat scré- ta quæ non nó-ve- rat.

4. Domus pu-dí- ci pé-cto- ris templum re- pén-te fit De- i;
in-tá-cta né-sci- ens vi- rum verbo concé- pit Fí- li- um.

5. E- ní-xa est pu- ér-pe- ra quem Gábri- el præ- dí-xe- rat,
quem ma-tris al- vo gé-sti- ens clausus Io- ánnes sénse- rat.

6. Fe- no ia-cé- re pér- tu- lit, præ-sé- pe non ab-hór-ru- it,
parvóque la-cte pastus est per quem nec a- les é-su- rit.

7. Gaudet cho-rus cæ- lé- sti- um et ánge- li ca- nunt De- um,

pa- lámque fit pa-stó- ri- bus pa-stor, cre- á- tor ómni- um.

8. Ie-su, ti- bi sit gló- ri- a, qui na- tus es de Vír-gi- ne,
cum Patre et almo Spí-ri- tu, in sempi-térrna sácu- la. A-men.

RESPONSORIUM BREVE

AG 341

VI
No- tum fe- cit Dómi-nus * Alle- lú-ia, al-le- lú-ia. ¶ Sa-
lu- tá- re su- um. * Alle- lú-ia. Gló-ri- a. No-tum.

Ad Horas medias

Hymni ad Horas medias ut ante diem 16 decembris, pp. 20 seq.

Ad Tertiam

Ant.

GS 73 (OCO 375)

VIII a
E- rant pa- réntes Ie-su mi- rántes su-per his

quæ di-ce-bán- tur de il-lo. E u o u a e.

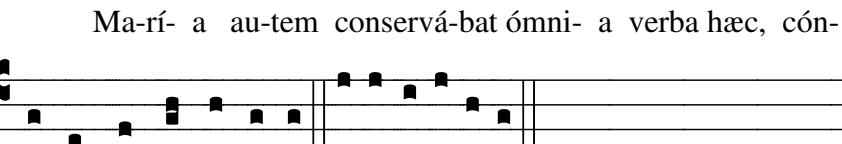
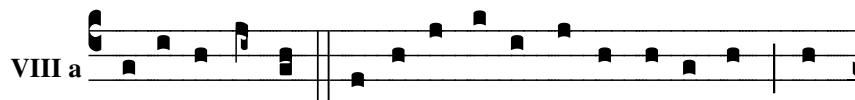
¶ Recordá tus est Dóminus misericórdia suæ, allelúia.

R. Et veritatis suæ dómui Israél, allelúia.

Ad Sextam

Ant.

AG 384 (cf. OCO 375)

Ma-rí- a au-tem conservá-bat ómni- a verba hæc, cón-

fe- rens in corde su- o. E u o u a e.

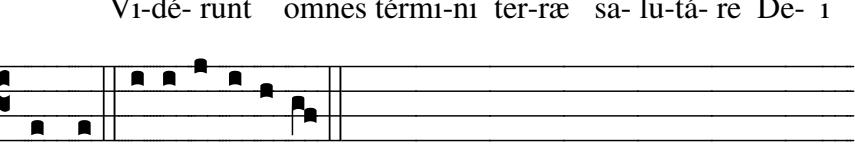
¶ Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.

R. Salutare Dei nostri, allelúia.

Ad Nonam

Ant.

GS 68 (OCO 375 = GS 22!)

Vi-dé- runt omnes térmí-ni ter-ræ sa- lu-tá- re De- i

nostri. E u o u a e.

¶ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.

R. Iustitia et pax osculátæ sunt, allelúia.

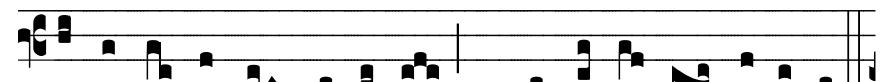
Ad Vesperas

HYMNUS

Poissy MS, fo. 399r

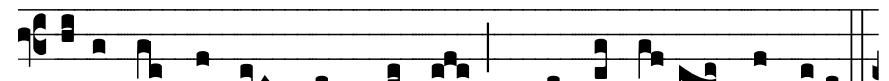
1. Christe, redémptor ómni- um, ex Patre, Patris U- ni- ce,

so-lus an- te prin- cí- pi- um na- tus in- ef- fa- bí- li- ter,

2. Tu lumen, tu splen- dor Patris, tu spes pe-rénnis ómni- um,

intende quas fun- dunt pre-ces tu- i per or-bem sérvu-li.

3. Sa-lú- tis auctor ré-co- le quod nostri quodam córpo- ris,

ex il-li- bá- ta Vírgi-ne nascendo, formam súmpse- ris.

4. Hic præsens te-sta- tur di- es, currēns per an-ni cír-cu- lum,

quod so-lus a se- de Pa-tris mundi sa-lus ad-vé-ne- ris;
 5. Hunc cælum, ter-ra, hunc mare, hunc omne quod in e- is est,
 auctórem advén-tus tu-i láudat ex-súl-tans cán-ti-co.
 6. Nos quoque, in sancto tu-o red-émpti sumus sán-gui- ne,
 ob di-em na-tá-lis tu-i hymnum no-vum con-cí-nimus.
 7. Ie-su, ti-bi sit gló-ri-a, qui na-tus es de Vír-gi- ne,
 cum Patre et almo Spí-ri-tu, in sempi-térrna sácu-la. A-men.

RESPONSORIUM BREVE

AG 341

VI
 Ver-bum ca-ro factum est, * Al-le- lú- ia, al-le-lú-ia. ¶ Et

ha-bi-ta-vit in no-bis.* Alle- lú- ia. Gló-ri- a. Verbum.
 Vel:
 VI
 Ipse invo-cá-bit me, * Alle- lú- ia, alle- lú-ia. ¶ Pa- ter
 me- us est tu. * Alle- lú- ia. Gló-ri- a. Ipse.

AG 341 (POP 692)

Die 25 decembris
IN NATIVITATE DOMINI
 Solemnitas
Ad I Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 333 (cf. OCO 376)

VIII a

Rex pa- cí- fi-cus magni- fi-cá- tus est, cu- ius vul-tum
 de-sí-de- rat u-ni-vérsa terra. *Ps.* Laudá-te, púeri Dómi-ni, *

laudá-te nomen Dómi-ni.

Psalmus 112

[Laudá-te, púeri Dómini, *
 laudá-te nomen Dómini.]

Sit nomen Dómini benedíctum *
 ex hoc nunc et usque in sǽculum.
 A solis ortu usque ad occásum *

laudáble nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
 super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
 et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans de terra ínopem, *
 de stércore érigens páuperem,
 ut collocet eum cum principibus, *
 cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, *
 matrem filiòrum lætántem.

Ant. 2

AG 334 (cf. OCO 376)

VIII a

Complé-ti sunt di- es Ma- rí- æ ut pá-re-ret Fí- li- um
 su- um primogé-ni- tum. Lauda, Ierúsalem, Dóminum; * col-
 láuda Deum tu- um, Si- on.

Psalmus 147

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
 colláuda Deum tuum, Sion.]

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
 benedíxit fíliis tuis in te.

Qui ponit fines tuos pacem, *
 et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ, *
 velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut lanam, *
 pruínam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
 ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum et liquefáciet ea, *
 flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
 lustírias et iudícias sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni, *
 et iudícias sua non manifestávit eis.

Ant. 3

AG 308 (cf. OCO 376)

VIII a

Super só-li- um David et super regnum e-ius se-
dé-bit in æ-térnum, alle-lu-ia. C. Christus Iesus, cum in forma
De- i es-set, * non rapínam arbitrátus est esse se æquá-lem De-
o. [flex]

Canticum

Phil 2:6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo,]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum factus *
et hábitu invéntus ut homo.
Humiliávit semetípsum †
factus obcédens usque ad mortem, *
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi nomen, *
quod est super omne nomen,
ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
cælestium, terréstrium et infernórum,
et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

LECTIO BREVIS

Ubi venit plenitudo téporis, misit Deus Fílium suum factum ex

mulfere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret: ut adoptiónem filiórū recipérémus.

Si non cantatur in Officio Lectionis, Genealogia cantari potest, loco Lectionis brevis (POP 692).

RESPONSORIUM BREVE

AG 331

VI

Hó-di- e sci- é- tis * Qui- a vé-ni- et Dómi-nus. ¶ Et
mane vidé-bi-tis gló-ri- am e-ius. * Qui- a. Gló-ri- a. Hódi- e.

Vel responsorium prolixum:

AG 335 (POP 691)

IV

R. Iudáe- a et Ie- rú- sa- lem, no- li- te timé-
re: * Cras e-gre- di- é-mi-ni, ☩ et Dó- mi-nus e-
rit vo-bís- cum. ¶ Con-
stántes estó- te: vi-dé-bi- tis auxí- li- um Dómi- ni su-

per vos. * Cras. [Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o,
et Spi- rí- tu- i Sancto. ♫ Et Dó- mi-nus.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 337 (cf. OCO 376)

VIII a
Cum or- tus fú- e- rit sol de cæ-lo, vi-dé-bi- tis Re-gem
re- gum proce-déntem a Pa-tre, tamquam spon-sum de
thá- lamo su- o. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christum adorémus, qui semetípsum exinanívit formam servi accípiens, ac tentátus est per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Ardénti fide eum precémur:

Pro nativitatem tuam succúrre redémpsis.

Qui, mundum ingrériens, ætátem novam a prophétis prædictam instaurásti,

— fac ut semper in novas ætátes tua iuvenéscat Ecclésia.

Qui humánam infirmitátem assumpsísti,

— sis cæcis lumen, debílibus fortítudo, míseris consolátio.

Qui pauper et húmilis násceris,

— résponce páuperes et propítius consoláre.

Qui terréna nativitáte tua ómnibus de promíssa æternitáte lætitiam

íngeris,
— cælestis spe nativitatis moriéntium corda lætífica.
Qui in terram descendísti, ut omnes in cælum addúceres,
— in glória tibi coniúnge defúnctos.
Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua expectatióne lætíficas;
præsta, ut Unigénitum tuum, quem læti suscípimus redemptórem,
veniéntem quoque iúdicem secúri vidére mereámur: Per Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4b, p. 1118)

MG 21 (cf. LHR 19)

IV b
Chri- stus na- tus est no- bis: Ve- ní- te
a- do- ré- mus. Ps. Ve- ní- te.

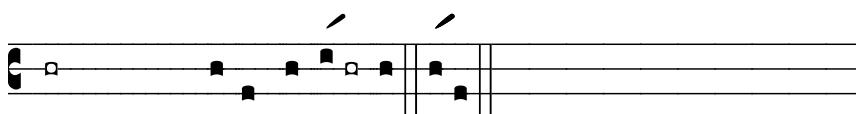
Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

MG 27 (cf. OCO 376)

VIII b
Dó- mi-nus di- xit ad me: Fí- li- us me- us es tu, e-
go hó-di- e gé- nu- i te. Ps. Quare fremuérint gen- tes, * et

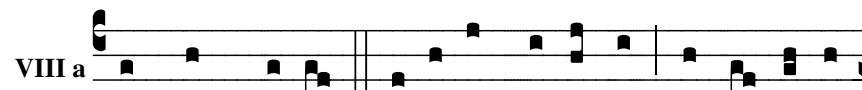
pópuli meditáti sunt ináni- a? [flex]

Psalmus 2

[Quare fremuérunt gentes, *
et pópuli meditáti sunt inánia?] Astítérunt reges terræ, †
et príncipes convenérunt in unum *
adversus Dóminum et adversus christum eius:
«Dirumpámus víncula eórum, *
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! »
Qui hábitat in cælis irridébit eos, *
Dóminus subsannábit eos.
Tune loquéatur ad eos in ira sua, *
et in furóre suo conturbábit eos:
«Ego autem constitui regem meum *
super Sion, montem sanctum meum! »
Prædicábo decretum eius: †
Dóminus dixit ad me: «Fílius meus es tu, *
ego hódie génui te.
Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, *
et possessióinem tuam térmilos terræ.
Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas fíguli confrínges eos ».
Et nunc, reges, intelligite, *
erudímini, qui iudicátis terram.
Servíte Dómino in timóre, *
et exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, †
nequándo irascátur, et pereádis de via, *
cum exárserit in brevi ira eius.
Beati, omnes *
qui confídunt in eo.

Ant. 2

MG 28 (cf. OCO 376)

VIII a Tamquam sponsus Dómi-nus pro-cé-dens de thá- lamo

su- o. Ps. Cæli enárrant glóriam De- i, * et ópera mánuum eius

annúntiat firmamén-tum. [flex]

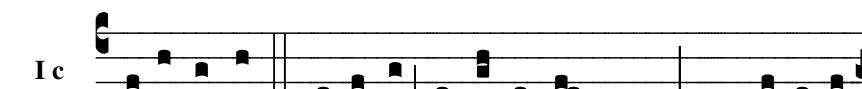
Psalmus 18A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.]

Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélae neque sermónes, *
quorum non intellegántur voces.
In omnem terram exívit sonus eórum, *
et in fines orbis terræ verba eórum.
Soli pósuit tabernáculum in eis, †
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, *
exultávit ut gigas ad curréndam viam.
A fínibus cælórum egréssio eius, †
et occúrsus eius usque ad fines eórum, *
nec est quod abscondátur a calóre eius.

Ant. 3

MG 30 (cf. OCO 376)

I c Diffú-sa est grá- ti- a in lá-bi- is tu- is, propté-re- a

be-ne-dí-xit te De-us in æ-térum. Ps. Eructávit cor meum
verbum bonum, † dico ego ópera me- a re- gi. * Lingua mea cá-
lamus scribæ velóci-ter scribén-tis.

Psalmus 44

[Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera mea regi. *
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.]
Speciósus forma es præ filii hóminum, †
diffusa est grátia in lábiis tuis, *
proptérea benedíxit te Deus in aétérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime; *
splendóre tuo et ornátu tuo próspero procéde;
currum ascénde propter veritátem et mansuetúdinem et
iustítiam. *
Et sagittábit pro te mirabíliter déxtera tua:
sagittæ tuae acútæ †
—Pópuli sub te cadent— *
in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi; *
sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.
Dilexisti lustítiam et odísti iniquitátem, †
proptérea unxit te Deus, Deus tuus, *
óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha et áloe et cásia ómnia vestíménta tua, *
e dómibus ebúrneis chordæ delectavérunt te.
Fíliæ regum inter honorátas tuas; *
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir.

¶ Verbum ca- ro factum est, alle-lú-ia. R. Et ha-bi-tá-
vit in no-bis, al-le-lú-ia.

Responsorium prolixum post lectionem primam, Descendit de cælis (POP 691: MG 32); post lectionem secundam, Iudæa et Ierusalem (POP 691, ut ad I Vespertas Nativitatis, p. 100).

In fine huius, ut mos est in traditione liturgica Ordinis nostri, cantus Genealogiæ secundum Evangelium Matthæi 1: 1-16 (Missale O.P., 1965, [111]), cantari potest (POP 692).

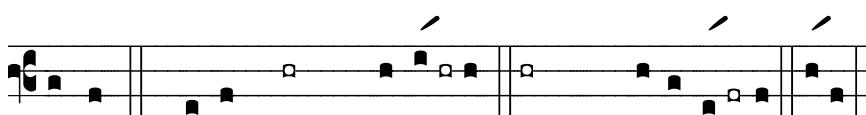
Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 338 (cf. OCO 376)

II Quem vi- dí-stis? pastó- res, dí- ci- te; annunti- á- te
no-bis: In ter-ris quis appá-ru- it? Na- tum ví- dimus et cho-
ros ange-ló- rum col-laudántes Dómi-num, al-le-lú-ia, al-le-

lú-ia. Ps. De- us, Deus meus es tu; * ad te de luce vígi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *

ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te áнима mea, *

te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †

sic in sancto appárui tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *

lábia mea laudábunt te.

Sic benedícite in vita mea, *

et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipc et pinguédine repleátur áнима mea, *

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tu super stratum meum, *

in matutínis medítábor de te,

quia fuísti adiútor meus, *

et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhésit áнима mea post te, *

me suscépit déxtera tua.

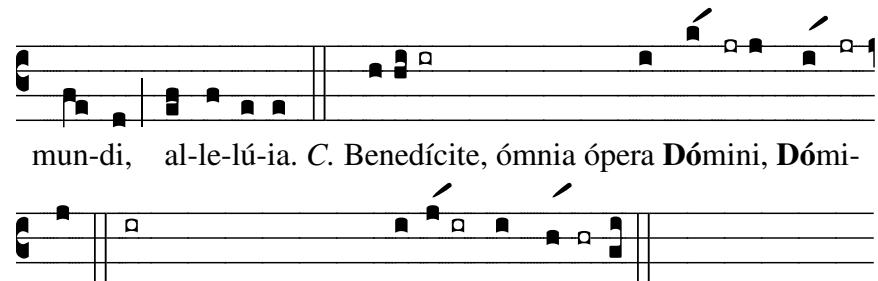
Ant. 2

AG 339 (cf. OCO 376)

VII b

Ange-lus ad pastó-res a- it: Annúnti-o vo-bis gáu-

di- um magnum, qui- a na-tus est vo-bis hó- di- e Salvá- tor

mun-di, al-le-lú-ia. C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómi-

no; * laudáte et superexaltáte e-um in sácu-la.

Cantica

Dan 3: 57-88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *

laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *

benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *

benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *

benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *

benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *

benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *

benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *

benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *

benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *

laudent et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *

benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *

benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *

benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *

benedícite, fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dómino; *
 laudet et superexáltet eum in sácula.
 Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
 benedícite, servi Dómini, Dómino.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
 benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum in sácula.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
 laudémus et superexaltémus eum in sácula.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 340 (cf. OCO 376)

VIII a

Párvu-lus fí-li- us hó-di- e na-tus est no-bis, et vo-
 cáb-i-tur De-us for- tis, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. Ps. Cantáte Dó-
 mino cáanticum no- vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalm 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
 et filii Sion exsúltent in rege suo.
 Laudent nomen eius in choro, *
 in tympano et cíthara psallant ei.
 Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *
 et honorábit mansuétos in salútem.
 Iúbilent sancti in glória, *
 læténtr in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
 et gládií ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindictam in natióñibus, *
 castigatiónes in pôpulis,
 ad alligándos reges eórum in compéditibus, *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudíciu[m] conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio: quem constitúit herédem universórum, per quem fecit et sácula.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 340 (cf. OCO 376)

VIII a

Gló- ri- a in excélsis De- o, et in ter- ra pax ho-
 mí- ni- bus bo-næ vo- luntá- tis, alle- lú-ia, alle- lú-ia. C. Be-
 ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit re-
 demptiόnem ple-bis su- æ.

PRECES

Dignis láudibus Verbum Dei celebrémus, ante sácula exsístens et in tempore nobis natum. Iucúnde acclamémus, dicéntes:
Exsúltet terra, quia venísti.

Christe, Verbum æternum, qui in terram descéndens, exsultatiónis
rore eam perfudísti,
—lætifica cor nostrum gratiæ tuæ visitatióne contínuā.
Salvátor noster, qui in nativitaté tua, fidelitaté Dei nobis ostendísti,
—concéde nos plena fide promissiónes baptismáles serváre.
Rex cœli et terræ, qui pacem homínibus ab ángelis nuntiári fecísti,
—vitam nostram in tua pace consérva.
Dómine, qui venísti ut eses vitis vera, nobis fructum vitæ prodúcens,
—fac nos iúgiter pálmites in te manéntes, ne simus infructuósi.
Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut, dum nova incarnati Verbi
tui luce perfundimur; hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem
fulget in mente: Per Dóminum.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Ad Tertiam

Ant.

GS 73 (OCO 375)

VIII a

E- rant pa- réntes Ie-su mi- rántes su-per his
quæ di-ce-bán- tur de il-lo. Ps. Lex Dómini immaculáta, refíci-
ens ánimam, * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans
pár vu-lis. [flex]

Ad Sextam

Ant.

AG 384 (cf. OCO 375)

Ma-rí- a au-tem conservá-bat ómni- a verba hæc, cón-
fe- rens in corde su- o. Ps. Lex Dómini immaculáta, refíciens á-
nimam, * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans pár-
vu-lis. [flex]

Ad Nonam

Ant.

GS 68 (OCO 375 = GS 22!)

VII a

Vi-dé- runt omnes térmí-ni ter-ræ sa- lu-tá- re De- i
nostri. Ps. Lex Dómini immaculáta, re-fí-ci- ens ánimam, * te-
stimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præ-stans pár vu-lis. [flex]

Psalmus 18B

[Lex Dómini immaculáta, refíciens ániam, *
 testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstáns párvulis.]
 Iustítiae Dómini rectæ, læticántes corda, *
 præcéptum: Dómini lúcidum, illúminans óculos.
 Timor Dómini mundus, pérmánens in sǽculum sǽculi, *
 iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul,
 desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, *
 et dulciora super mel et favum stillántem.
 Etenim servus tuus eruditur in eis, *
 in custodiéndis illis retribútio multa.
 Erróres quis intellegit? †
 Ab occúltis munda me, *
 et a supérbia custódi servum tuum, ne dominétur mei.
 Tunc immaculátus ero, *
 et emundábor a delícto máximo.
 Sint, ut compláceant eloquía oris mei, *
 et meditátio cordis mei in conspéctu tuo.
 Dómine, adiútor meus *
 et redémptor meus.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus, *
 iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
 Quóniam Dóminus altíssimus, terríbilis, *
 rex magnus super omnem terram.
 Subiécit pópulos nobis, *
 et gentes sub pédibus nostris.
 Elégit nobis hereditátem nostram, *
 glóriam Iacob quem diléxit.
 Ascéndit Deus in iúbilo, *
 et Dóminus in voce tubæ.
 Psállite Deo, psállite; *
 psállite regi nostro, psállite.
 Quóniam rex omnis terræ Deus, *
 psállite sapiénter.

Regnávit Deus super gentes, *
 Deus sedet super sedem sanctam suam.
 Príncipes populórum congregáti sunt *
 cum pópulo Dei Abraham,
 quóniam Dei sunt scuta terræ: *
 veheménter elevátus est.

Psalmus 47

Magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
 in civitáte Dei nostri.
 Mons sanctus eius collis speciósus, *
 exsultátio univérsæ terræ.
 Mons Sion, extréma aquilónis, *
 cívitas regis magni.
 Deus in dómibus eius notus *
 factus est ut refúgium.
 Quóniam ecce reges congregáti sunt, *
 convenérunt in unum.
 Ipsi cum vidérunt, sic admiráti sunt, *
 conturbáti sunt, diffugérunt;
 illic tremor apprehéndit eos, *
 dolóres ut parturiéntis.
 In spíritu oriéntis *
 cónteres naves Tharsis.
 Sicut audívimus, sic vidimus in civitáte Dómini virtútum, †
 in civitáte Dei nostri; *
 Deus fundávit eam in aetérnum.
 Recogitámus, Deus, misericórdiam tuam *
 in médio templi tui.
 Secúndum nomen tuum, Deus, †
 sic et laus tua in fines terræ; *
 iustítia plena est déxtera tua.
 Lætétur mons Sion, †
 et exsúltent fíliæ Iudæ *
 propter iudícia tua.
 Circúmdate Sion et complectímini eam, *
 numeráte turres eius.
 Pónite corda vestra in virtúte eius, †
 et percúrrite domos eius, *
 ut enarrétis in progénie álera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster †
in ætérnum et in sǽculum sǽculi: *
ipse ducet nos in

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus erúdiens nos, †
ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria: sóbrie et iuste et pie
vivámus in hoc sǽculo.

¶ Recordáitus est Dóminus misericórdiæ suæ, allelúia.
¶ Et veritátis suæ dómui Israël, allelúia.

Ad Sextam

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis † quóniam Fílium suum
unigénitum misit Deus in mundum: ut vivámus per eum.

¶ Vidérunt omnes fines terræ, allelúia.
¶ Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Nonam

Verbum misit Deus fíliis Israël † evangelízans pacem per Iesum
Christum: hic est ómnium Dóminus.

¶ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, allelúia.
¶ Iustitia et pax osculátæ sunt, allelúia.

Ad II Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 342 (cf. OCO 376)

I b

Te-cum princí- pi- um in di- e virtú- tis tu- æ, in

splendó- ri- bus sanctó- rum, ex ú- te-ro ante lu-cí- fe- rum gé-
nu- i te. Ps. Di-xit Dóminus Dómino me- o: * Sede a dextris
me- is. [flex]

Psalmus 109: 1-5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *
 « Sede a dextris meis,]
donec ponam inimícōs tuos *
 scabéllum pedum tuórum ».
Virgam poténtiæ tuæ emittet Dóminus ex Sion: *
 domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
 in splendóribus sanctis, *
 ex útero matutíni velut rōrem gēnui te.
Iurávit Dóminus et non pænitébit eum. *
 « Tu es sacérdos in ætérnum
 secúndum órdinem Melchísedech ».
Dóminus a dextris tuis, *
 conquassábit in die iræ suæ reges.
De torrénte in via bibet, *
 proptérea exaltábit caput.

Anti. 2

AG 345 (cf. OCO 376)

VI b

A-pud Dómi-num mi- se-ri-córdi- a, et co-pi- ó- sa

a-pud e- um re- démpti- o. Ps. De profúndis clamávi *ad te, Dó-*
*mi-ne; * Dómine, exáudi vocem me- am.* [flex]

Psalmus 129

[De profúndis clamávi *ad te, Dómine;* *

Dómine, exáudi vocem **meam.**]

Fiant aures tuæ *intendéntes* *

in vocem deprecationis **meæ.**

Si iniquitátes observáveris, **Dómine,** *

Dómine, *quis sustinébit?*

Quia apud te propitiátiō est, *

et *timébimus* te.

Sustínui te, **Dómine;** †

sustínuit ánima mea in *verbo eius,* *

sperávit ánima *mea in Dómino.*

Magis quam custódes auróram, *

speret Israël in **Dómino.**

Quia apud Dóminum misericórdia, *

et copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël *

ex ómnibus iniquitátibus **eius.**

Ant. 3

Poissy MS fo. 44^r, cf. AJ 1: 221 (cf. OCO 376)

VIII a

In princí- pi- o et ante sácu- la De- us e- rat Ver-
 bum: ipse na-tus est nobis Salvá-tor mundi. C. Grá- ti- as agá-

mus Deo Pa-tri, * qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum
 in lúmi-ne. [flex]

Canticum

Col 1: 12–20

[Grátias agámus Deo Patri, *

qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine,]

qui eríput nos de potestáte tenebrárum *

et tránstulit in regnum Fílii dilectiōnis suæ,

in quo habémus redemptiōnem per sanguinem eius, *

remissiónem peccatórum.

Qui est imágō Dei invisibilis, *

primogénitus omnis creatúræ;

quóniam in ipso cóndita sunt univérsa †

in cælis et in terra, *

visibília et invisibília,

sive throni sive dominatiōnes *

sive principátus sive potestátes:

ómnia per ipsum et in ipso créata sunt, †

et ipse est ante omnes, *

et ómnia in ipso constant.

Et ipse est caput cörperis Ecclésiæ, †

qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *

ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;

quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, *

et per eum reconciliare ómnia in ipsum,

pacificans per ságuinem crucis eius *

sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

Per octavam Nativitatis, exceptis solemnitatibus et festo S. Familiae, hymnus et psalmodia sunt ut supra de II Vesperis Nativitatis; cetera vero de die octavæ.

LECTIO BREVIS

Quo fuit ab início, quod audívimus, quod vídimus óculis

nostris, quod perspéximus et manus nostræ contrectaverunt de Verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam ætéram; quæ erat apud Patrem et appáruit nobis, quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis: ut et vos societátem habeátiſ nobíscum, et societas nostra sit cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

Ad Magnificat, ant. (p. 1180)

AG 346 (cf. OCO 376)

I c

Hó-di- e Chri- stus na- tus est; hó-di- e Salvá- tor appá-
ru- it; hó-di- e in terra ca-nunt ánge- li, læ-tán-tur archán-
ge- li; hó- di- e exsúl- tant iu-sti, dicéntes: Gló- ri- a in
excélsis De- o, alle- lú-ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.

PRECES

Christum iubilántes celebrémus, in cuius nativitáte ángeli pacem mundo nuntiavérunt, et devótis ánimis exorémus:

Nativitas tua pacem cunctis áfferat.

Reple, Dómine, ómnibus bonis Ecclésiam tuam,
— quam nativitatis tuæ mystério consoláris.

Qui, princeps pastórum venísti, et nostrárum epíscopus animárum,
— papam et epíscopos nostros fidéles rede dispensatóres multifórmis grátiae tuæ.

Rex æternitatis, qui, nascens, brevi vitæ spálio circumscríbi et hóminum vicissítudines experíri voluísti,

— nos cadúcos et mortáles æternitatis tuæ redde consórtes.

Qui, a sáculis expectátus, in plenitúdine témporis venísti,
— manifesta præsentiam tuam iis, qui adhuc te expéctant.

Qui, caro factus, humanam substántiam norte corrúptam restaurásti,
— defúnctos tuam plenam restauratióne concéde.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti: da, quésumus, nobis eius divinitatis esse consórtes; qui humanitatis nostræ fieri dignátus est párticeps: Qui tecum vivit.

Dominica infra octavam Nativitas
SANCTÆ FAMILIÆ IESU, MARIÆ, ET IOSEPH
Festum

*Quando Nativitas Domini incidit in die Dominica, hoc festum fit
in die 30 decembris et non habet I Vesperas.*

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas, p. 138.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 375 (cf. OCO 376)

Ia-cob au-tem gé-nu- it Io-seph vi-rum Ma- rí- æ,
de qua na- tus est Ie-sus, qui vo-cá- tur Christus. *Ps. Laudá- te,*
*pú- e-ri Dómi-ni, * laudá-te nomen Dómi-ni.*

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
laudáte nomen Dómini.]
Sit nomen Dómini benedíctum *
ex hoc nunc et usque in sáeculum.
A solis ortu usque ad occásium *
laudáibile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans de terra ínopem, *
de stércore érigens páuperem,
ut collocet eum cum princípibus, *
cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, *
matrem filiòrum lætántem.

Ant. 2

AG 621 (cf. OCO 376)

VII a
Io- seph, fi -li Da-vid, no- li timé- re accí-pe-re
Ma-rí- am cón-iugem tu- am; quod e-nim in e- a na- tum
est, de Spí- ri- tu Sancto est. *Ps. Lauda, Ie-rúsa-lem, Dómi-*
*num; * colláuda Deum tu- um, Si- on.*

Psalmus 147

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis tuis in te.
Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem **sicut lanam**, *
 pruínām sicut **cínerem spargit**.
 Mittit crystállum suam **sicut buccéllas**; *
 ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?
 Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
 flabit spíritus eius, et **fluent aquæ**.
 Qui annúntiat verbum **suum Iacob**, *
 lustírias et iudícia **sua Israél**.
 Non fecit táliter omni **natióni**, *
 et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. 3

AV (128) (OCO 376)

VII b

Pas-tó- res ve-né-runt fes-ti-nán tes et in ve-né-runt
 Ma-rí- am et Io-seph et In-fántem pó-si- tum in præ-sé-pi- o.
 C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri **Ie-** su **Chri-** sti, * qui
 benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in
 Chri-sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
 in cælestibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
 ut essémus sancti et **immaculáti** *
 in conspéctu eius **in caritáte**,
 qui praedestinávit nos in adoptiónem filiórū †
 per Iesum **Christum in ipsum**, *
 secúndum propósitum voluntátis **suæ**,
 in laudem glóriæ **gratiæ suæ**, *
 in qua gratificávit nos in dilécto **Fílio suo**,
 in quo habémus redemptiónem per **ságuinem eius**, *
 remissióne **peccatórum**.
 Secúndum divítias gratiæ **eius**, †
 quæ superabundávit in **nobis** *
 in omni sapientia **et prudéntia**;
 ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis **suæ**, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis **témporum**,
 instauráre ómnia in **Christo**, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Scitis gratiám Dómini nostri Iesu Christi, quóniam propter vos
 egénus factus est, cum esset dives: ut illús inópia vos dívites essétis.

RESPONSORIUM BREVE

AG 382 (POP 692)

VI

Propter nos e- génus factus est, cum es-set di- ves,* Al-
 le- lú- ia, al-le- lú- ia. Ut il-lí- us inó-pi- a nos dí-vi-tes es-
 sémus.* Al-le- lú- ia, Gló-ri- a. Propter nos

Ad Magnificat, ant. (p. 1194)

AJ 1 supp. 14 (cf. OCO 376)

VI

Re-mánsit pu-er Ie-sus in Ie-rúsa-lem, et non
co-gno-vé-runt pa-réntes e-ius, ex-is-timán-tes e-um
esse in co-mi-tá-tu, et requi-ré-bant e-um inter
cogná-tos et no-tos. C. Magní-fi-cat * á-nima me-a Dó-
mi-num.

*Preces et Oratio ut ad II Vespertas, p. 145.***Ad Invitatorium**

Ant. (Ps. t. 4b, p. 1118)

LHR 27

IV b

Chri-stum De-i Fí-li-um Ma-rí-æ et Io-seph
súbdi-tum, ve-ní-te ad-o-ré-mus. Ps. Ve-ní-te.

HYMNUS

LHR 29

VIII

1. Chri-ste, splen-dor Pa-tris, De-i ma-ter Vir-go,

Io-seph, tam sa-cró-rum pí-gno-rum sér-vá-tor,

2. Ni-tet ve-strá do-mus fló-ri-bus vir-tú-tum,

un-de gra-ti-á-rum fons pro-má-nat i-pse.

3. An-ge-li stu-pén-tes Na-tum De-i cer-nunt

ser-vi forma in-dú-tum ser-vis fa-mu-lán-tem.

4. I-mus prae-ces, Io-seph, hu-mi-lís-que iu-bes;

iu-bes et Ma-rí-a et u-trí-que ser-vis.

5. Cun-ctis præ- stant au- lis hæc e- gé- na sæ- pta,
sa- lus un- de c - pit gé- ne- ris hu- má- ni.

6. Ie- su, Ma- ter, Io- seph, man-si- ó- nis ve- stræ
no- stras da- te se- des do- nis fru- i sanctis.

7. Ti- bi lau- des, Chri- ste, spem qui no- bis præ- bes,
tu- os per pa- rén-tes cæ- li ad- íre domum. A- men.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

MG 202 (cf. OCO 376)

I a

Cum indú-ce-rent Ie-sum pa- rén- tes e-ius, ut sí-ste-

rent e- um Domi-no, Síme- on accé- pit e- um in ulnas
su- as et bene-dí-xit De- um. Ps. Dómini est terra et plenitú-
do e- ius, * orbis terrárum et qui hábi-tant in e- o. [flex]

Psalmus 23

[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.]
Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius, *
nec iurávit in dolum.

Hic accípet benedictiórem a Dómino, *
et iustificatiórem a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prólio.

Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. 2

AV (118) (cf. OCO 376)

II Ma-gi, intrán-tes domum, invenérunt Pú- e-rum cum
Ma- rí- a ma-tre e- ius. Ps. De- us est nobis refúgium et vir-
tus, * adiutorium in tribulatióibus invéntus est ni- mis. [flex]

Psalmus 45

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
adiutorium in tribulatióibus invéntus est nimis.]
Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, *
et transferéntur montes in *cor maris*.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lätificaat civitátem Dei, *
sancta tabernácula Altíssimi.
Deus in médio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; *
dedit vocem suam, liquefácta est terra.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
quæ pósuit prodígia super terram.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget arma, *
et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.

Ant. 3

cf. AJ 1: 597 (cf. OCO 376)

IV a Consúrgens Io- seph ac-cé- pit Pú- e- rum et Ma-
trem e- ius nocte, et se-céssit in Æ- gý- ptum. Ps. Funda-
ménta eius in móntibus sanctis; díligit Dóminus portas Si-
on *
super omnia tabernácu-la Ia- cob.

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
díligit Dóminus portas Sion *
super omnia tabernácula Iacob.]
Gloriosa dicta sunt de te, *
cítitas Dei.
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistéa et Tyrus cum Æthiópia, *
hi nati sunt illic.
Et de Sion dicétur: « Hic et ille natus est in ea, *
et ipse firmávit eam Altíssimus ».
Dóminus réferet in librum populórum: *
« Hi nati sunt illic ».
Et cantant sicut choros ducéntes: *
« Omnes fontes mei in te ».

¶ Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.
¶ Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

Responsorium prolixum post lectionem primam, Descendit de cælis (POP 691: MG 32); post lectionem secundam, Descendit puer, AJ 1: 601 (cf. OCO 467).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 737 (cf. OCO 376)

I-bant pa-rentes Ie-su per omnes annos in
Ie-rú-sa-lem in di-e sollémnii Paschæ. Ps. De-us, De-us
me- us es tu; * ad te de luce vígi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te áнима mea, *
te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícite in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipc et pinguedine repleátur áнима mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tui super stratum meum, *
in matutínis medítábor de te,

quia fuísti adiútor meus, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
Adhésit áнима mea post te, *
me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 1: 248 (cf. OCO 376)

Pu-er Ie-sus pro- fi-ci- é-bat æ-ta- te et sa-pi én-
ti- a co-ram De- o et homí-ni-bus. C. Benedícite, ómnia ópe-
ra Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vîrtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et aëstus, Dómino; *
benedícite, frigus et aëstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glâcies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
 laudet et superexáltet *eum* in sácula.
 Benedícite, montes et colles, Dómino; *
 benedícite, universa germinántia in *terra* Dómino.
 Benedícite, fontes, Dómino; *
 benedícite, maría et flúmina, Dómino.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
 benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.
 Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
 benedícite, filii hóminum Dómino.
 Benedícat Israël Dómino; *
 laudet et superexáltet *eum* in sácula.
 Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
 benedícite, servi Dómini, Dómino.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
 benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte *eum* in sácula.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
 laudémus et superexaltémus *eum* in sácula.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto *cæli*; *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

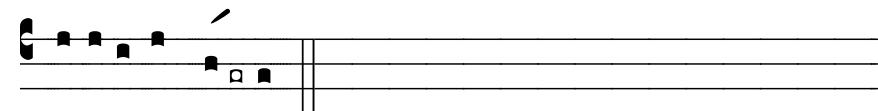
Ant. 3

AJ 1: 600 (cf. OCO 376)

VIII a

E- rant pa- ter e- ius et Ma- rí- a mi- rántes
 super his, quæ di-ce- bántur de il-lo et be-ne-dí-xit il- lis

Símeon. Ps. Cantá-te Dómino cáanticum no- vum; * laus eius in ec-

clési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit *eum*, *
 et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
 Laudent nomen eius in *choro*, *
 in tympano et cíthara *psallant ei*.
 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
 et honorábit mansuétos in salútem.
 Iúbilent sancti in glória, *
 læténtur in cubílibus suis.
 Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
 et gládii ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindictam in natióníbus, *
 castigatiónes in pópulis,
 ad alligándos reges eórum in compéndibus, *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

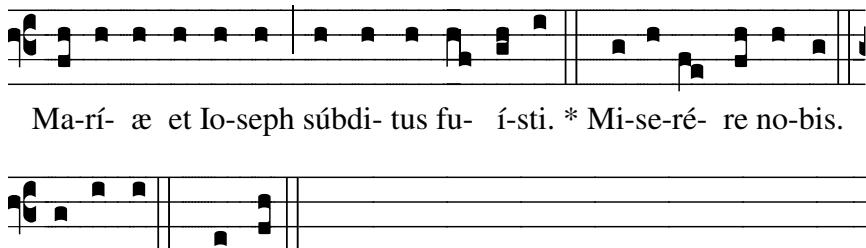
Honóra patrem tuum et matrem, sicut præcépit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore et bene sit tibi in terra: quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi.

RESPONSORIUM BREVE

AG 38

Chri-ste, Fi- li De- i vi-vi, * Mi-se-ré- re no-bis. ¶ Qui

Gló-ri- a. Chri-ste.

Ad Benedictus, ant.

In anno A (p. 1173):

AG 382 (cf. OCO 376)

VIII a

Il-lúmi-na nos, Dómi-ne, ex- émplis Fa-mí- li- æ
tu- æ, et dí- ri- ge pe-des nostros in vi- am pa- cis.

C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et fe-

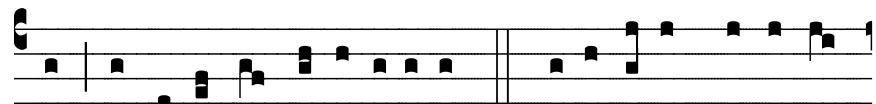
cit redemptiónem ple-bis su- æ.

In anno B (p. 1170):

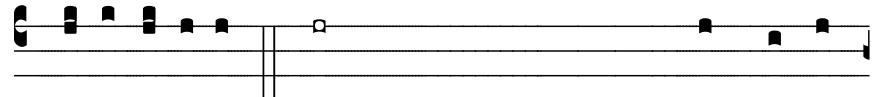
AG 380 (cf. OCO 376)

VIII a

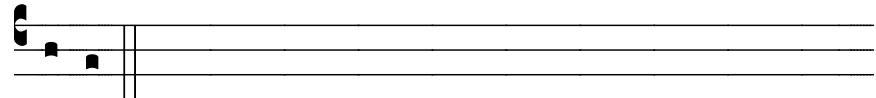
Et di- cé-bant: unde hu- ic sa-pi- énti- a hæc, et vir-tú-

tes? Nonne hic est fabri fi- li- us? C. Be-ne-díctus Dómi- nus

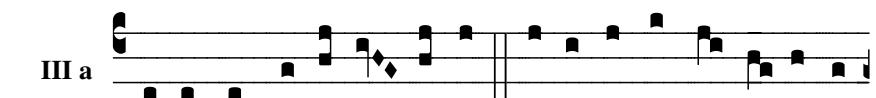

De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple- bis

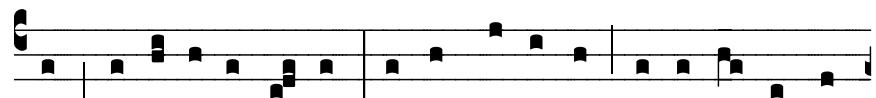

In anno C (p. 1146):

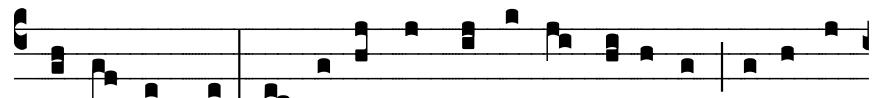
AG 734 (cf. OCO 376)

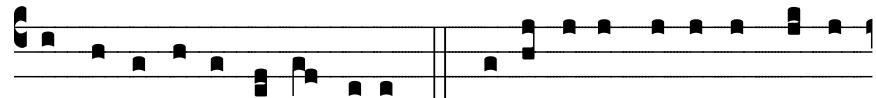
Non in ve- ni- éntes Ie-sum, regréssi sunt in Ie- rú-sa-

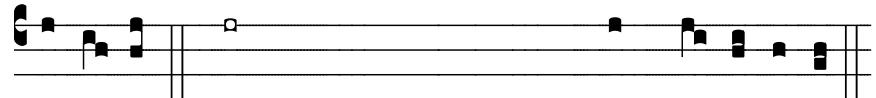
lem, requi-réntes e- um, et post trí-du- um in ve-né- runt il-

lum in templo, se- déntem in mé- di- o doctó-rum, audi- én-

tem, et in-terro-gántem e- os. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us

Is-ra- él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple- bis su- æ.

PRECES

Fílium Dei vivi, qui fílius humánæ familiæ fíeri dignátus est,
adorémus, ipsum exorántes: *Iesu, factus obœdiens, sanctífica nos.*
Iesu, Verbum ætérnum Patris, qui súbditum Maríæ et Ioseph te
fecísti,

— doce nos humilitátem.

Magíster noster, cuius facta et verba mater tua in corde suo servábatur,
— præsta, ut audiámus verbum tuum et custodiámus illud in corde
puro et bono.

Christe, faber mundi, qui fílium fabri te vocári voluísti,
— doce nos sedulitátem in ópere.

Iesu, qui in familia Názareth sapiéntia, ætáte et grácia apud Deum et
hómines proficiébas,

— fac, ut crescámus per ómnia in te, qui es Caput nostrum.

Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Deus, qui præclára nobis sanctæ Familiæ dignátus es exémpla
præbére: concéde propítius, ut, domésticis virtútibus caritatísque
vínculis illam sectántes; in lætitia domus tuæ præmiis fruámur
ætérnis: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Indúite vos sicut elécti Dei: sancti et dilécti, víscera misericórdiæ,
benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem, patientiam, †
supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis si quis advérsus áliquem
habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

¶ Dóminus vias suas docébit nos.

R: Et ambulábimus in sémitis eius.

Ad Sextam

LECTIO BREVIS

Super ómnia hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis. † Et
pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in
uno corpore. Et grati estóte.

¶ Pauper sum ego et in labóribus a iuventúte mea.

R: Exaltátus autem humiliátus sum et conturbátus.

Ad Sextam

LECTIO BREVIS

Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, † ómnia in
nómine Dómini Iesu: grátias agéntes Deo Patri per ipsum.

¶ Ponam univérsos fílios tuos doctos a Dómino.

R: Et multitúdinem pacis fíliis tuis.

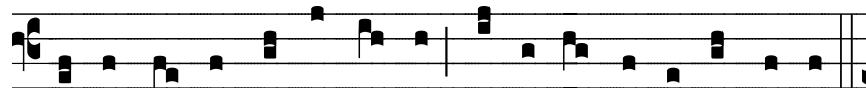
Ad II Vesperas

HYMNUS

AG 377

1. O lux be- á- ta cæ- li- tum et summa spes mor-tá- li- um,

Ie- su, cu- i do-més- ti- ca ar-rí- sit or-to cä- ri- tas;

2. Ma- rí- a, di- ves grá- ti- a, o so- la quæ ca- sto po- tes

fo-vé- re Ie- sum péc-to- re, cum la-cte do-nans oscu- la;

3. Tuque ex ve- tús-tis pá- tri-bus de-lé-cte cu-stos Vir-gi-nis,

dul-ci pa- tris quem nó-mi- ne di-ví- na Pro-les ívo-cat:

4. De stri- pe Iesse nó- bi- li na- ti in sa- lu- tem génti- um,

au-dí- te nos, qui súppli- ces ex corde vo- ta fúndi-mus.

5. Qua vestra se-des fló-ru- it vir-tú- tis omnis grá- ti- a,

hanc de- tur in domés- ti- cis re-fér-re posse mó- ri- bus.

6. Ie- su, tu- is o-bóé- di- ens qui fa-ctus es pa- rén-ti- bus,

cum Patre summo ac Spíri- tu semper ti- bi sit glóri- am. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 383 (cf. OCO 376)

VIII a

Post trí-du- um in ve-né-runt Ie-sum in templo, se-den-

tem in mé-di- o doctó-rum, audi- én-tem il-los et in-ter- ro-

gántem e- os. Ps. Lætá-tus sum in eo quod dixérunt mi- hi: * In

domum Dómi-ni í-bi-mus.

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi: *
« In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt pedes nostri *
in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas *
sibi compácta in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, *
testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes ad iudícum, *
sedes domus David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *
secúri sint diligéntes te.
Fiat pax in muris tuis, *
et secúritas in túrribus tuis.
Propter fratres meos et próximos meos *
loquar: «Pax in te!»
Propter domum Dómini Dei nostri *
exquíram bona tibi.

Ant. 2

AG 380 (cf. OCO 376)

VIII a II III b

Descéndit Ie-sus cum e- is, et ve-nit Ná-za- reth, et
e- rat súb-di- tus il-lis. Ps. Ni-si Dóminus ædificáverit do-
mum, * in va- num labórant qui ædí- fi-cant e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum labórant qui ædíficant eam.]
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.
Ecce heréditas Dómini, fílii, *
merces fructus ventris.
Sicut sagíttae in manu poténtis, *
ita fílli iuventútis.
Beátus vir qui implévit pháretram suam ex ipsis; *
non confundétur, cum loquéatur inimícis suis in porta.

Ant. 3

AG 380 (cf. OCO 376)

II III a III b

Et Ie-sus pro- fi-ci- é- bat sa-pi- én-ti- a et æ-tá- te et grá- ti- a a-pud De- um et hómi-nes. C. Be-nedíctus De- us et Pater Dómini nostri Iesu Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntáti suæ,
in laudem glóriæ gratiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
remissióne peccatórum.
Secúndum divítias gratiæ eius, †
quaæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti suæ, *
secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *

in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æqualem Deo, sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens: in similitúdinem hóminum factus et hábitu invéntus ut homo.

RESPONSORIUM BREVE

AG 382 (POP 693)

VI

Domi-nus vi-as su-as do-cé-bit nos, * Al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. ¶ Et ambu-lá-bimus in sémi-tis e-ius. * Al-le-lú-ia.

Gló-ri-a. Domi-nus.

Ad Magnificat, ant.

In anno A (p. 1192):

MG 105 (cf. OCO 376)

V

Ange-lus Domini appá-rui in somnis Io-seph
di-cens: Sur-ge, et ácci-pe Pú-e-rum et Matrem e-ius, et

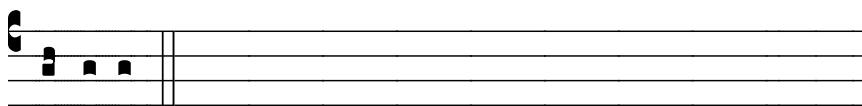
va-de in terram Isra-él: de-fúncti sunt e-nim, qui quæ-rebant á-nimam Pú-e-ri, al-le-lú-ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me-a Dómi-num.

In anno B (p. 1178, 1180):

AG 695 (OCO = *)

I b

Cum in-dú-ce-rent pu-e-rum Ie-sum pa-réntes e-ius,
accé-pit e-um Sí-me-on in ulnas su-as, et be-ne-dí-xit De-um di-cens: Nunc dimít-tis Dó-mi-ne, servum tu-um in pa-ce. C. Magní-fi-cat * á-nima me-a

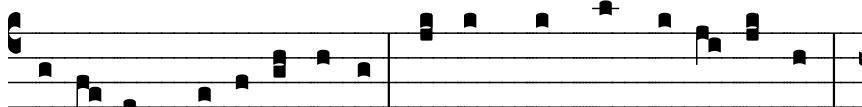
Dómi-num.

In anno C (p. 1200):

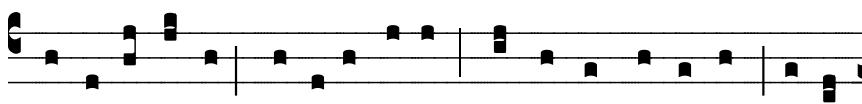
AJ 1: 248 (cf. OCO 377)

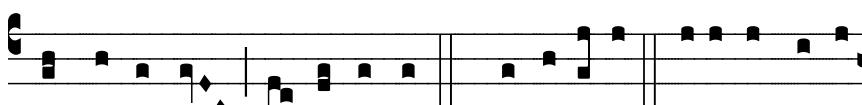
Fi- li, quid fe-cí-sti no-bis sic? E-go, et pa- ter tu- us

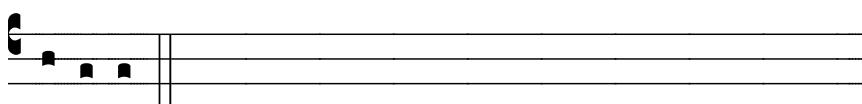
do-lén-tes quæ-re-bámus te. Quid est quod me quæ-re- bá- tis?

Nesci- e-bá- tis, qui- a in i- is, quæ Pa-tris me- i sunt o-pór-

tet me esse, al- le- lú- ia. C. Magní-f i-cat * á-nima me- a

Dómi-num.

PRECES

Fílium Dei vivi, qui fílius humánæ famíliæ fíeri dignátus est,
adorémus, ipsi confiténtes:

Tu es, Dómine, exemplar et salvátor ómnium.

Christe, per mystérium subiectiónis tuæ erga Maríam et Ioseph,
— doce omnes reveréntiam et obœdiéntiam erga eos qui legítime
præsunt.

Qui paréntes amásti et ab ipsis amáturus es,
— omnes famílias in pace et mútua caritáte constitúe.
Tu, qui studiósus fuísti eórum, quæ tui sunt Patris,
— præsta ut in omni domo Deus honorétur.
Christe, qui ab ánxiis paréntibus tértia die in domo Patris invéntus es,
— doce omnes quárere primum regnum Dei.
Christe, qui Mariam et Ioseph tecum in cælesti glória consociásti,
— admítte defúnctos in famíliam beatórum.
Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Deus, qui præclara nobis sanctæ Famíliæ dignátus es: exémpla
præbére, concéde propítius; ut, domésticis virtútibus caritatísque
vínculis illam sectántes, in lætitia domus tuæ præmiis fruámur
æternis: Per Dóminum.

DIES INFRA OCTAVAM NATIVITATIS

DIE 26 DECEMBRIS

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si in luce ambulémus, sicut ipse est in luce: communiónem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 349 (cf. OCO 377)

VIII a

Dum mé- di- um si- lén-ti- um tené-runt ómni- a, et

nox, in su- o cursu mé-di- um i- ter per-á-ge- ret, omní-po-tens

Sermo tu- us, Dómi-ne, a re-gá- li- bus sé-di-bus ve- nit, al-le-

lú- ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Verbum Dei, quod, in nobis habitando, salútis perpétuæ trámitem reserávit, deprecémur et sincéra humilitáte rogémus:

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Per mystérium incarnationis tuæ, per nativitátem et infántiam tuam,
— per totam vitam tuam Patri dicátam:

Per labóres tuos, per prædicatiónes et itínera tua,
— per conversatiórem tuam inter peccatóres:
Per agoníam et passiónem tuam, per crucem et desolatiónen tuam,
— per angústias tuas, per mortem et sepultúram tuam:
Per resurrectiónem et ascensiónen tuam, per donatiónen Spíritus
Sancti, per gáudia et glóriam tuam ætérnam,
— f ratres nostros, iam defúnctos, líbera, Dómine.
Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Concéde, quásumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet: Per Dóminum.

DIE 27 DECEMBRIS

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Deus Fílium suum mittens in similitúdine carnis peccáti et pro peccáto, damnávit peccátum in carne, ut iustítia legis implerétur in nobis: qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum Spíritum.

Ad Magnificat, ant. (p. 1186) Poissy MS, fo. 394^r (OCO 377=CAO 2920)

IV a

In pro-le Ma-ter, in partu Virgo, gaude et læ-ta- re,

Virgo Ma- ter Domi-ni. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-

num.

PRECES

Fratres caríssimi, Deum Patrem exorémus, qui propter multam caritátem suam misit nobis Fílium suum, eúmque súpplices invocémus: *Grátia Fílli tui nobíscum, Dómine.*

Deus caritatis, Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui misértus es perambulántium in ténebris,
— súscipe quas tibi pro salúte ómnium preces offérimus.

Meménto, Dómine, Ecclésiae tuæ, per totum orbem diffúsæ,
— et pôpulo tuo christiánō bénedic pacémque concéde.

Cunctórum Pater, inter gentes étiam pacem dignánter instítue,
ómnium óculos populórum ad Fílium tuum dírige,
— et in eos qui illos regunt, spíritum pacis effúnde.

Qui, in advéntu Fílli tui, pacem in terra nuntiári fecísti,
— da pacem ætérnām defúnctis.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Da, quásumus, omnípotens Deus: ut, dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur; hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente: Per Dóminum.

DIE 28 DECEMBRIS

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Erámus natúra fílli iræ sicut et céteri. Deus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiā caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo. Grátia estis salváti.

Ad Magnificat, ant. (p. 1194)

AG 348 (cf. OCO 377)

Nésci- ens Ma-ter Virgo vi-rum, pépe- rit si-ne do-

PRECES

Deus misit Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret. Qua spe confirmáti, fidénter orémus: *Grátia Fílli tui nobíscum, Dómine.*

Deus caritatis et pacis, ómnium christianórum rénova fidem in Fílli tui incarnatióñem,

— ut in gratiárum semper actiōne máneant.

Spem infirmórum, páuperum et seniórum adáuge,
— da oppréssis levámen, desperántibus fidúciam, consolatióñem lugéntibus.

Omnium memor esto, qui in carcéribus detinéntur,
— et eórum, qui extórres facti sunt a pátria.

Qui in nativitaté Fílli tui ángelos te laudántes audíri fecísti,
— fac ut defúncti cum milítia cælesti in ævum te laudent.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti et mirabílius reformásti: da, quásumus, nobis eius divinitáris esse consórtes; qui humanitatis nostræ fíeri dignátus est párticeps: Qui tecum vivit.

DIE 29 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 437 (cf. OCO 377)

VIII a

Sancti- fi- cá- vit taberná-cu-lum su- um A-ltíssi-mus.

Ps. De- us est nobis refúgium et vir- tus, * adiutórium in tribulati-
ónibus invéntus est ni- mis. [flex]

Psalmus 45

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.]
Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, *
et transferéntur montes in cor maris.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lätíficaiit civitátem Dei, *
sancta tabernácula Altíssimi.
Deus in médio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; *
dedit vocem suam, liquefácta est terra.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
quæ pósuit prodígia super terram.

Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget arma, *
et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.

Ant. 2

MG 36 (cf. OCO 377)

III b

O-ri- é-tur in di- é-bus Dómi-ni a-bundán-ti- a pa-
cis, et domi-ná-bi- tur. Ps. De- us, iudícium tu- um regi da, *
et iustítiam tuam fíli- o re- gis. [flex]

Psalmus 71 (I)

[Deus, iudícium tuum regi da, *
et iustítiam tuam fílio regis;]
iúdicet pópulum tuum in iustitia, *
et páuperes tuos in iudicio.
Afferant montes pacem pópulo, *
et colles iustítiam.
Iudicábit páuperes pópuli, †
et salvos fáciet fílios ínopis, *
et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole et ante lunam, *
in generatióne et generatióinem.
Descéndet sicut plúvia in gramen, *
et sicut imber irrigans terram.
Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis, *
donec auferátur luna.

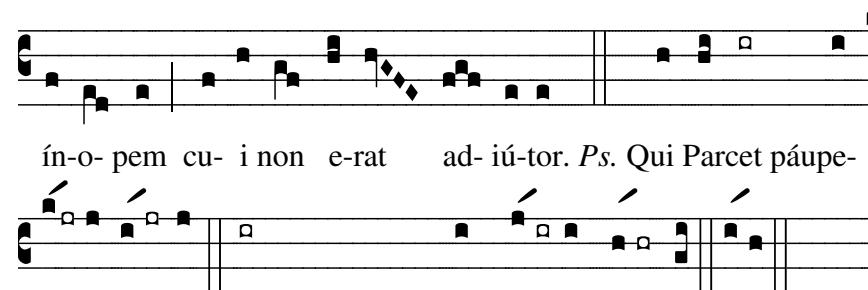
Et dominabitur a mari usque ad **mare**, *
et a Flúmine usque ad términos orbis **terrárum**.
Coram illo prócedent ícolæ **desérti**, *
et inimíci eius **terram lingent**.
Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, *
reges Arabum et Saba dona **addúcent**.
Et adorábunt eum omnes **reges**, *
omnes gentes sérvient ei.

Ant. 3

OHS 36 (cf. OCO 377)

Libe-rá-vit Dómi-nus páupe-re-m a po-tén-te, et

ín-o-pem cu-i non e-rat ad-iú-tor. Ps. Qui Parcet páupe-

ri et ínopi, * et ánimas páuperum **sal-vas fáci-** et. [flex]

II

[Quia liberábit ínopem clamántem, *
et páuperem cui non erat adiútor.

† Parcet páuperi et ínopi, *
et ánimas páuperum **salvas fáci**et.]

Ex oppresióne et violéntia rédimet ánimas eórum, *
et pretiósus erit sanguis eórum **coram illo**.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, †
et orábunt pro **ipso semper**; *
tota die benedícant ei.

Et erit ubértas fruménti in terra, *
in summis móntium fluctuábit;

sicut Líbanus fructus eius florébit, *
et colligábitur sicui **fenum terræ**.
Sit nomen eius benedíctum in sácula, *
ante solem permanébit **nomen eius**.
Et benedicéntur in ipso omnes **tribus terræ**, *
omnes gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus, **Deus Israël**, *
qui facit mirabília solus;
et benedíctum nomen maiestatis eius **in aetérnum**, *
et replébitur maiestáte eius omnis terra. **Fiat, fiat**.

¶ Vidéntes pastóres cognovérunt de verbo.

R: Quod dictum erat illis de Púero.

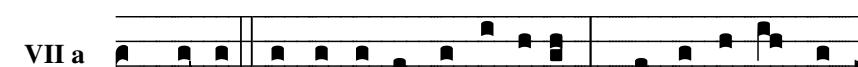
Responsoria prolixa de Nativitate Domini.

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio: quem constitúit herédem universórum, per quem fecit et sácula.

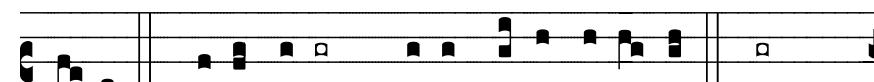
Ad Benedictus, ant. (p. 1164) CAO 4225:DK-Kk 3449, f. 209v (OCO 377)

Pastó-res loque-bántur ad ínvi-cem: Transe- ámus Béth-

le-hem, et vi-de- ámus hoc verbum quod Dómi-nus ostén-dit

no-bis. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-él, * quia visitá-

PRECES

Quia Deus in sua misericórdia Christum, príncipem pacis, nobis misit, cum fidúcia clamémus: *Pax homínibus bonæ voluntátis.*
 Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Iesu Christi, quo témpore Ecclésia salvíficum tuum célebrat amórem,
 — laudem nostram suscípere dignáre propítius.
 Qui ab início victóriam tuam per Christum salvatórem nostrum homínibus promisísti,
 — Evangélii lúmine omnes hómines illustrári concéde.
 In laudem Fílii tui, cuius diem cum gáudio Abraham prævídit, patriárchæ speravérunt, prophétæ nuntiavérunt et gentes desideravérunt,
 — fac ut omnis Israël salvus fiat.
 Qui voluísti nativitátem Fílii tui a cælórum spirítibus prædicári atque ab Apóstolis, martýribus et fidélibus sæculórum ómnium collaudári,
 — pacem in terris largíre, quam nuntiavérunt ángeli.
 Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Omnípotens et invisíbilis Deus: qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti, sereno vultu nos, quæsumus, intuére; ut magnificéntiam nativitátes Unigéniti tui dignis præcóniis collaudémus: Qui tecum vivit.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus erúdiens nos, † ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria: sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

Ad Sextam

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis † quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum: ut vivámus per eum.

Ad Nonam

Verbum misit Deus fíliis Israël † evangelízans pacem per Iesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Quod fuit ab início, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris: quod perspéximus et manus nostræ conrectavérunt, de verbo vitæ – et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus vobis vitam àtérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis: – quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos communiónem habeáatis nobíscum. Commúnio autem nostra est cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

Ad Magnificat, ant. (p. 1192)

AG 313 (cf. OCO 377)

Musical notation for the chant 'Ecce iam ve-nit ple-ni- túdo tempo-ris, in quo mi- sit De- us Fí- li- um su- um in terras. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.' The notation is in common time, treble clef, and consists of three melodic lines: a vocal line (V), a tenor line, and a bass line. The vocal line starts with a fermata over a note, followed by a series of eighth-note pairs. The tenor line follows with eighth-note pairs. The bass line begins later, also with eighth-note pairs. The lyrics are written below the notes.

PRECES

Deum Patrem miserentíssimum, qui Fílium suum unxit Spíritu

Sancto ad evangelizándos páuperes, rogémus:
Dómine misericors, miserére nostri.
 Misericors et sempiterne Deus, qui vis omnes hómines salvos fíeri et
 ad agnitionem veritatis tuæ pervenire, tibi grátias ágimus, qui
 Unigénitum tuum mundo dedísti:
 — omnem terram in eius nativitaté létifica.
 Misísti eum evangelizare paupéribus, nuntiáre captívis remissiónem
 et prædicáre tempus grátiae:
 — libertátem homínibus et pacem largíre.
 Ad eum direxísti géntium sapiéntes, ut adorárent eum:
 — áccipe fídei nostræ et oratiónis obséquium.
 Et, post illos, omnes hómines vocas de ténebris in admiráble lumen
 tuum, ut in nómine Iesu omne genu flectátur:
 — fac ut testes huius Evangélii evadámus.
 Christum, in Béthlehem natum, lumen fecísti ad revelatiónum
 géntium:
 — glóriam vultus tui frátribus, qui obiérunt, revéla.
 Pater noster *in tono solemni.*
Oratio ut ad Laudes matutinas.

DIE 30 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

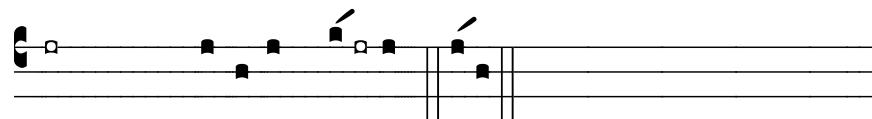
Ant. 1

MG 37 (cf. OCO 377)

VIII b

Vé-ri- tas de terra orta est, et iustí- ti- a de cæ- lo
 prospé-xit. Ps. Complacuísti tibi, Dómine, in terra **tu-** a, * con-

vertísti captivi-tá-tem **Ia-** cob. [flex]

Psalmus 84

[Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua, *
 convertísti captivitatēm Iacob.]
 Remisísti iniquitatēm plebis **tuæ**, *
 operuísti ómnia peccatā eórum.
 Contraxísti omnem iram **tuam**, *
 revertísti a furóre indignatiónis **tuæ**.
 Convérte nos, Deus, salutáris **noster**, *
 et avérte iram *tuam* a **nobis**.
 Numquid in ætérnum irascéris **nobis**, *
 aut exténdes iram *tuam* a generatióne in generatiónum?
 Nonne tu convérsus vivificábis nos, *
 et plebs tua létabitur **in te**?
 Osténde nobis, Dómine, misericordiam **tuam**, *
 et salutáre **tuum** da **nobis**.
 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
 quóniam loquéatur pacem ad plebem suam et sanctos **suos**, *
 et ad eos qui convertúntur **corde**.
 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, *
 ut inhábitet glória *in terra nostra*.
 Misericordia et véritas obviavérunt sibi, *
 iustítia et *pax osculatæ* sunt.
 Véritas de terra **orta** est, *
 et iustítia de *cælo prospéxit*.
 Etenim Dóminus dabit benignitatēm, *
 et terra nostra dabit fructum **suum**.
 Iustítia ante eum ambulábit, *
 et ponet in via gressus **suos**.

Ant. 2

PM 208 (OCO 377)

I a

Mi-se-ri-córdi-a et vé-ri-tas præcé-dent fáci-em tu-am,
Dómi-ne. Ps. Misericórdias Dómini in æ-térnum cantá-bo, * in
generatiómem et generatiómem annuntiábo veritátem tuam in ore
me-o. [flex]

Psalmus 88: 2 30, I

[Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo, *
in generatiómem et generatiómem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.]

Quóniam dixísti:

« In ætémum misericórdia ædificábitur », *
in cælis firmábitur véritas tua.

« Dispósui testaméntum électo meo, *

iurávi David servo meo.

Usque in ætérnum confirmábo semen tuum, *

et ædificábo in generatiómem et generatiómem sedem tuam ».

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, *

étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus aequábitur Dómino, *

símilis erit Dómino in fíliis Dei?

Deus, metuéndus in consílio sanctórum, *

magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? *

Potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

160

Tu domináris supérbiæ maris, *

elatiónes flúctuum eius tu mítigas.

Tu conculcásti sicut vulnerátum Rahab, *

in bráccio virtútis tuæ dispersísti inimícós tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, *

orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti.

Aquilónem et Austrum tu creásti, *

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt.

Tibi brácchium cum poténtia: *

firma est manus tua, et exaltáta déxtera tua.

Iustitia et iudícum firmaméntum sedis tuae. *

Misericórdia et véritas præcedent fáciem tuam.

Beátus pópulus qui scit iubilatiómem;

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,

et in nómine tuo exsultábunt tota die, *

et in iustitia tua exaltabúntur.

Quóniam decor virtútis eórum tu es, *

et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est scutum nostrum, *

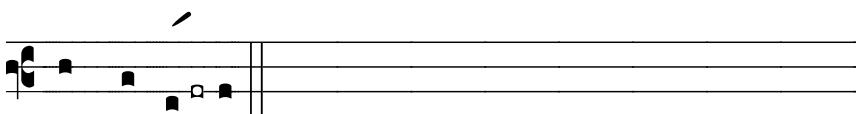
et sancti Israël rex noster.

Ant. 3

PM 207 (OCO 377)

II

Et e-go primo-gé-ni-tum ponam il-lum: excésum
præ ré-gi-bus ter-ræ. Ps. Tunc locútus es in visióne sanctis tu-
is, et dixísti: Pósui adiutorium in potén-te, * et exaltávi
éléc-

tum *de ple-* be.

II

[Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti:

« Pósui adiutorium in poténte, *
et exaltávi eléctum de plebe.]

Invéni David servum meum; *

óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea firma erit cum eo, *

et bráccium meum confortábit eum.

Nihil profíciat inimícus in eo, *

et fílius iniquitatis non ópprimet eum.

Et concídám a fácie ipsíus inimícōs eius, *

et odiéntes eum percútiam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso *

et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam super mare manum eius, *

et super flúmina déxteram eius.

Ipse invocábit me. Pater meus es tu, *

Deus meus et refúgium salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, *

excélsum præ régibus terræ.

In aetérnum servábo illi misericórdiam meam, *

et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen eius, *

et thronum eius sicut dies cæli ».

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia.

℟. Salutáre suum, allelúia.

Responsoria prolixa de Nativitate Domini.

Ad Laudes matutinas

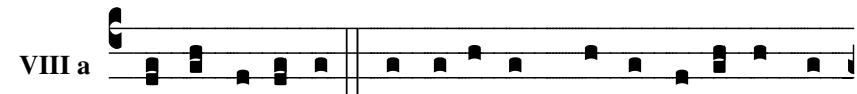
LECTIO BREVIS

Párvulus natus est nobis, fílius datus est nobis; et factus est

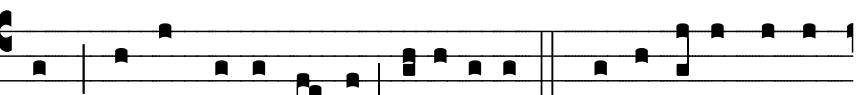
principátus super úmerum eius: et vocábitur nomen eius admirábilis Consiliárius, Deus fortis, Pater aëternitatis, Princeps pacis.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

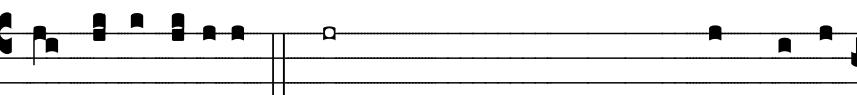
NAT 31 (OCO 377)

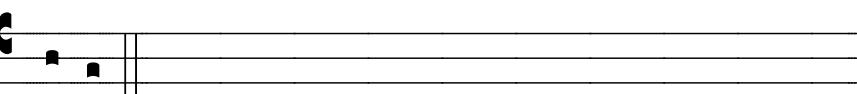
Na- to Dómi-no, Ange-ló-rum cho-rus ca-né-bat, di-

cens: Sa- lus De- o nostro, alle-lú-ia. C. Be-ne-díctus Dómi-

nus De- us Isra -él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis

su- æ.

PRECES

Christum, in quo Pater ómnia instauránda decrevit, precémur:

Fili Dei amantíssime, audi nos.

Fili Dei, qui eras in princípio apud Patrem et in plenitúdine témporum homo factus es,

—da nobis in omnes fratérnam caritátem.

Pauper factus es, ut paupertáte tua ditarémur; temetípsum exinanísti,
ut humilitáte tua resurgerémus, consórtes effécti glóriæ tuæ:

—Evangélii tui fidéles fac nos minístros.

In ténebris et in umbra mortis nobis sedéntibus lumen dedísti:

—virtútem, iustítiam et pacem páriter præsta.

Cor rectum et sincérum da nobis ad audiéndum verbum tuum,

—atque in nobis et in mundo abundántius pérfice fructus ad glóriam tuam.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet: Per Dóminum.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Quæ est ália nátio tam grandis, † quæ hábeat deos appropinquántes sibi: sicut Dóminus Deus noster adest cunctis obsecratióibus nostris?

Ad Sextam

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit; † notum sit hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda, quæ hábitas in Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ad Sextam

Et omnes natiónes in tota terra converténtur et timébunt Deum † vere et relínquent omnes idóla sua: Et benedícen Deo ætérno in iustítia. † Omnes fílii Israël, qui liberabúntur in diébus illis, mémores Dei in veritáte, colligéntur et vénient in Ierúsalem. Et gaudébunt, qui díligunt Deum in veritáte.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Christus ómnia nobis divínæ virtútis suæ ad vitam et pietátem donávit per cognitióne m eius: qui vocávit nos pròpria glória et virtúte, per quæ pretiósas et máximas nobis promíssas donáta sunt: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes eam, quæ in mundo est in concupiscéntia, corruptione.

Ad Magnificat, ant. (p. 1194)

AG 348 (OCO 377 = *)

Gaude- ámus omnes fi-dé- les, Salvá- tor no- ster na-

tus est in mundo: ho-di- e pro-céssit pro- les magní- fi- ci
gérmi- nis, et persé-ve-rat pu-dor virgi-ni- tá- tis. C. Magní-fi-
cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christo, qui est dux ortus ex Béthlehem Iudæ ad pascéndum pòpulum sanctum suum, læti acclamémus:

Grátia tua, Dómine, nobíscum.

Christe salvátor, desideráte géntium, diffúnde Evangélium tuum in régiónibus, quæ verbum vitæ nondum recepérint;
—omnem hóminem ad teípsum áttrahe.

Christe Dómine, exténde Ecclésiam tuam et diláta locum tentórii eius,

—ut hómines ex omni lingua et natióne amplexátur.

Rex regum, corda et ánimás príncipum dírige,

—ut, iustítiam requiréntes, pacem ac libertátem populórum ómnium operéntur.

Omnípotens dominátor, fragílium fortitúdo, tentátos confírma,
—delápsos érige, in perículis degéntes prótege,

—decéptos et desperátos consoláre, vexatórum fidem róbora.

Mæstórum consolátor, agonizántes confórtta,

—deduc eos ad fontes aquæ vivæ.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

DIE 31 DECEMBRIS

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

NAT 28 (cf. OCO 377)

IV b

Læ-téntur cæ- li et exsúltet terra an-te fá- ci- em
 Dómi- ni, quó- ni- am ve- nit. Ps. Cantá-te Dómino cáanticum no-
 vum, * cantáte Dómi-no, omnis ter- ra. [flex]

Psalmus 95

[Cantáte Dómino cáanticum novum, *

cantáte Dómino, omnis terra.]

Cantáte Dómino, benedícite nómini eíus, *
annuntiáte de die in diem salutáre eíus.Annuntiáte inter gentes glóriam eíus, *
in ómnibus pópolis mirabília eíus.Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
terríbilis est super omnes deos.Quóniam omnes díi géntium inánia, *
Dóminus autem cælos fecit.Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eíus, *
poténtia et decor in sanctuário eíus.Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam, *
afférte Dómino glóriam nóminis eíus.Tóllite hóstias et introíte in átria eíus, *
adoráte Dóminum in splendóre sancto.

Contremíscite a fácie eius, univérsa terra, *
dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; *
iudicábit pópolos in æquitáte.
Læténtr cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius; *
gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
a fácie Dómini, quia venit, *
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia *
et pópolos in veritáte sua.

Ant. 2

AG 99 (cf. OCO 377)

VIII a

Na-tus est no-bis ho-di- e salva- tor qui est Christus
 Domi-nus in ci-vi-ta-te Da-vid. Ps. Dóminus regnávit, exsúltet
 ter- ra, * læténtr ínsu-læ mul- tæ. [flex]

Psalmus 96

[Dóminus regnávit, exsúltet terra, *
læténtr ínsulæ multæ.]
Nubes et calígo in circúitu eíus, *
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eíus.
Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu inimícos eíus.
Illustrárunt fúlgura eius orbem terræ: *
vidit et contrémuit terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, *
a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiā eius, *
et vidérunt omnes pòpuli glóriam eius.
Confundántur omnes qui adórant sculptília,
et qui gloriántur in simulácris suis. *
Adórent eum omnes ángeli eius.
Audívit et lætáta est Sion,
et exsultavérunt fíliæ Iudæ *
propter iudícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus, altíssimus super omnem terram, *
nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum;
custódit ipse ánimas sanctórum suórum, *
de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est iusto,
et rectis corde lætitia.
Lætámini, iusti, in Dómino, *
et confitémini memoriæ sanctitáti eius.

Ant. 3

AG 215 (cf. OCO 377)

VIII a

Iu-bi-lá-te in conspéctu Re-gis Dómi-ni. Ps. Cantá-te
Dómino cáanticum no- vum, * quia mirabí-li- a fe- cit. [flex]

Psalmus 97

[Cantáte Dómino cáanticum novum, *
quia mirabília fecit.]
Salvávit sibi déxtera eius, *
et bráccium sanctum eius.
Notum fecit Dóminus salutáre suum, *
in conspéctu géntium revelávit iustítiā suam.
Recordátus est misericórdiae suae *
et veritátis suae dómui Israël.
Vidérunt omnes térmīni terræ *
salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra, *
erúmpite, exsultáte et psállite.
Psállite. Dómino in cíthara, *
in cíthara et voce psalmi;
in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ, *
iubiláte in conspéctu regis Dómini.
Sonet mare et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terrárum in iustitia *
et pòpulos in æquitáte.

¶. Novíssime Deus locútus est nobis in Fílio.

¶. Per quem fecit et sǽcula.

*Responsoria prolixia de Nativitate Domini.***Ad Laudes matutinas****LECTIO BREVIS**

In die illa erit germen Dómini in splendórem et glóriam et fructus terræ sublímis et exsultátiō his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit: omnis qui relíctus fúerit in Sion et resíduus in Ierúsalem, sanctus vocábitur: omnis, qui scriptus est ad vitam in Ierúsalem.

Ad Benedictus, ant. (p. 1167)

AG 339 (cf. OCO 377)

VII b

Facta est cum Ange- lo mul-ti- túdo cæ-léstis ex-érci-

tus laudán-ti- um De- um et di- cén-ti- um: Gló-ri- a in ex-

cél- sis De- o, et in ter- ra pax homí-ni- bus bonæ vo-lun-
tá- tis, alle-lú-ia. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- ēl, *

quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Christum Dóminum, cuius grátia ómnibus homínibus appáruit,
cum húmili fidúcia implorémus: *Dómine, miseré nostri.*
Christe, a Patre génite ante ómnia sǽcula, splendor glóriæ eius,
imágó eius substántiæ, qui verbo tuo univérsa susténtas,
—te rogámus, ut Evangélio tuo hunc diem vivífices.
Christe, in hoc mundo quando venit plenítudo témporis nate, ad
salvándum humánum genus et ad liberándam creatúram
univérsam,
—te rogámus, ut præstes ómnibus libertátem.
Christe, Fili consubstantiális Patris, ante lucíferum génite, qui in
Béthlehem natus es, ut adimpleréntur Scriptúræ,
—te rogámus, ut paupératas effúlgeat in Ecclésia tua.
Christe, Deus et homo, qui Dóminus es David et fílius eius,
prophetías adímplens,
—te rogámus, ut Israël te Messíam agnóscat.
Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Omnípotens sempítérne Deus: qui in Fíllií tui nativitaté tribuísti
totíus religiónis inítiūm perfectionémque constáre; da nobis,
quáesumus, in eius portióne censéri, in quo totíus salútis humánæ
summa consístit: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Suscitávi eum in iustítia et omnes vias eius dírigam; † ipse
ædificábit civitátem meam et captivitátem meam dimítet: non in
précio neque in munéribus, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Sextam

In voce exsultatiónis annuntiáte; † audítum fácite hoc, efférte
illud usque ad extréma terræ, dícite: « Redémit Dóminus servum
suum Iacob ».

Ad Sextam

Quæsítus sum ab his, qui non consulébant me, † invéntus sum ab
his, qui non querébant me. Dixi « Ecce ego, ecce ego! » ad gentem:
quæ non invocábát nomen meum.

Die 1 ianuarii
SOLEMNITAS
SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

Ad I Vespers

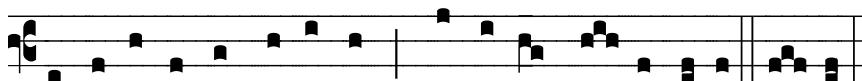
HYMNUS

LHR 31

II

1. Corde na-tus ex Pa-rén-tis an-te mundi ex-órdi- um,
 Alpha et Ome- ga vo- cá- tus, i-pse fons et cláu-su- la
 ómni- um quæ sunt fu- é- runt quæque post fu- tú- ra sunt.
 2. Cór-po- ris for-mam ca-dú- ci, membra morti ob-nó- xi- a
 índu- it, ne gens pe- rí- ret primo-plá- sti ex gé-mi-ne,
 mér-se- rat quam lex pro- fundo no-xi- á- lis tá- ra- ro.

3. O be- á- tus or-tus il- le, Vír-go cum pu- ér-pe- ra
 é- di- dit nostram sa- lú- tem fe- ta Sancto Spí- ri- tu,
 et pu- er red- émptor or-bis os sacrá- tum pró- tu- lit.
 4. Ecce, quem va- tes ve- tú-stis conci-né- bant sáe-cu- lis,
 quem pro-phe- tá- rum fi- dé- les pá-gi-næ spo-pónde- rant,
 é-mi- cat pro-mís-sus o- lim: cun-ta col- láu- dent e- um!
 5. Gló- ri- am Pa- tri me- ló- dis per-so- némus vó- ci- bus;
 gló- ri- am Chri-sto ca- ná-mus, ma-tre na- to vír-gi- ne,

incli-tóque sempi- térnam gló- ri- am Pa- rá-cli- to. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 350 (cf. OCO 377)

VI
O admi-rá-bi- le commérci- um! Cre- á-tor gé-
ne-ris humá-ni, animá- tum corpus sumens, de Vírgi-ne
nasci digná- tus est; et, pro-cé-dens homo si- ne sé-mi-
ne, largí-tus est nobis su- am De- i- tá- tem. *Ps. Laudá- te*
pú-eri Dóminum, * laudáte nomen Dómi-ni. [flex]

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dóminum, *
laudáte nomen Dómini.]
Sit nomen Dómini **benedictum** *
ex hoc nunc et usque in sǽculum.
A solis ortu usque **ad occásum** *
laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
super cælos glória eius.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
et humília réspicit in cælo *et in terra?*
Súscitans de terra ínopem, *
de stércore érigens páuperem,
ut collocet eum **cum** princípibus, *
cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, *
matrem filiòrum lætántem.

Ant. 2

AG 352 (cf. OCO 377)

III a
Quando na-tus es ineffa-bí- li-ter ex Vírgi- ne, tunc
impé- tæ sunt Scriptú-ræ: sic-ut plú-vi- a in vellus de-
scendísti, ut salvum fáce-res ge- nus humánum: Te laudá-
mus, De- us noster. *Ps. Lauda, Ierúsalem, Dóminum; * colláuda*
De- um tu- um, Si- on.

Psalmus 147: 12-20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benédixit fíliis *tuis in te*.
Qui ponit fines **tuos pacem**, *
et ádipe fruménti **sátiat** te.
Qui emíttit elóquium **suum terræ**, *
velóciter currit *verbum eius*.
Qui dat nivem **sicut lanam**, *
pruínam sicut cínerem **spargit**.
Mittit crystállum suam **sicut buccéllas**; *
ante fáciem frígoris eius quis *sustinébit*?
Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum **suum Iacob**, *
lustírias et iudícia sua Israël.
Non fecit táliter omni **natióni**, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. 3

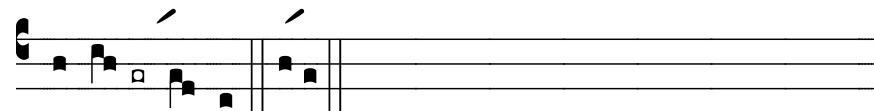
AG 353 (cf. OCO 377)

Rubrum quem ví-de-rat Mó- y-ses incombústum, con-

servá-tam agnó-vimus tu- am laudá-bi- lem virgi-ni- tá- tem:

De- i Gé-ni- trix, intercéde pro nobis. C. Chri-stus Iesus, cum

in forma De- i es- set, * non rapínam arbitrátus est esse se ae-

quá-lem De- o. [flex]

Canticum

Phil 2: 6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se aequálem Deo,]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum factus *
et hábitu invéntus ut homo.
Humiliávit semetípsum †
factus oboédiens usque ad mortem, *
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi nomen, *
quod est super omne nomen,
ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
caeléstium, terréstrium et infernórum,
et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

LECTIO BREVIS

Ubi venti plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum; factum ex muliére, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redímeret: ut adoptiónem filiórum recipérémus.

In loco Rx. brev. potest cantari Rx. prolixum:

AG 351 (POP 693)

VII

Rx. Ver- bum ca- ro fa- ctum est, et ha- bi-

tá- vit in no- bis: cu- ius gló-

ri- am ví- di- mus, qua- si U-ni-gé- ni- ti a
 Pa- tre, * Ple- num grá- ti- æ et ve-
 ri- tát- tis. ¶ In prin- cí- pi- o e- rat Ver-bum, et
 Verbum e- rat a- pud De- um, et De- us e- rat Ver-
 bum. * Ple- num. [Gló- ri- a Pa- tri et Fi- li-
 o, et Spi- ri- tu- i Sancto. * Ple- num.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AM 270 (OCO 378)

VIII a

Prop- ter ními- am ca-ri-tá-tem su- am, qua di-
 lé-xit nos De- us, Fí- li- um su- um mi- sit in si-mi-

li-tú-di-nem carnis peccá- ti, alle-lú- ia. C. Magní-fi- cat * á-
 nima me- a Dómi-num.

PRECES

Benedíctus Dóminus Iesus, pax nostra, qui venti fáceré útraque unum. Súpplices quáramus:

Pacem tuam ómnibus præsta, Dómine.

Qui, nascens, benignitátem et humanitátem tuam homínibus manifestásti,

— da nobis in gratiárum actióne semper manére pro univérsis benefíciis tuis.

Qui Maríam, Matrem tuam, grátiá plenam effecísti,
— cópiam gratiárum ómnibus concéde.

Qui Evangélium Dei venísti mundo nuntiáre,
— multíplica præcónes et auditóres verbi tui.

Qui frater noster de María Vírgine nasci dignátus es,
— hómines doce mútua fraternitáte sese dilígere.

Qui, ut sol óriens mundo apparuísti,
— lumen vultus tui defúnctis fácie ad fáciem osténde vidéndum.

Oratio ut ad I Vesperas.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 2, p. 1107)

LHR 33

II

Ma- ter-ni- tá- tem Vírgi- nis Ma- rí- ae ce- le-

bré- mus: Christum e- ius Fí- li- um ad- o- ré-
mus Dó- mi- num. *Ps.* Ve-ní- te.

HYMNUS

cf. AG 354

IV

1. Fit por-ta Chri-sti pér-vi- a omni re-fér-ta grá- ti- a,
transít-que rex, et pérma- net clausa, ut fu- it, per sæcu- la.

2. Summi Pa- rén-tis Fí- li- us pro-céssit au-la Vír-gi-nis,
spon-sus, red-émptor, cóndi- tor su- æ gi-gas Ecclé- si- æ:

3. Honor ma-tris et gáu-di- um, imménsa spes cre- dén-ti- um,
la- pis de mon-te vé- ni- ens mundúmque replens grá- ti- a.

4. Exsúl-tet omnis á- ni- ma, quod nunc sal-vá- tor génti- um
advé- nit mun-di Dómi- nus red-íme- re quos cóndi- dit.

5. Chri-sto sit omnis gló- ri- a, quem Pa-ter De- um génu- it,
quem Virgo ma-ter é-di-dit fe-cún-da Sancto Spí-ri- tu. A-men.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

OHS 204 (cf. OCO 378)

V

E-levámi- ni portæ æ-ter-ná-les; et intro- í- bit
Rex gló-ri- æ. *Ps.* Dómini est terra et plenitúdo e- ius, * orbis
terrárum et qui hábit-ant in e- o. [flex]

Psalmus 23

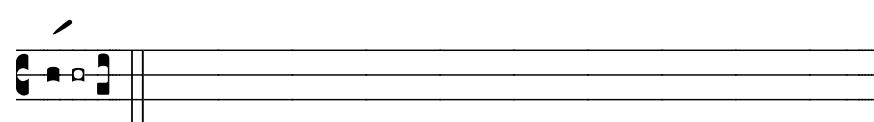
[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.]
Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius, *
nec iurávit in dolum.
Hic accípet benedictiónem a Dómino, *
et iustificatióne a Deo salutári suo.
Hæc est generatióne quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ aeternáles, *
et introíbit rex gloriæ.
Quis est iste rex gloriæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prólio.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ aeternáles, *
et introíbit rex gloriæ.
Quis est iste rex gloriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex gloriæ.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 43r; cf. AJ 1: 239 (cf. OCO 378)

VII b

Ho- mo na- tus est in e- a, et i- pse fundá-
vit e- am Al-tíssi-mus. Ps. Fundaménta eius in móntibus san-
ctis; díligit Dóminus portas Si- on * super omnia tabernácula

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
díligit Dóminus portas Sion *
super omnia tabernácula Iacob.]
Gloriosa dicta sunt de te, *
cítitas Dei.
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistéa et Tyrus cum Æthiópia, *
hi nati sunt illic.
Et de Sion dicéatur: « Hic et ille natus est in ea, *
et ipse firmávit eam Altíssimus ».
Dóminus réferet in librum populórum: *
« Hi nati sunt illic ».
Et cantant sicut choros ducéntes: *
« Omnes fontes mei in te ».

Ant. 3

Poissy MS, fo. 44r; AJ 1: 222 (cf. OCO 378)

II

An-te lu-cí- fe- rum gé-ni- tus et ante sá- cu-la, Dó-
mi- nus, salvá- tor noster, hó- di- e nasci digná- tus est.

Ps. Dóminus regnávit, commoveántur pópuli; * sedet super chéru-

bim, moveá-tur ter-ra. [flex]

Psalmus 98

[Dóminus regnávit, commoveántur pópuli; *
sedet super chérubim, moveáтур terra.]

Dóminus in Sion **magnus**, *
et excélsus super omnes **pópulos**.

Confiteántur nómini tuo magno et terríbili, *
quóniam **sanctum** est.

Rex potens iudícium díligit;
tu statuísti quæ recta sunt, *
iudícium et iustítiam in Iacob tu *fecísti*.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad scabéllum pedum eius, *
quóniam **sanctus** est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius *
et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen eius.

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos, *
in colúmna nubis loquebátur *ad* eos.

Custodiébant testimónia eius *
et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos;
Deus, tu propítius fuísti **eis**, *
ulciscens autem adinventiónes **eórum**.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad montem sanctum eius, *
quóniam sanctus Dóminus Deus **noster**.

℣. Verbum caro factum est, allelúia.

℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

*Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Sancta et
immaculata, AJ 1: 204 (cf. OCO 467); post Lectionem secundam,
Verbum caro ut ad I Vesperas, p. 176 (POP 693).*

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 353 (cf. OCO 378)

I b

Germi-ná-vit ra-dix Ies-se, orta est stel-la ex
Ia-cob: Virgo pépe-rit Salva-tórem; te laudá-mus, De-us
noster. Ps. De-us, Deus me- us es tu; * ad te de luce vígilo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te **ánima mea**, *
te desiderávit **caro mea**.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in **vita mea**, *
et in nómine tuo levábo **manus meas**.

Sicut ádipc et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.

Cum memor ero tu; **super stratum meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,

quia fuísti **adiútor meus**, *
et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.

Adhésit **ánima mea post te**, *
me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 354 (cf. OCO 378)

II

Ecce Ma- rí- a gé-nu- it no-bis Sal-va- tó- rem, quem
 Io- ánnes vi-dens excla-má- vit di- cens: Ecce Agnus
 De- i, ecce qui tol-lit peccá- ta mundi, al-le- lú- ia. C. Be-
 ne-dícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexal-
 tate eum in sáecu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum in sáecula.]
 Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
 benedícite, cæli, Dómino.
 Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
 benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
 Benedícite, sol et luna, Dómino; *
 benedícite, stellæ cæli, Dómino.
 Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
 benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
 Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
 benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
 benedícite, gelu et frigus, Dómino.
 Benedícite, glácies et nives, Dómino; *
 benedícite, noctes et dies, Dómino.
 Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
 benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
 Benedícat terra Dóminum; *
 laudet et superexáltet eum *in sáecula*.
 Benedícite, montes et colles, Dómino; *
 benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
 Benedícite, fontes, Dómino; *
 benedícite, mária et flúmina, Dómino.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
 benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
 Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
 benedícite, ffiili hóminum Dómino.
 Benedícat Israël Dómino; *
 laudet et superexáltet eum *in sáecula*.
 Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
 benedícite, servi Dómini, Dómino.
 Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
 benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum *in sáecula*.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
 laudémus et superexaltémus eum *in sáecula*.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus *in sáecula*.

II

Gé-nu- it pu- érpe-ra Regem, cu- i no-men æ-tér- num:
 et gáudi- a ma-tris ha-bens cum virgi-ni- tá- tis honó- re,

nec pri-mam sí-mi- lem vi- sa est, nec ha-bé- re sequéntem,
alle-lú-ia. Ps. Cantá-te Dómino cáanticum no- vum; * laus eius
in ecclésia sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et fílli Sion exsúltent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in glória, *
læténtrur in cubílibus suis.
Exaltátones Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióibus, *
castigatiónes in pópolis,
ad alligándos reges eórum in compédbus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Dominátor in Israël dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet: et reliquiæ fratrū eius converténtur ad fílios Israël. Et stabit et pascet in fortitudine Dómini: in sublimitáte nōminis Dómini

Dei sui; et erit iste pax.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 355 (cf. OCO 378)

VIII a Mi-rábi-le mysté- ri- um decla-rá-tur hódi- e: inno-
vántur na- tú-ræ, De- us homo fa-ctus est; id quod fu- it
permá-nxit, et quod non e- rat as-súmpsit, non commix-ti-
ó-nem passus neque di-vi-si- ó-nem. C. Be-ne-díctus Dómi-
nus De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit redemptiόnem ple-
bis su- æ.

PRECES

Christum glorificémus, qui natus est de María Vírgine ex virtúte Spíritus Sancti, et eum deprecémur, dicéntes: Fili Vírginis Maríæ, miseré nobis.
Christe, qui de Vírgine María natus es, puer mirábilis et princeps pacis,
—in pace totum orbem constitúere dignáre.

Rex et Deus noster, qui véniens nos honorásti,
—tríbue nos te ómnibus diébus nostris fide et móribus honoráre.
Qui nobis assimilátus es,
—nos tibi concéde propítius assimilári.
Qui civis noster factus es,
—céléstis tui regni nos redde concíves.
Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda,
humáno géneri prémia præstítisti: tríbue, quásumus, ut ipsam pro
nobis intercédere sentiámus; per quam merúimus Fílium tuum
auctórem vitæ suscípere: Qui tecum vivit.

Ad Horam medianam

Antiphonæ et versus de Proprio temporis, pro Nativitate.

LECTIO BREVIS**Ad Tertiam**

Lauda, fília Sion, iubiláte, Israël! † Lætáre et exsúlta in omni
corde, fília Ierúsalem! Rex Israël Dóminus in médio tui.

Ad Sextam

Exsúlta satis, fília Sion; † iúbila, fília Ierúsalem. Ecce rex tuus
venit tibi iustus et salvátor.

Ad Sextam

Deus osténdet omni, quod sub cælo est, splendórem tuum,
Ierúsalem. † Vocábitur enim nomen tuum a Deo in ætérnum: Pax
iustítiae et Glória cultúræ Dei.

Ad II Vespertas

Hymnus ut ad I Vespertas, p. 171.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 350 (cf. OCO 378)

O admirabile commercium! Creator gen-
ne-ris humáni, animá-tum corpus sumens, de Vírgi-ne
nasci digná-tus est; et, pro-cé-dens homo si-ne sé-mi-
ne, largí-tus est nobis su-am De-i-tá-tem. Ps. Læ-tá-tus
sum in eo quod dixé-runt mi-hi: * In domum Dómini íbimus.

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi: *

« In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt **pedes nostri** *

in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta **est** ut **cívitas** *

sibi compácta *in idípsum*.

Illuc enim ascendérunt tribus, **tribus Dómini**, *

testimónium Israël, ad confiténdum nómíni **Dómini**.

Quia illuc sedérunt sedes **ad iudícium**, *

sedes **domus David**.

Rogáte quæ ad pacem **sunt Ierúsalem**, *
secúri sint *diligéntes* te.
Fiat pax in **muris tuis**, *
et secúritas in **túrribus tuis**.
Propter fratres meos et **próximos meos** *
loquar: «Pax in te!»
Propter domum Dómini **Dei nostri** *
exquíram *bona tibi*.

Ant. 2

AG 352 (cf. OCO 378)

III a

Quando na-tus es ineffa-bí-li-ter ex Vírgi-ne, tunc
impé-tæ sunt Scriptú-rae: sic-ut plú-vi-a in vellus de-
scendísti, ut salvum fáce-res ge-nus humánum: Te laudá-
mus, De-us noster. Ps. Nisi Dóminus ædificáverit do-mum, * in
vanum labórant qui ædí-fi- cant e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum labórant qui ædificant eam.]
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre **panem labóris**. *
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.
Ecce heréditas Dómini, filii, *
merces *fructus ventris*.
Sicut sagíttae in **manu poténtis**, *
ita filii *iuentútis*.
Beátus vir qui implévit pháretram **suam** ex **ipsis**; *
non confundétur, cum loquéatur inimícis suis in **porta**.

Ant. 3

AG 353 (cf. OCO 378)

IV a

Rubrum quem ví-de-rat Mó-y-ses incombústum, con-
servá-tam agnó-vimus tu-am laudá-bi-lem virgi-ni-tá-tem:
De-i Gé-ni-trix, intercéde pro nobis. C. Benedíctus Deus et
Pater Dómini nostri Ie-su Chri-sti, * qui benedíxit nos in omni
bene-dictióne spiritáli in cælé-sti-bus in Chri-sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cæléstibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius *in caritáte*,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntátis suæ,
in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
remissióne peccatórum.
Secúndum divítias gratiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis *et* quæ in terra sunt.

Lectio brevis ut ad I Vespertas, p. 176.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 356 (cf. OCO 378)

II Ma- gnum he- re- di- tá- tis mysté- ri- um: tem-

plum De- i factus est ú- te- rus né-sci- ens vi-rum: non est

pollú- tus ex e- a car-nem assúmens: om- nes gen-tes vé-

ni- ent di-cén- tes: Gló- ri- a ti-bi, Dó- mi-ne. C. Ma-

gní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christum Emmanuélém benedicámus, quem Virgo concépit et
péperit. Eum súpplices exorémus:

Fili Vírginis Maríæ, exáudi nos.

Tu, qui Maríæ gáudia maternitatis concessísti,
— cunctis da paréntibus de fíliis suis mérito gaudére.
Rex pacífice, cuius regnum iustitia est et pax,
— tríbue ut quæ pacis sunt sectémur.

Qui venísti ut humánum gneus Dei pópulum sanctum efficeres,
— omnes gentes, concórdes efféctas, in unum cóngrega.

Qui nascéndo víncula familiæ astrinxísti,
— pérfice unitátem familiárum.

Qui nasci diébus nostri témporis voluísti,
— concéde defúnctis nasci ad diem æternitatis tuæ.

Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

DOMINICA II POST NATIVITATEM
quæ occurrit inter 2 et 5 ianuarii

Ad I Vespertas

Psalmodia de Dominica Hebdomadæ II cum antiphonis sequentibus:

Ant. 1

PR 148 (OCO 378)

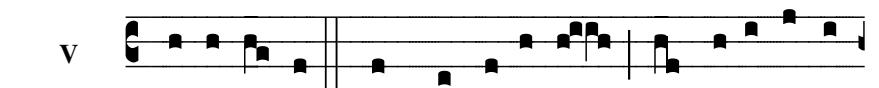
Vir-go verbo concé-pit, Vir-go permánsit, Virgo pé-

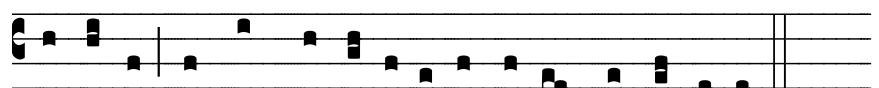
pe-rit Re-gem ómni- um re- gum. Eu o u a e

Ant. 2

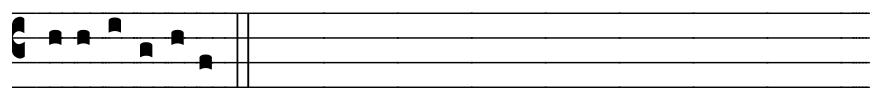
AM 223 (OCO 378)

Læ-támi- ni cum Ie- rú-sa-lem; et exul-tá- te

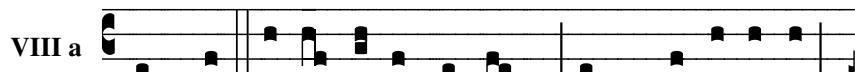
in e- a omnes qui di- lí-gi- tis e- am, in æ- térnam.

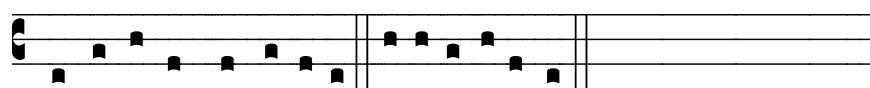
E u o u a e

Ant. 3

CAO 3856: DK-Kk 3449, fo. 210^r (OCO 378)

Na-tus est no-bis De- us de De- o, lumen de lúmi-ne,

quod e-rat in princí-pi- o. E u o u a e

LECTIO BREVIS

Scimus quóniam Fílius Dei venit et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum Deum et simus in vero Fílio eius. Hic est verus Deus et vita ætérna.

Ad Magnificat, ant. (p. 1186)

AG 598 (OCO 378)

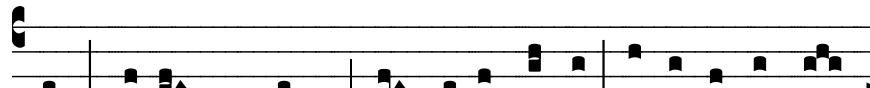
Quid vo- bis vi-dé-tur de Chri-sto? cu-ius fí- li- us

est? Di- cunt e- i omnes: Da- vid. Di-cit e- is Ie- sus:

Quó-modo Da- vid in spí- ri-tu vocat e- um Dó-minum, di-

cens: Di-xit Dómi-nus Dó- mi-no me- o: Se-de a dextris

me- is? C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi- num.

Preces ut ad I Vesperas Nativitatis.

Oratio

Omnípotens sempiterne Deus: fidélium splendor animárum:
dignáre mundum glória tua implére benígnus; et cunctis póulis
appáre per tui lúminis claritaté: Per Dóminum.

Ad Officium lectionum

Psalmodia de Dominica Hebdomadæ II cum antiphonis sequentibus:

Ant. 1

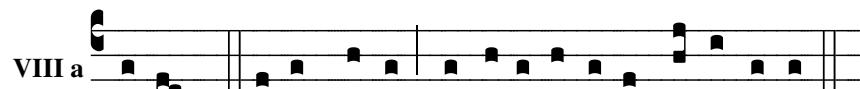
Poissy MS, fo. 66v, AJ 1: 69^v (cf. OCO 414)

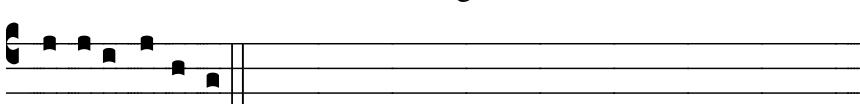
Bé-ne-dic, á- nima me- a, Dómi-no. E u o u a e

Ant. 2

AG 279 (cf. OCO 414)

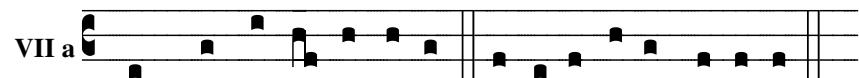
Dómi- ne De- us me- us magni-fi-cá-tus es ve-héménter.

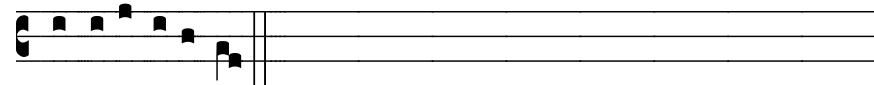
E u o u a e

Ant. 3

AG 264 (cf. OCO 414)

Quam ma-gni- fi- cá- ta sunt ó-pe-ra tu- a, Dómi-ne!

E u o u a e

Versus et lectiones de die currente. Responsorium prolixum post lectionem primam, Hodie nobis cælorum, AJ 1 197 (cf. OCO 467); post lectionem secundam, Hodie nobis de cælo, AJ 1:198 (cf. OCO 467).

Ad Laudes matutinas

Psalmodia de Dominica Hebdomadæ II cum antiphonis sequentibus; Lectio brevis ut ad Nativitatem Domini.

Ant. 1

CAO 3652: DK-Kk 3449, fo. 200^r (OCO 378)

Lux or- ta est su-per nos, qui- a na-tus est hó-di- e

Salvá- tor, alle- lú- ia. E u o u a e

Ant. 2

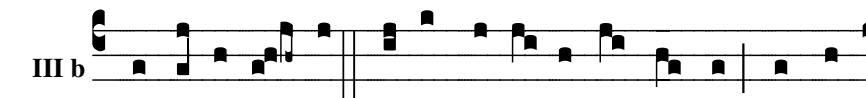
PM 396 (OCO 378)

Hymnum dicámus Dó-mi- no De- o nostro. E u o u a e

Ant. 3

AG 51* (OCO 378 = *)

Qui séqui-tur me, non ámbu-lat in té- ne- bris: sed ha-
 bé-bit lumen vi-tæ, di- cit Dómi-nus. E u o u a e

Ad Benedictus, ant.

CAO 5452: DK-Kk 3449, fo. 200v (OCO 378)

Virgo ho-di- e fi-dé- lis, et-si Ver- bum gé-nu- it in-
 carná- tum, virgo man-sit et post par- tum, quam laudántes om-
 nes dí- ci-mus: Be-ne-dícta tu in mu-li- é-ri-bus. E u o u a e

Preces ut ad Nativitatem Domini; Oratio de I Vesperis.

Ad Horam medium

Psalmodia de Dominica Hebdomadæ II cum antiphonis et Lectio brevis ut ad Nativitatem Domini.

Ad II Vespertas

Psalmodia de Dominica Hebdomadæ II, cum antiphonis sequentibus:

Ant. 1

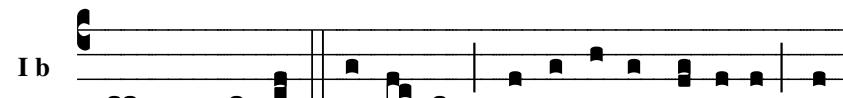
cf. Poissy MS, fo. 129r (OCO 378 = CAO 3188)

Na- tus est Chri-stus et il-lú-xit pó- pu- lo su- o, quem
 re-démít sán-gui-ne su- o, al-le-lú-ia. E u o u a e

Ant. 2

AG 315 (cf. OCO 378)

Lex per Moysen da- ta est, grá- ti- a et vé-ri- tas per
 Ie-sum Chri-stum facta est. E u o u a e

*Antiphona 3 et Canticum ut ad II Vespertas Nativitatis Domini;
 Lectio brevis ut ad II Vespertas Nativitatis; Ant. ad Magnificat,
 Magnum hæreditatis, ut ad II Vespertas diei 1 ianuarii.*

IN DIEBUS INTRA DIE 2 IANUARII ET EPIPHANIA

Ad Officium Lectionis

Responsoria prolixa: Post lectionem primam, Hodie nobis cælorum, AJ 1 197 (cf. OCO 467); post lectionem secundam, Hodie nobis de cælo, AJ 1:198 (cf. OCO 467).

FERIA II VEL DIE 2 IANUARII

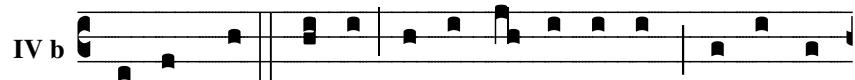
Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Dedi te in fœdus pôpuli, ut suscitáres terram et distribúeres hereditátes dissipátas: ut díceres his, qui vincti sunt, «Exíte», et his, qui in ténebris, «Revelámini».

Ad Benedictus, ant. (p. 1155)

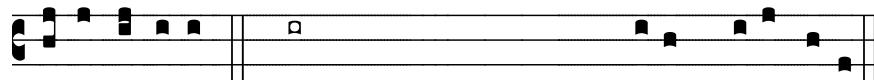
AG 304 (cf. OCO 378)

Qui post me ve- nit, an-te me fa-ctus est: cu- ius non

sum dignus calce- aménta sólve- re. C. Be-ne-díctus Dómi-nus

De- us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónen plebis su-ae.

PRECES

Ad Christum, hóminem cælestem ac novum Adam, qui factus est spíritus vivificans, supplicátes nostras dirigámus, dicéntes:
Kýrie, éléison.

Christe, sol iustítiae, qui revelásti glóriam tuam in humáno génere nostro, ut vetus testaméntum perfíceres,

— te rogámus, ut tuum nobis lumen effúndas.
Christe, quem, ab ángelis glorificátum et a pastóribus annuntiátum,
Símeon et Anna conféssi sunt et prædicavérunt,
— te rogámus, ut Evangélium tuum a pôpulo promissiónis recipiátur.
Christe, in cuius nativitaté ángeli cantavérunt glóriam in excélsis et
pacem in terra,
— te rogámus, ut per totum orbem pax tua diffundáatur.
Christe qui, novus Adam, hóminis vetustátem renovásti et nobis in
regno tuo mansiónem paravísti,
— te rogámus, ut malis oppréssi spe tua erigántur.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Da, quásumus, Dómine, pôpulo tuo inviolábilem fídei firmitátem: ut, qui Unigénitum tuum in tua tecum glória sempitérnum in veritaté nostri còporis natum de Matre Vírgine confitentur; et a præsentibus liberéntur adverásis, et mansúris gáudiis inserántur: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Fidélis sermo † et omni acceptióne dignus: Christus Iesus venit in mundum peccatóres salvos fácere.

Ad Sextam

Cívitas non eget sole neque luna, † ut lúceant ei, nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna eius est Agnus. Et ambulábunt gentes per lumen eius, et reges terræ áfferunt glóriam suam in illam.

Ad Sextam

Hæc est annuntiatio, † quam audívimus ab eo et annuntiámus vobis: quóniam Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum et tránstulit in regnum Fílii dilectionis suæ, in quo habémus redemptióinem, remissiónem peccatórum: qui est imágó Dei invisibilis, primogénitus omnis creatúræ.

Ad Magnificat, ant. (p. 1137)

PM 52 (OCO 378 = *)

I b

Gau-de et læ-tá-re, fí- li- a Si- on, qui- a ecce
e-go vé-ni- o, et ha-bi- tár- bo in mé-di- o tu- i, di-cit
Dómi-nus. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui-
a visitávit et fecit redemptióinem ple- bis su- æ.

PRECES

Deus, multifáriam loquens pátribus nostris in prophétis, novíssime locútus est nobis in Filio suo. Eius misericórdiam implorémus, dicéntes: *Kýrie, éléison.*

Pro Ecclésia tua sancta,

— ut fílliui fidéliter fortítérque confiteántur nomen Salvatóris.

Pro evangelizántibus,

— ut operárii a te missi cum omni fidúcia prædicent géntibus nomen Salvatóris.

Pro frátribus nostris infírmis,

— ut sanitátem obtíneant invocántes nomen Salvatóris.

Pro christiánis persecutióni obnóxiis,
— ut iniúrias patíepter sustíneant propter nomen Salvatóris.
Pro frátribus nostris, qui culpa hóminum obiéreunt,
— ut tua misericórdia vitam consequántur.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Da, quássumus, Dómine, pópulo tuo inviolábilem fídei firmitátem: ut, qui Unigénitum tuum in tua tecum glória sempitérnum in veritáte nostri cónporis natum de Matre Vírgine confítentur; et a præsentibus liberéntur advérsis, et mansúris gáudiis inserántur: Per Dóminum.

FERIA III VEL DIE 3 IANUARII

LECTIO BREVIS

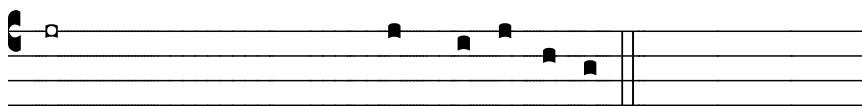
Dícite fíliæ Sion: Ecce salus tua venit, ecce merces eius cum eo et præmium eius coram illa. Et vocábunt eos Pópulus sanctus, Redéempti a Dómino.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 378 (OCO 378)

VIII a

Verbum ca-ro fac-tum est, et ha-bi-tá-vit in no-bis,
plenum gráti- æ et ve- ri- tár- tis; de cu- ius ple-ni- tú-di- ne
omnes nos accé- pi-mus, et grá- ti- am pro grá- ti- a, al-
le-lú- ia. C. Be-ne-díctus Dómi- nus De- us Is-ra- ël, * qui- a

visitavit et fecit redemptiōnem ple-bis su- æ.

PRECES

Redemptórem nostrum, Fílium Dei, qui homo factus est, ut hóminem renováret, létanter invocémus, dicéntes:

Esto nobíscum, Emmánuel.

Iesu Fili Dei vivi, splendor Patris, lux ætérrna, rex glóriæ, sol iustitiæ, filii Vírginis Maríæ,

—incarnatiōnis tuæ glória diem hunc illúmina.

Iesu, admirábilis consiliárius, Deus fortis, pater futuri sǽculi, princeps pacis,

—humanitatis tuæ sanctitaté viam nostram dírige.

Iesu, omnípotens, pátiens, obediens, mitis et húmilis corde,

—ómnibus mansuetudinis poténtiam manifésta.

Iesu, pater páuperum, fidélium tuórum glória, pastor bone, lux vera, infinítia sapiéntia, imménsa bónitas, via et vita nostra,

—spíritum paupertatis Ecclésiæ tuæ concéde.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Deus, qui, per beátum sacræ Vírginis partum, Fílii tui carnem humánis fecísti præiudíciis non tenéri: præsta, quásumus ut, huius creatúræ novitaté suscépti; vetustatis antíquæ contágii exuámur: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

De Sion exíbit lex et verbum Dómini de Ierúsalem. † Et iudicábit gentes et arguet pópolos multos, et conflábunt gládios suos in vómeres et lánceas suas in falces: non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium.

Ad Sextam

Póplus, qui ambulábat in ténebris, † vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.

Ad Sextam

Fílii tui, Ierúsalem, de longe véniant et fíliæ tuæ in ulnis gestántur. † Tunc vidébis et illumináberis, et palpitábit et dilatábitur cor tuum: quia cónfluet ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium véniet tibi.

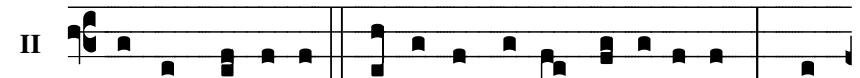
Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si in luce ambulémus, sicut ipse est in luce, communióнем habémus ad ínvicem: et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Ad Magnificat, ant. (p. 1182)

AG 354 (cf. OCO 378)

Ecce Ma- rí- a gé-nu- it no-bis Salva-tó-rem, quem

Io- ánnes vi-dens exclamá- vit, di-cens: Ecce Agnus

De- i, ecce qui tol-lit peccá- ta mundi, al-le- lú-ia.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Vel Sic Deus, ut ad Benedictus diei 4 ianuarii (cf. OCO 378)

PRECES

In advéntu Christi flóruit et germinávit póplus sanctus Dei. Ideo iubilántes et grati Salvatóri nostro dicámus:

Natívitas tua mundum lætíficet.

Christe, vita nostra, qui venísti ut fíeres caput Ecclésiae,
— augmémentum fac córporis tui, ut aëdificétur in caritáte.
Qui te in gémina facis adorári substántia,
— concéde tuæ divinitátis nos esse partícipes.

Qui per incarnatióne mediátor factus es,
— tuo múnéri minístros Ecclésiae per sanctitátem vitæ efficácius
consócia.

Qui, véniens, mundum novo órdine instaurásti,
— omnes gentes adduc in salútem tuam.

Qui nascéndo víncula mortis confregísti,
— líbera defúnctos ab ómnibus vínculis.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA IV VEL DIE 4 JANUARII

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Convertímini ad me et salvi éritis, omnes fines terræ, quia ego Deus, et non est álius. In memetípsō iurávi: Egréssa est de ore meo iustitia, verbum, quod non revertéatur: quia mihi curvábitur omne genu, et iurábit omnis lingua.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 524 (OCO 378 = CAO 1791)

VIII a

PRECES

Verbum Dei glorificémus, quod manifestátum est in carne, appáruit ángelis et prædicátum est géntibus. Ipsi devóte confiteámur, dicéntes: *Adorámus te, Fili Dei unigénite.*

Liberátor géneris humáni, qui per Vírginem Maríam ad nos renovándos prodiísti,

— ipsa intercedénte, a vetustátis condicióne exémplos nos serva.

Qui de célo iustítiam increátam in terra nostra radiáre donásti,
— in huius lúmine Solis diem nostrum et vitam dírige.

Fili Dei, qui amórem Patris nobis ostendísti,
— fac ut eum caritáte nostra homínibus ostendámus.

Qui habitatióne nostram elegísti,
— éffice nos dignos societáte tua.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Concéde nobis, omnípotens Deus: ut salutáre tuum, quod ad redemptióne mundi luce nova cælórum procéssit; nostris semper innovándis córdibus oriátur: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Exsultáte in lætítia propter Iacob et hinníte cápti géntium; personáte, cánite et dícite: † « Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israél ». Ecce ego addúcam eos de terra aquilónis et congregábo eos ab extrémis terræ.

Ad Sextam

Redémit Dóminus Iacob † et liberávit eum de manu potentiórís. Et vénient et laudábunt in monte Sion et cónfluent ad bona Dómini.

Ad Sextam

Ecce ego salvábo pópulum meum de terra oriéntis et de terra occásus solis: † et addúcam eos, et habitábunt in médio Ierúsalem: et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum in veritáte et iustítia.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Deus Fílium suum mittens in similitúdine carnis peccáti et pro peccáto, damnávit peccátum in carne, ut iustítia legis implerétur in nobis: qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum Spíritum.

Ad Magnificat, ant. (p. 1186)

Poissy MS, fo. 85v (cf. OCO 378)

IV a

E-go e- nim ex De- o pro-cés- si et ve- ni; neque e-
nim a me- ípo- ve- ni, sed Pa- ter me- us il-le me mi- sit.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi- num.

PRECES

Christus ad nos venit et semetípsum trádidit, ut mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Eum fervénti pietáte invocémus: *Kýrie, éléison.*

Pro Ecclésia tua sancta,

— ut ad novam vitam omnes eius fílli renascántur.

Pro paupéribus, captívis, prófugis,

— ut in caritáte nostra te, Fílium Dei incarnátum, invéniant.

Ut gáudium nostrum sit plenum,

— et admirémur donum, a Patre in te nobis datum.

Servi tui defúncti, nativitáte tua illumináti, vídeant fáciem tuam,

— et nox eis ultra non erit.

Pater noster *in tono simplici.**Oratio ut ad Laudes matutinas.***FERIA V VEL DIE 5 IANUARII****Ad Laudes matutinas**

LECTIO BREVIS

Candor lucis ætérnæ est Sapiéntia et spéculum sine mácula Dei poténtiæ et imágó bonitátis illíus. Et, cum sit una, ómnia potest; et in se pérmánens ómnia ínnovat: et per generatiónes in ánimas sanctas se tránsferens amícos Dei et prophétas constítuit.

Ad Benedictus, ant. (p. 1158)

AG 323 (cf. OCO 379)

Læ-támi- ni cum Ie-rúsa-lem, et exsultá-te in e- a

omnes qui di- lí-gi- tis e- am, in æ-ténum. C. Be- ne- dí-ctus
Dómi-nus De- us Isra- ël, * quia visitávit et fecit redemptiónen
ple-bis su- æ.

PRECES

Laudémus Christum, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, iustítia, sanctificátio et redémpcio. Eum fidénter deprecémur:

Natívitas tua, Dómine, salvet nos.

Rex universórum, qui a pastóribus pannis involútus invéntus es,
— fac nos paupertátis et simplicitatis tuæ sponte partícipes.

Dómine cæli, qui a thronis regálibus ad ima descendísti,
— hómines doce fratres humilioris condiciónis honoráre.

Christe, lux ætérrna, qui, carnem nostram assúmens, máculam non
contraxísti,

— fac ut fidéles, bonis terræ uténtes, mínime polluántur.

Sponse divíne Ecclésiæ tuæ, qui, ei astans, turris inexpugnábilis
exsístis,

— fac ut in ipsa ad salútem fidéles tui fírmiter persevérēnt.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Deus, qui pôpulo tuo, Unigéniti tui nativitaté, redemptiónis efféctum mirabíliter inchoásti: ita, quásumus, fídei fámulis tuis tríbue firmitátem; ut usque ad promíssum gloriæ prémium, ipso gubernánte, pervéniant: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

In odórem suavitatis suscípiam vos: cum edúxero vos de pôpulis et congregávero vos de terris, † in quas dispérsi estis, et sanctificábor in vobis in óculis natiónum: Et sciétis quia ego Dóminus.

Ad Sextam

Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas. † Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant.

Ad Sextam

Congregatióne congregábo, Iacob, totum te; † in unum condúciam relíquias Israël, páriter ponam illum quasi gregem in ovíli: quasi pecus in médio páscuæ.

Ad Vespertas

In regionibus ubi Epiphania celebratur dominica diebus 7 vel 8 ianuarii occurrente:

LECTIO BREVIS

Scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum: ut cognoscámus eum, qui verus est; et sumus in eo qui verus est, in Fílio eius Iesu Christo. Hic est qui verus est, Deus et vita ætérrna.

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 305 (cf. OCO 379)

I b
Le- vá-bit Dómi-nus signum in na- ti- ó-ni-bus, et con-

gre-gá-bit dispérsos Isra- ël. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.

Vel (p. 1200):

AG 346 (cf. OCO 379)

VIII a De fructu ventris tu- i ponam su-per se-dem tu- am.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christum Emmanuélem benedicámus, quem Virgo concépit et
péperit. Eum súpplices exorémus:

Fili Vírginis Maríæ, exáudi nos.

Tu, qui Maríæ gáudia maternitatis concessísti,
—cunctis da paréntibus de fíliis suis mérito gaudére.

Qui púerum te fecísti,
—sapiéntiam púeris gratiámque largíre.

Qui venísti ut genus humánum in pópulum sanctum effíceres,
—omnes gentes, concórdes efféctas, in unum cóngrega.

Qui nascéndo víncula familiæ astrinxísti,
—pérfice unitátem familiárum.

Qui nasci diébus nostri témporis voluísti,
—concéde defúnctis nasci ad diem aeternitatis tuæ.

Pater noster *in tono simplici.**Oratio ut ad Laudes matutinas.*

FERIA IV POST DIE I JANUARII

*Ubi Epiphania celebratur in die Dominica:***Ad Laudes matutinas**

LECTIO BREVIS

Spíritus Dómini Dei super me, eo quod únixerit Dóminus me: ad annuntiándum læta mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde et prædicárem captívis liberatióne et clausis apertióne: ut prædicárem annum placábilem Dómino.

Ad Benedictus, ant. (p. 1137)

AG 657 (cf. OCO 379)

I b Ecce pu- er me- us e- léctus, quem e- lé-gi: pósu- i
super e- um Spí- ri- tum me- um. C. Be-ne-díctus Dómi-nus

De- us Isra- ël, * quia visitávit et fecit redemptiōne plebis su-æ.

PRECES

Dignis láudibus Verbum Dei celebrémus, ante sǽcula exsístens et in
témpore nobis natum. Iucúnde acclamémus, dicéntes:
Exsúltet terra, quia venísti.

Christe, Verbum ætérnum, qui, in terram descéndens, exsultatiōnis
rore eam perfudísti,

—lætífica cor nostrum grátiæ tuæ visitatiōne contínua.

Salvátor noster, qui in nativitatē tua, fidelitátem Dei nobis ostendísti,
—concéde nos plena fide promissiōnes baptismáles serváre.

Rex cæli et terræ, qui pacem homínibus ab ángelis nuntiári fecísti,
—vitam nostram in tua pace consérva.

Dómine, qui venísti ut esses vitis vera, nobis fructum vitæ prodúcens,
—fac nos iúgiter pálmites in te manéntes, ne simus infructuosi.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Fidéles tuos, quæsumus, Dómine: benígnus illúmina, et splendóre glóriæ tuae corda eórum semper accénde; ut Salvatórem suum et incessánter agnóscant, et veráciter apprehéndant: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Egrediétur virga de stirpe Iesse, et flos de radíce eius ascéndet: et requiéscet super eum spíritus Dómini: † spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et timórnis Dómini: et delíciae eius in timóre Dómini.

Ad Sextam

Ecce servus meus, suscípiam eum; † eléctus meus, cómplacet sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet.

Ad Sextam

Dixit mihi Dóminus: † « Parum est ut sis mihi servus ad suscitáandas tribus Iacob et relíquias Israël reducéandas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terræ ».

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudæam incípiens a Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte: qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a Diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200) CAO 1835: DK-Kk 3449, f.173^r (OCO 379)

VIII b

Cæ-li a-per-ti sunt su-per e- um, et vox facta est de
cæ- lo, di-cens: Hic est Fí-li- us me- us di- léctus, in quo mi-hi
complá-cu- i. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christum iubiláentes celebrémus, in cuius nativitaté ángeli pacem mundo nuntiavérunt, et devótis ánimis exorémus:

Natívitas tua pacem cunctis áfferat.

Reple, Dómine, ómnibus bonis Ecclésiam tuam,
— quam nativitatís tuæ mystério consoláris.

Qui princeps pastórum venísti et nostrárum epíscopus animárum,
— papam et epíscopos nostros fidéles redde dispensatóres
multifórmis grátiae tuæ.

Rex æternitátis, qui, nascens, brevi vitæ spátio circumscríbi et
hóminum vicissítudines experíri voluísti,
— nos cadúcos et mortáles æternitátis tuæ redde consórtes.

Qui, a sǽculis exspectátus, in plenitúdine témporis venisti,
— maníesta præsentiam tuam iis, qui adhuc te expéctant.

Qui, caro factus, humánam substántiam, morte corrúptam restaurásti,
— defúnctis tuam plenam restauratióнем concéde.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

SABBATO POST DIE 1 IANUARII

Ad Laudes matutinas

Lectio brevis, Pece, et Oratio ut ad Laudes matutinas in die II post Epiphaniam.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

A-KN 1011, fo. 69v (OCO 379)

VIII a

Ecce de quo Ioannes dixit: Chri-stus na-tus est in Is-
ra-ël et regni e- ius non e- rit fi- nis. C. Be-ne-díctus Dómi-
nus De- us Isra-ël, * quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis
su- æ.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Quæ est ália nátio tam grandis, † quæ hábeat deos appropinquántes sibi: sicut Dóminus Deus noster adest cunctis obsecratiónenib[us] nostris?

Ad Sextam

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit; † notum sit hoc in univérsa terra. Exsúlta et lauda, quæ hábitas in Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ad Sextam

Et omnes natiónes in tota terra converténtur et timébunt Deum vere et relínquent omnes idóla sua: Et benedícent Deo ætérho in iustítia. † Omnes fílii Israël, qui liberabúntur in diébus illis, mémores

Dei in veritáte, colligéntur et vénient in Ierúsalem. Et gaudébunt, qui díligunt Deum in veritáte.

TEMPUS NATIVITATIS

II. A SOLEMNITATE EPIPHANIÆ

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6a, p. 1125)

cf. AJ 1:246 (cf. HLR 19)

VI a

Christus appá-ru- it nobis: Ve-ní-te, ad- o-rémus. Ps. Ve-
ní-te.

Ad Laudes matutinas

HYMNUS

cf. AG 370

III

1. Quicúmque Christum quæ- ri- tis, óculos in al-tum tol- li-te:
il- lic li- cé- bit ví- se- re signum pe-rénnis gló- ri- æ.

2. Hæc stel- la, quæ so- lis ro- tam vincit de-có-re ac lúmi-ne,
ve- nís-se ter- ris nún- ti- at cum carne terré-stri De- um.

3. En, Pér-si-ci ex or-bis si- nu, sol unde su- mit iá-nu- am,

cernunt pe- rí- ti in-térpre- tes re-gá- le ve-xíl- lum ma- gi.

4. « Quis iste tantus-ínqui- unt- regná-tor a- stis ímpe-rans,

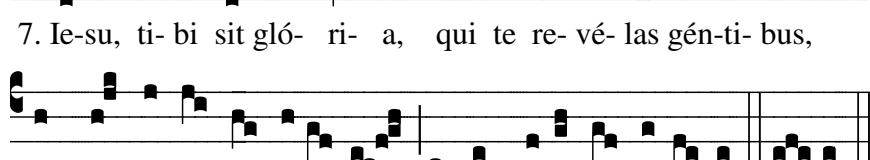
quem síc tremunt cæ- lésti- a, cu- i lux et æthra insérvi- unt?

5. Il-lustre quiddam cér-ni- mus quod nésci- at fi- nem pa- ti,

sublí-me, cel-sum, in-térmi- num, antíquius cæ-lo et cha- o.

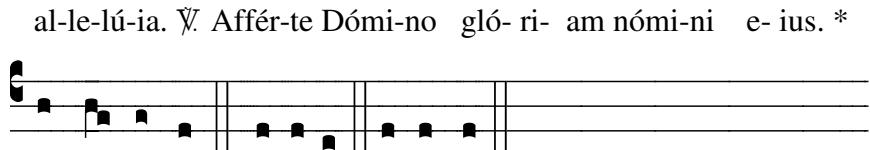
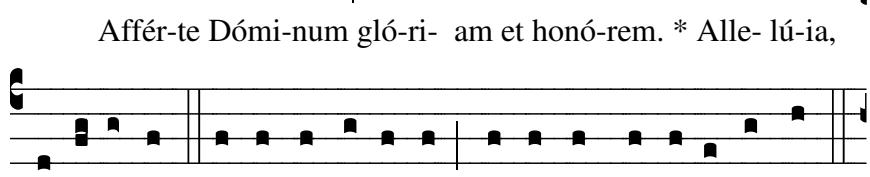
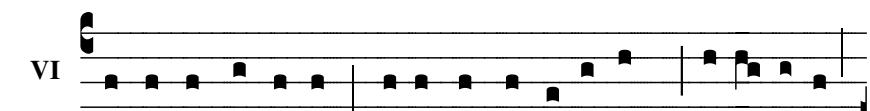
6. Hic il-le rex est gén- ti- um, populíque rex Iu- dá- i- ci,

promís-sus Abra- hæ pa- tri e-iúsque in æ-vum sémi- ni ».

RESPONSORIUM BREVE

AG 362 (POP 693)

Ad Horas medias*Hymni ad Horas medias ut post diem 16 decembris, pp. 62 seq.***Ad Tertiam**

Ant.

MG 61 (cf. OCO 375)

mi-nus De- us noster. Eu o u a e.

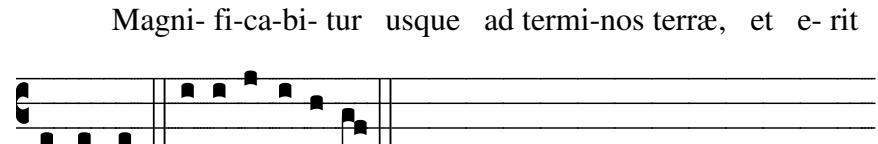
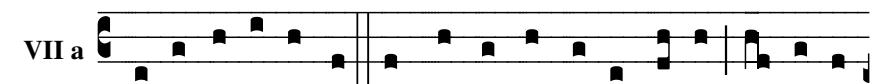
¶ In terris visus est.

¶ Et cum homínibus conversátus est.

Ad Sextam

Ant.

AG 999 (cf. OCO 375)

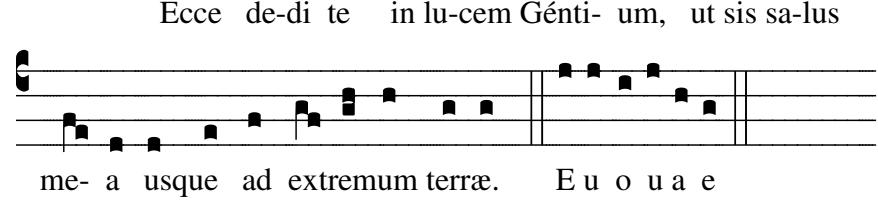
¶ Vidébunt gentes iustum tuum.

¶ Et cuncti reges ínclitum tuum.

Ad Nonam

Ant.

AM 1089 (OCO 375)

¶ Benedícite, gentes, Deum nostrum.

¶ Et auditam fácite vocem laudis eius.

Ad Vesperas

HYMNUS

AG 367

III

1. Ho-stis Heródes ímpi-e, Chri-stum vení-re quid times?
Non é-ri-pit mor-tá-li-a qui regna dat cæ-lés-ti-a.

2. I-bant ma-gi, qua vé-ne-rant stellam sequén-tes præ-vi-am,
lumen requí-runt lúmi-ne, De-um fa-tén-tur mú-ne-re.

3. La-vácrā pu-rí gúr-gi-tis cæ-lé-stis A-gnus át-ti-git;
peccá-ta quæ non dé-tu-lit nos ablu-éndo sú-stu-lit.

4. No-vum ge-nus po-tén-ti-æ aquæ rubé-scunt hý-dri-æ,

vi-númque ius-sa fún-de-re mu-tá-vit unda o-ri-gi-nem.
5. le-su, ti-bi sit gló-ri-a, quí te re-vé-las gén-ti-bus,
cum Patre et almo Spí-ri-tu, in sempi-térna sácu-la. A-men

RESPONSORIUM BREVE

AG 372 (POP 693)

VI

Omnis terra ad-ó-ret te De-us, et psal-lat ti-bi, * Al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. ¶ Psalmum di-cat nómí-ni tu-o. * Al-le-lú-ia. Gló-ri-a. Omnis.

Die 6 ianuarii
 (vel Dominica a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrente)
IN EPIPHANIA DOMINI
 Solemnitas

Hymnus Quicumque Christum, ut ad Laudes matutinas.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 366 (cf. OCO 379)

II

An-te lu-cí-fe-rum gé-ni-tus et ante sæ-cu-la, Dó-
 mi-nus, salvá-tor noster, hó-di-e mundo appá-ru- it.

Laudá-te nomen Dómini, * laudá-te, servi Dómi-ni. [flex]

Psalmus 134, I

[Laudá-te nomen Dómini, *
 laudá-te, servi Dómini.]
 qui statis in domo Dómini, *
 in átriis domus Dei nostri.
 Laudá-te Dóminum, quia bonus Dóminus; *
 psállite nómini eius, quóniam suáve.
 Quóniam Iacob éligit sibi Dóminus, *
 Israël in pecúlium sibi.
 Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *
 et Deus noster præ ómnibus diis.
 Omnia quæcúmque voluít Dóminus, †
 fecit in cælo et in terra, *
 in mari et in ómnibus abýssis.

Addúcens nubes ab extrérno terræ, †
 fúlgura in pluviam facit, *
 prodúcit ventos de thesáuris suis.
 Qui percússit primogénita Ægýpti *
 ab homine usque ad pecus.
 Misit signa et prodígia in médio tui, Ægýpte, *
 in Pharaónem et in omnes servos eius.
 Qui percússit gentes multas, *
 et occídit reges fortes:
 Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, *
 et ómnia regna Cháanaan.
 Et dedit terram eórum hereditátem, *
 hereditátem Israël populo suo.

Ant. 2

AG 360 (cf. OCO 379)

VII b

Sci-tó-te qui-a Dóminus ipse est De-us, cu-ius no-
 men in æ-térnum. Ps. Dómine, nomen tu- um in ætérnum; * Dó-
 mine, memoriále tuum in generatióne et genera- ti- ó - nem.

II

[Dómine, nomen tuum in ætérnum; *
 Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.]
 Quia iudicábit Dóminus pópulum suum, *
 et servórum suórum miserébitur.
 Simulácrum géntium argéntum et aurum, *
 ópera mánum hóminum.
 Os habent, et non loquéntur; *
 oculos habent, et non vidébunt;

aures habent, et non áudient; *
neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, *
et omnes qui confidunt in eis.
Domus Israél, benedícite Dómino; *
domus Aaron, benedícite Dómino;
domus Levi, benedícite Dómino; *
qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, *
qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. 3

AG 242 (cf. OCO 379)

I c Psal- li- te De- o nostro, psalli- te, psal- li- te Re-gi no-
stro, psal-li- te sa-pi- enter.

Canticum

cf. 1 Tim 3: 16

I c R. Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Qui ma-ni-fes-tus
est in carne, * ius-ti-fi-cá-tus est in spi-ri- tu. R. Lauda
Ierú-sa-lem Dómi-num. Apprá-ru- it ángel- is, * præ-di-cá-

tus est génti-bus. R. Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Cré-di-
tus est in mundo, * assúmptus est in gló-ri- a. R. Lauda Ierú-
sa-lem Dómi-num. Gló-ri- a Pa-tri et Fí- li- o, * et Spí-ri-tu-
i Sancto. R. Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Sic-ut e-rat in
princípi- o, et nunc, et semper, * et in sácu-la sácu-ló-rum. A-
men. R. Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Repetitum antiphona.

LECTIO BREVIS

Deus nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra sed secúndum propósitum suum et grátiam, quae data est nobis in Christo Iesu ante témpora sáculária, manifestáta autem nunc per illustratiórem salvatóris nostri Iesu Christi: qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiónem per evangélium.

RESPONSORIUM BREVE

VI

Be-ne-di-céntur in ipso * Omnes tri- bus terræ. **V** Om-

nes gentes magni- fi-cá-bunt e- um. * Omnes tri- bus terræ.

Gló-ri- a. Be-ne-di-céntur.

Vel Responsorium prolixum:

MG 65 (POP 694)

I

Tri- a sunt mü-ne- ra pre- ti- ó- sa, quæ obtu-

lé-runt Ma-gi Dómi- no in di- e is- ta,

et ha- bent in se di- ví- na my- sté- ri-

a: * In au- ro ostén-di- tur Re-gis po- tén- ti- a:

in tu- re Sa-cer- dó- tum magnum con-sí- de- ra;

⊕ Et in myr- rha Domí-ni-cam se- pul- tú- ram.

V Sa-lú-tis nostræ auctó- rem Ma-gi ve-ne- rá- ti sunt in

cu-ná- bu- lis, et de the- sáu- ris su- is mó-sti- cas e- i mú-

ne- rum spé-ci- es ob- tu- lé- runt. * In au- ro. [Gló-

ri- a. ⊕ Et in.]

Vel Stella quam viderant. MG 61 (POP 694)

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 368 (cf. OCO 379)

VIII a

Ma- gi, vi-dén- tes stellam, di-xé-runt ad ínvi- cem:

Hoc signum ma-gni Re- gis est; e- á-mus et inqui- rá-mus
e- um, et of-fe-rámus e- i m ú- ne- ra, aurum, tus et myr-
rham, al- le-lú-ia. *C.* Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Salvatórem nostrum, qui hódie a magis adorátus est, magno cum gáudio venerémur, deprecántes:
Animas páuperum salvas fac, Dómine.
Rex géntium, qui tamquam éarum primítias ad te adorándum magos
vocásti,
— spíritum nobis adoratiónis et servítii largiáris.
Rex glóriæ, qui iúdicas pópulum tuum in iustitia,
— abundántiam pacis concéde homínibus.
Rex æterne, qui pémanes in omnes generatiónes,
— verbum tuum in corda sicut stilicídia mitte stillántia.
Rex iustitiae, qui liberáre vis páuperem, cui non est adiútor,
— míseris et afflícitis esto propítius.
Dómine, cuius nomen est benedictum in sácula,
— in frátribus nostris defúnctis mirabília tuæ salútis adímple.
Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce
revelásti: concéde propítius, ut qui iam te ex fide cognóvimus; usque
ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur: Per
Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4b, p. 1118)

cf. AJ 1:247 (cf. HLR 16)

Chri- stus ap-pá- ru- it no- bis: Ve- ní- te,
a- do- ré- mus. *Ps.* Ve- ní- te.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

I c Re-ges Tharsis et ínsu- læ m úne-ra óffe-rent Re-
gi Dómi-no. *Ps.* De- us, iudíciu m t u- um regi da, * et iustítiam
tuam fí-li- o re- gis. [flex]

Psalmus 71

[Deus, iudíciu m tuum regi da, *
et iustítiam tuam fílio regis;]
iúdicet pópulum tuum in iustitia, *
et páuperes tuos in iudício.
Afferant montes pacem pópulo, *
et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, †
 et salvos fáciet fílios ínopis, *
 et humiliábit calumniatórem.
 Et permanébit cum sole et ante lunam, *
 in generatióne et generatióne.
 Descéndet sicut plúvia in gramen, *
 et sicut imber írrigans terram.
 Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis, *
 donec auferátur luna.
 Et dominábitur a mari usque ad mare, *
 et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum.
 Coram illo prócient ícolæ desérti, *
 et inimíci eius terram lingent.
 Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, *
 reges Arabum et Saba dona addúcent.
 Et adorábunt eum omnes reges, *
 omnes gentes sérvient
 Quia liberábit ínópem clamántem, *
 et páuperem cui non erat adiútor.
 Parcet páuperi et ínopi, *
 et ánimas páuperum salvas fáciet.
 Ex oppresióne et violéntia rédimet ánimas eórum, *
 et pretiósus erit sanguis eórum coram illo.
 Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, †
 et orábunt pro ipso semper; *
 tota die benedícant ei.
 Et erit ubértas fruménti in terra, *
 in summis móntium fluctuábit;
 sicut Líbanus fructus eius florébit, *
 et colligábitur sicui fenum terræ.
 Sit nomen eius benedíctum in sácula, *
 ante solem permanébit nomen eius.
 Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ, *
 omnes gentes magnificábunt eum.
 Benedíctus Dóminus Deus, Deus Israël, *
 qui facit mirabília solus;
 et benedíctum nomen maiestatis eius in aetérnum, *
 et replébitur maiestáte eius omnis terra. Fiat, fiat.

Ant. 2

AJ 1: 60, cf. Poissy MS, fo. 58r (cf. OCO 379)

VIII a

Ad-o- rá- te Dómi-num in au- la sancta e- ius, al-le-
 lú- ia. Ps. Cantá-te Dómino cáanticum no- vum, * cantáte Dómino,
 omnis ter- ra. [flex]

Psalmus 95

[Cantáte Dómino cáanticum novum, *
 cantáte Dómino, omnis terra.]
 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius, *
 annuntiáte de die in diem salutáre eius.
 Annuntiáte inter gentes glóriam eius, *
 in ómnibus pópolis mirabília eius.
 Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
 terríbilis est super omnes deos.
 Quóniam omnes díi géntium inánia, *
 Dóminus autem cælos fecit.
 Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eius, *
 poténtia et decor in sanctuário eius.
 Afférte Dómino, familiæ populórum,
 afférte Dómino glóriam et poténtiam, *
 afférte Dómino glóriam nóminis eius.
 Tóllite hóstias et introíte in átria eius, *
 adoráte Dóminum in splendóre sancto.
 Contremíscite a fácie eius, univérsa terra, *
 dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
 Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; *
 iudicábit pópulos in aequítate.

Lætentur cæli et exsultet terra,
sonet mare et plenitudo eius; *
gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
a fácie Dómini, quia venit, *
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustitia *
et pópolos in veritáte sua.

Ant. 3

MG 63 (cf. OCO 379 = *)

Adorá-te De- um, al-le- lú-ia, omnes ánge- li e- ius,
al-le- lú-ia. Ps. Dóminus regnávit, exsúltet ter-ra, * lætentur
ínsu-læ mul- tæ. [flex]

Psalmus 96

[Dóminus regnávit, exsúltet terra, *
lætentur ínsulæ multæ.]
Nubes et caligo in circúitu eius, *
iustitia et iudícium firmaméntum sedis eius.
Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu inimícos eius.
Illustrárunt fúlgura eius orbem terræ: *
vidit et contrémuit terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, *
a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli iustitiam eius, *
et vidérunt omnes pópoli glóriam eius.

Confundántur omnes qui adórant sculptília,
et qui gloriántur in simulácris suis. *
Adórent eum omnes ángeli eius.
Audívit et lætata est Sion,
et exsultavérunt fíliæ Iudæ *
propter iudícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus, altíssimus super omnem terram, *
nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum;
custódit ipse áimas sanctórum suórum, *
de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est iusto, *
et rectis corde lætitia.
Lætámini, iusti, in Dómino, *
et confitémini memoriæ sanctitatis eius.

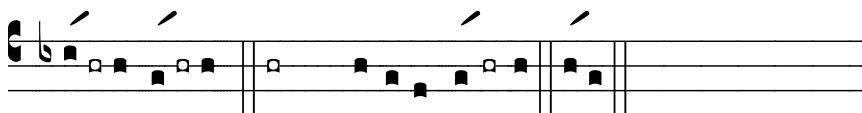
¶ Annuntiavérunt cæli iustitiam eius.
R. Et vidérunt omnes pópoli glóriam eius.

Responsorium prolixum post lectionem primam, Stella viderunt, MG 63 (POP 694); post lectionem secundam, Tria sunt, ut ad I Vesperas, p. (POP 694).

Ad Laudes Matutinas

PSALMODIA

I c A-pértis the-sáuris su- is, ob- tu- lé-runt ma- gi Dó-mi-
no au-rum, tus et myrrham, alle- lú-ia. Ps. De- us, De- us

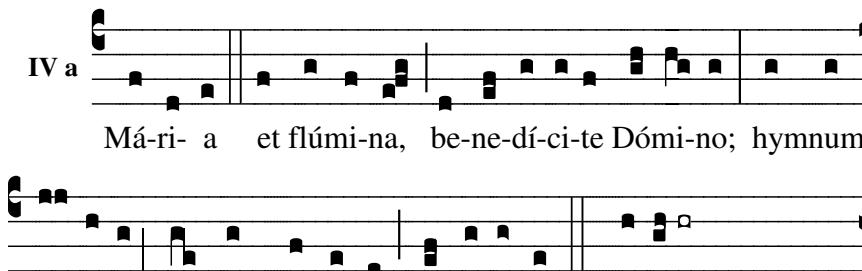
me- us es tu; * ad te de luce vīgi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

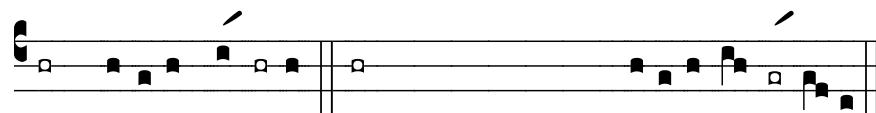
[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vīgilo.]
Sítivit in te áнима mea, *
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appáruí tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.
Sic benedícite in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur áнима mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Cum memor ero tui super stratum meum, *
in matutínis medítábor de te,
quia fuísti adiútor meus, *
et in velamento alárum tuárum exsultábo.
Adhésit áнима mea post te, *
me suscépit dexterá tua.

Ant. 2

AG 370 (cf. OCO 380)

dí- ci-te, fon- tes, Dómi-no, al-le-lú-ia. C. Benedícite, ómnia ó-

pera Dómini, Dómino * laudáte et superexaltáte e-um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57-88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruña, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
 benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaél, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum in sáecula.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spírito; *
 laudémus et superexaltémus eum in sáecula.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sáecula.

Ant. 3

AG 369 (cf. OCO 380)

I c
 Ve- nit lu-men tu- um, Ie- rú- sa- lem, et gló-
 ri- a Dó- mi- ni su- per te or- ta est, et ambu-
 lá-bunt gentes in lúmi- ne tu- o, al-le- lú- ia. Ps. Cantáte
 Dómino cáanticum no- vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
 et filii Sion exsúltent in rege suo.
 Laudent nomen eius in choro, *
 in tympano et cíthara psallant ei.
 Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *
 et honorábit mansuétos in salútem.

Iúbilent sancti in glória, *
 læténtur in cubílibus suis.
 Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
 et gládii ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindictam in natíónibus, *
 castigatiónes in pôpulis,
 ad alligándos reges eórum in compédibus, *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis, prædicántis pacem, annuntiántis bonum: prædicántis salútem, dicéntis Sion: «Regnávit Deus tuus!». Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul exsultábunt, quia óculo ad óculum vidébunt, cum redíerit Dóminus ad Sion. Gaudéte et exsultáte simul, desérta Ierúsalem: quia consolátus est Dóminus pôpulum suum, redémit Ierúsalem. Nudávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium: et vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

RESPONSORIUM BREVE

Cf. AG 45

IV Ad-o-rá- bunt e- um * Omnes re- ges terræ. V. Omnes
 gentes sérví- ent e- i. * Omnes. Gló-ri- a. Ad-o-rá- bunt.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 371 (cf. OCO 380)

VIII a Hó-di- e cæ-lé- sti sposo iuncta est Ecclé-si- a,

quó-ni- am in Iordá-ne la-vit Chri-stus e- ius crí- mi- na;
 cur-runt cum mu-né- ri-bus ma- gi ad re-gá-les núpti- as; et
 ex aqua fa-cta vi- no læ-tán-tur conví- vae, al-le- lú- ia.
 C. Be-ne- díctus Dómi-nus De- us Isra- ël, *quia visitávit et fecit
 redemptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

Salvatórem nostrum, qui hódie a magis adorátus est, magno cum gáudio venerémur, acclamántes:

Lumen de lúmine, hunc diem illúmina.

Christe, qui manifestátus es in carne,
— nos per verbum Dei et oratióne sanctifica.

Christe, qui iustificátus es in Spíritu,
— líbera vitam nostram a spirítibus erróris.

Christe, qui apparuísti ángelis,
— fac ut gáudium cæli in terra percipiámus.

Christe, qui prædicátus es géntibus,
— áperi corda hóminum virtúte Spíritus Sancti.

Christe, qui créditus es in mundo,
— credéntium ómnium rénova fidem.

Christe, qui assúmptus es in glória,
— accénde in nobis desidérium regni tui.
Pater noster *in tono sollemdi*.

Oratio

Deus, qui hodiérrna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti, concéde propítius: ut qui iam te ex fide cognóvimus; usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur: Per Dóminum.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Ad Tertiam

Ant.

MG 61 (cf. OCO 375)

VIII a Ve- ni- te ad-o-remus e- um qui- a ipse est Do-
 mi-nus De- us noster. Ps. Omnes gentes, pláudite mánibus, * iu-
 biláte Deo in voce exsulta- ti- ó- nis. [flex]

Ad Sextam

Ant.

AG 999 (cf. OCO 375)

VII a Magni- fi-ca-bi- tur usque ad termi-nos terræ, et e- rit

i-ste pax. *Ps.* Omnes gentes, **pláudi-te mánibus, *** iubiláte Deo in
voce exsulta- **ti- ó- nis.** [flex]

Ad Nonam

Ant.

AM 1089 (OCO 375)

VIII a

Ecce de-di te in lu-cem Génti- um, ut sis sa-lus
me- a usque ad extremum terræ. *Ps.* Omnes gentes, **pláudite**
mánibus, * iubiláte Deo in voce exsulta- **ti- ó- nis.** [flex]

Psalmus 46

[Omnes gentes, pláudite mánibus, *
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.]

Quóniam Dóminus altíssimus, terríbilis, *
rex magnus super omnem terram.
Subiécit pópulos nobis, *
et gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hereditátem nostram, *
glóriam Iacob quem diléxit.
Ascéndit Deus in iúbilo, *
et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; *
psállite regi nostro, psállite.
Quóniam rex omnis terræ Deus, *
psállite sapiénter.
Regnávit Deus super gentes, *
Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt *
cum pôpulo Dei Abraham,
quóniam Dei sunt scuta terræ: *

Psalmus 85: 1-10

Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me, *
quóniam inops et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum; *
salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miseré mei, Dómine, *
quóniam ad te clamávi tota die.
Lætifica ánimam servi tui, *
quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, *
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pérçipe, Dómine, oratióne meam, *
et inténde voci deprecationis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, *
quia exáudies me.
Non est símilis tui in diis, Dómine, *
et nihil sicut ópera tua.
Omnes gentes quascúmque fecísti vénient, †
et adorábunt coram te, Dómine; *
et glorificábunt nomen tuum,
quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: *
tu es Deus solus.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cáanticum novum, *
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius, *
et brácchium sanctum eius.
Notum fecit Dóminus salutáre suum, *
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ *
et veritatis suæ dómui Israël.
Vidérunt omnes témini terræ *
salutare Dei nostri.
Iubiláte Deo, omnis, terra, *
erúmpite, exsultáte et psállite.
Psállite. Dómino in cíthara, *
in cíthara et voce psalmi;
in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ, *
iubiláte in conspéctu regis Dómini.
Sonet mare et plenitudo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini, *
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terrárum in iustitia *
et pópulos in æquitáte.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Quis non timébit, Dómine, et glorificábit nomen tuum? † Quia solus Sanctus, quóniam omnes gentes vénient: et adorábunt in conspéctu tuo.

¶ In terris visus est.
¶ Et cum homínibus conversátus est.

Ad Sextam

Dixit mihi Dóminus: † « Parum est ut sis mihi servus ad suscitáandas tribus Iacob et relíquias Israël reducéandas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terræ ».

¶ Vidébunt gentes iustum tuum.
¶ Et cuncti reges ínclitum tuum.

Ad Nonam

Applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in die illa et erunt ei in pópulum. † Et habitábo in médio tui et scies: quia Dóminus

exercítuum misit me ad te.

¶ Benedícite, gentes, Deum nostrum.
¶ Et audítam fácite vocem laudis eius.

Ad II Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 333 (cf. OCO 380)

VII a

Magni- fi-cá-tus est Rex pa-cí- fi-cus su-per omnes re-
ges u-ni-vérsæ terræ. Ps. Dixit Dóminus Dómino me- o: * Se-
de a dex-tris me- is. [flex]

Psalmus 109: 1–5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *

« Sede a dextris meis,]

donec ponam inimícos tuos *

scabéllum pedum tuórum ».

Virgam poténtiae tuæ emíttet Dóminus ex Sion: *

domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †

in splendóribus sanctis, *

ex útero matutíni velut rorem génuí te.

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum. *

« Tu es sacédos in atérnum

secúndum órdinem Melchísedech ».

Dóminus a dextris tuis, *

conquassábit in die iræ suæ reges.

De torrénte in via **bibet**, *
propterea exaltábit caput.

Ant. 2

AG 344 (cf. OCO 380)

VII b

Ex-ór- tum est in téne- bris lu-men re- ctis corde; mi-
sé-ri-cors et mi-se-rá-tor et iustus Dómi-nus. Ps. Be-átus vir qui
ti- met Dóminum, * in mandátis eius cu- pit ni- mis. [flex]

Psalm 112

[Beá tus vir qui timet Dó minum, *
in mandátis eius cupit nimis.]
Potens in terra erit semen eius, *
generá tio rectórum **benedicé tur**.
Glória et divítiae in domo eius, *
et iustitia eius manet in sáculum sáculi.
Exórtum est in ténebris lumen rectis, *
misericors et miserátor et iustus.
Lucúndus homo qui miseré tur et cōmodat, †
dispónet res suas in iudício, *
quia in ætérnum **non commovébitur**.
In memória ætéra na erit iustus, *
ab auditio ne mala **non timébit**.
Parátum cor eius, sperans in Dómino, †
confirmátum est cor eius, **non timébit**, *
donec despíciat inimícos suos.
Distríbuit, dedit paupéribus; †
iustitia eius manet in sáculum sáculi, *
cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascé tur, †
dén tibus suis fremet et tabéscet. *
Desidérium peccatórum períbit.

Ant. 3

MG 58 (cf. OCO 413)

IV a

Omnes gentes, quascúmque fe-cí-sti, vé- ni- ent, et
a-do-rá-bunt coram te, Dómi-ne. C. Magna et mirabília sunt
ó-pe-ra tu- a, * Dómine De- us omní- po- tens. [flex]

Canticum

Ap 15: 3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
Dómine Deus omnípotens:]
iustae et veræ sunt viæ tuæ, *
rex sáculórum.
Quis non timébit te, Dómine, *
et magnificábit nomen tuum?
quia solus pius es, †
quóniam omnes gentes vénient et adorábunt in conspéctu tuo, *
quóniam iudicia tua manifésta sunt.

LECTIO BREVIS

Appáruit benígnitas et humánitas salvatóris nostri Dei, non ex opéribus iustítiae, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit: per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti.

Responsorium breve ut ad I Vesperas.

Ad Magnificat, ant. (p. 1176)

AM 296 (OCO 380)

I a

Tri-bus mi- rá- cu-lis orná-tum di- em sanctum
có- limus: hó-di- e stel- la Ma- gos du-xit ad præ-
sé-pi- um: hó-di- e vi-num ex aqua factum est ad núpti- as:
hó-di- e in Iordá-ne a Io- ánne Christus bapti- zá- ri vó-
lu- it, ut sal- vá- ret nos, alle- lú- ia. C. Ma-gní-fi-
cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Salvatórem nostrum, qui hódie a magis adorátus est, magno cum gáudio venerémur, deprecántes:

Animas páuperum salvas fac, Dómine.

Rex géntium, qui tamquam éarum primítias ad te adorándum magos vocásti,

— spíritum nobis adoratiónis et servítii largiáris.

Rex glóriæ, qui iúdicas pópulum tuum in iustitia,
— abundántiam pacis concéde homínibus.

Rex ætére, qui pémanes in omnes generatiónes,
— verbum tuum in corda sicut stilicídia mitte stillántia.

Rex iustitiæ, qui liberáre vis páuperem, cui non est adiútor,
— míseris et afflítctis esto propítius.

Dómine, cuius nomen est benedictum in sácula,
— in frátribus nostris defunctis mirabília tuæ salútis adímples.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

**IN DIEBUS A EPIPHANIA
AD FESTUM BAPTISMATIS DOMINI**

Ad Officium lectionis

Responsoria prolixa de Epiphania Domini.

FERIA II POST EPIPHANIAM VEL DIE 7 Ianuarii

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Párvulus natus est nobis, fílius datus est nobis; et factus est principátus super úmerum eius: et vocábitur nomen eius admirábilis Consiliárius, Deus fortis, Pater æternitátis, Princeps pacis.

Ad Benedictus, ant. (p. 1173)

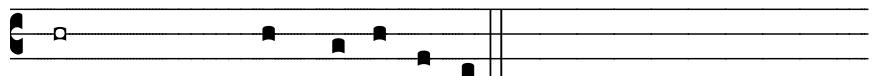
AG 373 (cf. OCO 380)

VIII a

Ab Oriente vené- runt ma- gi in Béthle-hem ado-
rá-re Dómi- num, et a-pér-tis the-sáuris su- is pre-ti- ó sa
mú-ne-ra ob-tu-lé- runt: aurum sic-ut Re- gi magno, tus
sic-ut De- o ve- ro, myrrham se-pul-tú-ræ e- ius, al-le-

lú-ia. C. Be-ne-dictus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit

et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

Christo, salutári Dei, quod vidérunt omnes fines terræ, laudes exsolvámus et lætánter acclamémus: *Glória tibi, Christe Dómine.* Redémptor ómnium, qui véniens murum separatiónis Iudæi et Gentílis destruxísti,

— discrímina, quæ humánam dignitátem dedéceant, fac ut deleántur in mundo.

Qui per incarnatióne et nativitátem tuam inter nos præséntiam instaurásti,

— doce nos multímodam præséntiam tuam in Ecclésia et in homínibus agnoscere.

Qui Deum homínibus pleníssime revelásti,

— índica nobis quómodo verbo tuo íntegra fide consentiámus et ópere.

Emmánuel, qui ómnia mirabíliter reformásti,

— tríbue nobis, ut nova sint ómnia, corda, voces et ópera.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ maiestatis splendor illústret: quo per mundi huius ténebras transíre valeámus; et perveniámus ad pátriam claritátis æternæ: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Quæ est ália nálio tam grandis, † quæ hábeat deos appropin-

quántes sibi: sicut Dóminus Deus noster adest cunctis obsecratióibus nostris?

Ad Sextam

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit; † notum sit hoc in univérsa terra. Exsúltat et lauda, quæ hábitas in Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ad Nonam

Et omnes natiónes in tota terra converténtur † et timébunt Deum vere et relínquent omnes idóla sua. Et benedícent Deo aetérno in iustitia. † Omnes filii Israël, qui liberabúntur in diébus illis, mémores Dei in veritáte, colligéntur et vénient in Ierúsalem. Et gaudébunt, qui díligunt Deum in veritáte.

Ad Vesperas

LECTIO BREVIS

Christus ómnia nobis divínæ virtútis suæ ad vitam et pietátem donávit per cognitióneum eius, qui vocávit nos propria glória et virtute, per quæ pretiosa et máxima nobis promíssa donáta sunt: ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes eam, quæ in mundo est in concupiscéntia, corruptionem.

Ad Magnificat, ant. (p. 1196)

AG 375 (cf. OCO 380)

VII a

Vi-déntes stel-lam, ma-gi ga-ví-si sunt gáudi-o magno;
et intrántes do-mum, ob-tu-lé-runt Dómi-no aurum, tus,
et myrram. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Benedíctus Christus Dóminus, qui in ténebris et in umbra mortis sedéntes visitávit, ut eos illumináret. Ab eo pia devotio petámus: *Christe, sol óriens, osténde lucem tuam.*

Christe Dómine, qui véniens, natálem Córporis tui, quod est Ecclésia, operátus es,

— fac ut illa crescat et aedificétur in caritaté.

Qui pugíllō cælum et terram regis,

— fac ut pópuli eorúmque rectóres regálem potestátem tuam agnóscant.

Qui per incarnatióneum tuam sacérdos aetérnus factus es,

— sacerdótes redde minístros tuæ redemptiōnis idóneos.

Qui in sinu Vírginis Maríæ humanitatis et divinitatis mýsticum es conúbium operátus,

— bénedic vírgines cælesti tibi Sponso consecrátas.

Qui, iunctus substántiae nostræ mortalitatis, mortem quam non fecísti, abolésti,

— mortem defunctórum in vitam aetérnam mutáre dignéris.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA III POST EPIPHANIAM VEL DIE 8 Ianuarii

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

In die illa erit germen Dómini in splendórem et glóriam et fructus terræ sublímis et exsultatió his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit, omnis qui relíctus fúerit in Sion et resíduus in Ierúsalem: sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est ad vitam in Ierúsalem.

Ad Benedictus, ant. (p. 1152)

AG 370 (cf. OCO 380)

IV a

Tri-a sunt mü-ne-ra quæ obtu-lé-runt ma-gi Dómi-no,

aurum, tus, et myrrham, Fí- li- o De- i, Re- gi magno,
alle-lú-ia. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- ēl, * quia vi-
sitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Misericórdiam Christi celebrémus, qui venit ut creatúra liberaréatur a servitúte corruptiónis in libertátem filiorum Dei. Hac divína freti pietáte, rogémus: *Per nativitátem tuam, líbera nos a malo.*
 Dómine, qui, ab æténo exsístens, novam vitam ingréssus es,
 — rénova nos semper per mystérium natális tui.
 Qui divinitátem non amítten, humanitátem mirabíliter assumpsísti,
 — præsta, ut vita nostra ad pleniórem divinitátis tuæ participatiónen nitátur.
 Qui véniens, lumen géntium et magíster sanctitátis factus es,
 — præsta, ut sermo tuus sit lucérna péibus nostris.
 Verbum Dei, quod in sinu Maríæ Vírginis caro factum es et in hunc mundum venísti,
 — in córdibus nostris per fidem semper inhabitáre dignérис.
 Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit;
 præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus,
 intus reformári mereámur: Qui tecum vivit.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Suscitávi eum in iustítia et omnes vias eius dírigam; † ipse ædificábit civitátem meam et captivitátem meam dimítet: non in prétio neque in munéribus, dicit Dóminus exercítuum.

Ad Sextam

In voce exsultatiónis annuntiáte; † audítum fácite hoc, efférte illud usque ad extréma terræ, dícite: « Redémit Dóminus servum suum Iacob ».

Ad Nonam

Quæsítus sum ab his, qui non consulébant me, invéntus sum ab his, qui non quærébant me. † Díxi: « Ecce ego, ecce ego! » ad gentem, quæ non invocábát nomen meum.

Ad Vesperas

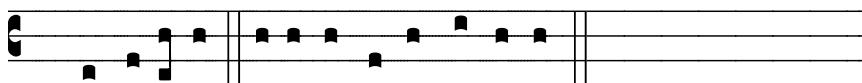
LECTIO BREVIS

Erámus natúra filii iræ sicut et céteri. Deus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos Christo: grácia estis salváti.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 100 (cf. OCO 380)

Lux de lu- ce appa-ru- í- sti, Chri-ste, cu- i ma- gi
 mû-ne-ra óf-fe- runt, alle-lú-ia, alle- lú- ia, al-le-lú-ia. B

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Cum ómnibus christiánis in laude et oratióne coniúncti, Dóminum deprecémur: *Audi filios tuos, Pater sancte.*
 Succúrre iis qui te, Deum ignótum, in umbris querunt et imagínibus; — récrea eos lúmine Christi.
 Résponce omnes, qui te únicum Deum adórant et in die novíssimo iúdicem exspéctant;
 — te semper propítium nobíscum agnóscant.
 Meménto ómnium, quibus das vitam, lumen et ómnia;
 — ne longe a te inveniántur.
 Viatóres omnes angélica tutéla defénde,
 — et eos a subitánea et improvísa morte serva.
 Qui defúnctis veritátem tuam in terris ostendísti,
 — duc eos usque ad spéciem tuæ celsitúdinis contemplándam.
 Pater noster *in tono simplici.*
Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA IV POST EPIPHANIAM VEL DIE 9 IANUARII

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram et distribúeres hereditátes dissipátas: ut díceres his, qui vincí sunt, «Exíte», et his, qui in ténebris, «Revelámini».

Ad Benedictus, ant. (p. 1152)

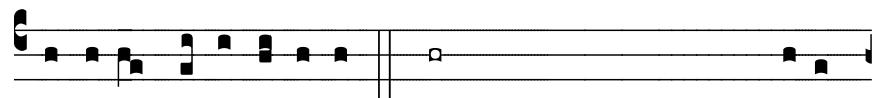
AM 299 (OCO 380)

IV a

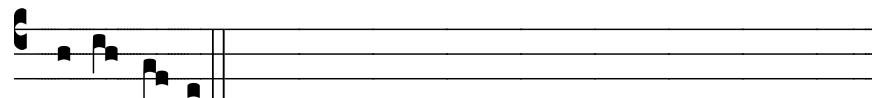
Ví-di-mus stel-lam e-ius in O-ri- én- te, et vé-ni-

mus cum muné-ri-bus ado-rá-re Dómi-num. C. Be-ne-díctus

Dómi-nus De- us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptióнем

ple-bis su- æ.

PRECES

Verbum ætérnūm, a Patre génitum, in plenitúdine témporis nobis ut párvulus natum est et ut filius datum est. Ipsi sic lætánter acclamémus: *Benedíctus esto, Dómine.*
 Fili Dei vivi, qui es priúsqam mundus fíeret et in terram venísti ad salvándos hómines,
 — Evangélīi tui nos éffice testes.
 Sol iustítiae, qui fulsísti de sinu Patris et univérsum illuminásti mundum,
 — omnes illústra, qui in ténebris mortis sedent.
 Qui párvulus factus es, et in præsépio pósitus,
 — simplicitátem in nobis rénova parvulórum.
 Qui pro nobis factus es panis vivus ad vitam ætérnām,
 — per sacraméntum altáris tui corda nostra lætífica.
 Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Deus, illuminátor ómnium géntium; da pópulis tuis perpéta pace gaudére” et illud córdibus nostris spléndidum lumen infúnde; quod patrum nostrórum méntibus aspersísti: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Fidélis sermo et omni acceptióne dignus: † Christus Jesus venit in mundum: peccatóres salvos fáceré.

Ad Sextam

Cívitás non eget sole neque luna, ut lúceant ei, † nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna eius est Agnus. Et ambulábunt gentes per lumen eius, et reges terræ áfferunt glóriam suam in illam.

Ad Nonam

Hæc est annuntiatio, † quam audívimus ab eo et annuntiamus vobis: quóniam Deus lux est et ténebrae in eo non sunt ullæ.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Erípuit nos Deus de potestáte tenebrárum et tránstulit in regnum Fílii dilectionis suea in quo habémus redemptiónem, remissióne peccatórum: qui est imágó Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AM 299 (OCO 380)

VIII a

Inter-ro-gá-bat Ma-gos He-ró-des: Quod si-gnum vi-dí-stis super natum Re-gem? Stel-lam ví-dimus fulgén-

tem, cu- ius splendor il-lú- mi-nat mundum. C. Ma-gní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Láudibus Verbum Dei prosequámur, qui venit ut ómnia peccáta nostra in mare proferet, et hac certitúdine confirmáti ipsum exorémus, dicéntes: *Maniféstá misericórdiam tuam, Dómine.*

Sacérdos ætére, qui mundum ingrédien, cultus plenitúdinem instituísti,

— per Ecclésiam tuam huius liturgiæ omnes fac partícipes.

Médice animárum et cörperum, qui omnes nos ægrótos visitáre venísti,

— infírmos sana et róbora.

Qui in nativitaté tua causam cunctis communis létitiæ præstitísti, — míseris et peccatóribus succúrre, ut in te gáudeant.

Rex fortis qui véteris servitútis víncula confregisti,

— solve compedítos et deténtis cónsule cárcere.

Qui véniens, factus es óstium cæli patens,

— per illud in cælum defúnctos admítte.

Pater noster *in tono simplici. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

FERIA V POST EPIPHANIAM VEL DIE 10 IANUARII**Ad Laudes matutinas**

LECTIO BREVIS

Dícite fíliæ Sion: Ecce salus tua venit, ecce merces eius cum eo et prémium eius coram illa. Et vocábunt eos Pópulus sanctus, Redémpti a Dómino.

Ad Benedictus, ant. (p. 1164)

AM 299 (OCO 380)

VII a

Omnes na- ti- ó- nes vé- ni- ent a lon-ge,
portántes mún- e- ra su- a, alle- lú- ia. C. Be-ne-díctus Dómi-
nus De- us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-
bis su- æ.

PRECES

Magnália Dómini celebrémus, quia consolátus est nos in nativité

Fílii sui, et lætíssimi acclamémus omnes:

*Glória in excélsis Deo.*Cum ángelis et patriárchis et prophétis,
— laudámus te, Dómine.Cum Vírgine Dei Genetríce María,
— magníficat ánima nostra te, Dómine.Cum apóstolis et evangelístis,
— grátias ágimus tibi, Dómine.Cum ómnibus sanctis Christi martýribus,
— córpora nostra tibi sanctam hóstiam exhibémus.Cum ómnibus sanctis Ecclésiæ téstibus,
— nostram tibi vitam devotíssime consecrámus.Pater noster *in tono simplici.**Oratio*

Deus, qui per Fílium tuum æternitátis tuæ lumen cunctis géntibus

suscitásti: da plebi tuæ fulgórem plenum sui Redemptórìs agnoscere;
ut ad perpétuam claritatétem per eius increménta pervéniat: Per
Dóminum.**Ad Horam medium**

LECTIO BREVIS

Ad TertiamDe Sion exíbit lex et verbum Dómini de Ierúsalem. † Et iudicábit
gentes et árguet pópulos multos, et conflábunt gládios suos in
vómeres et lánceas suas in falces: non levábit gens contra gentem
gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium.**Ad Sextam**Pópulus, qui ambulábat in ténebris, † vidit lucem magnam:
habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.**Ad Nonam**Fílii tui, Ierúsalem, de longe vénient et fíliæ tuæ in ulnis
gestántur. † Tunc vidébis et illumináberis, et palpitábit et dilatábitur
cor tuum: quia cónfluet ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium
véniet tibi.**Ad Vespertas**

LECTIO BREVIS

Deus lux est et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si in luce
ambulémus, sicut ipse est in luce: communióнем habémus ad
ínvicem, et sanguis Iesu Fílii eius mundat nos ab omni peccáto.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AM 299 (OCO 380)

VIII b

Omnes de Sa-ba vénient, aurum et tus de-

fe-rentes, alle-lú-ia, alle-lú-ia. *C.* Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.

PRECES

Cum ómnibus frátribus, nobis in oratióne coniúncitis, Deum
benedicámus et precémur, dicéntes:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Pater sancte, orámus te pro iis, qui te ratiónis tantum lúmíne
cognósunt,

— ut étiam Evangélii Fílli tui luce diténtur.

Réspice omnes, qui extra Ecclésiam degéntes liberatióne ab
humánæ condiciónis angústiis quærunt,

— ut Christum viam, veritátem et vitam invéniant.

Aduva hómines, qui religiónem suam sincére colunt,

— ut in admirábile lumen Christi tui pervéniant.

Purífica semper corda fidélium,

— ut te clárius usque perspícant.

Tuam manifésta misericórdiam in defúnctis:

— eos índue glória electórum tuórum.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

FERIA VI POST EPIPHANIAM VEL DIE 11 IANUARII

Ad Laudes matutinas

LECTIO BREVIS

Convertímini ad me et salvi éritis: omnes fines terræ, quia ego
Deus, et non est álius. In memetípsō iurávi: Egréssa est de ore meo
iustitia, verbum, quod non revertéetur: quia mihi curvábitur omne
genu, et iurábit omnis lingua.

Ad Benedictus, ant.. (p. 1170)

AM 300 (OCO 380)

VIII a

Vé-ni- ent ad te qui de-tra-hé-bant ti-bi, et a-do-

rábunt vestí-gi- a pe-dum tu- ó- rum. *C.* Be-ne-díctus Dómi-nus

De- us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónem plebis su-æ.

PRECES

Honor et glória Christo, qui venit ut novum hóminem in corde creáret
et spíritu. Eum invocémus, dicéntes:

Per nativitátem tuam rénova nos.

Qui, humanitátem índuens, divinitátem sacraméntum nobis præbuísti,

— fac ut te agnoscámus in verbi et Córporis tui mystério, quod

Ecclésiæ tradidísti.

Cónditor géneris humáni, qui per incontaminátam Vírginem homo
inter hómines factus es,

— tríbue nobis, ipsa intercedénte, divinitátem tuam salúbriter
attíngere.

Redémptor noster, qui in terram sicut pluvia in vellus descendísti,

— írriga ánimas nostraras aqua viva saliente in vitam ætérnam.

Nobis, qui tuæ vitæ in mundo celebrámus inítiū,

— concéde, ut ad virum perféctum in mensúram ætatis plenitúdinis
tuæ perveníre annitámur.

Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Prästa, quásumus, omnípotens Deus: ut Salvatóris mundi, stella
duce; manifestáta natívitas méntibus nostris revelétur semper et
crescat: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Exsultáte in lætítia propter Iacob et hinníte cápti géntium; personáte, cánite et dícite: † « Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israë ». Ecce ego addúcam eos de terra aquilónis et congregábo eos ab extrémis terræ.

Ad Sextam

Redémit Dóminus Iacob et liberávit eum de manu potentióris. † Et vénient et laudábunt in monte Sion: et cónfluent ad bona Dómini.

Ad Nonam

Ecce ego salvábo pópulum meum de terra oriéntis et de terra occásus solis: † et addúcam eos, et habitábunt in médio Ierúsalem: et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum in veritáte et iustitia.

Ad Vespertas

LECTIO BREVIS

Deus Fílium suum mittens in similitúdine carnis peccáti et pro peccáto, damnávit peccátum in carne ut iustitia legis implerétur in nobis: qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum Spíritum.

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AM 300 (OCO 380)

gní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Patrem, qui Christum lucem géntium pósuit, orémus:

Pater noster, exáudi nos.

Exténde Ecclésiam tuam,

— ut Fílii tui glória revelétur.

Pater aetérne, qui ad Fílium tuum géntium sapiéntes direxísti,

— manifésta illum ómnibus, qui veritátem quærunt.

Voca gentes in admirábile lumen tuum,

— ut in nómine Iesu omne genu flectátur.

Mitte operários in messem tuam,

— ut páuperes evangelizéntur, et tempus grátiæ prædicétur.

Plenam redemptióinem concéde defúnctis,

— ut gáudeant de victória per Christum Fílium tuum comparátam.

Pater noster *in tono simplici.**Oratio ut ad Laudes matutinas.***SABBATO POST EPIPHANIAM VEL DIE 12 Ianuarii****Ad Laudes matutinas**

LECTIO BREVIS

Candor lucis aetérnæ est Sapiéntia et spéculum sine mácula Dei poténtiæ et imágó bonitatis illíus. Et, cum sit una, ómnia potest, et in se pérmans ómnia ínnovat: et per generatiónes in ánimas sanctas se tránsferens amícos Dei et prophétas constituit.

Ad Benedictus, ant. (p. 1137)

AG 390 (OCO 380 = CAO 3083)

De- fi- ci- énte vi- no, iussit Ie-sus implé- ri hýdri- as

aqua, quæ in vi- num convérsa est, alle- lú-ia. C. Be-
ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit red-
emptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

Christum glorificémus, qui est imágó Dei, et cum fide deprecémur:

Christe, Fili Dei, audi nos.

Fili Dei, qui amórem Patris nobis ostendísti,
— per fratérnam dilectionem nostram, illum homínibus manifésta.
Qui te vitæ dóminum ostendísti,
— confer nobis plenitúdinem vitæ tuæ.
Concéde ut manifestémus vitam tuam in corpóribus nostris,
— mortificationem tuam in córpore nostro circumferéntes.
Illúmina corda nostra,
— ad illuminatiómem sciéntiæ claritatis Dei.
Pater noster *in tono simplici.*

Oratio

Omnípotens sempítérne Deus: qui per Unigénitum tuum novam creatúram nos tibi esse fecísti; præsta, quæsumus, ut per grátiam tuam in illíus inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia: Per Dóminum.

Ad Horam medium

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

In odórem suavitatis suscípiam vos, cum edúxero vos de pópolis

† et congregávero vos de terris, in quas dispérsi estis, et sanctificábor in vobis in óculis natiónum. Et sciétis quia ego Dóminus.

Ad Sextam

Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas. † Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsae fúerant.

Ad Nonam

Congregatióne congregábo, Iacob, totum te; † in unum condúciam relíquias Israël, páriter ponam illum quasi gregem in ovíli: quasi pecus in médio páscuæ.

Dominica post diem 6 ianuarii occurrente
IN BAPTISMATE DOMINI
Festum

Ad I Vespertas

HYMNUS

AG 387, 368

III

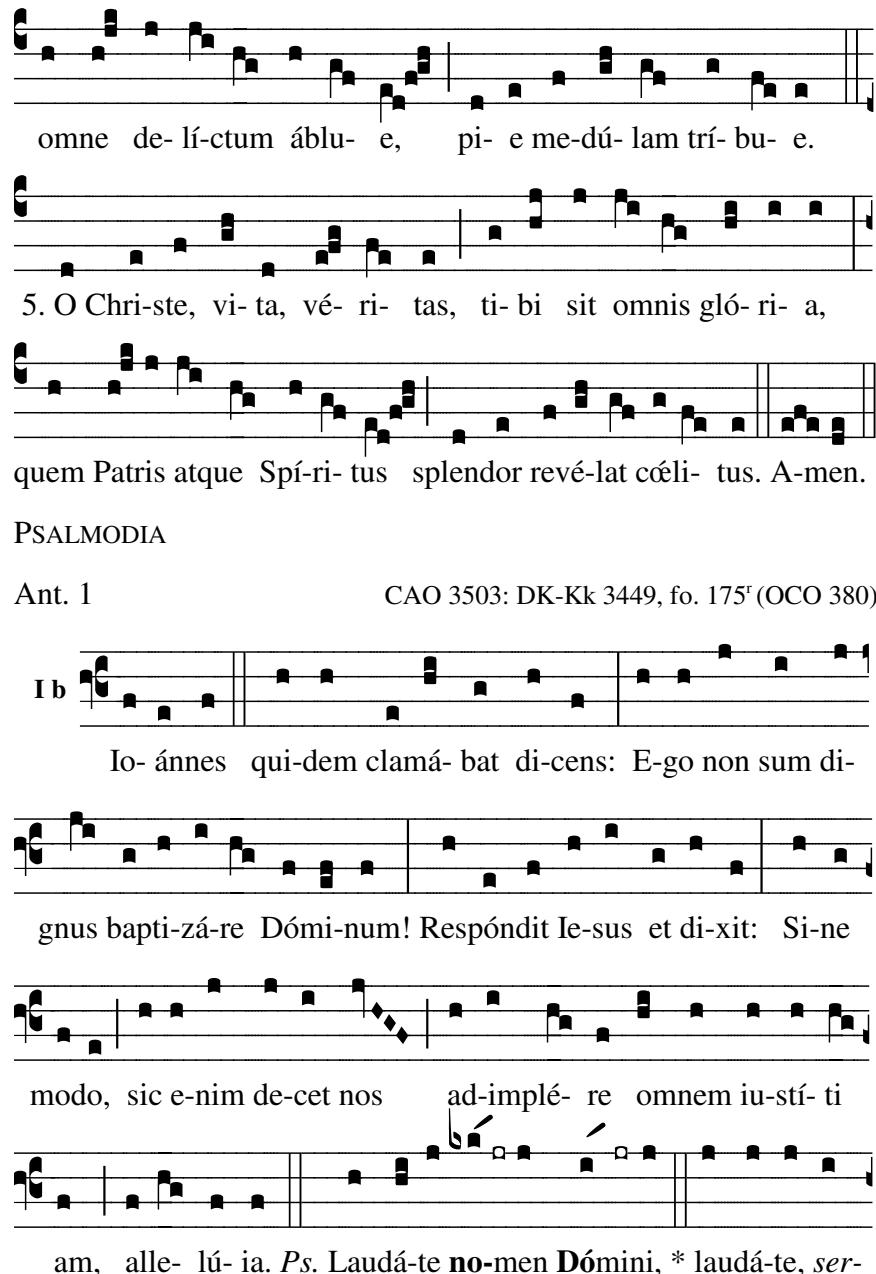
1. A Patre U-ni-gé-ni-te, ad nos ve-nis per Vír-gi-nem,
ba-ptismi ro-re cónce-crans cunctos, fi-de re-gé-ne-rans.

2. De cæ-lo cel-sus pró-di-ens éxci-pis formam hómi-nis,
fa-ctú-ram mor-te ré-di-mens, gáudi-a vi-tæ lárgi-ens.

3. Hoc te, Red-émptor, quá-su-mus: il-la-be-re pro-pí-ti-us,
cla-rúmque nostris cór-di-bus lumen præ-be de-í-fi-cum.

4. Ma-ne no-bíscum, Dó-mi-no, noctem obscú-ram ré-move,

PROPRIUM DE TEMPORE

omne de-lí-ctum áblu-e, pi-e me-dú-lam trí-bu-e.

5. O Chri-ste, vi-ta, vé-ri-tas, ti-bi sit omnis gló-ri-a,
quem Patris atque Spí-ri-tus splendor revé-lat cœli-tus. A-men.

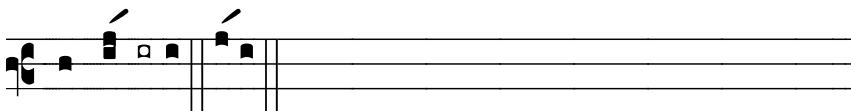
PSALMODIA

Ant. 1 CAO 3503: DK-Kk 3449, fo. 175^r (OCO 380)

I b

Io-ánnes qui-dem clamá-bat di-cens: E-go non sum di-
gnus bapti-zá-re Dómi-num! Respóndit Ie-sus et di-xit: Si-ne
modo, sic e-nim de-cet nos ad-implé-re omnem iu-stí-
am, alle-lú-ia. Ps. Laudá-te no-men Dómini, * laudá-te, ser-

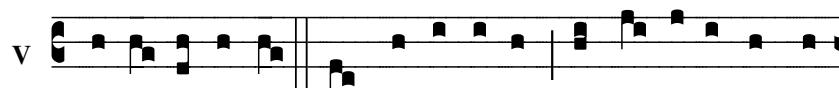
vi Dómini. [flex]

Psalmus 134 (I)

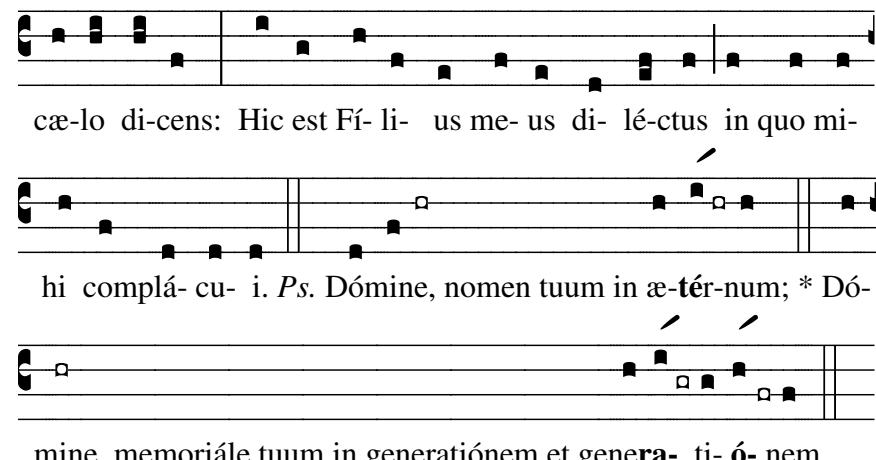
[Laudáte nomen Dómini, *
laudáte, servi Dómini,]
qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; *
psállite nómini eius, quóniam suáve.
Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, *
Israël in pecúlium sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *
et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit Dóminus, †
fecit in cælo et in terra, *
in mari et in ómnibus abýssis.
Addúcens nubes ab extrérno terræ, †
fúlgura in pluviam facit, *
prodúcit ventos de thesáuris suis.
Qui percússit primogénita Ægypti *
ab homine usque ad pecus.
Misit signa et prodígia in médio tui, Ægypti *
in Pharaónem et in omnes servos eius.
Qui percússit gentes multas, *
et occidit reges fortes:
Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, *
et ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eórum hereditátem, *
hereditátem Israël pópolo suo.

Ant. 2

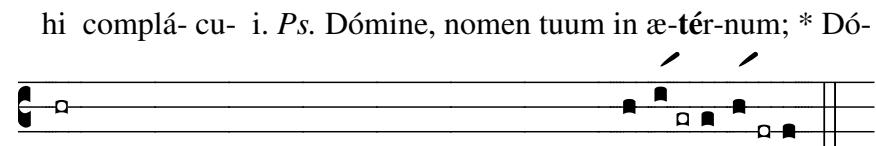
CAO 1835: D-Mbs Clm 4303, fo. 109r (OCO 380)

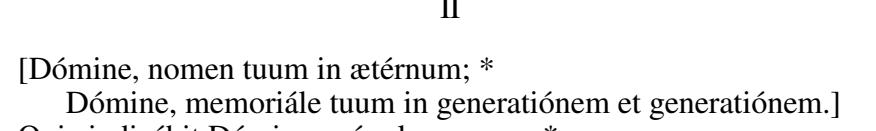
Cæ- li a-pér-ti sunt su-per e- um, et vox facta est de

cæ-lo di-cens: Hic est Fí- li- us me- us di- lé-ctus in quo mi-

hi complá- cu- i. Ps. Dómine, nomen tuum in æ-tér-num; * Dó-

mine, memoriále tuum in generatióne et genera- ti- ó- nem.

II

[Dómine, nomen tuum in ætérnum; *
Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.]
Quia iudicábit Dóminus pópulum suum, *
et servórum suórum miserébitur.
Simulácrá géntium argéntum et aurum, *
ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur; *
óculos habent, et non vidébunt;
aures habent, et non áudent; *
neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, *
et omnes qui confíidunt in eis.
Domus Israël, benedícite Dómino; *
domus Aaron, benedícite Dómino;
domus Levi, benedícite Dómino; *
qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, *
qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. 3

AG 369

I c

Ve-nit lumen tu- um, Ie- rú- sa- lem, et gló-
ri- a Dó- mi-ni su-per te or- ta est: et ambu-
lá-bunt gentes in lúmi- ne tu- o, al-le- lú- ia.

Canticum

cf. 1 Tim 3: 16

I c

R̄ Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Qui ma-ni-fes-tus
est in carne, * ius-ti-fi-cá-tus est in spi-ri- tu. R̄ Lauda
Ierú-sa-lem Dómi-num. Apprá-ru- it ángel- is, * præ-di-cá-
tus est génti-bus. R̄ Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Cré-di-

tus est in mundo, * assúmptus est in gló-ri- a. R̄ Lauda Ierú-
sa-lem Dómi-num. Gló-ri- a Pa-tri et Fí- li- o, * et Spí-ri-tu-
i Sancto. R̄ Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Sic-ut e-rat in
princípi- o, et nunc, et semper, * et in sácu-la sácu-ló-rum. A-
men. R̄ Lauda Ierú-sa-lem Dómi-num. Repitetur antiphona.

LECTIO BREVIS

Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudæam incípiens a Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte: qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a Diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

RESPONSORIUM BREVE

IV

Dómi- ne De- us, * Audi clamó- rem pó-pu- li. V. Et á-

Gló-ri- a. Dómi- ne.

Vel Responsorium prolixum:

AG 366 (POP 694)

II

Rx. In co-lúmbæ spé-ci- e Spí- ri-tus San- ctus
vi- sus est, Pa- té- na vox audí- ta est:

* Hic est Fí- li- us me- us di- lé- ctus, in quo mi-

hi be- ne com- plá- cu- i. ¶ Cæ- li a-pér- ti

sunt su-per e- um, et vox Pa-tris intó- nu- it.

* Hic est. [Gló- ri- a. * Hic est.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1198)

AG 387 (cf. OCO 381)

VII b

Vé- te-rem hómi-nem ré-no-vans, Salvá- tor ve-nit ad
baptísmum, ut na- tú-ram, quæ cor-rúpta e- rat, per a- quam
re-cu-pe- rá-ret, incorrup-tí- bi-li veste circu-mí-ci- ens nos.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Redemptórem nostrum, qui baptísmum in Iordáne dignátus est a Ioánnē suscípere, exorémus, dicéntes:

Mitte, Dómine, Spíritum tuum super nos.

Christe, serve Dei, quem Pater suscépit et in quo sibi complácuit,
— mitte super nos, Dómine, Spíritum tuum.

Christe, elécte Dei, qui cálamum quassátum non contrívisti et linum
fúmigans non extinxísti,

— miseré ómnium queréntium te in veritáte.

Christe, Fili Dei, quem Pater födere novo vocávit in lucem géntium,
— áperi óculos cæcórūm in aqua baptísmatis.

Christe, hóminum salvátor, quem Pater Spíritu Sancto unxit ad
ministérium salútis,

— duc omnes ad te vidéndum et credéndum, ut vitam ætérnam
hábeant.

Christe, spes nostra, qui ducis sedéntes in ténebris ad lucem salútis,
— fratres nostros defúnctos in regnum tuum súscipe.

Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: qui Christum, in Iordáne flúmine baptizátum, Spíritu Sancto super eum descendénte, diléctum Fílium tuum sollémniter declarásti; concéde fíliis adoptiónis tuæ, ex aqua et Spíritu Sancto renátis, ut in beneplácito tuo iúgiter persevérant: Per Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 7, p. 1131)

LHR 44

VII

Chri- stum Fí- li- um di- léc- tum, in quo
Pa- ter si- bi complá- cu- it; Ve- ní- te,
ad- o- ré- mus. Ps. Ve- ní- te.

*Hymnus ut ad I Vespertas.***Ad Officium Lectionis**

PSALMODIA

Ant. 1

AG 417 (OCO 381 = *)

II

Laudá- te De- um cæ- li cæ- ló-rum, et aquæ omnes.

*Ps. Afférte Dómino, fílii De- i, * afférte Dómino glóriam et po-*

ténti- am. [flex]

Psalmus 28

[Afférte Dómino, fílii Dei, *
afférte Dómino glóriam et poténtiam.]
Afférte Dómino glóriam nóminis eius, *
adoráte Dóminum in splendóre sancto.
Vox Dómini super aquas, †
Deus maiestatis intónuit: *
Dórninus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte, *
vox Dómini in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros; *
et confringet Dóminus cedros Líbani.
Et saltáre fáciet, tamquam vítulum, Líbanum, *
et Sáron quemádmoduin fílium unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis, †
vox Dómini concutiéntis desértum, *
et concútiet Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini properántis partum cervárum, †
et denudábit condénsa, *
et in templo eius omnes dicent glóriam.
Dóminus super dilúvium hábitat, *
et sedébit Dóminus rex in ætérum.
Dórninus virtútem pópulo suo dabit, *
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. 2

GS 215 (OCO 381)

VI a

Omnis ter- ra ad- ó- ret te, De- us, et psal- lat ti-

bi, psalmum di-cat nōmi-ni tu- o, Dómi-ne. Ps. Iu-bi-láte Deo,
omnis terra, psalmum dícite glóriæ nōmi-nis e- ius, * glorifi-
cá-te laudem e- ius.

Psalmus 65, I

[Iubiláte Deo, omnis terra,
psalmum dícite glóriæ nōminis eius, *
glorificáte laudem eius.]

Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. *

Præ multitudine virtútis tuae blandiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te et psallat tibi, *

psalmum dicat nōmini tuo ».

Veníte, et vidéte ópera Dei, *

terribilis in adinventiúnibus super fílios hóminum.

Convértil mare in áridam,
et in flúmine pertransíbunt pede; *

ibi lætábimur in ipso.

Qui dominártur in virtúte sua in æténum,
óculi eius super gentes respíciunt; *
rebélles non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum, *
et audítam fácite vocem laudis eius;
qui pósuit ánimam nostram ad vitam, *

et non dedit in commotiónem pedes nostros.

Quóniam probásti nos, Deus; *
igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, *

posuísti tribulatiónes in dorso nostro.

Imposuísti hómines super cápita nostra,
transívimus per ignem et aquam, *
et eduxísti nos in refrigérium.

Ant. 3

AG 386 (OCO vacat)

VII b
Præ-cúrso Io- ánnis exsúl-tat cum Ior-dá-ne: bapti-
zá- to Dómi-no, facta est or-bis ter-rá- rum ex-sul-tá- ti- o,
facta est pecca-tó- rum nostró- rum remís- si- o: Sanctí- fi-
cans aquas, ipsi omnes cla-mé-mus: Mi-se- ré- re no- bis.
Ps. Intro-íbo in domum tuam in ho- locáustis; * reddam tibi vo-
ta me- a. [flex]

II

[Intro-íbo in domum tuam in holocáustis; *
reddam tibi vota mea,]
quæ protulérunt lábia mea, *
et locútum est os meum in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incéndo aríetum, *
 ófferam tibi boves cum hircis.
 Veníte, audíte,
 et narrábo, omnes qui timétis Deum, *
 quanta fecit ánimae meæ.
 Ad ipsum ore meo clamávi, *
 et exaltávi in lingua mea.
 Iniquitátem si aspéxi in corde meo, *
 non exáudiet Dóminus.
 Propterea exaudívit Deus, *
 atténdit voci deprecationis meæ.
 Benedíctus Deus, qui non amóvit oratióne meam *
 et misericórdiam suam a me.

V. Hic est Fílius meus caríssimus.

R. Audíte illum.

Responsorium prolixum post lectionem primam, Illuminare, AJ I: 236 (cf. OCO 467); post lectionem secundam, In columbæ, ut in I Vesperas, p. (POP 694).

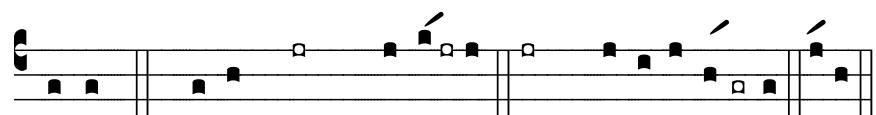
Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 384 (cf. OCO 381)

VIII a
 Baptí-zat mi- les Re- gem, servus Dómi-num su- um,
 Io- ánnes Salva- tórem; aqua Iordá-nis stú-pu- it, co-lúmba
 pro-te-stá- ta est, pa-térna vox audí- ta est: Hic est Fí- li- us

me- us. Ps. De- us, Deus meus es tu; * ad te de luce ví-gi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *
 ad te de luce vígilo.]
 Sitívit in te áнима mea, *
 te desiderávit caro mea.
 In terra desérta et árida et inaquósa, †
 sic in sancto appárui tibi, *
 ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
 lábia mea laudábunt te.
 Sic benedíc cam te in vita mea, *
 et in nómine tuo levábo manus meas.
 Sicut ádipc et pinguédine repleátur áнима mea, *
 et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
 Cum memor ero tui super stratum meum, *
 in matutínis medítábor de te,
 quia fuísti adiútor meus, *
 et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
 Adhésit áнима mea post te, *
 me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 388 (cf. OCO 381)

VIII a
 Fon- tes aquá-rum sancti- fi- cá- ti sunt, Christo ap-
 pa- rénte in gló- ri- a or-bi ter-rá- rum. Hau-rí- te

a-quas de fónti-bus Salva- tó- ris; sancti- fi-cá- vit e- nim
nunc omnem cre- a- tú- ram Chri-stus De- us noster. C. Be-
ne-dícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltá-
te e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgebra et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum *in sácula*.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, fílli hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum *in sácula*.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánime iustum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum *in sácula*.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum *in sácula*.

Ant. 3

AG 385 (cf. OCO 381)

VII b

Te, qui in Spí- ri- tu et igne pu- rí- fi-cas humá-na
contá-gi- a, De- um et redemptórem omnes glo- ri-fi- cámus.
Ps. Cantá-te Dómino cánticum no- dum; * laus eius in ecclési-a
sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui **fecit eum**, *
 et fílli Sion exsúltent in **rege suo**.
 Laudent nomen eius in **choro**, *
 in tympano et cíthara **psallant ei**.
 Quia beneplácitum est Dómino in **pópulo suo**, *
 et honorábit mansuétos in **salútem**.
 Iúbilent sancti in **glória**, *
 lætentur in cubílibus **suis**.
 Exaltationes Dei in **gútture eórum**, *
 et gládii ancípites in **mánibus eórum**,
 ad faciéndam vindictam in **natióibus**, *
 castigatiónes in **pópolis**,
 ad alligándos reges eórum in **compéditibus**, *
 et nóbiles eórum in **mánicis férreis**,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

LECTIO BREVIS

Spíritus Dómini Dei super me, eo quod únixerit Dóminus me: ad annuntiándum læta mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde et prædicárem captívis liberatióne et clausis apertióne: ut prædicárem annum placábilem Dómino.

RESPONSORIUM BREVE

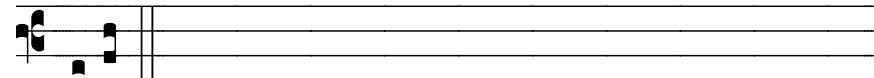
cf. AG 38

IV

Christe, Fi- li De- i vi-vi, * Mi-se-ré- re no-bis. Christe.

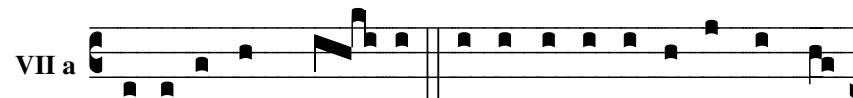
V

Qui apparuí- sti hó-di- e. * Mi-se-ré- re no-bis. Gló-ri- a

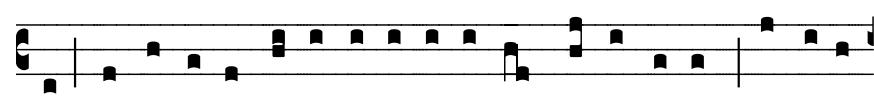

Christe.

Ad Benedictus, ant.

In anno A (p. 1164): CAO 1554: D-Mbs Clm 4303, fo. 108v (OCO 381)

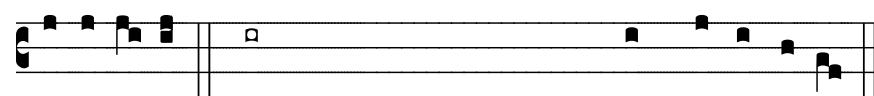
Bapti-zá- tur Chri- stus, et sancti- fi-cá- tur omnis mun-

dus; et trí-bu- it no-bis remissi- ó-nem pecca- tó-rum; aqua et

Spí- ri- tu omnes pu- ri- fi- cans. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-

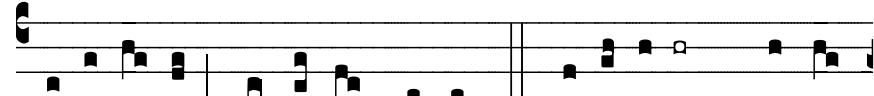
us Is-ra- él, * quia visitávit et fecit redemptiónem plebis su- æ.

In anno B (p. 1137):

AG 657 (cf. OCO 381)

Ecce pu- er me- us e- léctus, quem e- lé-gi: pó-su- i

su-per e- um Spí- ri- tum me- um. C. Be-ne-díctus Dómi-nus

De-us Is-ra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis
su- æ.

In anno C (p. 1170):

AG 361 (cf. OCO 381)

VIII a
De-dit se ut li-be-rá-ret pópu- lum, et acqui- ré-ret
si- bi nomen æ-térnum. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us
Is-ra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Redemptórem nostrum, qui baptísmum in Iordáne dignátus est a
Ioánne suscípere, exorémus dicéntes: *Kýrie, éléison.*
Christe, qui per manifestatiónen tuam lumen super nos fecísti
claréscere,
— lumen tuum concéde iis, quibus occurrémus hódie.
Qui te humiliásti ut baptísmum accíperes a servo tuo, ad viam
humilitatis nobis demonstrándam,
— spíritum nobis concéde, quo homíníbus humíliter ministrémus.
Qui per baptísmum tuum abluísti nos ab omni labé, et nos Patris fílios
effecísti,
— concéde spíritum adoptiónis ómnibus te quæréntibus.
Qui per baptísmum creatiónen tuam sanctificásti, et conversiónis

iánuam baptizándis reserásti,
— nos Evangélii tui éffice minístros in mundo.
Qui nobis sanctíssimam revelásti in tuo baptísmate Trinitátem,
— rénova spíritum adoptiónis in regáli baptizatórum sacerdótio.
Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad I Vesperas.*

Ad Horam medium

Ad Tertiam

LECTIO BREVIS

Egrediétur virga de stirpe Iesse, et flos de radíce eius ascéndet: et requiéscet super eum spíritus Dómini: † spíritus sapiéntiae et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiae et timórnis Dómini: et delíciae eius in timóre Dómini.

¶ Illum opórtet créscere.
R. Me autem mínuí.

Ad Sextam

LECTIO BREVIS

Ecce servus meus, suscípiam eum; † eléctus meus, cómplacet sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet.

¶ Ecce servus meus, suscípiam eum.
R. Eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea.

Ad Nonam

LECTIO BREVIS

Dixit mihi Dóminus: † « Parum est ut sis mihi servus ad suscitáandas tribus Iacob et relíquias Israël reducendas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terræ ».

¶ Ponam spíritum meum super eum.
R. Et iudícium géntibus nuntiábit.

Ad II Vespertas

HYMNUS

cf. AG 387, 368

III

1. Implénte munus dé- bi- tum Io- ánne, re- rum cóndi-tor
Ior-dá- ne mer-sus hac di- e aquas lavándo dí- lu- it,

2. Non ipse mundá- ri vo- lens de ventre na- tus Vír-gi-nis,
pec-cá- ta sed mor- tál- li- um su- o lavá-cro tól-le- re.

3. Di- cénte Patre quod « me- us di-léctus hic est Fí- li- us »,
sumén-te Sancto Spí- ri- tu formam co-lúmbæ cé- li- tus,

4. Hoc my-sti- co sub nó- mi- ne mi-cat sa- lus Ecclé- si- æ;

Persóna trina cómmanet unus Deus per ómnia.
5. O Chri-ste, vi- ta, vé- ri- tas, ti- bi sit omnis gló- ri- a,
quem Patris atque Spí-ri- tus splendor re-vé-lat cé- li- tus. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1 CAO 5507: D-Mbs Clm 4306, fo. 44^v (OCO 381)

IV a

Vox de cæ- lis só-nu- it et vox Patris audí- ta est:
Hic est Fí- li- us me- us di- lectus, in quo mihi complá-cu- i,
i-psum audí- te. Ps. Di-xit Dóminus Dómi-no me- o: * Se-de
a dextris me- is. [flex]

Psalmus 109: 1–5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *
 « Sede a dextris meis,]
 donec ponam inimícos **tuos** *
 scabéllum pedum tuórum ».
 Virgam poténtiae tuæ emítte Dóminus ex Sion: *
 domináre in médio inimicórum tuórum.
 Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
 in splendóribus **sanctis**, *
 ex útero matutíni velut rorem génuí te.
 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum. *
 « Tu es sacérdos in æténum
 secúndum órdinem Melchísedech ».
 Dóminus a *dextris tuis*, *
 conquassábit in die iræ suæ **reges**.
 De torrénte in via **bibet**, *
 proptérea exaltábit **caput**.

Ant. 2

AG 386(cf. OCO 381)

VII b

Ca-put dracó-nis Salvá-tor contri- vit in Iordáne flú-

mi-ne, et ab e- ius po-tes-tá- te omnes e- rí- pu- it. Ps. Be-

á-tus vir qui **ti-** met Dómi-num, * in mandátis eius **cu-** pit ni-

mis. [flex]

Psalm 112

[Beátus vir qui timet Dóminum, *
 in mandátis eius cupit nimis.]
 Potens in terra erit semen eius, *
 generátio rectórum **benedicéatur**.
 Glória et divítiae in **domo eius**, *
 et iustitia eius manet in sáculum sáculi.
 Exórtum est in ténebris **lumen rectis**, *
 misericors et miserátor et **iustus**.
 Iucundus homo qui miserétur et cōmodat, †
 dispónet res suas in **iudicio**, *
 quia in æténum **non commovébitur**.
 In memória ætérra erit **iustus**, *
 ab auditíone mala **non timébit**.
 Parátum cor eius, sperans in Dómino, †
 confirmátum est cor eius, **non timébit**, *
 donec despiciat inimícos suos.
 Distríbuit, dedit paupéribus; †
 iustitia eius manet in sáculum sáculi, *
 cornu eius exaltábitur in glória.
 Peccátor vidébit et irascétur, †
 déntibus suis fremet et tabésset. *
 Desidérium peccatórum períbit.

Ant. 3

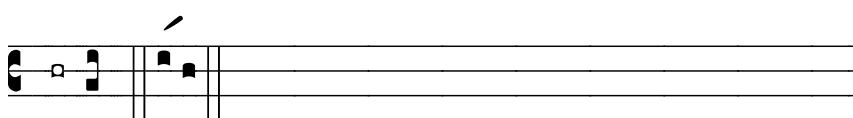
AG 386 (cf. OCO 381)

VII b

Magnum mysté-ri- um decla-rá-tur hódi- e, qui- a Cre- á-

tor ómni- um in Iordá-ne expúrgat nostra fa-cí-no- ra.

C. Magna et mirábilia sunt ópera tu- a, * Dómine De-us omní-

po-tens. [flex]

Canticum

Ap 15: 3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
 Dómine Deus omnípotens:]
 iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *
 rex sacerdórum.
 Quis non timébit te, Dómine, *
 et magnificábit nomen tuum?
 quia solus pius es, †
 quóniam omnes gentes vénient
 et adorábunt in conspéctu tuo, *
 quóniam iudicia tua manifésta sunt.

LECTIO BREVIS

Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Iudæam incípiens a Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte: qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos a Diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 45

IV Hic est qui ve-nit * Per aquam et sanguinem. ¶ Ie-sus

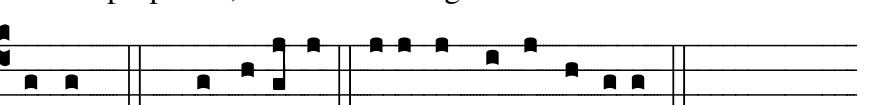
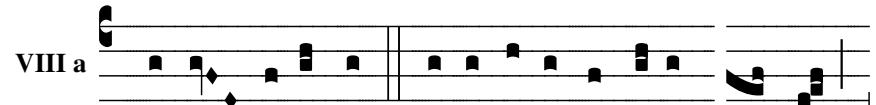
Christus, Dómi-nus no-ster. * Per aquam et sanguinem. Gló-ri-

a. Hic est.

Ad Magnificat, ant.

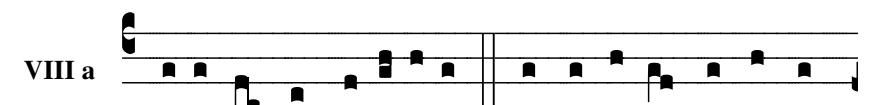
Anno A (p. 1200):

PM 372 (OCO 412)

Anno B (p. 1200):

GS 338 (cf. OCO 381):

Anno C (p. 1186):

AG 598 (cf. OCO 381)

est? Di- cunt e- i omnes: Da- vid. Di-cit e- is Ie- sus:
 Quó-modo Da- vid in spí- ri-tu vocat e- um Dó-minum, di-
 cens: Di-xit Dómi-nus Dó- mi-no me- o: Se-de a dextris
 me- is? C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi- num.

PRECES

Redemptórem nostrum, qui baptísmum in Iordáne dignátus est a
Ioánne suscípere, exorémus, dicéntes:

Mitte, Dómine, Spíritum tuum super nos.

Christe, serve Dei, quem Pater suscépit et in quo sibi complácuit,
— mitte super nos, Dómine, Spíritum tuum.

Christe, elécte Dei, qui cálamum quassátum non contrivísti et linum
fúmigans non extinxísti,

— miseré ómnium quæréntium te in veritaté.

Christe, Fili Dei, quem Pater födere novo vocávit in lucem géntium,
— áperi óculos cæcórū in aqua baptísmatis.

Christe, hóminum salvátor, quem Pater Spíritu Sancto unxit ad
ministérium salútis,

— duc omnes ad te vidéndum et credéndum, ut vitam ætérnam
hábeant.

Christe, spes nostra, qui ducis sedéntes in ténebris ad lucem salútis,
— fratres nostros defúnctos in regnum tuum súscipe.

Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad I Vespertas.*

DOMINICA HEBDOMADÆ I

Ad I Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 316 (cf. OCO 371)

IV b

Annunti- á- te pó-pu-lis et dí-ci-te: Ecce De- us Sal-

vá- tor noster vé-ni- et. Ps. Dómi-ne, clamávi ad te, ad me fes-

tí- na; * inténde voci meæ, cum clamo **ad** te. [flex]

PSALTERIUM

Psalmus 140: 1-9

[Dómine, clamávi ad te, ad me festína; *
inténde voci meæ, cum clamo ad te.]

Dirigáatur orátiō mea sicut incénsū in conspéctu **tuo**, *
elevátiō mánuum méarum ut sacrificíū vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori **meo**, *
et vigílias ad óstium labiórum **meórum**.

Non declínes cor meum in opus malítiae, *
ad machináandas machinatiónes in *impietáte*,
cum homínibus operántibus *iniquitátem*; *
et non cómedam ex delíciiis eórum.

Percúiat me iustus in misericórdia et íncrepet **me**; †
oleum autem peccatóris non impínguet caput **meum**, *
quóniam adhuc et orátiō mea in malítiiis eórum.

Deiécti sunt iuxta petram iúdices eórum, *
qui audíerant verba mea, quóniam suávia erant.
Sicut frusta dolántis et dirumpéntis in **terra**, *
dissipáta sunt ossa eórum ad *fauces inférni*.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi **mei**; *
 ad te confúgi, non effúndas ánimam **meam**.
 Custódi me a láqueo quem statuérint **mihi**, *
 et a scándalis operántium *iniquitátem*.
 Glória Patri, et Fílio, *
 et Spirítui Sancto.
 Sicut erat in princípio, et *nunc* et **semper**, *
 et in saécula sæculórum. Amen.

Ant. 2

AG 293 (cf. OCO 371)

Ecce Dómi-nus vé-ni- et, et omnes sancti e- ius cum
 e- o: et e-rit in di- e il-la lux magna, alle-lú-ia. Ps. Vo-ce
 mea ad Dóminum cla-mo, * voce mea ad Dóminum dépre-cor.
 [flex]

Psalmus 141

[Voce mea ad Dóminum clamo, *
 voce mea ad Dóminum déprecor;]
 effúndo in conspéctu eius lamentationem **meam**, *
 et tribulatióne meam ante ipsum pronúntio.
 In deficiéndo in me spíritus **meus**, *
 tu cognovísti sémitas **meas**.
 In via qua ambulábam, *
 abscondérunt Iáqueum **mihi**.

Consídera ad déxteram, et vide: *
 et non est qui agnóscat me.
 Périit fuga a me, *
 et non est qui requírat ánimam **meam**.
 Clamávi ad te, Dómine; †
 dixi: « Tu es refúgium **meum**, *
 pórtio mea in terra vivéntium.
 Inténde ad deprecationem **meam**, *
 quia humiliátus sum nimis.
 Líbera me a persequéntibus me, *
 quia confortáti sunt super me.
 Educ de custódia ánimam **meam** *
 ad confiténdum nómini tuo;
 circúmdabunt me iusti, *
 cum retribúeris **mihi** ».

Ant. 3

AG 307 (OCO 371 = CAO 5358)

Vé-ni- et Dómi-nus et non tardá- bit, et il-lumi-ná-bit
 abscón- ta te-ne-brá-rum, et ma-ni- fe-stá-bit se ad omnes
 gen-tes, alle- lú-ia. C. Christus Iesus, cum in forma De- i es-
 set, * non rapínam arbitrátus est esse se æquá-lem De- o. [flex]

Canticum

Phil 2: 6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
 non rapínam arbitrátus est esse se æquále Deo,]

sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum **factus** *
et hábitu invéntus ut **homo**.

Humiliávit semetípsum †
factus oboédiens usque ad **mortem**, *
mortem *autem crucis*.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi **nomen**, *
quod est super *omne nomen*,
ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
cælestium, terréstrium et *infernórum*,
et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória est *Dei Patris*.

LECTIO BREVIS

Ipse Deus pacis sanctificet vos per ómnia, ut ínteger spíritus
vester; et áнима et corpus sine queréla in advéntu Dómini nostri
Iesu Christi servétur. Fidélis est qui vocávit vos, qui étiam fáciet.

In loco R̄ brev. cantari potest R̄ prolixum: AG 291 (POP 689)

VII

R̄ Missus est Gá-bri-el An-ge-lus ad Ma-rí-am
Vír-gi-nem despónsá-tam Io-seph, nún-
ti-ans e-i ver-bum: et ex-pa-véscit Virgo de-
lú-mi-ne. Ne tí-me-as, Ma-rí-a, inve-

ní-sti grá-ti-am a-pud Dó-mi-num: ecce concí-
pi-es et pa-ri-es, * Et vo-cá-bi-tur
Al-tís-si-mi Fí-li-us. V. Da-bit e-i Dó-
mi-nus De-us se-dem Da-víd pa-tris e-ius, et regná-
bit in do-mo Ia-cob in æ-ter-num. * Et
vocab. [Gló-ri-a. * Et vocab.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 292 (cf. OCO 371)

I b

Ecce nomen Dómi-ni ve-nit de longín-quo,

et clá- ri- tas e- ius re-plet orbem ter-rá-rum. C. Magní-fi-cat *

á-nima me- a Dóminum.

PRECES

Christum, gáudium et exultatióne ómnium eum expectántium,
invocémus, dicéntes: *Veni, Dómine, et noli tardáre.*

Læti expectámus advéntum tuum,

— veni, Dómine, Iesu.

Tu, qui es ante sǽcula,

— veni ad salvándum nos in hoc sǽculo.

Tu, qui creásti mundum et omnes qui hábitant in eo,

— veni ad rediméndum opus mánuum tuárum.

Qui nostram non horruísti mortálem natúram,

— veni ad eripiéndum nos a mortis império.

Qui venísti ut vitam superabundántem haberémus,

— veni nobísque dona tuam vitam ætérrnam.

Qui omnes hómines in regnum tuum adunáre voluísti,

— veni ad congregándum eos qui vultus tui visiónem expéctant.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: hanc tuis fidélibus voluntátem.
ut, Christo tuo veniénti iustis opéribus occurréntes; eius déxteræ
sociáti, regnum mereántur possidére cælesté: Per Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

Poissy MS, fo. 4^v; cf. AJ 1: 140 (POP 690)

IV a

Ecce ve- nit rex: Oc- cu- rá- mus ób- vi- am Sal-

va-tó- ri no-stro. Ps. Ve-ní- te.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 31 (OCO 371)

I b

Vé-ni- et ec- ce rex excél- sus cum po- tes-tá- te

magna, ad sal- vándas gentes, al-le- lu-ia. Ps. Be- átus vir, qui

non ábiit in consílio impiórum, † et in via pecca-tórum non ste-

tit, * et in convéntu derisórum non se- dit.

Psalmus 1

[Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, †
et in via peccatórum non stetit, *

et in convéntu derisórum non sedit;]

sed in lege Dómini volúntas eius, *

et in lege eius meditátur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum plantátum secus decúrsus aquárum, *
quod fructum suum dabit in témpore suo;

et fólium eius non défluet, *
 et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.
 Non sic ímpii, non sic, *
 sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
 Ideo non consúrgent ímpii in iudício, *
 neque peccatóres in concílio iustórum.
 Quóniam novit Dóminus viam iustórum, *
 et iter impiórum períbit.

Ant. 2

PM 35 (OCO 371)

I b

Gau-de et læ-tá-re, fí- li- a Si- on, qui- a ecce
 e-go vé-ni- o, et ha-bi- tá- bo in mé-di- o tu- i, di-cit
 Dómi-nus. Ps. Qua-re fremu- é- runt gen-tes, * et pópuli meditá-
 ti sunt i-náni- a? [flex]

Psalmus 2

[Quare fremuérunt gentes, *
 et pópuli meditáti sunt inánia?] Astítérunt reges terræ, †
 et príncipes convenérunt in unum *
 advérsus Dóminum et advérsus christum eius:
 « Dirumpámus víncula eórum, *
 et proiciámus a nobis iugum ipsórum! »

Qui hábitat in cælis irridébit eos, *
 Dóminus subsannábit eos.
 Tune loquétur ad eos in ira sua, *
 et in furóre suo conturbábit eos:
 « Ego autem constítui regem meum *
 super Sion, montem sanctum meum! »

Prædicábo decretum eius: †
 Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu, *
 ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, *
 et possessiónem tuam térmilos terræ.
 Reges eos in virga férrea, *
 et tamquam vas fíguli confrínges eos ».

Et nunc, reges, intellégite, *
 erudímini, qui iudicátis terram.
 Servíte Dómino in timóre, *
 et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, †
 nequándo irascátur, et pereádis de via, *
 cum exárserit in brevi ira eius.

Beáti, omnes *
 qui confídunt in eo.

Ant. 3

PM 37 (OCO 371)

IV a

In ad-vén- tu summi Re- gis mundéntur cor- da
 hó- mi- num, ut digné ambu-lé-mus in occúrsum il-lí- us
 qui- a ecce vé- ni- et et non tra-dá-bit. Ps. Dómine, quid mul-

tiplicáti sunt qui trí-bulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Psalmus 3

[Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? *

multi insúrgunt advérsum me,]

multi dicunt ánimæ meæ: *

Non est salus ipsi in Deo ».

Tu autem, Dómine, protéctor meus es, *

glória mea et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi, *

et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego obdormívi et soporátus sum, *

exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo mília pópuli circumdántis me. *

Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus;

quóniam tu percussísti in maxíllam omnes adversántes mihi, *

dentes peccatórum contrívisti.

Dómini est salus, *

et super pópulum tuum benedictio tua.

V. Respícite et leváte cápita vestra.

R. Quóniam appropínquat redémpcio vestra.

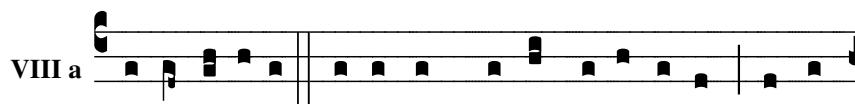
Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Aspiciens, AJ 1: 140 (POP 689); post Lectionem secundam, Missus est Gabriel, ut ad I Vesperas, p. 301 (POP 689).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 293 (cf. OCO 371)

In il-la di- e stil-lá-bunt montes dulcé-di-nem, et col-

les flu-ent lac et mel, al- le-lú-ia. Ps. De- us, Deus meus es

tu; * ad te de luce vígi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *

ad te de luce vígi-lo.]

Sitívit in te ánima mea, *

te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †

sic in sancto appárui tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *

lábia mea laudábunt te.

Sic benedíciam te in vita mea, *

et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipc et pinguédine repleátur ánima mea, *

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tu, super stratum meum, *

in matutínis medítábor de te,

quia fuísti adiútor meus, *

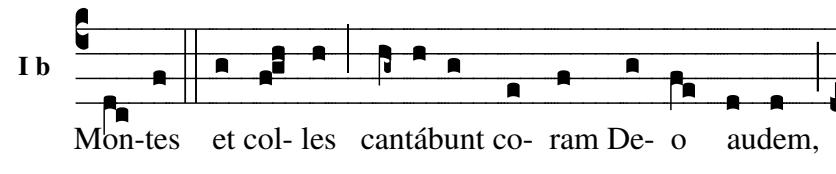
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhésit ánima mea post te, *

me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 301 (cf. OCO 371)

Mon-tes et col- les cantábunt co- ram De- o audem,

et ómni- a ligna sílva- rum plaudent má- ni-bus: quó-ni- am
vé-ni- et Domi-ná- tor Dómi-nus in re-gum æ- té-rum, al-le-
lú-ia, alle- lú-ia. C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, glácies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et tenebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum in sácula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 294 (cf. OCO 371)

IV b Ecce vé-ni- et Prophé- ta magnus, et i-pse re-no-vá-
bit Ie- rú- sa- lem, al-le- lú-ia. Ps. Cantáte Dómino cán-ti-cum
no- vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in glória, *
lætentur in cubílibus suis.
Exaltationes Dei in gútture eórum, *
et gláddi ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióibus, *
castigatiónes in pópolis,
ad alligándos reges eórum in compédbus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Hora est iam vos de somno súrgere, nunc enim própior est nobis
salus quam cum credídimus. Nox procéssit, dies autem appropiávit.
Abiciámus ergo ópera tenebrárum et induámur arma lucis.

Ad Benedictus, ant.

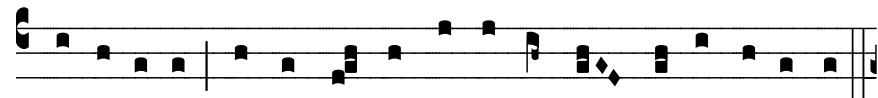
In anno A (p. 1170):

AM 319 (OCO 371)

VIII a

Di- xit Dó-mi-nus ad No- ë: Fi- nis u- ni-vérsæ

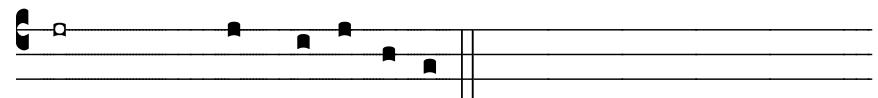
carnis ve- nit co- ram me: fac ti- bi ar-cam de li-gnis

læ-vi-gá- tis, ut sal-vé- tur u- ni-vér-sum semen in e- a.

C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- ël, * quia visitávit et fe-

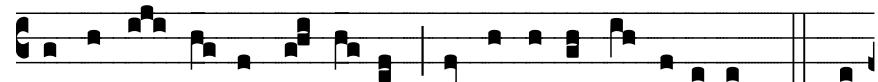
cit redemptiónen ple-bis su- æ.

In anno B (p. 1173):

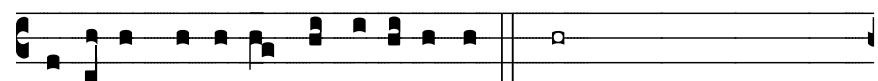
AG 81* (cf. OCO 371)

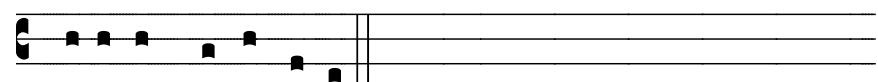
Be- á-tus i-lle servus, quem cum véne- rit Dómi- nus,

et pulsá- ve- rit iá- nu- am, invé-ne- rit vi- gi-lántem. C. Be-

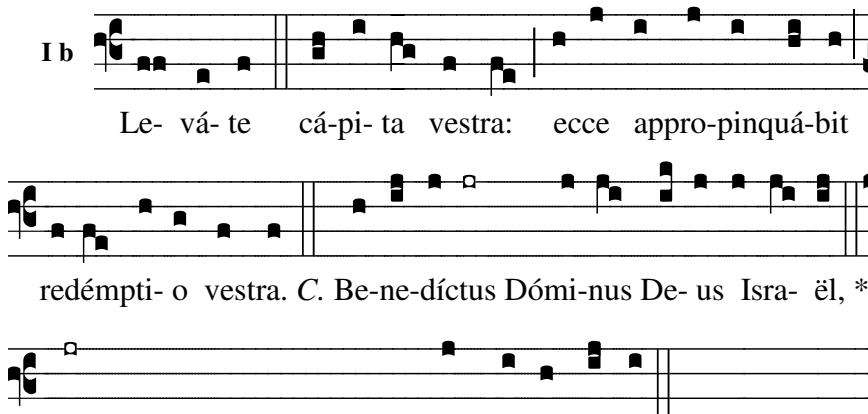
ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et fecit redem-

pti- ó-nem ple-bis su- æ.

In anno C (p. 1137):

AG 334 (cf. OCO 371)

quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Deum Patrem, qui nobis grátiam exspectándi revelatiónen Dómini nostri Iesu Christi benígne largítur, orémus dicéntes:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Spíritum nostrum, Dómine, et ániam et corpus sanctífica,
— et irrehensíbiles nos serva in Fílii tui advéntum.

Fac nos hac die sancte ambuláre,

— atque iuste ac pie in hoc sǽculo vívere.

Da nobis Dóminum nostrum Iesum Christum indúere,
— et Spíritu Sancto impléri.

Concéde ut vígiles maneámus, Dómine,

— usque ad Fílii tui manifestatiónen gloriósam.

Pater noster *in tono solemni*.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 117 (I)

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.]

Dicat nunc Israél, quóniam **bonus**, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus **Aaron**, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent **Dóminus**, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi **Dóminum**, *
et exaudívit me edúcens in latitudinem **Dóminus**.

Dóminus **mecum**, *
non timébo quid fáciat *mihi homo*.

Dóminus **mecum adiútor meus**, *
et ego despíciam inimícos **meos**.

Bonum est confúgere ad **Dóminum**, *
quam confídere in **hómine**.

Bonum est confúgere ad **Dóminum**, *
quam confídere in **principib**us.

II

Omnes gentes circuiérunt me, *
et in nómine Dómini excídi eos.

Circumdántes circumde**dérunt** me, *
et in nómine Dómini excídi eos.

Circumdedérunt me sicut apes, †
et exarsérunt sicut ignis in **spinis**, *
et in nómine Dómini excídi eos.

Impelléntes impulérunt *me*, ut **cáderem**, *
et Dóminus adiúvit me.

Fortitúdo mea et laus *mea Dóminus*, *
et factus est *mihi* in salútem.

Vox iubilatiónis *et salútis* *
in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, †
déxtera Dómini exaltávit me; *
déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar sed vivam, *
et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, *
et morti *non trádidit* me.

III

Aperite mihi portas iustitiae, *
 ingrēssus in eas confitébor Dómino;
 † hæc porta Dómini, *
 iusti intrábunt in eam.
 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
 et factus es mihi *in salútem*.
 Lápidem quem reprobavérunt aedificántes, *
 hic factus est in *caput ánguli*;
 a Dómino factum est *istud*, *
 et est miráble in *óculis nostris*.
 Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
 exsultémus et lætémur in ea.
 O Dómine, salvum **me** fac; *
 o Dómine, da prosperitátem.
 Benedíctus qui venit in nómene Dómini. *
 Benedíctus vobis de *domo Dómini*.
 Deus Dóminus et illúxit nobis. *
 Instrúite sollemitátem in ramis condénsis,
 usque ad córnua altáris.
 Deus meus es tu, et confitébor **tibi**, *
 Deus meus, et *exaltábo* te.
 Confitémini Dómino, quóniam **bonus**, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Sicut in die honéste ambulémus: † non in comissatióibus et
 ebrietáibus, non in cubílibus et impudicítii, non in contentióne et
 æmulatióne: sed indúite Dóminum Iesum Christum.

Ad Sextam

Abundáre vos fáciat Dóminus caritáte in ínvicem et in omnes, †
 quæmádmodum et nos in vos, ad confirmánda corda vestra sine
 queréla in sanctitaté ante Deum et Patrem nostrum: in advéntu
 Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius.

Ad Nonam

Iustum est apud Deum retribúere vobis, † qui tribulámini,
 réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Iesu de cælo cum ángelis
 virtútis eius: cum vénerit glorificári in sanctis suis et admirábilis fíeri
 in ómnibus, qui credidérunt.

Ad II Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 293 (cf. OCO 371)

VIII a

Iucunda-re, fí- li- a Si- on, et ex-súl-ta sa- tis, fí-
 li- a Ie- ru- sa- lem, alle-lu-ia. Ps. Di-xit Dóminus Dómino
 me- o: * Sede a dextris me- is. [flex]

Psalmus 109: 1–5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *

« Sede a dextris meis,]

donec ponam inimícos tuos *

scabéllum pedum tuórum »,

Virgam poténtiæ tuæ emítte Dóminus ex Sion: *

domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †

in splendóribus sanctis, *

ex útero matutíni velut rorem génuí te.

Iurávit Dóminus et non pánitétbit eum: *

« Tu es sacérdos in atérnum
 secúndum órdinem Melchísedech ».

Dominus a dextris **tuis**, *
conquassábit in die iræ *suæ reges*.
De torrénte in via **bibet**, *
propterea exaltábit **caput**.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 11^r; cf. AJ 1:149 (cf. OCO 371)

IV a

Rex no- ster advé- ni- et Chri-stus, quem Io-

ánnes præ- di-cá- vit Agnum es- se ven- tú-

rum. Ps. In éx-i-tu Israël de Ægýpto, * domus Iacob de pó-pu-

lo bárba- ro.

Psalmus 113A

[In éxitu Israël de Ægýpto, *
domus Iacob de pôpulo bárbaro,]
factus est Iuda sanctuárium eius, *
Israël potéstas eius.
Mare **vidit** et **fugit**, *
Iordánis convérsum est retrórsum;
montes saltavérunt *ut aríetes*, *
et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, *quod fugísti*? *
et tu, Iordánis, quia convérsum es retrórsum?
Montes, quod saltásis sicut aríetes, *
et colles, sicut agni óvium?

A fácie Dómini contremísce, **terra**, *
a fácie Dei **Iacob**;
qui convértil petram in stagna aquárum, *
et sílicem in fontes aquárum.

Ant. 3

AG 313

IV b

Ecce véni- et Dómi-nus princeps re-gum terræ: be- á- ti

qui pa-rá- ti sunt occúrre- re il-li.

Canticum

Ap 19: 1-7

IVb

Alle-lu-ia. Sa- lus et gló-ri- a et virtus De- o nostro est, *

R Alle- lú-ia. Qui- a ve-ra et iusta iu-dí-ci- a sunt e-ius. **R** Al-

le- lú- ia, alle-lú-ia. Alle-lu-ia. Laudem di-ci-te De- o nostro,

omnes servi e- ius **R** Alle- lú-ia. et qui timé-tis e- um pu-

síl- li et magni. R. Alle- lú- ia, alle-lú-ia. Alle-lu- ia. Quó-ni-
am regnávit Dómi-nus De- us noster omní-po-tens, R. Al-le- lú-
ia. Gaude- ámus et exsultémus et demus gló- ri- am e- i. R. Al-
le- lú- ia, alle-lú-ia. Alle-lu-ia. Qui- a ve-né-runt núpti- æ A-
gni, R. Al-le- lú-ia. Et u-xor e-ius præ- pa-rá-vit se. R. Al-
le- lú- ia, alle-lú-ia. Alle-lu-ia. Gló- ri- a Patri et Fí- li- o, R. Al-
le- lú-ia. Et Spi- rí- tu- i Sancto. R. Alle- lú- ia, alle-lú-ia. Al-
le-lu-ia. Si- cut e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, * R. Al-

le- lú-ia. Et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. R. Alle- lú- ia,
alle-lú-ia. Repetitur Antiphona.

LECTIO BREVIS

Gaudéte in Dómino semper, íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est.

Ad Magnificat, ant.

Anno A (p. 1200):

AG 294 & 134* (cf. OCO 371)

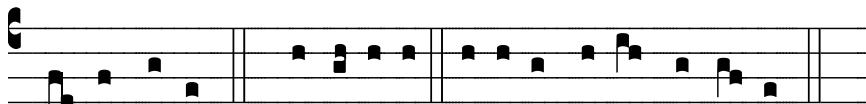
VIII a Spí- ri- tus Sanctus in te descéndet Ma-rí- a: ne tí-

me- as, ha-bé-bis in ú- te-ro Fí- li- um De- i, al-le-lú-ia
C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Anno B (p. 1186):

AG 323 (cf. OCO 371)

IV a Vi-gi- lá-te á-nimo: In pró-ximo est Dómi-nus

De- us noster. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-mi- num.

Anno C (p. 1200):

AG 295 (cf. OCO 371)

Ne tíme- as, Ma- rí- a, inve-ní-sti grá- ti- am a-pud

Dómi-num: ecce con-cí- pi- es et pá- ri- es fí- li- um, al-le-

lú- ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Redemptórem nostrum Iesum Christum, qui est via, véritas, et vita,
supplíciter rogémus, dicéntes: *Veni et mane nobíscum, Dómine.*
Iesu, Fíli Altíssimi, qui Vírgini Maríæ per Gabriélem annuntiátus es,
— veni ad regnandum super plebem tuam in ætérnum.
Tu, Sancte Dei, cui Præcúrso in sinu Elísabeth exultávit,
— veni ad dandum univérso mundo gáudium salútis.
Iesu, Salvátor, cuius nomen Ioseph viro iusto ab Angelo revelátum
est,
— veni ad pópulum tum salvum faciéndum a peccátis eórum.
Lumen mundi, quod Símeon et omnes iusti expectábant,
— veni ad consolándum nos.
Oriens indefíciens, quem nos ex alto visitatúrum prædíxit Zacharías,
— veni ad illuminándum illos, qui in umbra mortis sedent.

Oratio ut ad I Vespertas, p. 303.

FERIA II HEBDOMADÆ I

Ad Officium lectionum

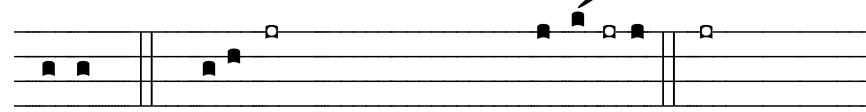
PSALMODIA

Ant. 1

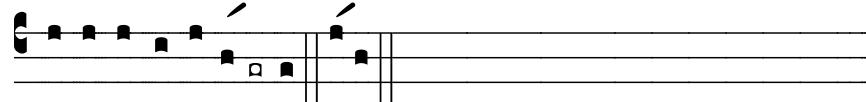
AG 171 (cf. OCO 410)

Salvum me fac, Dómi-ne, prop-ter mi-se-ri-cór-di- am

tu- am. Ps. Dómine, ne in furóre tuo árgu- as me, * neque in ira

tu- a corrí-pi- as me. [flex]

Psalmus 6

[Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias me.]

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; *
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde, *
sed tu, Dómine, úsquequo?

Convrétere, Dómine, éripe animam meam; *
salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui, *
in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, †
lavábam per síngulas noctes lectum meum; *
lácrimis meis stratum meum rigábam.

Turbátus est a mæróre óculus meus, *
inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discéde a me, omnes qui operámini iniquitátem, *
 quóniam exaudívit Dóminus vocem *fletus mei*.
 Exaudívit Dóminus deprecationem **meam**, *
 Dóminus orationem **meam** suscépit.
 Erubéscant et conturbéntur vehémenter omnes inimíci **mei** *
 convertántur et erubéscant *valde velóciter*.

Ant. 2

OHS 39 (cf. OCO 410)

I c
 Exsurge, Domi-ne, et iu-di- ca causam me- am. C. Con-
 fitébor tibi, Dómine, in toto corde me- o; * narrábo ómnia mi-
 rabí-li- a tu- a. [flex]

Psalmus 9, I

[Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; *
 narrábo ómnia mirabilia tua.]
 Lætábor et exsultábo in te, *
 psallam nómini tuo, Altíssime.
 Cum convertúntur inimíci **mei** retrórsum, *
 infirmántur et péreunt a fácie **tua**.
 Quóniam fecísti iudícium meum et **causam meam**, *
 sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.
 Increpásti gentes, perdidísti ímpium; *
 nomen eórum delésti in aetérnum et in sǽculum sǽculi.
 Inimíci defecérunt; †
 solitúdines sempitérnæ factæ sunt civitátes
 quas destruxísti: *
 péríit memória eorum cum ipsis.

Dóminus autem in aetérnum sedébit, *
 parávit in iudícium *thronum suum*,
 et ipse iudicábit orbem terræ in iustítia, *
 iudicábit pópulos in æquitáte.
 Et erit Dóminus refúgium oppréssō, *
 refúgium in opportunitáibus, in tribulatióne.
 Et sperent in te qui novérunt nomen **tuum**, *
 quóniam non dereliquísti quacréntes te, Dómine.

Ant. 3

cf. AJ 1: 575 (OCO vacat)

V
 Annun-ti- á-bo in- ter gentes lau-da- ti- ó- nes tu-
 as. Ps. Psálliche Dómino, qui hábitat in Si- on; * annuntiáte
 inter gentes stúdi- a e- ius. [flex]

II

[Psálliche Dómino, qui hábitat in Sion; *
 annuntiáte inter gentes stúdia eius.]
 Quóniam requírens ságuinem recordátus est eórum, *
 non est oblítus clamórem páuperum.
 Miserére mei, Dómine; †
 vide afflictiónem meam de inimícis **meis**, *
 qui exáltas me de portis mortis,
 ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion, *
 exsúltem in salutári tuo.
 Infíxæ sunt gentes in fóvea quam fecérunt; †
 in láqueo isto quem abscondérunt *
 comprehénsus est pes eórum.

Manifestávit se Dóminus iudícium **fáciens**, *
 in opéribus mánuum suárum comprehénsus **est** peccátor.
 Converténtur peccatóres in **inférnum**, *
 omnes gentes quae oblíviscúntur Deum.
 Quóniam non in finem oblívio erit **páuperis**; *
 exspectatio páuperum non períbit in **æténum**.
 Exsúrge, Dómine, non confortétur **homo**; *
 iudicéntur gentes in conspéctu **tuo**.
 Constítue, Dómine, terrórem super eos, *
 sciant gentes quóniam **hómines** sunt.

¶. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
 Rx. Et salutáre tuum da nobis.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 59^r; cf. AJ 1: 61 (cf. OCO 410)

VIII b
 In-tél-le-ge cla-mó-rem me- um, Dómi-ne. Ps. Verba
 I b
 mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllege gémi-tum **me-** um. [flex]

Psalmus 5:2–10,12–13

[Verba mea áuribus pércipe, Dómine; *
 intéllege gémitum meum.]

Inténde voci clamórís **mei**, *
 rex meus et **Deus meus**.

Quóniam ad te orábo, Dómine, †
 mane exáudies vocem **meam**; *
 mane astábo tibi, et *exspectábo*.

Quóniam non Deus volens iniquitátem tu *es*; †
 neque habitábit iuxta te malígnus, *
 neque permanébunt iniústi ante óculos **tuos**.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem, †
 perdes omnes qui loquúntur mendácium; *
 virum sanguinum et dolósum abominábitur Dóminus.
 Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ †
 introþbo in domum **tuam**; *
 adorábo ad templum sanctum tuum in timóre **tuo**.
 Dómine, deduc me in iustítia tua propter inimícos **meos**, *
 dírige in conspéctu meo viam **tuam**.
 Quóniam non est in ore eórum véritas, *
 cor eórum fóvea;
 sepúlcrum patens est guttur eórum, *
 mólliunt *linguas suas*.
 Et omnes qui sperant in te læténtrur, *
 in **æténum** exsúltent.
 Obumbrábis eis, et gloriabúntur in te *
 qui díligunt nomen **tuum**;
 quóniam tu benedíces iusto, Dómine; *
 quasi scuto, bona voluntáte coronábis eum.

Ant. 2

AG 139 (cf. OCO 410)

I b
 Laudámus nomen tu- um íncly- tum, De- us no-ster.
 C.
 Benedíctus es, Dómine Deus Israël pa- tris nostri, * ab æterno
 in æté- num.

Canticum

1 Par 29:10–13

[Benedíctus es, Dómine Deus Israël patris nostri, *
 ab æterno in æténum.]
 Tua est, Dómine, magníféntia et poténtia *
 et glória atque victória,

et **tibi** laus; *
 cuncta enim, quæ in cælo sunt et in *terra*, **tua** sunt;
tuum, Dómine, regnum, *
 et tu es super *omnes* **príncipes**.
Tuæ divítiae et **tua** est **glória;** *
 tu domináris **ómnium**,
 in manu tua virtus **et poténtia**, *
 in manu tua magnitúdo et impérium **ómnium**.
 Nunc ígitur, Deus noster, confitémur **tibi** *
 et laudámus nomen **tuum** íclitum.

Ant. 3

AJ 1: 60, cf. Poissy MS, fo. 58^r (cf. OCO 411)

VIII a

Ad-o-rá-te Dó- mi-num in au- la sancta e- ius.

*Ps. Afférte Dómino, fílii De- i, ** afférte Dómino glóriam *et po-*

ténti- am. [flex]

Psalmus 28

[Afférte Dómino, fílii Dei, *
 afférte Dómino glóriam et poténtiam.]
 Afférte Dómino glóriam nómínis eius, *
 adoráte Dóminum in splendóre **sanc**to.
 Vox Dómini super *aqua*s, †
 Deus maiestátis intónuit: *
 Dórnius super *aqua*s **multas**.
 Vox Dómini in virtúte, *
 vox Dómini in *magnificéntia*.
 Vox Dómini confringéntis **cedros**; *
 et confringet Dóminus *cedros Líbani*.
 Et saltáre fáciet, tamquam vítulum, **Líbanum**, *
 et Sárión quemádmoduin fílium *unicórni*um.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis, †
 vox Dómini concutiéntis desértum, *
 et concútiet Dóminus desértum **Cades**.
 Vox Dómini properántis partum cervárum, †
 et denudábit condénsa, *
 et in templo eius omnes dicent **glóriam**.
 Dóminus super dilúvium **hábitat**, *
 et sedébit Dóminus rex *in aetérnum*.
 Dórnius virtútem pópulo suo **dabit**, *
 Dóminus benedícte pópulo suo *in pace*.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphanie, p. 221, 242.

Psalmus 18B

[Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam, *
 testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstáns párvulis.]
 Iustítiae Dómini rectæ, lètificántes **corda**, *
 præcéptum: Dómini lúcidum, illúminans óculos.
 Timor Dómini mundus, pémanens in **sæculum sæculi**, *
 iudícia Dómini vera, iusta ómnia **simul**,
 desiderabília super aurum et lápidem pretiósū **multum**, *
 et dulcióra super mel et favum stillántem.
 Etenim servus tuus eruditur in eis, *
 in custodiéndis illis retribúto **multa**.
 Erróres quis intéllegit? †
 Ab occúltis **munda** me, *
 et a supérbia custódi servum tuum, ne dominétur **mei**.
 Tunc immaculátus ero, *
 et emundábor a delícto **máximo**.
 Sint, ut compláceant elóquia **oris mei**, *
 et meditátio cordis mei in conspéctu **tuo**.
 Dómine, adiútor **meus** *
 et redémptor **meus**.

Psalmus 7 (I)

Dómine Deus meus, in te sperávi; *
 salvum me fac ex ómnibus persecúentibus me et líbera me,
 nequando rápiat ut leo ániam **meam**, *
 discépens, dum non est qui *salvum fáciat*.
 Dómine Deus meus, si feci **istud**, *
 si est iníquitas in mánibus **meis**;
 si redidí retribuénti mihi **mala**, *
 et expoliávi inimícum meum dimítens inánem;
 persecúatur inimicus ániam meam et comprehéndat, †
 et concúlceret in terra vitam **meam**, *
 et glóriam meam in púlverem dedúcat.
 Exsúrge, Dómine, in ira **tua**, *
 et exaltáre contra indignationem inimicórum meórum,
 et exsúrge, Deus **meus**, *
 in iudicio *quod mandásti*.
 Et synagoga populórum circúmdabit *te*, †
 et super hanc in altum regredere: *
 Dóminus iúdicat pópulos.
 Iúdica me, Dómine, secúndum iustíiam **meam**, *
 et secúndum innocéntiam meam *quæ est in me*.
 Consumátur nequítia peccatórum; †
 et iustum confirmá: *
 scrutans corda et renes Deus **iustus**.

II

Adiutorium meum apud Deum *
 qui salvos facit rectos corde.
 Deus iúdex **iustus**, *
 fortis iráscens per sínculos **dies**.
 Nonne íterum gládium suum exácut, *
 arcum suum téndit et parávit **illum**?
 Et parávit sibi vasa **mortis**, *
 sagittas suas ardéntes effécit.
 Ecce partúrit *iniustíam*, *
 concépit dolórem et péperit iniquitátem;
 lacum apéruit et efódit **eum**, *
 et ícidit in fóveam quam fecit.

HEBDOMADA I

Convertétur dolor eius in *caput eius*, *
 et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.
 Confitébor Dómino secúndum iustíiam eius, *
 et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

MG 69 (cf. OCO 411)

VIII b

Dómi-nus in templo sancto su- o, Dómi-nus in cæ-
 lo, alle-lú- ia. Ps. In Dómino confido, quómodo dícitis ánimæ
 me- æ: * Tránsmigra in montem si-cut pas-ser? [flex]

Psalmus 10

[In Dómino confido, quómodo dícitis ánimæ meæ: *
 « Tránsmigra in montem sicut passer? »]
 Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, †
 paravérunt sagittas suas super **nervum**, *
 ut sagittent in obscúro *rectos corde*.
 Quando fundaménta evertúntur, *
iustus quid fáciat?
 Dóminus in templo sancto **suo**, *
 Dóminus, in cælo sedes eius.
 Oculi eius in páuperem respíciunt, *
 pálpebræ eius intérrogant filios **hóminum**.
 Dóminus intérrogat iustum et ímpium, *
 qui autem díligit iniquitátem, odit ánima eius.

Pluet super peccatóres carbónes, *

ignis et sulphur et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit, *

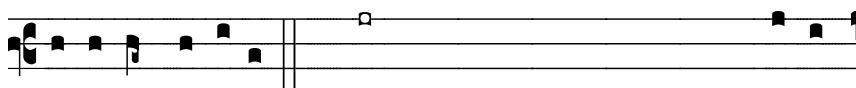
recti vidébunt vultum eius.

Ant. 2

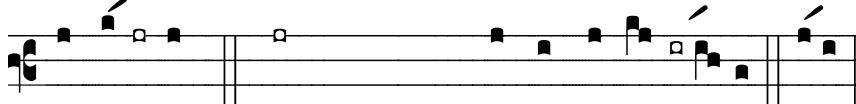
OHS 216 (cf. OCO 411)

Ha-bi-tá-bit in taber-nácu-lo tu-o: requi- é-scet in

monte sancto tu-o. Qui ingréditur sine mácula, et operá-tur

iu-stí-ti-am; * qui lóquitur veritátem in corde su-o. [flex]

Psalmus 14

[Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? *

 quis requiéscet in monte sancto tuo?

† Qui ingréditur sine mácula, et operá-tur iustítiam; *

 qui lóquitur veritátem in corde suo.]

qui non egit dolum in lingua sua, †

 nec fecit próximo suo malum, *

 et opprórium non íntulit próximo suo.

Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malígnus, *

 timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui iurat in detriméntum suum et non mutat, †

 qui pecúniam suam non dedit ad usúram, *

 et, múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, *

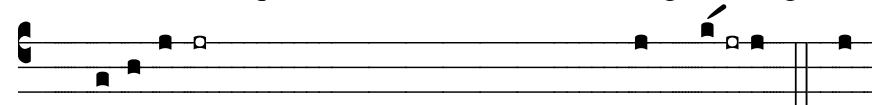
 non movébitur in æténum.

Ant. 3

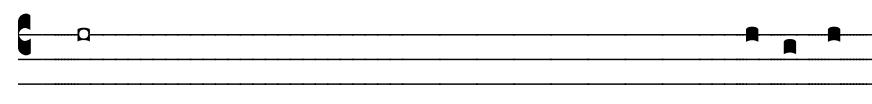
AG 854 (cf. OCO 411)

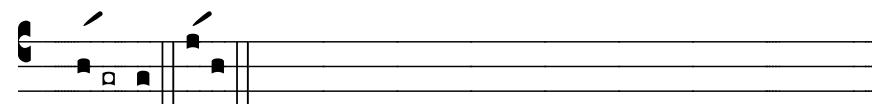
Be- á-ti qui lavant sto-las su-as in Sángui-ne Agni.

C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri- sti, * qui

benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælesti-bus in

Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *

 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
 in cælestibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónenem, †
 ut essémus sancti et immaculáti *

 in conspéctu eius in caritaté,

qui praedestinávit nos in adoptiónenem filiórū †
 per Iesum Christum in ipsum, *

 secúndum propósitum voluntáti suæ,

in laudem gloriæ gratiæ suæ, *

 in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiōnen per sanguinem eius, *
 remissiónen peccatórum.

Secúndum divítias gratiæ eius, †

 quæ superabundávit in nobis *

 in omni sapientia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis témporum,
 instauráre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

FERIA III HEBDOMADÆ I

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 11 (OCO 410)

II Dó-
 mine, stas a lon-ge, * abscóndis te in opportunitátibus in tribu-
 la-ti- ó- ne?]

Psalmus 9B, I

[Ut quid, Dómine, stas a longe, *
 abscóndis te in opportunitátibus in tribulatióne?] Dum supérbit ímpius, inséquitur pauperem: * comprehendántur in consíliis quæ cògitant. Quóniam gloriáтур peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et avárus sibi benedícit. Spernit Dóminum peccátor in arrogántia sua: * « Non requíret, non *est Deus* ». Hæ sunt omnes cogitatiónes eius; * prosperántur viæ illús in *omni témpore*. Excélsa nimis iudícia tua a fácie eius: * omnes inimícos suos aspernátur. Dixit enim in corde suo: « Non movébor, * in generatióne et generatióne ero *sine malo* ». Cuius maledictióne os plenum est et frauduléntia et dolo: * sub lingua eius labor et *nequítia*.

Sedet in insídiis ad vicos, *
in occúltis intérficit innocéntem.
Oculi eius in páuperem respíciunt: *
insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur, ut rápiat páuperem: *
rapit páuperem, dum átrahit in láqueum suum.
Irruit et inclínat se, et míseri cadunt *
in fortítudine bracchiórum eius.
Dixit enim in corde suo: « Oblítus est Deus, *
avértit fáciem suam, non vidébit in finem ».

Ant. 2

AG 192 (cf. OCO 411)

VIII a

Tu, Dómine, servábis nos et custó-di- es nos in æté-
num. Ps. Exsúrge, Dómine Deus, exálta manum tu- am, * ne ob-
li-viscá-ris páuperum. [flex]

II

[Exsúrge, Dómine Deus, exálta manum tuam, *
ne obliscáris páuperum.]
Propter quid spernit ímpius Deum? *
Dixit enim in corde suo: « Non requíres ».
Vidísti: †
tu labórem et dolórem consíderas, *
ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper, *
órphano tu factus es adiútor.
Cóntere brácchium peccatóris et malígni: *
quærès peccátum illíus, et non invénies.

Dóminus rex in æténum et in sáculum sáculi: *
periérunt gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudísti, Dómine: *
confirmábis cor eórum, inténdes aurem tuam,
iudicáre pupillo et húmili, *
ut non appónat ultra indúcere timórem homo de terra.

Ant. 3

AJ 1 Supp. 16 (OCO vacat)

VI

E-lóqui- a Dó- mi-ni iu- sti- fi-cá- ta in seme- tí-
psa: et dulci- ó- ra su- per mel et fa-vum. Ps. Salvum me
fac, Dómine, quóniam de-fé- cit sanctus, * quóniam deminúti
sunt fidéles a fí-li- is hóminum. [flex]

Psalmus 11

[Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus, *
quóniam deminúti sunt fidéles a filiis hóminum.]
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum; *
in lábiis dolósis, in dúplici corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa *
et linguam magníloquam.
Qui dixérunt: « Lingua nostra magnificábimur, †
lábia nostra a nobis sunt; *
quis noster dóminus est? »

« Propter misériam ínopum et gémitum páuperum, †
 nunc exsúrgam, **dicit Dóminus;** *
 ponam in salutári illum *quem despíciunt* ».
 Elóquia Dómini elóquia casta, *
 argéntum igne examinátum,
 separátum a terra, purgátum séptuplum.
 Tu, Dómine, servábis nos et custódies nos, *
 a generatióne hac *in ætérnum*.
 In circúitu ímpii ámbulant, *
 cum exaltántur sordes inter fílios hóminum.

V. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
 R. Rectas fácite sémitas Dei nostri.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 146 (cf. OCO 411)

IV a

In-no-cens má-ni-bus et mundo cor-de ascéndet in
 montem Dómi-ni. Ps. Dómini est terra et plenitúdo e- ius, * or-
 bis terrárum et qui hábi-tant in e- o. [flex]

Psalmus 23

[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
 orbis terrárum et qui hábitant in eo.]
 Quia ipse super mária fundávit eum, *
 et super flúmina firmávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini, *
 aut quis stabit in loco sancto eius?
 Innocens mánibus et mundo corde, †
 qui non accépit in vanum nomen eius, *
 nec iurávit in dolum.

Hic accípet benedictiónem a Dómino, *
 et iustificatióнем a Deo salutári suo.
 Hæc est generatióne quæréntium eum, *
 quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite, portæ, cápita vestra, †
 et elevámini, portæ æternáles, *
 et introþbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
 Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite, portæ, cápita vestra, †
 et elevámini, portæ æternáles, *
 et introþbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
 Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. 2

AG 173 (cf. OCO 411)

VII a

Ex-altá- te Re-gem sæ-cu-ló-rum in opé- ri-bus
 vestris. C. Magnus es, Dómine, in æ-tér-num * et in ómnia sá-
 cula regnum tu- um. [flex]

Canticum

Tob 13: 1–10

[Magnus es, Dómine, in ætérnum *
 et in ómnia sácula regnum tuum;]

quóniam tu flagéllas et salvas; †
 dedúcis ad ínferos **et redúcis**, *
 et non est qui effúgiat manum **tuam**.
Confitémini Dómino, filii Israël, *
 et in conspéctu géntium laudáte eum;
 quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum, *
 ut vos enarréatis mirabília eius,
 et faciátiſ ſcire eos, *
 quia non est álius Deus omnípotens præter eum.
Ipſe castigávit nos propter iniquítates noſtras; *
 et ipſe salvábit nos propter misericórdiam ſuam.
Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, †
 et cum timóre et tremóre confitémini illi *
 Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestrís.
Ego autem in terra captivitatis meae confitébor illi, *
 quóniam osténdit maiestátem ſuam in gentem peccatrícem.
Convertímini itaque, peccatóres, †
 et fácite iustítiam coram Deo, *
 credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam ſuam.
Ego autem et ánima mea *
 in eo *lætabimur*.
Benedícite Dóminum, omnes elécti eius; *
 ágite dies lætítiae et confitémini illi.

Ant. 3

Poissy MS fo. 58v; cf. AJ 1:60 (cf. OCO 411)

I c

Rectos de-cet collaudá-ti-o. Ps. Exsultáte, iusti, in Dó-

mino; * rectos decet collaudá-ti-o.

Psalmus 32

[Exsultáte, iusti, in Dómino; *
 rectos decet collaudátio.]
Confitémini Dómino in cíthara, *
 in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum, *
 bene psállite ei in vociferatíone.
Quia rectum est verbum Dómini, *
 et ómnia ópera eius in fide.
Dífligit iustítiam et iudícium, *
 misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli facti sunt, *
 et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris, *
 ponens in thesáuris abýssos.
Tímeat Dóminum omnis terra, *
 a fácie autem eius formídent omnes inhabitantes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt, *
 ipſe mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consilia géntium, *
 írritas facit cogitatiónes populórum.
Consilium autem Dómini in æternum manet, *
 cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónen.
Beáta gens, cui Dóminus est Deus, *
 póplus, quem elégit in hereditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus, *
 vidiſ omnes filios hóminum.
De loco habitaculi ſui respéxit *
 super omnes qui hábitant terram,
 qui finxit singillátim corda eórum, *
 qui intellegit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútēm, *
 et gigas non liberábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem, *
 in abundántia autem virtutis suæ *non salvábit*.
Ecce óculi Dómini super metuēntes eum, *
 in eos qui sperant super misericórdia eius,
 ut éruat a morte ánimás eórum, *
 et alat eos in fame.
Anima nostra ſústinet Dóminum, *
 quóniam adiútor et protéctor noster est.
Quia in eo lætabitur cor noſtrum, *
 et in nómine sancto eius sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, ſuper nos, *
 quemádmodum sperávimus in te.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 1–8 (Aleph)

[Beáti immaculáti in via, *
qui ámbulant in lege Dómini.]
Beáti qui servant testimónia eius, *
in toto corde exquirunt eum.
Non enim operáti sunt iniquitátem, *
in viis eius ambulavérunt.
Tu mandásti *
mandáta tua eustodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ *
ad custodiéndas iustificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, *
cum perspexero in omnibus præcéptis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, *
in eo quod dídicí iudícia iustítiae tuæ.
Iustificatiónes tuas custódiam, *
non me derelínquas usquequáque.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? *
usquequo avértes fáciem tuam a me?
Usquequo ponam consília in ánima mea, †
dolórem in corde meo per diem? *
Usquequo exaltábitur inimícus meus super me?
Réspice et exáudi me, Dómine Deus meus. *
Illúmina óculos meos, nequándo obdórmiam in morte,
nequándo dicat inimícus meus: †
« Præválui advérsus eum »; *
neque exsúltent qui tríbulant me, si motus fúero.
Ego autem in misericórdia tua sperávi. †
Exultábit cor meum in salutári tuo, *
cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi.

Psalmus 13

Dixit insípiens in corde suo: « Non est Deus ». †
Corrúpti sunt et abominationes operáti sunt: *
non est qui fáciat bonum.
Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, *
ut vídeat si est intellegens aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul corrúpti sunt: *
non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, *
qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, †
illic trepidavérunt timóre, *
quóniam Deus cum generatióne iusta est.
Vos consílium ínopis confundétis, *
Dóminus autem spes eius est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israél? †
Cum converterit Dóminus captivitátem plebis suæ, *
exsultábit Iacob et lætábitur Israél.

Ad Vesperas

PSALMODIA

VIII a

Exáudi at te Dóminus in di e tri bu la ti ónis, †

Ps. prótegat te nomen De- i la- cob. [metrum] [flex]

Psalmus 19

[Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis, *
† prótegat te nomen Dei Iacob.]
Mittat tibi auxílium de sancto, *
et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii **tui**, *
et holocáustum tuum *pingue hábeat*.
Tríbuat tibi secúndum cor **tuum**, *
et omne consílium *tuum adímplearat*.
Lætabimur in salutári **tuu**, †
et in nómine Dei nostri levábimus **signa**; *
ímpusat Dóminus omnes petitónes **tuas**.
Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus christum suum: †
exaudívit illum de cælo sancto **suo**, *
in virtútibus salútis déxteræ **eius**.
Hi in currribus et hi in equis, *
nos autem nomen Dómini Dei nostri *invocávimus*.
Ipsi incurváti sunt et cecidérunt, *
nos autem surréximus et erécti **sumus**.
Dómine, salvum fac **regem**, *
et exaudi nos in die qua *invocabérimus te*.

Ant. 2

PM 31 (OCO 411)

VIII a
Cantá-bimus et psal-lémus virtú-tes tu- as, Dómi-ne.

Ps. Dómine, in virtúte tua lætabitur rex, * et super salutáre tuum
exsultábit ve-hemén-ter.]

Psalmus 20: 2–8, 14

[Dómine, in virtúte tua lætabitur rex, *
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.]
Desidérium cordis eius tribuísti **ei**, *
et voluntátem labiorum eius non *denegásti*.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis; *
posuísti in cápite eius corónam de auro puríssimo.

Vitam pétuit a te, et tribuísti **ei**, *
longitúdinem diérum in sǽculum et in sǽculum sǽculi.
Magna est glória eius in salutári **tuu**, *
magnificéntiam et decórem impónes **super eum**;
quóniam pones eum benedictiónem in sǽculum sǽculi, *
lætificábis eum in gáudio ante *vultum tuum*.
Quóniam rex sperat in **Dómino**, *
et in misericórdia Altíssimi non *commovébitur*.
Exaltáre, Dómine, in virtúte **tuas**; *
cantábimus et psallémus virtútes **tuas**.

Ant. 3

AG 1009 (cf. OCO 411)

VIII a
Re-demí-sti nos, Dómine De- us, in sanguine tu- o

ex omni tri- bu et lingua, et pó-pu-lo et na-ti- ó-ne:

et fe-cí-sti nos De- o nostro regnum. C. Dignus es, Dómine

De- us nos-ter, * accípere glóriam et honórem et virtú- tem. [flex]

Canticum

cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus noster, *
accípere glóriam et honórem et virtútem;]
quia tu creásti ómnia, *
et propter voluntátem tuam erant *et créata sunt*.
Dignus es, Dómine, accípere **librum** *
et aperíre signácula **eius**,

quóniam occísus *es* †
 et redemísti nos Deo in sanguine **tuo** *
 ex omni tribu et lingua et pópulo et *natióne*,
 et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *
 et regnábimus super **terram**.
 Dignus est Agnus, qui occísus *est*, †
 accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *
 et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiōnem.

FERIA IV HEBDOMADÆ I

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 54v, cf. AJ 1: 43 (cf. OCO 411)

VIII a

Dómi-nus firmaméntum me- um et re-fú- gi- um me-
 um. Ps. Dí-ligam te, Dómine, fortitúdo me- a. * Dómine firma-
 méntum meum et refúgium meum et liberátor me- us.

Psalmus 17: 2–30, I

[Díligam te, Dómine, fortitúdo mea. *
 Dómine firmaméntum meum
 et refúgium meum et liberátor meus;]
 Deus meus, adiútor iiieus, et sperábo in eum: *
 protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscéptor **meus**.
 Laudáibilem invocábo **Dóminum**, *
 et ab inimícis meis *salvus ero*.
 Circumdedérunt me fluctus **mortis**, *
 et torréntes Bélial conturbavérunt me;
 funes inféni circumdeédérunt me, *
 praeoccupavérunt me láquei **mortis**.
 In tribulatióne mea invocavi **Dóminum**, *
 et ad Deum meum clamávi;
 exaudívit de templo suo vocem **meam**, *
 et clamor meus in conspéctu eius introívit in *aures eius*.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 329^r; cf. AJ 2: 561 (OCO vacat)

I b
Per signum cru-cis de i-nimí- cis no-stris. Lí-be-ra nos,
De-us noster. Ps. Commóta est et contrémuit terra; † fundaménta
móntium concússa sunt et commóta sunt, * quóni- am i-rátus est.

II

[Commóta est et contrémuit terra; †
fundaménta móntium concússa sunt et commóta sunt, *
quóniam irátus est.]

Ascéndit fumus de náribus eius, †
et ignis de ore eius dévorans; *
carbónes succénsi processérunt ab eo.

Inclinávit cælos et descéndit, *
et calígō sub pédib⁹ eius.

Et ascéndit super cherub et volávit, *
devolávit super pennas ventóruin.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, †
in circúitu tabernáculum eius, *
tenebrósa aqua, nubes áeris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérint, *
grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, †
et Altíssimus dedit vocem suam: *
grando et carbónes ignis.

Et misit sagítas suas et dissipávit eos, *
fúlgura iecit et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, *
et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum,

ab increpatiōne tua, Dómine, *
ab inspiratiōne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo et accépit me, *
et assúmpsit me de aquis multis;
erípuit me de inimícis meis fortíssimis, †
et ab his qui odérunt me, *

qui confortáti sunt super me.

Oppugnávérunt me in die afflictiónis meæ, *
et factus est Dóminus fulcíméntum meum;
et edúxit me in latitudinem, *
salvum me fecit, quóniam voluit me.

Ant. 3

Poissy MS, fo. 164^v; cf. AJ 2: 41 (OCO vacat)

VI
Tu pó- pu- lum hú-mi- lem sal- vá- sti a mor- te,
Re- démptor, atque supérba tu- o col-la pre-mis iá- cu- lo.
Ps. Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustí- ti- am me- am, *
et secúndum puritátem mánum meárum reddet mi- hi.

III

[Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam, *
et secúndum puritátem mánum meárum reddet mihi;]
quia custodívi vias Dómini, *

nec ímpie recessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo, *
et iustítias eius non reppuli a me;

et fui immaculátus cum eo, *
et observávi me ab *iniquitáte*.
Et retríbuit mihi Dóminus secúndum, *iustítiam meam*, *
et secúndum puritátem mánum meárum
in conspéctu oculórum eius.
Cum sancto **sanctus** eris, *
et cum viro innocénte *innocens* eris,
et cum elécto *eléctus* eris, *
et cum pérverso *cállidus* eris.
Quóniam tu pólum húmilem **salvum** fácies, *
et óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu accéndis lucérnam **meam**, **Dómine**; *
Deus meus illúminat ténebras **meas**.
Quóniam in te aggrédias **hóstium** turmas *
et in Deo meo transíliam murum.

V. Dómine Deus noster, converte nos.
R. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 217 (cf. OCO 412)

VIII b

Dómi-ne in cæ-lo mi-se-ri-córdi-a tu-a. Ps. Susúrrat
iníquitas ad ímpium in médio cordis e- ius; * non est timor Dei
ante óculos e- ius. [flex]

Psalmus 35

[Susúrrat iníquitas ad ímpium in médio cordis eius; *
non est timor Dei ante óculos eius.]

Quóniam blandítur ipsi in conspéctu eius, *
ut non invéniat iníquitátem suam et óderit.
Verba oris eius iníquitas et **dolus**, *
désiit intellégere, ut *bene ágeret*.

Iníquitátem meditátus est in cubíli suo, †
ástitit omni viæ non **bonæ**, *
malítiam autem *non odívit*.

Dómine, in cælo misericórdia tua, *
et véritas tua usque ad **nubes**;
iustitia tua sicut montes Dei, †
iudícia tua abýssus **multa**: *

hómines et iuménta salvábis, **Dómine**.
Quam pretiósia misericórdia tua, **Deus**! *

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuárum sperábunt;
inebriabúntur ab ubertáte domus **tuæ**, *
et torrénte voluptatis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons **vitæ**, *
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, *
et iustitiam tuam his qui *recto* sunt **corde**.

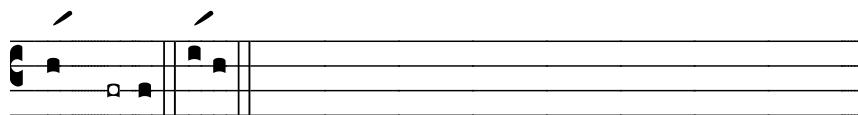
Non véniat mihi pes supérbiae, *
et manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operántur iníquitátem, *
expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. 2

AG 196 (cf. OCO 412)

IV b

Dómi-ne, magnus es tu, et præ-clá-rus in vir-tú-te
tu-a. C. Incí-pite Dómino in **týmpanis**, * cantáte Dómi-no in

cýmba-lis. [flex]

Canticum

cf. Iudt 16

[Incípite Dómino in týmpanis, *
cantáte Dómino in cýmbalis;]
modulámini illi psalmum **novum**, *
exaltáte et invocáte nomen eius.
Dóminus cónterens **bella**, *
Dóminus nomen est illi.
Hymnum cantémus **Dómino**, *
hymnum novum cantémus Deo **nostro**.
Adonái Dómine, magnus es tu †
et præclarus in virtúte **tua**, *
et quem superáre nemo potest.
Tibi sérviat omnis creatúra **tua**, *
quia dixísti, et **facta sunt**;
misísti spíritum tuum, et **creáta sunt**, *
et non est qui resístat voci **tuæ**.
Montes a fundaméntis movebúntur cum **aquis**, *
petræ sicut cera liquéscunt ante fáciem **tuam**.
Qui autem **timent te** *
magni erunt apud te per ómnia.

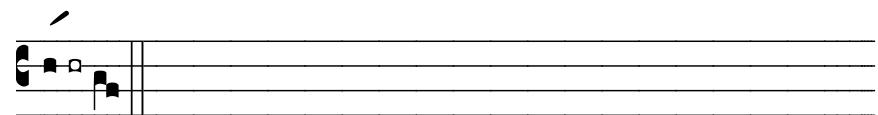
Ant. 3

AG 136 (cf. OCO 412)

VII a

Iu-bi-lá-te De-o in vo-ce exsul-ta- ti- ó-nis. Ps. Om-

nes gentes, pláudite mánibus, * iubiláte Deo in voce exsulta- ti-

ó- nis.

Psalmus 46

[Omnes gentes, pláudite mánibus, *
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.]
Quóniam Dóminus altíssimus, terríbilis, *
rex magnus super **omnem terram**.
Subiécit **pópulos nobis**, *
et gentes sub **pédibus nostris**.
Elégit nobis hereditátem **nostram**, *
glóriam Iacob **quem diléxit**.
Ascéndit **Deus in iúbilo**, *
et Dóminus in **voce tubæ**.
Psállite **Deo, psállite**; *
psállite regi **nostro, psállite**.
Quóniam rex omnis **terræ Deus**, *
psállite sapiénter.
Regnávit Deus **super gentes**, *
Deus sedet super sedem **sanctam suam**.
Príncipes populórum **congregáti sunt** *
cum pôpulo **Dei Abraham**,
quóniam Dei sunt **scuta terræ**: *
veheménter elevátus est.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 9–16 (Beth)

[In quo mundábit adulescéntior viam suam? *
In custodiéndo sermónes tuos.]
In toto corde meo **exquisívi te**, *
ne erráre me fáciás a præcéptis **tuis**.

In corde meo abscóndi elóquia tua, *
ut non peccem tibi.
Benedíctus es, Dómine; *
doce me iustificatiónes tuas.
In lábiis meis *
numerávi ómnia iudícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, *
sicut in ómnibus divítiiis.
In mandátis tuis exercébor, *
et considerábo vias tuas.
In iustificatióibus tuis delectábor, *
non oblivíscar sermónen tuum.

Psalmus 16 (I)

Exáudi, Dómine, iustítiam meam, *
inténde deprecationem meam.
Auribus pérçipe oratióne meam, *
non in lábiis dolósis.
De vultu tuo iudícium meum pródeat; *
óculi tui vídeant aequitátes.
Proba cor meum, et vísita nocte; †
igne me exámina, *
et non invénies in me iniquitátem.
Non transgréditur os meum ad ópera hóminum, *
propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis violénti.
Rétine gressus meos in sémitis tuis, *
ut non moveántur vestígia mea.
Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, Deus; *
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, *
qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
in déxtera tua.
Custódi me ut pupíllam óculi, †
sub umbra alárum tuárum prótege me *
a fácie impiórum qui me afflixérunt.

II

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, †
ádipem suum conclusérunt; *
os eórum locútum est supérbiam.

Incedéntes nunc circumdédérunt me, *
óculos suos statuérunt prosternere in terram.
Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad prædam, *
et sicut cátuli leónis recubántis in ábditis.
Exsúrge, Dómine, préveni eum, supplánta, eum; *
éripe ánimam meam ab ímpio frámea tua,
a mórtuis manu tua, Dómine, *
a mórtuis quorum defécit pórtio vitæ.
De recónditis tuis adímples ventrem eórum, *
saturéntur filii, et dimíttant relíquias párvulis suis.
Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam, *
satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo.

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 151 (cf. OCO 412)

VIII b

Il-lumi-ná-ti-o me-a, et sa-lus me-a, Dómi-nus.

Ps. Dóminus illuminátio mea et salus me-a, * quem timé-bo?

Psalmus 26: 1-6

[Dóminus illuminátio mea et salus mea, *
quem timébo?]
Dóminus protéctor vitæ meæ, *
a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, *
ut edant carnes meas;
qui tribulant me et inimíci mei, *
ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, *
non timébit cor meum;
si exsúrgat advérsum me prælrium, *
in hoc ego sperábo.

Unum pétii a Dómino, hoc requíram: *

ut inhábitem in domo Dómini omnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini, *
et vísitem templum eius.

Quóniam occultábit me in tentório suo, in die malórum. †

Abscóndet me in abscondito tabernáculi sui, *
in petra exaltábit me.

Et nunc exaltátur caput meum *

super inimícos meos in circúitu meo.

Immolábo in tabernáculo eius hóstias vociferatiónis, *

cantábo et psalmum dicam Dómino.

Ant. 2

OHS 226 (cf. OCO 412)

IV a

Credo vi-dé- re bona Dómi-ni in terra vi-vénti- um.

Ps. Exáudi Dómine, vocem meam qua clamá- vi, * miserére me-i

et ex-áudi me. [flex]

II

[Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi, *

miserére mei et exáudi me.]

De te dixit cor meum: †

« Exquírite fáciem eius »; *

fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me, *

ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus es tu, ne me reícas, *

neque derelíngas me, Deus salútis meæ.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me, *

Dóminus autem assúmpsit me.

Osténde mihi, Dómine, viam tuam, *

et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ániam tribulántium me; †

quoniam insurrexérunt in me testes iníqui, *

et qui violéntiam spirant.

Credo vidére bona Dómini *

in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age, *

et confortéetur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. 3

PM 372 (OCO 412)

VIII a

Christo da-tus est princi-pá-tus et honor re-gni:
omnis pó-pu-lus, tri-bus et lin-guæ sérví- ent e- i in æ-
ténum. C. Grá- ti- as agámus Deo Pa-tri, * qui dignos nos fecit
in partem sortis sanctó-rum in lúmi-ne. [flex]

Canticum

Col 1: 12–20

[Grátias agámus Deo Patri, *

qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine,]

qui eríput nos de potestáte tenebrárum *

et tránstulit in regnum Fílii dilectiόnis suæ,

in quo habémus redemptiόnem per sanguinem eius, *

remissiónen peccatórum.

Qui est imágó Dei invisibilis, *

primogénitus omnis creatúræ;

quóniam in ipso cóndita sunt univérsa †
 in cælis et in terra, *
 visibília et invisibília,
 sive throni sive dominatiónes *
 sive principátus sive potestátes:
 ómnia per ipsum et in ipso créata sunt, †
 et ipse est ante omnes, *
 et ómnia in ipso constant.
 Et ipse est caput cörperis Ecclésiæ, †
 qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *
 ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;
 quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, *
 et per eum reconciliare ómnia in ipsum,
 pacíficans per sanguinem crucis eius *
 sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

FERIA V HEBDOMADÆ I

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AG 425 (OCO vacat)

I c

Factus est adiutor meus, Deus meus. Ps. Deus, impolluta via ei-us, eloquia Domini igne ex-a-miná- ta; * pro-
 téctor est omnium speránti- um in se.

Psalmus 17, IV

[Deus, impolluta via eius,
 eloquia Domini igne examinata; *
 protector est omnium sperantium in se.]
 Quóniam quis Deus præter Dóminum? *
 aut quæ munítio præter Deum nostrum?
 Deus qui præcínxit me virtute, *
 et pósuit immaculátam viam meam;
 qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, *
 et super excélsa státuit me;
 qui docet manus meas ad prælium, *
 et tendunt arcum zéreum bráccchia mea.

Ant. 2

Poissy MS fo. 165v; AJ 2: 43 (OCO vacat)

VIII a

Auxí- li- um no-bis, Salvá- tor, mit- te sa-lú- tis,
et trí-bu- ens vi- tae témpo- ra per- pé- tu- o. Ps. Et dedísti
mihi scutum salútis tu-æ, et déxtera tua suscépit me, * et man-
suetúdo tua educávit me.

V

[Et dedísti mihi scutum salútis tuæ,
et déxtera tua suscépit me, *
et mansuetúdo tua educávit me.]

Dilatásti gressus meos **subtus** me, *
et non sunt infirmáta vestígia **mea**.

Persequébar inimícos meos et comprehendébam illos, *
et non convertébar, *donec defícerent*.

Confringébam illos nec pótérant stare, *
cadébant subtus *pedes meos*.

Et præcinxísti me virtúte ad **bellum**, *
et supplantásti insurgéntes *in me subtus me*.

Et inimícos meos dedísti mihi **dorsum**, *
et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, *
ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminui eos ut púlverem ante fáciem **venti**, *
ut lutum plateárum contrívi eos.

Eripuísti me de contradictionibus **pópuli**, *
constituísti me in *caput géntium*.

Pópulus quem non cognóvi servívit **mihi**, *
in audítu auris obœdívit **mihi**.

Fílii aliéni blandíti sunt **mihi**
fílii aliéni inveteráti sunt, *
contremuérunt in ábditis suis.

Ant. 3

AM 22 (cf. OCO 412)

VII b

Vi-vit Dómi-nus et be-ne-díc-tus De- us sa- lú- tis me-
æ. Ps. Vivat Dóminus, et benedíctus Adiú-tor me- us, * et ex-
altétur Deus salú- tis me- æ. [flex]

VI

[Vivat Dóminus, et benedíctus Adiútor meus, *
et exaltétur Deus salútis meæ.]

Deus qui das vindictas **mihi**,
et subdis **pópulos sub me**; *
liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in **me** exáltas me, *
a viro iníquo éripis me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus, **Dómine**, *
et nómini tuo **psalmum dicam**,

magníficans salútes regis sui,
et fáciens misericórdiam **chrísto suo**, *
David et sémini eius usque in sáculum.

¶. Audíte verbum Dómini, gentes.

¶. Et annuntiáte illud in fínibus terræ.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 64^r; AJ 1:64 (cf. OCO 412)

VIII a

Quó-ni- am in te confí-dit á- nima me- a. Ps. Miseré-
re mei, Deus, miserére me- i, * quóniam in te cónfugit ánima
me- a. [flex]

Psalmus 56

[Miserére mei, Deus, miserére mei, *
quóniam in te cónfugit ánima mea;]
et in umbra alárum tuárum confúgiam, *
donec tránseant insídiæ.
Clamábo ad Deum altíssimum, *
Deum qui benefécit mihi.
Mittet de cælo, et liberábit me; †
dabit in opprórium conculcántes me. *
Mittet Deus misericórdiam suam et veritátem suam.
Anima mea recúmbit in médio catulórum leónum, *
devorántium fílios hóminum.
Dentes eórum arma et sagíttae, *
et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cælos, Deus, *
super omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis, *
et incurvávit se ánima mea;
fodérunt ante fáciem meam fóveam, *
et ipsi incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, †
parátum cor meum; *
cantábo et psalmum dicam.
Exsúrge, glória mea, †
exsúrge, psaltérium et cíthara, *
excitábo auróram.
Confitébor tibi in pólulis, Dómine, *
et psalmum dicam tibi in natióibus,
quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, *
et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos, Deus, *
super omnem terram glória tua.

Ant. 2

AM 63 (OCO 412)

IV a

Pó- pu-lus me- us, a- it Dómi-nus, bo-nis me- is a-dim-
plé-bi-tur. C. Audí-te verbum Dómi-ni, gen-tes, * et annuntiáte in
ínsu-lis, quæ procul sunt.

Canticum

Jer 31: 10–14

[Audíte verbum Dómini, gentes, *
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,]
et dícite: « Qui dispérsit Israël, congregábit eum, *
et custódet eum sicut pastor gregem suum ».
Redémit enim Dóminus Iacob, *
et liberávt eum de manu potentióris,
et vénient et laudábunt in monte Sion, *
et cónfluent ad bona Dómini
super fruménto et vino et óleo *
et fetu pécorum et armentórum,

erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, *
et ultra non esúrient.
Tunc létabitur virgo in **choro**, *
iúvenes et senes simul;
et convértam luctum eórum in **gáudium** *
et consolábor eos et létificábo a dolóre suo
et inebriábo ániam sacerdótum pinguédine, *
et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. 3

AG 284 (cf. OCO 412)

I b

Magnus Dómi-nus et laudá-bi- lis nimis, et magni-tú-
di-nis e- ius non est fi-nis. Ps. Magnus Dóminus et lau-dábi-lis
ni- mis, * in civitáte De- i no-stri. [flex]

Psalmus 47

[Magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
in civitáte Dei nostri.]
Mons sanctus eius collis speciósus, *
exultátio univérsæ terræ.
Mons Sion, extréma aquilónis, *
cítas regis magni.
Deus in dómibus eius notus *
factus est ut refúgium.
Quóniam ecce reges congregáti sunt, *
convenérunt in unum.
Ipsi cum vidérunt, sic admiráti sunt, *
conturbáti sunt, diffugérunt;

illic tremor apprehéndit eos, *
dolóres ut parturiéntis.
In spíritu oriéntis *
cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vidimus in civitáte Dómini virtútum, †
in civitáte Dei nostri; *
Deus fundávit eam in aetérnum.
Recogitámus, Deus, misericórdiam tuam *
in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, †
sic et laus tua in fines terræ; *
iustitia plena est déxtera tua.
Lætetur mons Sion, †
et exsúltent fíliæ Iudæ *
propter iudícia tua.
Circúmdate Sion et complectímini eam, *
numeráte turres eius.
Pónite corda vestra in virtúte eius, †
et percúrrrite domos eius, *
ut enarrétis in progénie álera.
Quoniam hic est Deus, Deus noster †
in aetérnum et in sǽculum sǽculi: *
ipse ducet nos in sǽcula.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 17–24 (Ghimel)

[Bénéfac servo tuo, et vivam, *
et custódiam sermónen tuum.]
Revéla óculos meos, *
et considerábo mirábilia de lege tua.
Incola ego sum in terra, *
non abscóndas a me præcépta tua.
Defécit ánima mea in desiderando iudícia tua *
in omni témpore.

Increpásti supérbos; *
maledícti qui errant a præcéptis **tuis**.
Aufer a me opprórium et contémptum, *
quia testimónia tua servávi.
Etsi príncipes sedent, et advérsus me loquúntur, *
servus tamen tuus exercétur in iustificatióibus **tuis**.
Nam et testimónia tua delectátio **mea**, *
et consílium meum iustificatiónes **tuæ**.

Psalmus 24 (I)

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam, *
Deus meus, in te confídó: non erubéscam.
Neque exsúltent super me inimíci **mei**, *
étenim univérsi qui sústinent te non *confundéntur*.
Confundántur infidéliter agéntes *
propter vanitátem.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, *
et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua et doce *me*, †
quia tu es Deus salútis **meæ**, *
et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, *
et misericordiárum tuárum, quóniam a *sáculo* sunt.
Peccáta iuventútis **meæ** et delícta mea ne memíneris; †
secúndum misericórdiam tuam meménto **mei** tu, *
propter bonitátem **tuam**, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus, *
propter hoc peccatóres viam docébit;
díriget mansuétos in iudício, *
docébit mites vias suas,
Univérsae viæ Dómini misericórdia et véritas *
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto **meo**; *
multum est enim.

II

Quis est homo qui timet Dóminum? *
Docébit eum viam quam éligat.

Anima eius in bonis *demorábitur*, *
et semen eius hereditábit terram.
Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus **eum**, *
ut testaméntum suum maniféstet illis.
Oculi mei semper ad Dóminum, *
quóniam ipse evéllet de láqueo pedes **meos**.
Résponce in me, et miserére **mei**, *
quia únicus et pauper sum ego.
Diláta angústias cordis **mei**, *
et de necessitáribus meis érue me.
Vide humilitátem meam et labórem **meum**, *
et dimítte univérsa delícta **mea**.
Résponce inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, *
et ódio crudéli odérunt me.
Custódia ánimam meam, et érue me; *
non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntia et æquitas custódiant me, *
quia sustínui te.
Líbera, Deus, Israël *
ex ómnibus tribulatióibus suis.

Ad Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

OHS 227 (OCO 412)

VIII a

Domi-ne abstra-xi-sti ab ín-fe- ris á-nimam me-am.

Ps. Exaltábo te, Dómine, quóniam extra-xi-sti me, * nec delectá- sti inimícos me- os super me.

Psalmus 29

[Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me, *
nec delectásti inimícos meos super me.]
Dómine Deus meus, clamávi **ad** te, *
et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **meam**, *
vivificásti me, ut non descénderem in lacum.
Psállite Dómino, sancti **eius**, *
et confitémini memoriæ sanctitatis **eius**.
Quóniam ad moméntum indignátio **eius**, *
et per vitam volúntas **eius**.
Ad vésperum demoráтур fletus, *
ad matutínum létitia.
Ego autem dixi in securitáte **mea**: *
« Non movébor in aetérnum ».
Dómine, in voluntáte **tua** *
præstítisti monti **meo** virtútem;
avertísti fáciem tuam **a me**, *
et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábam, *
et ad Deum meum deprecábar.
Quæ útilitas in sanguine **meo**, *
dum descéndo in corruptióne?
Numquid confitébitur tibi **pulvis**, *
aut annuntiábit veritátem tuam?
Audi, Dómine, et miscrére **mei**, *
Dómine, esto mihi adiútor.
Convertísti planctum meum in choros **mihi**, *
concidísti saccum meum, et accinxísti me létitia,
ut cantet tibi glória mea, et non táceat. *
Dómine Deus meus, in aetérnum confitébor tibi.

Ant. 2

AJ 2: 658 (cf. OCO 412)

III a

Læ-támi-ni in Dómino, et ex-ultá-te iusti, et glo-

ri- ámi-ni omnes recti corde. Ps. Be- átus cui remíssa est in-
íqui-tas, * et obtéctum est peccá- tum. [flex]

Psalmus 31

[Beátus cui remíssa est iníquitas, *
et obtéctum est peccátum.]
Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum, *
nec est in spíritu eius dolus.
Quóniam tacui, inveteravérunt ossa **mea**, *
dum rugírem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me **manus tua**, *
immutátus est vigor meus in ardóribus aëstátis.
peccátum meum cónignum **tibi feci**, *
et delíctum meum non abscondi.
Dixi: « Confitébor advérsum me iniquitátem **meam Dómino** ». *
Et tu remisísti impietátem peccáti **mei**.
Propter hoc orábit ad te **omnis sanctus** *
in témpore opportúno.
Et in dilúvio aquárum multárum *
ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me; *
exsultatióibus salútis circúmdabis me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via qua gradiéris; *
firmábo super te óculos meos.
Nolíte fíeri sicut equus et **mulus**, *
quibus non est intelléctus in camo et freno;
si accédis ad **constringéndum**, *
non apprójmant ad te.
Multi dolóres ímpii, *
sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino et exsultáte, **iusti**, *
et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. 3

AG 998 (cf. OCO 412)

I b

De-dit e- i Dómi-nus po-testá-tem et honó-rem et re-
gnum, et omnes pópu-li, tri-bus et linguæ i- psi sérvient.

C. Grá-ti- as á-gimus ti- bi, * Dómine De- us omnípotens.

Canticum

cf. Ap 11, 12

[Grátias ágimus tibi, *

Dómine Deus omnípotens,]

qui es et qui eras et qui ventúrus es; *

quia accepísti virtútem tuam magnam et regnásti.

Et irátæ sunt gentes, *

et advénit ira tua et tempus mortuórum iudicári,
et réddere mercédem servis tuis, prophétis et sanctis, *

et timéntibus nomen tuum, pusílis et magnis.

Nunc facta est salus et virtus et regnum Dei nostri *

et potéstas Christi eius,

quia proiectus est accusátor frátrum nostrórum, *

qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri

die ac nocte;

et ipsi vicérunt eum propter ságuinem Agni *

et propter verbum testimónii sui;

et non dilexérunt ánimás suas *

usque ad mortem.

Proptérea lætámini, cæli, *

et qui habitátis in eis.

FERIA VI HEBDOMADÆ I

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AG 470 (OCO vacat)

VIII a

Iusti-fi-cé- ris, Dómi-ne, in sermó-ni-bus tu- is, et vin-
cas cum iu-di-cá-ris. Ps. Iúdica, Dómine, iudicántes me; * impú-
gna impugnántes me. [flex]

Psalmus 34, I

[Iúdica, Dómine, iudicántes me; *
impúgna impugnántes me.]Apprehénde clípeum et scutum,
et exsúrge in adiutorium mihi. *

Dic ánimæ meæ: « Salus tua ego sum ».

Anima autem mea exsultábit in Dómino,*
et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: *

« Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortíorum eius, *
egénum et páuperem a diripéntibus eum ».

Surgéntes testes iníqui, *

quæ ignorábam, interrogábant me;
retribuébant mihi mala pro bonis, *
desolátio est ánimæ meæ.

Ant. 2

AG 460 (cf. OCO 413)

VIII a

Iúdi-ca causam me- am; de- fénde, qui- a po-tens
es, Dómi-ne. Ps. Ego autem, cum infirmaré-n-tur, * induébar ci-
lí-ci- o. [flex]

II

[Ego autem, cum infirmaréntur, *
induébar cilício,]
humiliábam in ieíunio ánimam meam, *
et orátko mea in sinu meo convertebátur.
Quasi cum próximo et quasi cum fratre meo ambulábam, *
quasi lugens matrem contristátus incurvábam.
Cum autem vacillárem, lætati sunt et convenérunt; *
convenérunt contra me percutiéntes, quos ignorábam.
Diripuerunt, et non desistébant;
tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne, *
frenduérunt super me déntibus suis.

Ant. 3

OHS 39 (OCO vacat)

I c

Exsúrge, Dómi-ne, et iú-di-ca causam me- am. Ps. Dó-
mine, quándiu aspí-ci- es? Restítue ánimam meam a maligni-tá-

te e- ó- rum, * a leónibus úni-cam me- am.

III

[Dómine, quándiu aspícies?

Restítue ánimam meam a malignitáte eórum, *
a leónibus únicam meam.]Confitébor tibi in ecclésia magna, *
in pôpulo multo laudábo te.Non supergáudeant mihi inimíci mei mendáces, *
qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.Vidísti, Dómine, ne síleas; *
Dómine, ne discédas a me.Exsúrge et evígila ad iudícium meum, *
Deus meus et Dóminus meus, ad causam meam.Exsúltent et læténtur, qui volunt iustítiam meam, *
et dicant semper: « Magnificétur Dóminus,
qui vult pacem servi sui ».Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, *
tota die laudem tuam.

¶ Véniat super me misericórdia tua, Dómine.

¶ Salutáre tuum, secúndum elóquium tuum.

Ad Laudes matutinas**PSALMODIA**

Ant. 1

AG 141 (cf. OCO 413)

Mi-se-ré- re me- i, De- us, secúndum magnam mi-se- ri-

córdi- am tu- am. *Ps.* et secúndum multitúdinem miseratiónum
tu- á- rum * dele iniquítá-tem **me-** am.

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
dele iniquítátem meam.]

Amplius lava me ab iniquitáte **mea**, *
et a peccáto **meo** munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra *me* est semper.
Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram te feci,
ut iustus inveniáris in senténtia **tua** *
et æquus in iudício **tuo**.
Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me **mater mea**.
Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audíre me fácies gáudium et lætítiam, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**, *
et omnes iniquitátes **meas** dele.
Cor mundum crea in me, **Deus**, *
et spíritum firmum innova in viscéribus **meis**.
Ne proícias me a fácie **tua**, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris **tui**, *
et spíritu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vias **tuas**, *
et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**, *
et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.
Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem **tuam**.
Non enim sacrificio delectáris, *
holocáustum, si ófferam, *non* placébit.
Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non* despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
ut aedificéntur muri Ierúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiōnes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre *tuum* vítulos.

Ant. 2

AG 241 (cf. OCO 413)

In Dómino iusti-fi-cá-bi-tur et laudá-bi-tur omne semen Isra- ēl. C. Ve-re tu es Deus abscónditus, * Deus Isra- ēl salvá-tor. [flex]

Canticum

Is 45.15–25

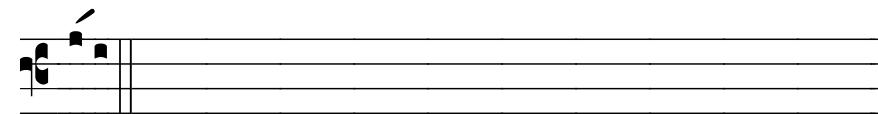
[Vere tu es Deus abscónditus, *
Deus Israél salvátor.]
Confúsi sunt et erubuerunt omnes, *
simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.
Israël salvátus est in Dómino salúte ætéerna; *
non confundémini et non erubescétis
usque in sáculum sáculi.
Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, *
ipse Deus formans terram et fáciens eam, ipse plastes eius;

non in vanum creávit eam; †
ut habitaréetur formávit eam: *
« Ego Dóminus, et **non** est álius.
Non in abscondito locútus sum, *
in loco terræ **tenebróso**;
non dixi sémini Iacob: “Frustra quárite me”; *
ego Dóminus loquens iustítiā, annúntians **recta** ».
Congregámini et veníte et accédite **simul**, *
qui salváti estis ex **géntibus**:
nesciérunt qui levant lignum sculptúræ **suæ** *
et rogant deum **non salvántem**.
Annuntiáte et veníte et consiliámini **simul**: *
« Quis audítum fecit hoc ab início, ex tunc prædixit illud?
numquid non ego Dóminus, †
et non est ultra Deus **absque** me? *
Deus iustus et salvans **non** est **præter** me.
Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines **terræ**, *
quia ego Deus, et **non** est álius.
In memetíspo iurávi; †
egrediétur de ore meo iustitiæ **verbum** *
et **non revertéatur**;
quia mihi curvábitur omne **genu**, *
et iurábit **omnis lingua**.
Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustitiæ et **impérium**; *
ad eum vénient et confundéntur omnes qui repúgnant ei.
In Dómino iustificábitur et laudábitur *
omne semen Israél ».

Ant. 3

AJ 1: 69, cf. Poissy MS, fo. 66^v (cf. OCO 413)

Iu-bi-lá-te De-o, omnis terra. Ps. servíte Dómino in
1æ-tí- ti- a; introíte in conspéctu e- ius * in exsulta-ti- ó-ne.

[flex]

Psalmus 99

[Iubiláte Dómino, omnis terra, *
† servíte Dómino in lætitia;
introíte in conspéctu eius *
in exsultatiōne.]

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; †
ipse fecit nos, et ipsius **sumus**, *
póplus cius et oves **páschuæ** eius.

Introíte portas eius in confessiōne, †
átria eius in **hymnis**, *
confitémini illi, benedícite **nómini** eius.

Quóniam suávis est Dóminus; †
in æténum misericórdia eius, *
et usque in generatiōnem et generatiōnem véritas eius.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 25–32 (Daleth)

[Adhésit púlveri áнима mea; *
vivífica me secúndum verbum tuum.]

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me; *
doce me iustificatiōnes **tuas**.

Viam mandatórum tuórum fac me intellégere, *
et exercébor in mirabílibus **tuis**.

Lacrimáta est áнима mea præ mæróre; *
éridge me secúndum verbum **tuum**.

Viam mendácií avérte a me, *
et legem tuam da mihi benígne.

Viam veritatis elegi, *
iudicia tua proposui mihi.
Adhesi testimoniis tuis, Dómine; *
noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum curram, *
quia dilatasti cor meum.

Psalmus 25

Iúdica me, Dómine, †
quóniam ego in innocéntia mea ingrüssus sum, *
et in Dómino sperans non infirmábor.
Proba me, Dómine, et tenta me; *
ure renes meos et cor meum.
Quóniam misericordia tua ante óculos meos est, *
et ambulávi in veritáte tua.
Non sedi cum viris vanitatis, *
et cum occúlte agéntibus non introibo.
Odívi ecclésiam malignántium, *
et cum ímpiis non sedébo.
Lavábo in innocéntia manus meas, *
et circúmdabo altare tuum, Dómine,
ut audítas fáciam voces laudis, *
et enárrerem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi habitaculum domus tuæ, *
et locum habitatiónis gloriæ tuæ.
Ne colligas cum ímpiis ánimam meam, *
et cum viris sanguinum vitam meam.
In quorum máníbus iniquitátes sunt, *
déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingrüssus sum, *
rédime me et miseré mei.
Pes meus stetit in dirécto, *
in ecclésiis benedícum Dómino.

Psalmus 27: 1-3, 6-9

Ad te, Dómine, clamábo; *
Deus meus, ne síleas a me.
Nequando táceas a me, *
et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi vocem deprecatiónis meæ, dum clamo ad te, *
dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus, *
et cum operántibus iniquitátem.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, *
mala autem in córdibus eórum.
Benedíctus Dóminus, †
quoniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ; *
Dóminus adiútor meus et protéctor meus,
in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum, †
et exsultávit cor meum, *
et in cántico meo confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebi suæ, *
et refúgium salvatiónum christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, et bénedic hereditati tuæ, *
et pasce eos et extólle illos usque in ætérum.

Ad Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 352v (cf. OCO 413)

II

Sa-na, Dómi-ne, á-nimam me- am, qui- a peccá- vi
ti-bi. Ps. Be- á-tus qui intéllegit de egé- no, * in die mala libe-
rá-bit e- um Dóminus. [flex]

Psalmus 40

[Beátus qui intéllegit de egéno, *
in die mala liberábit eum Dóminus.]

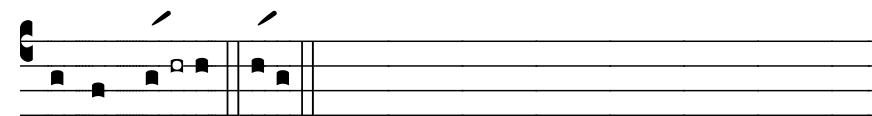
Dóminus servábit eum, et vivificábit **eum**, †
 et beátum fáciet eum in **terra**, *
 et non tradet eum in fauces inimicórum eius.
 Dóminus opem feret illi super lectum doloris eius; *
 univérsum stratum eius versábis in infirmitáte eius.
 Ego dixi: « Dómine, miseré **mei**; *
 sana ániam meam, quia peccávi **tibi** ».
 Inimíci mei dixerunt mala **mihi**: *
 « Quando moriétur, et períbit nomen eius? »
 Et si ingrediebátur, ut visitáret, vana loquebátur; †
 cor eius congregábat iniquitátem sibi, *
 egrediebátur foras et **detrahébat**.
 Simul advérsus me susurrábant omnes inimíci **mei**; *
 advérsus me cogitábant mala **mihi**
 « Malefícium effúsum est in eo; *
 et qui decúmbit non adíciet ut **resúrgat** ».
 Sed et homo pacis meæ, in quo sperávi, *
 qui edébat panem meum, levávit contra me *calcáneum*.
 Tu autem, Dómine, miseré **mei**; *
 et resúscita me, et retríbuam **eis**.
 In hoc cognóvi quóniam voluísti me, *
 quia non gaudébit inimícus meus super me;
 me autem propter innocéntiam suscepísti, *
 et statuísti me in conspéctu tuo in *aetérnum*.
 Benedíctus Dóminus Deus Israël *
 a século et usque in sáculum. Fiat, fiat.

Ant. 2

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 60^v (cf. OCO 413)

I c

Ad-iú-tor in tri-bu-la-ti- ó-ni-bus. Ps. De-us est nobis
re-fú-gi- um et vir- tus, * adiutórium in tribulatióibus invén-

tus est ni-mis. [flex]

Psalmus 45

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
 adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.]
 Proptérea non timébimus, dum turbábitur **terra**, *
 et transferéntur montes *in cor maris*.
 Fremant et intuméscant aquæ eius, *
 conturbéntur montes in elatióne eius.
 Flúminis rivi lætíficaiit civitátem **Dei**, *
 sancta tabernácula Altíssimi.
 Deus in médio eius, non commovébitur; *
 adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
 Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; *
 dedit vocem suam, liquefácta est **terra**.
 Dóminus virtútum nobíscum, *
 refúgium nobis **Deus Iacob**.
 Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
 quæ pósuit prodígia super terram.
 Auferet bella usque ad finem terræ, †
 arcum cónteret et confrínget arma, *
 et scuta combúret igni.
 Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
 exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
 Dóminus virtútum nobiscum, *
 refúgium nobis **Deus Iacob**.

Ant. 3

MG 58 (cf. OCO 413)

IV a

Omnes gentes, quascumque fe-cí-sti, vé- ni- ent, et

a-do-rá-bunt coram te, Dómi-ne. C. Magna et mirabília sunt
ó-pe-ra tu- a, * Dómine De- us omní- po- tens. [flex]

Canticum

Ap 15:3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *

Dómine Deus omnípotens:]

iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *

rex sæculórum.

Quis non timébit te, Dómine, *
et magnificábit nomen tuum?quia solus pius es, †
quóniam omnes gentes vénient et adorábunt
in conspéctu tuo, *
quóniam iudicia tua manifésta sunt.

SABBATUM HEBDOMADÆ I

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

cf. PM 239 (OCO 413)

VIII a

Læ-té- tur cor quæ-rénti- um Dómi-num. Ps. Confi-té-

mini Dómino et invocáte nomen e- ius, * annuntiáte inter gentes
ópe-ra e- ius.

Psalmus 104

[Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, *

annuntiáte inter gentes ópera eius.]

Cantáte ei et psállite ei, *

meditámini in ómnibus mirabílibus eius.

Laudámini in nómine sancto eius, *

lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quérите Dóminum et poténtiam eius, *

quárite fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium eius quæ fecit, *
prodígia eius et iudícia oris eius.Semen Abraham, servi eius, *
fílii Iacob, elécti eius.Ipse Dóminus Deus noster; *
in univérsa terra iudícia eius.Memor fuit in seéculum testaménti sui, *
verbi quod mandávit in mille generatioñes,

quod dispósum cum **Abraham**, *
et iuraménti sui ad **Isaac**.
Et státuit illud Iacob in **præceptum**, *
et Israél in testaméntum **ætérum**,
dicens: « Tibi dabo terram **Chánaan** *
funículum hereditatis **vestræ** ».
Cum essent número **brevi**, *
paucíssimi et peregríni in ea,
et pertransírent de gente in **gentem**, *
et de regno ad pópulum álterum,
non permísit hóminem nocére **eis**, *
et corrípuit pro **eis** **reges**:
« Nolíte tángere christos **meos**, *
et in prophétis meis nolíte **malignári** ».

Ant. 2

OHS 36 (OCO vacat)

II

[Et vocávit famem super terram, *
et omne báculum panis contrívit.]
Misit ante eos **virum**, *
in servum venúmdatus est **Ioseph**.
Strinxérunt in compédibus **pedes** eius, *
in ferrum intrávit **collum** eius,
donec veníret **verbum** eius, *
elóquium Dómini purgáret eum.

Misit rex et **solvit eum**, *
princeps populórum, et dimísit eum;
constítuit eum dómum **domus suæ**, *
et príncipem omnis possessiónis **suæ**.
Ut erudíret príncipes eius sicut **semetípsum**, *
et senes eius prudéntiam docéret.

Ant. 3

AJ 1: 69, cf. Poissy MS, fo. 66^v (OCO vacat)

III

[Et intrávit Israél in Aegýptum, *
et Iacob peregrínus fuit in terra Cham.]
Et auxit pópulum suum **vehéménter**, *
et confortávit eum super **inimícos** eius.
Convértilt cor eórum, ut odírent pópulum eius, *
et dolum fácerent in servos eius.
Misit Móysen servum **suum**, *
Aaron quem elégít ipse.
Pósuit in eis verba signórum suórum *
et prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras et **obscurávit**, *
et restitérunt sermóníbus eius.
Convértilt aquas eórum in **ságuinem**, *
et occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum **rana**s *
in penetrálibus **regum ipsórum**.
Dixit et venit **cœnomyía**, *
et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
Pósuit plúvias eórum **grándinem**, *
ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum et ficúlneas eórum, *
et contrívit lignum fínium eórum.
Dixit et venit locústa, *
et bruchus cuius *non erat númerus*,
et comédit omne fenum in terra eórum, *
et comédit fructum *terrae eórum*.
Et percússit omne primogénitum in *terra eórum*, *
primítias omnis róboris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro; *
et non erat in tríbubus eórum infírmus.
Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum, *
quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem, *
et ignem, ut lucéret *eis per noctem*.
Petíerunt et venit cotúrnix, *
et pane cæli saturávit eos.
Dirúpit petram et fluxérunt aquæ, *
abiérunt in sicco flúmina.
Quóniam memor fuit verbi sancti *sui* *
ad Abraham púerum *suum*.
Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, *
eléctos *suos* in lætitia.
Et dedit illis regiónes géntium, *
ét labóres populórum possedérunt,
ut custódiant iustificatiónes eius, *
et leges eius servent.

℣. Annúntiat Dóminus verbum suum Iacob.
℟. Iustítias et iudícia sua Israël.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

PM 272 (OCO 413)

I b

Da mi- hi intellé-ctum et scru- tá-bor, Dómi-ne, le-

gem tu- am. Ps. Clamávi in toto corde, exáudi me, Dómine; *
iustificatiónes tu- as servá- bo.

Psalmus 118: 145–152 (Koph)

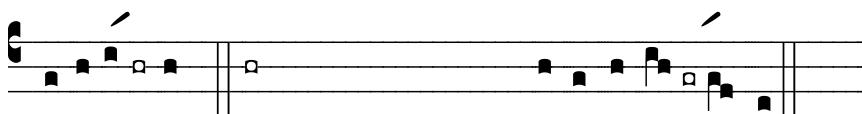
[Clamávi in toto corde, exáudi me, Dómine; *
iustificatiónes tuas servábo.]
Clamávi ad te, salvum **me** fac, *
ut custódiam testimónia tua.
Prævéni dilúculo et clamávi, *
in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi **mei** vigílias, *
ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tua, Dómine, *
secúndum iudícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me in malítia, *
a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine, *
et ómnia præcépta tua véritas.
Ab início cognóvi de testimóniis tuis, *
quia in æternum fundásti ea.

Ant. 2

AV 130 (OCO 413)

IV a

For-ti-tú-do me- a: et laus me- a Dóminus, et factus est
mi- hi in sa-lú-tem. C. Cantémus Dómino; † glorióse enim ma-

gni-ficátus est: * equum et ascensórem de-ié-cit in **ma-** re.

Canticum

cf. Ex 15

[Cantémus Dómino; †

glorióse enim magnificátus est: *

equum et ascensórem deiécit in mare.]

Fortitúdo mea et laus **mea Dóminus**, *

et factus est *mihi* in salútem;

iste Deus meus, et glorificábo eum; *

Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor; †

Omnípotens nomen eius. *

Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in **mare**.

In spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; †

stetit *unda fluens*, *

congregátæ sunt abýssi in *médio mari*;

dixit inimícus: « Pésequar et comprehéndam; *

dívidam spólia, implébitur anima **mea**,

evaginábo gládium **meum**, *

interfíciat eos manus **mea** ».

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos **mare**; *

submérisi sunt quasi plurpbum in *aquis* veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? †

quis símilis tui, magníficus in *sanctítate*, *

terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos **terra**. *

Dux fuísti in misericórdia tua pôpulo, *quem redemísti*:
et portásti eum in fortitúdine **tua** *

ad habitáculum sanctum **tuum**.

Introducés eos, et plantábis in monte hereditátis **tuæ**, *

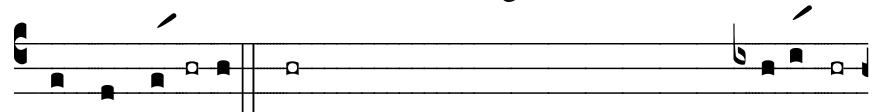
firmíssimo habitáculo tuo, quod operá tus es, Dómine,
sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus **tuæ**. *

Dóminus regnábit in ætérnum et **ultra**.

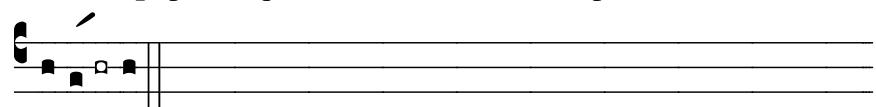
Ant. 3

I c Laudá- te Dómi-num, omnes gentes. Ps. † collaudáte eum,

omnes pópu-li; quóniam confirmáta est super nos misericórdi-

a e- ius.

Psalmus 116

[Laudáte Dóminum, omnes gentes, *

† collaudáte eum, omnes pópuli;

quóniam confirmáta est super nos misericórdia cius, *]

et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 33–40 (He)

[Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum, *
et servábo eam semper.]

Da mihi intelléctum, et servábo legem **tuam**, *
et eustódiam illam in toto *corde meo*.

Deduc me in sémitam præceptórum tuórum, *
quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia **tua**, *
et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, *
in via tua vivífica me.

AG 139 (cf. OCO 413)

Súscita servo tuo elóquium **tuum**, *
 quod est ad timórem **tuum**.
 Amove opprórium meum **quod** suspicátus sum, *
 quia iudícia tua iucúnda.
 Ecce concupívi mandáta tua; *
 in iustítia tua vivífica me.

Psalmus 33 (I)

Benedícam Dóminum in omni témpore, *
 semper laus eius in ore meo.
 In Dómino gloriábitur ánima **mea**, *
 áudiant mansuéti et *lacténtur*.
 Magnificáte Dóminum **mecum**, *
 et exaltémus nomen eius in *idípsum*.
 Exquisívi Dóminum, **et exaudívit** me, *
 et ex ómnibus terróribus meis eríput me.
 Respícite ad eum, et *illuminámini*, *
 et fácies vestræ non *confundéntur*.
 Iste pauper clamávit, †
 et Dóminus exaudívit **eum**, *
 et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit **eum**.
 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes **eum**, *
 et erípiet eos.
 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; *
 beátus vir qui sperat *in eo*.
 Timéte Dóminum, **sancti eius**, *
 quóniam non est inópia timéntibus **eum**.
 Dívites eguérunt et esuriérunt, *
 inquiréntes autem Dóminum non defícient *omni bono*.

II

Veníte, filii, audíte me: *
 timórem Dómini docébo vos.
 Quis est homo **qui** vult vitam, *
 díligit dies ut vídeat bonum?
 Próhibe linguam **tuam a malo**, *
 et lábia tua ne loquántur **dolum**.
 Divérte a malo **et fac bonum**, *
 inquíre pacem et perséquere **eam**.

Oculi Dómini super **iustos**, *
 et aures eius in clamórem *eórum*.
 Vultus autem Dómini super faciéntes **mala**, *
 ut perdat de terra memóriam *eórum*.
 Clamavérunt, et Dóminus exaudívit, *
 et ex ómnibus tribulatióibus *eórum* liberávit eos.
 Iuxta est Dóminus iis qui contrítos sunt **corde**, *
 et confráctos spíritu *salvábit*.
 Multae tribulatiónes iustórum, *
 et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
 Custódit ómnia **ossa** *eórum*, *
 unum ex his non conterétur.
 Interfíciat peccatórem malítia, *
 et qui odérunt iustum, puniéntur.
 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, *
 et non puniéntur omnes qui sperant *in eo*.

DOMINICA HEBDOMADÆ II

Ad I Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 298 (cf. OCO 372)

IV b

Si-on, no-li timé-re: ecce De-us tu-us vé-ni- et,
al-le- lú-ia. Ps. Lucérna pédibus meis verbum tu- um, * et lu-

men sémi-tis me- is.

Psalmus 118: 105–112 XIV (Nun)

[Lucérna pédibus meis verbum tuum, *
et lumen sémitis meis.]

*Jurávi et státui **
custodíre iudícia iustítiae **tuæ**.

Humiliátus sum usquequáque, **Dómine**; *
vivífica me secúndum verbum **tuum**.

Voluntária oris mei beneplácita sint, **Dómine**, *
et iudícia tua **doce** me.

Anima mea in mánibus **meis semper**, *
et legem tuam *non sum oblítus*.

Posuérunt peccatóres láqueum **mihi**, *
et de mandátis *tuis non errávi*.

Heréditas mea testimónia tua *in ætérnum*, *
quia exsultátio cordis **mei** sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes **tuas** *
in ætérnum, in finem.

HEBDOMADA II

Ant. 2

PM 42 (OCO 372)

II

Confortá-te ma-nus disso-lú-tas; confor-tá-mi- ni,
dí-ci-te: Ecce De-us no-ster vé-ni- et et salvá-bit nos,
alle- lú- ia. Ps. Consérva me, **De-** us, * quóniam sperá-vi **in** te.

[flex]

Psalmus 15

[Consérva me, Deus, *
quóniam sperávi in te.]

Dixi Dómino: « Dóminus meus **es** tu, *
bonum mihi non *est sine te* ».

In sanctos qui sunt in terra, ínclitos **viros**, *
omnis volúntas mea *in eos*.

Multiplicántur dolóres eórum *
qui post deos aliénos acceleravérunt.

Non effúndam libatiónes eórum de sanguínibus, *
neque assúmam nómina eórum in lábiis **meis**.

Dóminus pars hereditatís meæ et cálicis **mei**: *
tu es qui détines sortem **meam**.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; *
ínsuper et heréditas mea speciósas *est mihi*.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; *
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me *renes mei*.

Proponébam Dóminum in conspéctu meo **semper**, *
quóniam a dextris est mihi, non commovébor.

Propter hoc lætatum est cor meum, †
 et exsultaverunt præcordia mea; *
 insuper et caro mea requiescat in spe.
 Quóniam non derelinques animam meam in inférno, *
 nec dabis sanctum tuum videre corruptiōnem.
 Notas mihi fácies vias vitæ, †
 plenitúdinem lætitiae cum vultu tuo, *
 delectationes in déxtera tua usque in finem.

Ant. 3

AG 315 (cf. OCO 372)

I b
Lex per Moysen da-ta est: grá- ti- a et vé- ri- tas per
Ie-sum Chri-stum facta est. C. Christus Iesus, cum in forma De-
i es-set, * non rapínam arbitrárus est esse se æquá-lem De- o.
[flex]

Canticum

Phil 2:6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
 non rapínam arbitrárus est esse se æquálem Deo,]
 sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
 in similitúdinem hóminum factus *
 et hábitu invéntus ut homo.
 Humiliávit semetípsum †
 factus obcédens usque ad mortem, *
 mortem autem crucis.

Propter quod et Deus exaltávit illum †
 et donávit illi nomen, *
 quod est super omne nomen,
 ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
 cælestium, terréstrium et infernórum,
 et omnis lingua confiteátur *
 quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

LECTIO BREVIS

Ipse Deus pacis sanctíficet vos per ómnia, ut ínteger spíritus vester; et áнима et corpus sine queréla in advéntu Dómini nostri Iesu Christi servétur. Fidélis est qui vocávit vos, qui étiam fáciet.

In loco R̄ brev. cantari potest R̄ prolixum: AG 298 (POP 689)

V Ecce Dómi-nus vé-ni- et et omnes sancti e- ius
cum e- o, et e- rit in di- e
il- la lux ma- gna: et ex-í- bunt de Ie- rúsa-
lem sic- ut a- qua mun- da; et regná- bit Dómi- nus in
æ- térnū
* Su- per om-nes gen- tes.

V. Ecce Dómni-nus cum vir-tú-te vé-ni- et: et re-gnum in ma-nu e- ius et po-té-stas et im-pé- ri- um. * Su-per. [Gló-ri- a.] * Su-per.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1196) AG 299 (cf. OCO 372)

VII a

Ve- ni, Dó- mi- ne, vi-si- tár-e nos in pa-ce, ut læ-té- mur co-ram te corde perfécto. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Christum Dóminum, fratres caríssimi, ex Vírgine María natum,
húmiles deprecémur lætantésque vocémus: *Veni, Dómine Iesu.*
Fili Dei unigénite, qui ventúrus es ut verus ángelus testaménti,
— ac ut mundus te suscípiat et agnóscat.
Qui génitus in sinu Patris, incarnári venísti ex María Vírgine,
— ab omni corruptióne humánæ condiciónis nos élue.
Qui, vita cum sis, venísti mortem perférre,
— tríbue nobis nihil de mortis damnatioñe sentíre.

Et quia meces tua ad iudícium tecum vénet, píetas tua consuéta tunc
nobis occúrrat in múnere,
— quæ nostrum sólita est semper renovére languórem.
Christe Dómine, qui morte tua mórite tua mórtuis subvenísti,
— pro defúnctis nos orántes exáudi.
Pater noster *in tono solemni.*

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus: in tui occúrsum Fílii festinántes
nulla ópera terréni actus impédiant; sed sapiéntiæ cælestis eruditio
nos fáciat eius esse consórtes: Qui tecum vivit.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

Poissy MS, fo. 11^r; cf. AJ 1: 149 (POP 690)

IV a

Rex no- ster advé- ni- et Chri-stus, Quem

Io- ánnes præ-di-cá- vit Agnum es- se ven- tú-

rum. Ps. Ve-ní- te.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 31 (OCO 371)

I b

Vé-ni- et ec- ce rex excél- sus cum po- tes-tá- te

magna, ad sal-vandas gentes, al-le- lu-ia. Ps. Bénedic, áнима
me-a, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es ve-he-
mén-ter.

Psalmus 103, I

[Bénedic, áнима mea, Dómino: *

Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.]

Confessióinem et decórem induísti, *

amíctus lúmine sicut vestíménto.

Exténdens cælum sicut velum; *

qui exstruis in aquis cenácula tua.

Qui ponis nubem ascénsu-m tuum, *

qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos spíritus, *

et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam, *

non inclinábitur in séculum sǽculi.

Abýssus sicut vestíméntum opéruit eam, *

super montes stabant aquæ.

Ab increpatiōne tua fúgient, *

a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes et descéndunt campi *

in locum quem statuísti eis.

Términum posuísti, quem non transgredíentur, *

neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in torréntes; *

inter médium móntium pertransíbunt,

potábunt omnes béstias agri, *

exstínguent ónagri sitim suam.

Super ea vólucres cæli habitábunt, *
de médio ramórum dabunt voces.

Ant. 2

PM 35 (OCO 371)

I b

Gau-de et læ-tá-re, fí-li-a Si-on, qui a ecce

e-go vé-ni-o, et ha-bi-tá-bo in mé-di-o tu-i, di-cit

Dómi-nus. Ps. Rigas montes de ce-náculis tu-is, * de fructu ó-

perum tuórum sá-ti-as ter-ram.

II

[Rigas montes de cenáculis tuis, *
de fructu óperum tuórum sátiás terram.]

Prodúcis fenum iuméntis, *
et herbam serviéntibus hómini.

Edúcens panem de terra, *
et vinum quod lătificat cor hóminis.

Exhilarans fáciem in óleo, *
panis autem cor hóminis confírmat.

Saturabúntur ligna Dómini, *
et cedri Líbani quas plantávit.

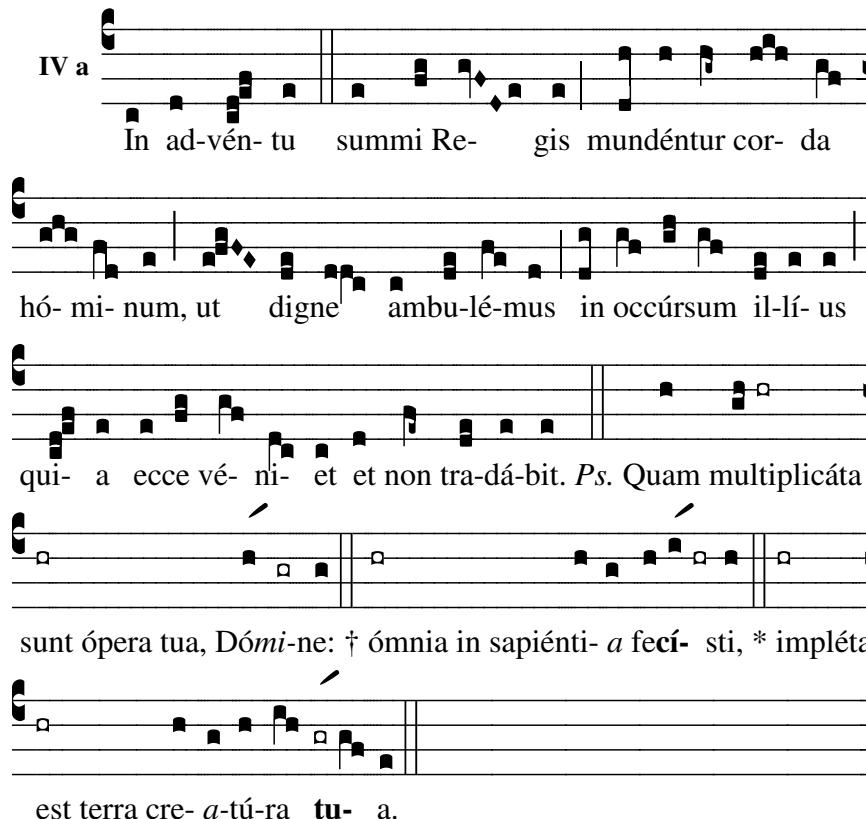
Illic pásseres nidificábunt, *
eródii domus in vértice eárum.

Montes excélsi cervis, *
petræ refúgium herináciis.

Fecit lunam ad **témpora signánda**, *
 sol cognóvit occásu[m] **suum**.
 Posuísti ténebras, et **facta est nox**: *
 in ipsa reptábunt omnes béstiae silvæ,
 cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant *
 et quærant a Deo escam sibi.
 Oritur sol, et congregántur, *
 et in cubílibus suis recúmbunt.
 Exit homo ad **opus suum**, *
 et ad operatióñem suam usque ad vésperum.

Ant. 3

PM 37 (OCO 371)

IV a
 In ad-vén- tu summi Re- gis mundéntur cor- da
 hó- mi- num, ut digne ambu-lé-mus in occúrsum il-lí- us
 qui- a ecce vé- ni- et et non tra-dá-bit. Ps. Quam multiplicáta
 sunt ópera tua, Dómi-ne: † ómnia in sapiénti- a fecí- sti, * impléta
 est terra cre- a-tú-ra tu- a.

III

[Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine: †
 ómnia in sapiéntia fecísti, *
 impléta est terra creatúra tua.]

Hoc mare magnum et spatiósum et latum, †
 illic reptília quorum non est númerus, *
 animália pusilla cum magnis.
 Illic naves pertransíbunt, *
 Levíathan quem formásti ad ludéndum cum eo.
 Omnia a te exspéctant, *

ut des illis escam in témpore suo.
 Dante te illis, colligent, *
 aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis.
 Averténte autem te fáciem, turbabúntur, †
 revocábis spíritum eórum, et defícient, *
 et in púlverem suum reverténtur.
 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur, *

et renovábis fáciem terræ.
 Sit glória Dómini in sǽculum; *
 lætétur Dóminus in opéribus suis.
 Qui réspicit terram, et facit eam trémere, *

qui tangit montes, et fúmigant.
 Cantábo Dómino in vita mea, *
 psallam Deo meo quándiu sum.
 Iucúndum sit ei elóquium meum, *
 ego vero delectábor in Dómino.
 Defícient peccatóres a terra, †
 et iníqui ita ut non sint. *

Bénedic, áнима mea, Dómino.

V. Respícite et leváte cápita vestra.

R. Quóniam appropínquat redémptio vestra.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Præcursor veniet, AJ 2:417 (LH 1: 166); post Lectionem secundam, Ecce dominus veniet, ut ad I Vesperas, p. 394 (POP 689).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 300 (cf. OCO 372)

VII b

Urbs for-ti- tú-di-nis nostræ Si- on, Salvá-tor poné-tur
 in e- a mu-rus et antemu- rá- le: a-pe- rí- te por- tas,
 qui- a no-bíscum De- us, alle-lú-ia. Ps. Confitémini Dómino,
 quóni- am bo- nus, * quóniam in sǽculum miseri-córdi- a e
 ius. [flex]

Psalmus 117

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.]
 Dicat nunc Israël, quóniam bonus, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.
 Dicat nunc domus Aaron, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.
 Dicant nunc qui timent Dóminum, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.
 De tribulacione invocávi Dóminum, *
 et exaudívit me edúcens in latitúdinem Dóminus.

Dóminus mecum, *
 non timébo quid fáciat mihi homo.
 Dóminus mecum adiútor meus, *
 et ego despíciam inimícos meos.
 Bonum est confúgere ad Dóminum, *
 quam confídere in hómine.
 Bonum est confúgere ad Dóminum, *
 quam confídere in princípibus.
 Omnes gentes circuiérunt me, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
 Circumdántes circumdedérunt me, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
 Circumdedérunt me sicut apes, †
 et exarsérunt sicut ignis in spinis, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
 Impelléntes impulérunt me, ut cáderem, *
 et Dóminus adiúvit me.
 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
 et factus est mihi in salútem.
 Vox iubilatiónis et salútis *
 in tabernáculis iustórum.
 Déxtera Dómini fecit virtútem, †
 déxtera Dómini exaltávit me; *
 déxtera Dómini fecit virtútem.
 Non móriar, sed vivam, *
 et narrábo ópera Dómini.
 Castígans castigávit me Dóminus, *
 et morti non trádidit me.
 Aperíte mihi portas iustitiæ, *
 ingréssus in eas confitébor Dómino;
 hæc porta Dómini, *
 iusti intrábunt in eam.
 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
 et factus es mihi in salútem.
 Lápider quem reprobavérunt aedificántes, *
 hic factus est in caput ánguli;
 a Dómino factum est istud, *
 et est miráble in óculis nostris.
 Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
 exultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac; *
o Dómine, da prosperitátem.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *
Benedícimus vobis de domo Dómini.
Deus Dóminus et illúxit nobis. *
Instrúite sollemnitaté in ramis condénsis,
usque ad córnua altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi, *
Deus meus, et exaltábo te.
Confítémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sáculum misericórdia eius.

Ant. 2

AG 294 (cf. OCO 372)

VII b

Om-nes si- ti- én- tes, vení- te ad aquas: quáe- ri- te
Dómi- num, dum inve-ní- ri po- test, al-le-lú- ia. C. Benedíctus
es, Dómine Deus patrum nostró- rum, * et laudábilis et gloriósus
et superexaltátus in sácu-la. [flex]

Canticum

Dan 3: 52–57

[Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula;]
et benedíctum nomen glóriae tuæ sanctum, *
et laudáble et superexaltátum in ómnibus sáculis.
Benedíctus es in templo sancto glóriae tuæ, *
et superlaudábilis et supergloriósus in sácula.

Benedíctus es in throno regni tui, *
et superlaudábilis et superexaltátus in sácula.
Benedíctus es, qui intuéris abýssos †
et sedes super chérubim, *
et laudábilis et superexaltátus in sácula.
Benedíctus es in firmaménto cæli, *
et laudábilis et gloriósus in sácula.
Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Ant. 3

AG 301 (cf. OCO 372)

III b

Ecce Dómi-nus noster cum vir-tú- te vé- ni- et, et il-lu-
mi-ná-bit ó-cu-los servó-rum su- ó-rum, alle- lú- ia. Ps. Lau-
dáte Dóminum in sanctu- ári- o e- ius, * laudáte eum in firma-
ménto virtú-tis e- ius. [flex]

Psalmus 150

[Laudáte Dóminum in sanctuário eius, *
laudáte eum in firmaménto virtútis eius.]
Laudáte eum in magnálibus eius, *
laudáte cum secúndum multitudinem magnitúdinis eius.
Laudáte eum in sono tubæ, *
laudáte eum in psaltério et cíthara,
laudáte eum in tympano et choro, *
laudáte eum in chordis et órgano,

laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
 laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: *
 omne quod spirat, laudet Dómínum.

LECTIO BREVIS

Hora est iam vos de somno súrgere, nunc enim própior est nobis salus quam cum credídimus. Nox procéssit, dies autem appropiávit. Abiciámus ergo ópera tenebrárum et induámur arma lucis.

Ad Benedictus, ant.

In anno A (p. 1170):

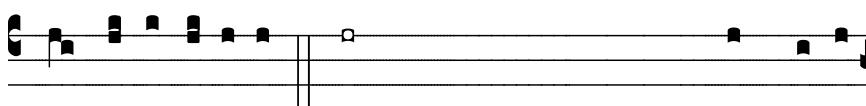
AG 303 (cf. OCO 372)

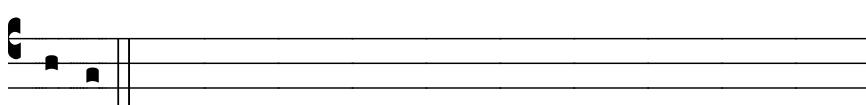
Ecce e-go mit-to ánge- lum me- um qui præ-pa-rá-bit

vi- am me- am ante fá-ci- em tu- am. C. Be-ne-díctus Dómi-

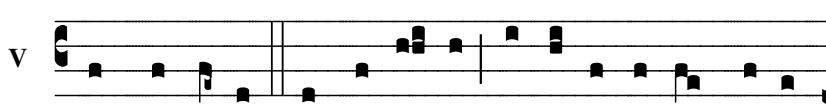
nus De- us Isra- ël, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple- bis

su- æ.

In anno B et C (p. 1158):

AG 303 (cf. OCO 372)

Vox cla-mántis in de-sér- to: Pa- rá- te vi- am Dómi-

PRECES

Dóminum Iesum Christum, fratres caríssimi, deprecémur, qui est iudex vivórum et mortuórum ipsi dicéntes: *Veni, Dómine Iesu.* Christe Dómine, qui peccatores salváre venísti,
 — nos ab omni tentatiónum adversité defénde.
 Qui ad iudícium maniféste ventúrus esse créderis,
 — poténtiam tuæ salvatiónis in nobis osténde.
 Da nobis legis tuæ præcépta virtúte spíritus custodíre,
 — ut advéntum tuum in caritáte præstolári possímus.
 Tu, qui es benedíctus in sácula, fac ut per misericórdiam tuam pie et
 sóbrie in hoc sáculo vivámus,
 — exspectáentes beátam spem et advéntum magnificéntiæ tuæ.
 Pater noster *in tono solemni.*

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
 tempus Nativitatis, p. 92, 111.*

Psalmus 22

[Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit: *
 in páscuis viréntibus me collocávit,]

super aquas quiétis edúxit me, *
ánimam **meam** refécit.
Dedúxit me super sémitas iustitiæ *
propter **nomen suum**.
Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis, non timébo **mala**, *
quóniam tu **mecum** es.
Virga tua et **báculus tuus** *
ipsa **me** consoláta sunt.
Parásti in conspéctu **meo mensam** *
adversus eos qui **tríbulant** me;
impinguásti in óleo **caput meum**, *
et calix **meus redúndat**.
Etenim benignitas et misericórdia **subsequéntur** me *
ómnibus diébus **vitæ meæ**,
et inhabitábo in **domo Dómini** *
in longitúdinem diérum.

Psalmus 75 (I)

Notus in Iudáea Deus, *
in Israël magnum nomen eius.
Et est in Salem tabernáculum eius, *
et habitatio eius in **Sion**.
Ibi confrégit coruscationes **arcus**, *
scutum, gládium et **bellum**.
Illúminans tu, Mirábilis, a móntibus direptiōnis; *
spoliáti sunt poténtes **corde**.
Dormiérint somnum **suum**, *
et defecérunt omnes viri fortes mánibus suis.
Ab increpatiōne tua, Deus **Iacob**, *
dormitavérunt currus et equi.

II

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? *
Ex tunc ira tua.
De cælo audítum fecísti iudícium; *
terra trémuit et quiévit,
cum exsúrgeret in iudícium **Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.

Quóniam furor hóminis confitébitur **tibi**, *
et relíquia furoris them festum agent **tibi**.
Vovéte, et réddite Dómino Deo **vestro**, *
omnes in circúitu eius áfferant múnera Terríbili,
ei qui aufert spíritum **príncipum**, *
terríbili apud **reges terræ**.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Sicut in die honéste ambulémus: † non in comissatiōnibus et ebrietatibus, non in cubílibus et impudicitiis, non in contentiōne et æmulatiōne: sed indúite Dóminum Iesum Christum.

Ad Sextam

Abundáre vos fáciat Dóminus caritáte in ívicem et in omnes, † quæmádmodum et nos in vos, ad confirmánda corda vestra sine querela in sanctitaté ante Deum et Patrem nostrum: in advéntu Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius.

Ad Nonam

Iustum est apud Deum retribúere vobis, † qui tribulámini, réquiem nobiscum in revelatiōne Dómini Iesu de cælo cum ángelis virtutiis eius: cum vénerit glorificári in sanctis suis et admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt.

Ad II Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 300 (cf. OCO 372)

I b

Ec-ce in nú-bi- bus cæ- li Dó-mi-nus vé-ni- et, cum

po-testá-te ma-gna alle-lú-ia. Ps. Di-xit Dóminus Dómino
me-o: * Se-de a dextris me-is. [flex]

Psalmus 109: 1-5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *

« Sede a dextris meis,

donec ponam inimícos tuos *

scabéllum pedum tuórum »,]

Virgam poténtiae tuæ emítte Dóminus ex Sion: *

domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †

in splendóribus sanctis, *

ex útero matutíni velut rorem génu te.

Iurávit Dóminus et non pánitébit eum: *

« Tu es sacérdos in æternum

secúndum órdinem Melchísedech ».

Dominus a dextris tuis, *

conquassábit in die iræ suæ reges.

De torrénte in via bibe-t, *

proptérea exaltábit caput.

Ant. 2

AG 300 (cf. OCO 372)

VII a Ecce appa-ré-bit Dómi-nus, et non menti-é-tur:
si mo-ram fé-ce-rit, ex-pécta e-um qui- a vé-ni- et,

et non tardá-bit, al-le-lú-ia. Ps. Non nobis, Dómine, non nobis, †
sed nómini tu-o da gló-ri- am, * super misericórdia tua et veri-
tá- te tu- a.

Psalmus 113B

[Non nobis, Dómine, non nobis, †

sed nómini tuo da glóriam, *

super misericórdia tua et veritáte tua.]

Quare dicent gentes: *

« Ubi est Deus eórum? »

Deus autem noster in cælo, *

ómnia quæcúmque voluit, fecit.

Simulára géntium argéntum et aurum, *

ópera mánium hóminum.

Os habent, et non loquéntur, *

óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient, *

nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt, †

pedes habent, et non ambulábunt; *

non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, *

et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino, *

adiutórium eórum et scutum eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino, *

adiutórium eórum et scutum eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, *
adiútórium eórum et scutum eórum est.
Dóminus memor fuit nostri, *
et benedícit nobis.
Benedíctet dómui Israél, *
benedíctet dómui Aaron.
Benedíctet ómnibus qui timent Dóminum, *
pusíllis cum maióribus.
Adíciat Dóminus super vos, *
super vos et super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.
Cæli, cæli sunt Dómino, *
terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine, *
neque omnes qui descéndunt in siléntium.
Sed nos qui vívimus, benedícimur Dómino *
ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Ant. 3

AG 318; cf. LH 1: 643

IIIb

De- us lé-gi-fer noster, Dómi-nus Rex noster, ipse
vé-ni- et, et salvá- bit nos.

Canticum

Ap 19: 1-7

IIIb

Alle-lú-ia. Sa-lus et gló-ri- a et virtus De- o nostro est, *
R. Alle-lú- ia. Qui- a vera et iusta iudí-ci- a sunt e- ius. **R. Al-**

le- lú-ia, alle- lú-ia. Alle-lú-ia. Laudem di-ci- te De- o no-
stro, omnes servi e- ius. **R. Alle-lú- ia.** et qui timé-tis e- um
pu- síl- li et magni. **R. Alle- lú-ia, alle- lú-ia.** Alle-lú-ia. Quó-
ni- am regnávit Dóminus De- us noster omní- po-tens, **R. Alle-**
lú- ia. Gaude- ámus et exsultémus et demus gló- ri- am e- i.
R. Alle- lú-ia, alle- lú-ia. Alle-lú-ia. Qui- a vené-runt núpti-æ
Agni, **R. Alle-lú- ia.** Et u-xor e- ius præpa-rá-vit se. **R. Alle-**
lú-ia, alle- lú-ia. Alle-lú-ia. Gló-ri- a Patri et Fí- li- o, **R. Al-**

le-lú- ia. Et Spi- rí- tu- i Sancto. Rx Alle- lú- ia, alle- lú- ia.
Alle-lu- ia. Si-cut e-rat in princí-pi- o, et nunc et semper, * Rx Al-
le- lú- ia. Et in sácu-la sácu- ló- rum. Amen. Rx Alle- lú- ia,
al-le- lú- ia. Repetitur Antiphona.

LECTIO BREVIS

Gaudéte in Dómino semper, íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est.

Ad Magnificat, ant.

Annis A et B (p. 1200):

AG 297 (cf. OCO 372)

Vé- ni- et fór- ti- or me post me, cu-ius non sum
dignus sólve- re cor- rí- gi- am calce- amentó-rum e-ius.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Anno C (p. 1184):

MS Poissy Ant. 29^r; AJ 1:171 (cf. OCO 372)

III a Dómi-nus lé- gi- fer no-ster, Dómi- nus rex no-ster: i-
pse vé-ni- et et salvá- bit nos. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.

PRECES

Christum Redemptórem, fratres caríssunum exorémus, qui venit ad salvándos hómines, eíque fidénter dicámus: *Veni, Dómine Iesu.*
Christe Dómine, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecísti mundo glóriam tuæ divinitátis,
— vivífica nos advéntu tuo.
tu, qui suscepísti infirmitátem nostram,
— concéde nobis misericórdiam tuam.
Qui, primo advéniens húmilius, redemísti mundum a crímine,
— secúndo advéniens, iustifica nos ab omni reátu.
Tu, qui vivis et ómnis regis,
— in bonitaté tua fac nos accédere ad ætérnam hereditátem.
Qui sedes ad déxteram Patris,
— lumine vultus tui ánimas defunctórum lætífica.
Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad I Vesperas, p. 396.*

FERIA II HEBDOMADÆ II

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AG 156 (cf. OCO 414)

VIII b

In tu- a iusti- ti- a li-be-ra me, Domi-ne. *Ps.* In te, Dó-
mine, sperávi, non confúndar in æténum; * in iustítia tua lí-be-
ra me. [flex]

Psalmus 30: 1–17, 20–25, I

[In te, Dómine, sperávi, non confúndar in æténum; *
in iustítia tua líbera me.]

Inclína ad me aurem tuam, *
accélera, ut éruas me.

Esto mihi in rupem præsidii, *
et in domum munitam, ut salvum me fáciás.
Quóniam fortitudo mea et refúgium meum es tu, *
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me.
Edúc me de láqueo quem abscondérunt mihi, *
quóniam tu es fortitudo mea.

In manus tuas comméndo spíritum meum; *
redemísti me, Dómine Deus veritatis.
Odísti observántes vanitátes supervácuas, *
ego autem in Dómino sperávi.

HEBDOMADA II

Exsultábo et lætábor in misericórdia tua, *
quóniam respéxisti humilitátem meam;
agnovísti necessitátes ánimæ meæ, †
nec conclusísti me in máníbus inimíci; *
statuísti in loco spatióso pedes meos.

Ant. 2

AG 269 (OCO vacat)

II

A timo- re i-ni-mi- ci e- ri-pe, Domi-ne, a-mimam
me- am. *Ps.* Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulator; † conturbá-
tus est in mæróre óculus me- us, * áнима mea et venter me- us.

II

[Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulator; †
conturbátus est in mæróre óculus meus, *
ánima mea et venter meus.]

Quóniam defécit in dolóre vita mea, *
et anni mei in gemítibus;
infirmáta est in paupertáte virtus mea, *
et ossa mea contabuérunt.
Apud omnes inimícos meos factus sum opprórium, †
et vicínis meis valde, et timor notis meis: *
qui vidébant me foras, fugiébant a me.
Oblivióni a corde datus sum tamquam mórtuus; *
factus sum tamquam vas pérditum.
Quóniam audívi vituperatiónen multórum: *
horror in circúitu;
in eo dum convenírent simul advérsus me, *
auférre ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine; †
dixi: « Deus meus es tu, *
in mánibus tuis sortes meæ ».
Eripe me de manu inimicórum meórum *
et a persequéntib⁹ me;
illústra fáciem tuam super servum tuum, *
salvum me fac in misericórdia tua.

Ant. 3

OHS 195 (OCO vacat)

IV a Ha- bi- ta-bit in ta-berna- cu- lo tu- o; requi- e- scet in
monte sancto tu- o. Ps. Quam magna multitúdo dulcédinis, tu- æ,
Dómine, * quam abscondísti timénti- bus te. [flex]

III

[Quam magna multitúdo dulcédinis, tuæ, Dómine, *
quam abscondísti timéntibus te.]
Perfecísti eis qui sperant in te, *
in conspéctu filiòrum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndio faciéi tuæ *
a conturbatióne hóminum;
próteges eos in tabernáculo *
a contradiccióne linguárum.
Benedíctus Dóminus, *
quoniam mirificávit misericórdiam suam
mihi in civitáte muníta.
Ego autem dixi in trepidatióne mea: *
« Præcísus sum a conspéctu oculórum tuórum ».
Verúmtamen exaudísti vocem oratiónis meæ, *
dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti eius: †
fidéles consérvat Dóminus, *
et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiám.
Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, *
omnes qui sperátis in Dómino.

VERSUS

In Adventu:

¶. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
Rx. Et salutáre tuum da nobis.

Post Nativitatem:

¶. Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius.
Rx. Annuntiáte de die in deim salutáre eius.

Post Epiphaniam:

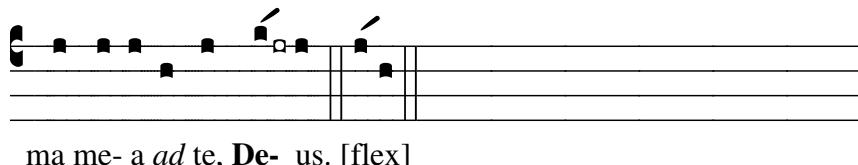
¶. Annuntiavérunt cæli iustítiam eius.
Rx. Et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Processarium 259 (cf. OCO 414)

VIII b Si-tí-vit á-nima me- a ad De- um vi-vum: quando vé-
ni- am et appa-ré- bo an-te fá-ci- em Dómi-ni? Ps. Quemád-
modum desíderat cervus ad fontes aquá-rum, * ita desíderat áni-

Psalmus 41

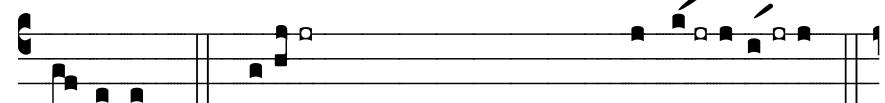
[Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, *
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.]
Sítivit ánima mea ad Deum, Deum **vivum**: *
quando véniam et apparébo ante fáciem **Dei**?
Fuérunt mihi lácrimæ meæ panis die ac **nocte**, *
dum dícitur mihi cotídie: « Ubi est **Deus tuus**? »
Hæc recordátus sum et effúdi in me ániam **meam**; *
quóniam transíbam in locum tabernáculi
admirábilis usque ad *domum Dei*,
in voce exsultatiónis et confessiónis, *
multitúdinis festa *celebrántis*.
Quare tristis es, ánima **mea**, *
et quare conturbáris **in me**?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor **illi**, *
salutáre vultus mei et **Deus meus**.
In meíspo ánima mea contristáta *est*; †
proptérea memor ero **tui** *
de terra Iordánis et Hermóniim, de *monte Módico*.
Abýssus abýssum ínvocat in voce cataractárum tuárum; *
omnes gúrgites tui et fluctus tui super me transíerunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, †
et nocte cánticum eius apud **me** *est*: *
orátiō ad Deum *vitæ meæ*.
Dicam Deo: « Suscéptor meus *es*; †
quare oblítus *es* **mei**? *
et quare contristátus incédo, dum afflígit me *inimícus*? »
Dum confringúntur ossa mea, †
exprobavérunt mihi qui tríbulant **me**, *
dum dicunt mihi cotídie: « Ubi est **Deus tuus**? »
Quare tristis es, ánima **mea**, *
et quare conturbáris **in me**?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor **illi**, *
salutáre vultus mei et **Deus meus**.

Ant. 2

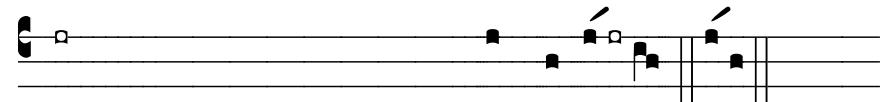
AG 266 (cf. OCO 414)

Osténde nobis, Dómi- ne, lu- cem mi-se-ra- ti- ó- num

tu- á-rum. C. Miserére nostri, Deus ómnium, et ré-spice nos, *

et osténde nobis lucem iniseratiónum tu- á- rum. [flex]

Canticum

Sir 36: 1–5, 10–1

[Miserére nostri, Deus ómnium, et respice nos, *

et osténde nobis lucem iniseratiónum tuárum,]

et immítte timórem tuum **super gentes**, *

quæ non exquisiérent te,

ut cognóscant quia non est **Deus nisi tu**, *

et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes **aliénas**, *

ut vídeant poténtiam tua.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus **es in nobis**, *sic in conspéctu nostro magnificáberis *in eis*;ut cognóscant te, sicut **et nos cognóvimus**, *quóniam non est Deus præter *te*, **Dómine**.Innova signa et immútua **mirabília**. *Glorífica manum et brácchium **dextrum**.Cóngrega omnes tribus **Iacob**, †ut cognóscant, quia non est **Deus nisi tu**, *

et enárrent magnália tua;

et hereditábis eos, *

sicut ab *inítio*.Miserére plebi tuae, super quam invocátum est **nomen tuum** *et Israël, quem coæquásti primogénito **tuo**.

Miseré civitáti sanctificatiónis **tuæ**, *
 Ierúsalem, civitáti requiéi **tuæ**.
 Reple Sion inenarrabílibus verbis **tuis**, *
 et glória tua pópulum **tuum**.

Ant. 3

PM 24 (OCO 414)

Psalmus 18A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *
 † et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
 Dies diéi erúctat verbum, *]
 et nox nocti índicat sciéntiam.
 Non sunt loquélae neque sermónes, *
 quorum non intellegántur voces.
 In omnem terram exívit sonus eórum, *
 et in fines orbis terræ verba eórum.
 Soli pósuit tabernáculum in eis, †
 et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, *
 exsultávit ut gigas ad eurréndam viam.
 A fínibus cælórum egréssio eius, †
 et occúrsus eius usque ad fines eórum, *
 nec est quod abscondátur a calóre eius.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
 tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 41–48 (Vau)

[Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, *
 salutáre tuum secúndum elóquium tuum.] *
 Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, *
 quia sperávi in sermóibus tuis.
 Et ne áuferas de ore meo verbum veritáris usquequáque, *
 quia in iudícii tuis supersperávi.
 Et custódiam legem tuam semper, *
 in sǽculum et in sǽculum sǽculi.
 Et ambulábo in latitúdine, *
 quia mandáta tua exquisívi.
 Et loquar de testimóniis tuis in conspéctu regum, *
 et non confúndar.
 Et delectábor in præcéptis tuis, *
 quæ diléxi.
 Et levábo manus meas ad præcépta tua, quæ diléxi; *
 et exercébor in iustificatióibus tuis.

Psalmus 39: 2–14, 17–18 (I)

Exspéctans exspectávi Dóminum, *
 et inténdit mihi.
 Et exaudívit clamórem meum, *
 et edúxit me de lacu misériæ et de luto fæcis;
 et státuit super petram pedes meos, *
 et firmávit gressus meos.
 Et immísit in os meun' cáanticum novum, *
 carmen Deo nostro.
 Vidébunt multi et timébunt, *
 et sperábunt in Dómino.
 Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam, *
 et non respéxit supérbos et declináentes in mendácium.
 Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua, †
 et cogitatiónes tuas pro nobis; *
 non est qui símilis sit tibi.
 Si nuntiáre et éloqui volúero, *
 multiplicabúntur super númerum.
 Sacrificiúm et oblatiónem noluísti, *
 aures autem fodísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti, *
 tunc dixi: « Ecce vénio.
 In volúmine libri scriptum est de me *
 fáceré voluntátem tuam.
 Deus meus, vólui, *
 et lex tua in præcórdiis meis ».

II

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna; *
 ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti.
 Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo, *
 veritátem tuam et salutáre tuum dixi.
 Non abscóndi misericórdiam tuam *
 ét veritátem tuam ab ecclésia magna.
 Tu autem, Dómine, ne prohibeas miseratiónes tuas a me; *
 misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me.
 Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus, †
 comprehendérunt me iniquitátes meæ, *
 et non pótui vidére.
 Multiplicátæ sunt super capillos cápitíis mei, *
 et cor meum derelíquit me.
 Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; *
 Dómine, ad adiuvándum me festína.
 Exsúltent et læténtrur in te omnes quæréntes te, *
 et dicant semper: « Magnificétur Dóminus »
 qui díligunt salutáre tuum.
 Ego autem egénus et pauper sum; *
 Dóminus sollícitus est mei.
 Adiútor meus et liberátor meus tu es; *
 Deus meus, ne tardáveris.

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 60^r (cf. OCO 415)

VI

E-ructá-vit cor me- um verbum bonum. di-co e-go

ópe-ra me- a re- gi. * Lingua mea cálamus scribæ velóci-ter
 scribén- tis. [flex]

Psalmus 44

[Eructávit cor meum verbum bonum, †
 dico ego ópera mea regi. *
 Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.]
 Speciósus forma es præ fíliis hóminum, †
 diffusa est grátia in lábiis tuis, *
 proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.
 Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime; *
 splendóre tuo et ornátu tuo próspero procéde;
 currum ascénde propter veritátem et mansuetúdinem et
 iustítiam. *
 Et sagittábit pro te mirabíliter déxtera tua:
 sagíttae tuæ acútæ †
 —Pópuli sub te cadent— *
 in corda inimicórum regis.
 Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi; *
 sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.
 Dilexisti lustítiam et odísti iniquitátem, †
 proptérea unxit te Deus, Deus tuus, *
 óleo lætitiae præ consórtibus tuis.
 Myrrha et áloe et cásia ómnia vestíménta tua, *
 e dómibus ebúrneis chordæ delectavérunt te.
 Fíliæ regum inter honorátas tuas; *
 ástítit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir

Ant. 2

PM 105 (OCO 415)

VI

Confitebuntur tibi populi, Deus, in æternum.

Ps. Audi, filia, et vide, † et inclina aurém tuam, * et obli-
viscere pòpulum tuum et domum patris tu- i.

II

[Audi, filia, et vide, †
et inclina aurém tuam, *
et oblívisci pòpulum tuum et domum patris tui;]
et concupíscet rex spéciem tuam, *
quóniam ipse est dòminus tuus, et adóra eum.
Fíliae Tyri cum munéribus; *
vultum tuum deprecabuntur dívites plebis.
Gloriosa nimis fília regis intrínsecus, *
textúris áureis circumamícta.
In véstibus variegátis adducétur regi; *
vírgines post cam, próximae eius, afferúntur tibi.
Afferúntur in lätitia et exsultatióne, *
adducúntur in domum regis.
Pro pátribus tuis erunt tibi fílii; *
constítues eos príncipes super omnem terram.
Mernor ero nòminis tui *
in omni generatióne et generatióne;
proptérea pòpuli confitebuntur tibi *
in æternum et in sáculum sáculi.

Ant. 3

AG 854 (cf. OCO 411)

VIII a

Beáti qui lavant sto-las su-as in Sángui-ne Agni.

C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælesti-bus in Chri- sto. [flex]

Canticum Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,
qui prædestinávit nos in adoptióne filiórū †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntatis suæ,
in laudem glóriæ grátiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiōnem per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Secúndum divítias grátiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;

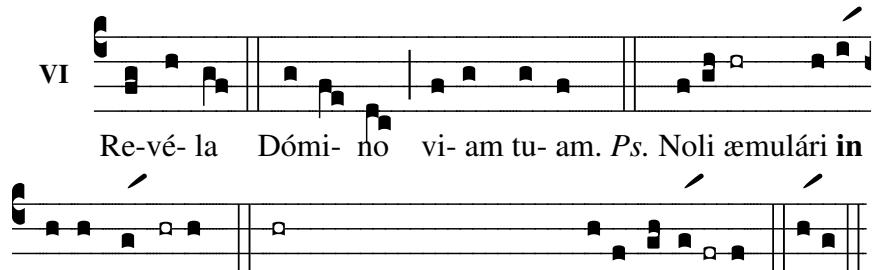
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis téporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

FERIA III HEBDOMADÆ II

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 58^r, cf. AJ 1: 61 (cf. OCO 415)

ma-lignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniqui-tá- tem. [flex]

Psalmus 36, I

[Noli aemulári in malignántibus, *
neque zeláveris faciéntes iniquitátem.]
Quóniam tamquam fenum velóciter aréscunt, *
et quemádmodum herba virens dícedunt.
Spera in Dómino et fac bonitátem, *
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
Delectáre in Dómino, *
et dabit tibi petitiones cordis tui.
Commítte Dómino viam tuam et spera in eo, *
et ipse fáciet;
et edúcet quasi lumen iustítiam tuam, *
et iudícium tuum tamquam merídiem.
Quiésce in Dómino et exspécta eum;
noli aemulári in eo qui prosperátur in via sua, *
in hómine qui molítur insídias.
Désine ab ira et derelínque furórem, *
noli aemulári, quod vertit ad malum.
Quóniam qui malignántur exterminabúntur, *
sustinéntes autem Dóminum ipsi hereditábunt terram.
Et adhuc pusíllum et non erit peccátor, *
et quærēs locum eius et non invénies.

Mansuēti autem hereditābunt terram, *
et delectabūntur in multitūdine pacis.

Ant. 2

AN 29 (OCO vacat)

IV b

Bráchhi- a pecca-tó-rum conte- réntur, confírmat autem
iu-stos Dómi-nus. Ps. Insidiábitur peccátor iu-sto, * et stridébit
super eum déntibus su- is. [flex]

II

[Insidiábitur peccátor iusto, *
et stridébit super eum déntibus suis.]

Dóminus autem irridébit eum, *
quóniam próspicit quod véniēt dies eius.
Gládium evaginavérunt peccatóres, *
intendérunt arcum suum,
ut deícient páuperem et ínopem, *
ut trucident recte ambulántes in via.
Gládius eórum intret in corda ipsórum, *
et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto *
super divítias peccatórum multas;
quóniam bráccchia peccatórum conteréntur, *
confírmat autem iustos Dóminus.
Novit Dóminus dies immaculatórum, *
et heréditas eórum in æténum erit.
Non confundéntur in témpore malo, *
et in diébus famis saturabúntur.

Quia peccatóres períbunt,
inimíci vero Dómini ut decor campórum defícient, *
quemádmodum fumus defícient.

Mutuáтур peccátor et non solvet, *
iustus autem miseréatur et tríbuet

Quia benedícti eius hereditābunt terram, *
maledícti autem eius exterminabúntur.
A Dómino gressus hóminis confirmantur, *
et viam eius volet.

Cum cecíderit non collidéatur, *
quia Dóminus susténtat manum eius.

Iúnior fui, et sénui,
et non vidi iustum derelíctum, *
nec semen eius quærens panem.

Tota die miseréatur et cómodat, *
et semen illús in benedictióne erit.

Declína a malo et fac bonum, *
et inhabitábis in sǽculum sǽculi.

Quia Dóminus amat iudícium, *
et non derelínquet sanctos suos.

Iniústi in æténum disperíbunt, *
et semen impiórum exterminábitur.

Iusti autem hereditābunt terram, *
et inhabitábunt in sǽculum sǽculi super eam.

Ant. 3

AN 30 (OCO vacat)

VIII a

Custó-di inno-cénti- am, et vi- de æ-qui- ta- tem. Ps. Os
iusti meditábitur sapi- énti- am, * et lingua eius loquéatur iudíci-
um. [flex]

[Os iusti meditábitur sapiéntiam, *
et lingua eius loquétur iudícium;]
lex Dei eius in corde ipsíus, *
et non vacillábunt gressus eius.
Considerat peccátor iustum, *
et quærít mortificáre eum;
Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius, *
nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.
Exspécta Dóminum et custódi viam eius,
et exaltábit te ut hereditáte cápias terram; *
cum exterminabúntur peccatóres, vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum, *
et clevátum sicut cedrum viréntem;
et transívi, et ecce non erat, *
et quæsívi eum, et non *est invéntus*.
Obsérva innocéntem, et vide rectum, *
quóniam est postéritas hómini pacífico.
Iniústi autem disperóbunt simul, *
postéritas impiórum exterminábitur.
Salus autem ióstorum a Dómino, *
et protéctor eórum in tempore tribulatiónis.
Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos, *
quia speravérunt in eo.

VERSUS

In Adventu:

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas Dei nostri.

Post Nativitatem:

℣. Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum.
℟. Ut cognoscámus verum Deum.

Post Epiphaniam:

℣. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.
℟. Qui emíttit elóquium suum in terra.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

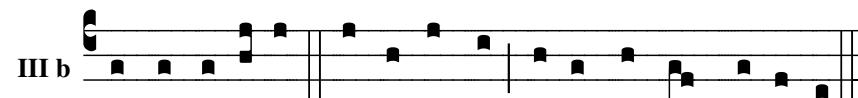
AG 172 (cf. OCO 415)

VI
Sa-lu-tá-re vultus me- i, De- us me- us. Ps. Iú-dica me,
De- us, et discérne causam meam de gente non sancta; * ab hó-
mine iníquo et dolóso é-ru- e me.

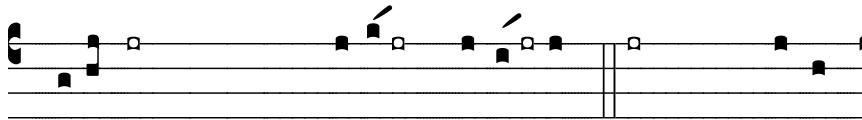
Psalmus 42

[Iúdica me, Deus,
et discérne causam meam de gente non sancta; *
ab hómine iníquo et dolóso érue me.]
Quia tu es Deus refúgii mei;
quare **me** repulísti, *
et quare tristis incédo, dum afflígit me *inimícus*?
Emítte lucem tuam et veritátem **tuam**; *
ipsa me dedúcant et addúcant
in montem sanctum tuum et in tabernácula **tua**.
Et introíbo ad altáre Dei,
ad Deum lètitiæ exsultatiónis **meæ**. *
Confitébor tibi in cíthara, Deus, *Deus meus*.
Quare tristis es, **ánima mea**, *
et quare conturbáris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutáre vultus mei et *Deus meus*.

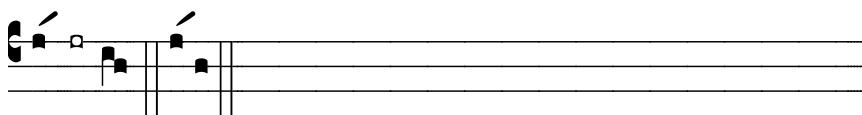
Ant. 2

AJ 1: 63, cf. Poissy MS, fo. 61^r (cf. OCO 415)

Cunctis di- é-bus vi- tæ nostræ salvos nos fac, Dómi-ne.

C. Ego dixi: In dimídio di- érum me- ó- rum * vadam ad portas

íne-ri. [flex]

Canticum

Is 38:10 14, 17 20

[Ego dixi: « In dimídio diérum meórum *
vadam ad portas ínferi; »]

quæsívi resíduum annorum meórum. *

Dixi: « Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium,
non aspíciam hóminem ultra *
et habitatórem quiétis ».Generáto mea abláta est et convolúta est a me *
quasi tabernáculum pastórum;præcísā est velut a texénte vita mea:
dum adhuc ordírer, succídit me. *

De mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,
quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea; *

de mane usque ad vésperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, *

meditábor ut colúmba;

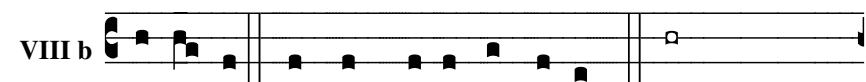
attenuáti sunt óculi mei, *

suspiciéntes in excélsum.

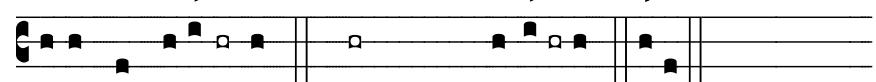
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret; *
proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.Quia non inférnus confitébitur tibi,
neque mors laudábit te, *
non exspectábunt, qui descéndunt in lacum,
veritátem tuam.Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie; *
pater fílii notam fáciet veritátem tuam.Dómine, salvum me fac,
et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ *
in domo Dómini.

Ant. 3

AG 194 (cf. OCO 415)

Te de- cet hymnus, De- us, in Si- on. Ps. et tibi reddéatur

votum in Ierúsa-lem. Qui audis orati- ó- nem. [flex]

Psalmus 64

[Te decet hymnus, Deus, in Sion; *
et tibi reddéatur votum in Ierúsalem.Qui audis oratiónen, *]
ad te omnis caro véniet propter iniquitátem.Etsi prævaluérunt super nos impietátes nostræ, *
tu propitiáberis eis.Beátus quem elegísti et assumpsísti, *
inhabitábit in átriis tuis.Replébimur bonis domus tuæ, *
sanctítate templi tui.Mirabíliter in æquitáte exáudies nos, Deus salútis nostræ, *
spes ómnium fínium terræ et maris longínqui.Firmans montes in virtúte tua, *
accínguit poténtia.Compéscens sónitum maris, sónitum flúctuum eius *
et tumúltum populórum.Et timébunt qui hábitant términos terræ a signis tuis; *
éxitus oriéntis et occidéntis delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam; *
 multiplicásti locupletáre eam.
 Flumen Dei replétum est *aquis*;
 parásti fruménta illórum, *
 quóniam ita parásti eam.
 Sulcos eius írrigans, glebas eius complánans; *
 ímbribus emóllis eam, benedícis gérmini eius.
 Coronásti annum benignitáte **tua**, *
 et vestígia tua stillábunt pinguédinem.
 Stillábunt páscua desérti, *
 et exsultatióne colles accingéntur.
 Indúta sunt óvibus prata,
 et valles abundábunt fruménto; *
 clamábunt, étenim *hymnum dicent*.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.

Psalmus 118: 49–56 (Zain)

[Memor esto verbi tui servo tuo, *
 in quo mihi spem dedísti.]
 Hoc me consolátum est in humiliatióne **mea**, *
 quia elóquium tuum vivificávit me.
 Supérbi derisérunt me veheménter; *
 a lege autem tua **non** declinávi.
 Memor fui iudiciórura tuórum a sáculo, **Dómine**, *
 et consolátus sum.
 Indignátio ténuit me *
 propter peccatóres derelinquéntes legem **tuam**.
 Cántica factæ sunt mihi iustificatiónes **tuæ** *
 in loco peregrinatiónis **meæ**.
 Memor fui nocte nórminis tui, **Dómine**, *
 et custódiam legem **tuam**.
 Hoc factum est mihi, *
 quia mandáta **tua** servávi.

Psalmus 52

Dixit insípiens in corde suo: « Non est Deus ». †
 Corrápti sunt, et abominatiónes operáti sunt; *
 non est qui fáciat bonum.
 Deus de cælo prospéxit super fílios **hóminum**, *
 ut vídeat si est intellegens aut requírens **Deum**.
 Omnes declinavérunt, simul corrúpti **facti** sunt; *
 non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
 Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, *
 qui dévorant plebem meam ut *cibum panis*?
 Deum non invocavérunt; *
 illic trepidavérunt timóre, et non erat timor.
 Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui te obsidébant, *
 confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.
 Quis dabit ex Sion salutáre Israël? †
 Cum converterit Deus captivitátem plebis **suæ**, *
 exsultábit Iacob et lætábitur Israël.

Psalmus 53: 1–6, 8–9

Deus, in nómine tuo salvum me fac, *
 et in virtúte tua iúdica me.
 Deus, exáudi oratióнем **meam**, *
 áuribus pércepe verba *oris mei*.
 Quóniam supérbi insurrexérunt advérsum *me*, †
 et fortes quæsiérunt, ánimam **meam**, *
 et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
 Ecce enim Deus ádiuvat *me*, *
 et Dóminus suscéptor est ánimæ **meæ**.
 Voluntárie sacrificábo **tibi**, *
 confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam **bonum** est;
 quóniam ex omni tribulatióne eríput *me*, *
 et super inimícos meos despéxit óculus **meus**.

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy Ant., fo. 58v; cf. AJ 1:62 (cf. OCO 415)

VIII b

Au-ri-bus percí-pi-te, qui ha-bi- tátis orbem. Ps. Au-
dí-te hæc, omnes gen-tes, * áuribus percípite, omnes qui habi-tá-
tis or-bem. [flex]

Psalmus 49 (I)

[Audíte hæc, omnes gentes, *
áuribus percípite, omnes qui habitatis orbem.]
Quique húmiles et viri nóbiles, *
simul in unum dives et pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam, *
et meditatio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábola aurem meam, *
apériam in psaltério ænigma meum.
Cur timébo in diébus malis, *
cum iníquitas supplantántium circúmdabit me?
Qui confídunt in virtute sua, *
et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Etenim séipsum non rédirnet homo; *
non dabit Deo propitiatióne suam.
Nímium est prétium redemptiónis ánime eius: †
ad últimum deficiet, *
ut vivat usque in finem, nec vídeat intéritum.

Et vidébit sapiéntes moriéntes; †
simul insípiens et stultus períbunt, *
et relínquent aliénis divítias suas.
Sepúlcrum eórum domus illórum in æténum; †
tabernácula eórum in progéniem et progéniem, *
etsi vocavérunt nominibus suis terras suas.
Et homo, cum sit in honóre, non permanébit; †
comparátus est iuméntis quæ pereunt, *
et símilis factus est illis.

Ant. 2

AG 411 (cf. OCO 415)

IV b

Thesauri-zá-te vobis thesáuros in cæl-o: u-bi nec æ-
rú- go, nec tíne- a demo- lí-tur. Ps. Hæc vi- a illórum quorum
fidúcia in seme-típ- sis, * et finis eórum qui cómplacent in ore
su- o. [flex]

II

[Hæc via illórum quorum fidúcia in semetípsis, *
et finis eórum qui cómplacent in ore suo.]
Sicut oves in inférno pósiti sunt, *
mors depásset eos;
descéndent præcipites ad sepúlcrum, †
et figúra eórum erit in consumptiōne: *
inférnus habitáculum eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam, *
de manu inferi vere *suscípiet* me.
Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo, *
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.
Quóniam cum interferit, non sumet ómnia, *
neque descéndet cum eo glória eius.
Cum ánime suae in vita ipsíus *benedíxerit*: *
«Laudábunt te, quod benefecisti **tibi**»;
tamen introíbit ad progéniem patrum suórum, *
qui in aetérnum non vidébunt lumen.
Homo, cum in honore esset, non intelléxit; †
comparátus est iuméntis quae péreunt, *
et símilis factus est illis.

Ant. 3

AG 1009 (cf. OCO 411)

VIII a

Re-demí-sti nos, Dómine De-us, in sanguine tu-o
ex omni tri- bu et lingua, et pó-pu-lo et na-ti- ó-ne:
et fe-cí-sti nos De-o nostro regnum. C. Dignus es, Dómine
De-us nos-ter, * accípere glóriam et honórem et virtú- tem. [flex]

Canticum

cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus **noster**, *
accípere glóriam et honórem et virtútem;]
quia tu creásti ómnia, *
et propter voluntátem tuam erant et créata sunt.

Dignus es, Dómine, accípere **librum** *
et aperíre signácula eius,
quóniam occísus es †
et redemísti nos Deo in sanguine **tuo** *
ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *
et regnábimus super terram.
Dignus est Agnus, qui occísus *est*, †
accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *
et fortitudinem et honórem et glóriam et benedictiōnem.

FERIA IV HEBDOMADÆ II

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 60^r (cf. OCO 415)

I c

Ut non de-línquam in lingua me-a. Ps. Dixi: Custódi-
am vi- as me- as, * ut non delínquam in lingua me- a.

Psalmus 38, I

[Dixi: « Custódiam vias meas, *

ut non delínquam in lingua mea;]

ponam ori **meo custódiam**, *

donec consístit peccátor advérsus me ».

Tacens obmútui, et sflui absque **ullo bono**, *et dolor meus *renovátus* est.Concáluit cor **meum intra me**, *

et in meditatióne mea exárserit ignis.

Locútus sum in **lingua mea**: *« Notum fac mihi, Dómine, *finem meum*;et númerum diérum **meórum quis** est, *ut sciam, quam brevis sit vita **mea** ».Ecce paucórum palmórum fecísti **dies meos**, *et spátiū vitæ meæ tamquam níhilum *ante te*.Etenim univérsa vánitas, omnis homo **constitútus** est. *

Etenim ut imágō pertránsit homo.

Etenim vánitas est, et concítatur; *

thesaurízat, et ignórat quis congregábit ea.

HEBDOMADA II

Ant. 2

AN 34 (OCO vacat)

VIII b

Amóve, Dómi-ne, a me pla-gas tu- as. Ps. Et nunc quæ

est exspectatió mea, Dómine? * Spes mea apud te est. [flex]

II

[Et nunc quæ est exspectatió mea, Dómine? *

Spes mea apud te est.]

Ab ómnibus iniquitáibus meis érue me, *

oppróbrium insipiénti ne ponas me.

Obmútui et non apériam os **meum**, *quóniam *tu fecísti*.Amove a me plagas **tuas**: *

ab ictu manus tuæ ego deféci.

In increpatiōnibus, propter iniquitátem, corripuísti hóminem,
et tabescere fecísti sicut tínea desiderabília eius. *Etenim vánitas *omnis homo*.

Exáudi oratióne meam, Dómine, *

et clamórem meum áuribus pérçipe.

Ad lácrimas meas ne obsurdéscas;

quóniam ádvena ego sum apud te, *

peregrínus sicut omnes patres mei.

Avértere a me, ut refrígerer, *

priúsquam ábeam et non sim ámplius.

Ant. 3

AG 395 (cf. OCO 415)

VIII a

Confi- té-bor ti- bi, Dómi-ne, quóni- am exaudí-sti

me. Ps. Quid gloriáris in ma-lí-ti- a, * qui potens es i-niquitá- te?

[flex]

Psalmus 51

[Quid gloriáris in malítia, *
qui potens es iniquitáte?]

Tota die insídias cogitásti; *

lingua tua sicut novácula acúta, qui facis **dolum**.

Dilexísti malítiam super benignitátem,

mendácium magis quam loqui aequitátem. *

Dilexísti ómnia verba perditónis, lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem;

evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo, *

et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti et timébunt, *

et super eum ridébunt:

« Ecce homo qui non pósuit Deum refúgium suum,
sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, *
et præváluit in insídiis suis ».

Ego autem sicut virens olíva in domo Dei.

Sperávi in misericórdia Dei *

in ætérnum et in sǽculum sǽculi.

Confitébor tibi in sǽculum, quia fecísti;

et exspectábo nomen tuum, quóniam **bonum** est, *
in conspéctu sanctórum tuórum.

VERSUS

In Adventu:

℣. Dómine Deus noster, converté nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Post Nativitatem:

℣. In ipso vita erat.

℟. Et vita erat lux hóminum.

Post Epiphaniam:

℣. Dóminus vias suas docébat nos.

℟. Et ambulábimus in sémitis eius.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

PM 177 (OCO 415)

De- us, in sancto vi- a tu- a; quis De- us ma-gnus

sic- ut De- us noster? Ps. Voce mea ad Dóminum clamá- vi; *

voce mea ad Deum, et inténdit mi- hi. [flex]

Psalmus 76

[Voce mea ad Dóminum clamávi; *

voce mea ad Deum, et inténdit mihi.]

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi,
manus meæ nocte expánsæ sunt, *
et non fatigántur.

Rénuit consolári áнима mea;

memor sum Dei, et ingemíscō, *
exérceor, et déficit spíritus meus.

Vígiles tenuísti pálpebras óculi mei, *
turbátus sum et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, *
 et annos aetérnos in *mente hábui*.
 Meditátus sum nocte cum *corde meo*, *
 et exercitábar, et scopébat spíritus **meus**.
 Numquid in aetérnum proíciet **Deus**, *
 aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?
 Aut defíciat in finem misericórdia **sua**, *
 cessábit verbum a generatióne in generatióne?
 Aut oblívisciatur miseréri **Deus**, *
 aut continébit in ira sua misericórdias **suas**?
 Et dixi: « Hoc vulnus **meum**, *
 mutátio déxteræ **Excélsi** ».
 Memor ero óperum **Dómini**, *
 memor ero ab início mirabílium tuórum.
 Et meditábor in ómnibus opéribus **tuis**, *
 et in adinventiónibus **tuis** exercébor.
 Deus, in sancto via **tua**; *
 quis deus magnus sicut **Deus noster**?
 Tu es Deus qui facis mirabília, *
 notam fecísti in pópolis virtútem **tuam**.
 Redemísti in bráccio tuo pópulum **tuum**, *
 filios **Iacob** et **Ioseph**.
 Vidérunt te aquæ, Deus,
 vidérunt te aquæ, et doluérunt; *
 étenim commótæ sunt abýssi.
 Effudérunt aquas núbila,
 vocem dedérunt **nubes**, *
 étenim sagíttae tuæ tránseunt.
 Vox tonítrui tui in rota;
 illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi **terræ**, *
 commóta est et contrémuit **terra**.
 In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis; *
 et vestígia tua non cognoscúntur.
 Deduxísti sicut oves pópulum **tuum** *
 in manu Móysi et Aaron.

I a

Ex-sul-tá-vit cor me- um in Dómi-no, et ex-al-
 tá-tum est cor-nu me- um in De-o me- o, qui- a læ-tá-
 ta sum in sa-lu- tá- ri tu-o. C. Exsultávit cor me- um in
 Dómino, * et exaltátum est cornu meum in De-o me- o. [flex]

Canticum

1 Reg 2: 1 10

[Exsultávit cor meum in Dómino, *
 et exaltátum est cornu meum in Deo meo;]
 dilatátum est os meum super inímicos meos, *
 quia Iætátia sum in salutári tuo.
 Non est sanctus, ut est Dóminus,
 neque enim est álius extra te, *
 et non est fortis sicut **Deus noster**.
 Nolite multiplicáre loqui sublímia, *
 gloriántes;
 recédant vétera de ore vestro:
 quia Deus scientiarum **Dóminus** est, *
 et ipsi præparántur cogitatiónes.
 Arcus fórtium superátus est, *
 et infírmi accíncti sunt róbore;
 repléti prius pro páni bus se locavérunt, *
 et famélici saturáti sunt;
 donec stérilis péperit plúrimos, *
 et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, *
dedúcit ad ínferos et redúcit;
Dóminus páuperem facit et ditat, *
humíliat et súblevat.
Súscitat de púlvore egénum, *
et de stércore elevat páuperem,
ut sédeat cum príncipibus, *
et sólum glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdenes terræ, *
et pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórum suórum servábit,
et ímpii in ténebris conticéscent, *
quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii eius, *
et super ipsos in cælis tonábit.
Dóminus iudicábit fines terræ,
et dabit impérium regi suo, *
et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. 3

AG 193 (cf. OCO 415)

Dómi-nus regná-vit, exsúltet terra. Ps. læténtur ínsulæ
mul-tæ. Nubes et calígo in circú- i-tu e- ius. [flex]

Psalmus 96

[Dóminus regnávit, exsúltet terra, *
læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo in circúitu eius, *]
iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius.
Ignis ante ipsum præcédet, *
et inflammábit in circúitu inimícos eius.
Illustrárunt fúlgura eius orbem terræ: *
vidit et contrémuit terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, *
a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli iustítiam eius, *
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
Confundántur omnes qui adórant sculptíla,
et qui gloriántur in simulácris suis. *
Adórent eum omnes ángeli eius.
Audívit et lætáta est Sion,
et exsultavérunt fíliæ Iudæ *
propter iudícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus, altíssimus super omnem terram, *
nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum;
custódit ipse ánimas sanctórum suórum, *
de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est iusto, *
et rectis corde lætitia.
Lætámini, iusti, in Dómino, *
et confitémini memóriae sanctitatis eius.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniae, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 57–64 (Heth)

[Pórtio mea Dóminus: *
dixi custodíre verba tua.]
Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo; *
miserére mei secúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas, *
et convérsti pedes meos in testimónia tua.
Festinávi et non sum moráitus, *
ut custódiam præcépta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me, *
et legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confitendum tibi *
super iudícia iustítiae tuae.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te *
et custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua, Dómine, plena est terra; *
iustificationes tuas doce me.

Psalmus 54: 2–15, 17–24 (I)

Auribus pércepe, Deus, oratióne meam, †
et ne abscondáris a deprecatione mea, *
inténde mihi et exáudi me.
Excússus sum in meditatióne mea, et conturbátus sum *
a voce inimíci et a tribulatióne peccatóris.
Quóniam devolvérunt in me iniquitátem, *
et in ira moléstia erant mihi.
Cor meum torquéetur intra me, *
et formido mortis cécidit super me.
Timor et tremor venérunt super me, *
et contéxit me pavor.
Et dixi: « Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, *
et volábo et requiéscam?
Ecce elongábo fúgiens, *
et manébo in solitúdine ».
Exspectábo eum qui salvum me fáciat, *
a spíritu procéllæ et tempestáte.
Díssipa, Dómine, dívide linguas eórum, *
quóniam vidi violéntiam et contentiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmeunt eam super muros eius, †
iniquitas et labor et insídiæ in médio eius; *
et non defécit de platéis eius frauduléntia et dolus.

II

Quóniam, si inimícus meus maledixísset mihi, *
sustinuíssem útique;
et si is qui óderat me super me magnificátus fuísset, *
abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero, homo coæquális meus, *
familiáris meus et notus meus,
qui simul habúimus dulce consórtium: *
in domo Dei ambulávimus in concúrsu.
Ego autem ad Deum clamábo, *

et Dóminus salvábit me.
Véspere et mane et merídie meditábor et ingemíscam, *
et exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his qui impúgnant me, *
quóniam in multis sunt advérsum me.
Exáudiet Deus, et humiliábit illos, *
qui est ante sáecula.
Non enim est illis pactum, *
et non timuérunt Deum.
Exténdit manum suam in sócios; *
contaminávit fædus suum.
Lene super butýrum est os eius, *
pugna autem cor illius:
molliti sunt sermónes eius super óleum, *
et ipsi sunt gládii destícti.
Iacta super Dóminum curam tuam, †
et ipse te enútriet; *
non dabit in ætérnum fluctuatiórem iusto.
Tu vero, Deus, dedúces eos *
in púteum intéritus.
Viri sanguinum et dolósi non dimidiábunt dies suos; *
ego autem sperábo in te, Dómine.

Ad Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

PM 147 (OCO 415)

III a

Nonne De-o súbdi-ta e-rit á-nima me-a? Ps. In De-o

tantum quiésce, á-nima me-a; * ab ipso enim salu-tá-re me-

um. [flex]

Psalmus 61

[In Deo tantum quiésce, ánima mea; *
ab ipso enim salutáre meum.]
Verúmtamen ipse refúgium meum et salutáre **meum**, *
præsídiū meum, non movébor ámplius.
Quoúsque irrúitis in hóminem, †
contúnditis univérsi vos, *
tamquam paríetem inclinátum et macériam depúlsam?
Verúmtamen de excélsō suo cogitáverunt depéllere; †
delectabántur mendácio. *
Ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.
In Deo tantum quiésce, ánima **mea**; *
quóniam ab ipso patiéntia **mea**.
Verúmtamen ipse Deus meus et salutáre **meum**, *
præsídiū meum, *non* movébor.
In Deo salutáre meum et glória **mea**; *
Deus fortítudinis meæ, et refúgium meum in **Deo** est.
Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, †
effúndite coram illo **corda vestra**; *
Deus refúgium **nobis**.
Verúmtamen vánitas fílli Adam, *
mendácium fílli hóminum.
In statérām *si* concéndant, *
super fumum leves sunt **omnes**.
Nolíte speráre in violéntia, †
et in rapína nolíte vani esse; *
divítiae si áffluant, nolíte *cor* appónere.
Semel locútus est **Deus**, *
duo *haec* audívi:
quia potéstas Deo est, †
et tibi, Dómine, misericórdia; *
quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

VIII a

De- us mi-se-re- á-tur nostri, et be- ne-dí-cat nos.

Ps. illúminet vultum su- um super nos. [metrum] [flex]

Psalmus 66

[Deus misereártur nostri, et benedícatur nobis; *
illúminet vultum suum super nos.]
Ut cognoscátur in terra via **tua**, *
in ómnibus géntibus salutáre **tuum**.
Confiteántur tibi pópuli, **Deus**; *
confiteántur tibi pópuli **omnes**.
Læténtr et exsúltent gentes, †
quoniam iúdicas pópulos in æquitáte, *
et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli, **Deus**; *
confiteántur tibi pópuli **omnes**.
Terra dedit fructum suum; *
benedícatur nos Deus, **Deus noster**;
benedícatur nos **Deus**, *
et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. 3

VIII a

Christo da-tus est princi-pá-tus et honor re-gni:

omnis pó-pu-lus, tri-bus et lin-guæ sérví-ent e- i in æ-

térnum. C. Grá- ti- as agámus Deo Pa-tri, * qui dignos nos fecit
in partem sortis sanctó-rum in lúmi-ne. [flex]

Canticum

Col 1: 12–20

[Grátias agámus Deo Patri, *
qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine,]
qui eríput nos de potestáte tenebrárum *
et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ,
in quo habémus redemptióne per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Qui est imágó Dei invisíbilis, *
primogénitus omnis creatúræ;
quóniam in ipso cónrita sunt univérsa †
in cælis et in terra, *
visibília et invisibília,
sive throni sive dominatiónes *
sive principátus sive potestátes:
omnia per ipsum et in ipso créata sunt, †
et ipse est ante omnes, *
et ómnia in ipso constant.
Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, †
qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *
ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;
quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, *
et per eum reconciliare ómnia in ipsum,
pacíficans per sanguinem crucis eius *
sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

Ant. 1 AG 186 (cf. OCO 416)

FERIA V HEBDOMADÆ II

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

II Salvá- sti nos, Dómi-ne, et in nómi-ne tu- o confi- té-
bimur in sácu-lum. Ps. De- us, áuribus nostris audívimus; pa-
tres nostri annuntiavérunt no- bis * opus quod operátus es in dié-
bus eórum in diébus antí-quis.

Psalmus 43, I

[Deus, áuribus nostris audívimus;
patres nostri annuntiavérunt nobis *
opus quod operátus es in diébus eórum in diébus antíquis.]
Tu manu tua gentes depulísti, et plantásti illos, *
afflixísti pópulos, et dilatásti eos.
Nec enim in gládio suo possedérunt terram, *
et brácchium eórum non salvávit eos;
sed déxtera tua et brácchium tuum et illuminátio vultus tui, *
quóniam complacuísti in eis.
Tu es rex meus et Deus meus, *
qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros proiécimus; *
 et in nómime tuo conculcávimus insurgéntes *in nobis*.
 Non enim in arcu meo sperábo, *
 et gládus meus non *salvábit* me.
 Tu autem salvásti nos de affligéntibus nos, *
 et odiéntes nos confudísti.
 In Deo gloriábimur tota die, *
 et in nómime tuo confitébimur *in sáculum*.

Ant. 2

AJ 1: * 30, cf. Poissy MS, fo. 379^v (OCO vacat)

VIII a

De-dísti he-re-di- tá- tem timénti-bus nomen tu- um,
 Dómi-ne. Ps. Nunc autem reppulísti et confudísti nos, * et non
 egrediéris, Deus, cum virtú-tibus no-stris.

II

[Nunc autem reppulísti et confudísti nos, *
 et non egrediéris, Deus, cum virtútibus nostris.]
 Convertisti nos retrórsum coram inimícis nostris, *
 et qui odérunt nos diripuérint sibi.
 Dedísti nos tamquam oves ad vescéndum, *
 et in géntibus dispersísti nos.
 Vendidísti pópulum tuum sine lucro, *
 nec dítior factus es in commutatióne eórum.
 Posuísti nos opprórium vicínis nostris, *
 subsannatióne et derísum his qui sunt in circúitu nostro.
 Posuísti nos similitúdinem in géntibus, *
 commotióne cápit is in pópulis.
 Tota die verecúndia mea contra me est, *
 et confúsio faciéi meæ coopéravit me,

a voce exprobrántis et obloquéntis, *
 a fácie inimíci et ultóris.

Ant. 3

OHS 39 (OCO vacat)

I c

Exsúrge, Dómi-ne, et iu-di-ca causam me- am. Ps. Hæc
 ómnia venérunt super nos, nec oblí- ti sumus te; * et iníque
 non égimus in testaméntum tu- um.

III

[Hæc ómnia venérunt super nos,
 nec oblíti sumus te; *
 et iníque non égimus in testaméntum tuum.]
 Et non recéssit retro cor nostrum, *
 nec declinavérunt gressus nostri a via tua;
 sed humiliásti nos in loco vúlpium, *
 et operuísti nos umbra mortis.
 Si oblíti fuérimus nomen Dei nostri, *
 et si expandérimus manus nostras ad deum aliénum,
 nonne Deus requíret ista? *
 Ipse enim novit abscondita cordis.
 Quóniam propter te mortificámur tota die, *
 aestimáti sumus sicut oves occisiónis.
 Evígila, quare obdórmis, Dómine? *
 exsúrge, et ne repéllas in finem.
 Quare fáciem tuam avértis, *
 oblivíceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?
 Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra, *
 conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, **ádiuva** nos; *
et rédime nos propter misericórdiam **tuam**.

VERSUS

In Adventu:

V. Audíte verbum Dómini, gentes.
R. Et annuntiáte illud in fínibus terræ.

Post Nativitatem:

V. Erat lux vera.
R. Quæ illúminat omnem hóminem.

Post Epiphaniam:

V. Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum.
R. Ut cognoscámus verum Deum.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 251 (cf. OCO 416)

I c

Excita, Dómine, poténti- am tu- am, ut salvos fá-ci- as nos.

*Ps. Qui pascis Isra- ël, inténde, ** qui dedúcis velut ovem **Io-** seph.

Psalmus 79

[Qui pascis Israël, inténde, *
qui dedúcis velut ovem Ioseph.]
Qui sedes super chérubim, effúlge *
coram Ephraim, Bénamin et Manásse.

Excita poténtiam **tuam**, et **veni**, *
ut salvos **fáciás** nos.
Deus, convérte nos, *
illústra fáciem tuam, et *salvi* érimus.
Dómine **Deus** virtútum, *
quoúsque irascéris super oratióne populi **tui**?
Cibásti nos pane **lacrimárum**, *
et potum dedísti nobis in lácrimis *copióse*.
Posuísti nos in contradiccióne vicínis **nostris**, *
et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos, *
illústra fáciem tuam, et *salvi* érimus.
Víneam de Ægypto **transtulísti**, *
eiecísti gentes, et plantásti eam.
Purgásti locum in conspéctu eius, *
plantásti radíces eius, et implévit **terram**.
Opérti sunt montes **umbra** eius, *
et ramis eius *cedri Dei*;
exténdit pálmites suos usque ad **mare**, *
et usque ad Flumen propágines **suas**.
Ut quid destruxísti macériam eius, *
et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur **viam**?
Exterminávit eam **aper de silva**, *
et singuláris ferus depástus est eam.
Deus virtútum, convértere; *
réspice de cælo et vide, et vísite víneam **istam**.
Et prótege eam quam plantávit **déxtera tua**, *
et super filium hóminis quem confirmásti **tibi**.
Incénsa est igni et suffóssa; *
ab increpatiōne vultus *tui períbunt*.
Fiat manus tua super virum **déxteræ tuae**, *
super filium hóminis quem confirmásti **tibi**.
Et non discedémus a te, vivificábis nos, *
et nomen tuum *invocábimus*.
Dómine Deus virtútum, convérte nos, *
et illústra fáciem tuam, et *salvi* érimus.

Ant. 2

AG 142 (cf. OCO 416)

VIII a

Convérsus est fu-ror tu- us, Dómi-ne, et conso- lá-tus es
me. C. Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mi- hi; * con-
vérsus est furor tuus, et consolá-tus es me.

Canticum

Is 12: 1 6

[Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi; *
convérsus est furor tuus, et consolátus es me.]

Ecce Deus salvátor **meus**, *

fiduciáliter agam et *non timébo*,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
et factus est mihi *in salútem*.

Hauriéris aquas in **gáudio** *

de fóntibus *Salvatór*is;

et dicétis in die illa: « Confitémini Dómino *

et invocáte *nomen eius*,

notas fácite in pólulis adinventiōnes *eius*; *

mementóte quóniam excélsum est *nomen eius*.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, *

annuntiáte hoc in univérsa *terra*;

exsúltá et lauda, habitátió **Sion**, *

quia magnus in médio tui *Sanctus Israél* ».

Ant. 3

AJ 1: 67, cf. Poissy MS, fo. 65^r (cf. OCO 416)

VIII b

Exsul-tá- te De- o, adiu-tó- ri nostro. Ps. iubiláte De-o

Ia- cob. Súmite psalmum et date **týpanum**. [flex]

Psalmus 80

[Exsultáte Deo, adiutóri nostro, *
iubiláte Deo Iacob.

Súmite psalmum et date **týpanum**, *]
psaltérium iucúndum cum **cíthara**.

Bucináte in neoménia **tuba**, *
in die plenæ lunæ, in sollemnitáte **nosta**ra.

Quia præcéptum in Israél est, *
et iudícium *Deo Iacob*.

Testimónium in Ioseph pósuit illud,
cum exíret de terra *Ægypti*; *
sermónen quem non növeram, audívi.

Divérbi ab onéribus dorsum eius, *
manus eius a cophino recessérunt.

In tribulatióne invocásti me et liberávi *te*,
exaudívi te in abscónrito tempestáti, *
probávi te apud *aquam Meríba*.

Audi, pólulus meus, et contestábor te, *
Israél, útinam *áuidas* me.

Non erit in te deus aliénus *
neque adorábis *deum extráneum*.

Ego enim sum Dóminus Deus *tuus*,
qui edúxi te de terra *Ægypti*; *
dilata os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pólulus meus vocem **meam**, *
et Israél non inténdit **mihi**.

Et dimisi eos secúndum durítiam cordis eórum, *
ibunt in adinventiōnibus suis.

Si pólulus meus audíset me, *
Israél si in viis meis *ambuláasset*,
in brevi inimícos eórum humiliássem, *
et super tribulántes eos misíssem *manum meam*.
Inimíci Dómini blandiréntur ei, *
et esset sors eórum in sácula;

et cibárem eos ex ádipe fruménti, *
et de petra melle saturárem eos.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 65–72 (Teth)

[Bonitátem fécisti cum servo tuo, Dómine, *
† secúndum verbum tuum.
Bonitátem et prudéntiam et sciéntiam doce me, *
quia præcéptis *tuis* créddi.]
Priúsqnam humiliárer ego errávi; *
nunc autem elóquium *tuum* custódiam.
Bonus es tu et benefáciens, *
doce me iustificatiónes tuas.
Excogitavérunt contra me dolósa supérbi, *
ego autem in tbto corde meo servábo mandáta tua.
Incrassátum est sicut adeps cor eórum, *
ego vero in legé tua *delectátus* sum.
Bonum mihi quia humiliátus sum, *
ut discam iustificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, *
super mília auri et argénti.

Psalmus 55: 2–7b, 9–14

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo, *
tota die impúgnans oppréssit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die, *
quóniam multi pugnant adversum *me*, Altíssime.
In quacúmque die timébo, *
ego in te sperábo.
In Deo, cuius laudábo sermónen, †
in Deo sperávi; *
non timébo: quid fáciet mihi caro?
Tota die rem meam perturbábant, *
adversum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Concitábant iúrgia, insidiabántur, *
ipsi calcáneum meum observábant.
Peregrinatiónes meas tu numerásisti: †
pone lácrimas meas in utre tuo; *
nonne in suppeditatióne tua?
Tunc converténtur inimíci mei retrórsum, †
in quacúmque die invocávero: *
ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
In Deo, cuius laudábo sermónen, *
in Dómino, cuius laudábo sermónen,
in Deo sperávi, *
non timébo: quid fáciet mihi homo?
Super me sunt, Deus, vota tua; *
reddam laudatiónes tibi;
quóniam eripuísti ániam meam de morte, †
et pedes meos de lapsu, *
ut ámbulem coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei, *
† quóniam in te cónfugit ánima mea;
et in umbra alárum tuárum confúgiam, *
donec tránseant insídiæ.
Clamábo ad Deum altíssimum, *
Deum qui benefécit mihi.
Mittet de cælo, et liberábit *me*; †
dabit in opprórium conculcántes me. *
Mittet Deus misericórdiam suam et veritátem suam.
Anima mea recúbit in médio catulórum leónum, *
devorántium fílios hóminum.
Dentes eorum arma et sagittæ, *
et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cælos, Deus, *
super omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis, *
et incurvávit se ánima mea;
fodérunt ante fáciem meam fóveam, *
et ipsi incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, †
 parátum cor **meum**; *
 cantábo et *psalmum dicam*.
Exsúrge, glória mea, †
 exsúrge, psaltérium et cíthara, *
 excitábo auróram.
Confitébor tibi in pópolis, **Dómine**, *
 et *psalmum dicam tibi in natióibus*,
 quóniam magnificáta est usque ad caelos misericórdia tua, *
 et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos, **Deus**, *
 super omnem terram glória tua.

Ad Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AM 1089 (OCO 416)

VIII a

Ecce de-di te in lu-cem Génti- um, ut sis sa-lus
 me- a usque ad extremum terræ. Ps. De-us, iudíciu m tuum
 regi da, * et iustítiam tuam fí- li- o re- gis. [flex]

Psalmus 71 (I)

[Deus, iudíciu m tuum regi da, *
 et iustítiam tuam fílio regis;]
 iúdicet pópulum tuum in iustitia, *
 et páuperes tuos in iudicio.
 Afferant montes pacem pópulo, *
 et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, †
 et salvos fáciet fílios ínopis, *
 et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole et ante lunam, *
 in generatióne et generatiónen.
Descéndet sicut plúvia in gramen, *
 et sicut imber irrigans terram.
Florébit in diébus eius iustitia et abundántia pacis, *
 donec auferártur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, *
 et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo pródient ícolæ desérti, *
 et inimíci eius terram lingent.
Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, *
 reges Arabum et Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges, *
 omnes gentes sérvient ei.

Ant. 2

OHS 16 (cf. OCO 416)

VII b

Li-be-rá- vit Dómi- nus páupe- rem a po-ténte: et
 ín-o- pem, cu- i non e-rat ad- iú-tor. Parcet páupe- ri et
 ín-o- pi, * et áimas páuperum sal-vas fá-ci- et. [flex]

II

[Quia liberábit ínopem clamántem, *
 et páuperem cui non erat adiútor.
 † Parcet páuperi et ínopi, *
 et áimas páuperum salvas fáciet.]

Ex oppressióne et violéntia rédimet ánimás eórum, *
 et pretiósus erit sanguis eórpum **coram illo**.
 Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, †
 et orábunt pro **ipso semper**; *
 tota die benedícent ei.
 Et erit ubértas fruménti in terra, *
 in summis móntium fluctuábit;
 sicut Líbanus fructus eius florébit, *
 et colligábitur sicui **fenum terræ**.
 Sit nomen eius benedíctum in sácula, *
 ante solem permanébit **nomen eius**.
 Et benedicéntur in ipso omnes **tribus terræ**, *
 omnes gentes magnificábunt eum.
 Benedíctus Dóminus Deus, **Deus Israël**, *
 qui facit mirabília solus;
 et benedíctum nomen maiestáti eius **in aetérnum**, *
 et replébitur maiestáte eius omnis terra. **Fiat, fiat.**

Ant. 3

AG 998 (cf. OCO 412)

I b

De-dit e- i Dómi-nus po-testá-tem et honó-rem et re-

gnum, et omnes pópu-li, tri-bus et linguæ i- psi sérví- ent.

C. Grá-ti- as á-gimus tì- bi, * Dómine De- us omnípotens.

Canticum

cf. Ap 11, 12

[Grátias ágimus tibi, *

Dómine Deus omnípotens,]

qui es et qui eras et qui ventúrus es; *

quia accepísti virtútem tuam magnam et regnásti.

Et irátae sunt **gentes**, *
 et advénit ira tua et tempus mortuórum **iudicári**,
 et réddere mercédem servis tuis, **prophétis** et **sanctis**, *
 et timéntibus nomen tuum, pusíllis et **magnis**.
 Nunc facta est salus et virtus et regnum **Dei nostri** *
 et potéstas **Christi** eius,
 quia proiectus est accusátor **fratrum nostrórum**, *
 qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri
 die ac **nocte**;
 et ipsi vicérunt eum propter **ságuinem Agni** *
 et propter verbum testimónii sui;
 et non dilexérunt ánimás suas *
 usque ad **mortem**.
 Propterea lètámimi, **cæli**, *
 et qui habitáti in eis.

FERIA VI HEBDOMADÆ II

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 94 (OCO 416)

VI

Ne in i- ra tu- a argu- as me, Dómi-ne. Ps. Dómine,
ne in furóre tuo ár-gu- as me, * neque in ira tua corrípi- as me.

Psalmus 37, I

[Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *

neque in ira tua corrípias me;]

quóniam sagíttae tuæ infíxæ sunt mihi, *

et descéndit super me manus tua.

Non est sánitas in carne mea a fácie indignatiónis tuæ, *

non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum, *

et sicut onus grave gravant me nimis.

Ant. 2

AJ 1: 719 (OCO vacat)

IV b

Dómi-ne, ante te omne de- si- dé- ri- um me- um,
et gemi- tus me- us a te non est abscondi-tus. Ps. Putru-

HEBDOMADA II

runt et corrúpti sunt livóres me- i * a fácie insipi- énti- æ me-

æ. [flex]

II

[Putruérunt et corrúpti sunt livóres mei *
a fácie insipiéntiæ meæ.]

Inclinátus sum et incurvátus nimis; *

tota die contrastátus ingrediébar.

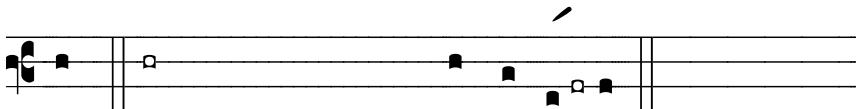
Quóniam lumbi mei impléti sunt ardóribus, *
et non est sánitas in carne mea.Afflíctus sum et humiliátus sum nimis, *
rugiébam a gémitu cordis mei.Dómine, ante te omne desidérium meum, *
et gémitus meus a te non est abscónditus.Palpitávit cor meum, derelíquit me virtus mea, *
et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.Amíci mei et próximi mei ante plagam meam stetérunt, *
et propínqui mei de longe stetérunt.Et láqueos posuérunt qui quærébant ániam meam,
et qui requirébant mala mihi, locúti sunt insídias, *
et dolos tota die meditabántur.

Ant. 3

AN 33 (OCO vacat)

II

Intén- de in adiu-tó-ri- um me- um, Dómi-ne, vir- tus
sa-lú- tis me- æ. Ps. Ego autem tamquam surdus non audi- é-

bam, * et sicut mutus non apériens os su- um.

III

[Ego autem tamquam surdus non audiébam, *
et sicut mutus non apériens os suum;]
et factus sum sicut homo non áudiens, *
et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi; *
tu exáudies, Dómine Deus meus.
Quia dixi: « Nequándo supergáudeant mihi, *
et dum commovéntur pedes mei, magnificéntur super me ».
Quóniam ego in lapsu parátus sum, *
et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, *
et sollicitus sum de peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt et confirmáti sunt super me, *
et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Retribuéntes mala pro bonis detrahébant mihi, *
pro eo quod sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine, *
Deus meus, ne discésseris a me;
festina in adiutorium meum, *
Dómine, salus mea.

VERSUS

In Adventu:

℣. Véniat super me misericórdia tua, Dómine.
℟. Salutáre tuum, secúndum elóquium tuum.

Post Nativitatem:

℣. Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius.
℟. Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Post Epiphaniam:

℣. In ipso vita erat.
℟. Et vita erat lux hóminum.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

PM 136 (OCO 416)

IV a

De- le, Dómi-ne, i- niqui- tá- tem me- am. *Ps. Miserére me- i, De- us, * secúndum misericórdi- am tu- am.*

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;]
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra me est semper.
Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram te feci,
ut iustus inveniáris in senténtia tua *
et æquus in iudicio tuo.
Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audíre me fácies gáudium *et lætitiam*, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**, *
et omnes iniquítátes meas **dele**.
Cor mundum crea *in me*, **Deus**, *
et spíritum firmum innova in viscéribus **meis**.
Ne proícias me a fácie **tua**, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a me**.
Redde mihi lætitiam salutáris **tui**, *
et spíritu promptíssimo confírma me.
Docébo iníquos vias **tuas**, *
et ímpii ad *te* converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**, *
et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.
Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem **tuam**.
Non enim sacrificio *delectáris*, *
holocáustum, si ófferam, non placébit.
Sacrificíum Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despíces.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte *tua* Sion, *
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
Tunc acceptábis sacrificíum iustítiae, oblatíones et *holocáusta*; *
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. 2

AG 246 (cf. OCO 416)

I b

Cum i- rá-tus fú- e- ris, Dómi- ne, mi- se- ri-cór-di- æ
recor-dábe-ris. C. Dómine, audívi auditio- ném **tu-** am, * et
tímu- i. [flex]

Canticum

Hab 3:2 4, 13a, 15 1

[Dómine, audívi auditio- ném tuam, *
et tímu-i.]
Dómine, opus **tuum**, *
in médio annórum vivífica illud.
In médio annórum notum **fácies**; *
cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab **austo** véniет, *
et Sanctus de monte **Pharan**.
Opéruit cælos glória eius, *
et laudis eitts plena est terra.
Splendor eius ut lux erit,
córnua in mánibus eius: *
ibi abscónrita est fortitúdo eius.
Egréssus es in salútem pópuli **tui**, *
in salútem cum christo **tuo**.
Viam fecísti in mari equis **tuis**, *
in luto aquárum multárum.
Audívi, et conturbátus est venter **meus**, *
a voce contremuérunt lábia **mea**;
ingrediátur putrédo in óssibus **meis**, *
et subter me scáteat,
ut requiéscam in die tribulatiónis, *
ut ascéndam ad pópulum accíngatum **nostrum**.
Ficus enim **non florébit**, *
et non erit germen in víneis,
mentiéetur opus olívæ, *
et arva non áfferent cíbum:
abscindéatur de ovíli pecus, *
et non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo, *
et exsultábo in Deo Iesu **meo**.
Deus Dóminus fortitúdo **mea**, *
et ponet pedes meos quasi cervórum,
et super excélsa mea dedúcet me victor *
in psalmis canéntem.

Ant. 3

AG 242 (cf. OCO 416)

Lauda, Ie-rú-sa-lem Dómi-num. *Ps. colláuda Deum tu-um,*

Si- on. Quóniam confortávit seras por-tárum tu- á- rum.

Psalmus 147: 12 20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *]
benedíxit fíliis **tuis** in te.
Qui ponit fines **tuos pacem**, *
et ádipe fruménti **sátiat** te.
Qui emíttit elóquium **suum terræ**, *
velóciter currit verbum eius.
Qui dat nivem **sicut lanam**, *
pruínam sicut cínerem **spargit**.
Mittit crystállum suam **sicut buccéllas**; *
ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?
Emíttet verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum **suum Iacob**, *
lustírias et iudícia sua Israël.
Non fecit táliter omni **natióni**, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 73–80 (Yod)

[Manus tuæ fecérunt me et plasmavérunt me; *
da mihi intelléctum, et discam præcepta tua.]

Qui timent te, vidébunt me et lætabúntur, *
quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia équitas iudícia tua, *
et in veritáte humiliásti me.

Fiat misericórdia tua **ut consolétur** me, *
secúndum elóquium tuum *servo tuo*.

Véniant mihi miseratíones **tuæ** et **vivam**, *
quia lex tua delectátió **mea** est.

Confundántur supérbi, quóniam dolóse **pervertérunt** me, *
ego autem exercébor in mandátis **tuis**.

Convertántur mihi timéntes te, *
et qui novérunt testimónia **tua**.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus **tuis**, *
ut non confúndar.

Psalmus 58: 2–5, 10–11, 17–18

Eripe me de inimícis meis, Deus meus, *
et ab insurgéntibus in me prótege me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, *
et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce insidiáti sunt ánimæ **meæ**, *
irruérunt in me fortés.

Neque delíctum, neque peccátum in **me** est, Dómine; *
sine iniquitáte mea currunt et præparántur.

Exsúrge in occúrsu meum, et vide; †
fortitúdo mea, **tibi atténdam**; *
quia, Deus, præsídium **meum** es.

Deus meus, misericórdia eius prævéniet me. *
Deus fáciet ut despiciam inimícos **meos**.

Ego autem cantábo fortitúdinem **tuam**, *
et exsultábo mane in isericórdiam **tuam**,
quia factus es præsídium **meum**, *

et refúgium meum in die tribulatiónis **meæ**.
Fortitúdo mea, tibi psallam, †

quia, Deus, præsídium **meum** es: *
Deus meus misericórdia **mea**.

Psalmus 59

Deus, reppulísti nos, destruxísti nos; *
irátus es; convértere ad nos.
Concussísti terram, confregísti eam, *
sana, contritíones eius, quia *commóta* est.
Ostendísti pópulo tuo **dura**, *
potásti nos vino *vertíginis*.
Dedísti metuéntibus te **signum**, *
ut fúgiant a fácie **arcus**.
Ut liberéntur dilécti **tui**, *
salvos fac déxtera tua et *exaudi* nos.
Deus locútus est in sancto suo: †
« Lætábor et partíbor **Síchimam**, *
et convállem Succoth *metíbor*.
Meus est Gálaad, et meus est **Manásses**, *
et Ephraim fortítudo *cápitis mei*.
Iuda sceptrum **meum**, *
Moab olla lavácri **mei**.
Super Iduméam exténdam calceaméntum **meum**, *
super Philístiim *vociferábor* ».
Quis addúcet me in civitátem munítam? *
Quis dedúcet me usque in **Iduméam**?
Noilne tu, Deus, qui reppulísti nos, *
et non egrediéris, Deus, in virtútibus **nostris**?
Da nobis auxílium de tribulatióne, *
quia vana *salus hóminis*.
In Deo faciémus virtútem, *
et ipse conculcábít tribulántes nos.

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 164 (cf. OCO 416)

I c

Incli-ná-vit Dómi-nus aurem su- am mi-hi. Ps. Di-léxí,

quóniam ex-áu-dit Dóminus * vocem deprecáti-ónis **me- æ**.

Psalmus 114: 1-9

[Diléxí, quóniam exáudit Dóminus *
vocem deprecatiónis meæ.]
Quia inclinávit aurem *suam mihi*, *
cum in diébus meis *invocábam*.
Circumdedérunt me **funes mortis**, *
et angústiæ infétri *invenérunt me*.
Tribulatióne et dolórem *invéni*, †
et nomen Dómini *invocábam*: *
« O Dómine, líbera ánimam **meam** ».
Misericors Dóminus et **íustus**, *
et Deus noster *miserétur*.
Custódiens **párvulos Dóminus**; *
humiliátus sum, et *salvum me fáciet*.
Convrétere, áнима mea, in **réquiem tuam**, *
quia Dóminus benefécit **tibi**;
quia crípuit ánimam meam de morte, †
óculos **meos a lácrimis**, *
pedes **meos a lapsu**.
Ambulábo **coram Dómino** *
in regióne vivórum.

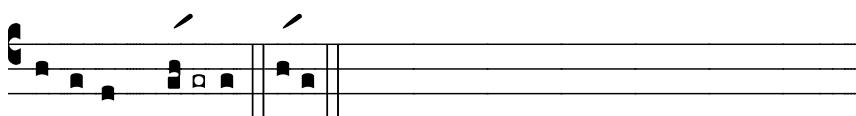
Ant. 2

AG 165 (cf. OCO 416)

I b

Auxí- lí- um me- um a Dómi- no, qui fe-cit cæ-lum et

terram. Ps. Levábo óculos **meos in mon-tes**: * unde véniat au-

xí-li- um mi- hi? [flex]

Psalmus 120

[Levábo óculos meos in montes: *
unde véniet auxílium mihi?] Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram. Non dabit in commotiónem pedem tuum, * neque dormitábit qui custódit te. Ecce non dormitábit neque dórmiet * qui custódit Israël. Dóminus custódit te, † Dóminus umbráculum tuum, * ad manum déxteram tuam. Per diem sol non percútiет te, * neque luna per noctem. Dóminus custódiet te ab omni malo; * custódiet ánimam tuam Dóminus. Dóminus custódiet intróitum tuum et éxitum tuum, * ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ant. 3

MG 58 (cf. OCO 413)

IV a

Omnes gentes, quascúmque fe-cí-sti, vé- ni- ent, et
a-do-rá-bunt coram te, Dómi-ne. C. Magna et mirabília sunt
ó-pe-ra tu- a, * Dómine De- us omní- po- tens. [flex]

Canticum

Ap 15:3–4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, * Dómine Deus omnípotens:] iustæ et veræ sunt viæ tuæ, * rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, * et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es, † quóniam omnes gentes vénient et adorábunt in conspéctu tuo, * quóniam iudicia tua manifésta sunt.

SABBATUM HEBDOMADÆ II

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 69, cf. Poissy MS, fo. 66^v (cf. OCO 416)

VIII b

Ví-si- ta nos, Dómi-ne, in sa- lu- tá- ri tu- o. Ps. Con-

fi-témini Dómino, quóniam bo- nus, * quóniam in sáculum mise-

ricórdi- a e- ius. [flex]

Psalmus 105, I

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *

quóniam in sáculum misericórdia eius.]

Quis loquéatur poténtias Dómini, *

audítas fáciet omnes laudes eius?

Beáti qui custódint iudícium, *

et fáciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, *

vísita nos in salutári tuo,

ut videámus bona electórum tuórum,

ut lætémur in lætítia gentis tuae, *

ut gloriémur cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris, *

iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Paters nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua,

non fuérunt mémores

multitúdinis misericordiárum tuárum, *

et irritavérunt ascendéntes in mare, mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, *
ut notam fáceret poténtiam suam.Et incrépuit mare Rubrum, et exsiccátum est, *
et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.Et salvávit eos de manu odiéntis, *
et redémit eos de manu inimíci.Et opéruit aqua tribulántes eos: *
unus ex eis non remánsit.Et credidérunt verbis eius, *
et cantavérunt laudem eius.Cito oblíti sunt óperum eius, *
et non sustinuérint consílium eius,
et concupíerunt concupiscéntiam in desérto, *
et tentavérunt Deum in inaquóso.Et dedit eis petitionem ipsórum, *
et misit saturitatēm in áimas eórum.Et zeláti sunt Móysen in castris, *
Aaron sanctum Dómini.Apérta est terra et deglutívit Dathan, *
et opéruit super congregatióne Abíron.Et exársit ignis in synagóga eórum, *
flamma combússit peccatóres.

Ant. 2

AN 78 (OCO vacat)

II

Obli- ti sunt De- um, qui salva-vit e- os. Ps. Et fecé-

runt vítulum in Ho- reb, * et adoravérunt scúlpti-le.

II

[Et fecérunt vítulum in Horeb, *
et adoravérunt scúlptile;]et mutavérunt glóriam suam *
in similitúdinem tauri comedéntis fenum.

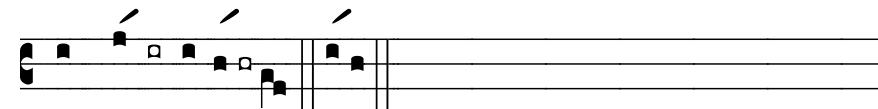
Obliti sunt Deum qui salvavit eos, *
 qui fecit magnalia in *Ægypto*,
 mirabilia in terra Cham, *
 terribilia in mari Rubro.
 Et dixit quia disperderet eos, *
 nisi affuissest Móyses electus eius.
 Stetit in confactione in conspectu eius, *
 ut avérteret iram eius ne destrueret eos.
 Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem, *
 non credidérunt verbo eius.
 Et murmuravérunt in tabernaculis suis, *
 non exaudiérunt vocem Dómini.
 Et elevávit manum suam super eos, *
 ut prosterneret eos in deserto,
 et ut deiceret semen eorum in nationibus, *
 et dispergeret eos in regionibus.
 Et adhæserunt Beelphegor, *
 et comedérunt sacrificia mortuorum,
 et irritavérunt eum in adinventionibus suis, *
 et irrúpit in eos ruina.
 Et stetit Phíneas et fecit iudicium, *
 et cessávit quassatio,
 et reputatum est ei in iustitiam, *
 in generacionem et generacionem usque in sempiternum.
 Et irritavérunt eum ad Aquas Meriba, *
 et male hábuit Móyses propter eos,
 quia exacerbavérunt spíritum eius, *
 et témere locutus est in lábiis suis.

Ant. 3

AN 79 (OCO vacat)

VII a

Cum tri-bu-la-rentur, vi-dit Dominus: et audi-vit ora-
 ti- o- nem e- o-rum. Ps. Non disperdidé- runt gen-tes * quas di-

xit Dóminus il- lis. [flex]

III

[Non disperdidérunt gentes *
 quas dixit Dóminus illis.]
 Et commíxi sunt inter gentes, *
 et didicérunt ópera eórum.
 Et serviérunt sculptílibus eórum, *
 et factum est illis in scándalum.
 Et immolavérunt filios suos *
 et fílias suas dæmoniis.
 Et effudérunt sanguinem innocéntem,
 sanguinem filiorum suórum et filiárum suárum *
 quas sacrificavérunt sculptílibus Cháanaan.
 Et infécta est terra in sanguínibus,
 et contamináti sunt in opéribus suis, *
 et fornicáti sunt in adinventionibus suis.
 Et exársit ira Dóminus in pópulum suum, *
 et abominátus est hereditátem suam,
 et trádidit eos in manus géntium, *
 et domináti sunt eorum qui odérunt eos.
 Et tribulavérunt eos inimíci eórum, *
 et humiliáti sunt sub mánibus eórum.
 Sæpe liberávit eos;
 ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio suo, *
 et corruérunt in iniquitatibus suis.
 Et vidi tribulatiómem eórum, *
 cum audívit clamórem eórum.
 Et memor fuit testaménti sui, *
 et pænituit eum secúndum multitúdinem misericórdiae suæ.
 Et dedit eos in miseratiónes *
 in conspectu ómnium qui captivos dúixerant eos.
 Salvos nos fac, Dómine Deus noster, *
 et cóngrega nos de nationibus,
 ut confiteámur nómini sancto tuo, *
 et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israël
a sāculo et usque in sāculum, *
et dicet omnis pōpulus: « Fiat, fiat ».

VERSUS

In Adventu:

V. Annūntiat Dóminus verbum suum Iacob.
R. Iustītias et iudīcia sua Israël.

Post Nativitatem:

V. Novíssime Deus locútus est nobis in Fílio.
R. Per quem fecit et sācula.

Post Epiphaniam:

V. Erat lux vera.
R. Quæ illúminat omnem hóminem.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 264 (cf. OCO 417)

VII a

Quam ma-gni- fi- cá- ta sunt ó-pe-ra tu- a, Dómi-ne!

Ps. Bonum est confi-té- ri Dómino, * et psállere nómini tu- o, Al-
tíssime. [flex]

VI

Da-te magni- tú-di- nem De- o nostro. C. Audí-te, cæ-li,

Psalmus 91

[Bonum est confitéri Dómino, *
et psállere nómini tuo, Altíssime.]
annuntiáre mane misericórdiam tuam, *
et veritátem tuam per noctem,
in decachórdo et psaltério, *
cum cántico in cíthara.
Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, *
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine: *
nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuae.

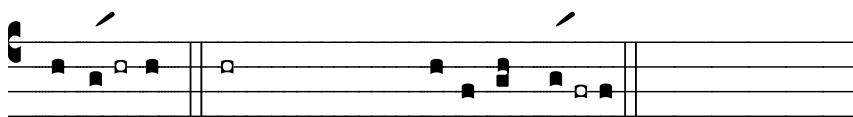
Vir insípiens non cognósset, *
et stultus non intelleget hæc.
Cum germináverint peccatóres sicut fenum, *
et florúerint omnes qui operántur iniquitátem;
hoc tamen erit ad intéritum in sāculum sāculi; *
tu autem altíssimus in æténum, Dómine.
Quóniam ecce inimíci lui, Dómine,
quóniam ecce inimíci tui perfóbunt, *
et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Exaltábis sicut unicórnis cornu meum, *
perfúsus sum óleo úberi.
Et despíctet óculus meus inimícos meos, *
et in insurgéntibus in me malignántibus audiet auris mea.
Iustus ut palma florébit, *
sicut cedrus Líbani succréscet.
Plantáti in domo Dómini, *
in átriis Dei nostri florébunt.
Adhuc fructus dabunt in senécta, *
úberes et bene viréntes erunt,
ut annúntient quóniam rectus Dóminus, refúgium meum, *
et non est iniquitas in eo.

Ant. 2

PM 255 [AM 75] (OCO 417)

VI

quæ lo-quor, * áudiat terra verba o-ris me- i.

Canticum

Deut 32: 1 1

[Audíte, cæli, quæ loquor, *
áudiat terra verba oris mei.]
Concréscat ut pluvia doctrína mea, *
fluat ut ros elóquium meum,
quasi imber super herbam *
et quasi stillæ super grámina;
quia nomen Dómini invocábo, *
date magnificéntiam Deo nostro.
Dei perfécta sunt ópera, *
et omnes viæ eius iudícia.
Deus fidélis et absque ulla iniquitaté, *
iustus et rectus.
Peccavérunt ei, et non fílli eiús in sórdibus, *
generátio prava atque pérversa.
Háccine reddis Dómino, *
pópule stulte et insípiens?
numquid non ipse est Pater tuus, *
qui possédit te et fecit et creávit te?
Meménto diérum antiquórum, *
cógita generatiónes sínghulas;
intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi, *
maióres tuos, et dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus gentes, *
quando separábát fílios Adam;
constítuit términos populórum *
iuxta númerum filiórum Israël;
pars autem Dómini pópulus eius, *
Iacob funículus hereditátis eius.
Invénit eum in terra desérita, *
in loco horróris et vastæ solitúdinis;
circumdúxit eum et dócuit, *
et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, *
et super eos vólitanus,
expándit alas suas et assúmpsit eum, *
atque portávit in úmeris suis.
Dóminus solus dux eius fuit; *
et non erat cum eo deus aliénus.

Ant. 3

PM 8 (OCO 417)

I b

Quam admirabile est nomen tuum, Dómine, in
univer- ter-ra. Ps. quóniam eleváta est magnificéntia tu
a * super cælos. [flex]

Psalmus 8

[Dómine, Dóminus noster, *
quam admirabile est nomen tuum in univer- sa terra;
quóniam eleváta est magnificéntia tua *
super cælos.]
Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem propter inimícos tuos, *
ut déstruas inimícum et ultórem.
Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum, *
lunam et stellas quæ tu fundásti:
quid est homo, quod memor es eius? *
aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honore coronásti eum; *
et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub péibus eius,
oves et boves **univérsas**, *
ínsuper et pécora **campi**,
vólucres cæli et **pisces maris**, *
quæcúmque perámbulant sémitas **maris**.
Dómine, Dóminus **noster**, *
quam admirábile est nomen tuum in univérsa **terra**!

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalmus 118: 81–88 (Caph)

[Defécit in salutáre tuum áнима mea, *
et in verbum tuum supersperávi.]
Defecérunt óculi mei in **elóquium tuum**, *
dicentes: « Quando consoláberis me? »
Quia factus sum sicut **uter in fumo**; *
iustificatiónes tuas non **sum oblítus**.
Quot sunt dies **servi tui**? *
Quando fácies de **persequéntibus** me iudicium?
Fodérunt mihi **fóveas supérbi**, *
qui non sunt secúndum **legem tuam**.
Omnia præcépta **tua véri**tas; *
dolóse persecúti sunt me: **ádiuva** me.
Paulo minus consummavérunt **me in terra**, *
ego autem non derelíqui **mandáta tua**.
Secúndum misericórdiam tuam vivífica me, *
et custódiam testimónia **oris tui**.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecationem meam, *
inténde oratióni meæ.
A fínibus terræ ad te clamávi; †
dum anxiarétur cor **meum**, *
in petram inaccéssam mihi **deduc** me.

Quia factus es spes **mea**, *
turris fortitúdinis a fácie **inimíci**.
Inhabitábo in tabernáculo **tuó in sácula**, *
prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu, Deus meus, exaudísti **vota mea**, *
dedísti hereditátem timéntium *nomen tuum*.
Dies super dies **regis adícies**, *
annos elus usque in diem generatiónis et generatiónis.
Sédeat in æternum in conspéctu **Dei**; *
misericórdia et véritas *servent eum*.
Sic psalmum dicam nómini tuo in **sáculum sáculi**, *
ut reddam vota mea de die in diem.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne mea; *
a timóre inimíci custódi ánimam meam.
Prótege me a convéntu **malignántium**, *
a multitúdine operántium **iniquitátem**.
Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
intendérunt sagítas suas, **venéfica verba**, *
ut sagíttent in occúltis **immaculátum**.
Súbito sagittábunt eum, et **non timébunt**, *
firmavérunt sibi consílium **nequam**.
Disputavérunt, ut abscónderent **láqueos**, *
dixérunt: « Quis vidébit eos? »
Excogitavérunt iníqua, †
perfecérunt excogitáta consília. *
Profunditas est homo, et cor eius **abýssus**.
Et sagittávit illos Deus; †
súbito factæ sunt **plagæ eórum**, *
et infirmávit eos lingua eórum.
Caput movébunt omnes qui vidébunt eos, *
et timébit *omnis homo*;
et annuntiábunt ópera **Dei**, *
et facta eius intéllegent.
Lætábitur iustus in Dómino et sperábit in eo, *
et gloriabúntur omnes **recti corde**.

DOMINICA HEBDOMADÆ III

Ad I Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 307 (cf. OCO 373)

VII a

Ie-rú-sa- lem gaude gáudi- o magno, qui- a vé- ni- et
 ti-bi Salvá- tor, alle-lú-ia. Ps. Laudá-te, pú-e-ri Dómi-ni, * lau-
 dá-te no-men Dómi-ni.

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
 laudáte nomen Dómini.]

Sit nomen Dómini benedíctum *
 ex hoc nunc et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad occásum *
 laudáble nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
 super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
 et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans de terra ínopem, *
 de stércore érigens páuperem,
 ut cóllocet eum cum princípibus, *
 cum princípibus pópuli sui.

HEBDOMADA III

Qui habitáre facit stérilem in domo, *
 matrem filiòrum lætántem.

Ant. 2

AM variationes 15 (OCO 373)

III b

E-go Dó-mi-nus pro-pe fe-ci iustí- ti- am me- am;
 non e-longá-bi- tur, et sa-lus me- a non mo-rá-bi- tur. Ps. Cré-di-
 di, étiam cum lo-cútus sum: * Ego humiliátus sum ni- mis. [flex]

Psalmus 115: 10–19

[Crédi, étiam cum locútus sum: *
 « Ego humiliátus sum nimis ».]

Ego dixi in trepidatióne mea: *
 « Omnis homo mendax ».

Quid retríbuam Dómino *
 pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, *
 et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *
 coram omni pôpulo eius.

Pretiósia in conspéctu Dómini *
 mors sanctórum eius.

O Dómine, ego servus tuus, *
 ego servus tuus et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: †
 tibi sacrificábo hóstiam laudis, *

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *

coram omni pôpulo eius,

in átriis **domus Dómini**, *
in médio tui, *Ierúsalem*.

Ant. 3

AG 314 (cf. OCO 373)

IV b

Emít-te Agnum, Dómi-ne, do-mi-na- tó- rem terræ, de
Pe-tra de-sér- ti, ad montem fí- li- æ Si- on. C. Christus Ie-
sus, cum in forma De- i es- set, * non rapínam arbitrátus est esse
se æquá- lem De- o. [flex]

Canticum

Phil 2: 6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo,]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum **factus** *
et hábitu invéntus ut **homo**.
Humiliávit semetípsum †
factus oboédiens usque ad **mortem**, *
mortem autem **crucis**.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi **nomen**, *
quod est *super* omne **nomen**,
ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
cælestium, terréstrium et infernórum,
et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória *est* Dei Patris.

LECTIO BREVIS

Ipse Deus pacis sanctíficet vos per ómnia, ut ínteger spíritus
vester; et ánima et corpus sine queréla in advéntu Dómini nostri Iesu
Christi servétur. Fidélis est qui vocávit vos, qui étiam fáciet.

In loco R̄ brev. cantari potest R̄ prolixum: AG 305 (POP 689)

VI

R̄ Qui ventú- rus est, vé- ni- et et non tardá- bit:
et iam non e- rit ti- mor in fí-ni-bus nos- tris:
* Quó- ni- am i- pse est Salvá- tor nos- ter.
¶ De-pó- net omnes i-niqui- tá- tes no- stras, et pro-
í-ci- et in pro-fundum ma- ris ómni- a pec- cá- ta no-
stra. * Quó- ni- am. [Gló- ri- a. * Quó- ni- am.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 306 (cf. OCO 373)

I b

Ante me non est formá- tus De- us, et post me
non e- rit: qui- a mi-hi cu- rá- bi- tur omne ge-nu, et con-
fit- é- bi- tur omnis lingua. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-
mi-num.

PRECES

Christum, gáudium et exultaciónem ómnium eum expectántium,
invocémus, dicéntes: *Veni, Dómine, et noli tardáre.*
Læti expectámus advéntum tuum,
— veni, Dómine, Iesu.
Tu, qui es ante sǽcula,
— veni ad salvándum nos in hoc sǽculo.
Tu, qui creásti mundum et omnes qui hábitant in eo,
— veni ad rediméndum opus mánuum tuárum.
Qui nostram non horruísti mortálem natúram,
— veni ad eripiéndum nos a mortis império.
Qui venísti ut vitam superabundántem haberémus,
— veni nobísque dona tuam vitam ætérnam.
Qui omnes hómines in regnum tuum adunáre voluisti,
— veni ad congregándum eos qui vultus tui visiónem expéctant.

Oratio

Deus, qui cónspicis pópulum tuum nativitátis domínicæ

festivitátem fidéliter expectáre: præsta, quésumus, ut valeamus ad tantæ salútis gáudia perveníre; et ea votis sollémnibus álacri semper lætítia celeráre: Per Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 1, p. 1104)

Poissy MS, fo. 16^r; cf. AJ 1: 159 (POP 690)

I

Súr-gi-te, vi-gi- lé- mus, ve-ni- te, a-do-
ré- mus: Qui- a ne- scí- tis ho- ram quando vé- ni-
et Dó- mi-nus. Ps. Ve-ní- te.

Ad Officium lectionum

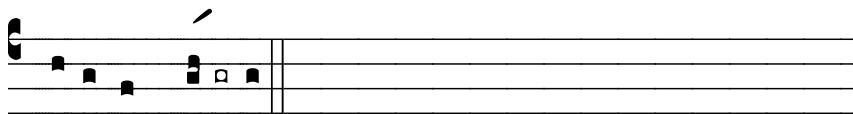
PSALMODIA

Ant. 1

PM 31 (OCO 371)

I b

Vé-ni- et ec- ce rex excél- sus cum po- tes-tá- te
magna, ad sal- vándas gentes, al-le- lu- ia. Ps. Exaltábo te, De-
us me- us rex, et benedíc- am nómini tu- o * in sáculum et in

sácu-lum sácu-li.

Psalmus 144, I

[Exaltábo te, Deus meus rex,
et benedícam nómini tuo *
in sáculum et in sáculum sáculi.]

Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen **tuum** *
in sáculum et in sáculum sáculi.

Magnus Dóminus et laudábilis **nimis**, *
et magnitúdinis eius non est investigáatio.

Generátio generatióni laudábit ópera **tua**, *
et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam gloriæ maiestatis **tuæ** loquéntur, *
et mirabília tua enarrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, *
et magnitúdinem **tuam** narrábunt.

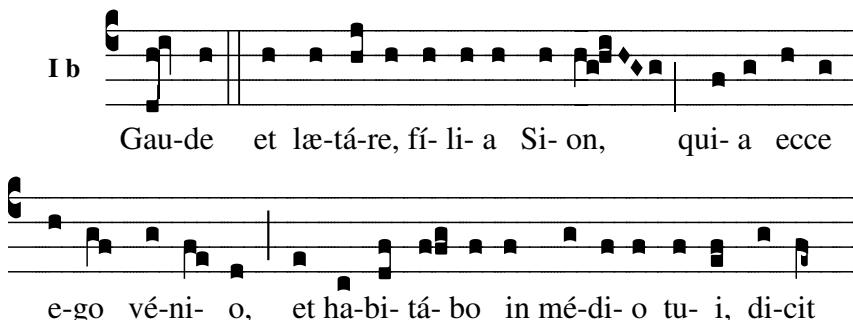
Memóriam abundántiæ suavitatis **tuæ** eructábunt, *
et iustitia tua exsultábunt.

Miserátor et misericors Dóminus, *
longánimis et multæ misericórdiæ.

Suávis Dóminus univérsis, *
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Ant. 2

PM 35 (OCO 371)

Gau-de et læ-tá-re, fí- li- a Si- on, qui- a ecce

e-go vé-ni- o, et ha-bi- tá- bo in mé-di- o tu- i, di-cit

Dómi-nus. Ps. Confi-teántur tibi, Dómine, ómnia ópera **tu-** a; *et sancti tui benedí-cant **ti-** bi.

II

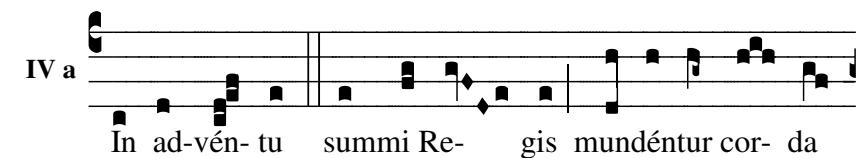
[Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; *
et sancti tui benedícant tibi.]

Glóriam regni **tui dicant**, *
et poténtiam *tuam* loquántur,
ut notas fáciant fílii hóminum poténtias **tuas**, *
et glóriam magnificéntiæ *regni tui*.

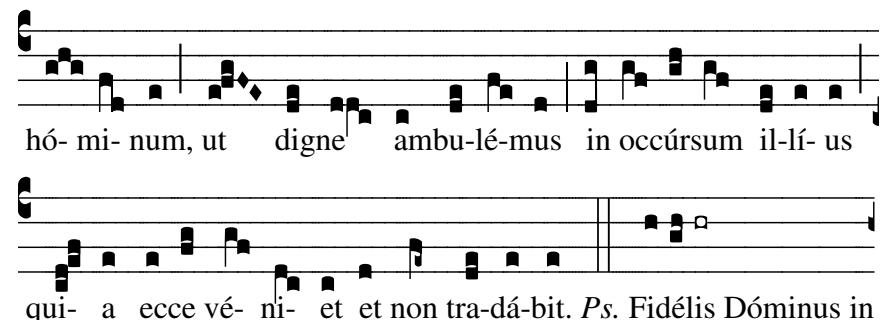
Regnum tuum regnum ómnium sáculórum, *
et dominátio tua in omnem generatiómem et generatiómem.

Ant. 3

PM 37 (OCO 371)

In ad-vén- tu summi Re- gis mundéntur cor- da

hó- mi- num, ut digne ambu-lé-mus in occúrsum il-lí- us

qui- a ecce vé- ni- et et non tra-dá-bit. Ps. Fidélis Dóminus in

ómnibus verbis su- is,* et sanctus in ómnibus o-pé-ribus su-
is. [flex]

III

[Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, *
et sanctus in ómnibus opéribus suis.]
Allevat Dóminus omnes qui córrunt, *
et érigit omnes depréssos.
Oculi ómnium in te sperant, *
et tu das illis escam in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam, *
et imples omne ánimál in beneplácito.
Iustus Dóminus in ómnibus viis suis, *
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, *
ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet,
et deprecationem eórum exáudiet, *
et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se, *
et omnes peccatóres dispérdet.
Laudatióñem Dómini loquéatur os meum,
et benedícat omnis caro nómini sancto eius *
in sáculum et in sáculum sáculi.

VERSUS

Ante diem 17 decembris:

V. Respícite et leváte cápita vestra.
R. Quóniam appropínquat redémptio vestra.

Post diem 16 decembris, de die occurrenti:

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Me opporte minui, AJ 1:180 (LH 1:212); post Lectionem secundam, Qui venturus est, ut ad I Vesperas, p. 492 (POP 689).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 307 (OCO 373)

I c Ve-ni- et Dómi-nus, et non tar-dá-bit, et il-lúmi-net
abscóndi- ta te-ne-brá-rum, et ma-ni-fe-stá-bit se ad omnes
gen-tes, al-le- lú- ia. Ps. Dóminus regnávit, de- córem indútus
est; * indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se. [flex]

Psalmus 92

[Dóminus regnávit, decórem indútus est; *
indútus est Dóminus, fortitúdine præcínxit se,]
Etenim firmávit orbem terrae qui non commovébitur. *
Firmáta sedes tua ex tunc, a sáculo tu es.
Elevavérunt flúmina, Dómine,
elevavérunt flúmina vocem suam, *
elevavérunt flúmina fragórem suum.
Super voces aquárum multárum,
super poténtes elatiónes maris, *
potens in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis; *
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in *longitúdinem*
diérum.

Ant. 2

AG 301 (cf. OCO 371)

Canticum

Dan 3: 57 88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, *cæli*, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super *cælos* sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ *cæli*, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus *Dei*, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícate terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.
Benedícate Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaríá, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum in sácula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto *cæli*; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 307 (cf. OCO 373)

Psalmus 148

[Laudáte Dóminum de cælis, *
 laudáte eum, in excélsis.]

Laudáte eum, omnes ángeli eius, *
 laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna, *
 laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum, *
 et aquæ omnes quæ super cælos sunt.

Laudent nomen Dómini, *
 quia ipse mandávit, et créata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi; *
 præcéptum pósuit et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, *
 dracónes et omnes abýssi,
 ignis, grando, nix, fumus, *
 spíritus procellárum qui facit verbum eius,
 montes et omnes colles, *
 ligna fructífera et omnes cedri,
 béstiae et univérsa pécora, *
 serpéntes et vólucres pennátæ.

Reges terræ et omnes pópuli, *
 príncipes et omnes iúdices terræ,
 iúvenes et vírgines, *
 senes cum iunióribus,
 laudent nomen Dómini, *
 quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram. *
 et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: *
 fíliis Israël, pôpulo qui propínquus est ei.

LECTIO BREVIS

Hora est iam vos de somno súrgere, nunc enim própior est nobis salus quam cum credídimus. Nox procéssit, dies autem appropriávit. Abiciámus ergo ópera tenebrárum et induámur arma lucis.

Ad Benedictus, ant.

In anno A (p. 1137):

AG 302 (cf. OCO 373)

I b

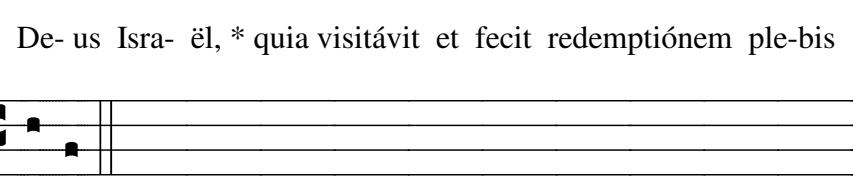
Io- annes autem cum au-dís- set in víncu-lis ó-pe- ra
Chri-sti, mit-tens du- os ex di-scí- pu- lis su- is, a- it il-li:
Tu es qui ven-tú-rus es, an á-li- um expe- ctámus?
C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit
redemptiónen ple-bis su- æ.

In anno B (p. 1155):

AG 304 (cf. OCO 373)

Qui post me ve- nit, an-te me factus est: cu- ius non
 sum di-gnus calce- aménta sólve-re. C. Be-ne-díctus Dómi-nus

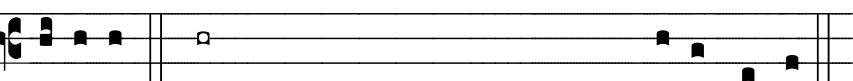
su- æ.

In anno C (p. 1143):

AG 308 (OCO 373)

Iuste et et pi- e vi- vá-mus, expe-ctántes be- á- tam
 spem, et advéntum Dómi-ni. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us

Isra- ël, * quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Deum Patrem, qui nobis grátiam exspectándi revelatiónen Dómini nostri Iesu Christi benígne largítur, orémus dicéntes:
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Spíritum nostrum, Dómine, et ánima et corpus sanctífica,
 — et irreprehensíbiles nos serva in Fílii tui advéntum.
 Fac nos hac die sancte ambuláre,
 — atque iuste ac pie in hoc sáculo vívere.
 Da nobis Dóminum nostrum Iesum Christum indúere,
 — et Spíritu Sancto impléri.
 Concéde, ut vígiles maneámus, Dómine,
 — usque ad Fílii tui manifestatiónen gloriósam.
 Pater noster *in tono solemni.*

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 117 (I)

[Confítémini Dómino, quóniam bonus, *
 quóniam in sáculum misericórdia eius.]
 Dicat nunc Israël, **quóniam bonus, ***
 quóniam in sáculum misericórdia eius.
 Dicat nunc **domus Aaron, ***
 quóniam in sáculum misericórdia eius.
 Dicant nunc qui **timent Dóminum, ***
 quóniam in sáculum misericórdia eius.
 De tribulatióne **invocávi Dóminum, ***
 et exaudívit me edúcens in latitúdinem **Dóminus.**
Dóminus mecum, *
 non timébo quid fáciat **mihi homo.**
Dóminus mecum adiútor meus, *
 et ego despíciam inimícos **meos.**
 Bonum est confúgere ad **Dóminum, ***
 quam confídere in **hómine.**
 Bonum est confúgere ad **Dóminum, ***
 quam confídere **in princípibus.**

Omnes gentes circuérunt me, *
et in nómine Dómini excídi eos.
Circumdántes circumdedérint me, *
et in nómine Dómini excídi eos.
Circumdedérunt me sicut *apes*, †
et exarsérunt sicut ignis in *spinis*, *
et in nómine Dómini excídi eos.
Impelléntes impulérunt me, ut *cáderem*, *
et Dóminus adiúvit me.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
et factus est mihi *in salútem*.
Vox iubilátioñis et salútis *
in tabernáculis iustórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem, †
déxtera Dómini exaltávit me; *
déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar sed *vivam*, *
et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus, *
et morti non *trádidit* me.

Aperíte mihi portas iustitiæ, *
ingréssus in eas confitébor Dómino;
hæc porta Dómini, *
iusti intrábuni *in eam*.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
et factus es mihi *in salútem*.
Lápidem quem reprobavérunt aëdificáentes, *
hic factus est in *caput ánguli*;
a Dómino factum est istud, *
et est miráble in *óculis nostris*.
Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
exsultémus et lætémur *in ea*.
O Dómine, salvum **me** fac; *
o Dómine, da prosperitátem.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *
Benedícmus vobis de domo Dómini.

Deus Dóminus et illúxit **nobis**. *
Instrúite sollempnitéatem in ramis condénsis,
usque ad córnua *altáris*.
Deus meus es tu, et confitébor **tibi**, *
Deus meus, et *exaltábo* te.
Confítémini Dómino, quóniam **bonus**, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Sicut in die honéste ambulémus: † non in comissatióibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítii, non in contentióne et æmulatióne: sed indúite Dóminum Iesum Christum.

Ad Sextam

Abundáre vos fáciat Dóminus caritáte in ínvicem et in omnes, †
quæmádmodum et nos in vos, ad confirmánda corda vestra sine
queréla in sanctitáte ante Deum et Patrem nostrum: in advéntu
Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius.

Ad Nonam

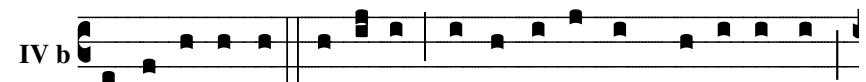
Iustum est apud Deum retribúere vobis, † qui tribulámini,
réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Iesu de cælo cum ángelis
virtútis eius: cum vénerit glorificári in sanctis suis et admirábilis fíeri
in ómnibus, qui credidérunt.

Ad II Vesperas

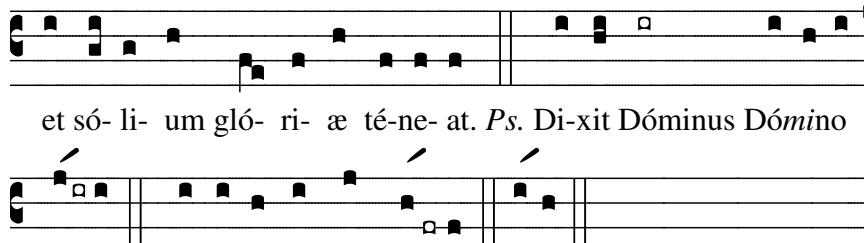
PSALMODIA

Ant. 1

AG 316 (cf. OCO 373)

Ecce véni- et Dómi-nus, ut sé-de- at cum princí-pi-bus,

et só- li- um gló- ri- æ té-ne- at. Ps. Di-xit Dóminus Dómino

me- o: * Se-de a dextris me- is. [flex]

Psalmus 109: 1-5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *

« Sede a dextris meis,]

donec ponam inimícos tuos *

scabéllum pedum tuórum »,

Virgam poténtiae tuæ emítte Dóminus ex Sion: *

domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †

in splendóribus sanctis, *

ex útero matutíni velut rōrem génuí te.

Iurávit Dóminus et non pænitēbit eum: *

« Tu es sacérdos in ætérnum

secúndum órdinem Melchísedech ».

Dominus a dextris tuis, *

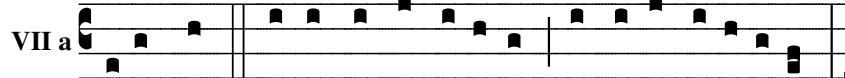
conquassábit in die iræ suæ reges.

De torrénte in via bībet, *

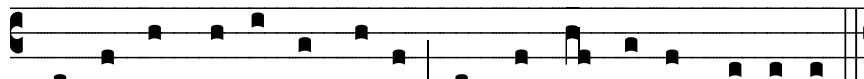
proptérea exaltábit caput.

Ant. 2

AG 321 (cf. OCO 373)

Erúmpant montes iu-cundi-tá-tem, et colles iustí-ti- am:

qui- a lux mundi Dó-mi-nus cum po- tén- ti- a vé- ni- et.

Ps. Confi-tébor Dómino in toto cor-de me- o, * in consílio iustó-

rum et congrega- ti- ó- ne. [flex]

Psalmus 110

[Confitébor Dómino in toto corde meo, *

in consílio iustórum et congregatióne.]

Magna ópera Dómini, *

exquirénda ómnibus qui cípiunt ea.

Decor et magnificéntia opus eius, *

et iustitia eius manet in sáculum sáculi.

Memóriam fecit mirabílum suórum, *

misericors et miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se; *

memor erit in sáculum testaménti sui.

Virtútem óperum suórum annuntiávit pópulo suo, †

ut det illis hereditátem géntium; *

ópera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius, †

confirmáta in sáculum sáculi,

facta in veritáte et aequitáte.

Redemptióinem misit pópulo suo, *

mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius; *

inítiu sapientiæ timor Dómini,

intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum; *

laudátió eius manet in sáculum sáculi.

Ant. 3

AG 308; cf. LH 1: 730

II

Ju- ste et pi- e vi- vámus, expectántes be- á- tam
spem, et advéntum Dómi- ni.

Canticum

Ap 19: 1-7

II

Alle-lu- ia. Sa-lus et gló- ri- a et virtus De- o nostro
est, * Rx Alle-lú- ia. Qui- a ve-ra et iusta iudí- ci- a sunt
e- ius. Rx Alle-lú- ia, alle-lú- ia. Alle-lu- ia. Laudem di-ci-
te De- o nostro, omnes ser-vi e-ius Rx Alle-lú- ia. et qui
timé-tis e- um pu-síl- li et magni. Rx Alle-lú- ia, alle-lú- ia.

Alle-lu- ia. Quó-ni- am regná-vit Dómi-nus De- us noster om-
ní-po-tens, Rx Alle-lú- ia. Gaude- ámus et exsultémus et de-
mus gló- ri- am e- i. Rx Alle-lú- ia, alle-lú- ia. Alle-lu- ia.
Qui- a vené- runt núpti- æ Agni, Rx Alle-lú- ia. Et u-xor e-
ius præ- pa-rá- vit se. Rx Alle-lú- ia, alle-lú- ia. Alle-lu- ia.
Gló- ri- a Pa-tri et Fí- li- o, Rx Alle-lú- ia. Et Spi- rí- tu-
i Sancto. Rx Alle-lú- ia, alle-lú- ia. Alle-lu- ia. Sic-ut e-
rat in princí- pi- o, et nunc, et semper, * Rx Alle-lú- ia. Et

in sácu- la sácu- ló- rum. A-men. Rx Alle-lú-ia, alle-lú-ia.

LECTIO BREVIS

Gaudéte in Dómino semper, íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est.

Ad Magnificat, ant.

In Annis A et B (p. 1200):

AM 199 (OCO 373)

Tu es qui ven-tú-rus es, an á- li- um ex-pe-ctá-

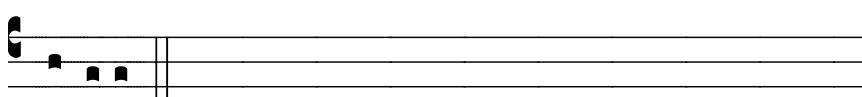
mus? Dí- ci- te Io- án-ni quæ vi- dí-sti: ad lumen réd-

e- unt cæ-ci, mórtu- i re- súr-gunt, páu-pe- res e- van-

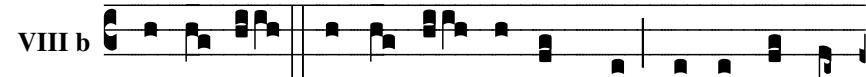
ge- li- zá- tur, alle- lú-ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a

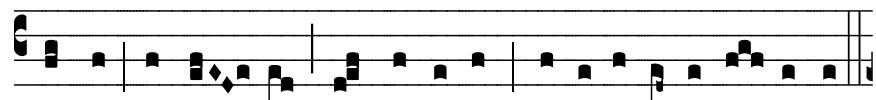
Dóminum.

In anno C (p. 1200):

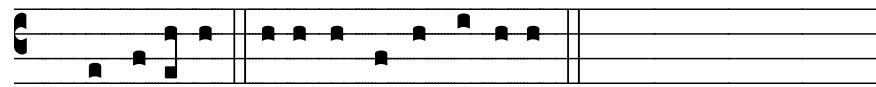
AG 297 (cf. OCO 373)

Vé- ni- et fór-ti- or me post me, cu- ius non sum

dignus sólve- re cor- rí- gi- am calce- amentó-rum e- ius.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Si vero occurrat die 17 decembris, ant. O Sapientia, p. 68.

PRECES

Redemptórem nostrum Iesum Christum, qui est via, véritas, et vita,
supplíciter rogémus, dicéntes: *Veni et mane nobíscum, Dómine.*
Iesu, Fíli Altíssimi, qui Vírgini Maríae per Gabriélem annuntiátus es,
— veni ad regnándum super plebem tuam in ætérnum.

Tu, Sancte Dei, cui Præcúrsor in sinu Elísabeth exultávit,
— veni ad dandum univérsῳ mundo gáudium salútis.

Iesu, Salvátor, cuius nomen Ioseph viro iusto ab Angelo revelátum
est,

— veni ad pópulum tum salvum faciéndum a peccátis eórum.

Lumen mundi, quod Símeon et omnes iusti expectábant,

— veni ad consolándum nos.

Oriens indefíciens, quem nos ex alto visitatúrum prædíxit Zacharías,
— veni ad illuminándum illos, qui in umbra mortis sedent.

Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad I Vesperas, p. 493.*

FERIA II HEBDOMADÆ III
Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 60^v (cf. OCO 417)

VIII b

De- us de- ó- rum Dómi-nus lo-cú- tus est. *Ps.* et vocá-
 vit terram a solis ortu usque *ad occá-* sum. Ex Sion speciosa de-
 córe Deus illú- xit.

Psalmus 49

[Deus deórum Dóminus locútus est, *
 et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.
 Ex Sion speciosa decóre Deus illúxit, *]
 Deus noster véniet et *non silébit*:
 Ignis consúmens est in conspéctu eius, *
 et in circúitu eius tempéstas válida.
 Advocábit cælum desúrsum, *
 et terram, discérnere pòpulum suum:
 « Congragáte mihi sanctos meos, *
 qui disposuérunt testaméntum meum in *sacrificio* ».
 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius, *
 quóniam Deus iudex est.

Ant. 2

AM 544 (OCO vacat)

III b

Cá- licem sa-lú-ta-ris accí- pi- am et sacri- fi- cá

bo hós- ti- am laudis. *Ps.* Audi, pòpulus meus, et loquar;
 Isra-

ël, et testifi-cábor advérsum te: * Deus, Deus tu- us ego sum.

II

[« Audi, pòpulus meus, et loquar;
 Israël, et testificábor advérsum te: *
 Deus, Deus tuus ego sum.]

Non in sacrificiis tuis árguam te; *
 holocáusta enim tua in conspéctu meo *sunt semper*.

Non accípiam de domo tua vítulos, *
 neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, *
 iumentórum mille in móntibus.

Cognóvi ómnia volatília cæli, *
 et quod movétur in agro meum est.

Si esuríero non dicam tibi; *
 meus est enim orbis terræ et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum, *
 aut sanguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis, *
 et redde Altíssimo vota tua;
 et ínvoca me in die tribulatiónis: *
 éruam te, et honorificábis me ».

Ant. 3

AN 44 (OCO vacat)

VIII b

Intel-lé-gi- te, qui obli-viscími-ni De- um. *Ps.* Pecca-tó-

ri autem dixit De- us: Quare tu enárras præcépta me- a, * et
as-
súmis testaméntum meum in os tu- um?

III

[Peccatóri autem dixit Deus:

« Quare tu enárras præcépta mea, *
et assúmis testaméntum meum in os tuum?]

Tu vero odísti disciplínam, *
et proiecísti sermónes meos retrórum.
Si vidébas furem, currébas cum eo; *
et cum adulteris erat pórtio tua.
Os tuum dimittébas ad malítiam, *
et lingua tua concinnábat dolos.
Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, *

et advérsus filium matris tuæ proferébas opprórium.

Hæc fecísti, et tacui.
Existimásti quod eram tui símilis: *
árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam.
Intellégite hæc qui obliscímini Deum; *
nequando rápiam, et non sit qui erípiat.
Qui immolábit sacrificíum laudis, honorificábit me,
et qui immaculátus est in via, *
osténdam illi salutáre Dei ».

¶ Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

¶ Et salutáre tuum da nobis.

Ad Laudes matutinas ante diem 16 decemboris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 252 (cf. OCO 417)

VIII a

Be- á- ti qui há- bi- tant in domo tu- a, Dómine. Ps. Quam

di-lécta tabernácula tua, Dómine virtú- tum. * Concupíscit et dé-

ficit ánima mea in átri- a Dómini. [flex]

Psalmus 83

[Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum. *
Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.]

Cor meum et caro mea *
exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: *
altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, *
in perpétuum laudábunt te.

Beátus vir cuius est auxílium abs te, *
ascensiónes in corde suo dispóosit.

Transeúntes per vallem sitiéntem in fontem ponent eam, *
étenim benedictiónibus véstiet eam pluvia matutína.

Ibunt de virtúte in virtútem, *
vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exáudi oratióne meam; *
áuribus pérçipe, Deus Iacob.
Protéctor noster, áspice, Deus, *
et résponce in fáciem christi tui.

Quia mélior est dies uiia in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei **mei**, *
magis quam habitáre in tabernáculis *peccatórum*.
Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit **Dóminus**; *
non privábit bonis eos qui ámbulant in *innocéntia*.
Dómine virtútum, *
beátus homo qui *sperat in te*.

Ant. 2

AG 296 (cf. OCO 417)

De Si- on ex- í- bit lex, et verbum Dómi- ni de Ie-
rú-sa-lem. C. Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus
Dómini * in vértice mónti- um. [flex]

Canticum

Is 2: 2 5

[Erit in novíssimis diébus
præparátus mons domus Dómini *
in vértice móntium,]
et elevábitur super **colles**, *
et fluent ad eum **omnes gentes**.
Et ibunt pópuli multi et dicent:
« Veníte, et ascendámus ad montem **Dómini** *
et ad domum Dei **Iacob**,
et docébit nos vias **suas**, *
et ambulábimus in sémitis **eius**;
quia de Sion exíbit lex, *
et verbum Dómini *de Ierúsalem* ».
Et iudicábit **gentes**, *
et árguet pópulos **multos**,

et conflábunt gládios suos in **vómeres**, *
et lánceas suas in **falces**;
non levábit gens contra gentem **gládium**, *
nec exercebúntur ultra *ad próelium*.
Domus Iacob, **veníte**, *
et ambulémus in lúmine **Dómini**.

Ant. 3

AG 171 (cf. OCO 417)

Cantá-te Dómi-no et bene- dí-ci- te nó- mi-ni e- ius.

Ps. Cantáte Dómino cánticum **no- vum**, * cantáte Dómino, omnis
ter- ra. [flex]

Psalmus 95

[Cantáte Dómino cánticum novum, *
cantáte Dómino, omnis terra.]
Cantáte Dómino, benedícite nómini **eíus**, *
annuntiáte de die in diem salutáre **eíus**.
Annuntiáte inter gentes glóriam **eíus**, *
in ómnibus pópulis mirabília **eíus**.
Quóniam magnus Dóminus et laudábilis **nímis**, *
terríbilis est super **omnes deos**.
Quóniam omnes dii géntium **inánia**, *
Dóminus autem *cælos* fecit.
Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu **eíus**, *
poténtia et decor in sanctuário **eíus**.
Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam, *
afférte Dómino glóriam nóminis **eíus**.
Tóllite hóstias et introíte in átria **eíus**, *
adoráte Dóminum in splendóre **sancto**.

Contremíscite a fácie eius, univérsa **terra**, *
 dícite in géntibus: « Dóminus *regnávit* ».
 Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; *
 iudicábit pópulos in *æquitáte*.
 Læténtur cæli et exsúltet **terra**,
 sonet mare et plenitúdo eius; *
 gaudébunt campi et ómnia quæ *in eis* sunt.
 Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárūm
 a fácie Dómini, quia *venit*, *
 quóniam venit iudicáre **terrā**.
 Iudicábit orbem terræ in iustítia *
 et pópulos in veritáte **sua**.

Ad Laudes matutinas post diem 16 decemboris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 313 (cf. OCO 374)

Ecce vénī- et Dómi-nus princeps re-gum terræ: be- á- ti
 qui pa-rá- ti sunt occúrre- re il-li. Ps. Quam dilécta tabernácu-
 la tua, Dómine virtú- tum. * Concupíscit et déficit áнима mea in
 á-tri- a Dómini. [flex]

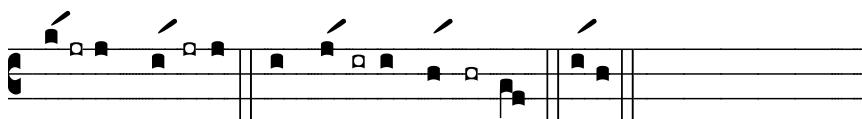
Psalmus 83

[Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum. *
 Concupíscit et déficit áнима mea in átria Dómini.]
 Cor meum et *caro mea* *
 exsultavérunt *in Deum vivum*.
 Etenim passer invénit sibi *domum*,
 et turtur nidum sibi, ubi ponat *pullos suos*: *
 altária tua, Dómine virtútum, rex meus *et Deus meus*.
 Beáti qui hábitant in *domo tua*, *
 in perpétuum laudábunt te.
 Beátus vir cuius est auxílium **abs** te, *
 ascensiōnes in corde suo dispósuit.
 Transeúntes per vallem sitiéntem in fontem *ponent* eam, *
 étenim benedictiōnibus véstiet eam plúvia matutína.
 Ibunt de virtúte *in virtútem*, *
 vidébitur Deus deórum in Sion.
 Dómine Deus virtútum, exáudi oratiōnem **meam**; *
 áuribus pércipe, Deus **Iacob**.
 Protéctor noster, áspice, **Deus**, *
 et respice in fáciem christi **tui**.
 Quia mélior est dies uiia in átriis tuis super mília,
 elégi ad limen esse in domo *Dei mei*, *
 magis quam habitare in tabernáculis peccatórum.
 Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
 grátiam et glóriam *dabit Dóminus*; *
 non privábit bonis eos qui ámbulant *in innocéntia*.
 Dómine virtútum, *
 beátus homo *qui sperat in te*.

Ant. 2

AG 305 (cf. OCO 374)

Cantá-te Dómi-no cánti-cum no-vum: laus e- ius ab
 extrémis terræ. C. E-rit in novíssimis diébus præparátus mons

do-mus Dómini * in vértice mónti- um. [flex]

Canticum

Is 2: 2 5

[Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini *
in vértice móntium.]

et elevábitur super colles, *

et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi et dicent:

« Veníte, et ascendámus ad montem Dómini *

et ad domum Dei Iacob,

et docébit nos vias suas, *

et ambulábimus in sémitis eius;

quia de Sion exíbit lex, *

et verbum Dómini de Ierúsalem ».

Et iudicábit gentes, *

et árguet pópulos multos,

et conflábunt gládios suos in vómeres, *

et lánceas suas in falces;

non levábit gens contra gentem gládium, *

nec exercebúntur ultra ad próelium.

Domus Iacob, veníte, *

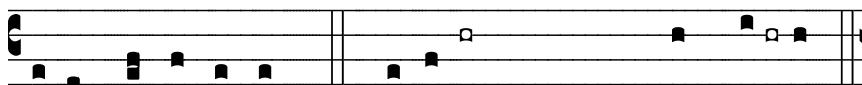
et ambulémus in lúmine Dómini.

Ant. 3

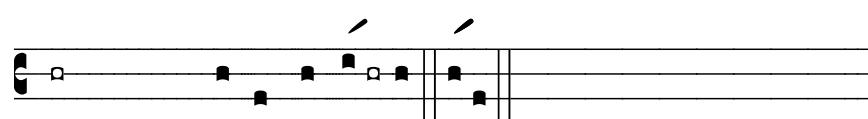
AG 312 (cf. OCO 374)

Cum vé-ne- rit Fí- li- us hómi-nis, pu-tas invé-ni- et

fi- dem super ter-ram? Ps. Cantá-te Dómino cáanticum no- dum, *

cantáte Dómino, omnis ter-ra. [flex]

Psalmus 95

[Cantáte Dómino cáanticum novum, *

cantáte Dómino, omnis terra.]

Cantáte Dómino, benedícite nómini eius, *

annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, *

in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis, *

terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium inánia, *

Dóminus autem cælos fecit.

Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eius, *
poténtia et decor in sanctuário eius.Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam, *

afférte Dómino glóriam nóminalis eius.

Tóllite hóstias et introíte in átria eius, *

adoráte Dóminum in splendóre sancto.

Contremíscite a fácie eius, univérsa terra, *
dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; *
iudicábit pópulos in æquitáte.Læténtrur cæli et exsultet terra,
sonet mare et plenitúdo eius; *
gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárūm
a fácie Dómini, quia venit, *

quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in iustítia *
et pópulos in veritáte sua.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; in Baptisma Domini, p. 221, 242.

Psalmus 118: 89–96 (Lamed)

[In ætérnum, Dómine, *
verbum tuum constitútum est in cælo.
† In generatióne et generatióne véritas tua; *
firmásti terram, et pémanet.]
Secúndum iudícia tua pémanent hódie, *
quóniam ómnia sérvunt tibi.
Nisi quod lex tua delectátio mea est, *
tunc forte periíssim in humiliatióne mea.
In ætérnum non oblíviscar mandáta tua, *
quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego: salvum me fac, *
quóniam mandáta tua exquisívi.
Me exspectávunt peccatóres, ut pérderent me; *
testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem, *
latum præcéptum tuum nimis.

Psalmus 70 (I)

In te, Dómine, sperávi, *
non confúndar in ætérnum.
In iustítia tua líbera me, et éripe me; *
inclína ad me aurem tuam, et salva me.
Esto mihi in rupem præsídii et in domum munítam, *
ut salvum me fáciás,
quoniam fortitúdo mea *
et refúgium meum es tu.
Deus meus, éripe me de manu peccatóris, *
et de manu contra legem agéntis et iníqui.
Quóniam tu es exspectatio mea, Dómine; *
Dómine, spes mea a iuventúte mea.

Super te inníxus sum ex útero, †
de ventre matris meae tu es suscéptor meus; *
in te laus mea semper.
Tamquam prodígum factus sum multis, *
et tu adiútor fortis.
Repleátur os meum laude tua, *
tota die magnitúdine tua.
Ne proícias me in témpore senectútis; *
cum defécerit virtus mea, ne derelíngas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi, †
et qui observábant ánimam meam *
consílium fecérunt in unum,
dicéntes: « Deus derelíquit eum, †
persequímini et comprehéndite eum, *
quia non est qui erípiat ».
Deus, ne elongéris a me; *
Deus meus, in auxílium meum festína.
Confundántur et defícient adversántes ánimæ meæ; *
operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

II

Ego autem semper sperábo, *
et adícam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit iustítiam tuam, †
tota die salutare tuum, *
quæ dinumeráre nescívi.
Véniam ad poténtias Dómini: *
Dómine, memorábor iustitiæ tuæ solíus.
Deus, docuísti me a iuventúte mea; *
et usque nunc annuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam et sénium, *
Deus, ne derelíngas me,
donec annúntiem bráccium tuum *
generatióni omni quæ ventúra est.
Poténtia tua et iustitia tua, Deus, †
usque in altíssima, qui fecísti magnália: *
Deus, quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas; †
íterum vivificásti me, *
et de abýssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicábis magnitúdinem **meam**, *
et convérsus consoláberis me.
Nam et ego confitébor tibi, †
in psaltério veritátem tuam, **Deus meus**; *
psallam tibi in cíthara, *sanctus Israël*.
Exsultábunt lábia mea cum cantávero **tibi**, *
et ánima mea quam *redemísti*;
sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam **tuam**, *
cum confúsi et revérsti fúerint qui quærunt *mala mihi*.

Ad Vesperas
Ante diem 17 decembris et in tempore Nativitatis

PSALMODIA

Ant. 1

AG 187 (cf. OCO 417)

VIII a

Qui há-bi-tas in cæ- lis, mi-se-ré-re nobis. Ps. Ad te
levávi óculos **me-** os, * qui hábi-tas in cæ- lis.

Psalmus 122

[Ad te levávi óculos meos, *
qui hábitas in cælis.]

Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum, *
sicut óculi ancíllæ ad manus dómīnæ **suæ**,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum **nostrum**, *
donec misereátur **nostri**.
Miserére nostri, Dómine, miserére **nostri**, *
quia multum repléti sumus despectióne;
quia multum repléta est ánima **nosta** *
derisióne abundántium et despectióne *superbórum*.

Ant. 2

AG 188 (cf. OCO 417)

I c

Adiutó-ri- um nostrum in nômi-ne Dómi-ni. Ps. Ni-si
quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Isra-él, † nisi quia Dómi-
nus erat in no- bis, * cum exsúrgerent hómi-nes in nos.

Psalmus 123

[Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israél, †
nisi quia Dóminus erat in nobis, *
cum exsúrgerent hómines in nos.]

Forte vivos deglutíssent nos, *
cum irasceréatur furor eórum in nos.

Fórsitan aqua absorbuísset nos, †
torrens pertransísset ániam **nostram**, *
fórsitan pertransíssent ániam nostram aquæ intumescéntes.

Benedíctus Dóminus, *
qui non dedit nos in direptióne déntibus eórum.
Anima nostra sicut **passer** erépta est *
de láqueo venántium:
láqueus contritus est *
et nos erépti sumus.
Adiutorium nostrum in nômine Dómini, *
qui fecit cælum et terram.

Ant. 3

AG 854 (cf. OCO 411)

VIII a

Be- á-ti qui lavant sto-las su-as in Sángui-ne Agni.

C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri- sti, * qui
benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælesti-bus in
Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónenem, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntátis suæ,
in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Secúndum divítias gratiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis téporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Ad Vesperas post diem 16 decembris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 313 (cf. OCO 374)

IV Ecce véni- et Dómi-nus princeps re-gum terræ: be- á- ti

qui pa-rá- ti sunt occúrre- re il-li. Ps. Ad te levávi ócu-los me-

os, * qui há-bi-tas in cæ- lis.

Psalmus 122

[Ad te levávi óculos meos, *
qui hábitas in cælis.]

Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum, *
sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ,
ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, *
donec misereátur nostri.
Miseré nostri, Dómine, miserére nostri, *
quia multum repléti sumus despectiόne;
quia multum repléta est ánima nostra *
derisiōne abundántium et despiciētiōne superbórum.

Ant. 2

AG 305 (cf. OCO 374)

VII a Cantá-te Dómi-no cánti-cum no-vum: laus e- ius ab

extrémis terræ. Ps. Ni-si quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc
Is-ra- ēl, † nisi quia Dóminus erat in no- bis, * cum exsúrgerent
hómines in nos.

Psalmus 123

[Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël, †
nisi quia Dóminus erat in nobis, *
cum exsúrgerent hómines in nos.]

Forte vivos **deglutíssent** nos, *
cum irascerétur furor eórum **in** nos.

Fórsitan aqua absorbuísset *nos*, †
torrens pertransísset ánimam **nostram**, *
fórsitan pertransíssent ánimam nostram aquæ **intumescéntes**.

Benedíctus Dóminus, *
qui non dedit nos in direptióne **déntibus** eórum.

Anima nostra sicut **passer erépta** est *

de láqueo **venántium**:
láqueus contrítus est *
et nos **erépti sumus**.

Adiutorium nostrum in **nómine Dómini**, *
qui fecit cælum et **terram**.

Ant. 3

AG 313 (cf. OCO 374)

VIII b

Cum vé-ne- rit Fí- li- us hómi-nis, pu-tas invé-ni- et

fi- dem super ter-ram? C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri
Ie-su Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et **immaculáti** *

in conspéctu eius in **carité**,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
per Iesum Christum in **ípsum**, *

secúndum propósitum voluntátis **suæ**,

in laudem glóriæ gratiæ **suæ**, *

in qua gratificávit nos in dilécto **Fílio suo**,

in quo habémus redemptiōne per sanguinem eius, *

remissiōne **peccatórum**.

Secúndum divítias gratiæ **eius**, †

quaæ superabundávit in **nobis** *

in omni sapientia *et* prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis **suæ**, *

secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in **eo**, *

in dispensatiōne plenitúdinis **témporum**,

instaurare ómnia in **Christo**, *

quaæ in cælis et quaæ in **terra** sunt.

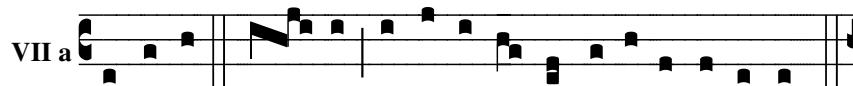
FERIA III HEBDOMADÆ III

Ad Officium lectionum

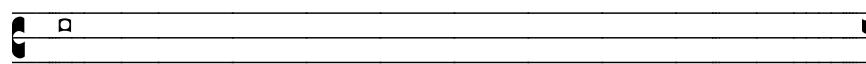
PSALMODIA

Ant. 1

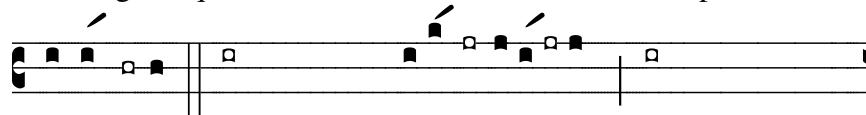
AN 53 (OCO vacat)

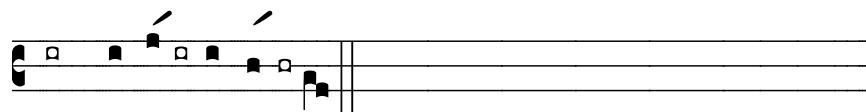
Exsúrgit De- us, et dissí-pán-tur i-nimí- ci e- ius.

Ps. et fúgiunt qui odérunt eum a fácie eius. Sicut dissipátur fumus,

tu díssipas; sicut fluit cera a fáci- e i-gnis, * sic péréunt pecca-

tóres a fáci- e De- i.

Psalmus 67, I

[Exsúrgit Deus, et dissipántur inimíci eius; *

et fúgiunt qui odérunt eum a fácie eius.

Sicut dissipátur fumus, tu díssipas;

sicut fluit cera a fácie ignis, *

sic péréunt peccatóres a fácie Dei.]

Et iusti lătentur et exsultent in conspéctu Dei, *
et delectentur *in lătitia*.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius;

iter fácite ci qui fertur super nubes: *

Dóminus nomen illi.

HEBDOMADA III

Iubiláte in conspéctu eius;

Pater orphanórum et iudex viduárum, *

Deus in habitáculo sancto suo.

Deus, qui inhabitáre facit desolátos in domo,
qui edúcit vinctos in prosperitátem; *

verúmtamen rebélles habitábunt in árida terra.

Deus, cum egredéreris in conspéctu pópuli tui, *
cum pertransíres in desérto, terra mota est,
étiam cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, *
a fácie Dei Israël.Pluviam voluntáriam effundébas, Deus; *
hereditátem tuam infirmátam, tu refecísti eam.Animália tua habitábant in ea, *
parásti in bonitaté tua páuperi, Deus.

Ant. 2

AN 54 (OCO vacat)

De- us no-ster, De- us salvos fa-ci- endi: et Domi- ni

sunt ex- i- tus mortis. Ps. Dóminus da- bit ver-bum; * vírgenes

annuntiántes bona sunt agmen in-gens. [flex]

II

[Dóminus dabit verbum; *

vírgenes annuntiántes bona sunt agmen ingens:]

« Reges exercítuum fúgiunt, fúgiunt, *

et spécies domus dívidit spólia.

Et vos dormítis inter médias caulas: *

alæ colúmbæ nitébant argénto, et pennæ eius pallóre auri.

Dum dispérgit Omnipotens reges super eam, *
nive dealbátur Selmon ».

M_ons Dei mons **Basan**, *
 mons cacúminum mons **Basan**.
 Ut quid invidétis, montes cacúminum,
 monti in quo beneplácitum est Deo **inhabitare**? *
 Etenim Dóminus habitábit in finem.
 Currus Dei decem **mília mílium**: *
 Dóminus venit de **Sina** in **sancta**.
 Ascendísti in altum, captívam duxísti captivitátem;
 accepísti in **donum hómines**, *
 ut étiam rebélles hábitent apud Dóminum **Deum**.
 Benedíctus Dóminus **die cotídie**; *
 portábit nos Deus salutárium nostrórum.
 Deus noster, Deus **ad salvandum**; *
 et Dómini, Dómini éxitus **mortis**.
 Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum, *
 vérticem capillátum perambulántium in delíctis **suis**.
 Dixit Dóminus: « Ex **Basan** redúcam, *
 redúcam de profundo **maris**,
 ut intingáтур pes **tuus** in **sanguine**, *
 lingua canum tuórum ex inimícis portiónem invéniat ».

Ant. 3

Poissy MS, fo. 62^r, cf. AJ 1: 64 (cf. OCO 418)

VIII a
 In ecclé- si- is be-ne-dí-ci- te Dómi-no. Ps. Vidérunt in-

[flex]

gréssus tuos, **De- us**, * ingréssus Dei mei, regis me- *i* in **sancta**.

III

[Vidérunt ingréssus tuos, Deus, *
 ingréssus Dei mei, regis mei in sancta.]

Præcédunt cantóres,
 postrémi vénient psalléntes, *
 in médio iuvénculæ *tympanístriæ*.
 « In ecclésiis benedícite **Deo**, *
 Dómino, vos de fóntibus **Israël** ».
 Ibi Béniamin adulescéntulus ducens eos,
 príncipes Iuda cum turma **sua**, *
 príncipes Zábulon, príncipes **Néphthali**.
 Manda, Deus, virtúti **tuæ**; *
 confírma hoc, Deus, quod operátus *es* in **nobis**.
 A templo tuo **in Jerúsalem** *
 tibi áfferent *reges* **múnera**.
 Increpa feram arúndinis,
 congregatióne taurórum in vítulis populórum, *
 prostérnant se cum láminis argénti.
 Díssipa gentes quæ bella volunt.
 Vénient optimátes ex **Ægýpto**, *
 Æthiópia prævéniet manus *suis* **Deo**.
 Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino,
 psállite Deo, qui fertur super cælum cæli ad oriéntem; *
 ecce dabit vocem suam, *vocem* virtútis.
 Tribúte virtútem Deo.

Super Israël magnificéntia eius *
 et virtus eius in **núribus**.
 Mirábilis, Deus, de sanctuário tuo,
 Deus Israël ipse tríbuet virtútem
 et fortitúdinem plebi **suae**; *
 benedíctus **Deus**.

¶ Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
 ¶ Rectas fácite sémitas Dei nostri.

Ad Laudes matutinas ante diem 16 decemboris**PSALMODIA**

Ant. 1

AG 240 (cf. OCO 418)

VII a
 Be-ne-di-xísti, Dómi-ne, ter-ram tu- am; re-mi- sí- sti

in-iqui-tá-tem ple-bis tu- æ. Ps. Complacuísti tibi, Dómine, in
ter-ra tu- a, * convertísti captivitá- tem Ia- cob. [flex]

Psalmus 84

[Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua, *
convertísti captivitátem Iacob.]
Remisísti iniquitátem **plebis tuæ**, *
operuísti ómnia peccáta eórum.
Contraxísti omnem **iram tuam**, *
revertísti a furóre indignatiónis **tuæ**.
Convére nos, Deus, salutáris **noster**, *
et avérte iram **tuam a nobis**.
Numquid in aétérnum irascéris **nobis**, *
aut exténdes iram **tuam a generatióne in generatióne**?
Nonne tu convérsus **vivificábis nos**, *
et plebs tua lätábitur **in te**?
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam **tuam**, *
et salutáre **tuum da nobis**.
Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquéatur pacem
ad plebem suam et **sanctos suos**, *
et ad eos qui convertúntur **corde**.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre **ipsíus**, *
ut inhábitet glória in **terra nostra**.
Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, *
iustítia et **pax osculátæ sunt**.
Véritas de **terra orta** est, *
et iustítia de **cælo prospéxit**.
Etenim Dóminus dabit benignitátem, *
et terra nostra dabit fructum **suum**.
Iustítia ante eum **ambulábit**, *
et ponet in via **gressus suos**.

Ant. 2

AG 396 (cf. OCO 418)

I b
De- us, De- us me- us, ad te de lu-ce ví-gi- lo:
qui- a factus es adiú-tor me- us. C. Urbs fortitúdinis **nostræ Si-**
on, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurá- le. [flex]

Canticum

Is 26: 1 4, 7 9, 12

[Urbs fortitúdinis **nostræ Sion**, *
Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.]
Aperíte portas, et ingrediátur gens **iusta**, *
eustódiens veritátem.
Vetus error ábiit;
servábis pacem, *
pacem, quia in *te* sperávimus.
Sperástis in Dómino in sǽculis aétérnis, *
in Dómino Deo forti in perpéturn.
Sémita **iusti recta** est, *
rectus callis iusti ad *ambulandum*.
Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus *te*; *
nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.
Anima mea desiderávit **te in nocte**, *
sed et spíritu meo in præcordiis meis
de mane vigilábo **ad te**.
Cum féceris iudícia **tua in terra**, *
iustítiam discent habitatóres orbis.
Dómine, dabis pacem **nobis**; *
ómnia enim ópera nostra operátus es **nobis**.

Ant. 3

AG 173 (cf. OCO 418)

I c

Il-lúmi-na, Dómi-ne, vultum tu- um su-per nos. *Ps.* De-us
misereátur nostri, et bene- **dí-** cat **no-** bis; * illúminet vultum su-
um super nos. [flex]

Psalmus 66

[Deus misereátur nostri, et benedícat nobis; *
illúminet vultum suum super nos.]
Ut cognoscátur in terra via **tua**, *
in ómnibus géntibus salutáre **tuum**.
Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**.
Lætentur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, *
et gentes in *terra dírigis*.
Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**.
Terra dedit fructum **suum**; *
benedícat nos Deus, **Deus noster**;
benedícat nos **Deus**, *
et métuant eum omnes *fines terræ*.

Ad Laudes matutinas post diem 16 decembris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 314 (cf. OCO 374)

IV b

Egre-di- é- tur Dómi-nus de loco sancto su- o: vé-ni- et
ut sal-vet pópu- lum su- um. *Ps.* Complacuísti tibi, Dómine, in
terra **tu-** a, * convertísti capti-vi-tá-tem **Ia-** cob. [flex]

Psalmus 84

[Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua, *
convertísti captivitátem Iacob.]
Remisísti iniquitátem *plebis tuæ*, *
operuísti ómnia peccáta eórum.
Contraxísti omnem iram **tuam**, *
revertísti a furóre indignatiónis **tuæ**.
Convérite nos, Deus, salutáris **noster**, *
et avérte iram *tuam* a **nobis**.
Numquid in ætérnum irascéris **nobis**, *
aut exténdes iram *tuam* a generatióne in generatióne?
Nonne tu convérsus vivificábis nos, *
et plebs tua lætábitur in te?
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam **tuam**, *
et salutáre *tuum* da **nobis**.
Audiam quid loquéatur Dóminus Deus,
quóniam loquéatur pacem ad plebem suam et *sanctos suos*, *
et ad eos qui convertúntur **corde**.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, *
ut inhábitet glória in terra **nostra**.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, *
 iustitia et *pax osculátæ* sunt.
 Véritas de *terra orta* est, *
 et iustitia de *cælo prospéxit*.
 Etenim Dóminus dabit benignitátem, *
 et terra nostra dabit fructum suum.
 Iustitia ante eum *ambulábit*, *
 et ponet in via gressus suos.

Ant. 2

AG 300 (cf. OCO 374)

VII b

Urbs for-ti- tú-di-nis nostræ Si-on, Salvá-tor poné-tur
 in e-a mu-rus et antemu-rá-le: a-pe- rí-te por-tas,
 qui-a no-biscum De- ús, alle-lú-ia. C. et ingredi- átur gens iu-
 sta, * custódiens ve- ri-tá- tem. Vetus error á-bi- it;

Canticum

Is 26: 1 4, 7 9, 12

[Urbs fortitudinis nostræ Sion, *
 Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.
 Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta, *
 custódiens veritátem.
 Vetus error ábiit;]
 servábis pacem, *
 pacem, quia in te sperávimus.
 Sperástis in Dómino in sǽculis æternis, *
 in Dómino Deo fortí in perpétuum.

Sémita iusti recta est, *
 rectus callis iusti ad ambulandum.
 Et in sémita iudiciorum tuorum, Dómine, sustinúimus te; *
 nomen tuum et memoriále tuum in desiderio ánime.
 Anima mea desiderávit te in nocte, *
 sed et spíritu meo in præcordiis meis de mane vigilábo ad te.
 Cum féceris iudicia tua in terra, *
 iustitiam discent habitatōres orbis.
 Dómine, dabis pacem nobis; *
 ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Ant. 3

AG 315 (cf. OCO 374)

IV b

Ut cognoscámus, Dómi-ne, in terra vi- am tu- am, in
 ómni-bus génti- bus sa-lu-tá-re tu- um. Ps. De- us misereá-
 nostri, et bene-dí-cat no- bis; * illúminet vultum su- um super
 nos. [flex]

Psalmus 66

[Deus misereá- tur nostri, et benedícat nobis; *
 illúminet vultum suum super nos.]
 Ut cognoscá- tur in terra via tua, *
 in ómnibus géntibus salutáre tuum.
 Confiteántur tibi pópuli, Deus, *
 confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætentur et exsultent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in *æquitáte*, *
et gentes *in terra dírigis*.
Confiteántur tibi pópuli, **Deus**, *
confiteántur tibi pópuli **omnes**.
Terra dedit *fructum suum*; *
benédicat nos **Deus**, **Deus noster**;
benédicat nos **Deus**, *
et métuant eum *omnes fines terræ*.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 118: 97–104 (Mem)

[Quómodo diléxi legem tuam, Dómine; *
tota die meditatio mea est.]
Super inimicos meos sapiéntem me fecit præcéptum **tuum**, *
quia in æternum **mihi** est.
Super omnes docéntes me prudens **factus sum**, *
quia testimonia tua meditatio **mea** est.
Super senes intelléxi, *
quia mandáta tua servávi.
Ab omni via mala prohíbui pedes **meos**, *
ut eustódiam verba **tua**.
A iudíciis tuis non declinávi, *
quia tu legem posuísti **mihi**.
Quam dulcia fáucibus meis elóquia **tua**, *
super mel *ori* **meo**.
A mandátis tuis intelléxi; *
propterea odívi omnem viam mendáci.

Psalmus 73 (I)

Ut quid, Deus, reppulisti in finem, *
irátus est furor tuus super oves páscuæ **tuæ**?
Memor esto congregatiónis **tuæ**, *
quam possedísti *ab início*.

Redemísti virgam hereditatis **tuæ**, *
mons Sion in quo *habitásti*.
Leva gressus tuos in ruínas sempitérnas: *
omnia vastávit inimicus in **sancto**.
Rugiérunt qui odérunt te in médio congregatiónis **tuæ**. *
Posuérunt signa sua in **signa**.
Visi sunt quasi in altum secúrum vibrantes *
in silva condénsa.
Excidérunt iánuas eius in **idípsum**; *
in secúri et áscia *deiecérunt*.
Incendérunt igni sanctuárium **tuum**, *
in terram polluérunt tabernáculum nóminis **tui**;
dixérunt in corde suo: « Opprimámus eos simul ». *
Combussérunt omnes congregatiónes Dei in **terra**.
Signa nostra non **vídimus**, †
iam non est prophéta, *
et apud nos non est qui cognóscat **ámplius**.
Usquequo, Deus, improberábit inimicus, *
spernet adversárius nomen **tuum in finem**?
Ut quid avértis manum **tuam**, *
et tenes déxteram tuam in médio **sinu tuo**?
Deus autem rex noster ante sácula, *
operátus est salútes in médio **terræ**.

II

Tu conscidísti in virtute tua mare, *
contribulásti cápita dracónum in aquis.]
Tu confregísti cápita Leviáthan, *
dedísti eum escam monstris maris.
Tu dirupísti fontes et torréntes; *
tu siccásti flúvios perénnies.
Tuus est dies et **tua est nox**, *
tu fabricátus es luminária et solem.
Tu statuísti omnes térmilos **terræ**, *
æstátem et híemem, tu plasmasti ea.
Memor esto *huius*: †
inimicus improberávit Dómino, *
et pópulus insípiens sprevit nomen **tuum**.
Ne tradas béstias ánimas confiténtes **tibi**, *
et ánimas páuperum tuórum ne obliscáris in **finem**.

Réspice **in** testaméntum, *
 quia repléta sunt latíbula terræ tentóriis violéntiæ.
 Ne revertátur húmilius **factus confúsus;** *
 pauper et inops laudábunt nomen **tuum.**
 Exsúrge, Deus, iúdica causam **tuam;** †
 memor esto improperiórum tuórum, *
 quæ ab insipiénte fiunt *tota die.*
 Ne obliscáris voces inimicórum tuórum; *
 tumultus eórum, qui insúrgunt, ascéndit semper.

Ad Vesperas
Ante diem 17 decembris et in tempore Nativitatis

PSALMODIA

Ant. 1 Poissy MS, fo. 61^v; cf. AJ 1:120 (OCO 418)

VIII b

Béne-fac, Dómi-ne, bonis et rec-tis corde. Ps. Qui con-
 fidunt in Dómino, sicut mons Si-on: * non commovébitur, in æ-
 ténum ma-net. [flex]

Psalmus 124

[Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: *
 non commovébitur, in ætérnum manet.]
 Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
 et Dóminus in circúitu pópuli **sui,** *
 ex hoc nunc et usque in sáculum.
 Quia non requiéscet virga iniquitátis super sortem iustórum, *
 ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

Bénéfac, Dómine, **bonis** *
 et *rectis corde.*
 Declinántes autem per vias pravas †
 addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem. *
 Pax super Israël.

Ant. 2

AJ 1: 122, cf. Poissy MS, fo. 63^r (cf. OCO 418)

IV a

Spe-ret Isra-él in Dómi-no. Ps. Dómine, non est ex-
 altáum cor me- um, * neque eláti sunt ó-cu-li me- i.

Psalmus 130

[Dómine, non est exaltáum cor meum, *
 neque eláti sunt óculi mei;]
 neque ambulávi in magnis, *
 neque in mirabilibus super me.
 Vere pacátam et quiétam *
 feci ánimam meam;
 sicut ablactátus in sinu matris suæ, *
 sicut ablactátus, ita in me est ánima mea.
 Speret Israël in Dómino, *
 ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. 3

AG 1009 (cf. OCO 411)

VIII a

Re-demí-sti nos, Dómine De-us, in sanguine tu-o
 ex omni tri-bu et lingua, et pô-pu-lo et na-ti- ó-ne:

et fe-cí-sti nos De- o nostro regnum. C. Dignus es, Dómine

De- us nos-ter, * accípere glóriam et honórem et virtú- tem. [flex]

Canticum

cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus noster, *

accípere glóriam et honórem et virtútem;]

quia tu creásti ómnia, *

et propter voluntátem tuam erant et créata sunt.

Dignus es, Dómine, accípere librum *

et aperíre signácula eius,

quóniam occísus es †

et redemísti nos Deo in sanguine tuo *

ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,

et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *

et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus, qui occísus est, †

accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *

et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictióнем.

Ad Vespertas post diem 16 decembris

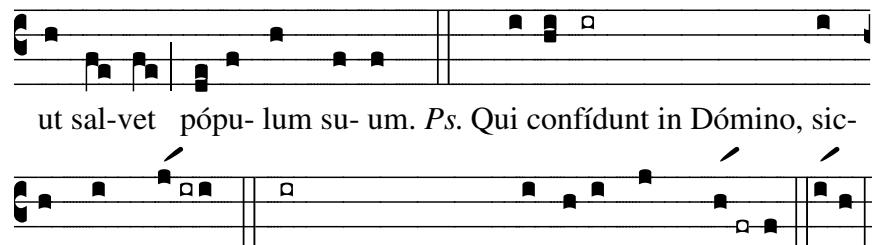
PSALMODIA

Ant. 1

AG 314 (cf. OCO 374)

Egre-di- é tur Dómi-nus de loco sancto su- o: vé-ni- et

ut sal-vet pópu- lum su- um. Ps. Qui confídunt in Dómino, sic-

ut mons Si- on: * non commovébitur, in æ-térnum ma- net. [flex]

Psalmus 124

[Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: *

non commovébitur, in ætérnum manet.]

Ierúsalem, montes in circúitu eius, †

et Dóminus in circúitu pópuli sui, *
ex hoc nunc et usque in sáculum.

Quia non requiéscet virga iniquitáris super sortem iustórum, *
ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

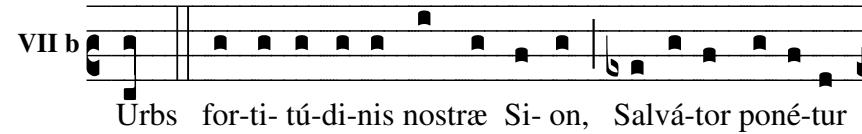
Bénéfac, Dómine, bonis *
et rectis corde.

Declinántes autem per vias pravas †
addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem. *

Pax super Israël.

Ant. 2

AG 300 (cf. OCO 374)

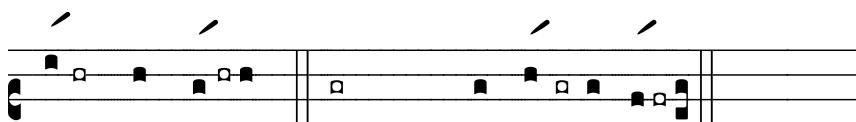
VII b Urbs for-ti- tú-di-nis nostræ Si- on, Salvá-tor poné-tur

in e- a mu-rus et antemu- rá- le: a-pe- rí- te por- tas,

qui- a no-bíscum Dé- tis, alle-lú-ia. Ps. Dómine, non est exal-

tátum cor me- um, * neque eláti sunt ócu-li me- i.

Psalmus 130

[Dómine, non est exaltátum cor meum, *

neque eláti sunt óculi mei;]

neque ambulávi in magnis, *

neque in mirabílibus super me.

Vere pacátam et quiétam *

fecí ánimam meam;

sicut ablactátus in sinu matris suæ, *

sicut ablactátus, ita in me est ánima mea.

Speret Israél in Dómino, *

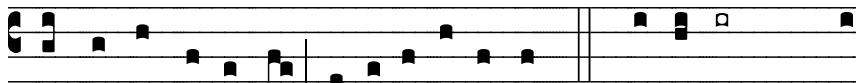
ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. 3

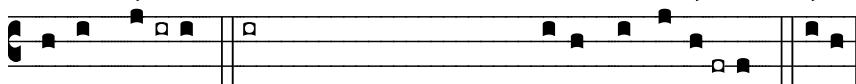
AG 315 (cf. OCO 374)

Ut cognoscámus, Dómi-ne, in terra vi- am tu- am, in

ómni-bus génti- bus sa-lu-tá-re tu- um. C. Dignus es, Dómine

De- us no-ster, * accípere glóriam et honórem et virtú- tem. [flex]

Canticum

cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus noster, *

accípere glóriam et honórem et virtútem;]

quia tu creásti ómnia, *

et propter voluntátem tuam erant et creáta sunt.

Dignus es, Dómine, accípere librum *

et aperíre signácula eius,

quóniam occísus es †

et redemísti nos Deo in ságuine tuo *

ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,

et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *

et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus, qui occísus est, †

accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *

et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiόnem.

FERIA IV HEBDOMADÆ III

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 208 (OCO 418)

I c

Mi-se-ri- córdi- a et vé- ri- tas præ-cé- dent fá- ci- em
tu- am, Dómi-ne. Ps. Misericórdias Dómini in æ-ténum cantá-
bo, * in generatiónum et generatiónum annuntiábo veritátem tuam
in ore me- o. [flex]

Psalmus 88: 2 38, I

[Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo, *
in generatiónum et generatiónum
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.]

Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur », *
in cælis firmábitur véritas tua.

« Dispósui testaméntum elécto meo, *
iurávi David servo meo.

Usque in ætérnum confirmábo semen tuum, *
et ædificábo in generatiónum
et generatiónum sedem tuam ».
Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, *

HEBDOMADA III

étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, *
símilis erit Dómino in filiis Dei?
Deus, metuéndus in consilio sanctórum, *
magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.
Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? *
Potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris supérbiæ maris, *
elatiónes flúctuum eius tu mítigas.
Tu conculcásti sicut vulnerátum Rahab, *
in bráccio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cæli, et tua est terra, *
orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti.
Aquilónem et Austrum tu creásti, *
Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt.
Tibi bráccium cum poténtia: *
firma est manus tua, et exaltáta déxtera tua.
Iustitia et iudícium firmaméntum sedis tuae. *
Misericórdia et véritas præcedent fáciem tuam.
Beátus pópulus qui scit iubilatiónen; *
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
et in nómine tuo exsultábunt tota die, *
et in iustitia tua exaltabúntur.
Quóniam decor virtútis eórum tu es, *
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est scutum nostrum, *
et sancti Israël rex noster.

Ant. 2

AG 749 (OCO vacat)

I b

Da- bit e- i Dómi-nus se- dem Da-vid patris e- ius, et
regná-bit in æ- ténum. Ps. Tunc locútus es in visióne sanctis tu-

is, et dixisti: Pósui adiutorium in potént- te, * et exaltávi él-
ctum de ple- be.

II

[Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixisti:

« Pósui adiutorium in poténte, *
et exaltávi éléctum de plebe.]

Invéni David servum meum; *
óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea firma erit cum eo, *
et bráccium meum confortábit eum.

Nihil profíciat inimícus in eo, *
et fílius iniquitatis non ópprimet eum.

Et concídám a fácie ipsíus inimícos eius, *
et odiéntes eum percútiam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso *
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam super mare manum eius, *
et super flúmina déxteram eius.

Ipse invocábit me. Pater meus es tu, *
Deus meus et refúgium salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, *
excélsum præ régibus terræ.

In aetérnum servábo illi misericórdiam meam, *
et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sǽculum sǽculi semen eius, *
et thronum eius sicut dies cæli ».

Ant. 3

AG 308 (OCO vacat)

VIII a Super só- li- um Da- vid et super regnum e-ius se-
dé-bit in æ-térnum. Ps. Si autem derelíquerint filii eius legem
me- am, * et in iudíciis meis non ambuláverint.

III

[« Si autem derelíquerint filii eius legem meam, *

et in iudíciis meis non ambuláverint;]

si iustificáções meas profanáverint, *

et mandáta mea non custodíerint:

visitábo in virga delíctum eórum, *

et in verbéribus iniquitátem eórum.

Misericórdiam autem meam non avértam ab eo, *

neque méntiar in veritáte mea.

Non profanábo testaméntum meum *

et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: *

Si David méntiar.

Semen eius in aetérnum manébit, *

et thronus eius sicut sol in conspéctu meo,

et sicut luna firmus stabit in aetérnum, *

et testis in cælo fidélis ».

¶ Dómine Deus noster, convérte nos.

R: Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ad Laudes matutinas ante diem 16 decembris

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 54^v, cf. AJ 1: 39 (cf. OCO 418)

VII b

Inclí-na, Dómine, aurem tu- am mi-hi, et ex-áudi
 verba me- a. Ps. quóniam inops et pauper sum e- go. Custódi á-
 nimam meam, quóni- am sanctus sum. [flex]

Psalmus 85

[Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me, *
 quóniam inops et pauper sum ego.
 Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum; *]
 salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
 Miseré mei, Dómine, *
 quóniam ad te clamávi tota die.
 Lætífica ánimam servi tui, *
 quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
 Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, *
 et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
 Auribus pércepe, Dómine, oratióne meam, *
 et inténde voci deprecatiónis meæ.
 In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, *
 quia exáudies me.
 Non est símilis tui in diis, Dómine, *
 et nihil sicut ópera tua.
 Omnes gentes quascúmque fecísti vénient,
 et adorábunt coram te, Dómine; *
 et glorificábunt nomen tuum,

quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: *
 tu es Deus solus.
 Doce me, Dómine, viam tuam, *
 et ingrédiar in veritáte tua;
 simplex fac cor meum, *
 ut tímeat nomen tuum.
 Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, *
 et glorificábo nomen tuum in aetérnum,
 quia misericórdia tua magna est super me, *
 et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
 Deus, supérbi insurrexérunt super me,
 et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, *
 et non proposuérunt te in conspéctu suo.
 Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, *
 pátiens et multæ misericórdiæ et veritatis.
 Résponce in me et miseré mei;
 da fortitúdinem tuam púero tuo, *
 et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
 Fac mecum signum in bonum,
 ut vídeant qui odérunt me et confundántur, *
 quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Ant. 2

OHS 217 (cf. OCO 418)

IV a

Ha- bi- tá- bit in ta-berná-cu-lo tu- o, requi- és-cet in
 monte sancto tu- o. C. Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et
 cognóscite, vicíni, forti-tú-dinem me- am.

FERIA IV

Canticum

555

Is 33: 13 16

[Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, *
et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.]
Contérriti sunt in Sion **peccatóres**, *
possédit **tremor hypócritas**.
Quis pótterit habitáre de vobis cum igne **devoránte**? *
quis habitábit ex vobis cum ardóribus **sempitérnis**?
Qui ámbulat in iustítiis, *
et lóquitur veritátem,
qui próicit avarítiam *ex calúmnia*, *
et excutit manus suas *ab omni múnere*,
qui obtúrat aures suas, ne áudiat **sánginem**, *
et claudit óculos suos, ne vídeat **malum**.
Iste in excélsis **habitábit**, *
muníménta saxórum sublímitas eius:
panis *ei datus* est, *
aquæ *ei* fidéles sunt.

Ant. 3

AG 215 (LH 2: 854; cf. OCO 418)

VIII a

Iu-bi-lá-te in conspéctu Re-gis Dómi-ni. Ps. Cantáte
Dómino cácticum no-vum, * quia mirabí-li-a fe-cit. [flex]

Psalmus 97

[Cantáte Dómino cácticum novum, *
quia mirabília fecit.]

Salvávit sibi déxtera eius, *
et bráccium *sanctum* eius.

Notum fecit Dóminus salutáre **suum**, *
in conspéctu géntium revelávit iustítiam **suam**.

Recordátus est misericórdiæ **suæ** *
et veritáris suæ *dómui Israél*.

Vidérunt omnes témini **terræ** *
salutáre *Dei nostri*.

Jubiláte Deo, omnis, **terra**, *

556

HEBDOMADA III

erúmpite, exsultáte et **psállite**.
Psállite. Dómino in **cíthara**, *
in cíthara et **voce psalmi**;
in tubis ductílibus et voce tubæ **córneæ**, *
iubiláte in conspéctu *regis Dómini*.
Sonet mare et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt a conspéctu **Dómini**, *
quóniam venit iudicáre **terrā**.
Iudicábit orbem terrárum in iustítiā *
et pópolos in *æquitáte*.

Ad Laudes matutinas post diem 16 decemboris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

I c

De Si-on vé-ni- et Dómi-nus omní-po-tens, ut salvum
fá-ci- at pópu-lum su- um. Ps. Inclína, Dómine, aurem tuam
et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum e- go. [flex]

Psalmus 85

[Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me, *
quóniam inops et pauper sum ego.]

Custodi ánimam meam, **quóniam sanctus** sum; *
salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem **in te**.
Miserére **mei**, Dómine, *
quóniam ad te clamávi tota **die**.

Lætifica ánimam servi tui, *
 quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
 Quóniam tu, Dómine, suávis et **mitis**, *
 et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
 Auribus pérceive, Dómine, oratióne mea, *
 et inténde voci deprecationis mea.
 In die tribulatiónis mea clamávi ad te, *
 quia exaudies me.
 Non est símilis tui in diis, Dómine, *
 et nihil sicut ópera tua.
 Omnes gentes quascumque fecísti vénient,
 et adorábunt coram te, Dómine; *
 et glorificábunt nomen tuum,
 quóniam magnus es tu, et fáciens **mirabília**: *
 tu es Deus solus.
 Doce me, Dómine, viam tuam, *
 et ingrédiar in veritáte tua;
 simplex fac cor meum, *
 ut tímeat nomen tuum.
 Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, *
 et glorificábo nomen tuum in aetérnum,
 quia misericórdia tua magna est super me, *
 et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
 Deus, supérbī insurrexérunt super me,
 et synagóga poténtium quæsíerunt ánimam meam, *
 et non proposuérunt te in conspéctu suo.
 Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, *
 pátiens et multæ misericórdiæ et veritátis.
 Résponce in me et miserére mei;
 da fortitúdinem tuam púero tuo, *
 et salvum fac filium anc. illæ tuæ.
 Fac mecum signum in bonum,
 ut vídeant qui odérunt me et confundántur, *
 quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Ant. 2

AG 316 (cf. OCO 374)

IV b

Propter Si- on non ta- cébo, do-nec egre-di- á- tur ut

splendor iustus e-ius. C. Audí-te, qui longe estis, quæ féce-rim, *
 et cognóscite, vicíni, fortitúdinem me- am.

Canticum

Is 33: 13 16

[Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, *
 et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.]
 Contérriti sunt in Sion peccatóres, *
 possédit tremor hypócritas.
 Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? *
 quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?
 Qui ámbulat in iustítias, *
 et lóquitur veritátem,
 qui prôicit avarítiam ex calúmnia, *
 et excutit manus suas ab omni múnere,
 qui obtúrat aures suas, ne áudiat ságuinem, *
 et claudit óculos suos, ne vídeat malum.
 Iste in excélsis habitábit, *
 muniménta saxórum sublímitas eius:
 panis ei datus est, *
 aquæ eius fidéles sunt.

Ant. 3

AG 316 (cf. OCO 374)

II

Spí- ri- tus Dó- mi-ni su-per me: evange- li-zá-re paupé-
 ri-bus mi- sit me. Ps. Cantá-te Dómino cánticum no-vum, * qui-

a mirabili- a fe- cit. [flex]

Psalmus 97

[Cantáte Dómino cáanticum novum, *
quia mirabília fecit.]
Salvávit sibi déxtera eius, *
et bráccium sanctum eius.
Notum fecit Dóminus salutáre suum, *
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
Recordátus est misericórdia suæ *
et veritátis suæ dómuī Israēl.
Vidérunt omnes térm̄ini terræ *
salutáre Dei nostri.
Iubiláte Deo, omnis terra, *
erúmpite, exsultáte et psállite.
Psállite. Dómino in cíthara, *
in cíthara et voce psalmi;
in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ, *
iubiláte in conspéctu regis Dómini.
Sonet mare et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu,
simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini, *
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terrárum in iustítia *
et pópulos in æquitáte.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 118:105–112 (Nun)

[Lucérna pédibus meis vérbum tuum, *
et lumen sémitis meis.]
Iurávi et, státui *

custodíre iudícia iustítiae tuæ.
Humiliátus sum usquequáque, Dómine; *
vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita sint, Dómine, *
et iudícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper, *
et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi, *
et de mandátis tuis non errávi.
Heréditas mea testimónia tua in ætérnū, *
quia exsultátiō cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas *
in ætérnū, in finem.

Psalmus 69

Deus, in adiutorium meum inténde; *
† Dómine, ad adiuvándum me festína.
Confundántur et revereántur *
qui quærunt ánimat̄ meam.
Avertántur retrósum et erubéscant *
qui volunt mihi mala.
Convertántur propter confusióñem suam *
qui dicunt mihi: « Euge, euge ».
Exsúltent et læténtr̄ in te omnes qui quærunt te, *
et dicant semper: « Magnificétur Deus »,
qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus et pauper sum; *
Deus, ad me festína.
Adiútor meus et liberátor meus es tu; *
Dómine, ne moréris.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus; †
confitébimur, et invocábimus nomen tuum: *
narrábimus mirabília tua.
Cum statúero tempus, *
ego iustítias iudicábo.
Si liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea, *
ego confirmávi colúmnas eius.
Dixi gloriántibus: « Nolíte gloriári », *

et delinquéntibus: « Nolíte exaltáre cornu ».
 Nolíte exaltáre in altum cornu vestrum, *
 nolíte loqui advérsus Deum protérra.
 Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, *
 neque a desértils exaltátio.
 Quóniam Deus iúdex est; *
 hunc humíliat et hunc exáltat.
 Quia calix in manu Dómini *
 vini meri plenus misto.
 Et inclinávit ex hoc in hoc; †
 verúmtamen usque ad fæces epotábunt, *
 bibent omnes peccatóres terræ.
 Ego autem annuntiábo in sǽculum, *
 cantábo Deo Iacob.
 Et ómnia córnua peccatórum confríngam, *
 et exaltabúntur córnua iusti.

Ad Vesperas

Ante diem 17 decembris et in tempore Nativitatis

PSALMODIA

Ant. 1

AV (10) (OCO 418)

VIII b

E- úntes i- bant et flebant, mit-tén-tes sé-mi-na
 su- a. Ps. In converténdo Dóminus captivitátem Si- on, * facti
 sumus quasi somni- án-tes.

Psalmus 125

[In converténdo Dóminus captivitátem Sion, *

facti sumus quasi somniántes.]
 Tunc replétum est gáudio os nostrum, *
 et lingua nostra exsultatióne.
 Tunc dicébant inter gentes: *
 « Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *
 facti sumus lætántes.
 Convérite, Dómine, captivitátem nostram, *
 sicut torréntes in Austro.
 Qui séminant in lácrimis, *
 in exsultatióne metent.
 Eúntes ibant et flebant, *
 semen spargéndum portántes;
 veniéntes autem vénient in exsultatióne, *
 portántes manípulos suos.

Ant. 2

AG 190 (cf. OCO 418)

Dómi-nus ædí-fi-cet no-bis domum et custó-di- at
 ci-vi-tá-tem. Ps. Ni-si Dóminus ædificáverit do-mum, * in va-
 num labórant qui æ-dí-fi-cant e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
 in vanum labórant qui ædificant eam.]
 Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
 frustra vígilat qui custódit eam.
 Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
 et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *
 Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.

Ecce heréditas Dómini, **fílli**, *
merces **fructus ventris**.
Sicut sagíttae in manu poténtis, *
ita filii **iumentútis**.
Beátus vir qui implévit pháretram suam ex **ipsis**; *
non confundétur, cum loquétur inimícis suis in **porta**.

Ant. 3

PM 372 (OCO 412)

VIII a

Christo da-tus est princi-pá-tus et honor re-gni:
omnis pó-pu-lus, tri-bus et lin-guæ sérvientes e- i in æ-
ténum. C. Grá- ti- as agámus Deo Pa-tri, * qui dignos nos fecit
in partem sortis sanctó-rum in lúmi-ne. [flex]

Canticum

Col 1: 12-20

[Grátias agámus Deo Patri, *
qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lúmine,]
qui erípuit nos de potestáte tenebrárum *
et tránstulit in regnum Fílii dilectionis suaë,
in quo habémus redemptiónen per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Qui est imágó Dei invisíbilis, *
primogénitus omnis creatúræ;
quóniam in ipso cónrita sunt univérsa †
in cælis et in terra, *
visibília et invisibília,

sive throni sive dominatiónes *
sive principátus sive potestátes:
ómnia per ipsum et in ipso créata sunt, †
et ipse est ante omnes, *
et ómnia in ipso constant.
Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, †
qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *
ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;
quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, *
et per eum reconciliáre ómnia in ipsum,
pacíficans per sanguinem crucis eius *
sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

Ad Vesperas post diem 16 decemboris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

I c

De Si- on vé-ni- et Dómi-nus omní-po- tens, ut salvum
fá-ci- at pópu-lum su- um. Ps. In converténdo Dóminus captivi-
tá- tem Si- on, * facti sumus quasi somni- án-tes.

Psalmus 125

[In converténdo Dóminus captivitátem Sion, *
facti sumus quasi somniántes.]
Tunc replétum est gáudio os nostrum, *
et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicébant inter gentes: *
« Magnificávit Dóminus fácer cum eis ».

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *
facti sumus lætántes.
Convértete, Dómine, captivitátem nostram, *
sicut torréntes in Austro.
Qui séminant in lácrimis, *
in exsultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, *
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne, *
portántes manípulos suos.

Ant. 2

AG 316 (cf. OCO 374)

IV b

Propter Si-on non ta- cébo, do-nec egre-di- á- tur ut
splendor iustus e-ius. Ps. Ni-si Dóminus ædificá-ve-rit domum, *
in vanum labórant qui ædí- fi-cant e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum labórant qui ædificant eam.]
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.
Ecce heréditas Dómini, filii, *
merces fructus ventris.
Sicut sagíttae in manu poténtis, *
ita filii iuventúti.
Beátus vir qui implévit pháretram suam ex ipsis; *

non confundétur, cum loquéatur inimícis suis in porta.

Ant. 3

AG 316 (cf. OCO 374)

II

Spí- ri- tus Dó- mi-ni su-per me: evange- li-zá-re paupé-
ri-bus mi- sit me. C. Grá-ti- as agámus Deo Pa- tri, * qui dignos
nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine. [flex]

Canticum

Col 1: 12–20

[Grátias agámus Deo Patri, *
qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine,]
qui eríput nos de potestáte tenebrárum *
et tránstulit in regnum Fílii dilectionis suæ,
in quo habémus redemptiōnem per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Qui est imágis Dei invisibilis, *
primogénitus omnis creatúræ;
quóniam in ipso cóndita sunt univérsa †
in cælis et in terra, *
visibília et invisibília,
sive throni sive dominatiōnes *
sive principátus sive potestátes:
ómnia per ipsum et in ipso créata sunt, †
et ipse est ante omnes, *
et ómnia in ipso constant.
Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, †
qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *
ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;
quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, *
et per eum reconciliáre ómnia in ipsum,

pacíficans per sanguinem crucis eius *
sive quæ in terris sive quæ *in cælis* sunt.

FERIA V HEBDOMADÆ III

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS fo. 15v, cf. AJ 1: *130 (OCO vacat)

Complá- ce- at ti- bi, Domi- ne, ut e- ri- pi- as me ad
adiu- vándum me réspi- ce. *Ps.* Tu ve- ro reppulísti et reiecí-
sti, * irátus es contra christum tu- um.

Psalmus 88: 39 53, IV

[Tu vero reppulísti et reiecísti, *
irátus es contra christum tuum;]
evertísti testaméntum servi **tui**, *
profanásti in terram diadéma eius.
Destruxísti omnes muros eius, *
posuísti munitíones eius in *ruínas*.
Diripuérunt eum omnes transeúntes **viam**, *
factus est opprórium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum, *
læticásti omnes inimícos eius.
Avertísti áciem gládii eius, *
et non es auxiliátus ei *in bello*.
Finem posuísti splendóri eius, *
et sedem eius in terram collisisti.
Minorásti dies iuventútis eius, *
perfidísti eum confusióne.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 65^r; cf. AJ 1: 67 (cf. OCO 418)

VI
Bene-díctus Dómi-nus in æ-térnum. *Ps.* Usquequo, Dó-mine, abscondéris in **fi-** nem, * exardéscet sicut ignis **i-ra** **tu-** a?

V

[Usquequo, Dómine, abscondéris in finem, *
exardéscet sicut ignis ira tua?]

Memoráre quam brevis **mea substántia**. *

Ad quam vanitátem creásti omnes fílios hóminum?

Quis est homo qui vivet et non vidébit mortem, *

éruet ánimam suam de *manu ínferi*?

Ubi sunt misericórdiae tuæ antíquæ, Dómine, *
sicut iurásti David in veritáte **tua**?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum, *

quod contínui in sinu meo, multárum géntium,

quo exprobravérunt inimíci **tui**, Dómine, *

quo exprobravérunt vestígia christi **tui**.

Benedictus Dóminus in ætérnum. *

Fiat, fiat.

Ant. 3

PM 197 (OCO 418)

I b
Convére-re, Dó-mi-ne, et depre-cá-bi-lis e-sto su-per servos tu-os. *Ps.* Dómine, refúgium factus es **no-bis** * a

generatióne in genera-ti- ó- nem. [flex]

Psalmus 89

[Dómine, refúgium factus es nobis *
a generatióne in generatióнем.]

Priúsqam montes nasceréntur
aut gigneréntur terra et orbis, *

a século et usque in séculum *tu* es **Deus**.

Redúcis hóminem in púlverem; *
et dixísti: « Revertímini, fílii hóminum ».

Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérra **quaे præteriit**, *

et custódia in **nocte**.

Perfúndis eos **somno**, *

erunt mane sicut herba succrészencs:

mane **flore**t et **crescit**, *

vespere décidit et aréscit.

Quia defécimus in **ira tua**, *
et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquítátes nostras in conspéctu **tuo**, *
occulta nostra in illuminatióne **vultus tui**.

Quóniam omnes dies nostri evanuérunt in **ira tua**, *
consumpsimus ut suspírium annos **nostros**.

Dies annórum nostrórum sunt septuagínta **anni**, *

aut in valéntibus octogínta **anni**,

et maior pars eórum **labor** et **dolor**, *
quóniam cito tránseunt, et avolámus.

Quis novit potestátem **iræ tuæ**, *
et secúndum timórem tuum indignatióne **tuam**?

Dinumeráre dies **nostros** sic **doce** nos, *
ut inducámus cor ad sapiéntiam.

Convrétere, Dómine, úsquequo? *

Et deprecábilis esto super servos **tuos**.

Reple nos mane misericórdia **tua**, *
et exsultábimus et delectábimus ómnibus diébus **nostris**.

Lætifica nos pro diébus quibus nos humiliásti, *
 pro annis quibus vídimus mala.
 Appáreat servis tuis opus tuum, *
 et decor tuus filiis eórum.
 Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos,
 et ópera mánuum nostrárum confírma super nos, *
 et opus mánuum nostrárum confírma.
 ¶ Audíte verbum Dómini, gentes.
 R: Et annuntiáte illud in fínibus terræ.

Ad Laudes matutinas ante diem 17 decemboris

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 67, Poissy MS, fo. 65^r (OCO 418)

Fundaménta e-ius in mónti-bus sanctis Ps. dí-ligit Dó-
 minus por-tas Si- on * super omnia tabernácu-la Ia- cob. [flex]

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
 díligit Dóminus portas Sion *
 super omnia tabernácula Iacob.]

Gloriosa dicta sunt de te, *
 cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis inter scientes me;
 ecce Philistéa et Tyrus cum Æthiópia, *
 hi nati sunt illuc.

Et de Sion dicétur: « Hic et ille natus est in ea, *
 et ipse firmávit eam Altíssimus ».

Dóminus referet in librum populórum: *
 « Hi nati sunt illuc ».

Et cantant sicut choros ducéntes: *
 « Omnes fontes mei in te ».

Ant. 2

cf. PM 48 (OCO = *)

VI
 Ecce vé- ni- o ci- to et merces me- a mecum
 est, di-cit Dómi-nus. C. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine vé- ni- et, * et brácchium eius dominábitur. [flex]

Canticum

Is 40: 10 17

[Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, *
 et brácchium eius dominábitur:]

ecce merces eius cum eo, *
 et opus illús coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet,
 in brácchio suo congregábit agnos et in sinu suo levábit; *
 fetas ipse portábit.

Quis mensus est pugílio aquas, *
 et cælos palmo ponderávit?

quis appéndit tribus dígitis molem terræ, *
 et librávit in póndere montes et colles in statéra?

quis adiúvit spíritum Dómini? *
 aut quis consiliarius eius fuit et osténdit illi?

cum quo íniit consílium et instrúxit eum, *
 et dócuit eum sémitam iustitiae,

et erudívit eum sciéntiam, *
 et viam prudéntiae osténdit illi?

Ecce gentes quasi stilla sítulæ,
 et quasi moméntum statérae reputátæ sunt; *
 ecce ínsulæ quasi pulvis exiguus.

Et Líbanus non suffíciat ad succendénum, *
 et animália eius non suffíciant ad holocáustum.

Omnis gentes quasi non sint, sic sunt **coram eo**; *
et quasi níhilum et ináne, reputátæ sunt ei.

Ant. 3

AG 238 (cf. OCO 418)

VI
Ex-al-tá-te Dómi-num De- um nostrum, et ad-o-
rá- te ad montem sanctum e- ius. Ps. Dóminus regnávit, commo-
ve-án-tur pópuli; * sedet super chérubim, move-átur ter-ra. [flex]

Psalmus 98

[Dóminus regnávit, commoveántur pópuli; *
sedet super chérubim, moveáтур terra.]

Dóminus in Sion magnus, *

et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno et terríbili, *
quóniam sanctum est.

Rex potens iudíciū díligit;

tu statuísti quæ recta sunt, *

iudíciū et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum,

et adoráte ad scabéllum pedum eius, *
quóniam sanctus est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius *

et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen eius.

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos, *
in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius *

et præcéptum quod dedit illis.

Dómīne Deus noster, tu exaudiébas eos;
Deus, tu propítius fuísti eis, *
ulciscens autem adinventíones eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad montem sanctum eius, *
quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ad Laudes matutinas post diem 16 decembbris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 318 (cf. OCO 374)

IV b
Ad te, Dómi-ne, le-vá-vi á-ni-mam me- am: ve- ni,
et é- ri-pe me: Dómi-ne, ad te confú-gi. Ps. Fundaménta e-
ius in móntibus sanctis; díligit Dóminus portas Si- on * super
omnia tabernácu-la Ia- cob.

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
díligit Dóminus portas Sion *
super omnia tabernácula Iacob.]

Gloriosa dicta sunt de te, *
cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistéa et Tyrus cum Æthiópia, *
hi nati sunt illic.

Et de Sion dicéatur: « Hic et ille natus *est* in ea, *
et ipse firmávit *eam* Altíssimus ».
Dóminus réferet in librum *populórum*: *
« Hi *nati* sunt illí ».
Et cantant sicut choros *ducéntes*: *
« Omnes fontes mei **in te** ».

Ant. 2

AG 315 (cf. OCO 374)

IV b

Da mercé-dem, Dómi-ne, susti-nénti-bus te, ut prophé-
tæ tu-i fi-dé-les in ve-ni- ántur. C. Ecce Dóminus Deus in
fortitúdi-ne vén-i- et, * et brácchium e-ius dominábi-tur. [flex]

Canticum

Is 40: 10 17

[Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, *
et brácchium eius dominábitur:
ecce merces *eius* cum eo, *
et opus illíus coram illo.
Sicut pastor gregem suum *pascet*,
in brácchio suo congregábit agnos et in sinu suo levábit; *
fetas ipse portábit.
Quis mensus est pugílio aquas, *
et cælos palmo ponderávit?
quis appéndit tribus dígitis molem terræ, *
et libravit in póndere montes et colles in statéra?
quis adiúvit spíritum Dómini? *
aut quis consiliarius eius fuit et osténdit illi?
cum quo íniit consílium et instrúxit eum, *
et dócuit eum sémitam iustitiæ,

et erudívit *eum* sciéntiam, *
et viam prudéntiæ osténdit illi?
Ecce gentes quasi stilla sítulæ,
et quasi moméntum statéræ reputátæ sunt; *
ecce ínsulæ quasi pulvis exígus.
Et Líbanus non suffíciet ad succendéndum, *
et animália eius non suffícient ad holocáustum.
Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo; *
et quasi níhilum et ináne, reputátæ sunt ei.

Ant. 3

AG 317 (cf. OCO 374)

VIII a

Convére-re, Dó- mi-ne, a- li-quántu-lum, et ne tardes
ve-ní- re ad servos tu- os. Ps. Dóminus regnávit, commo-
veántur pópu-li; * sedet super chérubim, move-á-tur ter-ra. [flex]

Psalmus 98

[Dóminus regnávit, commoveántur pópuli; *
sedet super chérubim, moveá-tur terra.]
Dóminus in Sion magnus, *
et excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno et terríbili, *
quóniam sanctum est.
Rex potens iudíciu m díligit;
tu statuísti quæ recta sunt, *
iudíciu m et iustitiu m in Iacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
et adoráte ad scabéllum pedum eius, *
quóniam sanctus est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius *
 et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen eius.
 Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos, *
 in colúmna nubis loquebátur ad eos.
 Custodiébant testimónia eius *
 et præcéptum quod dedit illis.
 Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos;
 Deus, tu propítius fuísti eis, *
 ulciscens autem adinventiónes eórum.
 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
 et adoráte ad montem sanctum eius, *
 quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 118: 113–120 (Samech)

[Dúplices corde ódio hábui, *
 et legem tuam diléxi.]
 Tegmen et scutum meum es tu, *
 et in verbum tuum supersperávi.
 Declináte a me, maligni, *
 et servábo præcépta Dei mei.
 Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam; *
 et non confúndas me ab exspectatióne mea.
 Susténta me et salvus ero, *
 et delectábor in iustificatióibus tuis semper.
 Sprevísti omnes discedéntes a iustificatióibus tuis, *
 quia mendácium cogitatio eórum.
 Quasi scóriam delésti omnes peccatóres terræ; *
 ídeo diléxi testimónia tua.
 Hórruit a timóre tuo caro mea; *
 a iudíciis enim tuis tímui.

Psalmus 78: 1–5, 8–11, 13

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, †
 polluérunt templum sanctum tuum, *
 posuérunt Ierúsalem in ruínas.

Dedérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cæli, *
 carnes sanctórum tuórum béstii terræ.
 Effudérunt sanguinem eórum
 tamquam aquam in circúitu Ierúsalem, *
 et non erat qui sepelíret.
 Facti sumus opprórium vicínis nostris, *
 subsannátio et illúsió his qui in circúitu nostro sunt.
 Usquequo, Dómine? †
 Irascéris in finem? *
 Accendétur velut ignis zelus tuus?
 Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum, †
 cito antícipent nos misericordiæ tuæ, *
 quia páuperes facti sumus nimis.
 Adiuva nos, Deus salutáris nostri, *
 propter glóriam nóminis tui, et libera nos;
 et propítius esto peccátis nostris *
 propter nomen tuum.
 Quare dicent in géntibus: « Ubi est Deus eórum? ». †
 Innotescat in natióibus coram oculis nostris *
 últio sanguinis servórum tuórum qui effúsus est.
 Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum; †
 secúndum magnitúdinem bráccii tui *
 supérstites relínque fílios mortis.
 Nos autem pópulus tuus et oves páscuæ tuæ, *
 confitébimur tibi in sǽculum;
 in generatiómem et generatiómem *
 annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79

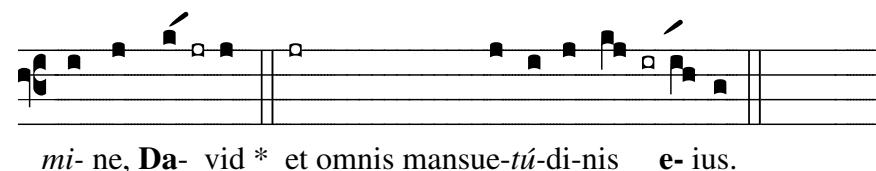
Qui pascis, Israël, inténde, *
 qui dedúcis velut ovem Ioseph.
 Qui sedes super chérubim, effúlge *
 coram Ephraim, Béniamin et Manásse.
 Excita poténtiam tuam, et veni, *
 ut salvos fáciás nos.
 Deus, convérte nos, *
 illústra fáciem tuam, et salvi érimus.
 Dómine Deus virtútum, *
 quoisque irascéris super oratiómem pópuli tui?

Cibásti nos pane **lacrimárum**, *
 et potum dedísti nobis in lácrimis *copióse*.
 Posuísti nos in contradiccióne vicínis **nostris**, *
 et inimíci nostri subsanávérunt nos.
 Deus virtútum, convérte nos, *
 illústra fáciem tuam, et *salvi érimus*.
 Víneam de Ægypto **transtulísti**, *
 eiecísti gentes, et plantásti eam.
 Purgásti locum in conspéctu eius, *
 plantásti radíces eius, et *implévit terram*.
 Opérta sunt montes **umbra eius**, *
 et ramis eius *cedri Dei*;
 exténdit pálmites suos usque ad **mare**, *
 et usque ad Flumen propágines suas.
 Ut quid destruxísti macériam eius, *
 et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur **viam**?
 Exterminávit eam **aper de silva**, *
 et singuláris ferus depástus est eam.
 Deus virtútum, convértere; *
 respice de cælo et vide, et vísita víneam istam.
 Et prótege eam quam plantávit **déxtera tua**, *
 et super fílium hóminis quem confirmásti **tibi**.
 Incénsa est igni **et suffóssa**; *
 ab inerepatióne vultus tui períbunt.
 Fiat manus tua super virum **déxteræ tuae**, *
 super fílium hóminis quem confirmásti **tibi**.
 Et non discedémus a te, vivificábis nos, *
 et iiomen tuum *invocábimus*.
 Dómine Deus virtútum, convérte nos, *
 et illústra fáciem tuam, et *salvi érimus*.

Ad Vesperas
Ante diem 17 decembribus et in tempore Nativitatis

PSALMODIA

Ant. 1

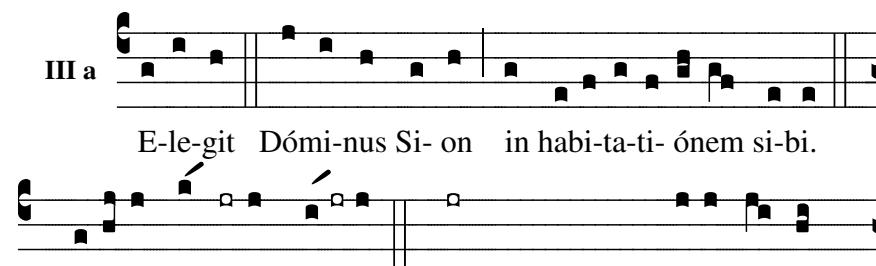
AJ 1: 122, cf. Poissy MS, fo. 64^v (cf. OCO 418)Et omnis mansu- e-tú-dinis e-ius. *Ps. Meménto, Dó-*mi- ne, **Da-** vid * et omnis mansue-tú-di-nis **e-** ius.

Psalmus 131

[Meménto, Dómine, David *
 et omnis mansuetúdinis eius.]
 Quia iurávit Dómino, *
 votum vovit Poténti Iacob:
 « Non introíbo in tabernáculum **domus meæ**, *
 non ascéndam in lectum stráti **mei**;
 non dabo somnum óculis **meis** *
 et pálpebris meis dormitatióne,
 donec invéniam locum Dómino, *
 tabernáculum Poténti Iacob ».
 Ecce audívimus eam esse in **Ephrata**, *
 invénimus eam in **campis Iaar**.
 Ingrediámur in tabernáculum eius, *
 adorémus ad scabéllum pedum eius.
 Surge, Dómine, in réquiem **tuam**, *
 tu et arca fortitúdinis **tuæ**.
 Sacerdótes tui induántur iustítiam, *
 et sancti *tui exsúltent*.
 Propter David servum **tuum** *
 non avértas fáciem christi **tui**.

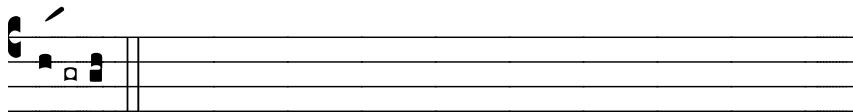
Ant. 2

AG 212 (cf. OCO 418)

E-le-git Dómi-nus Si-on in habi-ta-ti- ónem si-bi.

*Ps. Iurávit Dóminus Da- vid, * veritas est, et non recé-det ab*

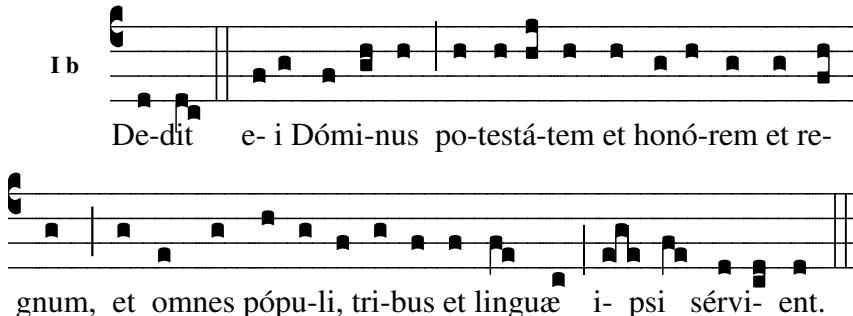
e- a.

II

[Iurávit Dóminus David, *
veritas est, et non recédet ab ea:]
« De fructu **ventris tui** *
ponam super **sedem tuam**.
Si custodíerint **fílii tui testaméntum meum**, *
et testimónia mea quæ docébo eos,
fílii eórum usque in sǽculum *
sedébunt super **sedem tuam** ».
Quóniam elégit **Dóminus Sion**, *
desiderávit eam in habitatióne sibi:
« Hæc requies mea in sǽculum **sǽculi**; *
hic habitábo, quóniam desiderávi eam.
Cibária eius benedícens **benedícam**, *
páuperes eius saturábo **pánibus**.
Sacerdótes eius índuam **salutári**, *
et sancti eius exsultatióne **exsultábunt**.
Illic germináre fáciam **cornu David**, *
parábo lucérnam *christo meo*.
Inimícos eius índuam **confusióne**, *
super ipsum autem efflorébit diadéma eius ».

Ant. 3

AG 998 (cf. OCO 412)

C. Grá-ti- as á-gimus ti- bi, * Dómine De- us omnípotens.

Canticum

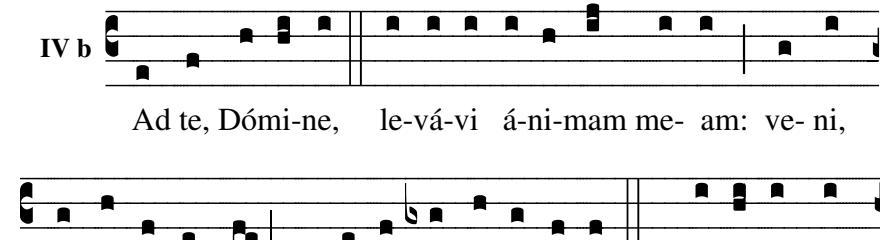
cf. Ap 11, 12

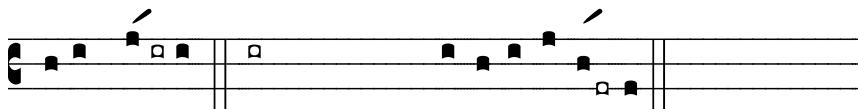
[Grátias ágimus tibi, *
Dómine Deus omnípotens,]
qui es et qui eras et **qui ventúrus es**; *
quia accepísti virtútem tuam magnam *et regnásti*.
Et irátæ sunt **gentes**, *
et advénit ira tua et tempus mortuórum *iudicári*,
et réddere mercédem servis tuis, **prophétis** et **sanctis**, *
et timéntibus nomen tuum, **pusíllis** et **magnis**.
Nunc facta est salus et virtus et regnum **Dei nostri** *
et potéstas *Christi* eius,
quia proiectus est accusátor **fratrum nostrórum**, *
qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri
die ac **nocte**;
et ipsi vicérunt eum propter **ságuinem Agni** *
et propter verbum testimónii sui;
et non dilexérunt **ánimas suas** *
usque ad **mortem**.
Propterea lætámini, **cæli**, *
et qui habitátis in eis.

Ad Vesperas post diem 16 decembbris

PSALMODIA

AG 318 (cf. OCO 374)

mine, Da- vid * et omnis mansue-túdi-nis e- ius.

Psalmus 131

[Meménto, Dómine, David *
et omnis mansuetúdinis eius.]

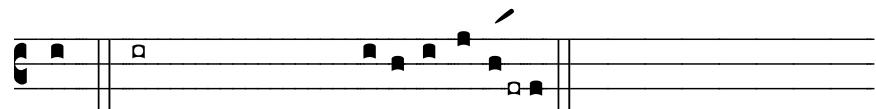
Quia iurávit Dómino, *
votum vovit Poténti Iacob:
« Non introíbo in tabernáculum domus meæ, *
non ascéndam in lectum stráti mei;
non dabo somnum óculis meis *
et pálpbris meis dormitatióne,
donec invéniam locum Dómino, *
tabernáculum Poténti Iacob ».
Ecce audívimus eam esse in Ephrata, *
invénimus eam in campis Iaar.
Ingrediámur in tabernáculum eius, *
adorémus ad scabéllum pedum eius.
Surge, Dómine, in réquiem tuam, *
tu et arca fortitúdinis tuæ.
Sacerdótes tui induántur iustítiam, *
et sancti tui exsúltent.
Propter David servum tuum *
non avértas fáciem christi tui.

Ant. 2

AG 315 (cf. OCO 374)

Da mercé-dem, Dómi-ne, susti-nénti-bus te, ut prophé-
tæ tu- i fi-dé-les inve-ni- ántur. Ps. Iurávit Dómi-nus Da-

vid, * veritas est, et non recédet ab e- a:

II

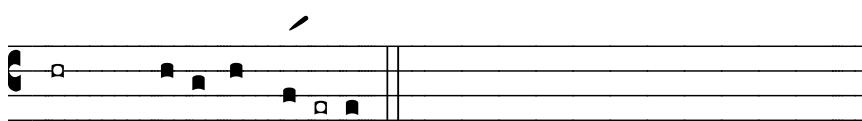
[Iurávit Dóminus David, *
veritas est, et non recédet ab ea:]
« De fructu ventris tui *
ponam super sedem tuam.
Si custodíerint fílli tui testaméntum meum, *
et testimónia mea quæ docébo eos,
fílli eórum usque in sáeculum *
sedébunt super sedem tuam ».
Quóniam elégít Dóminus Sion, *
desiderávit eam in habitatióne sibi:
« Hæc requies mea in sáeculum sáeculi; *
hic habitábo, quóniam desiderávi eam.
Cibária eius benedícens benedíciam, *
páuperes eius saturábo pánibus.
Sacerdótes eius índuam salutári, *
et sancti eius exsultatióne exsultábunt.
Illic germináre fáciam cornu David, *
parábo lucérnam christo meo.
Inimícos eius índuam confusióne, *
super ipsum autem efflorébit diadéma eius ».

Ant. 3

AG 317 (cf. OCO 374)

Convére-re, Dó- mi-ne, a- li-quántu-lum, et ne tardes
ve-ní- re ad servos tu- os. C. Grá-ti- as ágimus ti- bi, *

Dómine De- us omnípo-tens.

Canticum

cf. Ap 11, 12

[Grátias ágimus tibi, *

Dómine Deus omnípotens,]

qui es et qui eras et qui ventúrus es; *

quia accepísti virtútem tuam magnam *et regnásti*.

Et irátæ sunt **gentes**, *

et advénit ira tua et tempus mortuórum *iudicári*,
et réddere mercédem servis tuis, prophétis et **sanctis**, *

et timéntibus nomen tuum, pusíllis et **magnis**.

Nunc facta est salus et virtus et regnum Dei **nostri** *

et potéstas *Christi* eius,

quia proiectus est accusátor fratum **nostrórum**, *

qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri
die ac **nocte**;

et ipsi vicérunt eum propter sanguinem Agni *

et propter verbum testimóniū **sui**;

et non dilexérunt ánimas **sueas** *

usque ad mortem.

Propterea lætámini, **cæli**, *

et qui habitátiſ in eis.

FERIA VI HEBDOMADÆ III

Ad Officium lectionum

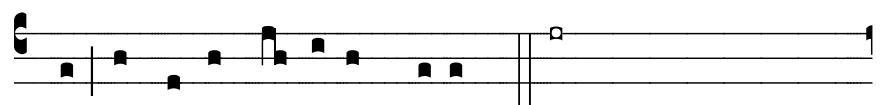
PSALMODIA

Ant. 1

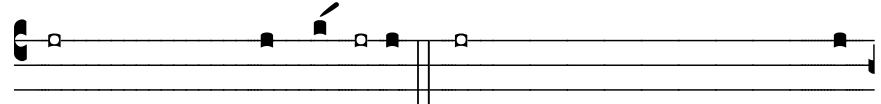
AN 57 (OCO vacat)

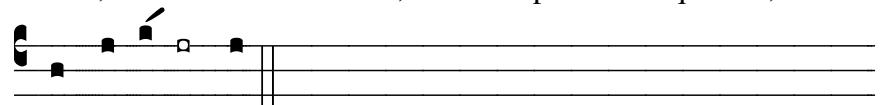
Salvum me fac, De- us, quó-ni- am ve- né- runt a-

quæ usque ad a- nimam me- um. Ps. Infíxus sum in limo pro-

fundi, et non est substánti- a; * veni in profunda aquárum, et flu-

ctus demérsit me.

Psalmus 68: 2 22, 30 37

[Salvum me fac, Deus, *

quóniam venérunt aquæ usque ad guttur meum.

Infíxus sum in limo profundi, et non est substántia; *

veni in profunda aquárum, et fluctus demérsit me.]

Laborávi clamans, raucae factæ sunt fauces **meæ**; *

defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum meum*.

Multiplicáti sunt super capíllos cápití **mei**, *

qui odérunt me **gratis**.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei mendáces, *

quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.

Deus, tu scis insipiéntiam **meam**, *

et delícta mea a te non *sunt abscondita*.

Non erubéscant in me **qui exspéctant te**, *
 Dómine, Dómine virtútum.
 Non confundántur super me, *
 qui querunt te, *Deus Israël*.
 Quóniam propter te sustínuí oppróbrium, *
 opéruit confúsio fáciem **meam**;
 extráneus factus sum frátribus **meis**, *
 et peregrínus fíliis *matris meæ*.
 Quóniam zelus domus tuæ comédit me, *
 et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
 Et flevi in ieíunio ánimam **meam**, *
 et factum est in oppróbrium **mihi**.
 Et pósui vestiméntum **meum cilícium**, *
 et factus sum illis *in parábolam*.
 Advérsum me loquebántur qui sedébant in **porta**, *
 et in me canébant qui bibébant vinum.

Ant. 2

AN 58 (OCO vacat)

VI
 Propter i-nimí-cos me- os é- ri- pe me, Dómi-ne. Ps. Ego
 vero oratióнем meam **ad te**, Dómine; * in témpore beneplá-ci-ti,
 De- us. [flex]

[Ego vero oratióнем meam ad te, Dómine; *
 in témpore benepláciti, Deus.]
 In multitúdine misericórdiæ **tuæ exáudi me**, *
 in veritaté salútis **tuæ**.
 Eripe me de luto, ut non infígar,
 erípiar ab iis **qui odérunt me**, *
 et de profundi� aquárum.

Non me demérgat fluctus aquárum,
 neque absóbeat **me profúndum**; *
 neque úrgeat super me púteus os **suum**.
 Exáudi me, Dómine, quóniam benígnā est misericórdia tua; *
 secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum
 respice **in me**.
 Et ne avértas fáciem tuam a **púero tuo**, *
 quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
 Accéde ad ánimam meam, **víndica eam**, *
 propter inimícos meos **rédime** me.
 Tu scis oppróbrium **meum** *
 et confusióнем meam et reveréntiam **meam**.
 In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me; *
 oppróbrium contrívit cor meum, *et elángui*.
 Et sustínuí qui simul contristaréatur, **et non fuit**, *
 et qui consolaréatur, et *non invéni*.
 Et dedérunt in escam **meam fel**, *
 et in siti mea potavérunt **me acéto**.

Ant. 3

PM 156 (OCO 418)

VIII a
 Quáe-ri- te Dómi-num, et vi-vet á-nima vestra. Ps. Ego au-
 tem sum pauper et **do- lens**; * salus tua, Deus, **súscipit** me. [flex]

III

[Ego autem sum pauper et dolens; *
 salus tua, Deus, súscipit me.]
 Laudábo nomen Dei cum **cántico**, *
 et magnificábo **eum in laude**.
 Et placébit Dómino super **taurum**, *
 super vítulum córnua producéntem et **úngulas**.
 Vídeant húmiles et **læténtr**; *
 quárите Deum, et *vivet* cor **vestrum**.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, *
et vinctos suos *non despéxit*.
Laudent illum cæli et terra, *
mária et ómnia reptília in eis.
Quóniam Deus salvam fáciet Sion,
et ædificábit civitátes Iuda; *
et inhabitábunt ibi, et possidébunt eam.
Et semen servórum eius hereditábunt eam, *
et qui díligunt nomen eius habitábunt in ea

V. Véniat super me misericórdia tua, Dómine.
R. Salutáre tuum, secúndum elóquium tuum.

Ad Laudes matutinas ante diem 16 decembris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 220 (cf. OCO 418)

VIII a

Ti-bi so-li peccá-vi, Dómi-ne; mi-se-ré-re me- i. Ps. Mi-
seré-re mei, De-us, * secúndum misericórdi- am tu- am.

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;]
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
dele iniquítátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccátó meo munda me.
Quóniam iniquítátem meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra me est semper.
Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram te feci,

ut iustus inveniáris in senténtia tua *
et æquus in iudício tuo.
Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccátó concépit me *mater mea*.
Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audíre me fácies gáudium et lætitiam, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, *
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætitiam salutáris tui, *
et spíritu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, *
et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, *
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem tuam.
Non enim sacrificio delectáris, *
holocáustum, si ófferam, *non placébit*.
Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies*.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiōnes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. 2

AG 578 (cf. OCO 418)

IV a

Ne remi-niscá- ris, Dómi-ne, de-lícta me- a, vel pa-

rén-tum me- ó- rum: neque vindíctam su-mas de pec-cá- tis
me- is. C. Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et di- em, *
et non táce- ant. [flex]

Canticum

Ier 14: 17 21

[Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, *
et non táceant,
quóniam contritóne magna contrítá est virgo fília pópuli **mei**, *
plaga péssima vehémenter.
Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio; *
et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame;
prophéta quoque et sacérdos abiérunt *
in terram *quam ignorábant*.
Numquid proíciens abiecísti Iudam, *
aut Sion abomináta est ánima tua?
quare ergo percussísti nos, *
ita ut *nulla sit sánitas*?
Exspectávimus pacem, et *non est bonum*; *
et tempus curatiónis, et *ecce turbátio*.
Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras,
iniquitátes patrum nostrórum, *
quia peccávimus tibi.
Ne des nos in opprórium propter nomen tuum, *
neque fáciás nobis contumélia in sólii glóriæ tuæ;
recordáre, *
ne írritum fáciás f dus tuum nobíscum.

Ant. 3

AG 556 (cf. OCO 418)

VIII a Su- á-vis est Dómi-nus, et in æ-térnum mi-se-ri-cór-di- a
e- ius. Ps. Iubiláte Dómino, omnis ter-ra, * servíte Dómino in
lætí-ti- a. [flex]

Psalmus 99

[Iubiláte Dómino, omnis terra, *
servíte Dómino in lætitia;]
introíte in conspéctu eius *
in exsultatióne.
Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus, *
pópulus eius et oves páscuæ eius.
Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis, *
confitémini illi, benedícite nómini eius.
Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius, *
et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

Ad Laudes matutinas post diem 16 decembrios

PSALMODIA

Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

I c De Si- on vé-ni- et, qui regna-tú-rus est Dómi-nus: Em-

mánu- el ma-gnum nomen e-ius. Ps. Mise-ré-re me- i, De- us, *

secúndum misericórdi- am tu- am.

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;]
et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra me est semper.
Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram te feci,
ut iustus inveniáris in senténtia tua *
et æquus in iudício tuo.
Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audíre me fácies gáudium et lætítiam, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, *
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.
Ne proícias me a fácie tua, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui, *
et spíritu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, *
et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, *
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem tuam.
Non enim sacrificio delectáris, *
holocáustum, si ófferam, non placébit.
Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
ut aedificéntur muri Ierúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblationes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. 2

AG 318 (cf. OCO 374)

II Constántes estó-te: vi-dé-bi- tis auxí- li- um Dó- mi-ni
su-per vos. C. Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et di-
em, * et non táce- ant. [flex]

Canticum

Ier 14: 17 21

[Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, *
et non táceant.]
quóniam contritióne magna contrita est virgo fília pópuli mei, *
plaga péssima vehémenter.
Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio; *
et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame;
prophéta quoque et sacérdos abiérunt *
in terram quam ignorábant.

Numquid proíciens abiecísti **Iudam**, *
 aut Sion abomináta est ánima tua?
 quare ergo percussísti nos, *
 ita ut nulla sit sánitas?
 Exspectávimus pacem, et non est **bonum**; *
 et tempus curatiónis, et ecce **turbátio**.
 Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras,
 iniquitátes patrum nostrórum, *
 quia peccávimus tibi.
 Ne des nos in opprórium propter nomen **tuum**, *
 neque fáctias nobis contumélia in sólii glóriæ **tuæ**;
 recordáre, *
 ne írritum fáctias f dus tuum **nóbiscum**.

Ant. 3

AG 319 (cf. OCO 374)

IV b

E-go autem ad Dómi-num aspí-ci- am, et expectábo
 De- um Salva-tó-rem me- um. Ps. Iubiláte Dómino, omnis ter-
 ra, * servíte Dómino in lae-tí-ti- a. [flex]

Psalmus 99

[Iubiláte Dómino, omnis terra, *
 servíte Dómino in lætitia;]
 introíte in conspéctu eius *
 in exsultatióne.
 Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus;
 ipse fecit nos, et ipsíus sumus, *
 póplus eius et oves páscuæ eius.

Introíte portas eius in confessióne,
 átria eius in hymnis, *
 confitémini illi, benedícite nómini eius.
 Quóniam suávis est Dóminus;
 in aetérnum misericórdia eius, *
 et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 21 (I)

[Deus, Deus meus, quare me dereliquísti? *
 Longe a salúte mea verba rugitus mei.]
 Deus meus, clamo per díem, et non exáudis, *
 et nocte, et non est réquies mīhi.
 Tu autem sanctus es, *
 hábitans in láudibus Israël.
 In te speravérunt patres nostri, *
 speravérunt, et liberásti eos;
 ad te clamavérunt, et salvi facti sunt, *
 in te speravérunt, et non sunt confúsi.
 Ego autem sum vermis et non homo, *
 opprórium hóminum et abiéctio plebis.
 Omnes vidéntes me derisérunt me; *
 torquéntes lábia movérunt caput:
 «Sperávit in Dómino, erípiat eum; *
 salvum fáciat eum, quóniam vult eum ».
 Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre, *
 spes mea ad úbera matris meæ.
 In te proiéctus sum ex útero, *
 de ventre matris meæ Deus meus es tu.
 Ne longe fias a me, †
 quóniam tribulatió proxíma est, *
 quóniam non est qui ádiuvet.

II

Circumdedérunt me vítuli multi, *
 tauri Basan obsedérunt me.

Aperuérunt super me os **suum** *
sicut leo rápiens et rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum, *
et dissolúta sunt ómnia ossa **mea**.
Factum est cor meum tamquam cera *
liquéscens in médio ventris **mei**.
Aruit tamquam testa palátum meum, †
et lingua mea adhéésit fáucibus **meis**, *
et in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes **multi**, *
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes **meos**, *
et dinumerávi ómnia ossa **mea**.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt *me*. †
Divisérunt sibi vestiménta **mea**, *
et super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem, Dómine, ne elongáveris, *
fortítudo mea, ad adiuvándum *me* festína.
Erue a frámea ánimam **meam**, *
et de manu canis únicam **meam**.
Salva me ex ore leónis, *
et a córibus unicórniū humilitátem **meam**.
Narrábo nomen tuum frátribus **meis**, *
in médio ecclésiae laudábo te.

III

Qui timétis Dóminum, laudáte eum, *
universum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israël, *
quóniam non sprevit neque despéxit afflictiónem páuperis,
nec avértit fáciem suam ab eo, *
et cum clamáret ad eum, exaudívit.
Apud te laus mea in ecclésia magna; *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes et saturabúntur, †
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: *
« Vivant corda eórum in séculum séculi ».
Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum univérsi fines terræ, *
et adorábunt in conspéctu eius univérsæ familiæ géntium.
Quóniam Dómini est regnum, *
et ipse dominábitur géntium.
Ipsum solum adorábunt omnes qui dórmunt in terra; *
in conspéctu eius prócident omnes

qui descéndunt in púlverem.
Anima autem mea illi vivet, *
et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ, †
et annuntiábunt iustítiam eius pópolo qui nascétur: *
« Hæc fecit Dóminus ».

Ad Vesperas
Ante diem 17 decembris et in tempore Nativitatis

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 64^v, cf. AJ 1: 124 (cf. OCO 418)

III a

Omni- a quæcúmque vó-lu- it Dóminus fe-cit. Ps. Lau-
dá-te no-men Dómini, * laudá-te, ser-vi Dómi-ni. [flex]

Psalmus 134 (I)

[Laudáte nomen Dómini, *
laudáte, servi Dómini.]
qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; *
psállite nómini eius, quóniam suáve.
Quóniam Iacob élégit sibi Dóminus, *
Israël in pecúlium sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *
et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit Dóminus, †
fecit in cælo et in terra, *
in mari et in ómnibus abýssis.
Addúcens nubes ab extréno terræ, †
fúlgura in plúviam facit, *
prodúcit ventos de thesáuris suis.

Qui percússit primogénita *Ægypti* *
ab hómine usque ad pecus.
Misit signa et prodígia in médio *tui, Ægypte*, *
in Pharaónem et in omnes *servos eius*.
Qui percússit **gentes multas**, *
et occídít *reges fortes*:
Sehon regem Amorrhæórum, et Og **regem Basan**, *
et ómnia *regna Cháanaan*.
Et dedit terram eórum *hereditátem*, *
hereditátem Israél populo suo.

Ant. 2

AG 360 (cf. OCO 418)

VII b

Sci-tó-te qui- a Dóminus ipse est De-us, cu-ius no-
men in æ-térnum. Ps. Dómine, nomen tuum in æ-tér-num; *

Dómine, memoriále tuum in generatióne et gene-ra- ti- ó- nem.

II

[Dómine, nomen tuum in ætérnum; *
Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.]
Quia iudicábit Dóminus pópulum suum, *
et servórum suórum miserébitur.
Simulácrum géntium argéntum et aurum, *
ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur; *
óculos habent, et non vidébunt;
aures habent, et non áudent; *
neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, *
et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino; *
domus Aaron, benedícite Dómino;
domus Levi, benedícite Dómino; *
qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, *
qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. 3

MG 58 (cf. OCO 413)

IV a

Omnes gentes, quascúmque fe-cí-sti, vé- ni- ent, et
a-do-rá-bunt coram te, Dómi-ne. C. Magna et mirabília sunt
ó-pe-ra tu- a, * Dómine De- us omní- po- tens. [flex]

Canticum

Ap 15:3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
Dómine Deus omnípotens:]
iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *
rex sæculórum.
Quis non timébit te, Dómine, *
et magnificábit nomen tuum?
quia solus pius es, †
quóniam omnes gentes vénient et adorábunt
in conspéctu tuo, *
quóniam iudicia tua manifésta sunt.

Ad Vesperas post diem 16 decembris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

I c

De Si- on vé-ni- et, qui regna-tú-rus est Dómi-nus: Em-

mánu- el ma-gnum nomen e-ius. Ps. Laudá-te nomen Dómini, *

laudá-te, servi Dómi-ni. [flex]

Psalmus 134 (I)

[Laudáte nomen Dómini, *
 laudáte, servi Dómini.]
 qui statis in domo Dómini, *
 in átriis domus Dei nostri.
 Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; *
 psállite nómini eius, quóniam suáve.
 Quóniam Iacob élégit sibi Dóminus, *
 Israël in pecúlium sibi.
 Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *
 et Deus noster præ ómnibus diis.
 Omnia quæcúmque vóluit Dóminus, †
 fecit in célo et in terra, *
 in mari et in ómnibus abýssis.
 Addúcens nubes ab extréno terræ, †
 fúlgura in plúviam facit, *
 prodúcit ventos de thesáuris suis.
 Qui percússit primogénita Ægypti *
 ab hómine usque ad pecus.

Misit signa et prodígia in médio tui, Ægýpte, *
 in Pharaónem et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas, *
 et occídit reges fortes:

Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, *
 et ómnia regna Cháanaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, *
 hereditátem Israël pôpulo suo.

Ant. 2

AG 318 (cf. OCO 374)

II

Constántes estó-te: vi-dé-bi- tis auxí- li- um Dó- mi-ni

su-per vos. Ps. Dómine, nomen tuum in atér-num; * Dómine,

memoriále tuum in generatiónum et genera-ti- ó- nem.

II

[Dómine, nomen tuum in atérnum; *
 Dómine, memoriále tuum in generatiónum et generatiónum.]
 Quia iudicábit Dóminus pôpulum suum, *
 et servórum suórum miserébitur.
 Simulácrum géntium argéntum et aurum, *
 ópera mánum hóminum.
 Os habent, et non loquéntur; *
 óculos habent, et non vidébunt;
 aures habent, et non áudent; *
 neque enim est spíritus in ore ipsórum.
 Símiles illis fiant qui fáciunt ea, *
 et omnes qui confidunt in eis.
 Domus Israël, benedícite Dómino; *
 domus Aaron, benedícite Dómino;

domus Levi, benedícte Dómino; *
 qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
 Benedíctus Dóminus ex Sion, *
 qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. 3

AG 319 (cf. OCO 374)

IV b
 E-go autem ad Dómi-num aspí-ci- am, et expectábo
 De- um Salva-tó-rem me- um. C. Magna et mirabília sunt ó-pe-
 ra tu- a, * Dómine De- us omnípo-tens. [flex]

Canticum

Ap 15:3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
 Dómine Deus omnípotens:]
 iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *
 rex sæculórum.
 Quis non timébit te, Dómine, *
 et magnificábit nomen tuum?
 quia solus pius es, †
 quóniam omnes gentes vénient et adorábunt
 in conspéctu tuo, *
 quóniam iudicia tua manifésta sunt.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AN 80 (cf. OCO 418)

VI
 Clama- vé-runt ad Dó- mi- num: et de ne-cessi- tá-
 ti-bus e- ó-rum li-be- rá-vit e- os. Ps. Confitémini Dómino,
 quóni-am bo-nus, * quóniam in sǽculum misericórdi- a e- ius.
 [flex]

Psalmus 106, I

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.]
 Dicant qui rqdéempti sunt a Dómino, *
 quo redémit de manu adversárii,
 et de regiónibus congregávit eos,
 a solis ortu et occásu, *
 ab aquilóne et mari.
 Erravérunt in solitúdine, in inaquóso, *
 viam civitatis habitatiónis non invenérunt.
 Esuriéntes et sitiéntes, *
 ánima eórum in ipsis defécit.
 Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur, *
 et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in **viam rectam**, *
ut irent in civitátem **habitatiónis**.
Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius, *
et mirabília eius in **fílios hóminum**;
quia satiávit ánima misericordia **sitiéntem**, *
et ánima misericordia esuriéntem **replévit bonis**.
Sedéntes in ténèbris et **umbra mortis**, *
vincti in mendicitáte et **ferro**,
quia exacerbavérunt **elóquia Dei**, *
et consilium Altíssimi sprevérunt.
Et humiliávit in labóribus **cor eórum**, *
infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum **tribularéntur**, *
et de necessitatibus eórum liberávit eos.
Et edúxit eos de ténèbris et **umbra mortis**, *
et víncula eórum dirúpit.
Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius, *
et mirabília eius in **fílios hóminum**;
quia contrívit **portas áreas**, *
et vectes férreos, confrégit.

Ant. 2

AN 82 (OCO vacat)

VIII b

Ipsi vi-dé- runt ó-pe- ra De- i et mi-ra-bí- li- a e-ius.

Ps. Stulti facti sunt in via iniquitatis **su-** æ, * et propter iniustías
su-as afflícti sunt. [flex]

II

[Stulti facti sunt in via iniquitatis sue, *
et propter iniustías suas afflícti sunt.]

Omnem escam abomináta est ánima eórum, *
et appropinquavérunt usque ad **portas mortis**.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum **tribularéntur**, *
et de necessitatibus eórum liberávit eos.
Misi verbum suum et sanávit eos, *
et erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius, *
et mirabília eius in **fílios hóminum**.
Et sacríficent sacrifícium **laudis**, *
et annúntient ópera eius in **exsultatióne**.
Qui descéndunt mare in **návibus**, *
faciéntes operatióne in **aquis multis**.
Ipsi vidérunt ópera Dómini, *
et mirabília eius in **profundo**.
Dixit et excitávit spíritum procéllæ, *
et exaltáti sunt **fluctus eius**.
Ascéndunt usque ad **cælos**,
et descéndunt usque ad **abýssos**; *
ánima eórum in malis **tabescébat**.
Turbáti sunt et moti sunt sicut **ébrios**, *
et omnis sapiéntia eórum **devoráta** est.
Et clamavérunt ad Dóminum cum **tribularéntur**, *
et de necessitatibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam eius in **auram**, *
et tacuérunt **fluctus eius**.
Et létáti sunt, quia siluérunt, *
et dedúxit eos in portum voluntáti eórum.
Confiteántur Dómino propter misericórdiam eius, *
et mirabília eius in **fílios hóminum**.
Et exáltent eum in ecclésia **plebis**, *
et in convéntu seniórum **laudent eum**.

Ant. 3

AN 83 (OCO vacat)

I a

Vi-dé-bunt re-cti et læ- ta-búntur, et in- tél-le-gent

mi-se- ri-córdi- as Dómi-ni. Ps. Pósu- it flúmina **in** desér-tum, *

et éxitus aquárum in si- tim.

III

[Pósuit flúmina in desér-tum, *
et éxitus aquárum in sitim.]
terram fructíferam **in** salsúginem, *
a malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desér-tum in stagna aquárum, *
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes, *
et constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros et plantavérunt víneas, *
et fecérunt fructum in provéntum suum.
Et benedíxit eis et multiplicáti sunt nimis, *
et iuménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt, **et** vexáti sunt *
a tribulatióne malórum *et* dolóre.
Effúdit contemptiónem super príncipes, *
et erráre fecit eos in desérto ínvio.
Et suscépit páuperem **de** inópia, *
et pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti **et** lætabúntur, *
et omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, et custódiet hæc, *
et intellegeget misericórdias Dómini?

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 319 (cf. OCO 374)

I b

De- us a Lí-ba-no vé-ni- et, et splendor e-ius sic-ut
lumen e-rit. Ps. Clamávi in toto corde, ex- áudi me, Dómine; *

iustificatiónes tu- as servá- bo.

Psalmus 118: 145 152 (Koph)

[Clamávi in toto corde, exáudi me, Dómine; *
iustificatiónes tuas servábo.]
Clamávi ad te, salvum me fac, *
ut custódiam testimónia tua.
Prævéní dilúculo **et** clamávi, *
in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei vigílias, *
ut meditárer eloquia tua.
Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine, *
secúndum iudícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me **in** malítia, *
a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Dómine, *
et ómnia præcépta tua véritas.
Ab início cognóvi de testimóniis tuis, *
quia in ætérnum fundásti ea.

Ant. 2

AG 314 (cf. OCO 374)

IV b

Ro-rá-te cæ-li dé-su-per, et nubes plu- ant iustum: a-pe-
ri- á-tur ter- ra, et gérmi- net Salva- tórem. C. De- us patrum
meórum et Dómine mi-se-ricórdi-æ, * qui fecísti ómni- a verbo
tu- o. [flex]

Canticum Sap 9: 1 6, 9 11

[Deus patrum meórum et Dómine misericórdiæ, *
qui fecísti ómnia verbo tuo,]
et sapiéntia tua constituísti hóminem, *
ut dominaréatur creatúræ, quæ a te facta est,
ut dispónat orbem terrárum in æquitáte et iustítia, *
et in directióne cordis iudícium iúdicet,
da mihi sédium tuárum assistícem sapiéntiam, *
et noli me reprobáre a púeris tuis,
quóniam servus tuus sum ego et fílius ancíllæ tuæ,
homo infírmus et exígui témporis, *
et minor ad intelléctum iudícii et legum.
Nam et si quis erit consummátus inter fílios hóminum,
si ab illo abfúerit sapiéntia tua, *
in níhilum computábitur.
Et tecum sapiéntia tua, quæ novit ópera tua, *
quæ et áffuit tunc cum orbem terrárum fáceres,
et sciébat quid esset plácitum óculis tuis, *
et quid diréctum in præcéptis tuis.

Mitte illam de cælis sanctis tuis *
et a sede magnitúdinis tuæ,
ut mecum sit et mecum labóret, *
ut sciam quid accéptum sit apud te.
Scit enim illa ómnia et intéllegit,
et dedúcet me in opéribus meis sóbrie, *
et custódiet me in sua poténtia.

Ant. 3

AG 320 (cf. OCO 374)

II

Pa-rá-tus e-sto, Isra- ël, in occúrsum Dómi-ni, quó-
ni- am ve-nit. Ps. Laudá-te Dóminum, omnes gentes, * collau-
dáte eum, omnes pópu-li.

Psalmus 116

[Laudáte Dóminum, omnes gentes, *
collaudáte eum, omnes pópuli;]
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, *
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 118: 121–128 (Ain)

[Feci iudícium et iustítiam; *
non tradas me calumniántibus me.]

Sponde pro servo **tuo in bonum**; *
 non calumniéntur *me supérbi*.
Oculi mei defecérunt in desidério salutáris **tui** *
 et eloquii iustítiae **tuæ**.
Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam **tuam**, *
 et iustificatiónes *tuas doce me*.
Servus **tuus sum ego**; *
 da mihi intelléctum, ut sciam testimónia **tua**.
Tempus faciéndi **Dómino**; *
 dissipavérunt *legem tuam*.
Ideo diléxi præcépta tua, *
 super aurum *et obrýzum*.
Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar, *
 omnem viam mendácií **ódio hábui**.

Psalmus 33 (I)

Benedícam Dóminum in omni témpore, *
 semper laus eius in ore meo.
In Dómino gloriábitur ánima mea, *
 áudiant mansuéti et **læténtr**.
Magnificáte Dóminum mecum, *
 et exaltémus nomen eius in *ídípsum*.
Exquisívi Dóminum, **et exaudívit me**, *
 et ex ómnibus terróribus meis erípuit me.
Respícite ad eum, et **illuminámini**, *
 et fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, †
 et Dóminus exaudívit eum, *
 et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.
Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, *
 et erípiet eos.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; *
 beátus vir qui sperat *in eo*.
Timéte Dóminum, sancti eius, *
 quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt et esuriérunt, *
 inquiréntes autem Dóminum non déficient *omni bono*.

II

Veníte, filii, audíte me: *
 timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam, *
 díligit dies ut vídeat **bonum**?
Próhibe linguam **tuam a malo**, *
 et lábia tua ne loquántur **dolum**.
Divérte a malo et fac bonum, *
 inquiré pacem et perséquere eam.
Oculi Dómini super iustos, *
 et aures eius in clamórem eórum.
Vultus autem Dómini super facientes mala, *
 ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt, et Dóminus exaudívit, *
 et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
Iuxta est Dóminus iis qui contrítos sunt corde, *
 et confráctos spíritu salvábit.
Multae tribulatiónes iustórum, *
 et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custodít ómnia ossa eórum, *
 unum ex his **non conterétur**.
Interfíciat peccatórem malitia, *
 et qui odérunt iustum, **puniéntur**.
Rédimet Dóminus áimas servórum suórum, *
 et non puniéntur omnes qui sperant in eo.

DOMINICA HEBDOMADÆ IV

Ad I Vespertas

HYMNUS

PSALMODIA

Ant. 1

AG 326 (cf. OCO 373)

I b

Ecce vé-ni- et de- si-de-rá- tus cunctis génti-bus: et
replé-bi- tur gló-ri- a domus Dó-mi- ni, al-le- lú- ia. Ps. Læ-
tá-tus sum in eo quod di-xé- runt mi- hi: * In domum Dómi-ni
í-bimus.

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi: *

« In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt pedes nostri *

in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas *
sibi compácta in idípsum.Illuc enim ascendérunt tribus, tríbus Dómini, *
testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
sedes domus David.Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *
secúri sint diligéntes te.Fiat pax in muris tuis, *
et secúritas in túrribus tuis.Propter fratres meos et próximos meos *
loquar: « Pax in te! »Propter domum Dómini Dei nostri *
exquíram bona tibi.

Ant. 2

AG 318 (cf. OCO 373)

IV b

Ve-ni, Dómi-ne, et no-li tardá-re: re- lá-xa fací-no-ra
ple-bis tu- æ Isra- él. Ps. De profúndis clamávi ad te, Dómine; *
Dómine, exáudi vocem me- am. [flex]

Psalmus 129

[De profúndis clamávi ad te, Dómine; *
Dómine, exáudi vocem meam.]Fiant aures tuæ intendéntes *
in vocem deprecatiónis meæ.Si iniquitátes observáveris, Dómine, *
Dómine, quis sustinébit?Quia apud te propitiáto est, *
et timébimus te.Sustínui te, Dómine; †
sustínuit ánima mea in verbo eius, *
sperávit ánima mea in Dómino.Magis quam custódes auróram, *
speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia,*
et copiosa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël *
ex ómnibus iniquitáibus eius.

Ant. 3

AG 313 (cf. OCO 373)

V
Ecce iam ve-nit ple-ni- tú-do témpo- ris, in quo mi- sit
De- us Fí- li- um su- um in terras. C. Chri-stus Iesus, cum in for-
ma De- i es-set, * non rapínam arbitrátus est esse se æquá- lem
De- o. [flex]

Canticum

Phil 2:6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo.]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum factus *
et hábitu invéntus ut homo.

Humiliávit semetípsum †
factus obcédens usque ad mortem, *
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi nomen, *
quod est super omne nomen,
ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
cælestium, terréstrium et infernórum,

et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

LECTIO BREVIS

Ipse Deus pacis sanctíficet vos per ómnia, ut ínteger spíritus vester; et áнима et corpus sine queréla in advéntu Dómini nostri Iesu Christi servétur. Fidélis est qui vocávit vos, qui étiam fáciet.

In loco R. breve, cantari potest:

Poissy MS, fo. 16r; AJ 1:160 (POP 690)

I Ec- ce appa-ré- bit Dó-mi- nus su- per nubem cán-di- dam et cum e- o Sanctó-rum míli- li a, ha- bens in vestimén-to et in fé-mo-re su- o scri- ptum: * Rex re- gum et Dó-mi-nus do- mi- nán- ti- um. ¶ Appa-ré- bit in fi- nem, et non men-ti- é- tur: si mo-ram fé-ce- rit, expécta e- um, qui-

a ve-ni- ens vé- ni- et. * Rex. [Gló-ri- a. * Rex.]

Ad Magnificat, antiphona de die currente, p. 68ss.

PRECES

Christum Dóminum, fratres caríssimi, ex Vírgine María natum,
húmiles deprecémur lætantésque vocémus: Veni, Dómine Iesu.
Fili Dei unigénite, qui ventúrus es ut verus ángelus testaménti,
— ac ut mundus te suscípiat et agnóscat.
Qui génitus in sinu Patris, incarnári venísti ex María Vírgine,
— ab omni corruptióne humánæ condiciónis nos élue.
Qui, vita cum sis, venísti mortem perférre,
— tríbue nobis nihil de mortis damnatióne sentíre.
Et quia meces tua ad iudícium tecum véniet, píetas tua consuéta tunc
nobis occúrrat in múnere,
— quæ nostrum sólita est semper renovére languórem.
Christe Dómine, qui morte tua mórtis subvenísti,
— pro defúnctis nos orántes exáudi.
Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Grátiam tuam, quásumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: ut
qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatióne cognóvimus;
per passióne eius et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur:
Per Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

Poissy MS, fo. 23v; cf. AJ 1: 179 (POP 690)

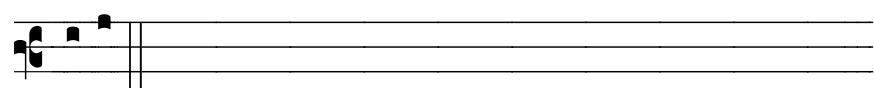
Ecce iam ve-nit ple- ni- tú-do témpo-ris, in

quo mi- sit De- us Fí- li- um su- um na- tum de Vírgi-

ne, fa-ctum sub le- ge: Ve- ní- te, ad- o-rémus. Ps. Ve-

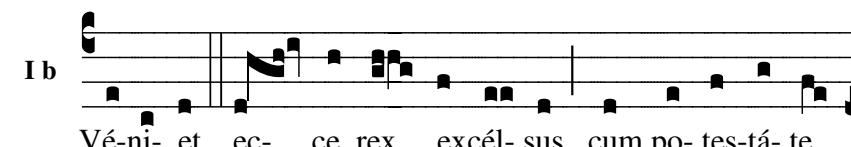
ní-te.

Ad Officium lectionum

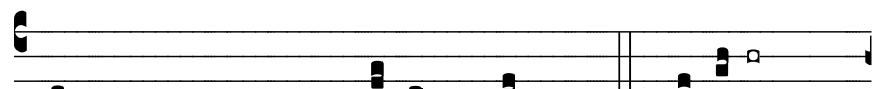
PSALMODIA

Ant. 1

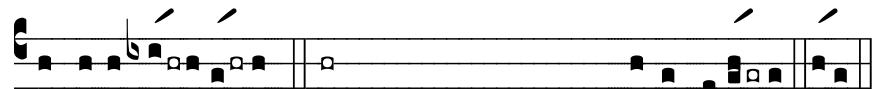
PM 31 (OCO 371)

Vé-ni- et ec- ce rex excél- sus cum po- tes-tá- te

magna, ad sal- vándas gentes, al-le- lu-ia. Ps. Dómini est terra

et pleni- túdo e- ius * orbis terrárum et qui hábitant in e- o. [flex]

Psalmus 23

[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.]
Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.

Quis ascéndet in **montem Dómini**, *
aut quis stabit in loco *santo eius*?
Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum **nomen eius**, *
nec iurávit in **dolum**.
Hic accípet benedictióneM a **Dómino**, *
et iustificatióneM a Deo salutári **suo**.
Hæc est generatióne quæréntium eum, *
quæréntium fáciem **Dei Iacob**.
Attóllite, portæ, **cápita vestra**, *
et elevámini, portæ aeternáles, et introíbit rex **glóriæ**.
Quis est iste rex **glóriæ**? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in **prólio**.
Attóllite, portæ, **cápita vestra**,
et elevámini, portæ **aeternáles**, *
et introíbit rex **glóriæ**.
Quis est iste rex **glóriæ**? *
Dóminus virtútum ipse *est rex glóriæ*.

Ant. 2

PM 35 (OCO 371)

I b
Gau-de et læ-tá-re, fí- li- a Si- on, qui- a ecce
e-go vé-ni- o, et ha-bi- tá- bo in mé-di- o tu- i, di-cit
Dómi-nus. Ps. Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite glóri-
æ nómíni e- ius, * glorificáte laudem e- ius.

Psalmus 65, I

[Iubiláte Deo, omnis terra,
psalmum dícite glóriæ nómíni eius, *
glorificáte laudem eius.]
Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua. *
Præ multitúdine virtútis tuæ blandiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te et psallat tibi, *
psalmum dicat nómíni tuo ».
Veníte, et vidéte ópera Dei, *
terribilis in adinventiónibus super fílios hóminum.
Convértilt mare in áridam,
et in flúmine pertransíbunt pede; *
ibi lætabimur in ípso.
Qui dominártur in virtúte sua in aetérnum,
óculi eius super gentes respíciunt; *
rebéllés non exalténtur in semetípsis.
Benedícite, gentes, **Deum nostrum**, *
et audítam fácite vocem laudis eius;
qui pósuit ánimam nostram ad vitam, *
et non dedit in commotióneM pedes nostros.
Quóniam probásti nos, **Deus**; *
igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, *
posuísti tribulatiónes in dorso nostro.
Imposuísti hómines super cápita nostra,
transívimus per ignem et aquam, *
et eduxísti nos in refrigérium.

Ant. 3

PM 37 (OCO 371)

IV a
In ad-vén- tu summi Re- gis mundéntur cor- da
hó- mi- num, ut digna ambu-lé-mus in occúrsum il-lí- us

qui- a ecce vé- ni- et et non tra-dá-bit. *Ps.* Introíbo in domum
tuam in *ho-locáustis*; * reddam tibi vota mea **me-** a. [flex]

II

[Introíbo in domum tuam in holocáustis; *
reddam tibi vota mea,]
quæ protulérunt lábia **mea**, *
et locútum est os meum in tribulatióne **mea**.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénsō aríetum, *
ófferam tibi boves cum **hircis**.
Veníte, audíte,
et narrábo, omnes qui timétis Deum, *
quanta fecit ánimæ **meæ**.
Ad ipsum ore meo clamávi, *
et exaltávi in lingua **mea**.
Iniquitátem si aspéxi in corde **meo**, *
non exáudiet Dóminus.
Propterea exaudívit Deus, *
atténdit voci deprecationis **meæ**.
Benedíctus Deus, qui non amóvit oratióne **meam** *
et misericórdiam suam a me.

Versus de die occurrenti.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Rorate cæli, AJ 1:620 (LH 1: 262); post Lectionem secundam, Ecce apparebit, ut ad I Vesperas, p. 616 (POP 689)

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 325 (cf. OCO 373)

I b Cáni- te tu- ba in Si- on, qui- a prope est di- es
Dó- mi- ni: ec-ce vé- ni- et ad sal-ván-dum nos,
al-le- lú- ia, al-le- lú- ia. *Ps.* Confitémini Dómino, quóni- am
bo- nus, * quóniam in sǽculum misericórdi- a e- ius. [flex]

Psalmus 117

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.]

Dicat nunc Israël, quóniam bonus, *

quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron, *

quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum, *

quóniam in sǽculum misericórdia eius.

De tribulatione invocávi Dóminum, *

et exaudívit me edúcens in latitudinem Dóminus.

Dóminus mecum, *

non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mecum adiútor meus, *

et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confúgere ad Dóminum, *
quam confídere in hómine.
Bonum est confúgere ad Dóminum, *
quam confídere in princípibus.
Omnes gentes circuiérunt me, *
et in nómine Dómini excídi eos.
Circumdántes circumdedérunt me, *
et in nómine Dómini excídi eos.
Circumdedérunt me sicut apes,
et exarsérunt sicut ignis in spinis, *
et in nómine Dómini excídi eos.
Impelléntes impulérunt me, ut cáderem, *
et Dóminus adiúvit me.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
et factus est mihi in salútem.
Vox iubilatiónis et salútis *
in tabernáculis iustórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem,
déxtera Dómini exaltávit me; *
déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam, *
et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus, *
et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas iustítiae, *
ingréssus in eas confitébor Dómino;
hæc porta Dómini, *
iusti intrábunt in eam.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
et factus es mihi in salútem.
Lápideum quem reprobavérunt ædificáentes, *
hic factus est in caput ánguli;
a Dómino factum est istud, *
et est mirábole in óculis nostris.
Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
exsultémus et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac; *
o Dómine, da prosperitátem.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *
Benedíctimus vobis de domo Dómini.

Deus Dóminus et illúxit nobis. *
Instrúite sollemitátem in ramis condénsis,
usque ad córnua altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi, *
Deus meus, et exaltábo te.
Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sáculum misericórdia eius.

Ant. 2

AG 326 (cf. OCO 373)

I b

Dó-mi-nus vé-ni- et, occúrri- te il-li, di-céntes: Ma-
gnum princí-pi- um, et regni e- ius non e- rit fi- nis:
De- us for-tis, domi-ná-tor, princeps pa-cis, al-le- lú- ia, al-
le- lú- ia. C. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostró- rum, *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácu- la. [flex]

Canticum

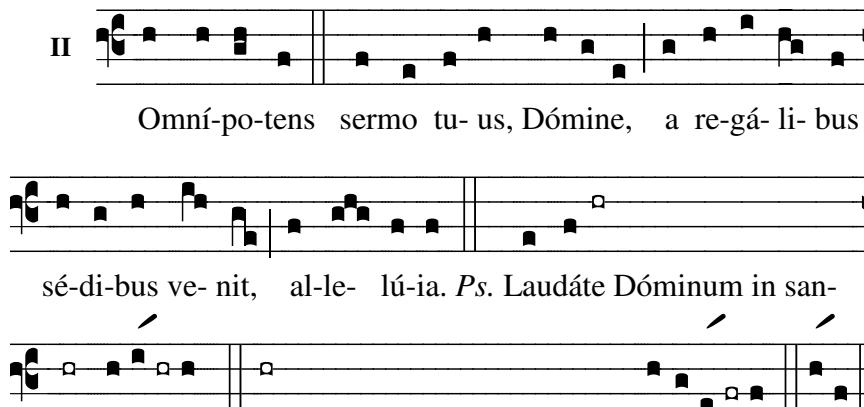
Dan 3: 52 57

[Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula;]
et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, *
et laudáibile et superexaltátum in ómnibus sáculis.
Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ, *
et superlaudábilis et supergloriósus in sácula.

Benedictus es in throno regni tui, *
et superlaudabilis et superexaltatus in sacerdócia.
Benedictus es, qui intuéris abýssos
et sedes super chérubim, *
et laudabilis et superexaltatus in sacerdócia.
Benedictus es in firmaménto cæli, *
et laudabilis et gloriósus in sacerdócia.
Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sacerdócia.

Ant. 3

AG 327 (cf. OCO 373)

ctuário e- ius, * laudáte eum in firmaménto virtútis e- ius. [flex]

Psalmus 150

[Laudáte Dóminum in sanctuário eius, *]

laudáte eum in firmaménto virtútis eius.]

Laudáte eum in magnálibus eius, *

laudáte cum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ, *

laudáte eum in psaltério et cíthara,

laudáte eum in týmpano et choro, *

laudáte eum in chordis et órgano,

laudáte eum in cýmbalis benesonántibus,

laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: *

omne quod spirat, laudet Dóminum.

LECTIO BREVIS

Hora est iam vos de somno súrgere, nunc enim própior est nobis salus quam cum credídimus. Nox procéssit, dies autem appropriávit. Abiciámus ergo ópera tenebrárum et induámur arma lucis.

Ad Benedictus, ant.

In anno A (p. 1164):

AG 621 (cf. OCO 373)

VII a

Io- seph, fi-li Da-vid, no-li timé- re accí-pe-re
Ma-rí- am cón-iu-gem tu- am: quod e-nim in e- a na-tum
est, de Spí-ri- tum Sancto est, alle- lú- ia. C. Be-ne-díctus Dó-
mi-nus De- us Isra- èl, * quia visitávit et fecit redemptióinem
ple-bis su- ae.

In anno B (p. 1137):

AG 327 (cf. OCO 373)

I b

Ave, Ma-rí- a, grá- ti- a plena: Dómi-nus te-cum: be-

ne-dícta tu in mu-li- é- ri-bus, alle- lú- ia. C. Be-ne-díctus

Dómi-nus De- us Isra- él, * quia visitávit et fecit redemptiónen
ple- bis su- æ.

In anno C (p. 1137):

AG 323 (cf. OCO 373)

I b

Ex quo fa-cta est vox sa-lu- ta- ti- ó-nis tu- æ in
áuri-bus me- is, exsul-tá- vit in gáudi- o in-fans in ú- te-
ro me- o, alle- lú- ia. C. Be-nedíctus Dómi-nus De- us Is-ra- él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

Preces

Dóminum Iesum Christum, fratres caríssimi, deprecémur, qui est iudex vivórum et mortuórum, ipsi dicéntes: *Veni, Dómine Iesu.* Christe Dómine, qui peccatóres salváre venísti,

— nos ab omni tentatiónum adversité defénde.
Qui ad iudícium maniféste ventúrus esse créderis,
— poténtiam tuæ salvatiónis in nobis osténde.
Da nobis legis tuæ præcépta virtúte Spíritus custodíre,
— ut advéntum tuum in caritaté præstolári possímus.
Tu, qui es benedíctus in sácula, fac ut per misericórdiam tuam pie et
sóbrie in hoc sáculo vivámus,
— exspectántes beátam spem et advéntum magnificéntiæ tuæ.
Pater noster *in tono solemni.*

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21.

Psalmus 22

[Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit: *
† in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me, *
ánimam meam refécit.]
Dedúxit me super sémitas iustitiæ *
propter nomen suum.
Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis, non timébo mala, *
quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus *
ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam *
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum, *
et calix meus redúndat.
Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me *
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini *
in longitúdinem diérum.

Psalmus 75 (I)

Notus in Iudáea Deus, *
in Israél magnum nomen eius.
Et est in Salem tabernáculum eius, *
et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit coruscatiónes arcus, *
scutum, gládium et bellum.
Illúminans tu, Mirábilis, a móntibus direptiónis; *
spoliáti sunt poténtes corde.
Dormiérunt somnum suum, *
et defecérunt omnes viri fortes máníbus suis.
Ab increpatiόne tua, Deus Iacob, *
dormitavérunt currus et equi.

II

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? *
Ex tunc ira tua.
De cælo audítum fecísti iudícum; *
terra trémuit et quiévit,
cum exsúrgeret in iudícum Deus, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam furor hóminis confitébitur tibi, *
et relíquiae furórē them festum agent tibi.
Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, *
omnes in circúitu eius áfferant múnera Terríbili,
ei qui aufert spíritum príncipum, *
terríbili apud reges terræ.

LECTIO BREVIS

Ad Tertiam

Sicut in die honéste ambulémus: † non in comissatióibus et
ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítii, non in contentiόne et
æmulatiόne: sed indúite Dóminum Iesum Christum.

Ad Sextam

Abundáre vos fáciat Dóminus caritáte in ínvcem et in omnes, †
quæmádmodum et nos in vos, ad confirmánda corda vestra sine
queréla in sanctitáte ante Deum et Patrem nostrum: in advéntu
Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius.

Ad Nonam

Iustum est apud Deum retribuére vobis, † qui tribulámini,
réquiem nobíscum in revelatiόne Dómini Iesu de cælo cum ángelis

virtútis eius: cum vénérerit glorificári in sanctis suis et admirábilis fíeri
in ómnibus, qui credidérunt.

Ad II Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 319 (cf. OCO 373)

IV b

Intu- émi-ni quam glo-ri- ó-sus sit iste, qui ingréditur ad salvándas pópu-los. Ps. Di-xit Dóminus Dómino me- o: *

Sede a dextris me- is. [flex]

Psalmus 109: 1–5, 7

[Dixit Dóminus Dómino meo: *

Sede a dextris meis.]

donec ponam inimícos tuos *

scabéllum pedum tuórum ».

Virgam poténtiæ tuæ emittet Dóminus ex Sion: *

dominare in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †

in splendóribus sanctis, *

ex útero matutíni velut rorem génuí te.

Iurávit Dóminus et non pánitēbit eum. *

« Tu es sacérdos. in aétérnum

secúndum órdinem Melchísedech ».

Dóminus a dextris tuis, *

conquassábit in die iræ suæ reges.

De torrénte in via bibet, *

proptérea exaltábit caput.

Ant. 2

AG 326 (cf. OCO 373)

I b

E- runt pra- va in di- récta et áspe- ra in vi- as
pla-nas: ve- ni, Dómi-ne, et no- li tardá- re, al-le- lú- ia.
Ps. Be- á-tus vir qui *ti-met Dómi-num*, * in mandátis eius *cu-pit ni- mis.* [flex]

Psalmus 112

[Beátus vir qui **timet Dóminum**, *
in mandátis eius *cupit nimis.*]
Potens in terra erit semen eius, *
generátiō rectórum benedicétur.
Glória et divítiae in **domo eius**, *
et iustitia eius manet in **sáculum sáculi**.
Exórtum est in ténebris **lumen rectis**, *
misericors et miserátor et **iustus**.
Lucúndus homo qui miseréatur et cónmodat, †
dispónet res suas **in iudício**, *
quia in aétérnum non *commovébitur*.
In memória aétérna erit **iustus**, *
ab auditíone mala *non timébit*.
Parátum cor eius, sperans in Dómino, †
confirmátum est cor eius, **non timébit**, *
donec despíciat inimícos **suos**.

Distríbuit, dedit paupéribus; †
iustitia eius manet in **sáculum sáculi**, *
cornu eius exaltábitur in **glória**.
Peccátor vidébit et irascéetur, †
déntibus suis fremet et tabéscet. *
Desidérium peccatórum períbit.

Ant. 3

AM Var 14

v

Mul-ti-pli-cá- bi- tur e- ius impé- ri- um, et pa-cis
non e- rit fi- nis, al-le-lú- ia.

Canticum

Ap 19: 1-7

v

Allelú- ia. Salus et gló-ri- a et virtus De- o nostro est, *
Rx Alle-lú-ia. Qui- a vera et iusta iudíci- a sunt e-ius. Rx Allelú-
ia, al- le- lú- ia. Alle-lú- ia. Laudem di-ci-te De- o nostro,
omnes ser-vi e-ius, * Rx Alle-lú-ia. et qui timé-tis e-um pusílli

et magni. Rx Allelú- ia, al-le- lú-ia. Allelú- ia. Quóni-am
 regnávit Dóminus De-us noster omní-po-tens, Rx Allelú-ia.
 Gaude- ámus et exsultémus et demus gló-ri- am e- i. Rx Allelú-
 ia, al- le- lú-ia. Allelú- ia. Qui- a venérunt núpti- æ Agni *
 Rx Allelú-ia. Et uxor e-ius præpa-rá-vit se. Rx Allelú- ia, al-
 le- lú-ia. Allelú- ia. Gló-ri- a Patri et Fí- li- o, * Rx Al-
 lú-ia. Et Spí-ri-tu- i Sancto. Rx Allelú- ia, al- le- lú-ia.
 Allelú- ia. Si-cut e- rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, *

Rx Allelú- ia. Et in sácu-la sæculó-rum. Amen. Rx Allelú- ia,
 al- le- lú-ia. Repetitur antiphona.

LECTIO BREVIS

Gaudéte in Dómino semper, íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est.

Ad Magnificat, antiphona de die currente, p. 68ss.

PRECES

Christum Redemptórem, fratres caríssunum exorémus, qui venit ad salvándos hómines, eíque fidénter dicámus: *Veni, Dómine Iesu.*
 Christe Dómine, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecísti mundo glóriam tuæ divinitátis,
 — vivífica nos advéntu tuo.

tu, qui suscepísti infirmitátem nostram,
 — concéde nobis misericórdiam tuam.

Qui, primo advéniens húmilis, redemísti mundum a crímine,
 — secúndo advéniens, iustifica nos ab omni reátu.

Tu, qui vivis et ómnis regis,
 — in bonitáte tua fac nos accédere ad ætéram hereditátem.

Qui sedes ad déxteram Patris,
 — lumine vultus tui ánimas defunctórum létifica.

Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad I Vespertas, p. 617.*

FERIA II HEBDOMADÆ IV
Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AG 226 (cf. OCO 419)

VIII b

Quam bo- nus Isra- ēl De- us, his qui re- cto sunt corde.

Ps. Mei autem pæne moti sunt pe- des, * pæne effúsi sunt gres-
sus me- i.

Psalmus 72, I

[Quam bonus rectis est Deus, *
 Deus his qui mundo sunt corde!
 Mei autem pæne moti sunt pedes, *
 pæne effúsi sunt gressus mei.]
 Quia zelávi super gloriátes, *
 pacem peccatórum videns.
 Quia non sunt eis impediménta, *
 sanus et pinguis est venter eórum.
 In labóre mortálium non flagellántur.
 Ideo quasi torques est eis supérbia, *
 et tamquam induméntum opéruit eos violéntia.
 Prodit quasi ex ádipe iníquitas eórum, *
 erúmpunt cogitatiónes cordis.
 Subsannavérunt, et locúti sunt nequítiam, *
 iniquitatétem in excélsso locúti sunt.
 Posuérunt in cœlo os suum, *
 et lingua eórum transívit in terra.

Ideo in alto sedent, *
 et aquæ plenæ non pervénient ad eos.
 Et dixérunt: « Quómodo scit Deus, *
 et si est scíentia in Excélsso? »
 Ecce ipsi peccatóres et abundáentes in sáculo, *
 multiplicavérunt divítias.

Ant. 2

AJ 1: 66, cf. Poissy MS, fo. 64^v (OCO vacat)

VI a

In ma-tu-tí-nis, Dómi-ne, me-di-tá-bit in te. Ps. Et di-xi:
 Ergo sine causa mundávi cor me- um, * et lavi in innocénti- a
 manus me- as.

II

[Et dixi: « Ergo sine causa mundávi cor meum, *
 et lavi in innocéntia manus meas;]
 et fui flagellátus tota die, *
 et castigatio mea in matutínis ».
 Si dixísem: « Loquar ut illi », *
 ecce generatiómem filiórū tuórum prodidísssem.
 Et cogitábam, ut cognóscerem hoc; *
 labor erat in óculis meis,
 donec intrávi in sanctuárium Dei, *
 et intelléxi novíssima eórum.
 Verúmtamen in lúbrico posuísti eos, *
 deiecísti eos in ruínas.
 Quómodo facti sunt in desolatiómem, *
 súbito defecérunt, periérunt præ horróre.
 Velut sómnium evigilántis, Dómine, *
 surgens imáginem ipsórum contémnes.

Ant. 3

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 60^r (OCO vacat)

VI
E-ructá-vit cor me- um verbum bo-num. Ps. Qui- a ex-a-
cerbátum est cor me- um, * et renes me- i compúncti sunt.

III

[Quia exacerbátum est cor meum, *
et renes mei compúncti sunt;]
et ego insípiens factus sum, **et nescívi:** *
ut iuméntum factus sum apud te.
Ego autem **semper tecum;** *
tenuísti manum déxteram meam.
In consilio **tuo dedúces me,** *
et póstea cum glória suscípies me.
Quis enim mihi **est in cælo?** *
Et apud te nihil vólui **super terram.**
Defécit caro mea **et cor meum;** *
Deus cordis mei, et pars mea Deus *in æténum.*
Quia ecce, qui elóngant se a **te,** períbunt, *
perdidisti omnes qui fornicántur **abs te.**
Mihi autem adhærére **Deo bonum** est, *
ponere in Dómino Deo spem **meam,**
ut annúntiem omnes operatiónes **tuas** *
in portis **fíliæ Sion.**

Ad Laudes matutinas ante diem 24 decembribus

PSALMODIA

Ant. 1

AG 313 (cf. OCO 374)

IV b
Ecce véni- et Dómi-nus princeps re-gum terræ: be- á-ti

qui pa-rá- ti sunt occúrre- re il-li. Ps. Dómine, refúgium factus
es no- bis * a generatióne in gene-ra-ti- ó- nem. [flex]

Psalmus 89

[Dómine, refúgium factus es nobis *
a generatióne in generatióne.]
Priúsqüam montes nasceréntur
aut gigneréntur terra et **orbis**, *
a sáculo et usque in sáculum tu es **Deus.**
Redúcis hóminem in **púlverem;** *
et dixísti: « Revertímini, *fílii hóminum* ».
Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérra *quæ prætériit*, *
et custódia in **nócte.**
Perfúndis eos **somno**, *
erunt mane sicut herba succréscens:
mane floret et crescit, *
véspera décidit et aréscit.
Quia defécimus in **ira tua**, *
et in furóre tuo *turbáti sumus.*
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu **tuo**, *
occulta nostra in illuminatióne vultus **tui.**
Quóniam omnes dies nostri evanuérunt in **ira tua**, *
consúmpsimus ut suspírium annos **nostros.**
Dies annórum nostrórum sunt septuagínta **anni**, *
aut in valéntibus octogínta **anni**,
et maior pars eórum **labor** et **dolor**, *
quóniam cito tránseunt, *et avolámus.*
Quis novit potestátem **iræ tuae**, *
et secúndum timórem tuum indignatióne **tuam?**
Dinumeráre dies **nostros** sic **doce nos**, *
ut inducámus cor *ad sapiéntiam.*

Convrértere, Dómine, úsquequo? *
 Et deprecábilis esto *super* servos **tuos**.
 Reple nos mane misericórdia **tua**, *
 et exsultábimus et delectábimus ómnibus diébus **nostris**.
 Lætifica nos pro diébus quibus nos humiliásti, *
 pro annis quibus vídimus **mala**.
 Appáreat servis tuis *opus tuum*, *
 et decor tuus fílii eórum.
 Et sit splendor Dómini Dei nostri super *nos*,
 et ópera mánuum nostrárum confírma **super** nos, *
 et opus mánuum nostrárum confírma.

Ant. 2

AG 305 (cf. OCO 374)

VII a

Cantá-te Dómi-no cánti-cum no-vum: laus e- ius ab
 extrémis terræ. C. Cantáte Dómino cáanticum no- vum, * laus e-
 ius ab extré-mis ter-ræ. [flex]

Canticum

Is 42: 10 16

[Cantáte Dómino cáanticum novum, *
 laus eius ab extrémis terræ;]
 qui descénditis in mare et plenitúdo eius, *
 ínsulæ et habitatóres eárum.
 Sublevétur desértum et civitátes eius; *
 in dómibus habitábit Cedar.
 Laudáte, habitatóres Petræ, *
 de vértice móntium clamábunt.
 Ponent Dómino glóriam, *
 et laudem eius in ínsulis nuntiábunt.

Dóminus sicut fortis egrediétur, *
 sicut vir proeliátor suscitábit zelum;
 vociferábitur et clamábit, *
 super inimícos suos **confortábitur**.
 « Tácui semper, sílui, pátiens **fui**; *
 sicut partúriens loquar:
 dissipábo et absorbébo simul,
 desértos fáciam **montes** et **colles**, *
 et omne gramen eórum **exsiccábo**;
 et ponam flúmina in ínsulas, *
 et stagna arefáciam.
 Et ducam cæcos in viam, quam nésciunt, *
 et in sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam:
 ponam ténebras coram eis in lucem, *
 et prava in recta ».

Ant. 3

AG 313 (cf. OCO 374)

VIII b

Cum vé-ne- rit Fí- li- us hómi-nis, pu-tas invé-ni- et
 fi- dem super ter-ram? Ps. Laudáte nomen Dómini, * laudáte, ser-
 vi Dómini. [flex]

Psalmus 134: 1 12

[Laudáte nomen Dómini, *
 laudáte, servi Dómini,]
 qui statis in domo Dómini, *
 in átriis domus Dei **nostrí**.
 Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; *
 psálite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elegit sibi Dóminus, *
Israël in pecúlium sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *
et Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit Dóminus,
fecit in cælo et in terra, *
in mari et in ómnibus abýssis.
Addúcens nubes ab extrémo terræ,
fúlgura in pluviam facit, *
prodúcit ventos de thesáuris suis.
Qui percússit primogénita Aegýpti *
ab homine usque ad pecus.
Misit signa et prodígia in médio tui, Aegýpte, *
in Pharaónem et in omnes servos eius.
Qui percússit gentes multas, *
et occidit reges fortes:
Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, *
et ómnia regna Cháanaan.
Et dedit terram eórum hereditátem, *
hereditátem Israël pôpulo suo.

Ad Laudes matutinas in die 24 decembris

PSALMODIA

Ant. 1

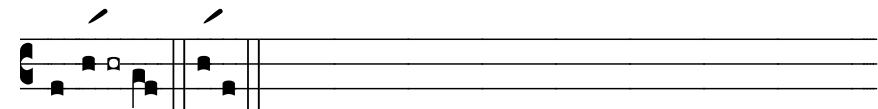
AG 321 (cf. OCO 375)

III b

Tu Béthlehem ter-ra Iu-da non e- ris mí-nima: ex te

e-nim ex-i- et dux qui re-gat pôpu-lum me- um Is-ra- ël.

Ps. Dómine, refúgium factus es no- bis * a generatio-ne in genera-

ti- ó- nem. [flex]

Psalmus 89

[Dómine, refúgium factus es nobis *
a generatio-ne in generatio-nem.]
Priúsq[ue]am montes nasceréntur
aut gigneréntur terra et orbis, *
a século et usque in séculum tu es Deus.
Redúcis hóminem in púlverem; *
et dixisti: « Revertímini, filii hóminum ».
Quóniam mille anni ante óculos tuos tamquam
dies hestérna quæ præteriit, *
et custódia in nocte.
Perfúndis eos somno, *
erunt mane sicut herba succrèscens:
mane floret et crescit, *
vèspere décidit et aréscit.
Quia defécimus in ira tua, *
et in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, *
occulta nostra in illuminatio-ne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri evanuérunt in ira tua, *
consúmpsimus ut suspírium annos nostros.
Dies annórum nostrórum sunt septuagínta anni, *
aut in valéntibus octogínta anni,
et maior pars eórum labor et dolor, *
quóniam cito tránseunt, et avolámus.
Quis novit potestátem iræ tuæ, *
et secúndum timórem tuum indignatio-ne tuam?
Dinumeráre dies nostros sic doce nos, *
ut inducámus cor ad sapiéntiam.
Convrétere, Dómine, úsquequo? *
Et deprecábilis esto super servos tuos.
Reple nos mane misericórdia tua, *
et exsultábimus et delectábimus ómnibus diébus nostris.
Lætifica nos pro diébus quibus nos humiliásti, *
pro annis quibus vídimus mala.

Appáreat servis tuis **opus tuum**, *
et decor tuus fílii eórum.
Et sit splendor Dómini Dei nostri super *nos*,
et ópera mánuum nostrárum **confírma** super nos, *
et opus mánuum nostrárum *confírma*.

Ant. 2

AG 334 (cf. OCO 375)

I b

Le- vá- te cá-pi- ta vestra: ecce appro-pinquá-bit
redémp- tio vestra. Ps. Cantá-te Dómino **cánticum no-vum**, *

laus eius ab extrémis **ter-ræ**. [flex]

Canticum

Is 42: 10 16

[Cantáte Dómino cánticum novum, *
laus eius ab extrémis terræ;]
qui descénditis in mare et plenitúdo eius, *
ínsulæ et habitatóres eárum.
Sublevétur desértum et civitátes eius; *
in dómibus habitábit Cedar.
Laudáte, habitatóres Petræ, *
de vértice móntium clamábunt.
Ponent Dómino glóriam, *
et laudem eius in ínsulis nuntiábunt.
Dóminus sicut fortis egrediétur, *
sicut vir præliátor suscitábit zelum;
vociferábitur et clamábit, *
super inimícos suos confortábitur.
« Tácuí semper, sílui, pátiens **fui**; *
sicut partúriens loquar:

dissipábo et absorbébo simul,
desértos fáciam **montes** et **colles**, *
et omne gramen eórum *exsiccábo*;
et ponam flúmina in ínsulas, *
et stagna arefáciam.
Et ducam cæcos in viam, quam **nésciunt**, *
et in sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos **fáciam**:
ponam ténebras coram eis in **lucem**, *
et prava in **recta** ».

Ant. 3

AG 330 (cf. OCO 375)

VIII b

Crásti-na di- e e-rit vobis sa- lus, di-cit Dómi-nus De- us
exercí- tu- um. C. Laudá-te nomen Dómini, * laudá-te, servi Dó-
mini. [flex]

Psalmus 134: 1 12

[Laudáte nomen Dómini, *
laudáte, servi Dómini,]
qui statis in domo Dómini, *
in átriis domus *Dei nostri*.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; *
psállite nómini eius, quóniam suáve.
Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, *
Israël in pecúlium sibi.
Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *
et Deus noster præ ómnib⁹ diis.
Omnia quæcúmque voluit Dóminus,
fecit in cælo et in terra, *
in mari et in ómnib⁹ abýssis.

Addúcens nubes ab extrémo terræ,
fúlgura in pluviam **facit**, *
prodúcit ventos de thesauris suis.
Qui percússit primogénita Aegypti *
ab homine usque ad pecus.
Misit signa et prodígia in médio tui, Aegypte, *
in Pharaónem et in omnes servos eius.
Qui percússit gentes **multas**, *
et occidit reges **fortes**:
Sehon regem Amorrhæórum, et Og regem Basan, *
et ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eorum hereditátem, *
hereditátem Israël populo suo.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; vel tempus Nativitatis, p. 92, 111.

Psalmus 118: 129–136 (Pe)

[Mirabília testimónia tua, *
ídeo servávit ea áнима mea.]
Declaratio sermónum tuórum illúminat, *
et intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui et attráxi spíritum, *
quia præcépta tua desiderábam.
Convrétere in me et miserére **mei** *
secúndum iudíciū tuum cum diligentibus *nomen tuum*.
Gressus meos dírige secúndum elóquium **tuum**, *
et non dominétur mei *omnis iníquitas*.
Rédime me a calúnniis **hóminum**, *
ut custódiam mandáta **tua**.
Fáciem tuam illúmina super servum **tuum**, *
et doce me iustificatiōnes **tuas**.
Rívulos aquárum deduxérunt óculi **mei**, *
quia non custodiérunt legem **tuam**.

Psalmus 82

Deus stetit in concílio divíno, *
in médio deórum iúdicat.

« Usquequo iudicábitis iníque, *
et fácies peccatórum sumétis?
Iudicáte egéno et pupíllo, *
húmilem et páuperem iustificáte.
Erípite páuperem, *
et egénum de manu peccatóris liberáte ».
Nescíerunt neque intellexérunt, in ténebris ámbulant; *
movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: « Dii estis, *
et filii Excélsi **omnes** ».
Vos autem sicut hómines moriémini, *
et sicut unus de princípibus cadétis.
Surge, Deus, iúdica **terram**, *
quoniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Psalmus 119

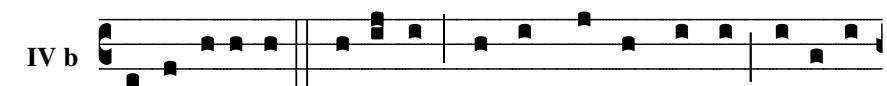
Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, *
et exaudívit me.
Dómine, líbera ánimam meam a lábiis mendáciis, *
a lingua dolósa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, *
lingua dolósa?
Sagíttae poténtis acútæ *
cum carbónibus iuniperórum.
Heu mihi, quia peregrinátus *sum* in Mosoch; *
habitávi ad tabernácula Cedar;
multum ícola fuit áнима **mea** *
cum his qui odérunt pacem.
Ego eram pacíficus; *
cum loquébar, illi impugnábant me.

Ad Vespertas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 313 (cf. OCO 374)

Ecce vénī- et Dómi-nus princeps re-gum terræ: be- á- ti

qui pa-rá- ti sunt occúrre- re il-li. Ps. Confi-témini Dómino,
quóni- am bo-nus, * quóniam in æténum misericórdi- a e- ius.

Psalmus 135 (I)

[Confítémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in æténum misericórdia eius.]

Confítémini Deo deórum, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Confítémini Dómino dominórum, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui facit mirabília magna solus, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui fecit cælos in intelléctu, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui expándit terram super aquas, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui fecit luminária magna, *
quóniam in æténum misericórdia eius;
solem, ut præésset diéi, *
quóniam in æténum misericórdia eius;
lunam et stellas, ut præéssent nocti, *
quóniam in æténum misericórdia eius.

Ant. 2

AG 305 (cf. OCO 374)

VII a

Cantá-te Dómi-no cánti-cum no-vum: laus e- ius ab

extrémis terræ. Ps. Qui percússit Ægýptum in primogéni- tis e- ó- rum, * quóniam in æténum miseri-córdi- a e- ius.

II

[Qui percússit Ægýptum in primogénitis eórum, *
quóniam in æténum misericórdia eius.]

Qui edúxit Israël de médio eórum, *
quóniam in æténum misericórdia eius;
in manu poténti et brácchio exténto, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Et tradúxit Israël per médium eius, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Et excússit Pharaónem et virtútem eius in mari Rubro, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui percússit reges magnos, *
quóniam in æténum misericórdia eius;
et occídit reges poténtes, *
quóniam in æténum misericórdia eius:
Sehon regem Amorrhæórum, *
quóniam in æténum misericórdia eius;
et Og regem Basan, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Et dedit terram eórum hereditátem, *
quóniam in æténum misericórdia eius;
hereditátem Israël servo suo, *
quóniam in æténum misericórdia eius.
Qui in humilitáte nostra memor fuit nostri, *
quóniam in æténum misericórdia eius;

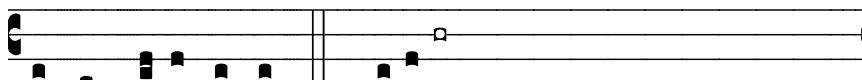
et redémit nos ab inimícis nostris, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
 Qui dat escam **omni carni**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.
 Confitémini **Deo cæli**, *
 quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. 3

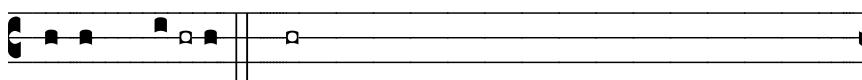
AG 313 (cf. OCO 374)

Cum vé-ne- rit Fí- li- us hómi-nis, pu-tas invé-ni- et

fi- dem super ter-ram? C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri

Ie-su **Chri-** sti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli

in cælesti-bus in **Chri-** sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
 in cælestibus in Christo;]
 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónenem, †
 ut essémus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in *caritáte*,
 qui prædestinávit nos in adoptiónenem filiórū †
 per Iesum Christum in **ipsum**, *
 secúndum propósitum voluntáti suæ,
 in laudem glóriæ grátiæ suæ, *
 in qua gratificávit nos in dilécto **Fílio suo**,

in quo habémus redemptiōnem per ságuinem eius, *
 remissiōnem *peccatórum*.
 Secúndum divítias grátiæ eius, †
 quæ superabundávit in **nobis** *
 in omni sapientia *et prudéntia*;
 ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatiōne plenitúdinis **témporum**,
 instauráre ómnia in **Christo**, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

FERIA III HEBDOMADÆ IV

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AG 277 (cf. OCO 420)

VIII b

Clamor me- us, Dómi- ne, ad te pervé- ni- at; non a-vér-
tas fá-ci- em tu- am a me. Ps. Dómine, exáudi oratióne m me-
am, * et clamor meus ad te vénit. [flex]

Psalmus 101, I

[Dómine, exáudi oratióne meam, *

et clamor meus ad te véniat.]

Non abscóndas fáciem tuam a me;

in quacúmque die tríbulator, *

inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, *

velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, *

et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússum est ut fenum, et áruit cor meum, *

étenim oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei *

adhésit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis, *

factus sum sicut nyctícorax in ruínis.

Vigilávi, *

et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

HEBDOMADA IV

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei, *
exardescéntes in me advérsu me iurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam, *
et potum meum cum fletu miscébam,
a fácie iræ et increpatiōnis tuæ, *
quia elevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt, *
et ego sicut fenum árui.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 63v, cf. AJ 1: 66 (OCO vacat)

VIII b

In Is- ra- él magnum nomen e- ius. Ps. Tu autem, Dó-
mine, in ætérnum pérmánes, * et memoriále tuum in generatió-
nem et genera-ti- ó- nem. [flex]

II

[Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmánes, *
et memoriále tuum in generatióne et generatióne.]
Tu exsúrgens miseréberis Sion,
quia tempus miseréndi eius, *
quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius, *
et púlveris eius miseréntur.
Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, *
et omnes reges terræ glóriam tuam;
quia aedificávit Dóminus Sion, *
et appáruit in glória sua.
Respéxit in oratióne inopum, *
et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc pro generatiōne áltera, *
 et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
 Quia prospéxit de excélsō sanctuário suo, *
 Dóminus de cælo in terram aspéxit;
 ut audíret gémitus compeditórum, *
 ut sólveret fílios mortis;
 ut annúntient in Sion nomen Dómini, *
 et laudem eius in Ierúsalem;
 in conveniéndo pópuli in unum, *
 et regna, ut sérviant Dómino.

Ant. 3

Poissy MS, fo. 65^r, cf. AJ 1: 67 (OCO vacat)

liávit in via virtú- tem me- am, * abbreviávit di- es me-os. [flex]

III

[Humiliávit in via virtútem meam, *
 abbreviávit dies meos.]

Dicam: « Deus meus,
 ne áuferas me in dimídio diérum meórum; *
 in generatiōnem et generatiōnem sunt anni tui.

Inítio terram fundásti; *
 et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmances;
 et omnes sicut vestiméntum veteráscent, *
 et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur.

Tu autem idem ipse es, *
 et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt, *
 et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur ».

Ad Laudes matutinas ante diem 24 decembbris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 314 (cf. OCO 374)

Egre-di- é- tur Dómi-nus de loco sancto su- o: vé-ni- et

ut sal-vet pópu- lum su- um. Ps. Misericórdiam et iudíci-um can-

tá- bo; * tibi, Dómine, psal- lam. [flex]

Psalmus 100

[Misericórdiam et iudíciū cantábo; *
 tibi, Dómine, psallam.]

Intélegam in via immaculáta; *
 quando vénies ad me?

Perambulábam in innocéntia cordis mei, *
 in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam,
 faciéntem prævaricatiónes odívi, *
 non adhésit mihi.

Cor pravum declinábat a me, *
 malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo *
 hunc cessáre faciébam;
 supérbum óculo et inflátum corde *
 hunc non sustinébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum; *
 qui ámbulat in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiā; *
 qui lóquitur iníqua non stabit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno cessáre fáciam omnes peccatóres **terræ**, *
ut dispérdam de civitáte Dómini omnes operántes *iniquitátem*.

Ant. 2

AG 300 (cf. OCO 374)

VII b

Urbs for-ti- tú-di-nis nostræ Si- on, Salvá-tor poné-tur
in e- a mu-rus et antemu- rá- le: a-pe- rí- te por- tas,
qui- a no-biscum De- ús, alle-lú-ia. C. Benedíctus es, Dómine
De- us patrum nostró- rum, * et laudábile et gloriósum nomen
tu- um in sácu-la. [flex]

Canticum

cf. Daniel 3

[Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, *
et laudábile et gloriósum nomen tuum in sácula;]
quia lustus **es in ómnibus**, *

quæ fecísti **nobis**.

Peccávimus enim et iníque égimus recedéntes **a te**: *
et delíquimus **in ómnibus**.

Ne, quásimus, tradas nos in perpétuum propter **nomen tuum** *
et ne díssipes testaméntum **tuum**,
neque áuferas misericórdiam tuam a **nobis**
propter Abraham diléctum **tuum** *
et Isaac servum tuum et Israël **sanctum tuum**,

quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum *
sicut stellas cæli et sicut arénam, quæ est in **lítore maris**;
quia, Dómine, imminúti sumus plus quam **omnes gentes**, *
sumúsque húmiles in univérsa terra hódie
propter peccáta **nosta**,
et non est in témpore hoc **princeps** *
et dux et prophéta, neque **holocáustum**,
neque sacrificium, neque oblátio, neque incénum, *
neque locus primitiárum **coram te**,
ut possímus inveníre misericórdiam **tuam**; *
sed in ánimo contrito et spíritu humilitatis suscipiámur;
sicut in holocáusto aréatum **et taurórum** *
et sicut in mílibus **agnórum pinguíum**,
sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut **pláceat tibi**, *
quóniam non est confúsio confidéntibus **in te**.
Et nunc séquimur te in **toto corde**, *
et timémus te et quárimus **fáciem tuam**.

Ant. 3

AG 315 (cf. OCO 374)

IV b

Ut cognoscámus, Dómi-ne, in terra vi- am tu- am, in
ómni-bus génti- bus sa-lu-tá-re tu- um. Ps. Benedíctus Dómi-
nus, præsídium me- um, qui docet manus me- as ad **préli-**
um, *
et dígitos me- os ad **bel-** lum.

Psalmus 143: 1 10

[Benedictus Dominus, præsidium meum,
qui docet manus meas ad pr̄ lium, *
et dígitos meos ad bellum.]
Misericordia mea et fortitudo mea, *
refugium meum et liberator meus;
scutum meum, et in ipso sperávi, *
qui subdit populum meum sub me.
Dominus, quid est homo, quod agnoscis eum, *
aut filius hominis, quod reputas eum?
Homo vanitati similis factus est, *
dies eius sicut umbra prætériens.
Dominus, inclina caelos tuos, et descende; *
tange montes, et fumigabunt.
Fulgura coruscationem, et dissipate eos; *
emitte sagittas tuas, et conturba eos.
Emitte manum tuam de alto;
eripe me et libera me de aquis multis, *
de manu filiorum alienigenarum,
quorum os locutum est vanitatem, *
et dexter a eorum dextera mendacii.
Deus, canticum novum cantabo tibi, *
in psalterio decachordo psallam tibi,
qui das salutem regibus, *
qui redimis David servum tuum de gladio maligno.

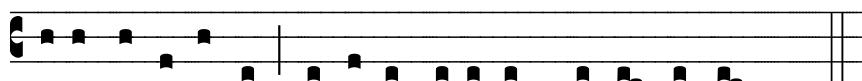
Ad Laudes matutinas in die 24 decembris

Ant. 1

AG 321 (cf. OCO 375)

Tu Béthlehem ter-ra Iu-da non e- ris mí-nima: ex te

e-nim ex-i- et dux qui re-gat popu-lum me- um Is-ra- ēl.

Ps. Misericordiam et iudici- **um cantá-** bo; * tibi, Domine, psal-
lam. [flex]

Psalmus 100

[Misericordiam et iudicium cantabo; *
tibi, Domine, psallam.]
Intélegam in via immaculata; *
quando vénies ad me?
Perambulabam in innocéntia cordis mei, *
in médio domus meæ.
Non proponébam ante oculos meos rem iniústam,
faciéntem prævaricatiónes odívi, *
non adhésit mihi.
Cor pravum declinabat a me, *
malígnum non cognoscébam.
Detrahéntem secréto próximo suo *
hunc cessare faciébam;
supérbum óculo et inflátum corde *
hunc non sustinébam.
Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum; *
qui ámbulat in via immaculata, hic mihi ministrábat.
Non habitabit in médio domus meæ qui facit supérbiū; *
qui lóquitur iniqua non stabit in conspéctu oculórum meórum.
In matutino cessare fáciam omnes peccatóres terræ, *
ut dispérdam de civitáte Domini omnes operántes iniquitatem.

Ant. 2

AG 334 (cf. OCO 375)

Le- vá- te cá-pi- ta vestra: ecce appro-pinqué-bit

redémptri o vestra. Ps. Benedíctus es, Dómine Deus patrum
nostró- rum, * et laudábile et gloriósum nomen tu- um in sáe-
cu-la. [flex]

Canticum cf. Daniel 3

[Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, *
et laudábile et gloriósum nomen tuum in sácula;]

quia lustus **es** in ómnibus, *

quæ fecísti **nobis**.

Peccávimus enim et iníque égimus recedéntes **a** te: *
et delíquimus in ómnibus.

Ne, quásumus, tradas nos in perpétuum propter **nomen tuum** *
et ne díssipes testaméntum **tuum**,

neque áuferas misericórdiam tuam a **nobis**
propter Abraham diléctum **tuum** *

et Isaac servum tuum et Israël sanctum **tuum**,

quibus locútus es póllicens quod multiplicáres semen eórum *
sicut stellas cæli et sicut arénam, quæ est in lítore maris;

quia, Dómine, imminúti sumus plus quam **omnes gentes**, *
sumúsque húmiles in univérsa terra hódie

propter peccáta **nosta**,

et non est in tempore hoc **princeps** *

et dux et prophéta, neque **holocáustum**,

neque sacrificium, neque oblátio, neque incénsum, *

neque locus primitiárum coram te,

ut possímus inveníre misericórdiam **tuam**; *

sed in ánimo contrito et spíritu humilitatis suscipiámur;

sicut in holocáusto aríetum et taurórum *

et sicut in mílibus agnórum pinguíum,

sic fiat sacrificiū nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, *
quóniam non est confúsio confidéntibus in te.
Et nunc séquimur te in **toto corde**, *
et timémus te et quárimus fáciem **tuam**.

VIII b

Crásti-na di- e e-rit vobis sa- lus, di-cit Dómi-nus De- us

exercí- tu- um. C. Benedíctus Dóminus, præsídium me- um,

qui docet manus meas ad **préli**- um, * et dígitos me- os ad **bel**- lum.

[Benedíctus Dóminus, præsídium meum,
qui docet manus meas ad **préli**um, *
et dígitos meos ad bellum.]

Misericórdia mea et fortitudo **mea**, *

refúgium meum et liberátor **meus**;

scutum meum, et in ipso sperávi, *

qui subdit pôpulum **meum** sub **me**.

Dómine, quid est homo, quod agnoscis eum, *
aut fílius hóminis, quod réputas eum?

Homo vanitati símilis **factus** est, *
dies eius sicut **umbra** prætériens.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde; *
tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiōnem, et díssipa eos; *
emítte sagíttas tuas, et contúrba eos.

Emítte manum tuam de alto;
 éripe me et líbera me de aquis **multis**, *
 de manu filiorum alienigenárum,
 quorum os locútum est vanitátem, *
 et déxtera eórum déxtera mendácia.
 Deus, cánticum novum cantábo **tibi**, *
 in psaltério decachórdo *psallam tibi*,
 qui das salútem **régibus**, *
 qui rédimis David servum tuum de gládio malígnio.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; vel tempus Nativitatis, p. 92, 111.

Psalmus 118: 137–144 (Sade)

[Iustus es, Dómine, *
 et rectus in iudíciis tuis.]
 Mandásti in iustítia testimónia tua, *
 et in veritáte nimis.
 Consúmpsit me **zelus meus**, *
 quia oblíti sunt verba tua inimíci **mei**.
 Ignítum elóquium tuum **veheménter**, *
 et servus tuus diléxit **illud**.
 Adulescéntulus sum ego et **contémpsus**; *
 mandáta tua non *sum oblítus*.
 Iustítia tua iustítia in **aetérnum**, *
 et lex **tua** **véritas**.
 Tribulátio et angústia **invenérunt me**; *
 præcépta tua delectáto **mea** est.
 Iustítia testimónia tua in **aetérnum**; *
 intelléctum da *mihi*, et **vivam**.

Psalmus 87 (I)

Dómine, Deus salútis **meæ**, *
 in die clamávi et nocte coram te.
 Intret in conspéctu tuo oráto **mea**, *
 inclína aurem tuam ad **precem meam**.
 Quia repléta est malis ánima **mea** *
 et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in **lacum**, *
 factus sum sicut homo sine **adiútório**.
 Inter mórtuos stratum **meum**, *
 sicut vulneráti dormiéntes in **sepúlcris**;
 quorum non es memor **ámplius**, *
 et ipsi de manu **tua abscíssi** sunt.
 Posuísti me in lacu inferióri, *
 in tenebrósis et in **umbra mortis**.
 Super me gravátus est furor **tuus**, *
 et omnes fluctus tuos induxísti super me.

II

Longe fecísti notos meos a me, *
 posuísti me abominatióne eis;
 conclúsus sum et non egrédiar; *
 óculi mei languérunt præ afflictiónē.
 Clamávi ad te, Dómine, tota **die**, *
 expándi ad te *manus meas*.
 Numquid mórtuis fácies mirabília, *
 aut surgent umbræ et confitebúntur **tibi**?
 Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericordiam **tuam**, *
 et veritátem tuam in loco perditónis?
 Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tua**, *
 et iustítia tua in terra obliónis?
 Et ego ad te, Dómine, clamávi, *
 et mane oráto mea prævéniet te.
 Ut quid, Dómine, repéllis ániam **meam**, *
 abscóndis fáciem **tuam a me**?
 Pauper sum ego et móriens a iuventúte **mea**; *
 portávi pavóres tuos et conturbátus sum.
 Super me transiérunt iræ **tuæ**, *
 et terróres tui evertérunt me.
 Circuiérunt me sicut aqua tota **die**, *
 circumdedérunt me **simul**.
 Elongásti a me amícum et **próximo**, *
 et noti mei sunt ténebræ.

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 314 (cf. OCO 374)

IV b

Egre-di- é- tur Dómi-nus de loco sancto su- o: vé-ni- et
ut sal-vet pópu- lum su- um. Ps. Super flúmina Babylónis, illic
sé-dimus et flévimus, * cum recorda-rémur Si- on.

Psalmus 136: 1-6

[Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus, *
cum recordarémur Sion.]

In salícibus in inédio eius *
suspéndimus cítharas nostras.

Quia illic rogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, *
verba cantínum,

et qui affligébant nos, lætíiam: *
« Cantáte nobis de cánticis Sion ».

Quómodo cantábimus cánticum Dómini *
in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, *
obliviscáтур sui déxtera mea;
adhéreat lingua mea fáucibus in eis, *
si non memínero tui,
si non præposúero Ierúsalem *
in cápite lætíiae meæ.

Ant. 2

AG 300 (cf. OCO 374)

VII b

Urbs for-ti- tú-di-nis nostræ Si- on, Salvá-tor poné-tur
in e- a mu-rus et antemu- rá- le: a-pe- rí- te por- tas,
qui- a no-bíscum De- ús, alle-lú-ia. Ps. Confitébor tibi, Dómi-
ne, in toto corde me- o, * quóniam audísti verba o- ris me- i.
[flex]

Psalmus 137

[Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, *
quóniam audísti verba oris mei.]

In conspéctu angelórum psallam tibi, *
adorábo ad templum sanctum tuum;
et confitébor nómini tuo †
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam,*
quóniam magnificásti super omne nomen elóquium tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me; *
multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ, *
quia audiérunt elóquia oris tui.

Et cantábunt vias Dómini, *
quóniam magna est glória Dómini;

quóniam excélsus Dóminus, †
 et húmilem réspicit, *
 et supérbum a longe cognóscit.
 Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; †
 et contra iram inimicórum meórum exténdes manum tuam, *
 et salvum me fáciet déxtera tua.
 Dóminus opus perfíciat pro me; †
 Dómine, misericórdia tua in sǽculum: *
 ópera mánuum tuárum ne remíttas.

Ant. 3

AG 315 (cf. OCO 374)

IV b
 Ut cognoscámus, Dómi-ne, in terra vi- am tu- am, in
 ómni-bus génti- bus sa-lu-tá-re tu- um. C. Dignus es, Dómine

De- us no-ster, * accípere glóriam et honórem et virtú- tem. [flex]
 Canticum cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus noster, *
 accípere glóriam et honórem et virtútem;]
 quia tu creásti ómnia, *
 et propter voluntátem tuam erant et creáta sunt.

Dignus es, Dómine, accípere librum *
 et aperire signácula eius,
 quóniam occísus es †
 et redemísti nos Deo in sanguine tuo *
 ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne,
 et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *
 et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus, qui occísus est, †
 accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *
 et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiόnem.

FERIA IV HEBDOMADÆ IV

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 66v, cf. AJ 1: 69 (cf. OCO 420)

VIII b
 Bé-ne-dic, á- nima me- a, Dómi-no. Ps. et ómnia quæ in-
 tra me sunt, nomini sancto e- ius. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Psalmus 102, I

[Bénedic, ánima mea, Dómino; *
 et ómnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius.
 Bénedic, ánima mea, Dómino, *]
 et noli oblívisci omnes retributiōnes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitáribus tuis, *
 qui sanat omnes infirmitátes tuas;
 qui rédimít de intéritu vitam tuam, *
 qui corónat te in misericórdia et miseratióibus;
 qui replet in bonis ætátem tuam: *

renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua.

Fáciens iustítias Dóminus, *
 et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, *
 filii Israël adinventiōnes suas.

Ant. 2

AG 401 (OCO vacat)

I b
 Se-cúndum multi-tú-di-nem mi-se-ra- ti- ó-num tu- á-rum

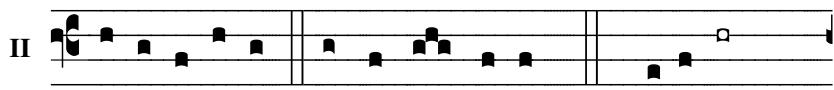

Dómi-ne, de- le i- niqui- tá- tem me- am. *Ps.* Miserátor et mi- sé-
rics Dóminus, * longánimis et multæ mi-se-ricórdi- æ.

II

[Miserátor et misericors Dóminus, *
longánimis et multæ misericórdiæ.]
Non in perpétuum conténdet, *
neque in ætérnum irascéatur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis, *
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra, *
præváluit misericórdia eius super timéntes eum;
quantum distat ortus ab occidénte, *
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miseréatur pater filiórū, *
misértus est Dóminus timéntibus se.
Quóniam ipse cognóvit figmén- tum nostrum, *
recordátus est quóniam pulvis sumus.
Homo sicut fenum dies eius, *
tamquam flos agri sic efflorébit.
Spirat ventus in illum, et non subsístet, *
et non cognósctet eum amplius locus eius.

Ant. 3

Poissy MS, fo. 63^r, cf. AJ 1: 65 (OCO vacat)

Cæ-li cæ-ló-rum, laudá- te De- um. *Ps.* Mi-se-ricórdia

autem Dómini ab ætérho, et usque in ætérnum super timéntes
e- um, * et iustítia illíus in fílios fi-li- ó- rum.

III

[Misericórdia autem Dómini ab ætérho,
et usque in ætérnum super timéntes eum, *
et iustítia illíus in fílios filiorum;]
in eos, qui servant testaméntum eius, *
et mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam, *
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino, omnes ángeli eius,
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus *
in audiéndo vocem sermónum eius.
Benedícite Dómino, omnes virtútes eius, *
minístri eius qui fácitis voluntátem eius.
Benedícite Dómino, ómnia ópera eius,
in omni loco dominatiónis eius. *
Bénedic, ánima mea, Dómino.

Ad Laudes matutinas ante diem 24 decembrios

PSALMODIA

Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

De Si- on vé-ni- et Dómi-nus omní-po- tens, ut salvum

fá-ci- at pópu-lum su- um. *Ps.* Pa-rátum cor meum, De- us,
pa- rátum cor **me-** um, * cantábo et psallam: euge, glóri-a **me-a!**

Psalmus 107

[Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum, *
cantábo et psallam: euge, glória mea!]
Exsúrge, psaltérium et cíthara, *
excitábo auróram.
Confitébor tibi in pópolis, Dómine, *
et psallam tibi in natióibus.
Quia magna est usque ad cælos misericórdia tua, *
et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos, Deus, *
et super omnem terram glória tua.
Ut liberéntur dilécti tui, *
salvum fac déxtera tua et exáudi me.
Deus locútus est in sancto suo:
« Exsultábo et dívidam Síchimam, *
et convállem Succoth dimétiar;
meus est Gálaad, et meus est Manásses
et Ephraim fortitúdo cápitum mei, *
Iuda sceptrum meum.
Moab lebes lavácri mei,
super Iduméam exténdam calceaméntum meum, *
in Philistéam vociferábor ».
Quis dedúcet me in civitátem munítam? *
Quis dedúcet me usque in Iduméam?
Nonne, Deus, qui reppulísti nos? *
Et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne, *
quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, *
et ipse conculcábit inimícos nostros.

Ant. 2

AG 316 (cf. OCO 374)

Propter Si- on non ta- cébo, do-nec egre-di- á- tur ut
splendor iustus e-ius. *C.* Gaudens gaudé-bo in Dómino, * et ex-
sultábit ánima mea in De-o **me-** o. [flex]

Canticum

Is 61: 10 62: 5

[Gaudens gaudébo in Dómino, *
et exsultábit ánima mea in Deo meo;]
quia índuit me vestíméntis salútis, *
et induménto iustitiæ circúmdedit me,
quasi sponsum decorátum coróna, *
et quasi sponsam ornátam monílibus suis.
Sicut enim terra profert germen suum,
et sicut hortus semen suum gérminal, *
sic Dóminus Deus germinábit iustitiæ
et laudem coram unívérsis géntibus.
Propter Sion non tacébo *
et propter Ierúsalem non quiéscam,
donec egrediátur ut splendor iustus eius, *
et salvátor eius ut lampas accendátur.
Et vidébunt gentes iustum tuum, *
et cuncti reges íclitum tuum;
et vocábitur tibi nomen novum, *
quod os Dómini nominábit.
Et eris coróna gloriæ in manu Dómini *
et diadéma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultra « *derelícta* », *
 et terra tua non vocábitur ámplius « *desoláta* »;
 sed vocáberis « *volúntas mea in ea* », *
 et terra tua « *inhabitáta* »,
 quia complácuit Dómino **in te**, *
 et terra tua *inhabitábitur*.
 Habitábit enim iúvenis cum **vírgine**, *
 et habitábunt in te *fílii tui*;
 et gaudébit sponsus **super sponsam**, *
 et gaudébit super *te* Deus **tuus**.

Ant. 3

AG 316 (cf. OCO 374)

II Spí- ri- tus Dó- mi-ni su-per me: evange- li-zá-re paupé-
 ri-bus mi- sit me. Ps. Lauda, ánima mea, Dóminum; laudá-bo
 Dóminum in vita me- a, * psallam Deo meo, quámdi- u fú-e-ro.

Psalmus 145

[Lauda, ánima mea, Dóminum;
 laudábo Dóminum in vita mea, *
 psallam Deo meo, quámdiú fúero.]
 Nolíte confídere in príncipibus, *
 in fíliis hóminum, in quibus non *est salus*.
 Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram **suam**; *
 in illa die peribunt cogitáções *eórum*.
 Beátus cuius Deus Iacob est adiútor, *
 cuius spes in Dómino Deo **suo**.
 Qui fecit cælum et **terrā**, *
 mare et ómnia quæ *in eis sunt*.

Qui custódit veritátem in sǽculum,
 facit iudícum oppréssis, *
 dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos, *
 Dóminus illúminat cæcos,
 Dóminus érigit depréssos, *
 Dóminus díligit iustos,
 Dóminus custódit ádvenas,
 pupíllum et víduam susténtat *
 et viam peccatórum dispérdit.
 Regnábit Dóminus in sǽcula, *
 Deus tuus, Sion, in generatióne et generatióne.

Ad Laudes matutinas
in die 24 decembris

III b Tu Béthlehem ter-ra Iu- da non e- ris mí-nima: ex te
 e-nim éx- i- et dux qui re-gat pópu-lum me- um Is-ra- él.
 Ps. Parátum cor meum, Deus, parátum cor me- um, * cantábo
 et psallam: euge, glóri- a me- a!]

Psalmus 107

[Parátum cor meum, Deus,
 parátum cor meum, *
 cantábo et psallam: euge, glória mea!]

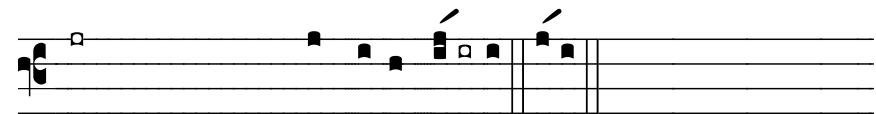
Exsúrge, psaltérium et cíthara, *
excitábo auróram.
Confitébor tibi in pólulis, Dómine, *
et psallam tibi in natióibus.
Quia magna est usque ad cælos misericórdia tua, *
et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos, Deus, *
et super omnem terram glória tua.
Ut liberéntur dilécti tui, *
salvum fac déxtera tua et exaudi me.
Deus locútus est in sancto suo:
« Exsultábo et dívidam Síchimam, *
et convállem Succoth dimétiar;
meus est Gálaad, et meus est Manásses
et Ephraim fortitúdo cápitis mei, *
Iuda sceptrum meum.
Moab lebes lavácri mei,
super Iduméam exténdam calceaméntum meum, *
in Philistéam vociferábor ».
Quis dedúcet me in civitátem munítam? *
Quis dedúcet me usque in Iduméam?
Nonne, Deus, qui reppulísti nos? *
Et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne, *
quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem, *
et ipse conculcábit inimícós nostros.

Ant. 2

AG 334 (cf. OCO 375)

I b

Le-vá-te cá-pi-ta vestra: ecce appro-pinquá-bit
redémpti-o vestra. Ps. Gaudens gau-débo in Dómino, * et ex-

sultábit áнима mea in De-o me- o. [flex]

Canticum

Is 61: 10 62: 5

[Gaudens gaudébo in Dómino, *
et exsultábit áнима mea in Deo meo;]
quia índuit me vestíméntis salútis, *
et induménto iustítiae circúmdedít me,
quasi sponsum decorátum coróna, *
et quasi sponsam ornátam monílibus suis.
Sicut enim terra profert germen suum,
et sicut hortus semen suum gérminalat, *
sic Dóminus Deus germinábit iustitiam
et laudem coram univérsis géntibus.
Propter Sion non tacébo *
et propter Ierúsalem non quiéscam,
donec egrediátur ut splendor iustus eius, *
et salvátor eius ut lampas accendátur.
Et vidébunt gentes iustum tuum, *
et cuncti reges íclitum tuum;
et vocábitur tibi nomen novum, *
quod os Dómini nominábit.
Et eris coróna glóriæ in manu Dómini *
et diadéma regni in manu Dei tui.
Non vocáberis ultra « derelicta », *
et terra tua non vocábitur ámplius « desoláta »;
sed vocáberis « volúntas mea in ea », *
et terra tua « inhabitáta »,
quia complácuit Dómino in te, *
et terra tua inhabitábitur.
Habitábit enim iúvenis cum vírgine, *
et habitábunt in te fílli tui;
et gaudébit sponsus super sponsam, *
et gaudébit super te Deus tuus.

Ant. 3

AG 330 (cf. OCO 375)

VIII b

Crásti-na di-e e-rit vobis sa-lus, di-cit Dómi-nus De-us
exercí-tu-um. C. Lauda, ánima mea, Dóminum; laudábo Dó-
minum in vita me- a, * psallam Deo meo, quámdi- u fú-ero.

Psalmus 145

[Lauda, ánima mea, Dóminum;
 laudábo Dóminum in vita mea, *
 psallam Deo meo, quámdu fúero.]

Nolíte confídere in princípibus, *
 in fíliis hóminum, in quibus *non est salus*.
Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam; *
 in illa die peribunt cogitáções eórum.

Beátus cuius Deus Iacob est adiútor, *
 cuius spes in Dómino *Deo suo*.

Qui fecit cælum et **terrā**, *
 mare et ómnia *quæ* in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum,
 facit iudíctum oppréssis, *
 dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos, *
 Dóminus illúminat cæcos,

Dóminus érigit depréssos, *
 Dóminus díligit iustos,

Dóminus custódit ádvenas,
 pupíllum et víduam susténtat *
 et viam peccatórum dispérdit.

Regnábit Dóminus in sǽcula, *
 Deus tuus, Sion, in generatióne et generatióne.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; vel tempus Nativitatis, p. 92, 111.

Psalmus 118: 145–152 (Koph)

[Clamávi in toto corde, exáudi me, Dómine; *
 iustificáções tuas servábo.]

Clamávi ad te, salvum **me** fac, *
 ut custódiam testimónia **tua**.
Prævéní dilúculo et clamávi, *
 in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei vigílias, *
 ut meditárer elóquia **tua**.

Vocem meam audi secundum misericórdiam tuam, Dómine, *
 secúndum iudíctum tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me in malítia, *
 a lege autem tua *longe facti* sunt.

Prope es tu, Dómine, *
 et ómnia præcæpta **tua** véritas.

Ab inítio cognóvi de testimóniis **tuis**, *
 quia in æternum fundásti ea.

Psalmus 93 (I)

Deus ultíónum, Dómine, *
 Deus ultíónum, effúlge.

Exaltáre qui iúdicas **terrā**, *
 redde retributióne supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, *
 úsquequo peccatóres exsultábunt?

effabúntur et loquéntur protérra, *
 gloriabúntur omnes qui operántur iniquitátem?

Pópulum tuum, Dómine, humíliant, *
 et hereditátem *tuam* vexant.

Víduam et ádvenam interfíciunt, *
 et pupílos occídunt.

Et dixérunt: « Non vidébit Dóminus, *
 nec intelleget Deus Iacob ».

Intellégite, insipiéntes in pópulo, *
et stulti quando sapiétis?
Qui plantávit aurem, non áudiet, *
aut qui finxit óculum, *non respíciat?*
Qui córripit gentes, non árguet, *
qui docet hóminem sciéntiam?
Dóminus scit cogitatiónes hóminum *
quóniam vanæ sunt.

II

Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, *
et de lege tua docúeris eum,
† ut mítiges ei a diébus malis, *
donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non répellet Dóminus plebem suam, *
et hereditátem suam non *derelíquet*.
Quia ad iustítiam revertétur iudícium, *
et sequéntur illam omnes qui *recto* sunt **corde**.
Quis consúrget mihi advérsus **malignántes**, *
aut quis stabit mecum advérsus operántes **iniquitátem**?
Nisi quia Dóminus adiúvit me, *
paulo minus habitáset in loco siléntii **ánima mea**.
Si dicébam: « Motus est pes **meus** », *
misericórdia tua, Dómine, sustentábatur me.
In multitúdine sollicitúdinum meárum, in corde **meo**, *
consolatiónes tuæ loetificávérunt **ánimam meam**.
Numquid sociábitur tibi sedes **iniquitáti**, *
quæ fingit moléstiam *contra præcéptum*?
Irruent in **ánimam iusti**, *
et sanguinem innocéntem *condemnábunt*.
Et factus est mihi Dóminus in **præsídium**, *
et Deus meus in rupem refúgií **mei**;
et reddet illis iniquitátem ipsórum, †
et in malitia eórum disperdet eos, *
disperdet illos Dóminus **Deus noster**.

PSALMODIA
Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

De Si- on vé-ni- et Dómi-nus omní-po- tens, ut salvum
fá-ci- at pópu-lum su- um. Ps. Dómine, scrutátus es et co-gno-
vísti me, * tu cognovísti sessiónem meam et resurrecti- ó-nem
me- am. [flex]

Psalmus 138: 1–18, 23–24 (I)

[Dómine, scrutátus es et cognovísti me, *
tu cognovísti sessiónem meam et resurrecti- ónem meam.]
Intellexísti cogitatiónes **meas de longe**, *
sémitam meam et accúbitum meum investigásti.
Et omnes vias meas perspexísti, †
quia nondum est sermo in **língua mea**, *
et ecce, Dómine, tu novísti **ómnia**.
A tergo et a fronte **coartásti** me, *
et posuísti super me **manum tuam**.
Mirábilis nimis facta est sciéntia **tua super me**; *
sublímis, et non attíngam eam.
Quo ibo a **spíritu tuo**, *
et quo a fácie **tua fúgiam**?
Si ascéndero in **cælum**, tu **illic es**; *
si descéndero in **inférnum**, **ades**.

Si súmpsero **pennas aurórae** *
 et habitávero in extrémis **maris**,
 étiā illuc manus **tua dedúcet me**, *
 et tenébit me déxtera **tua**.
 Si díxero: « Fórsitan ténebræ **cómpriment**, me, *
 et nox illuminatio erit **circa me** »,
 étiā ténebræ non obscurabúntur a *te*, †
 et nox sicut dies **illuminabit**; *
 sicut ténebræ eius ita et *lumen eius*.

Ant. 2

AG 316 (cf. OCO 374)

IV b

Propter Si-on non ta-cébo, do-nec egre-di-á-tur ut
 splendor iustus e-ius. Ps. Qui-a tu formásti renes **me-** os, * con-
 texuísti me in útero matris **me-** ae. [flex]

II

[Quia tu formásti renes meos, *
 contexuísti me in útero matris meæ.]
 Confitébor tibi, quia mirabíliter plasmátus *sum*; †
 mirabília ópera **tua**, *
 et ánima mea cognóscit nimis.
 Non sunt abscónrita ossa mea a *te*, †
 cum factus sum *in occúlto*, *
 et intéxtus in inferióribus **terræ**.
 Imperfécum adhuc me vidérunt óculi tui, †
 et in libro tuo scripti erant *omnes dies*, *
 fíci erant, et nullus adhuc erat ex eis.
 Mihi autem nimis pretiósae cogitáções *tuæ*, **Deus**; *
 nimis gravis *summa eárum*.

Si dinumerábo eas, super arénam multiplicabúntur; *
 si ad finem pervéniam, *adhuc sum tecum*.
 Scrutáre me, Deus, et scito cor **meum**; *
 proba me, et cognósce sémitas **meas**:
 et vide, si via vanitatis in **me** est, *
 et deduc me *in via ætéra*.

Ant. 3

AG 316 (cf. OCO 374)

II

Spí- ri- tus Dó- mi-ni su-per me: evange- li-zá-re paupé-
 ri-bus mi- sit me. C. Grá-ti-as agámus Deo Pa- tri, * qui dignos-
 nos fecit in partem sortis sanctórum *in lúmine*. [flex]

Canticum

Col 1: 12–20

[Grátias agámus Deo Patri, *
 qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum *in lúmine*,]
 qui eríput nos de potestáte **tenebrárum** *
 et tránstulit in regnum Fílii dilectionis **suæ**,
 in quo habémus redemptióinem per sanguinem eius, *
 remissiónem peccatórum.
 Qui est imágó Dei invisibilis, *
 primogénitus omnis **creatúrae**;
 quóniam in ipso cóndita sunt univérsa †
 in cælis et in **terra**, *
 visibília et invisibília,
 sive throni sive dominatiónes *
 sive principátus sive potestátes:
 ómnia per ipsum et in ipso créata sunt, †
 et ipse est ante **omnes**, *
 et ómnia in ipso **constant**.

Et ipse est caput cōrporis Ecclēsiæ, †
 qui est princiþum, primogénitus ex mórtuis, *
 ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;
 quia in ipso complácut omnem plenitúdinem inhabitáre, *
 et per eum reconciliáre ómnia in ipsum,
 pacíficans per sanguinem crucis eius *
 sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

FERIA V HEBDOMADÆ IV

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 65, cf. Poissy MS, fo. 63^r (cf. OCO 420!)

I c

Esto mi-hi, Dómi-ne, in De- um pro- tec-tó-rem. Ps. De-

us, áuribus nostris audí-vimus; * patres nostri annuntia-vé-runt
no- bis.

Psalmus 43, I

[Deus, áuribus nostris audívimus; *
 patres nostri annuntiávérunt nobis]
 opus quod operátus es in diébus eórum, *
 in diébus antíquis.
 Tu manu tua gentes depulísti, et plantásti illos, *
 afflixísti pópulos, et dilatásti eos.
 Nec enim in gládio suo possedérunt terram, *
 et brácchium eórum non salvávit eos;
 sed déxtera tua et brácchium tuum et illuminátio vultus tui, *
 quóniam complacuísti in eis.
 Tu es rex meus et Deus meus, *
 qui mandas salútes Iacob.
 In te inimícios nostros projécimus; *
 et in nómine tuo conculcávimus insurgéntes in nobis.
 Non enim in arcu meo sperábo, *
 et gládium meus non salvábit me.
 Tu autem salvásti nos de affligéntibus nos, *
 et odiéntes nos confudísti.

In Deo gloriábimur tota die, *
et in nómine tuo confitébimur in sáculum.

Ant. 2

AJ 1; 66, cf. Poissy MS, fo. 64^r (OCO vacat)

Dómi-ne, re-fú-gi- um fa-ctus es no-bis. Ps. Nunc autem
reppulísti et confudísti nos, * et non egrediéris, Deus, cum virtú-
ti-bus no-stris.

II

[Nunc autem reppulísti et confudísti nos, *

et non egrediéris, Deus, cum virtútibus nostris.]

Convertísti nos retrórsum coram inimícis nostris, *
et qui odérunt nos diripuérunt sibi.

Dedísti nos tamquam oves ad vescéndum, *
et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine lucro, *
nec dítior factus es in commutatióne eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, *
subsannatióinem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos similitúdinem in géntibus, *
commotiómem cápit is in pólulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, *
et confúsio faciéi meæ coopéravit me,
a voce exprobrántis et obloquéntis, *
a fácie inimíci et ultóris.

Ant. 3

OHS 39 (OCO vacat)

I c
Exsurge, Domi-ne, et iu-di- ca causam me- am. Ps. Hæc
ómnia venérunt super nos, nec ob-lí- ti sumus te; * et iníque
non égimus in testaméntum tu- um.

III

[Hæc ómnia venérunt super nos,
nec oblíti sumus te; *
et iníque non égimus in testaméntum tuum.]

Et non recéssit retro cor nostrum, *
nec declinavérunt gressus nostri a via tua;
sed humiliásti nos in loco vúlpium, *
et operuísti nos umbra mortis.

Si oblíti fuérimus nomen Dei nostri, *
et si expandérimus manus nostras ad deum aliénum,
nonne Deus requíret ista? *

Ipse enim novit abscónrita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die, *
aestimáti sumus sicut oves occisiónis.

Evígila, quare obdórmis, Dómine? *
exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, *
oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvore áнима nostra, *
conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos; *
et rédime nos propter misericórdiam tuam.

Ad Laudes matutinas ante diem 24 decembbris

PSALMODIA

Ant. 1

AG 318 (cf. OCO 374)

IV b

Ad te, Dómi-ne, le-vá-vi á-ni-mam me- am: ve- ni,
et é- ri-pe me: Dómi-ne, ad te confú-gi. Ps. Dómine, exáudi
oratióñem me- am, áuribus pérçipe obsecratióñem meam in
ve-
ri-tá-te tu- a; * exáudi me in tu- a iustíti- a.

Psalmus 142: 1 11

[Dómine, exáudi oratióñem meam,
áuribus pérçipe obsecratióñem meam in veritáte tua; *
exáudi me in tua iustízia.]
Et non intres in iudícium cum servo tuo, *
quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam,
contrívit in terra vitam meam, *
collocávit me in obscúris sicút mórtuos a sáculo.
Et anxiátus est in me spíritus meus, *
in médio mei obríguit cor meum.
Memor fui diérum antiquórum,
meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, *
in factis mánuum tuárum recogitábam.
Expándi manus meas ad te, *

ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me, Dómine; *
defécit spíritus meus.
Non abscóndas fáciem tuam a me, *
ne símilis fiam descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, *
quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam in qua ámbulem, *
quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, *
Dómine, ad te confúgi.
Doce me fácerre beneplácitum tuum,
quia Deus meus es tu. *
Spíritus tuus bonus dedúcát me in terram rectam.
Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; *
in iustítia tua edúces de tribulatióne ánimam meam.

Ant. 2

AG 315 (cf. OCO 374)

IV b

Da mercé-dem, Dómi-ne, susti-nénti-bus te, ut prophé-
tæ tu- i fi-dé-les inve-ni- ántur. C. Lætámini cum Ierúsalem
et exsultáte in e- a, * omnes qui di-li-gi-tis e- am. [flex]

Canticum

Is 66: 10 14a

[Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea, *
omnes qui diligitis eam;]
gaudéte cum ea gáudio,
univérsi qui lugétis super eam, *
ut sugáatis et repleámini ab úbere consolatiónis eius,
ut mulgeáatis et delíciis affluáatis *

ab omnímoda glória eius.
 Quia hæc dicit Dóminus:
 « Ecce ego declinábo super eam *
 quasi flúvium pacis,
 et quasi torréntem inundántem *
 glóriam géntium, quam sugéti:
 ad úbera portabímini *
 et super génua blandiéntur vobis.
 Quómodo si cui mater blandiátur,
 ita ego consolábor vos; *
 et in Ierúsalem consolabímini.
 Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, *
 et ossa vestra quasi herba germinábunt.

Ant. 3

AG 317 (cf. OCO 374)

VIII a

Convére-re, Dó- mi-ne, a- li-quán-tu-lum, et ne tardes
 ve-ní- re ad servos tu- os. *Ps.* Laudáte Dóminum, quóni-
 am bonum est psállere Deo no-stro * quóniam iucúndum est cele-
 brá-re lau-dem.

Psalmus 146: 1 11

[Laudáte Dóminum, quóniam bonum est psállere Deo nostro *
 quóniam iucúndum est celebrare laudem.]
 Edíficans Ierúsalem Dóminus, *
 dispérsos Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, *
 et álligat plagas eórum;
 qui númerat multitúdinem stellárum, *
 et ómnibus eis nómina vocat.
 Magnus Dóminus noster, et magnus virtúte, *
 sapiéntiæ eius non est númerus.
 Susténtat mansuétos Dóminus, *
 humílians autem peccatóres usque ad terram.
 Præcínite Dómino in confessióne, *
 psálite Deo nostro in cíthara.
 Qui óperit cælum núbibus, *
 et parat terra pluviam.
 Qui prodúcit in móntibus fenum, *
 et herbam serviéntibus hómini.
 Qui dat iuméntis escam ipsórum, *
 et pullis corvórum invocántibus eum.
 Non in fortitúdine equi delectátur, *
 nec in tibiis viri beneplácitum est ei.
 Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, *
 et in eis qui sperant super misericórdia eius.

Ad Laudes matutinas in die 24 decembries

III b

Tu Béthlehem ter-ra Iu- da non e- ris mí-nima: ex te
 e-nim ex- i- et dux qui re-gat pópu-lum me- um Is-ra- él.

Ps. Dómine, exáudi oratióne me- am, áuribus pércepe obsecrati-

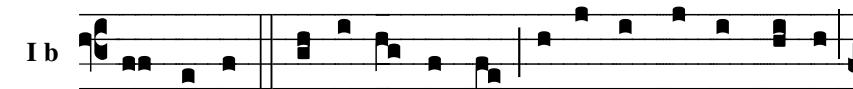

ónem meam in veri-tá- te tu- a; * exáudi me in tua *iustí-ti-* a.

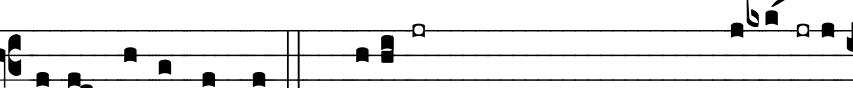
Psalmus 142: 1 11

[Dómine, exáudi oratióne meam,
áuribus pércepe obsecratióne meam in veritáte tua; *
exáudi me in tua iustítia.]
Et non intres in iudícium cum **servo tuo**, *
quia non iustificábitur in conspéctu tuo **omnis vivens**.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam,
contrívit in terra **vitam meam**, *
collocávit me in obscúris sicút mórtuos *a sáculo*.
Et anxiátus est in me **spíritus meus**, *
in médio mei obríguit *cor meum*.
Memor fui diérum antiquórum,
meditátus sum in ómnibus opéribus **tuis**, *
in factis mánuum tuárum recogítábam.
Expándi manus **meas ad te**, *
ánima mea sicut terra sine *aqua tibi*.
Velóciter exáudi me, **Dómine**; *
defécit spíritus **meus**.
Non abscóndas fáciem **tuam a me**, *
ne símilis fiam descendéntibus *in lacum*.
Audítam fac mihi mane misericórdiam **tuam**, *
quia in te *sperávi*.
Notam fac mihi viam **in qua ámbulem**, *
quia ad te levávi ánimam **meam**.
Eripe me de inimícis **meis**, *
Dómine, ad te *confúgi*.
Doce me fáceré beneplácitum **tuum**,
quia Deus **meus es tu**. *
Spíritus tuus bonus dedúcat me in *terram rectam*.
Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; *
in iustítia tua edúces de tribulatióne ánimam **meam**.

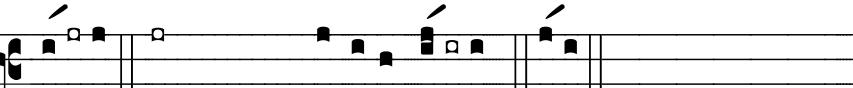
Ant. 2

I b Le- vá- te cá-pi- ta vestra: ecce appro-pinquá-bit

redéempti- o vestra. Ps. Lætámini cum Ierúsalem et exsultá-te in

e- a, * omnes qui dili-gi- tis e- am. [flex]

Canticum

Is 66: 10 14a

[Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea, *

omnes qui diligitis eam;]

gaudéte cum ea gáudio,

univérsi qui lugétis super eam, *

ut sugáti et repleámini ab úbere consolationis eius,

ut mulgeáti et delíciis **affluáti** *

ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego declinábo super eam *

quasi flúvium **pacis**,

et quasi torréntem **inundántem** *

glóriam géntium, *quam sugéti*s:

ad úbera **portabímini** *

et super génuá blandiéntur **vobis**.

Quómodo si cui mater blandiátur,

ita ego **consolábor** vos; *

et in Ierúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor **vestrum**, *

et ossa vestra quasi herba germinábunt.

Ant. 3

AG 330 (cf. OCO 375)

VIII b

Crásti-na di- e e-rit vobis sa- lus, di-cit Dómi-nus De- us
 exercí- tu- um. C. Laudáte Dóminum, quóniam bonum est psál-
 lere Deo nóstro * quóniam iucúndum est celebrá-re laudem.

Psalmus 146: 1 11

[Laudáte Dóminum, quóniam bonum est psállere Deo nóstro *
 quóniam iucúndum est celebráre laudem.]

Adíficans Ierúsalem Dóminus,
 dispérsos Israélis congregábit.*

Qui sanat contrítos corde,
 et álligat plagas eórum;
 qui númerat multitúdinem stellárum,*
 et ómnibus eis nómina vocat.*

Magnus Dóminus noster, et magnus virtúte,
 sapiéntiae eius non est númerus.*

Susténtat mansuétos Dóminus,
 humílians autem peccatóres usque ad terram.*

Præcínite Dómino in confessióne,
 psállite Deo nóstro in cíthara.*

Qui óperit cælum núbibus,
 et parat terræ plúviam.
 Qui prodúcit in móntibus fenum,*
 et herbam serviéntibus hómini.
 Qui dat iuméntis escam ipsórum,*
 et pullis corvórum invocántibus eum.*

Non in fortitúdine equi delectátur,
 nec in tibiis viri beneplácitum est ei.*

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, *
 et in eis qui sperant super misericórdia eius.

Ad Horam medium

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; vel
 tempus Nativitatis, p. 92, 111.*

Psalmus 118: 153–160 (Resh)

[Vide humiliaciónem meam, et éripe me, *
 † quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica causam meam, et rédime me; *
 propter elóquium tuum vivífica me.]

Longe a peccatóribus salus, *
 quia iustificatiónes tuas non exquisiéunt.

Misericórdia tuæ multæ, Dómine; *
 secúndum iudícia tua vivífica me.

Multi qui perseguíntur me et tribulant me; *
 a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tāduit me, *
 quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; *
 secúndum misericórdiam tuam vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas, *
 in ætérnum ómnia iudícia iustitiæ tuæ.

Psalmus 127

Beátus omnis qui timet Dóminum, *
 † qui ámbulat in viis eius.

Labóres mánuum tuárum manducábis, *
 beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera *
 in latéribus domus tuæ;
 filii tui sicut novéllæ olivárum *
 in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, *
 qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, *
 et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

et vides filios filiorum tuorum. *

Pax super Israël.

Psalmus 128

Sæpe expugnáreunt me a iuventúte mea, *
 † dicat nunc Israël:
 Sæpe expugnáreunt me a iuventúte **mea**, *
 étenim non potuerunt *adversum* me.
 Supra dorsum meum aráreunt aratóres, *
 prolongáreunt sulcos **suos**.
 Dóminus autem **iustus** *
 concídit cervíces peccatórum.
 Confundántur et convertántur retrórsum *
 omnes qui odérunt **Sion**.
 Fiant sicut fenum tectórum, *
 quod priúsquam evellátur, *exáruit*;
 de quo non implévit manum suam qui **metit**, *
 et sinum suum qui manípulos **colligit**.
 Et non dixerunt qui præteríbant: †
 « Benedíctio Dómini super vos, *
 benedícimus vobis in nómíne Dómini ».

Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 318 (cf. OCO 374)

IV b

Ad te, Dómi-ne, le-vá-vi á-ni-mam me- am: ve- ni,
 et é-ri-pe me: Dómi-ne, ad te confú-gi. Ps. Benedíctus Dó-
 minius, præsídium meum, † qui docet manus meas ad præli- um, *

et dígitos **me-** os ad **bel-** lum.

Psalmus 143 (I)

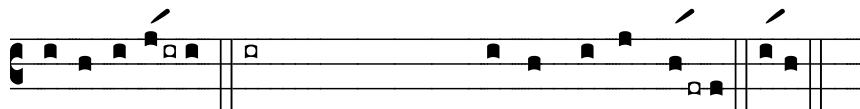
[Benedíctus Dóminus, præsídium meum, †
 qui docet manus meas ad prælium, *
 et dígitos meos ad bellum.]
 Misericórdia mea et fortitúdo **mea**, *
 refúgium meum et liberátor **meus**;
 scutum meum, et in *ipso* sperávi, *
 qui subdit pòpulum meum **sub** me.
 Dómine, quid est homo, quod agnóscis eum, *
 aut fílius hóminis, quod réputas eum?
 Homo vanitáti símilis **factus** est, *
 dies eius sicut *umbra* prætériens.
 Dómine, inclína cælos tuos, *et descénde*; *
 tange montes, *et fumigábunt*.
 Fúlgura coruscationem, et diissipa eos; *
 emítte sagíttas tuas, et contúrba eos.
 Emítte manum *tuam de alto*; *
 éripe me, et líbera me *de aquis multis*,
 de manu filiorum alienigenarum, †
 quorum os locútum est vanitátem, *
 et déxtera eórum déxtera mendáci.

Ant. 2

AG 315 (cf. OCO 374)

IV b

Da mercé-dem, Dómi-ne, susti-nénti-bus te, ut prophé-
 tæ tu- i fi-dé-les inve-ni- ántur. Ps. De- us, cáanticum novum

cantábo **ti- bi**, * in psaltério decachórdo psallam **ti- bi**, [flex]

II

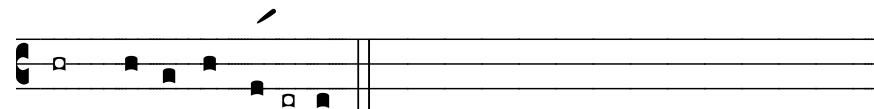
[Deus, cánticum novum cantábo tibi, *
in psaltério decachórdo psallam tibi,]
qui das salútem régibus, *
qui rédimis David servum tuum de gládio malígnio.
Eripe me, et **libera** me *
de manu filiörum alienigenárum,
quorum os locútum est **vanitátem**, *
et déxtera eórum déxtera mendáci.
Fílii nostri sicut novéllæ crescéntes *
in iuventúte **sua**;
fíliæ nostræ sicut colúmnæ anguláres, *
sculptæ ut **structúra templi**.
Promptuária **nostra plena**, *
redundántia ómnibus **bonis**;
oves nostræ in mílbus †
innumerábiles in **campis nostris**, *
boves nostræ **crassæ**.
Non est ruína macériæ neque excúrsus, *
neque clamor in **platéis nostris**.
Beátus pópulus *cui hæc sunt*; *
beátus pópulus cuius Dóminus Deus eius.

Ant. 3

AG 317 (cf. OCO 374)

VIII a

Convére-re, Dó- mi-ne, a- li-quán-tu-lum, et ne tardes
ve-ní- re ad servos tu- os. C. Grá-ti- as ágimus **ti- bi**, * Dó-

mine De- us omnípo-tens.

Canticum

cf. Ap 11, 12

[Grátias ágimus tibi, *
Dómine Deus omnípotens,]
qui es et qui eras et qui ventúrus es; *
quia accepísti virtútem tuam magnam *et regnásti*.
Et irátae sunt **gentes**, *
et advénit ira tua et tempus mortuórum *iudicári*,
et réddere mercédem servis tuis, prophétis et **sanctis**, *
et timéntibus nomen tuum, pusíllis et **magnis**.
Nunc facta est salus et virtus et regnum Dei **nostrí** *
et potéstas Christi eius,
quia proiectus est accusátor fratrū **nostrórum**, *
qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri
die ac **nocte**;
et ipsi vicérunt eum propter ságuinem Agni *
et propter verbum testimóniū sui;
et non dilexérunt ánimas **suas** *
usque ad **mortem**.
Propterea lætámini, **cæli**, *
et qui habitátis in eis.

FERIA VI HEBDOMADÆ IV
Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 179 (OCO 420)

IV a

Incli-ná-te aurem vestram in verba o- ris me- i.

Ps. Atténdite, pôpule meus, doctrínam me- am; * inclináte aurem

vestram in verba o-ris me- i. [flex]

Psalmus 77: 1 39, I

[Atténdite, pôpule meus, doctrínam meam; *
inclináte aurem vestram in verba oris mei.]

Apériam in parábolis os meum, *
éloquar arcána ætátis antíquæ.

Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et Patres nostri narráverunt nobis, *
non occultábimus a fíliis eórum,
generátióni álteri narráentes laudes Dómini et virtútes eius, *

et mirabília eius quæ fecit.
Constituit testimónium in Iacob, *

et legem pósuit in Israël;
quanta mandáverat pátribus nostris

nota fáceré ea fíliis suis, *
ut cognóscat generátió alícta, fílii qui nascéntur.

Exsúrgent et narrábunt fíliis suis, *
ut ponant in Deo spem suam,
et non obliscántur óperum Dei, *

et mandáta eius custódiant.

Ne fiant sicut patres eórum, *
generátió rebéllis et exásperans;
generátió quæ non firmávit cor suum, *
et non fuit fidélis Deo spíritus eius.
Fílii Ephraim, intendéntes et mitténtes arcum, *
convérsti sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum Dei, *
et in lege eius renuérunt ambuláre.
Et oblíti sunt factórum eius *
et mirabílium eius quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília *
in terra Ægýpti, in campo Táneos.
Scidit mare et perdúxit eos, *
et státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube per diem *
et per totam noctem in illuminátióne ignis.
Scidit petram in erémo, *
et adaquávit eos velut abýssus multa.
Et edúxit rívulos de petra, *
et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Ant. 2

NA 63 (OCO vacat)

II

Ianu- as cæ-li a-pé-ru- it Dó-mi-nus, et plu- it il-lis
manna ad mandu- cándum. Ps. Et apposuérunt adhuc peccáre
e- i, * in iram excitavérunt Excésum in in-aquó- so. [flex]

II

[Et apposuérunt adhuc peccáre ei, *
in iram excitavérunt Excésum in inaquoso.]

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, *
 peténtes escas animábus suis;
 et contra Deum locúti sunt, *
 dixérunt: « Numquid pótterit Deus
 paráre mensam in *desérto?* »
 Ecce percússit petram et fluxérunt aquæ, *
 et torréntes inundavérunt;
 « Numquid et panem pótterit dare, *
 aut paráre carnes pópulo suo? »
 Ideo audívit Dóminus et exársit,
 et ignis accénsus est in Iacob, *
 et ira ascéndit in Israël.
 Quia non credidérunt in Deo, *
 nec speravérunt in salutári eius.
 Verúmtamen mandávit núbibus désuper, *
 et iánuas cæli apéruit;
 et pluit illis manna ad manducándum, *
 et panem cæli dedit eis:
 panem angelórum manducávit homo, *
 cibária misit eis ad abundántiam.
 Excitávit austrum in cælo, *
 et indúxit in virtúte sua áfricum;
 et pluit super eos sicut púlverem carnes, *
 et sicut arénam maris volatília pennáta,
 et cecidérunt in médio castrorum eórum, *
 circa tabernácula eórum.
 Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, *
 et desidérium eórum áttulit eis.
 Nondum recésserant a desidério suo, *
 adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum,
 et ira Dei ascéndit super eos,
 et occídit pingues eórum, *
 et eléctos Israël prostrávit.

Ant. 3

NA 64 (OCO vacat)

VI b

De- us adiú- tor est e- ó- rum: et Excélsus redémptor

e- ó- rum est. Ps. In ómnibus his peccavé-runt adhuc, * et non
 credidérunt in mirabí-libus e- ius.

III

[In ómnibus his peccavérunt adhuc, *
 et non credidérunt in mirabílibus eius;]
 et consúmpsit in hálitu dies eórum, *
 et anni eórum cum festinatíone.
 Cum occíderet eos, quærébant eum, *
 et convérsi veniébant dilúculo ad eum;
 et rememoráti sunt quia Deus adiútor *est* eórum, *
 et Deus excélsus redémptor eórum est.
 Et suasérunt ei in ore suo, *
 et lingua sua mentíti sunt ei;
 cor autem eórum non erat rectum cum eo, *
 nec fidéles erant in testaménto eius.
 Ipse autem *est* miséricors, *
 et propitiáтур iniquitáti, *et* non dispérdit.
 Sæpe avértilt iram suam, *
 et non accéndit omnem furórem suum.
 Et recordátus est quia caro sunt, *
 spíritus vadens et non rédiens.

Ad Laudes matutinas ante diem 24 decembbris

PSALMODIA

I c

De Si- on vé-ni- et, qui regna-tú-rus est Dómi-nus: Em-

mánu- el ma-gnum nomen e-ius. Ps. Mi-serére me- i, De- us, *
secúndum misericórdi- am tu- am.

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;]
et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátern meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra me est semper.
Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram te feci,
ut iustus inveniáris in senténtia tua *
et æquus in iudício tuo.
Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audíre me fácies gáudium et lætítiam, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, *
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.
Ne proícias me a fácie tua, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui, *
et spíritu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, *
et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, *
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem tuam.
Non enim sacrificio delectáris, *
holocáustum, si ófferam, non placébit.
Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
ut aedificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblationes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. 2

AG 318 (cf. OCO 374)

II Constántes estó-te: vi-dé-bi- tis auxí- li- um Dó- mi-ni
su-per vos. C. Benedícite Dóminum, omnes elécti e- ius, * á-
gite dies lætítiae et confitémini il- li. [flex]

Canticum

Tob 13: 8 11, 13 15

[Benedícite Dóminum, omnes elécti eius, *
ágite dies lætítiae et confitémini illi.]
Ierúsalem, cívitas Dei, *
castigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum.
Confitére Dómino in bonis tuis *
et bénedic Deum sæculórum;

ut reædificet in te tabernáculum *suum*,
et révocet ad te omnes captívos, *
et gáudeas in ómnia sécula sæculórum.
Luce spléndida fulgébis, *
et omnes fines terræ adorábunt te.
Natiónes ex longínquo ad te vénient, *
et múnera deferéntes adorábunt in *te Dóminum*.
Et terrain tuam in sanctificatióne habébunt, *
nomen enim magnum invocábunt in *te*.
Tu autem lætáberis in fíliis *tuis*,
quóniam omnes benedicéntur *
et congregabúntur *ad Dóminum*.
Beáti omnes, qui díligunt *te*, *
et qui gaudent super pace *tua*.
Anima mea, bénedic *Dóminus*,
quóniam liberávit Ierúsalem civitátem suam
a cunctis tribulatióibus *eius*, *
Dóminus Deus noster.

Ant. 3

AG 319 (cf. OCO 374)

IV b AG 319 (cf. OCO 374)

E-go autem ad Dómi-num aspí-ci- am, et expectábo
De- um Salva-tó-rem me- um. *Ps. Lauda, Ie-rú-sa-lem, Dómi-*
num; * colláuda De- um tu- um, Si- on.

Psalmus 147

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis *tuis in te*.

Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit eloquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.
Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
Emíttet verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
iustítias et iudícia sua Israél.
Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ad Laudes matutinas in die 24 decembri

Ant. 1

AG 321 (cf. OCO 375)

III b Tu Béthlehem ter-ra Iu- da non e- ris mí-nima: ex te
e-nim ex- i- et dux qui re-gat pópu-lum me- um Is-ra- él.
*Ps. Mise-ré-re me- i, De- us, * secúndum misericórdi- am tu- am.*

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;]
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátern meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra me *est semper.*

Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram *te feci,*
ut iustus inveniáris in senténtia tua *
et æquus in iudício tuo.

Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me *mater mea.*

Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audíre me fácies gáudium et létítiam, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea **in** me, Deus, *
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi létítiam salutáris tui, *
et spíritu promptíssimo confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, *
et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ, *
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem tuam.

Non enim sacrificio delectáris, *
holocáustum, si ófferam, non placébit.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblationes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. 2

AG 334 (cf. OCO 375)

I b

Le- vá- te cá-pi- ta vestra: ecce appro-pinqué-bit
redéempti- o vestra. Ps. Benedícite Dóminum, omnes e-lé-cti e-
ius, * ágite dies létítiae et confitémini il- li. [flex]

Canticum

Tob 13: 8 11, 13 15

[Benedícite Dóminum, omnes elécti eius, *
ágite dies létítiae et confitémini illi.]

Ierúsalem, cívitas Dei, *
castigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum.

Confitére Dómino in bonis tuis *

et bénedic Deum sæculórum;
ut reædificet in te tabernáculum suum,
et révocet ad te omnes captívos, *
et gáudeas in ómnia sæcula sæculórum.

Luce spléndida fulgébis, *
et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient, *
et múnera deferéntes adorábunt in te Dóminum.

Et terrain tuam in sanctificatiónen habébunt, *
nomen enim magnum invocábunt in te.

Tu autem létáberis in filiis tuis,
quóniam omnes benedicéntur *

et congregabúntur ad Dóminum.
Beáti omnes, qui díligunt te, *

et qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum,
quóniam liberávit Ierúsalem civitátem suam
a cunctis tribulatióibus eius, *
Dóminus Deus noster.

Ant. 3

AG 330 (cf. OCO 375)

VIII b

Crásti-na di-e e-rit vobis sa-lus, di-cit Dómi-nus De-us
exercí-tu-um. C. Lauda, Ierúsalem, Dóminum; * colláuda Deum
tu- um, Si-on.

Psalmus 147

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis *tuis in te*.
Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.
Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
iustítias et iudícia sua Israël.
Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; vel tempus Nativitatis, p. 92, 111.

Psalmus 118: 161–168 (Shin)

[Príncipes persecúti sunt me gratis, *
et a verbis tuis formidávit cor meum.]
Lætábor ego super elóquia tua, *
sicut qui invénit spólia multa.
Mendácium ódio hábui et abominátus sum; *
legem autem *tuam diléxi*.
Sépties in die laudem *dixi tibi* *
super iudícia iustítiae tuae.
Pax multa diligéntibus legem *tuam*, *
et non est illis scándalum.
Exspectábam salutáre tuaum, Dómine, *
et præcépta tua feci.
Custodívit ánima mea testimónia tua, *
et diléxi ea *vehémenter*.
Servávi mandáta tua et testimónia tua, *
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Psalmus 132

Ecce quam bonum et quam iucundum *
habitare fratres in unum:
† sicut unguéntum óptimum in cápite, †
quod descéndit in barbam, barbam Aaron, *
quod descéndit in oram vestiménti eius.
Sicut ros Hermon, *
qui descéndit in montes Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, *
vitam usque in sáculum.

Psalmus 139: 1–9, 13–14

Eripe me, Dómine, ab hómine malo, *
a viro violéntiae serva me.

Qui cogitavérunt mala in corde, *
tota die constituébant prélia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis, *
venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me, Dómine, de manu peccatóris, †
et a viro violéntiae serva me, *
qui cogitavérunt supplantáre gressus meos.
Abscondérunt supérbi láqueum mihi, †
et funes extendérunt in rete, *
iuxta iter offendícula posuérunt mihi.
Dixi Dómino: « Deus meus es tu; *
áuribus pérçipe, Dómine, vocem deprecatiónis meæ ».
Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, *
obumbrásti caput meum in die belli.
Ne concédas, Dómine, desidéria ímpii; *
consília eius ne perfícias.
Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis, *
et vindictam páuperum.
Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo, *
et habitábunt recti in conspéctu tuo.

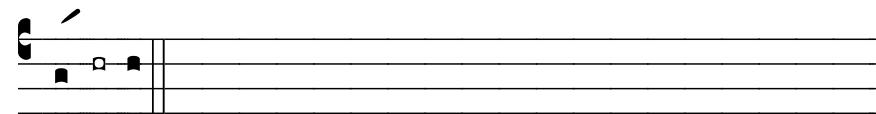
Ad Vesperas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 317 (cf. OCO 374)

I c
De Si- on vé-ni- et, qui regna-tú-rus est Dómi-nus: Em-
mánu- el ma-gnum nomen e-ius. Ps. Exaltábo te, Deus me- us
rex, † et benedíciam nómini tu- o * in sáculum et in sácu-lum

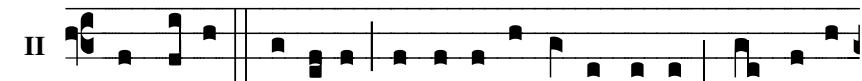

Psalmus 144 (I)

[Exaltábo te, Deus meus rex, †
et benedíciam nómini tuo *
in sáculum et in sáculum sáculi.]
Per síngulos dies benedíciam tibi, †
et laudábo nomen tuum *
in sáculum et in sáculum sáculi.
Magnus Dóminus et laudábilis nimis, *
et magnitúdinis eius non est investigatió.
Generátió generatióni laudábit ópera tua, *
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur, *
et mirabília tua enarrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent, *
et magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ suavitátiis tuæ eructábunt, *
et iustítia tua exsultábunt.
Miserátor et miséricors Dóminus, *
longánimis et multæ misericórdiæ.
Suávis Dóminus univérsis, *
et miscratíones eius super ómnia ópera eius.
Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; *
et sancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicant, *
et poténtiam tuam loquántur,
ut notas fácient fílii hóminum poténtias tuas, *
et glóriam magnificéntiæ regni tui.
Regnum tuum regnum ómnium sáculórum, *
et dominátió tua in omnem generatióñem et generatióñem.

Ant. 2

AG 318 (cf. OCO 374)

su-per vos. Ps. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis su- is, * et
sanctus in ómnibus opéri-bus su- is. [flex]

II

[Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, *
et sanctus in ómnibus opéribus suis.]
Allevat Dóminus omnes qui córruunt, *
et érigit omnes depréssos.
Oculi ómnium in te sperant, *
et tu das illis escam in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam, *
et imples omne ánimál in beneplácito.
Iu stus Dóminus in ómnibus viis suis, *
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, *
ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, †
et deprecationem eórum exáudiet, *
et salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se, *
et omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiórem Dómini loquéter os meum, †
et benedícat omnis caro nómini sancto eius *
in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

Ant. 3

AG 319 (cf. OCO 374)

IV b

E-go autem ad Dómi-num aspí-ci- am, et expectábo

De- um Salva-tórem me- um. C. Magna et mirabília sunt ó-pe-
ra tu- a, * Dómine De- us omnípo-tens. [flex]

Canticum

Ap 15:3–4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
Dómine Deus omnípotens:]
iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *
rex sǽculórum.
Quis non timébit te, Dómine, *
et magnificábit nomen tuum?
quia solus pius es, †
quóniam omnes gentes vénient et adorábunt
in conspéctu tuo, *
quóniam iudicia tua manifésta sunt.

SABBATO
IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI
Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

PM 179 (OCO 421)

III b

Red-émit e- os Dómi-nus de ma-nu tri- bu- lántis.

Ps. Quó-ti- es exacerbavérunt eum in desér- to, * in iram conci-

tavérunt eum in in-aquó- so. [flex]

Psalmus 77: 40 72, IV

[Quóties exacerbavérunt eum in desérto, *
in iram concitavérunt eum in inaquoso.]

Et revérsi sunt et tentavérunt Deum, *
et sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, *
diéi qua redémit eos de manu tribulántis.

Cum pósuit in Ægypto signa sua *
et prodígia sua in campo Táneos.

Convértit in sanguinem flúmina eórum, *
et rívulos eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyám et comédit eos, *
ranam et pérdidit eos.

Dedit bricho fructus eórum, *
labóres eórum locústæ.

Occídit in grándine víneas eórum, *
moros eórum in pruína.

HEBDOMADA IV

Trádidi grándini iuménta eórum, *
et greges eórum flammæ ignis.

Misit in eos ardórem iræ suæ,
indignatióñem et comminatióñem et angústiam, *
immissióñem angelórum malórum.

Complanávit sémitam iræ suæ;
non pepérct a morte animábus eórum, *
et vitam eórum in peste conclúsit.

Percússit omne primogénitum in terra Ægýpti, *
primítias róboris eórum in tabernáculis Cham.

Ant. 2

OHS 195 (OCO vacat)

IV a

Ha- bi- tá-bit in ta-berná-cu-lo tu- o, requi- éscet in

monte sancto tu- o. Ps. Abstulit sicut oves pópu-lum su- um, *

et perdúxit eos tamquam gregem in de- sér-to. [flex]

V

[Abstulit sicut oves pópulum suum, *
et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.]

Dedúxit eos in spe, et non timuérunt, *
et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in fines sanctificatióñis suæ, *
in montem quem acquisívit déxtera eius.

Et eiécit a fácie eórum gentes,
et divísit eis terram in funículo hereditatis. *

Et habitare fecit in tabernáculis eórum tribus Israël.

Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excésum, *
et testimónia eius non custodiérunt.

Recessérunt et prævaricáti sunt,
quemádmodum patres eórum, *
conversi sunt retro ut arcus **pravus**.
In iram concitáverunt eum in cólibus **suis**, *
et in seulptílibus suis ad æmulationem eum provocáverunt.
Audívit Deus et exársit, *
et sprevit valde Israël.
Et réppulit habitáculum **Silo**, *
tabernáculum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem suam, *
et pulchritúdinem suam in manus inimíci.
Et conclúsit in gládio pópulum suum, *
et in hereditátem suam exársit.
Iúvenes eórum comédit ignis, *
et vírgines eórum non sunt despósatæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, *
et víduæ eórum non plorabántur.

Ant. 3

NA 66 (OCO vacat)

VI
Ædi-fi-cá-vit De-us sancti- fí-ci- um su- um in ter- ra.

Ps. Et excitá-tus est tamquam dórmie- ens Dóminus, * tamquam po-
tens crapulátus a vi- no. [flex]

VI

[Et excitá-tus est tamquam dórmieens Dóminus, *
tamquam potens crapulátus a vino.]
Et percússit inimícos suos in posterióra, *
opprórium sempítérnum dedit illis.

Et réppulit tabernáculum **Ioseph**, *
et tribum Ephraim non élégit,
sed élégit tribum **Iuda**, *
montem Sion quem diléxit.
Et aëdificávit sicut excélsum sanctuárium suum, *
sicut terram quam fundávit in sácula.
Et élégit David servum suum,
et sústulit eum de grégibus óvium, *
de post fetántes accépit eum:
pásccere Iacob pópulum suum *
et Israël hereditátem suam.
Et pavit eos in innocéntia cordis sui, *
et in prudéntia mánuum suárum dedúxit eos.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 321 (cf. OCO 375)

III b
Tu Béthlehem ter-ra Iu-da non e- ris mí-nima: ex te

e-nim éx- i- et dux qui re-gat pópu-lum me- um Is-ra- él.

Ps. Bonum est confité- ri Dómino, * et psállere nómini tuo Al-
tíssime. [flex]

Psalmus 91

[Bonum est confitéri Dómino, *
et psállere nómini tuo, Altíssime.]
annuntiáre mane misericórdiam tuam, *
et veritátem tuam *per noctem*,
in decachórdo et psaltério, *
cum cántico *in cíthara*.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, *
et in opéribus mánum tuárum exsultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine: *
nimis profundæ factæ sunt cogitatíones tuæ.

Vir insípiens non cognoscet, *
et stultus non intélleget hæc.

Cum germináverint peccatóres sicut fenum, *
et florúerint omnes qui operántur iniquitátem;
hoc tamen erit ad intéritum in sáculum sáculi; *
tu autem altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine,
quóniam ecce inimíci tui peribunt, *
et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Exaltábis sicut unicórnis cornu meum, *
perfúsus sum óleo úberi.

Et despíciet óculus meus inimícos meos, *
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

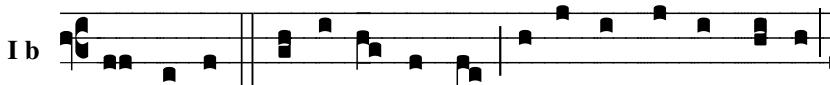
Iustus ut palma florébit, *
sicut cedrus Líbani succréscet.

Plantáti in domo Dómini, *
in átriis Dei nostri florébunt.

Adhuc fructus dabunt in senecta, *
úberes et bene viréntes erunt
ut annúntient quóniam rectus Dóminus, refúgium meum, *
et non est iniquitas *in eo*.

Ant. 2

AG 334 (cf. OCO 375)

Le- vá- te cá- pi- ta vestra: ecce appro- pinquá-bit

HEBDOMADA IV

redéempti- o vestra. C. Tollam quippe vos de géntibus, et con-
gregábo vos de uni-vér-sis ter-ris, * et addúciam vos in terram
vestram.

Canticum

Ez 36: 24 28

[Tollam quippe vos de géntibus,
et congregábo vos de univérsis terris, *
et addúciam vos in terram vestram;]
et effúndam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, *
et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

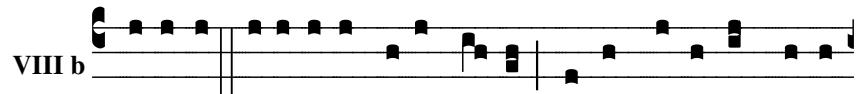
Et dabo vobis cor novum, *
et spíritum novum ponam in médio vestri,
et áuferam cor lapídeum de carne vestra, *
et dabo vobis cor cárneum;

et spíritum meum ponam in médio vestri,
et fáciam ut in præcéptis meis ambuléti, *
et iudícia mea custodiáti et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris,
et éritis mihi in pópulum, *
et ego ero vobis in Deum.

Ant. 3

AG 330 (cf. OCO 375)

Crásti-na di- e e- rit vobis sa- lus, di- cit Dómi-nus De- us

exercí- tu- um. Ps. Dómine, Dóminus no-ster, * quam admirábile
est nomen tuum in univérsa **ter-ra**. [flex]

Psalmus 8

[Dómine, Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra;]
quóniam eleváta est magnificéntia **tua** *
super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium
perfecísti laudem propter inimícōs **tuos**, *
ut déstruas inimícum *et ultórem.*
Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum, *
lunam et stellas quæ *tu fundásti*:
quid est homo, quod memor es **eiūs**? *
aut fílius hóminis quoniam visitas **eum**?
Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti **eum**; *
et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus **eiūs**,
oves et boves univérsas, *
ínsuper et pécora **campi**,
vólucres cæli et pisces **maris**, *
quæcúmque perámbulant sémitas **maris**.
Dómine, Dóminus **noster**, *
quam admirábile est nomen tuum in univérsa **terra!**

Ad Horam medium

PSALMODIA

Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21; vel tempus Nativitatis, p. 92, 111.

exercí- tu- um. Ps. Dómine, Dóminus no-ster, * quam admirábile
est nomen tuum in univérsa **ter-ra**. [flex]

Psalmus 118: 169–176 (Tau)

[Appropínquet deprecatio mea in conspéctu tuo, Dómine; *
iuxta verbum tuum da mihi intellectum.]
Intret postulatio mea in conspéctu **tuο**, *
secúndum elóquium tuum **lībera** me.
Eructábunt lábia **mea hymnum**, *
cum docúeris me iustificatiōnes **tuas**.
Cantet lingua mea elóquium **tuum**, *
quia ómnia præcépta tua iustitia.
Fiat manus tua ut **adiuvet** me, *
quóniam mandáta tua elégi.
Concupívi salutare **tuum**, Dómine, *
et lex tua delectatio **mea** est.
Vivet ánima mea **et laudábit** te, *
et iudicia tua adiuvábunt me.
Errávi sicut ovis quæ pérīit; *
quære servum tuum, quia præcépta tua non *sum oblítus*.

Psalmus 44 (I)

Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera mea regi. *
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.
Speciósus forma es præ fíliis hóminum, †
diffusa est grátia in lābiis **tuis**, *
proptérea benedíxit te Deus in aëternum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime; *
splendóre tuo et ornátu tuo próspero procéde;
currum ascénde propter veritátem et mansuetúdinem **et iustitiam**. *
Et sagittábit pro te mirabíliter déxtera tua:
sagittæ tuæ acútæ †
— pópoli **sub te cadent** — *
in corda inimicórum **regis**.
Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi; *
sceptrum aequitatis sceptrum regni **tui**.
Dilexísti iustitiam et odísti iniquitatem, †
proptérea unxit te Deus, **Deus tuus**, *
óleo lætitiæ præ consórtibus **tuis**.
Myrrha et áloe et cásia ómnia vestimenta **tua**, *
e dómibus ebúrneis chordæ delectavérunt te.

Filiæ regum inter honorátas tuas; *
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir.

II

Audi, fília, et vide, †
et inclína aurem tuam, *
et oblívisci pópulum tuum et domum patris tui;
et concupíscet rex spéciem tuam, *
quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum.
Filiæ Tyri cum munéribus; *
vultum tuum deprecabúntur dívites plebis.
Gloriosa nimis fília regis intrínsecus, *
textúris áureis circumamícta.
In véstibus variegátis adducétur regi; *
virgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi.
Afferúntur in lætitia et exsultatióne, *
adducúntur in domum regis.
Pro pátribus tuis erunt tibi filii; *
constítues eos príncipes super omnem terram.
Memor ero nómminis tui *
in omni generatióne et generatióne;
propterea pópuli confitebúntur tibi *
in æténum et in sǽculum sǽculi.

PSALMODIA COMPLEMENTARIA

Ad Tertiam

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 21;
tempus Nativitatis, p. 92, 111, vel tempus Epiphaniæ, p. 221, 242.*

Psalm 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, *
et exaudívit me.
Dómine, líbera ániam meam a lábiis mendáciis, *
a lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, *
lingua dolosa?
Sagittæ poténtis acútæ *
cum carbónibus iuniperórum.
Heu mihi, quia peregrinátus sum in Mosoch; *
habitávi ad tabernácula Cedar;
multum ícola fuit ánima mea *
cum his qui odérunt pacem.
Ego eram pacíficus; *
cum loquébar, illi impugnábant me.

Psalmus 120

Levábo óculos meos in montes: *
unde véniat auxílium mihi?
Auxílium meum a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.
Non dabit in commotióne pedem tuum, *
neque dormitábit qui custódit te.
Ecce non dormitábit neque dórmiet *
qui custódit Israël.
Dóminus custódit te, †
Dóminus umbráculum tuum, *
ad manum déxteram tuam.

Per diem sol non percúiet te, *
 neque luna per noctem.
 Dóminus custódiet te ab omni malo; *
 custódiet ánimam tuam Dóminus.
 Dóminus custódiet intróitum tuum et éxitum tuum, *
 ex hoc nunc et usque in sáculum.

Psalm 121

Lætátus sum † in eo quod dixérunt mihi: *
 « In domum Dómini íbimus ».
 Stantes iam sunt pedes nostri *
 in portis tuis, Ierúsalem.
 Ierúsalem, quæ aedificáta est ut cívitas *
 sibi compácta in idípsum.
 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, *
 testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.
 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
 sedes domus David.
 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *
 secúri sint diligéntes te.
 Fiat pax in muris tuis, *
 et secúritas in túrribus tuis.
 Propter fratres meos et próximos meos *
 loquar: « Pax in te! »
 Propter domum Dómini Dei nostri *
 exquíram bona tibi.

Ad Sextam

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 22;
 tempus Nativitatis, p. 93, 112, vel tempus Epiphaniæ, p. 222, 242.*

Psalmus 122

Ad te levávi óculos meos, *
 qui hábitas in cælis.
 Ecce sicut óculi servórum ad manus dominórum suórum, *
 sicut óculi ancíllæ ad manus dóminæ suæ,
 ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, *
 donec misereátur nostri.

Miseré nostri, Dómine, miseré nostri, *
 quia multum repléti sumus despectióne;
 quia multum repléta est áнима nostra *
 derisióne abundántium et despectióne superbórum.

Psalmus 123

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël, †
 nisi quia Dóminus erat in nobis, *
 cum exsúrgerent hómines in nos.
 Forte vivos deglutíssent nos, *
 cum irasceréatur furor eórum in nos.
 Fórsitan aqua absorbuísset nos, †
 torrens pertransísset ánimam nostram, *
 fórsitan pertransíssent ánimam nostram aquæ intumescéntes.
 Benedíctus Dóminus, *
 qui non dedit nos in direptiónem déntibus eórum.
 Anima nostra sicut passer erépta est *
 de láqueo venántium:
 láqueus contrítus est *
 et nos erépti sumus.
 Adiutorium nostrum in nómine Dómini, *
 qui fecit cælum et terram.

Psalm 124

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: *
 non commovébitur, in æténum manet.
 Ierúsalem, montes in circúitu eius, †
 et Dóminus in circúitu pópuli sui, *
 ex hoc nunc et usque in sáculum.
 Quia non requiéscet virga iniquitátis super sortem iustórum, *
 ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.
 Bénefac, Dómine, bonis *
 et rectis corde.
 Declináentes autem per vias pravas †
 addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem. *
 Pax super Israël.

Ad Nonam

PSALMODIA

*Antiphona ut in Proprio temporis: tempus Adventus, p. 23;
tempus Nativitatis, p. 93, 112, vel tempus Epiphaniæ, p. 222, 243.*

Psalm 124

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: *
non commovébitur, in æternum manet.
Ierúsalem, montes in circúitu eius,
et Dóminus in circúitu pópuli sui, *
ex hoc nunc et usque in sǽculum.
Quia non requiéscet virga iniquitátis super sortem iustórum, *
ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.
Bénéfac, Dómine, bonis *
et rectis corde.
Declinántes autem per vias pravas
addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem. *
Pax super Israël.

Psalm 125

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, *
facti sumus quasi somniántes.
Tunc replétum est gáudio os nostrum, *
et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicébant inter gentes: *
« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *
facti sumus lætántes.
Convérite, Dómine, captivitátem nostram, *
sicut torréntes in austro.
Qui séminant in lácrimis, *
in exsultatióne metent.
Eúntes ibant et flebant, *
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne, *
portántes manípulos suos.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum labórant qui ædificant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.
Ecce heréditas Dómini, filii, *
merces fructus ventris.
Sicut sagíttae in manu poténtis, *
ita filii iuventútis.
Beátus vir qui implévit pháretram suam ex ipsis; *
non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Die 30 novembris
S. ANDREÆ, APOSTOLI
Festum

De commune apostolorum, præter sequentia:

Responsorium prolixum post Lectionem primam, O bona crux (AJ 1: 417; POP 665)

Ad Laudes matutinas

Ant. 1

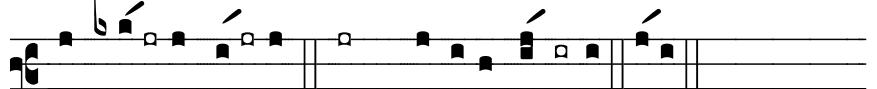
AG 629 (cf. OCO 444)

Unus ex du- ó- bus, qui se-cú-ti sunt Dómi- num,

e- rat André- as, fra- ter Si-mó-nis Pe-tri. Ps. De- us, De-

us me- us es tu; * ad te de luce ví-gi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te ánima mea, *
te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.

PROPRIUM DE SANCTIS

Sic benedícam te in **vita mea**, *
 et in nómíne tuo levábo **manus meas**.
 Sicut ádipc et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
 et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.
 Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
 in matutínis medítábor **de te**,
 quia fuísti adiútor **meus**, *
 et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.
 Adhésit **ánima mea post te**, *
 me suscépit déxtera **tua**.

Ant. 2

AJ 1: 416 (cf. OCO 444)

VIII a

Di-lé-xit Dóminus An-dré-am in o-dó-rem su-a-vi-
 tá-tis. Ps. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte
 et superexaltáte e-um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
 Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
 benedícite, cæli, Dómino.
 Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
 benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
 Benedícite, sol et luna, Dómino; *
 benedícite, stellæ cæli, Dómino.
 Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
 benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
 Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
 benedícite, frigus et æstus, Dómino.

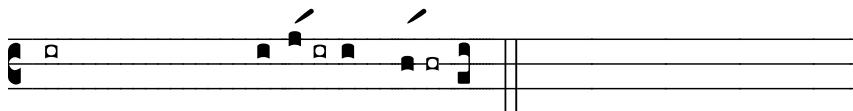
Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
 benedícite, gelu et frigus, Dómino.
 Benedícite, glácies et nives, Dómino; *
 benedícite, noctes et dies, Dómino.
 Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
 benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
 Benedícat terra Dóminum; *
 laudet et superexáltet eum *in sácula*.
 Benedícite, montes et colles, Dómino; *
 benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
 Benedícite, fontes, Dómino; *
 benedícite, mária et flúmina, Dómino.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
 benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
 Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
 benedícite, fílli hóminum Dómino.
 Benedícat Israël Dómino; *
 laudet et superexáltet eum *in sácula*.
 Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
 benedícite, servi Dómini, Dómino.
 Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
 benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum *in sácula*.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
 laudémus et superexaltémus eum *in sácula*.

Ant. 3

AG 803 (cf. OCO 444)

VII b

Nos autem glo-ri-á-ri opórtet in Cru-ce Dómi-ni
 nostri Ie-su Christi. Ps. Cantáte Dómino canticum no-vum; *

laus eius in ecclési- **a** sanctó- rum.

Psalmus 149

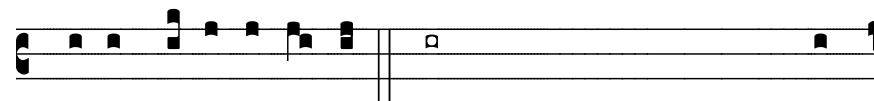
[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
 et filii Sion exsúltent in rege suo.
 Laudent nomen eius in choro, *
 in tympano et cíthara psallant ei.
 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
 et honorábit mansuétos in salútem.
 Iúbilent sancti in glória, *
 lætentur in cubílibus suis.
 Exaltationes Dei in gútture eórum, *
 et gláddi ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindictam in natióibus, *
 castigatiónes in pólulis,
 ad alligándos reges eórum in compéndibus, *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Ant. ad Benedictus (p. 1167)

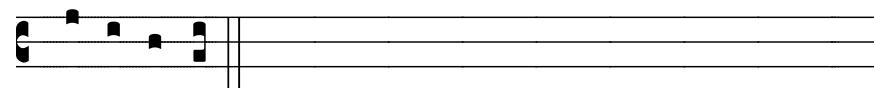
AG 633 (cf. OCO 444)

Salve crux pre-ti-ó-sa! súscipe discí-pu-lum e-ius, qui
 pepéndit in te ma-gí-ster me- us Christus. C. Be-ne-díctus Dó-

mi-nus De- us Is-ra- èl, * quia visitávit et fecit redemptiónem

ple-bis su- æ.

Oratio

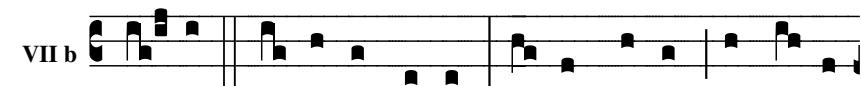
Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: ut, sicut Ecclésiae tuæ beatus Andréas apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor: Per Dóminum.

Ad Vesperas

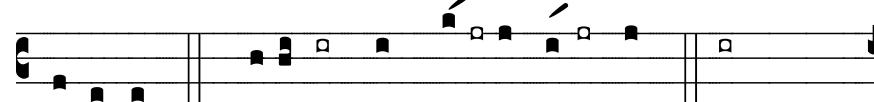
PSALMODIA

Ant. 1

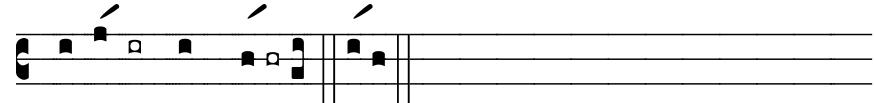
AJ 1: 413 (cf. OCO 444)

Vi- dit Dó-mi-nus Pe-trum et André- am, et vo- cár-

vit e- os. Ps. Crédi-di, étiam cum lo-cú-tus sum: * Ego humili-

li- á-tus sum ni- mis. [flex]

Psalmus 115: 10–19

[Créddi, étiam cum locútus sum: *
 « Ego humiliátus sum nimis ».]
 Ego dixi in trepidatióne mea: *
 « Omnis homo mendax ».

Quid retríbuam Dómino *
 pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
 Cálicem salutáris accípiam, *
 et nomen Dómini invocábo.
 Vota mea Dómino reddam *
 coram omni pôpulo eius.
 Pretiósia in conspéctu Dómini *
 mors sanctórum eius.
 O Dómine, ego servus tuus, *
 ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.
 Dirupísti víncula mea: †
 tibi sacrificábo hóstiam laudis, *
 et nomen Dómini invocábo.
 Vota mea Dómino reddam *
 coram omni pôpulo eius,
 in átriis domus Dómini, *
 in médio tui, Ierúsalem.

Ant. 2

Poissy MS fo. 197^r; cf. AJ 1:413 (cf. OCO 444)

VIII a

Ve-ní- te post me, di- cit Dóminus, fá-ci- am vos fí-
 e-ri pisca-tó- res hómi-num. Ps. In converténdo Dóminus
 captivitátem Si- on, * facti sumus quasi somni- án-tes.

Psalmus 125

[In converténdo Dóminus captivitátem Sion, *
 facti sumus quasi somniántes.]
 Tunc replétum est gáudio os nostrum, *
 et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicébant inter gentes: *
 « Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».
 Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *
 facti sumus lætántes.
 Convérte, Dómine, captivitátem nostram, *
 sicut torréntes in Austro.
 Qui séminant in lácrimis, *
 in exsultatióne metent.
 Eúntes ibant et flebant, *
 semen spargéndum portántes;
 veniéntes autem vénient in exsultatióne, *
 portántes manípulos suos.

Ant. 3

AJ 1: 413, cf. Poissy MS, fo. 197^v (cf. OCO 444)

I b

Re- lic- tis re- ti- bus su- is, se-cu- ti sunt Domi- num
 Redemptorem. C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Ie- su
 Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedicti- óne spiritáli in
 cæléstibus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedicti- óne spiritáli
 in cæléstibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
 ut essémus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in caritáte,
 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum †
 per Iesum Christum in ipsum, *
 secúndum propósitum voluntátis suæ,
 in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
 in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
 in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
 remissióne peccatórum.
 Secúndum divítias gratiæ eius, †
 quæ superabundávit in nobis *
 in omni sapientia et prudéntia;
 ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis témporum,
 instauráre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Ant. ad Magnificat (p. 1200)

AG 631 (cf. OCO 444)

VIII a André-as Chri-sti fá-mu-lus, dignus De-i Apósto-lus,
 germánus Pe-tri, et in passi-óne só-ci-us. C. Ma-gní-fi-cat * á-nima me-a Dómi-num.

DECEMBER

Die 3 decembris
 S. FRANCISCI XAVIER
 Memoria obligatoria

De commune pastorum, præter sequentia:

Ant. ad Benedictus (p. 1137)

AM 484 (OCO 444)

I b E- úntes in mundum uni-vérsum, prædi-cá-te Evan-gé-li-um omni cre-a-tú-ræ, alle-lú-ia. C. Be-ne-dictus Dó-mi-nus De-us Isra-él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su-æ.

Oratio

Deus, qui beáti Francíisci prædictiōne multos tibi pópolos acquisísti; da ut fidélium ánni eódem fídei zelo férveant, et ubérrima ubíque prole Ecclésia sancta lætétur: Per Dóminum.

Die 7 decembris
 S. AMBROSI, EP. ET DOCTOR ECC.
 Memoria obligatoria

De commune pastorum, præter sequentia:

Ad Laudes Matutinas

HYMNUS

III

1. Fortem pi- úmque præsulem canámus omnes, túr- bi-das
qui fluctu- án-tis sáe-cu- li ter-ris pro-cél- las ex-pu- lit.

2. Non sceptra concússus timet, non impe-rántem fé- mi- nam,
templóque, clausis póstibus, arcet cru- én- tum cæ- sa- rem.

3. Arcá- na sa-cræ pá-gi-næ al-tus ma-gí-ster ex- pli- cat;
di- ví-na pandens dógma- ta, mi- ra ni- tet fa- cún- di- a.

4. Fi- de ci- én-te spí- ri- tum, præclá-ra fundit cár- mi- na;
fi-de co- æquans márti- res, depréndit ar- tus már- ty- rum.

5. Iam nunc fu- réntem tárta- ri lu-pum flagélo súb- mo- ve;
sci- énti- æ nos lúmi- ne fo-ve, tu- é- re iú- gi- ter.

6. Sit Tri- ni- tá- ti gló- ri- a, quam, te rogánte pró- spe- re,
hymnis in aula cæ- li- ca laudémus usque in sáe-cu- lum. A-men.

Oratio

Deus, qui beátum Ambrósium epíscopum cathólicæ fídei doctórem et apostólicæ fortitúdinis exémplum effecísti; excita in Ecclésia tua viros secúndum cor tuum, qui eam fórtiter et sapiénter gubérnent: Per Dóminum.

Die 8 decembris
IN CONCEPTIONE IMMACULATA
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
Solemnitas

Ad I Vespertas

HYMNUS

I

1. Præclá-ra cu- stos vírginum De- íque ma- ter ínnu- ba,

cf. AG 8*

cæ-lé-stis au- læ iá-nu- a, spes nostra, cæli gáudi- um;
 2. Inter ru-bé- ta lí- li- um, co-lúmبا for- mo-sís-si- ma,
 e stirpe vir- ga gérmí- nans nostro medé-lam vúlne- ri;
 3. Turris dra-có- ni impérví- a, amí- ca stel- la náufra- gis,
 de-fénde nos a fráudi- bus tu- áque lu-ce dí- ri- ge.
 4. Er- ró-ris umbras dí-scu- te, syr-tes doló- sas ámo- ve,
 fluctus tot in- ter, dé-vi- is tu-tam reclúde sé-mi- tam.
 5. Quæ labe nostræ o-rí- gi-nis intá-cta splen- des ú-ni- ca,

serpéntis ar- tes æmu- li e- lú-de vindex íncli- ta.
 6. Pa-tri sit et Parácli- to tu- ó-que Na- to gló- ri- a,
 qui sancti-tá- tis úní- cæ te mune-rárunt grá- ti- a. A- men.

PSALMODIA

Ant. 1

AM 1082 (OCO 445)

VII a

Vi- dé-runt e- am fi- li- æ Si- on, et be- á- tam
 di-xé-runt, et re-gí- næ lauda- vé-runt e- am. Ps. Laudáte, púe-
 ri Dómini, * laudáte no-men Dómi-ni.

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
 laudáte nomen Dómini.]
 Sit nomen Dómini benedíctum *
 ex hoc nunc et usque in sáeculum.
 A solis ortu usque ad occásum *
 laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes **gentes Dóminus**, *

super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis **hábitat**, *
et humilia réspicit in cælo et in terra?

Súscitans de **terra ínopem**, *

de stércore érigens **páuperem**,

ut collocet eum **cum principiis**, *

cum princípibus **pópuli sui**.

Qui habitáre facit stérilem in **domo**, *

matrem filiórū **lætántem**.

Ant. 2

RM 269 (OCO 445)

VIII a

Be-ne-dí-ci-te Dómi-no in ó-pe-re su-o, qui- a
índu- it Ma-rí- am vestiméntis sa-lú- tis, et indumén-
to iustí- ti- æ circúmde-dit e- am. Ps. Lauda, Ierúsalem, Dómi-
num; * colláuda Deum tu- um, Si- on.

Psalmus 147: 12–20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum **terræ**, *

velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut **lanam**, *

pruínam sicut cínerem **spargit**.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis **sustinébit**?

Emíttet verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum **Iacob**, *
lustítias et iudícia sua **Israël**.

Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. 3

AG 327(cf. OCO 445)

I b

Ave, Ma-rí- a, grá-ti- a plena: Dómi-nus tecum: be-
ne-dícta tu in mu-li- é- ri-bus, alle- lú- ia. Ps. Christus Iesus,
cum in forma De- i es- set, * non rapínam arbitrátus est esse se
æquá-lem De- o. [flex]

Canticum

Phil 2: 6–11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *

non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo,]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum factus *
et hábitu invéntus ut homo.

Humiliávit semetípsum †
factus oboédiens usque ad mortem, *
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi nomen, *
quod est super omne nomen,
ut in nōmine Iesu omne genu flectátur *
cælestium, terréstrium et infernórum,
et omnis lingua confiteáatur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

LECTIO BREVIS

Quos Deus præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis
Fílli eius. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos
vocávit, hos et iustificávit.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 10*

VI

Ex-al-tá-bo te, Dómi-ne, * Quó-ni- am su-sce-pí-sti me.

¶ Nec de-lectá-sti in- imí-cos me- os su-per me. * Quó-ni- am

su-sce-pí-sti me. Gló-ri- a. Ex-al-tá-bo,

Vel Responsorium prolixum:

AG 639 (POP 540, 665)

II

E- le- git Ma-rí- am De- us, et præ- e-

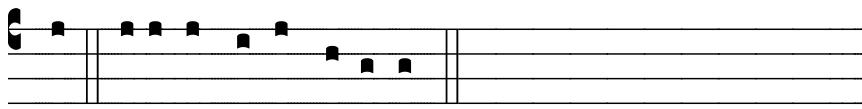
lé- git e- am, et cre- á- vit e- am in Spí- ri- tu San- cto: * I-de- o ni-hil inqui- ná- tum in e- am in- cür- rit. ¶ De-dit Ma-rí- ae Dómi-nus pro-tecti- ó-nem sa- lú-tis su- et déxte- ra su- a su- scé- pit e- am. * I-de- o. [Gló- ri- a. * I-de- o.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 640 (cf. OCO 445)

VIII a

Be- á-tam me di-cent omnes ge-ne- ra- ti- ónes; qui- a fe-cit mi- hi magna qui po- tens est, al-le-lú-ia. C. Magní-fi-

cat * á-nima me- a Dómi-num.

PRECES

Deum Patrem omnipoténtem magnis láudibus extollámus, qui
Maríam, matrem Fílli sui, ab ómnibus generatióníbus celebrári
vóluit, et ab eo súpplices petámus:
Plena grátia intercédat pro nobis.

Deus, mirabílum patrátor, qui Immaculátam Vírginem Maríam,
córpore et ánima, cælestis glóriæ Christi fecísti consórtem,
—filiórum tuórum corda ad eándem glóriam dírige.

Qui Maríam dedísti nobis matrem, ipsa intercedénte, concéde
medélam lánguidis, solámen mæréntibus, véniam peccatóribus,
—et ómnibus salútem et pacem.

Qui Maríam matrem misericórdiæ constituísti,
—versántibus in perículis concéde, ut matérnam eius dilectionem
experiántur.

Qui Maríam, in domo Iesu et Ioseph, matrem famílias esse voluísti,
—fac ut, ipsíus intercessióne, omnes matres in famíliis caritátem
fóveant et sanctitátem.

Qui Maríam cæli coronásti regínam,
—fac ut defúncti in regno tuo cum sanctórum ágmine gáudeant in
æténum.

Pater noster *in tono solemni.*

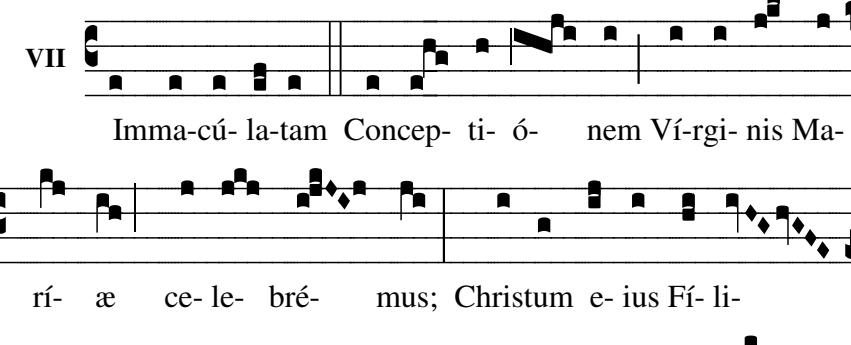
Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Fílio
tuo habitáculum præparásti: quás sumus, ut, qui ex morte eiúsdem Fílli
tui prævísa, eam ab omni labe præservásti; nos quoque mundos, eius
intercessióne, ad te perveníre concédas: Per Dóminum.

Ad Invitatorium

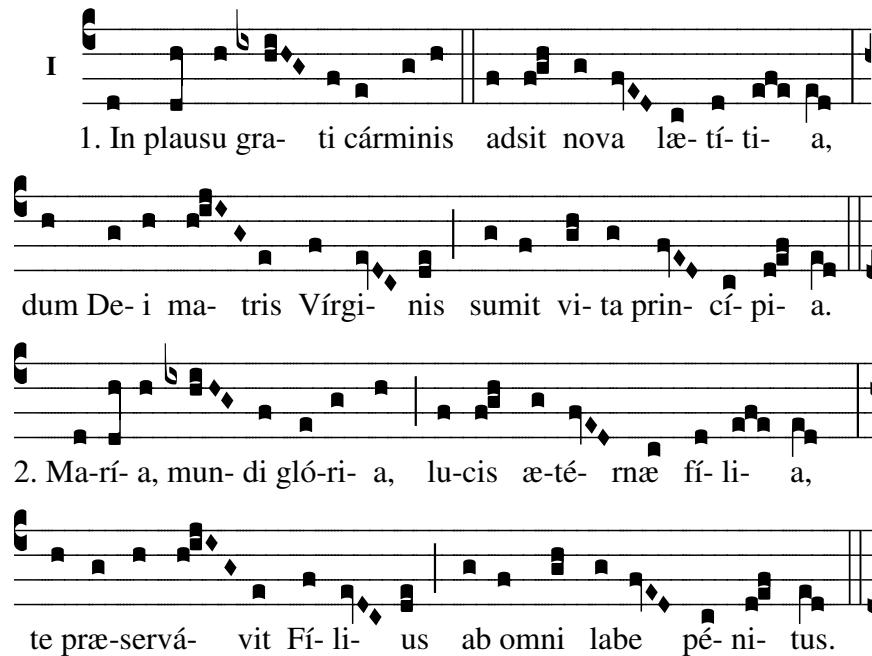
Ant. (Ps. t. 7, p. 1131)

MG 121 (cf. OCO 445)

HYMNUS

cf. AG 8*

3. O-ri- gi- ná- lis má-cu-la cuncta respér- sit sá- cu- la;
so-la post Na- tum ví-ti- is numquam contácta dí-ce- ris.

4. Ca-put serpén- tis cá- li- di tu- o pe-de conté- ri- tur;
fastus gi-gán- tis pér-fi- di David funda de- vín-ci- tur.

5. Co- lúmba mi- tis, húmi- lis, fers, ca- rens fel- le crími- nis,
signum De- i cleménti- æ, ramum vi-réntis grá- ti- æ.

6. Pa-tri sit et Pa- rácli- to tu- óque Na- to gló-ri- a,
qui sancti-tá- tis úni- cæ te mune-rárunt grá- ti- a. A-men.

Ad Officium lectionis

Ant. 1

MG 123 (OCO 445 = RM 261!)

VII b In Concepti- ó-ne su- a accé-pit Ma- rí- a be-ne-
dic-ti- ó-nem a Dómi-no, et mi- se- ri-córdi- am a De- o sa-
lu- tár- i su- o. Ps. Dómini est terra et pleni-tú-do e- ius, * or-
bis terrárum et qui hábi-tant in e- o. [flex]

Psalmus 23

[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.]

Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius, *
nec iurávit in dolum.

Hic accípet benedictióнем a Dómino, *
et iustificatióнем a Deo salutári suo.

Hæc est generáatio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ aternáles, et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *

Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex gloriæ.
Quis est iste rex gloriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex gloriæ.

Ant. 2

MG 126 (cf. OCO 445)

VII b

Adiú-vit e- am De- us mane di- lú-cu-lo: sancti- fi-

cá-vit ta-berná-cu- lum su- um Altís-simus. Ps. De-us est nobis

refúgi- um et vir- tus, * adiutórium in tribulatióibus invéntus est

ni- mis. [flex]

Psalmus 45

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.]
Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, *
et transferéntur montes in cor maris.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lætíficaiit civitátem Dei, *
sancta tabernácula Altíssimi.
Deus in médio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; *
dedit vocem suam, liquefácta est terra.

Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
quæ pósuit prodígia super terram.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget arma, *
et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobiscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.

Ant. 3

MG 127 (cf. OCO 445)

VI

Glo- ri- ó-sa dicta sunt de te, cí- vi- tas De- i: fun-

dá-vit te Dó-mi-nus in mónti-bus sanctis. Ps. Fundaménta eius

in mónti-bus sanctis; díligit Dóminus por-tas Si- on * super

omnia taberná-cu-la Ia- cob.

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
díligit Dóminus portas Sion *
super omnia tabernácula Iacob.]
Gloriosa dicta sunt de te, *
cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes *me*;
 ecce Philistéa et Tyrus **cum** Æthiópia, *
 hi nati sunt illic.
 Et de Sion dicétur: « Hic et ille natus est in ea, *
 et ipse firmávit eam Altíssimus ».
 Dóminus réferet in librum populórum: *
 « Hi nati sunt illic ».
 Et cantant sicut **choros ducéntes**: *
 « Omnes fontes *mei in te* ».

¶ Deus omnípotens præcínxit me virtúte.
 ¶ Et pósuit immaculátam viam meam.

Responsoria prolixa: Post lectionem primum, Elegit eam, ut ad I Vespertas, p. 743, vel Per unum hominem, MG 124 (cf. LH 1:938); post lectionem secundum, Signum magnum, ut ad II Vespertas, p. 761, vel Nihil inquinatum, MG 128 (cf. OCO 469).

Ad Laudes Matutinas

Ant. 1

MG 187 (cf. OCO 445)

I b

Bene-dí- cta es tu, Vir-go Ma- ri- a, a Dómi-no
 Hor-tus conclú-sus es, De-i Gé-ni-trix, hortus conclú-
 sus, fons signá-tus: Surge pró-pe-ra, amí- ca me- a, et ve-ni.

*Ps. De-us, De-us me- us es tu; * ad te de lu-ce vígi-lo. [flex]*

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *
 ad te de luce vígilo.]
 Sitívit in te ánima **mea**, *
 te desiderávit caro **mea**.

In terra desérta et árida et in aquósa, †
 sic in sancto appárui **tibi**, *
 ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
 Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
 lábia **mea laudábunt te**.
 Sic benedíc te in **vita mea**, *
 et in nómine tuo levábo **manus meas**.
 Sicut ádipc et pinguédine repleátur ánima **mea**, *
 et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.
 Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
 in matutínis medítábor **de te**,
 quia fuísti adiútor **meus**, *
 et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.
 Adhésit ánima **mea post te**, *
 me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 641 (cf. OCO 445)

VII b

Bene-dí- cta es tu, Vir-go Ma- ri- a, a Dómi-no
 Hor-tus conclú-sus es, De-i Gé-ni-trix, hortus conclú-
 sus, fons signá-tus: Surge pró-pe-ra, amí- ca me- a, et ve-ni.

De-o excélsio, præ ómni-bus mu- li- é- ri-bus su-per ter-ram.

C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superex-
 altáte e-um in sáecu-la.

Cantica

Dan 3: 57-88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli **Dómini**, **Dómino**; *
benedícite, **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, aquæ omnes quæ super **cælos** sunt, **Dómino**; *
benedícite, omnes vírtutes **Dómini**, **Dómino**.
 Benedícite, sol et **luna**, **Dómino**; *
benedícite, stellæ **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, omnis imber et ros, **Dómino**; *
benedícite, omnes spíritus **Dei**, **Dómino**.
 Benedícite, ignis et **aestus**, **Dómino**; *
benedícite, frigus et **aestus**, **Dómino**.
 Benedícite, rores et pruína, **Dómino**; *
benedícite, gelu et **frigus**, **Dómino**.
 Benedícite, gláicies et **nives**, **Dómino**; *
benedícite, noctes et **dies**, **Dómino**.
 Benedícite, lux et **ténebræ**, **Dómino**; *
benedícite, fúlgura et **nubes**, **Dómino**.
 Benedícat **terra Dóminum**; *
laudet et superexáltet eum in **sæcula**.
 Benedícite, montes et **colles**, **Dómino**; *
benedícite, universa germinántia in **terra Dómino**.
 Benedícite, **fontes**, **Dómino**; *
benedícite, mária et **flúmina**, **Dómino**.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**; *
benedícite, omnes vólucres **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, omnes béstiae et **pécora**, **Dómino**; *
benedícite, filii **hóminum Dómino**.
 Benedícat **Israël Dómino**; *
laudet et superexáltet eum in **sæcula**.
 Benedícite, sacerdótes **Dómini Dómino**; *
benedícite, servi **Dómini**, **Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**; *
benedícite, sancti et húmiles **corde**, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, **Dómino**; *
laudáte et superexaltáte eum in **sæcula**.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**; *
laudémus et superexaltémus eum in **sæcula**.
 Benedíctus es, **Dómine**, in firmaménto **cæli**; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in **sæcula**.

Ant. 3

AG 642 (cf. OCO 445)

VIII a

Tra-he nos, Virgo imma-cu- lá- ta, post te cur-rémus in
o-dó- rem unguentó-rum tu- ó- rum. Ps. Cantá-te Dómino
cáanticum no- vum; * laus ei us in ecclési- a sanctó- rum.

Psalm 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
 Laudent nomen eius in **choro**, *
in tympano et cíthara *psallant ei*.
 Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo **suo**, *
et honorábit mansuétos *in salútem*.
 Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtur in cubílibus **suis**.
 Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natíónibus, *
castigatiónes in **pópolis**,
ad alligándos reges eórum in compéditibus, *
et nóbiles eórum in mánicis **férreis**,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Et nunc hæc dicit Dóminus qui creávit te, Iacob, et formávit te, Israël: « Noli timére, quia redémi te et vocávi te nómine tuo: meus es tu ».

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 10*

VI

De-us omní-po-tens * Præ-cínxit me vir-tú-te. ¶ Et pó-
su- it imma-cu- lá- tam vi- am me- am. * Præ-cínxit me vir-
tú- te. Gló-ri- a. De- us.

Ant. ad Benedictus (p. 1143)

AG 642 (OCO 445)

II

A- it Dóminus De- us ad ser- péntem: In-
imi- cí- ti- as po- nam inter te et mu- lí- e- rem, et semen
tu- um et semen il-lí- us; ip- sa cón-te-ret ca-put tu-
um, al- le- lú- ia. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us

Is-ra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis su- æ.

PRECES

Dum Salvatórem nostrum celebrámus, qui ex María Vírgine nasci dignátus est, exorémus, dicéntes:

Intercédat pro nobis mater tua, Dómine.

O Sol iustítiae, quem immaculáta Virgo ut lucens auróra præcéssit,
— tríbue ut in lúmine visitatióne tuæ semper ambulémus.

Salvátor mundi, qui redemptiōnis tuæ virtute ab omni peccati laba matrem tuam præservásti,
— serva nos mundos a peccáto.

Redémptor noster qui immaculátam Vírginem Maríam thálánum puríssimum habitatiónis tuæ et Spíritus Sancti fecísti sacrárum,
— nos templum tui Spíritus fac perénne.

Rex regum, qui matrem tuam, córpore et ánima tecum voluísti in
cælum assúmptam,
— fac ut quæ sursum sunt semper cogitémus.

Pater noster *in tono solemni. Oratio ut ad I Vesperas.*

Ad Horam medium

Ad Tertiam

Ant.

AG 902 (cf. OCO 445)

VI b

In o-dó-rem unquento- rum tu- ó- rum cùrrimus: a-do-

lescentú-læ di- le- xé- runt te nimis. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Elégit nos in ipso ante mundi constitutiōnem, † ut essémus sancti

et immaculáti: in conspéctu eius in caritáte.

¶. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.

R. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Sextam

Ant.

AG 703 (cf. OCO 445)

III b

I-sta est co-lúmba me-a, perfé-cta me-a, imma-cu-
lá-ta me-a. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

In Christo, in quo étiam sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, † qui ómnia operátur secúndum consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ eius.

¶. Cor meum et caro mea.

R. Exsultavérunt in Deum vivum.

Ad Nonam

Ant.

AG 703 (cf. OCO 445)

IV a

Candor est lu-cis æ-térnæ et spé-cu-lum si-ne má-
cu-la. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Christus diléxit ecclésiam: et seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, † ut exhibéret ipse sibi gloriósam ecclésiam non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi: sed ut sit sancta et immaculáta.

¶. Immaculáta Concéptio tua, Dei Génetrix Virgo.

R. Gáudium annuntiávit univérsō mundo.

Ad II Vesperas

Hymnus ut ad I Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 639 (cf. OCO 445)

VII a

To-ta pulchra es, Ma-rí-a, et má-cu-la o-ri-giná-lis
non est in te. Ps. Lætá-tus sum in eo quod dixé-runt mi-hi: *

In domum Dómini í-bimus.

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi: *

« In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt pedes nostri *

in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas *

sibi compácta in idíspum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, *

testimónium Israël, ad confiténdum nómíni Dómini.

Quia illic sedérunt sedes **ad iudícum**, *
sedes **domus David**.
Rogáte quæ ad pacem **sunt Ierúsalem**, *
secúri **sint diligéntes te**.
Fiat pax in **muris tuis**, *
et secúritas in **túrribus tuis**.
Propter fratres meos et **próximos meos** *
loquar: «Pax in te!»
Propter domum Dómini **Dei nostri** *
exquíram **bona tibi**.

Ant. 2

AG 704 (cf. OCO 445)

VIII b

Tu gló-ri- a Ie- rú-sa-lem, tu læ- tí- ti- a Isra- èl, tu
hono-ri- fi-cénti- a pó-pu- li nostri. *Ps.* Ni-si Dóminus aédi-
ficáverit do-mum, * in vanum labórant qui aédi-fi-cant e- am.
[flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus aédficáverit domum, *
in vanum labórant qui aédficant eam.]
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.

Ecce heréditas Dómini, **fílii**, *
merces *fructus ventris*.
Sicut sagítæ in manu poténtis, *
ita filii *iuentútis*.
Beátus vir qui implévit pháretram suam ex **ipsis**; *
non confundétur, cum loquéatur inimícis *suis* in **porta**.

Ant. 3

AG 641 (cf. OCO 445)

I a

Vestimén-tum tu- um cán-di-dum qua- si nix, et fá-ci- es
tu- a sic-ut sol. *C.* Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri
Ie- su Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiri-
táli in cælestibus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et **immaculáti** *
in conspéctu eius in **caritáte**,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntáti suæ,
in laudem glóriæ grátiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptióne per ságuinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Secúndum divítias grátiae eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Ubi abundávit peccátum, superabundávit grátia, ut sicut
regnávit peccátum in morte: ita et grátia regnet per iustítiam in vitam
ætérnam per Iesum Christum Dóminum nostrum.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 10*

VI

In hoc cognóvi * Quó-ni- am vo- lu- ísti me. ¶ Quó-
ni- am non gaudé- bit i-nimí-cus me- us su-per me. * Quó-ni-
am vo- lu- ísti me. Gló-ri- a. In hoc.

Vel Responsorium prolixum:

MG 129 (POP 543)

VII

Signum magnum appá- ru- it in cæ- lo: Mú-

li- er amí-cta so- le, et lu- na sub pé-
di- bus e- ius: * Et - in cá- pi- te
e- ius coró- nastellá- rum du- ó-
de- cem. ¶ In- du- it e- am Dóminus vestimén- sis sa-
lú- tis, indu-mén- to iustí- ti- æ, et qua- si spon- sam
orná- vit e- am moní- li- bus su- is. * Et.
[Gló- ri- a. * Et.]

Ad Magnificat, ant. (p. 1180)

AG 644 (POP 543)

I c

Hodi- e e- grés-sa est virga de radí-ce Ies-se: hó-
di- e si-ne ul-la pec- cá- ti la- be concép-ta est Ma-rí- a:
hó- di- e con- trí- tum est ab e- a ca-put serpén-tis an-
tí-qui, al-le- lu- ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

PRECES

Deum Patrem omnipoténtem magnis láudibus extollámus, qui Maríam, matrem Fílli sui, ab ómnibus generatióníbus celebrári voluit, et ab eo súpplices petámus:

Plena grátia intercédat pro nobis.

Deus, mirabílum patrátor, qui immaculátam Vírginem Maríam, córpore et ánima, cælestis glóriæ Christi fecísti consórtem, — filiorum tuórum corda ad eándem glóriam dífrige.

Qui Maríam dedísti nobis matrem, ipsa intercedénte, concéde medélam lánguidis, solámen mæréntibus, véniam peccatóribus, — et ómnibus salútem et pacem.

Qui Maríam matrem misericórdiæ constituísti, — versántibus in perículis concéde, ut matérnam eius dilectionem experiántur.

Qui Maríam, in domo Iesu et Ioseph, matrem famílias esse voluísti, — fac ut, ipsíus intercessióne, omnes matres in famíliis caritátem fóveant et sanctitátem.

Qui Maríam cæli coronásti regínam,

— fac ut defúncti in regno tuo cum sanctórum ágmine gáudeant in ætérnum.

Pater noster *in tono solemni.*

Oratio ut ad I Vesperas

Die 9 decembris

S. IOANNIS DIDACI CUAUHTLATOATZIN
Memoria ad libitum

De Communi Sanctorum Virorum.

Oratio

Deus, qui per beátum Ioánnem Dídacum, sanctíssimæ Vírginis Maríæ dilectionem erga pópulum tuum ostendísti: eius nobis intercessióne concéde: ut, Matris nostræ mónitis Guadalúpæ datis obsequéntes, voluntátem tuam iúgiter adimplére valeámus: Per Dóminum.

Die 12 decembris

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS DE GUADALUPE
Festum in Americis Sept. et Meridon.

De commune B. Mariæ Virginis, præter sequentia:

Responsorium prolixum post lectionem secundum Officii lectionis, Signum magnum, vel ad II Vespertas sollemnitatis Immaculatae Conceptionis, p. 761.

Oratio

Deus, Pater misericordiárum, qui sub sanctíssimæ Matris Fílli tui singulári patrocínio plebem tuam constituísti: tríbue cunctis, qui beátam Vírginem Guadalupéñsem ínvocant; ut, alacrióni fide, populórum progressionem in viis iustítiae quærent et pacis: Per Dóminum.

Die 13 decembris

S. LUCIÆ, V. ET M.
Memoria obligatoria

De commune unius martyris, præter sequentia:

*Responsorium prolixum post Lectionem secundum Officii lectionis, Grata facta, AJ 1: *99 (LH 1: 951).*

Ant. ad Benedictus (p. 1137)

AG 35* (cf. OCO 445)

In pa-ti-énti-a vestra possi-dé-bi-tis á-nimas
vestras. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

Oratio

Intercéssio nos, quásumus, Dómine, sanctæ Lúciæ vírginis et mártiris gloriósa confóveat; ut eius natalícia et temporáliter frequentémus, et conspiciámus aeterna: Per Dóminum.

Ant. ad Magnificat (p. 1178, 1180)

AG 648 (cf. OCO 445)

In tu- a pa-ti-énti-a posse-dísti á-ni-mam tu- am
Lu-cí- a sponsa Chri-sti: o- dí- ti quæ in mundo sunt, et
co-rú-scas cum Ange- lis: sán-gi-ne pró-pri- o i- ni-mí-cum

vi- cí- sti. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Die 14 decembris
S. IOANNIS A CRUCE
Memoria obligatoria

De commune unius martyris, præter sequentia:

Ant. ad Benedictus (p. 1137)

AG 53* (cf. OCO 445)

Qui vult ve-ní-re post me, ábneget semet-ípsum, et tollat cru-cem su- am, et sequá-tur me. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

Oratio

Deus, qui sanctum Ioánnem presbýterum perfécta sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti; concéde ut, eius imitatióni iúgiter inhæréntes, ad contemplatiónen glóriæ tuæ perveniámus aeternam: Per Dóminum.

Die 26 decembris
S. STEPHANI, M.
Festum

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

Poissy MS, fo. 207^r; cf. AJ 1: 448 (cf. OCO 445)

IV a

Christum na-tum qui be- á-tum hó- di- e co-ro-
ná-vit Stépha-num; Ve-ní- te ad- o-ré- mus. Ps. Ve-ní- te.

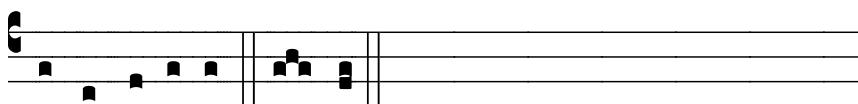
HYMNUS

cf. AG 92*

VIII

1. Chri- stus est vi- ta vé- ni- ens in or-bem, qui fe-rens
vul-nus remo-vénsque mortem, ad Pa-tris dex- tram re-pe-tén-
do, regnat se-de su-pérna. 2. Hunc sequens pri- mus Stépha-
nus mi- ní- ster sor- tis il-lá- tæ tí- tu-lo est de-có- rus, quam

de-dit spi- rans Dómi- ni be-nígnus Spí- ri- tus il- li.
3. Sá- xe- o nimbo la- pi- dá- tus instat, sú- sti- net mor- tis
rá- bi- em pro- fá- nam, hósti- bus quæ- rit vé- ni- am mi-
sér-tus pécto- re gra- to. 4. Quæ- sumus flen-tes, be-ne-dí-
cte pri-me mar- tyr et ci- vis so- ci- á-te iustis: cæ- li- tus,
cla- ræ re- gi- ó- nis he- res, mit-te fa- vó- res. 5. Gló-
ri- æ laudes Trí- a- di be- á- tæ már- ty- rum læ- ti cóm-
i- tes ca-námu-s quæ de-dit pri- mas Stépha-no ex a- gó- ne

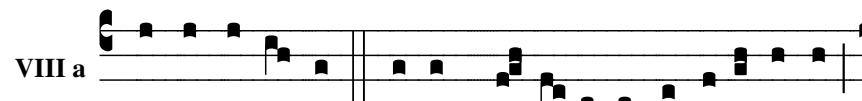

fer-re co-ró-nas. A- men.

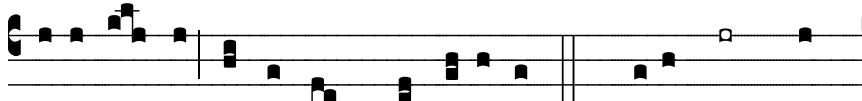
Ad Officium lectionum

Ant. 1

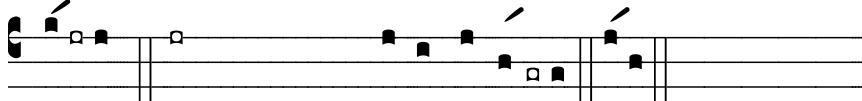
AM 252 (OCO 446)

Stépha-nus au-tem ple-nus grá- ti- a et for-ti-tú-di-ne

fa-ci- é- bat signa magna in pópu-lo. Ps. Qua-re fremuérunt

gen-tes, * et pópuli meditáti sunt i-náni-a? [flex]

Psalmus 2

[Quare fremuérunt gentes, *

et pópuli meditáti sunt inánia?]]

Astitérunt reges terræ, †

et príncipes convenérunt in unum *

adversus Dóminum et adversus christum eius:

« Dirumpámus víncula eórum, *

et proiciámus a nobis iugum ipsórum! »

Qui hábitat in cælis irridébit eos, *

Dóminus subsannábit eos.

Tune loquéatur ad eos in ira sua, *

et in furóre suo conturbábit eos:

« Ego autem constítui regem meum *

super Sion, montem sanctum meum! »

Prædicábo decretum eius: †

Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu, *

ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, *
et possessiónem tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas fíguli confrínges eos ».

Et nunc, reges, intellégite, *
erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, *
et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, †
nequando irascátur, et pereádis de via, *
cum exárserit in brevi ira eius.

Beati, omnes *
qui confidunt in eo.

Ant. 2

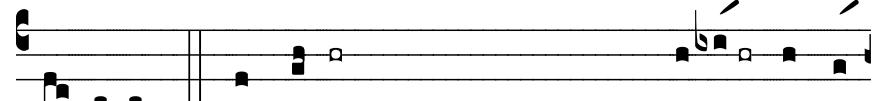
DK-Kk 3449, fo. 23^r (cf. OCO 446)

Pó- si- tis autem gé-ni-bus, clamá-bat vo-ce magna, di-

cens Stépha-nus: Dómi-ne Ie-su, ne stá-tu-as il-lis hoc

pec-ca-tum. Ps. In Dómino confido, quómodo dícitis ánimæ me-

æ: * Tránsmigra in montem sic-ut pas-ser? [flex]

Psalmus 10

[In Dómino confido, quómodo dícitis ánimæ meæ: *

« Tránsmigra in montem sicut passer? »]

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, †
 paravérunt sagíttas suas super nervum, *
 ut sagíttent in obscúro rectos corde.
 Quando fundaménta evertúntur, *
 iustus quid fáciat?
 Dóminus in templo sancto suo, *
 Dóminus, in cælo sedes eius.
 Oculi eius in páuperem respíciunt, *
 pálpebrae eius intérrogant fílios hóminum.
 Dóminus intérrogat iustum et ímpium, *
 qui autem díligit iniquitátem, odit ánima eius.
 Pluet super peccatóres carbónes, *
 ignis et sulphur et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
 Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit, *
 recti vidébunt vultum eius.

Ant. 3

CAO 3872: DK-Kk 3449, fo. 27^r (OCO 446)

VIII b

Ne-mo pó-te-rat re-sí-ste-re sa-pi-énti-æ et spi-ri-
 tú-i qui loque-bá-tur. Ps. Exáudi, Dómine, iustítiam me-am,

inténde deprecati-ó-nem me-am. [flex]

Psalmus 16

[Exáudi, Dómine, iustítiam meam, *
 inténde deprecatióñem meam.]
 Auribus pérçipe oratióñem meam, *
 non in lábiis dolósis.
 De vultu tuo iudícium meum pródeat; *
 óculi tui vídeant aequitátes.

Proba cor meum, et vísita nocte; †
 igne me exámina, *
 et non invénies in me iniquitátem.
 Non transgréditur os meum ad ópera hóminum, *
 propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis violénti.
 Rétine gressus meos in sémitis tuis, *
 ut non moveántur vestígia mea.
 Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, Deus; *
 inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
 Mirífica misericórdias tuas, *
 qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
 in déxtera tua.
 Custódi me ut pupíllam óculi, †
 sub umbra alárum tuárum prótege me *
 a fácie impiórum qui me afflxérunt.
 Inimíci mei ániam meam circumdedérunt, †
 ádipem suum conclusérunt; *
 os eórum locútum est supérbiam.
 Incedéntes nunc circumdédérunt me, *
 óculos suos statuérunt prostérnere in terram.
 Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad prædam, *
 et sicut cátuli leónis recubántis in ábditis.
 Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta, eum; *
 éripe ániam meam ab ímpio frámea tua,
 a mórtuis manu tua, Dómine, *
 a mórtuis quorum defécit pórtio vitæ.
 De recónditis tuis adímples ventrem eórum, *
 saturéntur fílli, et dimíttant reliquias párvulis suis.
 Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam, *
 satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo.

¶ Tribulátio et angústia invenérunt me.
 ¶ Mandáta tua meditátio mea est.

Responsoria prolixa: Post lectionem primum, Stephanus servus, AJ 1: 452 (LH 1: 960); post lectionem secundam, Impii super, AJ 1: 454 (POP 665).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 653 (OCO 446)

VIII a

Adhæ- sit á- nima me- a post te, qui- a ca- ro me- a
la-pi-dá- ta est pro te, De- us me- us. Ps. De- us, Deus meus es
tu; * ad te de luce ví-gi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sitívit in te ánima **mea**, *
te desiderávit caro **mea**.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua *super vitas*, *
lábia mea *laudábunt te*.
Sic benedícite in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo **manus meas**.
Sicut ádipic et pinguédine repleátur ánima **mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit **os meum**.
Cum memor ero tu; super stratum **meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,
quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
Adhæsit ánima mea **post te**, *
me suscépit déxtera **tua**.

Ant. 2

AG 654 (cf. OCO 446)

VIII a

Stéphanus vi-dit cæ-los a- pértos, vi-dit et intro- í-
vit: be- á- tus homo, cu- i cæ- li pa-té-bant. C. Benedícite, óm-
nia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um ín-
sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum *in sácula*.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum *in sácula*.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum *in sácula*.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum *in sácula*.

Ant. 3

AG 654 (cf. OCO 446)

IV b

Ecce ví-de- o cæ- los a-pértos, et Ie-sum stan-tem a
dextris De- i. Ps. Cantá-te Dómino cánti-cum no- vum; * laus
eius in ecclé-si- a sanctó- rum. [flex]

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]

Lætétur Israël in eo qui *fecit eum*, *
et filii Sion exsúltent *in rege suo*.
Laudent nomen eius in **choro**, *
in tympano et cíthara psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtur in cubílibus suis.
Exaltationes Dei in gútture eórum, *
et gláddi ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióibus, *
castigatiónes in pópulis,
ad alligándos reges eórum in compédbus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Non est æquum nos derelinquéntes verbum Dei ministráre mensis: consideráte vero, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem plenos Spíritu et sapiéntia, quos constituémus super hoc opus; nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine.

Responsorium breve de commune unius maryris.

Ad Benedictus, ant. (p. 1152)

AG 654 (OCO 446 = CAO 4229!)

IV a

Intu- ens in cæ- lum be- á- tus Sté-phanus vi- dit
gló-ri- am De- i et a- it: Ecce ví-de- o cæ- los a- pér-

tos et Fí- li- um hó-mi-nis stan-tem a dextris De- i.
C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- èl, * quia visitávit et fe-
cit redemptiónem ple-bis su- æ.

Preces de commune unius martyris.

Oratio

Da nobis, quás sumus, Dómine: imitári quod cólimus, ut discámus
et inimícos dilígere, quia eius natalícia celebrámus; qui novit étiam
pro persecutóribus exoráre: Per Dóminum.

Die 27 decembris

S. IOANNIS AP. ET EVANG.
Festum

Antiphona ad Invitatorium de commune Apostolorum.

HYMNUS

cf. AG 659

III
1. Co-hors be- á-ta Sé- raphim quem Christus arcte dí- li- git
laudet, cho- rúsque cán-ti- cis noster re-súl-tet æmu- lis.

2. Hic di-scit, almus é- do- cet hic unde Ver-bum pró- de- at,
si-númque ma- tris ímple- at, si-num Pa-tris non dé-se- rens.
3. Fe- lix Io- ánnes, dé- li- git et te Ma- gí- ster pró-vi-dus,
ut cla- ra Tha- bor lúmi- na hortíque cernas tæ- di- a.
4. Tu, raptus in sub-lí- mi- a, arcá-na cæ- li cónspi- cis,
Agni sed et my- sté- ri- a Eccle- si- æque pér-ci- pis.
5. O digne fi- li Vír- gi- ne, succés-sor al- ti nómi-nis,
nos ad-de Ma- tri fí- li- os, nos conde Chri-sti in pécto- re.

6. Verbo sit ingens gló- ri- a, ca- ro quod est et cré- di- tur,
cum Patre et almo Spí-ri- tu in sempitérna sácu- la. A-men.

Ad Officium lectionum

Ant. 1

AG 656 (cf. OCO 446)

Valde ho-no- rándus est be- á- tus Io- ánnes, qui supra
pectus Dómi-ni in Ce-na re- cù-bu- it. Ps. Cæli enárrant glóri-
am De- i, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum. [flex]

Psalmus 18A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.]
Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélae neque sermónes, *
quorum non intellegántur voces.
In omnem terram exívit sonus eórum, *
et in fines orbis terræ verba eórum.
Soli pósuit tabernáculum in eis, †
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, *
exsultávit ut gigas ad curréndam viam.

A fínibus cælórum egréssio eius, †
et occúrsus eius usque ad fínes eórum, *
nec est quod abscondátur a calóre eius.

Ant. 2

AG 657 (cf. OCO 446)

Hic est discí-pu-lus il-le, qui te-stimó-ni- um pér-hi-bet

de his, et scimus qui- a ve- rum est te-stimó-ni- um e- ius.

Ps. Exáudi, Deus, vocem meam in meditati- ó- ne me- a; * a ti-

móre inimíci custódi ánimam me- am. [flex]

Psalmus 63

[Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne mea; *
a timóre inimíci custódi ánimam meam.]

Prótege me a convéntu malignántium, *
a multitúdine operántium iniquitátem.
Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
intendérunt sagíttas suas, venéfica verba, *
ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt, *
firmavérunt sibi consílium nequam.

Disputavérunt, ut abscónderent láqueos, *
dixérunt: « Quis vidébit eos? »

Excogitavérunt iníqua, †
perfecérunt excogitáta consília. *
Profunditas est homo, et cor eius abýssus.

Et sagittávit illos Deus; †
 súbito factæ sunt **plagæ** eórum, *
 et infirmávit eos lingua eórum.
 Caput movébunt omnes qui **vidébunt eos**, *
 et timébit **omnis homo**;
 et annuntiábunt ópera Dei, *
 et facta eius *intélligent*.
 Lætabitur iustus in Dómino et sperábit in eo, *
 et gloriabúntur omnes recti **corde**.

Ant. 3

AG 658 (cf. OCO 446)

I-ste est Io- án-nes, qui supra pectus Dó-mi- ni
 in Ce-na re- cù-bu- it: be- á-tus A-póstolo- lus, cu- i re-
 ve- lá- ta sunt scré- ta cæ- lé-sti- a. Ps. Dóminus regnávit, com-
 move- án-tur pópu-li; * sedet super chérubim, move- á-tur ter-
 ra. [flex]

Psalmus 98

[Dóminus regnávit, commoveántur pópuli; *
 sedet super chérubim, moveáatur terra.]
 Dóminus in Sion **magnus**, *
 et excélsus super *omnes* **pópulos**.
 Confiteántur nómini tuo magno **et** terríbili, *

quóniam **sanctum** est.
 Rex potens iudícium díligit;
 tu statuísti quæ **recta** sunt, *
 iudícium et iustítiam in Iacob *tu* fecísti.
 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
 et adoráte ad scabéllum **pedum** eius, *
 quóniam **sanctus** est.
 Móyses et Aaron in sacerdótibus eius *
 et Sámuel inter eos qui ínvocant *nomen* eius.
 Invocabánt Dóminum, et ipse exaudiébat eos, *
 in colúmna nubis loquebátur ad eos.
 Custodiébant testimónia eius *
 et præcéptum quod dedit illis.
 Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos;
 Deus, tu propítius fuísti eis, *
 ulciscens autem adinventiόnes eórum.
 Exaltáte Dóminum Deum nostrum,
 et adoráte ad montem **sanctum** eius, *
 quóniam sanctus Dóminus Deus **noster**.
 ¶ Narravérunt laudes Dómini et virtútes eius.
 R. Et mirabília eius quæ fecit.

Responsorium prolixum post lectionem secundum, Hic est discipulus, AJ 1: 460 (POP 666).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 211r; cf. AJ 1: 459 (cf. OCO 446)

Io- án- nes, a-póstolo- lus et e-vange- lí-sta, vir-go est
 e-léctus a Dómi-no, at-que in-ter cé- te- ros ma-
 gis di-

léc tus. Ps. De- us, De-us **me-** us es tu; * ad te de *lu-ce* vígi-lo.

[flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sítvit in te ánima **mea**, *
te desiderávit *caro mea*.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábia mea laudábunt te.
Sic benedícite in **vita mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur ánima **mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.
Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,
quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.
Adhésit ánima **mea post te**, *
me suscépit déxtera **tua**.

Ant. 2

CAO 3423: DK-Kk 3449, fo. 61^v (OCO 446)

I b

I-ste est Io- án-nes, cu- i Christus in cru- ce Matrem

Vír-gi- nem vírgi-ni commen-dábat. C. Benedícite, ómnia ópe- ra Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57-88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus *Dei*, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.

Benedícat Israél Dómino; *
 laudet et superexáltet *eum* in sácula.
 Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
 benedícite, servi Dómini, Dómino.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
 benedícite, sancti et húmiles *corde*, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaél, Dómino; *
 laudáte et superexaltáte *eum* in sácula.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
 laudémus et superexaltémus *eum* in sácula.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 657 (OCO 446 = CAO 2370)

I b

Sunt de hic stánti-bus, qui non gustá-bunt mor-tem, do-
 nec ví-de- ant Fí- li- um homi- nis in regno su- o. Ps. Cantáte

Dómino cáanticum no- vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israél in eo qui fecit *eum*, *
 et fílii Sion exsúltent in rege suo.
 Laudent nomen eius in choro, *
 in tympano et cíthara psallant ei.
 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
 et honorábit mansuétos in salútem.
 Iúbilent sancti in glória, *
 læténtr in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
 et gládií ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindíctam in natióibus, *
 castigatiónes in pópulis,
 ad alligándos reges eórum in compédibus, *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Petrus et Ioánnes respondéntes dixerunt ad eos: «Si iustum est in conspéctu Dei vos pótius audíre quam Deum, iudicáte: non enim pòssumus nos, quæ vídimus et audívimus, non loqui».

Responsorium brevis de commune Apostolorum.

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 378 (OCO 446 = *)

VIII a

Verbum ca- ro fac-tum est, et ha-bi-tá- vit in no- bis,
 plenum grá- ti- æ et ve- ri- tát- is; de cu- ius ple-ni- tú-di- ne
 omnes nos accé- pi-mus, et grá- ti- am pro grá- ti- a, al-
 le- lú- ia. C. Be-ne-dictus Dómi- nus De- us Is-ra- ël, * qui- a
 visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

Preces ut ad I Vesperas Communis Apostolorum.

Oratio

Deus, qui per beátum apóstolum Ioánnem Verbi tui nobis arcána reserásti: præsta, quásimus, ut quod ille nostris áuribus excellénter infúdit; intellegéntiæ competéntis eruditíone capiámus: Per Dóminum.

Die 29 decembris
SS. INNOCENTIUM, MM.
Festum

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6b, p. 1128)

cf. AJ: 1: 448 et LHR 484

VI b

Christum na-tum, qui In- no- céntes co-ro- ná- vit
márty- res; Ve-ní- te ad- o-ré- mus. *Ps. Ve-ní-te.*

HYMNUS

cf. AG 659

III

1. Audit ty-ránnus án-xi- us ad-ésse re-gum prínci- pem,
qui no-men Is-ra- él re- gat te-neátque Da- vid ré- gi- am.
2. Exclá-mat amens nún- ti- o: «Succés-sor instat, pél-li-mur;

sa- tél- les, i, fer- rum ra- pe, perfúnde cu-nas sángui- ne! ».
3. Quo pró-fi- cit tantum ne- fas? Quid crimen He- ro-dem iu-vat?
U- nus tot in- ter fú-ne- ra impú- ne Chri-stus tól-li- tur.
4. Sal-vé-te, flo-res már-ty- rum, quo lu- cis i-psو in lími- ne
Chri- sti in-se-cú- tor sú-stu- lit ceu turbo nascén-tes ro- sas.
5. Vos prima Christi ví- cti-ma, grex immo-la- tó- rum te- ner,
a- ram sub i-psum símpli- ces palma et co- ró- nis lú-di- tis.
6. Ie- su, ti- bi sit gló- ri- a, qui na- tus es de Vír- gi- ne,

cum Patre et almo Spí-ri- tu, in sempi-térna sácu- la. A-men.

Ad Officium lectionum

Ant. 1

AJ 1: *59 (cf. OCO 446)

VII b

Tamquam aurum in forná-ce pro-bá-vit e- lé-ctos Dó-

minus, et qua-si ho-lo-cáusta accé-pit e- os in æ- ténum.

Ps. Quare fremu- é- runt gen-tes, * et pópuli meditáti sunt i-ná-

ni- a? [flex]

Psalmus 2

[Quare fremuérunt gentes, *
et pópuli meditáti sunt inánia?] Astitérunt reges terræ, †

et príncipes convenérunt in unum *
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:

« Dirumpámus víncula eórum, *
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! »

Qui hábitat in cælis irridébit eos, *
Dóminus subsannábit eos.

Tune loquéatur ad eos in ira sua, *
et in furóre suo conturbábit eos:

« Ego autem constítui regem meum *
super Sion, montem sanctum meum! »

Prædicábo decretum eius: †
Dóminus dixit ad me: « Filius meus es tu, *
ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, *
et possessiónem tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas fíguli confrínges eos ».

Et nunc, reges, intellégite, *
erudímini, qui iudicáti terram.

Servíte Dómino in timóre, *
et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, †
nequándo irascátur, et pereátis de via, *
cum exárserit in brevi ira eius.

Beáti, omnes *
qui confidunt in eo.

Ant. 2

AM 980 (OCO 446)

I b

No-men sempi- ténum da- bo sanctis me- is, di- cit

Dómi-nus, gáudi- um et læ- tí- ti- am obti-né-bunt in æ-ténum.

Ps. Exsultá-te, iusti, in Dómino; * rectos decet collaudá-ti- o.

Psalmus 32, I

[Exsultáte, iusti, in Dómino; *
rectos decet collaudátió.]

Confitémini Dómino in cíthara, *
in psaltério decem chordárum psál-lite illi.

Cantáte ei cápticum novum, *
bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini, *
et ómnia ópera eius in fide.
Dfíligit iustítiam et iudícium, *
misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli facti sunt, *
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris, *
ponens in thesáuris abýssos.
Tímeat Dóminum omnis terra, *
a fácie autem eius formídant omnes inhabitantes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt, *
ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consilia géntium, *
írritas facit cogitatiónes populórum.
Consilium autem Dómini in æternum manet, *
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónen.

Ant. 3

RM 182 (OCO 446)

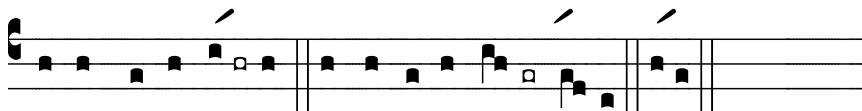
II

[Beáta gens, cui Dóminus est Deus, *
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.]
De cælo respéxit Dóminus, *
vidit omnes fílios hóminum.
De loco habitáculi sui respéxit *
super omnes qui hábitant terram,
qui finxit singillátim corda eórum, *
qui intellegit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem, *
et gigas non liberábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem, *
in abundántia autem virtutis suæ non salvábit.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, *
in eos qui sperant super misericórdia eius,
ut éruat a morte áimas eórum, *
et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum, *
quóniam adiútor et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum, *
et in nómine sancto eius sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, *
quemámodum sperávimus in te.

¶ Cantábant sancti cápticum novum ante sedem Dei et Agni.
¶ Et resonábat terra in voces illórum.

Responsoria prolixa de commune plurimorum martyrum.

Ad Laudes matutinas

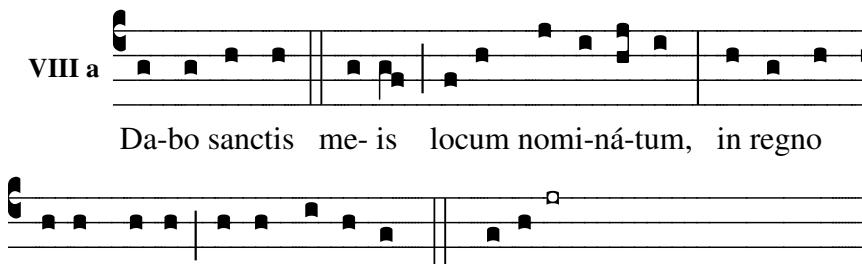
De- us me- us es tu; * ad te de lu-ce ví-gi- lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sívit in te ánima mea, *
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.
Sic benedícite in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur ánima mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Cum memor ero tu super stratum meum, *
in matutínis medítábor de te,
quia fuísti adiútor meus, *
et in velamento alárum tuárum exsultábo.
Adhésit ánima mea post te, *
me suscépit dexterá tua.

Ant. 2

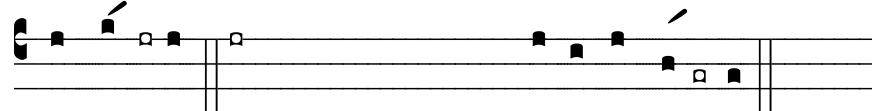
Poissy MS, fo. 380r, cf. AJ 1: *61 (cf. OCO 446)

Da-bo sanctis me- is locum nomi-ná-tum, in regno

Patris me- i, di-cit Dómi-nus. C. Benedícite, ómnia ópera Dómi-

ni, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57-88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, **Dómino**; *
laudáte et superexaltáte eum *in sácula*.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**; *
laudémus et superexaltémus eum *in sácula*.

Ant. 3

AM 652 (OCO 446)

VIII a

Sanctó-rum vel- ut á-qui-læ iu-véntus re-no-vá-bi- tur
 flo-ré-bunt sic-ut lí- li- um in ci-vi- tá-te Dómi-ni. *Ps. Cantáte*

Dómino cáanticum **no-** vum; * laus eius in ecclési- *a sanctó-* rum.

Psalm 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
Laudent nomen eius in **choro**, *
in tympano et cíthara *psallant ei*.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo **suo**, *
et honorábit mansuétos *in salútem*.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtrur in cubílibus **suis**.
Exaltationes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióibus, *
castigatiónes in **pópolis**,
ad alligándos reges eórum in compédbus, *
et nóbiles eórum in mánicis **férreis**,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus **sanctis eius**.

LECTIO BREVIS

Vox in Rama audíta est lamentatiónis, luctus et fletus Rachel plorántis filios suos: et noléntis consolári super eis, quia non sunt.

Responsorium breve de commune plurimorum martyrum.

Ad Benedictus, ant. (p. 1143)

AG 663 (cf. OCO 446)

II

Inno-céntes pro Chri-sto infántes oc-cí- si sunt: ab
 i-níquo re-ge lacténtes inter- fécti sunt: ipsum sequúntur
 Agnum si- ne má- cu- la, et di- cunt semper: Gló- ri- a
 ti- bi, Dómi-ne. *C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Is-ra- él, **
 quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Glóriam Christi celebrémus, qui non armatórum manu, sed candidáta ácie parvulórum vicit tyránum, atque clamémus:
Te mártirum candidátus laudat exércitus.

Christe, cui párvuli Innocéntes non loquéla, sed sanguine testimónium reddidérunt,
— da nos et verbis et opéribus te coram homínibus confitéri.

Qui nondum ad pugnam idóneos, victóriæ dignos iam palma fecísti,
— tantis nos præditos victóriæ subsídiis, succúmbere ne síveris.
Qui sanguine tuo stolas lavísti Innocéntium,
— ab omni nos emúnda iniquitáte.
Qui mártires infántes regni tui primítias ad cælum præmisísti,
— nos aula convívii ætérm extórres fíeri ne permíttas.
Qui in infántia tua persecutióñem et exsílium cognovísti,
— serva infántes, qui inópia aut bello vel calamitátibus periclitántur.
Pater noster *in tono solemni*.

Oratio

Deus, cuius hodiérana die præcónium Innocéntes mártires non
loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt; da, quásumus, ut fidem tuam,
quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur: Per
Dóminum.

Die 29 decembris

S. THOMÆ BECKET, EP ET M.

Pro commemoratione

Ant. ad Benedictus

AM 642 (OCO 447)

III b

Qui o- dit á-ni-mam su- am in hoc mundo, in
vi-tam æ- térnam cu- stó-dit e- am.

Oratio

Deus, qui beáto Thomæ mártiri pro iustítia magno ánimo vitam
profundere tribuísti: da nobis, eius intercessióne, nostram pro Christo
vitam in hoc sǽculo abnegáre; ut eam in cælo inveníre possímus: Per
Dóminum.

Ant. ad Magnificat

AM 799 (OCO 447)

VIII a

In cæ-lésti-bus regnis Sanctó-rum ha-bi- tá- ti- o est,
et in æ-tér- num réqui- es e- ó- rum.

Die 30 decembris
S. SILVESTRI I, PAPÆ
Pro commemoratione

Ant. ad Benedictus

AM 663 (OCO 447)

I b

Dum esset Summus Pónti- fex, terré-na non mé-tu- it:
sed ad cæ-lésti- a regna glo- ri- ó-sus mi-grá-vit.

Oratio

Auxiliáre, Dómine, pópulo tuo, beáti Silvéstri papæ intercessióne
suffúlto; ut, præséntem vitam sub tua gubernatióne transcúrrens,
mereátur felíciter inveníre perpétuam: Per Dóminum.

IANUARIUS

Die 2 ianuarii

S. BASILII MAGNI ET GREGORII
EPISCOPI ET DOCTORIS ECCLESIAE
Memoria Obligatoria

De commune pastorum: pro doctoribus Ecclesiae præter sequentia:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beatórum Basilíi et Gregórii exémplis et doctrínis dignátus es illustráre; concéde, quásumus, ut tuam discámus in humilitáte veritátem, et eam in caritáte fidéliter operémur: Per Dóminum.

Die 3 ianuarii

SANCTISSIMI NOMINIS IESU
Memoria ad libitum vel Officium votivum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4b, p. 1118)

AJ 1: 491 (POP 548)

IV b

Admi-rá- bi-le nomen Ie-su, quod est su- per omne
no- men; Ve- ní-te, a- do-ré- mus. Ps. Ve-ní-te.

HYMNUS

cf. AG 361 (POP 554)

II

1. Ie-su, rex admirabilis, et tri-umphá-tor nó-bi-lis,

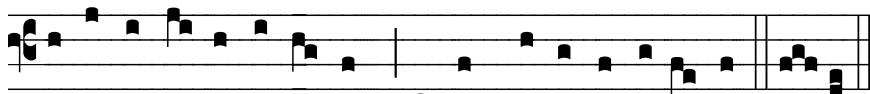
dul-cé-do in-ef-fá-bi-lis, to-tus de-si-de-rá-bi-lis;

2. Quando cor nostrum ví-si-tas, tunc lu-cet e-i-vé-ri-tas,
mundi vi-lé-scit vá-ni-tas, et in-tus fervet cá-ri-tas.

3. Ie-su, dulcé-do cór-di-um, fons vi-vus, lumen mén-ti-um,
excé-dens omne gáudi-um, et omne de-si-dé-ri-um.

4. Ie-sum omnes agnó-sci-te, a-mó-rem e-ius pó-sci-te,
Ie-sum ardén-ter quáe-ri-te, quae-réndo in-ardé-sci-te.

5. Te nostra, Ie-su, vox so-net, nostri te mo-res éxpri-mant,

te corda nostra dí-li-gant, et nunc, et in perpétuum. A-men.

Ad Officium lectionum

Versus quando celebratur gradu festi vel solemnitatis:

℣. Simplex fac cor meum, Deus.

℟. Ut timeat nomen tuum.

Responoria prolixa: Post lectionem primam, quando celebratur grado festi vel solemnitatis, Ecce Concipies, AJ 1: 492 (POP 550); post Lectionem secundum Officii lectionis, Lætentur omnes, AJ 1: 495 (POP 553), vel Expectabo, AJ 1: 497 (POP 554).

Ad Laudes matutinas

Antiphonæ ad psalmos, quando celebratur gradu festi ad Laudes matutinas, vel Officium lectionis, vel Vespertas (POP 549); Ant. 1, Omnes gentes, AJ 1: 494; Ant. 2, Benedictum nomen, AG 360; Ant. 3, Confitemini Domino, AJ 1: 492..

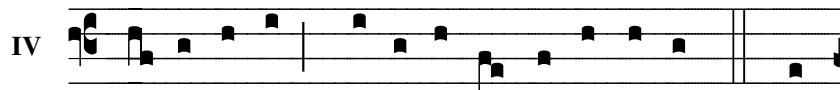
LECTIO BREVIS

(POP 555)

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc século: expectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Iesum Christi: qui dedit semetípsum pro nobis: ut nos redímeret ab omni iniquítate, et mundáret sibi pópulum peculiárem, sectatórem bonórum óperum.

RESPONSORIUM BREVE

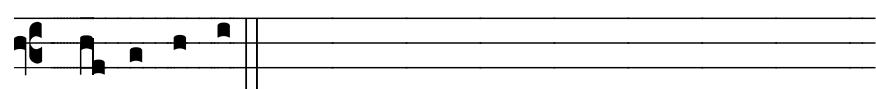
cf. AG 45 (POP 556)

Spe-rent in te * Qui no-vé-runt nomen tu-um. ℣. Non

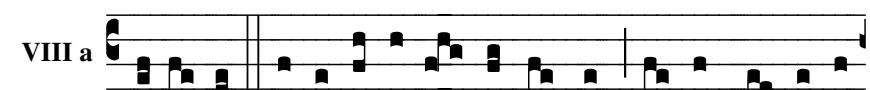
de-re-li-quí-sti quæ-réntes te, Dómi-ne. * Qui. Gló-ri-a.

Spe-rent in te

Ad Benedictus, ant. (p. 1173)

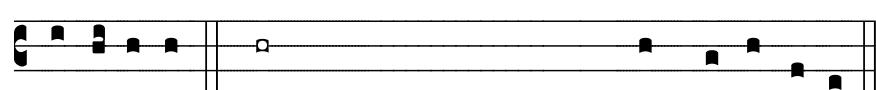
AG 361 (POP 556)

De-dit se, ut li-be-rá-ret pó-pu-lum et acquí-re-ret

si-bi no-men æ-tér-num. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-

us Isra-el, * quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis su-æ.

Oratio

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem et Iesum vocári iussísti; concéde propítius ut cuius sanctum nomen venerámur in terris, eius quoque aspéctu perfruámur in cælis: Per Dóminum.

Ad Vespertas

HYMNUS

AG 361 (POP 556)

1. Ie-su, decus angé-li-cum, in aure dul-ce cánti-cum,

in ore mel mirificum, in corde nec tar cæ li cum.

2. Qui te gustant e-sú- riunt, qui bi-bunt ad-huc sí ti- unt,
de si-de-rá- re nésci- unt ni si Ie-sum, quem dí- li- gunt.

3. O, Ie- su mi dulcís- si me, spes suspi- rán-tis á-nimæ,
te quæ-runt pi- æ lácrimæ, te clamor men- tis ín- ti- mæ.

4. Ma-ne no-bís- cum, Dó-mi- ne, et nos il-lústra lúmi-ne,
pul-sa men-tis ca- lí-gi- ne, mundum reple dulcé- di- ne.

5. Ie-su, flos Ma- tris Vír- gi- nis, amor nostræ dulcé-di- nis,

tibi laus, honor nominis, regnum be- a- ti-tú- di- nis. A- men.

LECTIO BREVIS

(POP 557)

Dignétur vos vacatióne sua Deus et ímpleat omnem voluntátem bonitatis et opus fídei in virtúte, ut glorificéatur nomen Dómini nostri Iesu Christi in vobis, et vos in illo: secúndum grátiam Dei nostri et Dómini Iesu Christi.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 45 AG 363 (POP 557)

IV

Magni- fi- cá- te Dómi- num me-cum, * Et ex- al-témus
nomen e- ius in i- dípsum. ¶ Con-fi- te- ámur nómi-ni Dómi-
ni magno et ter-rí- bi- li, quó-ni- am sanctum est. * Et. Gló-
ri- a. Magni- fi- cá- te

Ant. ad Magnificat (p. 1176) AG 364 (POP 558)

I a

Vo-cá- bis nomen e- ius Ie-sum; ipse e-nim salvum fá-

ci- et pó-pu-lum su- um a peccá- tis e- ó-rum. C. Magní-fi-
cat * á-nima me- a Dómi-num.

Ad Completorium adhiberi potest hymnus Iesu, nostra redemptio (POP 558).

Die 4 ianuarii&&&

S. ZDISLAVÆ DE LEMBERK, O.P., MATRISF.

Memoria Obligatoria

De commune sanctorum mulierum: pro iis quæ opera misericordiae exercuerunt.

Ad Laudes matutinas

HYMNUS

cf. AG 92* (POP Add. 73)

VIII
1. Quis po- test di- gno ce- lebrá- re cantu, Zdís- sla- va,
san- ctam atque honéstam vi-tam qua tu flagrá- sti ca- ri- tát-
tis i- gne erga e- ge nos?

2. Paréntes sanctum tibi exémplum vitæ
præbuére ambo, peramántes Christum,
e primis cunis ad eum ducéntes nóbilem prolem.

3. Felix marítus tuus in te firmum
lucrancs iuvámen óperum suórum,
virt útem et scutum in acerbitátes proélii vitæ.

4. Considerábas ínopes et ægros
ut ipsum Christum baiulántem crucem,
sub tua palma dolor omnis cedit, mórtui surgunt.

5. Zdíslava, lumen Domíni sancti
réfove amóre tibi gratæ gentis,
frígida corda maxime que nostros Septentriónes.

6. Réfove amóre domos quoque nostras,
in quibus semper et amórís fidi
árdeat ignis et iuvéntus insons crescat in Christo.

7. Laus Redemptóri tibi sit perénnis,
æqua laus summum célebret Paréntem,
Spíritus Sancti résonet per omnem glória mundum. Amen.

Oratio

Deus, qui beátam Zdíslavam per offícia coniugális vitæ et ópera caritatis viam perfectionis percúrrere docuísti, eius intercessióne concéde, ut cunctæ familiæ iúgiter renovéntur et christianárum virtútum flóreant testimónio. Per Dóminum.

Ad Vesperas

HYMNUS

cf. 49* (POP Add. 74)

III
1. Ca-námus læ-ti gló- ri- am Zdísla-væ, nostræ dó- mi- næ,
quæ su- o numquam pá-tri- am destí- tu- it mu-ní- mi- ne.

2. Hæc filia Moráviae
marítum, virum exímium
secúta, mox Bohémiæ
cólitur mater ómnium.

3. Post vitam plenam méritis,
annórum pæne Dómini,
recépta hymnis plácitis
est beatórum ágmini.

4. Zdíslava, nostra dómina,
adéstō nostris dómibus,
ex quibus omne elímina
quod obstat bonis móribus.

5. Ardóre vique grátiae
réfove corda frígida,
confiniórum pátriae
vúlnera sanans vívida.

6. Amáre Christum nos doce
salútem solam sáculi:
hic nunc te voce súpplici
tui precámur fámuli.

7. Sit Christe, rex piíssime,
tibi Patríque glória,
simul cum Sancto Flámine
per ævi sácula ómnia. Amen.

Die 7 ianuarii

S. RAYMUNDI DE PENYAFORT, O.P., PRESBYTERI
Memoria Obligatoria

*De commune pastorum præter sequentia:**Versus quando celebretur gradu festi vel solemnitatis:*

℣. Revéla, Dómine, óculos meos.

℟. Et considerábo mirabília de lege tua.

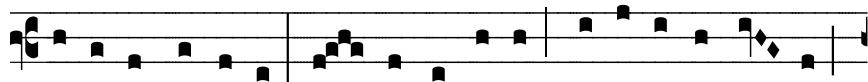
Responsoria prolixa post Lectionem secundam Officii lectionum,
Initium sapientiæ, AJ 2: 241 (POP 40, 651), *vel* Edoctus viam, AJ
529 (POP 40), *vel* Caput creatus, AJ 531 (POP 42).

Ad Laudes matutinas**HYMNUS**

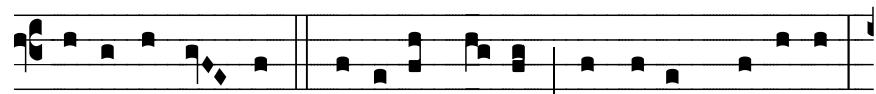
AG 683 (POP 42)

1. Sa-crá Raimúndi ve-ne-rémur omnes ge-sta quæ to-to

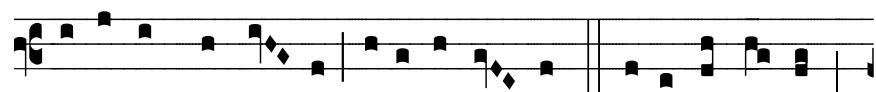
ré-so-nant in orbe, cu- ius ae- térnæ fu- it u-ni-vér- sis

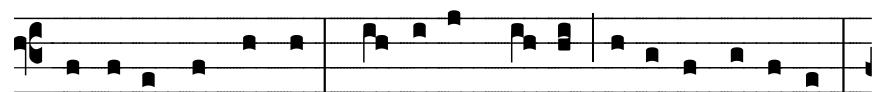
cu- ra sa- lú- tis. 2. Ordi-nis magnum ré- co- lens Pa-réntem,

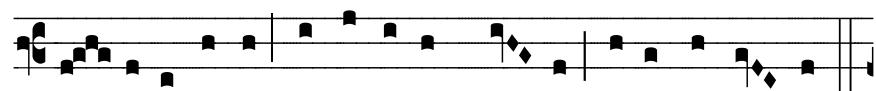
atque di- ví- no stú- di- o re-plé-tus ní- ti- tur sanctam

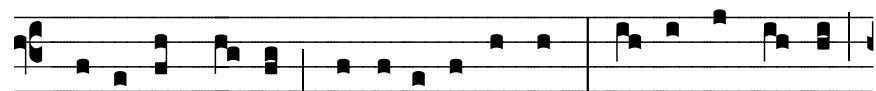
simi- lémque Pa- tri dúce- re vi- tam. 3. Ipse doctrí- na

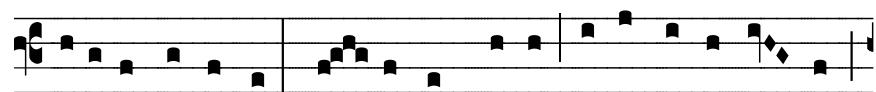
me- ri- tísque cla- rus, præ- dicans ver-bo simul atque factis,

du- xit er-rántes ad o- ví- le Chri- sti, mí-raque ges- sit.

4. Sparsa summó- rum mo-niménta Pa-trum cól- li- git mi- ra

studi- ó- sus ar-te: quæ-que sunt prisci sacra digna ce- dro

dóigma- ta iu- ris. 5. Doctor et vir- go dú-pli-ci co-ró-na

ful- get in cæ- lis: sed amó- re plenus, quot- quot hic languent
mí-se-ri fi- dé- les, réspi-cit om- nes. 6. Laus, honor, vir-tus
Dómi-no pe-rénnis, qui, De- us simplex pa- ri-térque tri-nus,
no- stra, Raimúndi pré- ci-bus, remít- tat crími- na vi-
tæ. A- men.

LECTIO BREVIS

(POP 43)

Vos in libertátem vocáti estis, fratres, tantum ne libertátem in occasióнем detis carnis, sed per caritátem Spíritus servíte ínvicem. Omnes enim lex in uno sermóne implétur; in hoc, Dílliges próximum tuum sicut te ipsum. Spíritu ambuláte et concupiscéntiam carnis ne perfecéritis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adversántur, ut non, quæcúmque vultis, illa faciátis. Quod si Spíritu ducímini, non estis sub lege.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 45 (POP 43)

IV

In hoc cognó-scent omnes, * Qui- a me- i e-stis discí-

pu- li. ¶ Si di-lecti- ó-nem ha-bu- é-ri- tis ad ínvi-cem.
* Qui- a. Gló-ri- a. In hoc.
Ant. ad Benedictus (p. 1158) AG 684 (POP 43)

v Vinctos li- be- rá- vit de ma-nu in- imi- có-rum, et
edú-xit pér- di- tos de vi- a in- iqui- tá- tis, ut di- rí-ge- rent
pedes su- os in vi- am pa-cis. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-
us Is-ra- él, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

Oratio

Deus, qui beátum Raimúndum presbýterum insígnis in peccatóres misericórdiæ virtúte decorásti; eius nobis intercessióne concéde: ut, a peccáti servitúte solúti; quæ tibi sunt plácita líberis méntibus exsequámur: Per Dóminum.

Ad Vesperas

HYMNUS

cf. AG 679, 683 (POP 45)

II

1. Pulchra, quæ mundus pe- ri-tú-ra pandit fór-ti-ter spernens,
inhi- ánsque cæ-lo, Præ- di-ca- tórum iú-bi- lans a-dí- vit
clastra Raimún- dus. 2. Ordi-nis magnum ré-co-lens Pa-réntem,
atque di-ví- no stú- di- o replé- tus, ní- ti- tur sanctam
si-mi-lémque Pa- tri dú-ce-re vi- tam. 3. Non sa-tis linguæ
pó- te-runt re-fér-re cor-dis ardó- res, qui-bus ipse ter-ram
ré- spu- ens summo su-pi- ébat æ- stu práemi- a cæ- li.
4. Sáe- pi- us cor-pus lá-ce-rans fla-gél-lis, pér- vi- gil cu- stos

á- nimi pu-dí-ci, ta- ctus ingénti pi- e- tá- te fle- bat
crími- na mun- di. 5. Ipse doctrí- na me- ri- tísque cla- rus,
práe- di-cans ver- bo si-mul atque fa-ctis, du- xit errán-tes
ad o-ví- le Chri- sti, mí- ra que ges- sit. 6. Annu- at no- bis,
húmi- les pre-cámur, u- nus et tri- nus si- ne fi- ne Rector,
cu- ius il-lústres cá- nimus tri- úmphos, facta sequá- mur.

A- men.

LECTIO BREVIS

(POP 46)

In hoc cognóscimus quóniam nówimus eum: si mandáta eius servémus. Qui dicit, « Novi eum », et mandáta eius non servat, mendax est, et in isto véritas non est: qui autem servat verbum eius, vere in hoc cáritas Dei consummáta est. In hoc cognóscimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille

ambulávit, et ipse ambuláre.

Responsorium breve, Super te, Ierusalem, ut ad Laudes matutinas Communis pastorum (POP 46).

Ant. ad Magnificat (p. 1184)

AG 681 (POP 46)

III a

Doctri-næ su- æ rá-di- is il- lustrá-vit se- déntes in
er-ró-rum té-nebris: et ca- ri- tá- tis ardó- re vinctos in men-
di-ci- tá- te et ferro red- émit. C. Magní-fi-cat * á-nima me-
a Dómi-num.

Ad I Vespertas

Hymnus ut in II Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 21* (cf. OCO 451)

I b

Lá- pi-des pre-ti- ó-si omnes mu-ri tu- i, et tur-
res Ie-rú-sa- lem gemmis æ-di- fi- ca- búntur. Ps. Laudá-te Dó-
minum, quóniam bonum est psállere De- o nos-tró * quóniam
iucúndum est celebrá-re lau-dem. [flex]

Psalmus 146: 1–11

[Laudáte Dóminus, quóniam bonum est psállere **Deo nostro** *
quóniam iucúndum est celebráre **laudem**.]

*Ædificans Ierúsalem Dóminus,**

dispérsos Israélis congregábit.

*Qui sanat contrítos corde,**

et álligat plagas eórum;

*qui númerat multitúdinem stellárum,**

et ómnibus eis nómina vocat.

*Magnus Dóminus noster, et magnus virtúte,**
sapiéntiæ eius non est númerus.

COMMUNIA

Susténtat mansuétos Dóminus, *
 humílians autem peccatóres usque ad terram.
 Præcínite Dómino in confessióne, *
 psállite Deo nostro in cíthara.
 Qui óperit cælum núbibus, *
 et parat terræ plúviam.
 Qui prodúcit in móntibus fenum, *
 et herbam serviéntibus hómini.
 Qui dat iuméntis escam ipsórum, *
 et pullis corvórum invocántibus eum.
 Non in fortitúdine equi delectátur, *
 nec in tibiis viri beneplácitum est ei.
 Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, *
 et in eis qui sperant super misericórdia eius.

Ant. 2

AG 19* (cf. OCO 451)

O quam me-tu- éndus est locus iste! Ve-re non
 est hic á-li- ud, ni-si domus De-i, et por-ta
 cæ-li. Ps. Lauda, Ie-rúsalem, Dóminum; * colláuda Deum tu-
 um, Si- on.

Psalmus 147: 12-20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
 colláuda Deum tuum, Sion.]

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
 benedíxit fílii tuis in te.
 Qui ponit fines tuos pacem, *
 et ádipe fruménti sátiat te.
 Qui emíttit elóquium suum terræ, *
 velóciter currit verbum eius.
 Qui dat nivem sicut lanam, *
 pruínam sicut cínerem spargit.
 Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
 ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
 Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
 flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
 Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
 lustírias et iudícias sua Israél.
 Non fecit táliter omni natióni, *
 et iudícias sua non manifestávit eis.

Ant. 3

MS Poissy Ant. fo. 254v (cf. LH 3: 1435)

In ci-vi-tá-te Dómi-ni, cla-re sonant iugi-ter órga-
 na san-ctó-rum, i-bi ánge-li et archánge-li hymnum de-
 cán- tant, ante thronum De-i, alle-lú-ia.

Canticum

Ap 19: 1-7

Alle-lu-ia. Sa-lus et gló-ri-a et virtus De-o nostro est, *

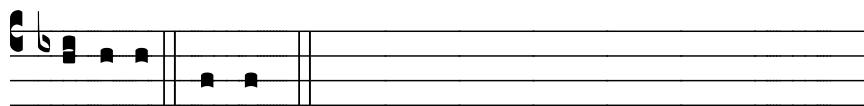
R. Alle-lú-ia. Qui-a vera et iusta iudí-ci-a sunt e-ius. **R. Allelú- ia,**
alle-lú-ia. Alle-lu- ia. Laudem di-ci-te De- o nostro, omnes
servi eius,* **R. Alle-lú-ia.** et qui timétis e-um, pusílli et magni.
R. Allelú- ia, alle-lú-ia. Alle-lu- ia. Quóni- am regnávit Dómi-
nus De-us noster omní-potens, **R. Alle-lú-ia.** Gaude- ámus et
exsultémus et demus gló-ri- am e- i. **R. Alle-lú- ia, alle-lú-ia.**
Alle-lu- ia. Qui- a vené-runt núp-ti- æ Agni, * **R. Alle-lú-ia.**
Et uxor e-ius præpa-rá-vit se. **R. Allelú- ia, alle-lú-ia.** Alle-

lu- ia. Gló-ri-a Pa-tri et Fí- li- o * **R. Alle-lú-ia.** Et Spí-ri-tu- i
Sancto. **R. Alle-lú- ia, alle-lú-ia.** Alle-lu- ia. Si-cut e-rat in
princí-pi- o, et nunc, et semper, * **R. Alle-lú-ia.** Et in sécu-la
sæculórum. Amen. **R. Alle-lú- ia, alle-lú-ia.** Repetitur Antiphona.
LECTIO BREVIS
Iam non estis hópites et ádvenæ, sed estis cives sanctórum et
doméstici Dei: superaedificati super fundaméntum Apostolórum et
prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu, in quo
omnis aedificatio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino:
in quo et vos coaedificámini in habitáculo Dei in Spíritu.

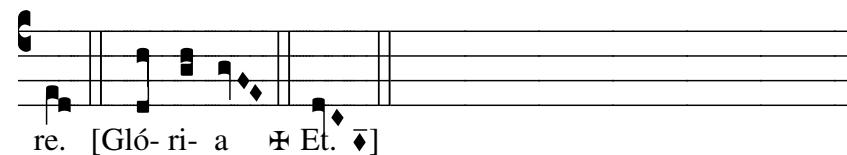
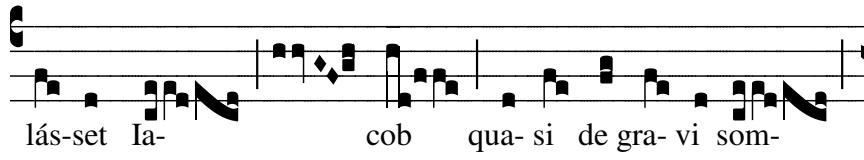
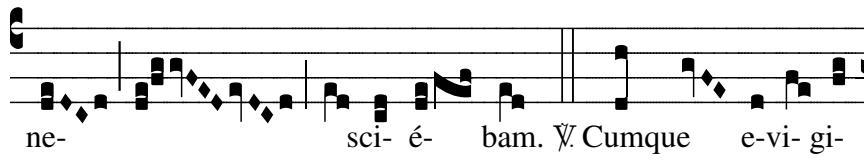
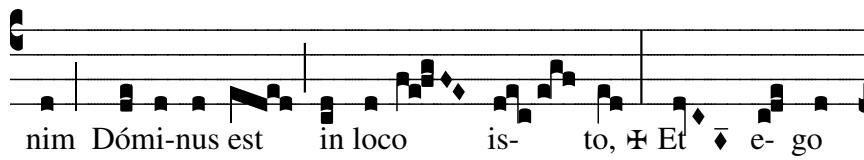
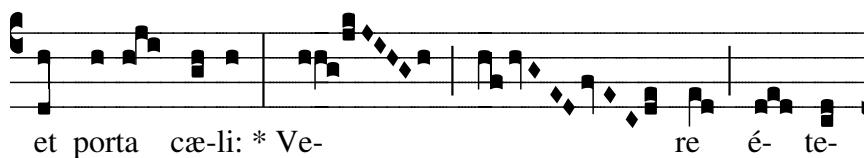
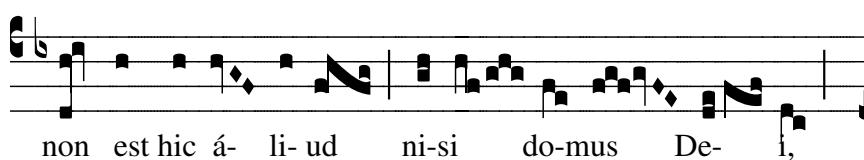
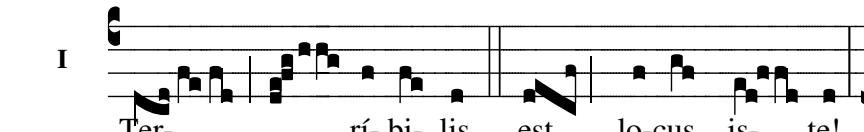
RESPONSORIUM BREVIS AG 23*

VI

Domum tu- am, Dómi-ne, * De-cet sanc- ti- tú-do. Do-
mum. ¶ In longi- tú-dinem di- é-rum. * De-cet sanc- ti- tú-do.

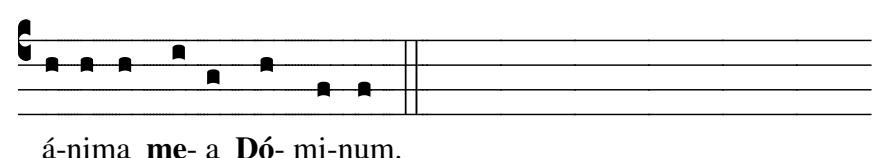
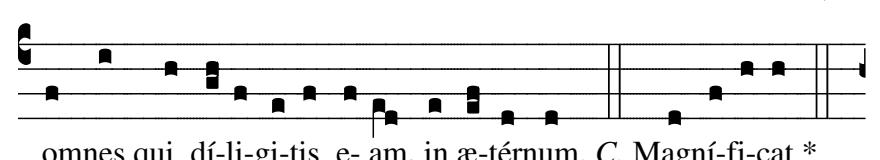

Vel responorium. prolixum (in ecclesia propria): AG 16 (POP 448)*

Ad Magnificat (p. 1192), ant.

AG 323 (POP Add 170)

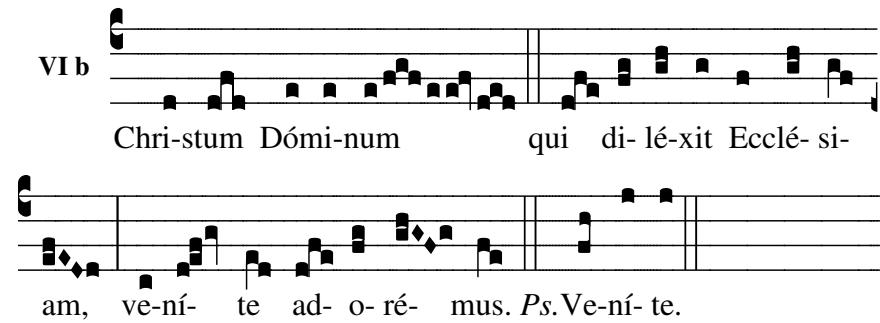

Preces et oratio ut in II Vesperas, p. 841.

Ant. (Ps. t. 6b, p. 1128)

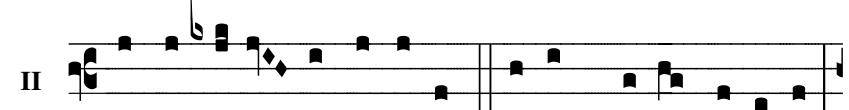
Ad Invitatorium

LHR 249

HYMNUS

AG 21*

1. Angu- lá-ris fundaméntum La-pis Christus missus est,

Qui pa-rí- e- tum compá- ge In utróque né-cti- tur: Quem
Si- on sancta suscé-pit, In quo cre-dens pérme-net.

2. Omnis illa Deo sacra
et dilécta cívitas,
plena módulis in laude
et canóre iúbilo,
trinum Deum quicúmque
cum fervóre prædicat.

3. Hoc in templo, summe Deus,
exorá tus ádveni,
et cleménti bonitáte
precum vota súscipe;
largam benedictiónem
hic infúnde iúgiter.

4. Hic promereántur omnes
petíta acquírere
et adépta possidére
cum sanctis perénniter,
paradísum introíre
transláti in réquiem.

5. Glória et honor Deo
usquequáque altíssimo,
una Patri Filióque
atque Sancto Flámini,
quibus laudes et potéstas
per æterna sácula. Amen.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 2:292; cf. Poissy MS, fo. 191^r (cf. OCO 442)

III b

Tól- li-te, portas, prín-ci- pes, vestras, et e- le- vá-
mi-ni, portæ æ-ter-ná- les, et intro- í-bit Rex gló- ri- æ.

Ps. Dómini est terra et pleni-tú- do e- ius, * orbis terrárum et qui
hábitant in e- o. [flex]

Psalmus 23

[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.]

Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius, *
nec iurávit in dolum.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, *
et iustificatió nem a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ æternáles, *
et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. 2

AG 252 (cf. OCO 452)

VIII a

Be- á- ti qui há- bi- tant in domo tu- a, Dómi-ne. Ps. Quam
dilécta tabernácula tua, Dómine virtú- tum. * Concupíscit et défi-
cit ánima mea in átri- a Dómini. [flex]

Psalmus 83

[Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtúum. *
Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.]
Cor meum et caro **mea** *
exsultavérunt in *Deum vivum*.
Etenim passer invénit sibi *domum*,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos **suos**: *
altária tua, Dómine virtúum, rex meus et *Deus meus*.
Beáti qui hábitant in domo **tua**, *
in *perpetuum laudábunt te*.
Beátus vir cuius est auxílium **abs te**, *
ascensiónes in corde suo *dispósuit*.
Transeúntes per vallem sitiéntem in fontem ponent **eam**, *
étenim benedictióibus véstiet eam plúvia *matutína*.
Ibunt de virtúte in **virtútem**, *
vidébitur Deus deórum in *Sion*.
Dómine Deus virtúum, exáudi oratióne **meam**; *
áuribus pércepe, *Deus Iacob*.
Protéctor noster, áspice, **Deus**, *
et résponce in fáciem *christi tui*.
Quia mélior est dies uiia in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei **mei**, *
magis quam habitare in tabernáculis *peccatórum*.

Quia sol et scutum est Dóminus Deus,
grátiam et glóriam dabit Dóminus; *
non privábit bonis eos qui ámbulant in *innocéntia*.
Dómine virtútum, *
beátus homo qui sperat in te.

Ant. 3

AJ 2:484 (cf. OCO 452)

VI

Glo- ri- ó-sa dicta sunt de te, cí-vi- tas De- i. Ps. Fun-
daménta eius in móntibus sanctis; díligit Dóminus por-tas Si-
on * super omnia tabernácu-la **Ia- cob**.

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
díligit Dóminus portas Sion *
super omnia tabernácula Iacob.]
Gloriosa dicta sunt **de te**, *
cívitas **Dei**.
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes *me*;
ecce Philistéa et Tyrus **cum** Æthiópia, *
hi nati sunt illic.
Et de Sion dicéatur: « Hic et ille natus **est in ea**, *
et ipse firmávit *eam Altíssimus* ».
Dóminus réferet in librum *populórum*: *
« Hi nati sunt illic ».
Et cantant sicut **choros ducéntes**: *
« Omnes fontes *mei in te* ».
V. Adorábo ad templum sanctum tuum.
R. Et confitébor nómini tuo, Dómine.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Fundata est, AM 1190 (OCO 469); post Lectionem secundam, Terribilis, AG 16 (cf. POP 448, 662), ut ad I Vespertas.*

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 20* (cf. OCO 452)

I a

Domus me- a, do- mus o-ra- ti- ó- nis vo- cá- bi-tur.
Ps. De-us, De-us me- us es tu; * ad te de luce vígi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sítívit in te ánima mea, *
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.
Sic benedícite in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur ánima mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Cum memor ero tu super stratum meum, *
in matutínis medítábor de te,
quia fuísti adiútor meus, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
Adhésit ánima mea post te, *
me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

RM 238 (OCO 452)

VII a

Be-ne-dicta glo-ri- a Do- mi-ni de lo-co sancto su- o.
C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superex- altáte e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, **fontes**, Dómino; *
benedícite, mária et **flúmina**, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres **cæli**, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et **pécora**, Dómino; *
benedícite, fílli **hóminum** Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles **corde**, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum **Sancto Spíritu**; *
laudémus et superexaltémus eum in sácula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto **cæli**; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 21* (OCO 452)

VIII b

Be-ne fun-da- ta est domus Domi-ni supra firmam
petram. Ps. Cantáte Dómino cáanticum no- vum; * laus eius in ec-
clé-si- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et fílli Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in **choro**, *
in tympano et cíthara *psallant ei*.
Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo **suo**, *
et honorábit mansuétos *in salútem*.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natíónibus, *
castigatiónes in **pópolis**,
ad alligándos reges eórum in compédibus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Addúcam eos in montem sanctum meum et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; † holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo: quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópolis.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 247

VI

Magnus Dómi-nus * Et laudá-bi- lis nimis. ¶ In civi-
tá-te De- i nostri, in monte sancto e- ius. * Et laudá-bi- lis
nimis. Gló-ri- a. Magnus.

Ant. ad Benedictus. (p. 1173)

AG 27* (POP Add 170)

VIII a

Zachae-e, fe-sti-nans descende, qui-a ho-di-e
in do-mo tu-a opor-tet me mane-re. At il-le fe-sti-nans descen-dit et su-scé-pit il-lum gau-dens in domum su-am. Ho-di-e hu-ic dō-mu-i sa-lus a De-o facta est. C. Be-ne-dictus Dómi-nus De-us Isra-el, * quia visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su-æ.

PRECES

Nos, lápides vivi, superaedificati lápidi electo Christo, Patrem omnipoténtem pro Ecclésia deprecémur eius dilécta, et fidem in eam profiteámur, dicéntes: *Hic domus Dei est et porta cœli.*
 Pater agrícola, víneam tuam emúnda, custodi, multíplica, ut in conspéctu tuo omnem terram ímpleteat.
 Pastor ætérne, ovile tuum prótege ac proténde, ut sub único pastóre, Fílio tuo, oves congregéntur in unum.
 Sator omnípotens, sémina verbum in agro tuo, ut céntuplum fructum áfferat in messem ætérnam.

Sápiens aedificátor, tuam domum familiámque sanctífica, ut cívitas de cælo, Ierúsalem nova, sponsa appáreat ómnibus gloriósa.
 Pater noster *in tono secundum gradum celebrationis.*

Oratio

In ipsa ecclesia dedicata:

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiōnis réparas diem; exáudi preces pópuli tui, et præsta, ut fiat hic tibi semper purum servítium et nobis plena redémptio: Per Dóminum.

Extra ipsam ecclesiam dedicatam:

Deus, qui de vivis et éléctis lapídibus ætérnum habitáculum tuæ præparas maiestati: multíplica in Ecclésia tua spíritum grátiae, quem dedísti; ut fidélis tibi pópulus in cœlestis aedificatiōnem Ierúsalem semper accrēscat: Per Dóminum.

Ad Horam medium

Ad Tertiam

Ant.

RM 237 (OCO 451)

II

Templum Dómi-ni sanctum est, De-i stru-tú-ra

est, De-i ae-di-fi-cá-ti-o est. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? †
 Si quis autem templum Dei evréterit, evréteret illum Deus: templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

V. Dómine, diléxi decórem domus tuæ.
R. Et locum tabernáculi glóriæ tuæ.

Ad Sextam

Ant.

AG 27* (cf. OCO 451)

VII a

Domum tu- am, Dó-mi- ne, de-cet sancti- tú-do, quo in
ter-ris mí-cu- it fratum mul-ti- túdo. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: † «Inhabitábo in illis et in ambulábo et ero illórum Deus: et ipsi erunt mihi pópulus ».

V. Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem.
R. Et abundántia diligéntibus te.

Ad Nonam

Ant.

AG 20* (cf. OCO 451)

I b

Hæc est domus Dómi-ni, fírmi- ter æ-di- fi-cá-ta; be-ne
fundá- ta est supra firmam pe-tram. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Audíte verbum Dómini, qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum. † Nolíte confídere in verbis mendácií dicéntes: «Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est ». † Quóniam, si

bene direxéritis vias vestras et ópera vestra: habitáre vos fáciam in loco isto.

V. Introíte portas Dómini in confessióne.
R. Et átria eius in hymnis.

Ad II Vespertas

HYMNUS

AG 18*

II

1. Urbs Ie- rú-sa- lem be-á-ta, dic-ta pa- cis ví- si- o,
quæ constrú- i- tur in cæ- lis vi- vis ex la- pí- di- bus,
an-ge- lísque co- ro- ná- ta si- cut sponsa có-mi- te.
2. No-va vé-ni- ens e cæ- lo, nup- ti- á- li thá- la- mo
præ- pa- rá- ta, ut in-tác- ta co- pu- lé- tur Dó- mi- no.
Pla- té- æ et mu- ri e- ius ex au- ro pu- rís- si- mo.

3. Portæ ni-tent mar-ga- rí-tis á- dy- tis pa- tén- ti- bus,
et vir-tú- te me- ri- tó- rum il- luc intro- dú- ci- tur
omnis qui ob Chris-ti nomen hic in mundo pré-mi- tur.

4. Tuni- ó- ni- bus, pressú- ris ex-po- lí- ti lá- pi- des
su- is co- ap-tán-tur lo- cis per ma- num ar- tí- fi- cis;
dis-po-nún-tur perman-sú- ri sa-cris æ- di- ffí- ci- is.

5. Gló- ri- a et ho- nor De- o usquequáque al- tís- si- mo,
u- na Pa- tri Fi- li- ó- que atque Sancto Flá- mi- ni,

qui-bus laudes et po-tés-tas per æ-tér-na sá-cu- la. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1 AJ 1:437; cf. Poissy MS, fo. 190^v (cf OCO 451)

VII b

Sancti- fi-cá-vit ta-bernácu-lum su- um; De- us in mé-
di- o e-ius, non commo-vé-bi-tur. Ps. De- us est nobis refúgi-
um et vir- tus, * adiutórium in tribulatióibus invéntus est
ni- mis. [flex]

Psalmus 46 [45]

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.]
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, *
et transferéntur montes in cor maris.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lætíficaiit civitátem Dei, *
sancta tabernácula Altíssimi.
Deus in medio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Fremuerunt gentes, commóta sunt regna; *
 dedit vocem suam, liquefácta est terra.
 Dóminus virtútum nobíscum, *
 refúgium nobis Deus Iacob.
 Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
 quæ pósuit prodígia super terram.
 Auferet bella usque ad finem terræ, †
 arcum cónteret et confrínget arma, *
 et scuta combúret igni.
 Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
 exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
 Dóminus virtútum nobiscum, *
 refúgium nobis Deus Iacob.

Ant. 2

MS Poissy Ant. fo. 126^r; cf. AJ 1: 119 (cf. OCO 451)

IVa

In domum Dómi-ni læ-tán tes í-bimus. *Ps.* Læ-tá-tus
 sum in eo quod di-xé- runt mi- hi: * In domum Dómi-ni í- bi
 mus. [flex]

Psalmus 122 [121]

[Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi: *
 « In domum Dómini íbimus ».]
 Stantes iam sunt pedes nostri *
 in portis tuis, Ierúsalem.
 Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas *
 sibi compácta in idípsum.
 Illuc enim ascendérunt tribus, tríbus Dómini, *
 testimónium Israél, ad confiténdum nómini Dómini.
 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
 sedes domus David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *
 secúri sint diligéntes te.
 Fiat pax in muriis tuis, *
 et secúritas in túrribus tuis.
 Propter fratres meos et próximos meos *
 loquar: « Pax in te! »
 Propter domum Dómini Dei nostri *
 exquíram bona tibi.

Ant. 3

cf. MS Poissy Ant. fo. 347^v (LH 3:1453)

v

Laudem dí- ci- te De- o nos-tro, om- nes sancti

e-ius, al-le-lú-ia.

Canticum

Ap 19: 1-7

v

Allelú- ia. Salus et gló-ri- a et virtus De- o nostro est, *

Rx Alle-lú-ia. Qui a vera et iusta iudíci- a sunt e-ius. Rx Allelú-

ia, al- le- lú-ia. Alle-lú- ia. Laudem di-ci-te De- o nostro,

omnes ser-vi e-ius, * Rx Alle-lú-ia. et qui timé-tis e-um pusilli

et magni. Rx Allelú- ia, al-le- lú-ia. Allelú- ia. Quóni-am
 regnávit Dóminus De-us noster omní-po-tens, Rx Al-le-lú-ia.
 Gaude- ámus et exsultémus et demus gló-ri- am e- i. Rx Allelú-
 ia, al- le- lú-ia. Allelú- ia. Qui- a venérunt núpti- æ Agni *
 Rx Alle-lú-ia. Et uxor e-ius præpa-rá-vit se. Rx Allelú- ia, al-
 le- lú-ia. Allelú- ia. Gló-ri- a Patri et Fí- li- o, * Rx Al-le-
 lú-ia. Et Spí-ri-tu- i Sancto. Rx Allelú- ia, al- le- lú-ia.
 Allelú- ia. Si-cut e- rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, *

Rx Alle-lú-ia. Et in sácu-la sæculó-rum. Amen. Rx Allelú- ia,
 al- le- lú-ia. Repetitur antiphona.

LECTIO BREVIS

Vidi sanctam civitátem Ierúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo: Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: † Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: et ipsi pópulus eius erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. † Et templum non vidi in ea: Dóminus enim Deus omnípotens templum illúis est, et Agnus. † Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatióne fáciens et mendácium: nisi qui scripiti sunt in libro vitæ Agni.

RESPONSORIUM BREVIS AG 25*

VI Be- á- ti qui há- bi- tant * In domo tu- a, Dómi-ne.

Be- á- ti. ¶ In sá- cu- la sæ- cu- ló- rum laudá- bunt te. * In domo tu- a, Dómi-ne. Gló-ri- a Be- á- ti.

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 16* (POP Add 170)

I b

Sancti- fi- cá- vit Dómi-nus taberná-cu-lum su- um; hæc
est do-mus Dó-mi-ni, in qua invo-cé- tur nomen e- ius,
de quo scriptum est: E- rit nomen me- um i- bi, di- cit Dó-
mi-nus. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-mi-num.

PRECES

Salvatórem nostrum, qui ánimam suam pósuit ut fílios Dei dispérsos congregáret in unum, súpplices implórémus:

Recordáre Ecclésia tuæ, Dómine.

Dómine Iesu, qu domum tuam super petram aëdificásti,
— Ecclésiam tuam sólida fide et fidúcia confírmárunt.
Dómine Iesu, de cuius látere sanguis et aqua fluxérunt,
— Ecclésiam tuam testaménti novi et ætérii rénova sacraméntis.
Dómine Iesu, præsens in médio eórum qui congregántur in nómine tuo,
— Ecclésia tuæ unánimem oratióñem exáudi.
Dómine Iesu, qui cum Patre mansiónem facis apud eos qui te díligunt,
— Ecclésiam tuam pérfice in dilectione divína.
Dómine Iesu, qui no éicis foras eum qui venit ad te,
— omnes in domum patérnum immítte defúnctos.
Pater noster *in tono secundum festivitatem.*

Oratio ut ad Laudes matutinas.

COMMUNE BEATÆ MARIAE VIRGINIS

Ad I Vespertas

HYMNUS

cf. AG 8*

I

1. Ma-rí- a, quæ mortá- li- um preces amán- ter éxi- pis,
rogámus ec- ce súppli- ces, no-bis ad-ést o pé- pe- tim.
2. Adést o, si nos críminum caténa stringit hórrida; cito resólve cómpedes quæ corda culpis ílligant.
3. Succúrre, si nos sáculi fallax imágó péllicit, ne mens salútis trámitem, oblíta cæli, déserat.
4. Succúrre, si vel córpore advérsa sors impéndeat; fac sint quiéta témpora, ætérnitas dum lúceat.
5. Tuis et esto fíliis tutéla mortis témpore, ut, te iuvánte, cósequi perénne detur præmíum.
6. Patri sit et Paráclito tuóque Nato glória, qui veste te mirábili circumdedérunt grátiae. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

AM 1081 (OCO 451)

VIII a

Be-á-ta es, Vir-go Ma- rí- a, quæ ómni- um por-

tá- sti Cre- a-tó-rem. *Ps.* Laudá-te, púeri Dómini, * laudáte no-
men Dómi-ni.

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
laudáte nomen Dómini.]
Sit nomen Dómini benedíctum *
ex hoc nunc et usque in sáculum.
A solis ortu usque ad occásum *
laudáibile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
super cælos glória eius.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
et humília respicit in cælo et in terra?
Súscitans de terra ínopem, *
de stércore érigens páuperem,
ut collocet eum cum príncipibus, *
cum príncipibus pôpuli sui.
Qui habitare facit stérilem in domo, *
matrem filiòrum lætántem.

Ant. 2

AM 1082 (OCO 451)

I b
Ge-nu- í-sti qui te fe- cit, et in æ-tér- num pér-
manes Virgo. *Ps.* Lauda, Ie- rúsalem, Dóminum; * colláuda De-

um tu- um, Si- on.

Psalmus 147: 12–20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis tuis in te.
Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit eloquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.
Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
iustítias et iudícia sua Israël.
Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. 3

AG 903 (cf. OCO 451)

VII b
Bene-dí- cta fi- li- a tu- a Dómi-no: qui- a per-
te fructum vi- tæ commu-ni-cá-vimus. C. Benedíctus Deus et

Pater Dómini nostri Ie- su Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni
benedictióne spiritáli in cælesti-bus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *

qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónum, †
ut essémus sancti et immaculáti *

in conspéctu eius in caritáte,

qui prædestinávit nos in adoptiόnem filiōrum †
per Iesum Christum in ipsum, *

secúndum propósitum voluntátis suæ,

in laudem gloriæ gratiæ suæ, *

in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiόnem per sanguinem eius, *
remissióne peccatórum.

Secúndum divítias gratiæ eius, †

quæ superabundávit in nobis *

in omni sapientia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *

secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *

in dispensatiόne plenitúdinis tēporum,

instauráre ómnia in Christo, *

quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Lectio brevis ut in II Vesperis.

RESPONSORIUM BREVE

AG 11*

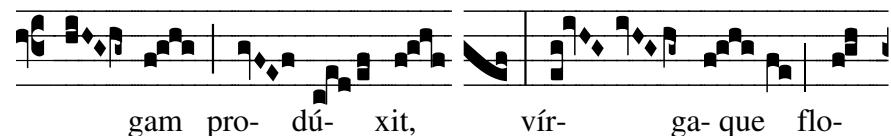
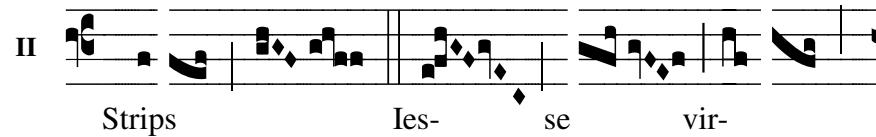
Post partum, Virgo, * Invi- o-lá-ta permansísti. ¶ De-

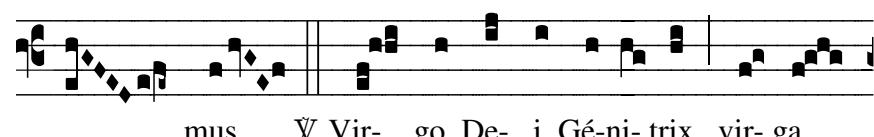
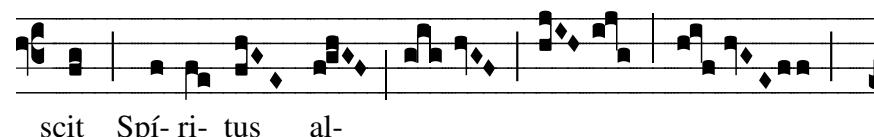
Gé-netrix, intercéde pro no-bis, * Inv. Gló-ri- a. Post partum.

Vel responsorium prolixum:

AG 4* (POP 666)

rem: * Et super hunc flo- rem ✕ Requi- é-

est, flos Fí- li- us e- ius

* Et. [Gló- ri- a Pa-tri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i

San- cto. ♫ Requi- é- scit.

Vel Solemnitas tua (AJ 1; 13); vel Felix namque (MG 197).*

Ad Magnificat, ant.

AG 213 (POP Add 170)

VIII a

Respé-xit Dóminus humi- li- tám me- am, et fe-cit in

me magna qui potens est. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-

minum.

Vel:

AM 221 (OCO 452)

VIII a

Be- á-tam me di-cent omnes ge-ne- ra- ti- ó- nes,

qui a ancíl-lam húmi- lem respé-xit De- us. C.

Preces et Oratio ut ad Laudes matutinas.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 1, p. 1104, vel t. 2, p. 1107)

Poissy MS fo. 324^r (cf. LHR 255)

I vel II

Fe-sti- vi- tá- tem Vír- gi- nis Ma- rí- æ

ce- le-bré- mus, Chri-stum e- ius Fi- li- um ad-o-

ré- mus Dó-mi-num. *In fest: Ps. Ve-ni- te. In mem: Ps. Veni-te.*

HYMNUS

In Solemnitatibus et festis:

AG 8*

I

1. O glo-ri- ó- sa Dómi-na, excél-sa su- per sí-de- ra,

qui te cre- á- vit pró-vi- de, lactas sacrá-to ú-be- re.

In memorii:

AG 9*

II

1. O glo- ri- ó-sa Dó-mi-na, excélsa su-per sí- de- ra,
qui te cre- á-vit pró- vi- de, lactas sacrá- to ú- be- re.

2. Quod Eva tristis ábstulit,
tu reddis almo gérmíne;
intrent ut astra flébiles,
sternis benígna sémitam.

3. Tu regis alti iánua
et porta lucis fúlgida;
vitam datam per Vírginem,
gentes redémptæ, pláudite.

4. Patri sit et Paráclito
tuóque Nato glória,
qui veste te mirábili
circumdedérunt grátiæ. Amen.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AM 1082 (OCO 452)

I b

Cum es-sem parvu- la, plá-cu- i Al-tís-si- mo et de
me- is viscé-ri- bus génu- i De- um et hómi-nem. Ps. Dómi-ni est
terra et pleni- tú- do e- ius, * orbis terrárum et qui hábit-ant in

e- o. [flex]

Psalmus 23

[Dómini est terra et plenitúdo eius, *
orbis terrárum et qui hábitant in eo.]
Quia ipse super mária fundávit eum, *
et super flúmina firmávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini, *
aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius, *
nec iurávit in dolum.

Hic accípiet benedictióнем a Dómino, *
et iustificatióнем a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, *
quæréntium fáciem Dei Iacob.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ aeternáles, et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.
Attóllite, portæ, cápita vestra,
et elevámini, portæ aeternáles, *
et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? *
Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Ant. 2

AJ 1:437; cf. Poissy MS, fo. 190v (cf. OCO 452)

VII b

Sancti- fi-cá-vit ta-bernácu-lum su- um; De- us in mé-
di- o e-ius, non commo-vé-bi-tur. Ps. De- us est nobis refúgi-

um et vir-tus, * adiútórium in tribulatióníbus invéntus est
ni-mis. [flex]

Psalmus 45

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
adiútórium in tribulatióníbus invéntus est nimis.]
Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, *
et transferéntur montes in cor maris.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lätífciait civitátem Dei, *
sancta tabernácula Altíssimi.
Deus in médio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; *
dedit vocem suam, liquefácta est terra.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
quæ pósuit prodígia super terram.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget arma, *
et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobiscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.

Ant. 3

AJ 1: 573 (OCO 452 = *)

IV a

Glo-ri- ó-sa dic-ta sunt de te, Vir-go Ma- rí- a. Ps. Fun-

daménta eius in móntibus sanctis; díligit Dóminus portas Si-
on * super omnia tabernácu-la Ia-cob.

Psalmus 86

[Fundaménta eius in móntibus sanctis;
díligit Dóminus portas Sion *
super omnia tabernácula Iacob.]
Gloriosa dicta sunt de te, *
cítitas Dei.
Memor ero Rahab et Babylónis inter sciéntes me;
ecce Philistea et Tyrus cum Æthiópia, *
hi nati sunt illic.
Et de Sion dicétur: « Hic et ille natus est in ea, *
et ipse firmávit eam Altíssimus ».
Dóminus réferet in librum populórum: *
« Hi nati sunt illic ».
Et cantant sicut choros ducéntes: *
« Omnes fontes mei in te ».

¶. María conservábat ómnia verba hæc.
R. Cónferens in corde suo.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Solemnitas tua, AJ 13 (POP 666); post Lectionem secundam, Felix namque MG 197 (POP 666), vel, Stirps Iesse, AG 4* (POP 666).*

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 309 (OCO 452 = *)

VIII a

Be- á- ta es, Ma- rí- a, quæ cre-di-dí-sti: per-fi-cí- en-
tur in te, quæ dicta sunt ti- bi a Dómi-no. Ps. De- us, De- us
me- us es tu; * ad te de luce vígi-lo. [flex]

Has own alleluia

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te ánima mea, *
te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícem te in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipc et pinguédine repleáetur ánima mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tui super stratum meum, *
in matutínis medítábor de te,

quia fuísti adiútor meus, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhésit ánima mea post te, *
me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 704 (cf. OCO 452)

VIII b

Tu gló-ri- a Ie- rú- sa-lem, tu læ-tí- ti- a Isra- el, tu
ho-no-ri-fi-cénti- a pó-pu- li nostri. C. Benedícite, ómnia ó-
pera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um in sácula.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexállet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, fílii hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet *eum* in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles *corde*, Dómino.
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; *
laudáte et superexaltáte *eum* in sácula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus *eum* in sácula.

Ant. 3

Poissy MS, fo. 328^r; cf. AJ 1: *23 (cf. OCO 452)

VII a

Ma- rí- a Virgo, semper læ-tá- re, quæ me-ru- í- sti Chri-
stum portá- re cæ-li et terræ Condi- tó-rem: qui- a de tu- o ú-
te-ro pro- tu- lí-sti mundi Salva-tó-rem. *Ps.* Cantá-te Dómino
cáanticum no- vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et fílii Sion exsúltent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in glória, *
læténtur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióibus, *
castigatiónes in pôpulis,
ad alligándos reges eórum in compéditibus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo
meo, † quia índuit me vestiméntis salútis et induménto iustítiae
circúmdedit me: quasi sponsam ornátam monílibus suis.

RESPONSORIUM BREVE

AG 138*

VI

E-lé- git e- am De- us, * et præ- e-lé- git e- am. ¶ Et
ha- bi- tá- re fa- cit in ta-berná-cu-lo su- o * et præ- e- lé-

git e- am. Gló-ri- a. E-lé-git.

Ad Benedictus, Ant. (p. 1170)

AG 640 (POP Add 170)

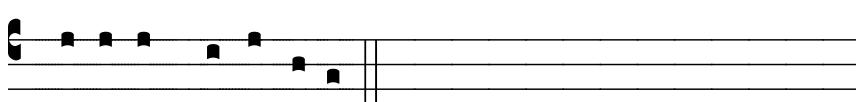
Be- á- tam me di-cent omnes ge-ne- ra- ti- ó-nes: qui- a

fe-cit mi- hi magna qui po- tens est, al-le- lú-ia. C. Be-ne-

díctus Dómi-nus De- us Is-ra- ël, * quia visitávit et fecit redem-

pti- ó-nem ple-bis su- æ.

PRECES

Salvatórem nostrum celebrántes, qui ex María Vírgine nasci dignátus est, exorémus dicéntes:

Intercédat pro nobis mater tua, Dómine.

O sol iustítiae, quem immaculáta Virgo ut lucens auróra præcéssit, — tríbue ut in lúmine visitatiónis tuæ semper ambulémus.

Verbum atérnum, quod Maríam habitatiónis tuæ arcam incorrup- tibilem elegísti,

— líbera nos a corruptióne peccáti.

Salvátor noster, qui iuxta crucem matrem tuam habuísti, — præsta ut, ipsa intercedénte, communicántes tuis passiónibus gaudéámus.

Benigníssime Iesu, qui pendens in cruce, Maríam Ioánni matrem dedísti,
— da nobis ita vívere ut eius fílii agnoscámur.

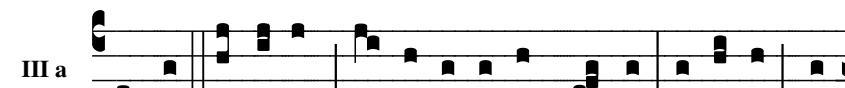
Oratio

Grátiam tuam, quásumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatióne cognóvimus; per passióne eius et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur: Per Dóminum.

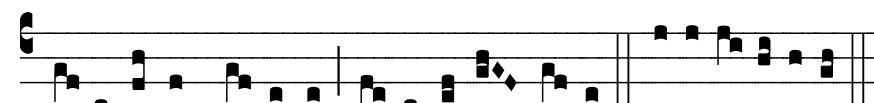
Vel aliae orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium**Ad Tertiam**

Ant.

Poissy MS, fo. 324^v; cf. AJ 1: *8 (cf. OCO 452)

Fa-vus di-stillans la- bi- a tu- a, spon-sa, et o-dor ve-

stimento-rum tu- o-rum sic-ut odor thu- ris. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Lauda, fília Sion, iubiláte, Israël! † Lætare et exsúltá in omni corde, fília Ierúsalem! Rex Israël Dóminus in médio tui.

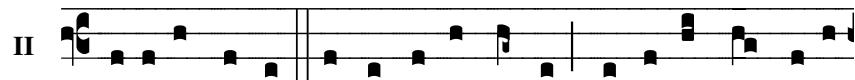
℣. Beáti qui áudiunt verbum Dei.

℟. Et custódient illud.

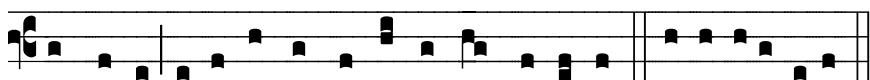
Ad Sextam

Ant.

AG 931 (cf. OCO 452)

Be- á-ta Ma- ter et in-tácta Virgo, glo- ri- ó sa Regí-

na mundi, intercé-de pro no-bis ad Dómi-num. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Exsúlta satis, fília Sion; † iúbila, fília Ierúsalem: Ecce rex tuus
venit tibi iustus et salvátor.

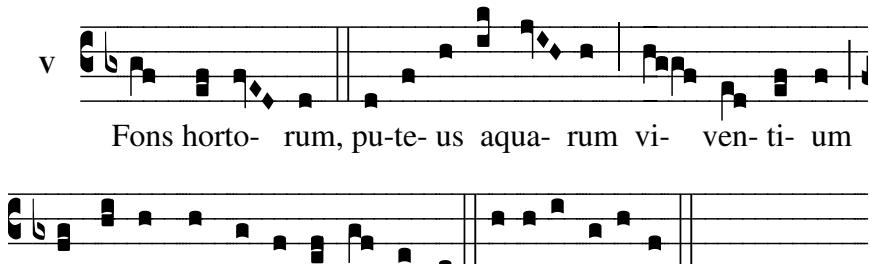
℣. Beáta víscera Mariæ Vírginis.

℟. Quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Ad Nonam

Ant.

MG 191 (cf. OCO 452)

Fons horto- rum, pu-te- us aqua- rum vi- ven- ti- um

quæ flu- unt impe-tu de Li- ba-no. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

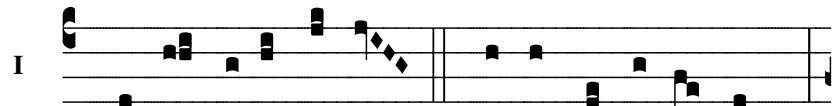
Benedícta tu es, fília, a Deo excélo præ ómnibus muliéribus, quæ
sunt super terram. † Et benedíctus Dóminus, Deus noster, qui creávit
cælum et terram, qui diréxit te in vulnus cápitíis príncipis inimicórum
nostrórum: Quóniam non discédet laus tua a corde hóminum
memorántium virtútis Dei usque in sempitérnum.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad II Vespertas**HYMNUS***In Solemnitatibus et festis:*

AG 5*

1. A-ve, ma-ris stel-la, De- i ma- ter al-ma,

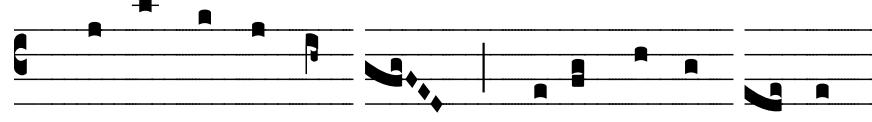
atque semper vir-go, fe- lix cæ- li por- ta.

In memoriis, etiam in Sabbato:

AG 130*

1. A-ve, ma-ris stel-la, De- i ma- ter al- ma,

atque semper vir-go, fe- lix cæ- li por- ta.

2. Sumens illud « Ave »

Gabriélis ore,

funda nos in pace,

mutans Evæ nomen.

5. Virgo singuláris,

inter omnes mitis,

nos culpis solútos

mites fac et castos.

3. Solve vincla reis,

profer lumen cæcis,

mala nostra pelle,

bona cuncta posce.

6. Vitam præsta puram,

iter para tutum,

ut vidéntes Iesum

semper collætémur.

4. Monstra te esse matrem,
sumat per te precem
qui pro nobis natus
tulit esse tuus.

7. Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spirítui Sancto
honor, tribus unus. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 327 (OCO 452)

Ave, Ma-rí- a, grá-ti- a plena: Dómi-nus tecum: be-
ne-dícta tu in mu-li- é- ri-bus, alle- lú- ia. Ps. Læ-tá-tus sum
in eo quod di- xé- runt mi- hi: * In domum Dómi-ni í-bimus.

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixérunt mihi: *
«In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt pedes nostri *

in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas *
sibi compácta in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, *
testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *
sedes domus David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *
secúri sint diligéntes te.

Fiat pax in muris tuis, *
et secúritas in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos *
loquar: «Pax in te!»

Propter domum Dómini Dei nostri *
exquíram bona tibi.

Ant. 2

AG 128 (cf. OCO 452)

Ecce an-cíl-la Dómi-ni: fi- at mi- hi secúndum
verbum tu- um. Ps. Ni-si Dóminus ædificáverit do-mum, * in
vanum labórant qui ædí-fi-cant e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit domum, *
in vanum labórant qui ædíficant eam.]

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *

Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.

Ecce heréditas Dómini, filii, *
merces fructus ventris.

Sicut sagíttae in manu poténtis, *
ita filii iuventútis.

Beátus vir qui implévit pháretram suam ex ipsis; *
non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. 3

Possey Ant. fo. 10v; cf. AJ 2 Supp. 1 (cf. OCO 452)

Be-nedíc-ta tu in mu-lí- e-ri-bus, et bene-díc-tus

fructus ventri tu- i. C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri
Ie-su Chris- ti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiri-
tá-li in cælés-ti-bus in Chris- to. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri **Iesu Christi**, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in **Christo**;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et **immaculáti** *
in conspéctu eius *in caritáte*,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
per Iesum Christum in **ipsum**, *
secúndum propósitum voluntátis **suæ**,
in laudem gloriæ grátiæ **suæ**, *
in qua gratificávit nos in dilécto **Fílio suo**,
in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Secúndum divítias grátiæ eius, †
quæ superabundávit in **nobis** *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis **suæ**, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in **eo**, *
in dispensatióne plenitúdinis **témporum**,
instauráre ómnia in **Christo**, *
quæ in cælis *et* quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege, † ut eos qui sub lege erant redímeret: ut adoptiónem filiórū reciperémus.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 11*

VI

Ave, Ma-rí- a, grá-ti- a plena; * Dó-mi- nus te-cum.

V. Bene- dícta tu in mu-li-é-ribus, et bene-díctus fructus ventris

tu- i. * Dó-mi- nus te-cum. Gló-ri- a. Ave.

Ad Magnificat, Ant. (p. 1200)

cf. AG 136* (POP Add 171)

VIII a

Be- á- ta De- i Gé-ni-trix Ma-rí- a, Virgo perpé- tu- a,

templum Dó-mi- ni, sa-crá- ri- um Spí- ri- tus Sancti: tu

so- la si-ne ex-émplo pla-cu- í- sti Dómi- no Ie- su Chri-

sto, alle-lú-ia, alle-lú-ia. *C.* Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-
minum.

PRECES

Deum Patrem omnípotentem magnis láudibus extollámus, qui Maríam, matrem Fílii sui, ab ómnibus generatióibus celebrári vóluit, ab eo súpplices petámus:

Plena grátia intercédat pro nobis.

Vel: Plenam grátia intuérē, et exáudi nos.

Deus, mirabílum patrátor, qui immaculátam Vírginem Maríam cónpore et ánima cælestis gloriæ Christi fecísti consórtem, — filiórum tuórum corda ad eándem gloriā dírige.

Qui Maríam dedísti nobis matrem, ipsa intercedénte, concéde medélam lánguidis, solámen, mæréntibus, véniam peccatóribus, — et ómnibus salútem et pacem.

Qui Maríam plenam grátia fecísti,

— lætam gratiæ tuæ cópiam ómnibus concéde.

Ecclésias tua sit cor unum et ánima una in caritáte,

— et fidéles persevérunt unánimes in oratióne cum María, matre Iesu.

Qui Maríam cæli coronásti regínam,

— fac ut defúncti in regno tuo cum sanctórum ágmine gáudeant in ætérnum.

Vel aliae:

Deum Patrem omnípotentem magnis láudibus extollámus, qui Maríam, matrem Fílii sui, ab ómnibus generatióibus celebrári vóluit, ab eo súpplices petámus: *Plena grátia intercédat pro nobis.*

Vel: Plenam grátia intuérē, et exáudi nos.

Qui Maríam matrem misericórdiæ constituísti,

— versántibus in periculis concéde, ut matérnam eius dilectionem experiántur.

Qui Maríam, in domo Iesu et Ioseph matrem famílias esse voluísti, — fac ut, ipsíus intercessióne, omnes matres in famíliis caritátem fóveant et sanctitátem.

Qui Maríam iuxta crucem stantem roborásti et in resurrectióne Fílii tui replésti lætitia,

— tribulátos súbleva spemque eórum confírma.

Qui Maríam tuo inténtam reddidísti verbo et ancíllam tuam fidélem effecísti,

— per eius intercessiónem nos Fílii tui fac servos et discípulos.

Qui Maríam cæli coronásti regínam,

— fac ut defúncti in regno tuo cum sanctórum ágmine gáudeant in ætérnum.

Pater noster *in tono secundum festum. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

COMMUNE APOSTOLORUM

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

RM 140 (OCO 453)

III a

Annunti- a-vé- runt inter gentes gló-ri- am Dómi-
ni, in ómni-bus pópu-lis mi-ra-bí-li- a e- ius. Ps. Laudá-te
Dóminum, omnes gentes * collaudáte eum, omnes pópuli.

Psalmus 116

[Laudáte Dóminum, **omnes gentes**, *
collaudáte eum, *omnes pópuli*;]

quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius, *
et véritas Dómini manet in aetérnum.

Ant. 2

AJ 1:413 (cf. OCO 453)

I b

Re- lictis re- ti- bus su- is, se-cu- ti sunt Domi-num
Redempto-rem. Ps. Lauda, Ie-rúsalem, Dóminum; * colláuda

COMMUNE APOSTOLORUM

De- um tu- um, Si- on.

Psalmus 147: 12–20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]
Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fílii tuis in te.
Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit eloquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.
Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
lustírias et iudícias sua Israél.
Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícias sua non manifestávit eis.

Ant. 3

AG 33* (OCO 453 = CAO 2609)

I a

Be- á- ti é- ri- tis cum vos ó-de- runt hómi-nes,
et cum se-pa- rá-ve- rint vos, et expro-brá-ve- rint, et
e- ié-ce- rint no-men ve- strum tamquam ma- lum propter

Fí- li- um hó-mi- nis. Gaudé- te et exsul-tá- te: ecce
e-nim mer-ces vestra mul-ta est in cæ-lo. C. Be-
nedíctus Deus et Pater Dómini nostri Ie- su Chri- sti, * qui be-
nedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Chri-
sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3-10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónen, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,
qui prædestinávit nos in adoptiónen filiórū †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitu voluntáti sue,
in laudem glóriæ grátiæ sue, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiónen per sanguinem eius, *
remissiónen peccatórum.

Secúndum divítias grátiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti sue, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Erant omnes perseverántes in doctrína Apostolórum et communicatióne factiónis panis et oratiónbis. Fiébat autem omni ánime timor: Multa quoque prodígia et signa per Apóstolos in Ierúsalem fiébant, et metus erat magnus in univérsis. Omnes étiam qui credébant erant páriter et habébant ómnia commúnia: possessiόnes et substántias vendébant et dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat.

RESPONSORIUM BREVE

In hoc cognóscent omnes, * Qui a me-i estis discípu-li.

V. Si di-lecti-ónem habu- é-ri-tis ad ínvi-cem. * Qui-a. Gló-ri- a.

Vel responsoriū prolixū:

AG 29* (POP 667)

Vos estis lux mun- di, di-cit Dó-

mi- nus, * Qui in pa- ti- én- ti- a ve-stra.

¶ Pos-si-dé- bi- tis á-ni- mas ve-

stras. ¶ Et ego dispóno vo-bis si-cut dispó-su- it mi-hi Pa-

ter me- us re-gnum, ut e-dá- tis, et bi-bá-tis super mensam

me- am in regno me- o. * Qui in. Gló- ri- a Pa-

tri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. ¶ Pos-sid.

Ad Magnificat, Ant. (p. 1178, 1180)

AG 36* (POP Add 171)

I b Vos qui se-cú- ti e- stis me, se-dé- bi- tis su-per sedes,

iu-di-cántes du- ó-de-cim tri-bus Isra- ël, di- cit Dómi-nus.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

*Preces ut ad II Vesperas.***Ad Invitatorium**

Ant. (Ps. t. 3, p. 1110)

cf. Poissy MS, fo. 374^r & AJ 1: *26 (cf. LHR 266)

III Re-gem A-posto- ló-rum Dó- mi- num, Ve-

ní- te, ad- o- ré- mus. Ps. Ve- ní- te.

*Hymnus ut in Proprio sanctorum.***Ad Officium lectionum****PSALMODIA**

Ant. 1

AJ 1: *26, cf. Poissy MS, fo. 396^v (cf. OCO 435)

II In omnem ter-ram ex- í- vit so- nus e- ó- rum, et

in fi-nes orbis terræ verba e- ó- rum. Ps. Cæli enárrant glóri-

am De- i, * et ópera mánuum eius annúntiat firmamén- tum.

[flex]

Psalmus 18 A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *
 et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.]
 Dies diéi erúctat verbum, *
 et nox nocti índicat sciéntiam.
 Non sunt loquélae neque sermónes, *
 quorum non intellegántur voces.
 In omnem terram exívit sonus eórum, *
 et in fines orbis terræ verba eórum.
 Soli pósuit tabernáculum in eis, †
 et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, *
 exsultávit ut gigas ad eurréndam viam.
 A fínibus cælórum egréssio eius, †
 et occúrsus eius usque ad fines eórum, *
 nec est quod abscondátur a calóre eius.

Ant. 2

AJ 1:*31, cf. Poissy MS, fo. 370^v (cf. OCO 435)

VIII a VII a

Annunti- a-vé-runt ó-pe-ra De- i, et facta e- ius intel-
 lexérunt. Ps. Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne me- a; *
 a timóre inimíci custódi ánimam me- am. [flex]

Psalmus 63

[Exáudi, Deus, vocem meam in meditatióne mea; *
 a timóre inimíci custódi ánimam meam.]
 Prótege me a convéntu malignántium, *
 a multitúdine operántium iniquitátem.
 Qui exacuérunt ut gládium linguas suas, †
 intendérunt sagíttas suas, venéfica verba, *
 ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt, *
 firmavérunt sibi consílium nequam.
 Disputavérunt, ut abscónderent láqueos, *
 dixérunt: « Quis vidébit eos? »
 Excogitavérunt iníqua, †
 perfecérunt excogitáta consília. *
 Profunditas est homo, et cor eius abýssus.
 Et sagittávit illos Deus; †
 súbito factæ sunt plagæ eórum, *
 et infirmávit eos lingua eórum.
 Caput movébunt omnes qui vidébunt eos, *
 et timébit omnis homo;
 et annuntiábunt ópera Dei, *
 et facta eius intellegent.
 Lætábitur iustus in Dómino et sperábit in eo, *
 et gloriabúntur omnes recti corde.

Ant. 3

AJ 1:*27, cf. Poissy MS, fo. 369^v (cf. OCO 435)

VII a

Consti- tu- es e- os princi- pes su- per omnem ter- ram;
 memo- res e- runt nomi- nis tu- i, Domi- ne. Ps. Dóminus regnávit,
 exsúl- tet ter- ra, * läténtur ínsulæ mul- tæ. [flex]

Psalmus 96

[Dóminus regnávit, exsúltet terra, *
 läténtur ínsulæ multæ.]
 Nubes et calígo in circúitu eius, *
 iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius.
 Ignis ante ipsum præcédet, *
 et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illustrárunt fúlgura eius **orbem terræ:** *
vidit et contrémuit **terra.**
Montes sicut cera fluxérunt a **fácie Dómini,** *
a **fácie Dómini omnis terra.**
Annuntiavérunt cæli iustítiam eius, *
et vidérunt omnes pópuli **glóriam eius.**
Confundántur omnes qui adórant sculptília,
et qui gloriántur in simulácris **suis.** *
Adórent eum omnes **ángeli eius.**
Audívit et lætáta est Sion,
et exsultavérunt **filiæ Iudæ** *
propter iudícia **tua, Dómine.**
Quóniam tu Dóminus, altíssimus super **omnem terram,** *
nimis exaltátus es super **omnes deos.**
Qui dilígitis Dóminum, odíte **malum;**
custódit ipse áimas sanctórum suórum, *
de manu peccatóris liberábit eos.
Lux **orta est iusto,** *
et rectis **corde lætitia.**
Lætámini, **iusti, in Dómino,** *
et confitémini memóriæ sanctitáti eius.

¶ Narravérunt laudes Dómini et virtútes eius.
¶ Et mirabília eius quæ fecit.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Iam non dicam, AJ 1: 177 (LH 3: 1382); post Lectionem secundam, Vos estis lux, ut ad I Vesperas (POP 667).

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 41* (cf. OCO 435)

VIII b

Hoc est præ- céptum me- um, ut di- li-gá- tis ínvi-cem,

sic-ut di-lé-xi vos. *Ps. De- us, Deus meus es tu;* * ad te de luce
ví-gi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sitívit in te áima **mea,** *
te desiderávit **caro mea.**
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi,** *
ut vidérem virtútem tuam et **glóriam tuam.**
Quóniam mélior est misericórdia tua super **vitás,** *
lábia **mea laudábunt te.**
Sic benedíc te in vita **mea,** *
et in nómine tuo levábo **manus meas.**
Sicut ádipc et pinguédine repleátur áima **mea,** *
et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum.**
Cum memor ero tui super stratum **meum,** *
in matutínis medítábor **de te,**
quia fuísti adiútor **meus,** *
et in velaménto alárum tuárum *exsultábo.*
Adhésit áima **mea post te,** *
me suscépit déxtera tua.

I b

Ma- ió-rem ca-ri- tá-tem nemo ha- bet, ut á-nimam

su- am po nat quis pro a-mí- cis su- is. C. Benedícite, ómnia

ópera Dómini, Dómino * laudáte et superexaltáte e-um in sácula.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruïna, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glâcies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinântia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dómino; *

laudet et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 35* (cf. OCO 435)

Vos amí-ci me- i estis, si fe-cé- ri-tis quæ præcí-
pi- o vo-bis, di- cit Dómi-nus. C. Cantá-te Dómino cánti-cum
no- vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino canticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]

Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.

Iúbilent sancti in glória, *
læténtur in cubílibus suis.

Exaltatiōnes Dei in gūtture eórum, *
 et gládii ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindíctam in natióibus, *
 castigatiōnes in pópolis,
 ad alligándos reges eórum in compédbus, *
 et nóbiles eórum in mánicis férreis,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei: superaedificáti super fundaméntum apostolórum et prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu, in quo omnis aedificatiō compácta crescit in templum sanctum in Dómino: in quo et vos coaedificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 38*

VI
 Constí- tu- es e- os prínci- pes * Su-per om- nem ter- ram.
 VII Mémo- res e- runt nómi- nis tu- i, Dómi- ne. * Su-per. Gló- ri- a.

Constí- tu-

Ad Benedictus, Ant.

AG 33* (POP Add 171)

I a
 Be- á- ti é- ri- tis cum vos ó-de- runt hómi- nes,

et cum se- pa- rá- ve- rint vos, et expro- brá- ve- rint, et
 e- ié- ce- rint no- men ve- strum tamquam ma- lum propter
 Fí- li- um hó- mi- nis. Gaudé- te et exsul- tá- te: ecce
 e- nim mer- ces vestra mul- ta est in cæ- lo. C. Be-
 nedíctus Deus et Pater Dómini nostri Ie- su Chri- sti, * qui be-
 nedíxit nos in omni benedictiōne spiritáli in cæléstibus in Chri-
 sto. [flex]
 Vel: (p. 1170) AG 114* (POP Add 171)
 VIII a
 San- cti et iusti in Dómi- no gaudé- te, al- le- lú- ia,

vos e- lé-git De- us in he- re-di- tá- tem si-bi, al- le- lú- ia.
Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Is-ra- él, * quia visitávit et fecit
redemptiónen ple-bis su- æ.

PRECES

Fratres caríssimi, hereditátem cælestem ab Apóstolis habéntes,
grátias agámus Patri nostro pro ómnibus donis eius, clamántes:

Te laudat Apostolorum chorus, Dómine.

Laus tibi, Dómine, pro mensa cörperis et sanguinis, nobis ab
Apóstolis trádita,

— qua refícumur et vívimus:

Te laudat Apostolorum chorus, Dómine.

Pro mensa verbi tui, nobis ab Apóstolis paráta,

— qua lumen et gáudium nobis dantur:

Te laudat Apostolorum chorus, Dómine.

Pro Ecclésia tua sancta, super Apóstolos aëdificáta,

— qua in unum concorporámur:

Te laudat Apostolorum chorus, Dómine.

Pro lavácro baptísmi et pæniténtiæ, Apóstolis concrérito,

— quo ab ómnibus peccátis ablúimur:

Te laudat Apostolorum chorus, Dómine.

Pater noster *in tono gradi celebrationis. Oratio, ut in Proprio de Sanctis.*

Ad Horam medium**Ad Tertiam**

Ant.

AG 36* (cf. OCO 453)

I b Vos qui se-cú- ti e- stis me, se-dé- bi- tis su-per sedes,
iu-di-cántes du- ó-de-cim tri-bus Isra- él, di- cit Dómi-nus.
E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Pósuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. † Pro Christo ergo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos: obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Sextam

Ant.

RM 154 (OCO 453)

VIII a Be- a- tus quem e- le-gi-sti, Domi-ne, ha-bi- ta- bit in
a-tri- is tu- is. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Per manus apostolorum fiébant signa et prodígia multa in plebe. †
Magis autem addebántur credéntes Dómino: multitúdines virórum ac
mulíerum.

V. Custodiébant testimónia Dei.

R. Et præcépta eius.

Ad Nonam

Ant.

AG 36* (cf. OCO 453)

I b

In pa- ti- énti- a vestra possi- dé- bi- tis á-nimas
vestras. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Ibant apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii † quóniam digni
hábiti sunt pro nómine contuméliam pati: et omni die in templo et
circa domos non cessábant docéntes et evangelizántes Christum,
Iesum.

V. Gaudéte et exsultáte, dicit Dóminus.

R. Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Ad II Vespertas

HYMNUS

In solemnitatibus et festis:

AG 30*

VII a

1. Exsultet cælum láudi- bus, resúltet terra gáudi- is:

Aposto- ló-rum gló- ri- am Sacra ca- nunt sol-lémni- a.

In memoriis:

AG 32*

IV

1. Exsúltet cælum láudi- bus, re-súltet ter- ra gáudi- is:

Aposto- ló-rum gló- ri- am sacra canunt sol-lémni- a.

2. Vos, sæcli iusti iúdices
et vera mundi lúmina,
votis precámur córdium,
audíte preces súpplicum.

4. Quorum præcépto súbditur
salus et languor ómnium,
sanáte ægros móribus,
nos reddéntes virtútibus.

3. Qui cælum verbo cláuditis
serásque eius sólvitis,
nos a peccátis ómnibus
sólvice iussu, quæsumus.

5. Ut, cum iudex advénerit
Christus in fine séculi,
nos sempitérni gáudii
fáciat esse cómpotes.

6. Deo sit laudes glóriæ.
qui dat nos evangélis
per vos doctrínis ínstui
et prósequi cælestia. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

AM 623 (OCO 453)

VII a

Di-ru-písti, Dómi-ne, víncu- la me- a: ti-bi sacri-

fi-cá-bo hósti- am laudis. Ps. Crédidi, étiam **cum** locútus sum: *

Ego humili- átus sum **ni-** mis. [flex]

Psalmus 115: 10-19

[Crédidi, étiam **cum** locútus sum: *« Ego humiliátus sum **nimis** ».]Ego dixi in trepidatióne **mea**: *« Omnis **homo mendax** ».Quid retríbuam **Dómino** *pro ómnibus quæ retríbuit **mihi**?

Cálicem salutáris accípiam, *

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea **Dómino reddam** *coram omni **pópulo eius**.Pretiósia in conspéctu **Dómini** *

mors sanctórum eius.

O Dómine, ego **servus tuus**, *

ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: †

tibi sacrificábo **hóstiam laudis**, *et nomen Dómini **invocábo**.Vota mea **Dómino reddam** *coram omni **pópulo eius**,in átriis **domus Dómini**, *in médio **tui, Ierúsalem**.

Ant. 2

AV (10) (OCO 453)

VIII b

E- úntes i- bant et flebant, mit-tén-tes sé-mi-na

su- a. Ps. In converténdo Dóminus captivitátem **Si-** on, * facti

sumus quasi **somni- án-tes**.

Psalmus 125

[In converténdo Dóminus captivitátem **Sion**, *facti sumus quasi **somniántes**.]Tunc replétum est gáudio os **nostrum**, *

et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicébant inter **gentes**: *

« Magnificávit Dóminus fácere cum eis ».

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; *

facti sumus **lætántes**.Convénte, Dómine, captivitátem **nostram**, *sicut torréntes in **Astro**.Qui séminant in **lácrimis**, *

in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et **flebant**, *

semen spargéndum portántes;

veniéntes autem vénient in exsultatióne, *

portántes manípulos **suos**.

Ant. 3

AG 35 * (OCO 453 = CAO 2625)

I b

Vos amí-ci me- i estis, si fe-cé- ri- tis quæ præcí-

pi- o vo-bis, di- cit Dómi-nus. C. Benedíctus Deus et Pater Dó-

mini nostri Ie- su Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedi-
ctióne spiritáli in cælesti-bus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritaté,
qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntatis suæ,
in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
remissióne peccatórum.
Secúndum divítias gratiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntatis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Christus dedit quosdam quidem Apóstolos, quodam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, † ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in aëdificatióne corporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fidei et

agnitiónis Fílli Dei in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

RESPONSORIUM BREVE

VI Annun-ti- á-te inter gentes * Gló- ri- am Dómi-ni.

V. In ómnibus pópu-lis mi-ra-bí-li- a e-ius. * Gló- ri- am Dó-

mi-ni. Gló-ri- a. Annun-ti- á-te.

Ad Magnificat, ant.

AG 42* (POP Add 171)

I b In re-gene-ra- ti- ó-ne, cum séde-rit Fí- li- us hómi-

nis in se- de ma- ie- stá- tis su- æ, se- dé- bi- tis et vos,

iudi-cántes du- ó-de-clim tri-bus Is-ra- el, di-cit Dómi-nus.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

PRECES

Superaedificáti, fratres, super fundaméntum Apostolórum, orémus
Patrem omnipoténtem pro pópulo sancto eius, dicéntes:

Recordáre Ecclésiæ tuæ, Dómine.

Pater, qui voluísti Fílium tuum, a mórtuis suscitátum, prius Apóstolis
fíeri maniféstum,

— præsta, ut eius testes simus usque ad últimum terræ.

Qui Fílium tuum misísti in mundum evangelizáre paupéribus,

— da, ut omni creatúræ Evangélium prædicétur.

Qui tuum misísti Fílium semináre semen verbi,

— concéde, ut, verbum seminántes cum labóre, fruges metámus in
gáudio.

Qui Fílium tuum misísti reconciliáre tibi mundum per sanguinem
suum,

— tribue, ut ad reconciliatióne omnes cooperémur.

Qui Fílium tuum ad déxteram tuam in cælestibüs constituísti,

— defúnctos in regnum beatitúdinis admítte.

Pater noster *in tono secundum festum. Oratio de proprio.*

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

Ad I Vespers

Hymnus ut ad II Vespers.

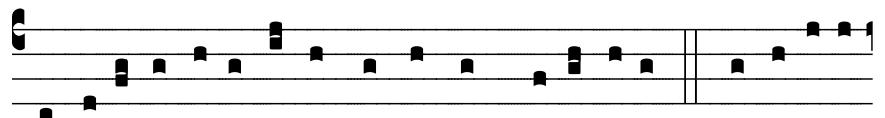
PSALMODIA

Ant. 1

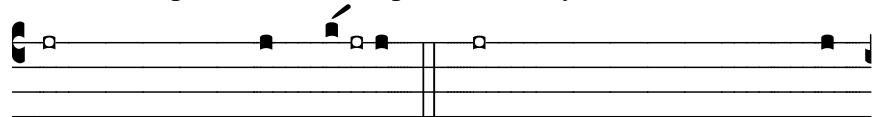
AM 647 (OCO 453)

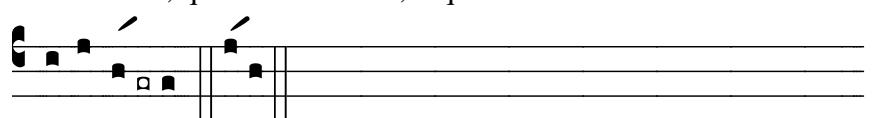
Omnes sancti quanta passi sunt tormén- ta

ut secú- ri perve-ní- rent ad palmam marty-ri- i! Ps. Confi-témi-

ni Dómino, quóniam bo- nus, * quóniam in sǽculum misericór-

di- a e- ius. [flex]

Psalmus 117

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.]

Dicat nunc Israël, quóniam bonus, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum, *
et exaudívit me edúcens in latitudinem Dóminus.

Dóminus mecum, *

non timébo quid fáciat mihi homo.
 Dóminus mecum adiútor meus, *
 et ego despíciam inimícos meos.
 Bonum est confúgere ad Dóminum, *
 quam confídere in hómine.
 Bonum est confúgere ad Dóminum, *
 quam confídere in princípibus.
 Omnes gentes circuiérunt me, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
 Circumdántes circumdedérunt me, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
 Circumdedérunt me sicut apes, †
 et exarsérunt sicut ignis in spinis, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
 Impelléntes impulérunt me, ut cáderem, *
 et Dóminus adiúvit me.
 Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
 et factus est mihi in salútem.
 Vox iubilatiónis et salútis *
 in tabernáculis iustórum.
 Déxtera Dómini fecit virtútem, †
 déxtera Dómini exaltávit me; *
 déxtera Dómini fecit virtútem.
 Non móriar sed vivam, *
 et narrábo ópera Dómini.
 Castígans castigávit me Dóminus, *
 et morti non trádidit me.

Ant. 2

AM 650 (OCO 453)

Vesti ca-píl- li cá- pi- tis omnes nu-me- rá- ti
 sunt: no- lí- te timé- re: mul-tis passé-ri-bus me- li- ó- res

estis vos. Ps. Ape-rí-te mihi portas iustí-ti-æ, * ingréssus in eas
 confi-té- bor Dómino.

II

[Aperíte mihi portas iustítiæ, *
 ingréssus in eas confitébor Dómino;]
 hæc porta Dómini, *
 iusti intrábunt in eam.
 Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
 et factus es mihi in salútem.
 Lápiderum quem reprobavérunt aedificántes, *
 hic factus est in caput ánguli;
 a Dómino factum est istud, *
 et est mirábile in óculis nostris.
 Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
 exsultémus et lætémur in ea.
 O Dómine, salvum me fac; *
 o Dómine, da prosperitátem.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *
 Benedícimus vobis de domo Dómini.
 Deus Dóminus et illúxit nobis. *
 Instrúite sollemnitátem in ramis condénsis,
 usque ad córnua altáris.
 Deus meus es tu, et confitébor tibi, *
 Deus meus, et exaltábo te.
 Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
 quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Ant. 3

AG 66* (cf. OCO 453)

Cum palma ad regna pervené-runt Sancti: co-

ró-
nas decó-ris me-ru- é-runt de manu Dómi-ni. C. Christus
passus est pro nobis, † vobis relínquens exémplum, * ut sequá-
mi-ni vestí-gi- a e- ius.

Canticum

1 Petr 2: 21-24

[Christus passus est pro nobis, †
vobis relínquens exémplum, *
ut sequámini vestígia eius;]
qui peccátum non fecit, *
nec invéntus est dolus in ore eius;
qui cum maledicerétur, non maledicébat, †
cum paterétur, non comminabátur, *
tradébat autem iudcánti se iniúste;
qui peccáta nostra ipse pértulit *
in córpore suo super lignum,
ut, peccátis mórtui, iustítia vivámus:
cuius livóre sanáti estis.

LECTIO BREVIS

Quis nos separábit a caritáte Christi? † tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládium? Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. † Certus sum enim quia neque mors, necque vita, necque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos separare a caritáte Dei: quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 69*

VI Iustórum á-nimæ * In ma- nu De- i sunt. ¶ Et non tan-
get il-los torméntum mor-tis. * In. Gló-ri- a. Iustórum.

Vel responsorium prolixum:

AG 1024 (POP 668)

VIII Hi, qui amícti sunt sto-lis albis, qui sunt et
unde ve- né- runt? Hi sunt, qui la- vé-
runt sto- las su- as, et de- alba-vé- runt
e- as * In sán- guine A- gni.
¶ I- de- o sunt ante thronum De- i, et sérv- i,

unt e- i di- e ac nocte in templo e- ius.

* In. [Gló- ri- a.]

* In.]

Vel In mortem ut in Commune Unius Martyris.

]Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 72* (POP Add 171)

VIII a

Abstérget De- us omnem lácri- mam ab ó-cu- lis san-
ctó- rum, et iam non e- rit ámpli- us ne-que lu- ctus neque
cla- mor, sed nec ul-lus do- lor, quó- ni- am pri- ó- ra
transi- é- runt. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Vel: (p. 1178, 1180)

AG 59* (POP Add 171)

I b

Hi sunt qui ve- né- runt ex magna tri- bu- la-

ti- ó- ne, et la- vé- runt so- las su- as in sán-gui- ne

Agni. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

*Preces et oratio ut ad Laudes matutinas.***Ad Invitatorium***Antiphona ad Invitatorium ut ad Communem unius martyris, p. 921.***HYMNUS***In solemnitatibus:*

cf. AG 46*

VII

1. Æ-térna Christi móne- ra et mártý- rum victó-ri- as,

laudes fe-rén-tes dé- bi- tas, læ-tis ca-ná-mus ménti- bus.

In festis:

AG 49*

VII

1. Æ-térna Christi móne- ra et mártýrum victó- ri- as,

laudes fe-réntes dé- bi-tas, læ-tis ca-ná-mus mén-ti- bus.

In memorii:

III

1. Æ-térrna Christi múnē- ra et mártymrum victó- ri- as,
laudes fe-réntes dé-bi- tas, læ- tis caná- mus mén- ti- bus.

2. Ecclesiárum príncipes,
belli triumpháles duces,
cælestis aulæ mílites
et vera mundi lúmina.

3. Terróre victo sculi
p nísque spretis córporis,
mortis sacræ compéndio
lucem beatam póssident.

4. Tortóris insáni manu
sanguis sacrátus fúnditur,
sed pémanent immóbiles
vitæ perdnis grácia.

In memorii ad libitum:

VIII

1. Æ-térrna Christi múnē- ra et mártymrum vic-tó-ri- as,
laudes fe-réntes dé-bi- tas, læ- tis ca- námus mén- ti- bus.

cf. AG 49*

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

RM 182 (cf. OCO 454)

v

Sanguis sanctó- rum mártymrum pro Chri-sto ef-fú-sus

est in ter-ris; í- de- o a-dépti sunt múnē-ra sempi- térrna.

Ps. Qua-re fremuérunt gen-tes, * et pôpuli meditáti sunt ináni-

a? [flex]

Psalmus 2

[Quare fremuérunt gentes, *
et pôpuli meditáti sunt inánia?]

Astítérunt reges terræ, †
et príncipes convenérunt in unum *
advérsus Dóminum et advérsus christum eius:

« Dirumpámus víncula eórum, *
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! »

Qui hábitat in cælis irridébit eos, *
Dóminus subsannábit eos.

Tune loquétur ad eos in ira sua, *
et in furóre suo conturbábit eos:

« Ego autem constítui regem meum *
super Sion, montem sanctum meum! »

Prædicábo decretum eius: †
Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu, *
ego hódie géni te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tuam**, *
et possessiónem tuam **términos terræ**.
Reges eos in virga **férraea**, *
et tamquam vas fíguli **confrínges eos** ».
Et nunc, reges, intellégite, *
erudímini, qui iudicátis **terrā**.
Servíte Dómino in **timóre**, *
et exsultáte ei **cum tremóre**.
Apprehéndite disciplínam, †
nequándo irascárur, et pereáatis de **via**, *
cum exárserit in brevi **ira eius**.
Beati, **omnes** *
qui confíidunt in eo.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 381^r; cf. AJ 1: *66 (cf. OCO 454)

IV a

Iu-sti autem in perpé-tu- um vi-vent, et a-pud Dómi-
num est merces e- ó-rum. Ps. Exsultáte, iusti, in **Dómino**; * rec-
tos de-cet collaudá-ti- o.

Psalmus 32, I

[Exsultáte, iusti, in Dómino; *
rectos decet collaudáti.]
Confitémini Dómino in cíthara, *
in psaltério decem chordárum *psállite illi*.
Cantáte ei cánticum **novum**, *
bene psállite ei in vociferatíone.
Quia rectum est verbum Dómini, *
et ómnia ópera eius in **fide**.

Díligit iustítiam et iudícium, *
misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli facti sunt, *
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris, *
ponens in thesáuris abýssos.
Tímeat Dóminum omnis terra, *
a fácie autem eius formídant omnes inhabitantes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt, *
ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consília géntium, *
írritas facit cogitatíones populórum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet, *
cogitatíones cordis eius in generatíone et generatíonem.

Ant. 3

AJ 1: *68; cf. Poissy MS, fo. 381^r (OCO 454 vacat)

I b

Ec-ce merces sanctó-rum co-pi- ó-sa est a-pud
De- um; i-psí ve- ro mórtu- i sunt pro Chri-sto, et vi-
vent in æ- ténum. Ps. Be-á-ta gens, cui Dómi- **nus** est De-
us, * pópulus, quem elégit in heredi-tátem si- bi.

II

[Beáta gens, cui Dóminus est Deus, *
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.]

De cælo respéxit Dóminus, *
vidit omnes fílios hóminum.
De loco habitáculi sui respéxit *
super omnes qui hábitant terram,
qui finxit singillátim corda eórum, *
qui intéllegit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem, *
et gigas non liberábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem, *
in abundántia autem virtútis suæ *non salvábit*.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, *
in eos qui sperant super misericórdia eius,
ut éruat a morte ánimas eórum, *
et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum, *
quóniam adiútor et protéctor noster est.
Quia in eo lètabitur cor nostrum, *
et in nómine sancto eius sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, *
quemádmodum sperávimus in te.

V. Anima nostra sústinet Dóminum.
R. Quóniam adiútor et protéctor noster est.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, In mortem tradimur, ut ad I Vesperas Communis unius martyris; post Lectionem secundam, Hi qui amicti sunt, ut ad I Vesperas.

Ad Laudes matutinas

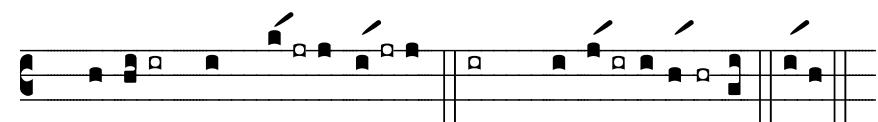
PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: *59; cf. Poissy MS, fo. 379^r (cf. OCO 454)

VII b

Tamquam aurum in forná-ce pro-bá-vit e- lé-ctos Dó-
minus, et qua-si ho-lo-cáusta accé-pit e- os in æ- ténum.

Ps. De- us, Deus me- us es tu; * ad te de lu- ce vígi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

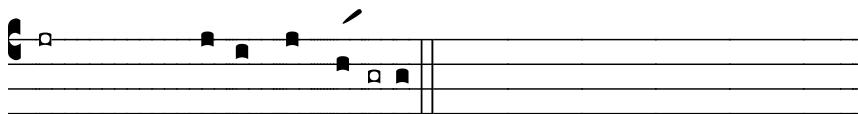
[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígo.]
Sitívit in te áнима mea, *
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et in aquósa, †
sic in sancto appárei tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.
Sic benedícem te in vita mea, *
et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur áнима mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Cum memor ero tui super stratum meum, *
in matutínis medítábor de te,
quia fuísti adiútor meus, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
Adhésit áнима mea post te, *
me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 66* (cf. OCO 454)

VIII a

Márty-res Dómi-ni, Dómi-num be-ne-dí-ci- te in æ-tér-
num. C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et

superexaltáte *e- um* in sácula.

Canticum

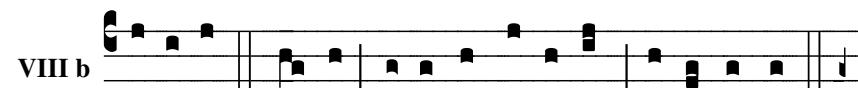
Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, **Dómino**; *
benedícite, *cæli*, **Dómino**.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, **Dómino**; *
benedícite, omnes vírtutes **Dómini**, **Dómino**.
Benedícite, sol et luna, **Dómino**; *
benedícite, stellæ *cæli*, **Dómino**.
Benedícite, omnis imber et ros, **Dómino**; *
benedícite, omnes spíritus *Dei*, **Dómino**.
Benedícite, ignis et æstus, **Dómino**; *
benedícite, frigus et æstus, **Dómino**.
Benedícite, rores et pruïna, **Dómino**; *
benedícite, gelu et *frigus*, **Dómino**.
Benedícite, gláicies et nives, **Dómino**; *
benedícite, noctes et *dies*, **Dómino**.
Benedícite, lux et ténebræ, **Dómino**; *
benedícite, fúlgura et *nubes*, **Dómino**.
Benedícat terra **Dóminum**; *
laudet et superexáltet *eum* in sácula.
Benedícite, montes et colles, **Dómino**; *
benedícite, universa germinántia in *terra Dómino*.
Benedícite, fontes, **Dómino**; *
benedícite, mária et flúmina, **Dómino**.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, **Dómino**.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, **Dómino**; *
benedícite, filii hóminum **Dómino**.
Benedícat Israël **Dómino**; *
laudet et superexáltet *eum* in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini **Dómino**; *
benedícite, servi Dómini, **Dómino**.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**; *
benedícite, sancti et húmiles *corde*, **Dómino**.

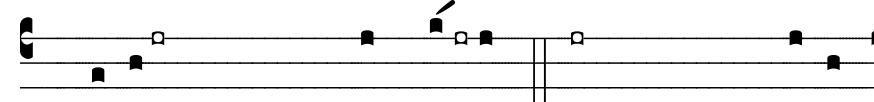
Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**; *
laudáte et superexaltáte *eum* in sácula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto **Spíritu**; *
laudémus et superexaltémus *eum* in sácula.

Ant. 3

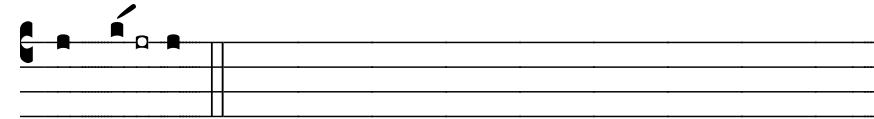
Poissy MS, fo. 382v; cf. AJ 1: *70 (cf. OCO 454)

Márty-rum cho- rus, laudá- te Dómi-num in excél-sis.

*Ps. Cantáte Dómino cápticum no- vum; * laus eius in ecclési- a*

sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cápticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
Laudent nomen eius in *choro*, *
in tympano et cíthara *psallant ei*.
Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo **suo**, *
et honorábit mansuétos in *salútem*.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtur in cubílibus **suis**.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióníbus, *
castigatiónes in pôpulis,
ad alligándos reges eórum in compédíbus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum et Deus totius consolationis: qui consolatur nos in omni tribulacione nostra, ut possimus et ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt, per exhortationem, qua exhortamur et ipsi a Deo: quoniam, sicut abundant passiones Christi in nobis, ita per Christum abundant et consolatio nostra.

RESPONSORIUM BREVE

AG 70*

VI

Iu-sti autem * In perpe- tu- um vi-vent. ¶ Et apud Dó-

mi-num est merces e- ó-rum. * In. Gló-ri- a. Iusti.

Ad Benedictus, ant. (p. 1137)

AG 67* (POP Add 171)

I b

I-sti sunt san-cti qui pro De- i amó- re mi-nas

hómi-num con-tempse- runt, san- cti már-ty- res in regno cæ-

ló- rum ex- últant cum ánge- lis. O quam pre- ti- ó-sa
est mors san-ctó- rum! qui assí-du- e as-sí- stunt ante

Dómi- num, et ab ínvi- cem non sunt se-pa- rá- ti. C. Be-ne-
díctus Dómi-nus De- us Is-ra- él, * quia visitávit et fecit red-
emptiónem ple-bis su- æ.

Preces ut ad Laudes matutinas unius martyris, p. 933.

Oratio

Omnípotens sempiterne Deus, qui sanctis N. et N. pro Christo pati donásti: nostrae quoque fragilitati divinum præténde subsídium; ut, sicut illi pro te mori non dubitárun, ita nos fortes in tua confessióne vívere valeámus: Per Dóminum.

Vel aliae orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium**Ad Tertiam**

Ant.

AM 652 (OCO 454)

VIII a

Sanctó-rum vel- ut á-qui-læ iu-véntus re-no-vá-bi- tur
flo-ré-bunt sic-ut lí- li- um in ci-vi-tá-te Dómi-ni. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Deus omnis gratiæ, qui vocavit vos in æternam suam gloriā in Christo Iesu, † mōdicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabit, fundabit: Ipsi impérium in sœcula sœculorum. Amen.

¶ Sancti, qui sperant in Dómino.

R. Habébunt fortitudinem, et non déficient.

Ad Sextam

Ant.

AM 799 (OCO 455)

VIII a

In cæ-lésti-bus regnis Sanctó-rum ha-bi- tâ- ti- o est,
et in æ-tér- num réqui- es e- ó- rum. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Sancti per fidem devicérunt regna, † operáti sunt iustítiam: adépti sunt repromissiónes in Christo Iesu Dómino nostro.

¶ Tristitia vestra.

R. Convertétur in gáudium.

Ad Nonam

Ant.

AV (10) (OCO 454)

VIII b

E- úntes i- bant et flebant, mit-tén-tes sé-mi-na
su- a. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Iustórum ánime in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

¶ Venientes vénient cum exsultatióne.

R. Portántes manípulos suos.

Ad II Vesperas

HYMNUS

In solemnitatibus et festis:

AG 60*

VII

1. Sanctó-rum mé-ri- tis íncli- ta gáu- di- a pangámus, só-
ci- i, gés-taque fór- ti- a; nam gli-scit ánimus próme-re
cán- ti- bus vic-tó-rum genus ópti- mum.

In memoriis:

AG 62*

II

1. Sanctó-rum mé-ri- tis íncli- ta gáudi- a pangá-mus,
só-ci- i, géstaque fór- ti- a; nam gliscit á-nimus próme- re

cánti- bus victó-rum ge-nus ópti- mum.

2. Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit,
ipsum nam stérili flore peráridum
sprevére pénitus teque secúti sunt,
rex, Christe, bone clítum.

3. Hi pro te fúrias svaque sústinent;
non murmur résonat, non querimónia,
sed corde tácito mens bene cónscia
consérvat patiéntiam.

4. Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
quæ tu mart ribus múnera prparas?
Rubri nam flúido ságuine láureis
ditántur bene fúlgidis.

5. Te, trina Déitas únaque, póstimus,
ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
des pacem fámulis, nos quoque glóriam
per cuncta tibi sácula. Amen.

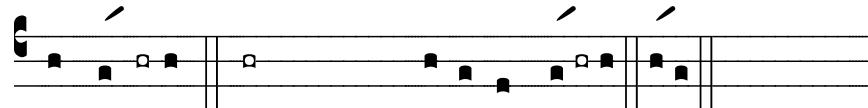
PSALMODIA

Ant. 1

AG 66* (cf. OCO 454)

I b

Córpo- ra sanctó-rum in pa- ce sepúlta sunt: et vivent
nómi-na e- ó-rum in æ- ténum. Ps. Diléxí, quóniam ex- áu-

dit Dóminus * vocem deprecatí- ó-nis me- æ. [flex]

Psalmus 114: 1-9

[Diléxí, quóniam exáudit Dóminus *
vocem deprecatíonis meæ.]

Quia inclinávit aurem suam mihi, *

cum in diébus meis invocábam.

Circumdedérunt me funes mortis, *

et angústiæ inférsi invenérunt me.

Tribulatióñem et dolórem invéni, †

et nomen Dómini invocábam: *

« O Dómine, líbera ániam meam ».

Misericors Dóminus et íustus, *

et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; *

humiliátus sum, et salvum me fáciet.

Convrétere, ánima mea, in réquiem tuam, *

quia Dóminus benefécit tibi;

quia crípuit ániam meam de morte, †

óculos meos a lácrimis, *

pedes meos a lapsu.

Ambulábo coram Dómino *

in regióne vivórum.

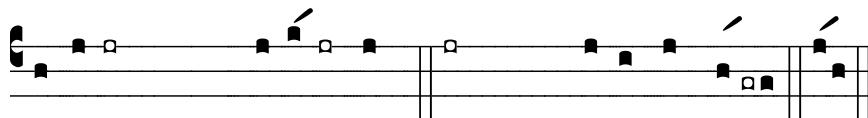
Ant. 2

AJ 1: *67 (cf. OCO 454)

VIII a

Tra-di-dé-runt córpo-ra su- a propter De- um ad

supplí-ci- a, ut hæré-des fí- e- rent in domo Dómi-ni. Ps. Cré-

di-di, étiam cum locútus sum: * Ego humiliátus sum **ni-mis.** [flex]

Psalmus 115: 10-19

[Crédidi, étiam cum locútus sum: *

« Ego humiliátus sum **nimis** ».]

Ego dixi in trepidatióne **mea:** *

« Omnis homo **mendax** ».

Quid retríbuam **Dómino** *

pro ómnibus quæ retríbuit **mihi?**

Cálicem salutáris accípiam, *

et nomen Dómini *invocábo*.

Vota mea Dómino **reddam** *

coram omni pôpulo eius.

Pretiosa in conspéctu **Dómini** *

mors sanctórum eius.

O Dómine, ego servus **tuus**, *

ego servus tuus et fílius ancíllæ **tuæ**.

Dirupísti víncula mea: †

tibi sacrificábo hóstiam **laudis**, *

et nomen Dómini *invocábo*.

Vota mea Dómino **reddam** *

coram omni pôpulo eius,

in átriis domus **Dómini**, *

in médio tui, Ierúsalem.

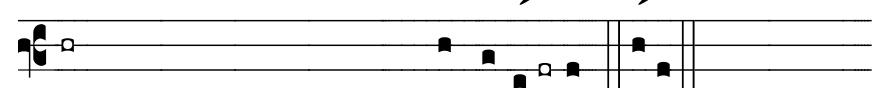
Ant. 3

AM 651 (OCO 454)

I- sti sunt sancti qui pro tes-taménto De- i
su- a cór-po- ra tra-di- dé- runt, et in sângui-ne Agni

lav-é-runt sto-las su- as. C. Dignus es, Dómine Deus **no-ster**, *

accípere glóriam et honórem et **virtú- tem**. [flex]

Canticum

cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus **noster**, *

accípere glóriam et honórem et **virtútem**;]

quia tu creásti ómnia, *

et propter voluntátem tuam erant et creáta sunt.

Dignus es, Dómine, accípere **librum** *

et aperíre signácula eius,

quóniam occísus *es* †

et redemísti nos Deo in sânguine **tuó** *

ex omni tribu et lingua et pôpulo et natióne,

et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *

et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus, qui occísus *est*, †

accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *

et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem.

LECTIO BREVIS

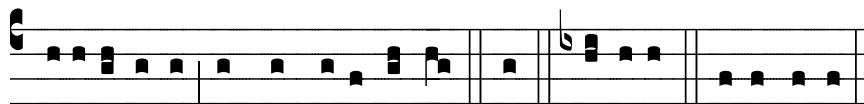
Caríssimi, communicántes Christi passióibus gaudéte: ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes. † Si exprobrámini in nōmine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honór, glóriæ et virtútis Dei, et qui est eius Spíritus, super vos requiéscit.

RESPONSORIUM BREVE

AG 69*

Læ-támi-ni in Dómi-no, * Et exsultá- te, iusti. ¶ Et

glori- ámi-ni, omnes recti corde. * Et. Gló-ri- a. Læ-támi-ni.

Ad Magnificat, ant.

AG 64* (POP Add 172)

VI

Gaudent in cæ- lis á-nimæ sanctó- rum, qui Chri-

sti ve-stí- gi- a sunt se- cù-ti: et qui- a pro e- ius a-

mó- re sanguinem su- um fu- dé-runt, í-de- o cum Chri-

sto regná- bunt in æ- térum. C. Magní-fi-cat * á-nima me-

a Dóminum.

PRECES

Hac hora, qua Rex mártirum vitam suam in cena óbtulit et in cruce depósuit, grátias agámus illi, dicéntes:

Te, Dómine, celebrámus.

Te, Dómine, celebrámus, quia in finem dilexísti nos, salvátor noster, omnis martýrii fons et exéplum:

Te, Dómine, celebrámus..

Quia omnes pectatóres pæniténtes in prémium vitæ vocásti:

Te, Dómine, celebrámus.

Quia ságuinem novi et ætérmni testaménti, in remissióne
peccatórum effúsum, hódie obtúlimus: *Te, Dómine, celebrámus.*

Quia hac die per grátiam tuam in fide perseverávimus:

Te, Dómine, celebrámus.

Quia tuæ morti multos fratres hódie sociásti:

Te, Dómine, celebrámus.

Pater noster in tono secundum festum. *Oratio ut ad Laudes matutinas.*

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas in sollemnitatibus.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 58* (cf. OCO 454)

Qui me conféssus fú- erit co- ram homí-ni-bus, confi-
tébor et ego e- um co-ram Patre me- o. Ps. Confitémini Dómi-
no, quóni- am bo-nus, * quóniam in sáculum misericór-di- a
e- ius. [flex]

Psalmus 117

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sáculum misericórdia eius.]

Dicat nunc Israël, quóniam bonus, *
quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron, *
quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum, *
quóniam in sáculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum, *
et exaudívit me edúcens in latitúdinem Dóminus.

Dóminus mecum, *

non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mecum adiútor meus, *

et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confúgere ad Dóminum, *

quam confídere in hómine.

Bonum est confúgere ad Dóminum, *

quam confídere in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me, *

et in nómine Dómini excídi eos.

Circumdántes circumdedérunt me, *

et in nómine Dómini excídi eos.

Circumdedérunt me sicut apes, †

et exarsérunt sicut ignis in spinis, *

et in nómine Dómini excídi eos.

Impelléntes impulérunt me, ut cáderem, *

et Dóminus adiúvit me.

Fortítudo mea et laus mea Dóminus, *

et factus est mihi in salútem.

Vox iubilatiónis et salútis *

in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, †

déxtera Dómini exaltávit me; *

déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar sed vivam, *

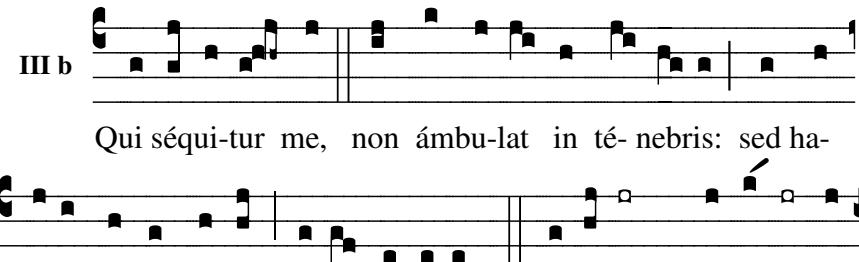
et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, *

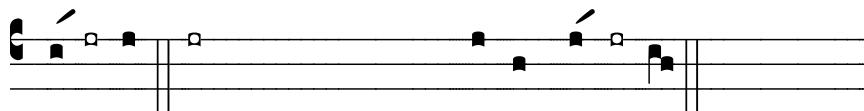
et morti non trádidit me.

Ant. 2

AG 51* (cf. OCO 454)

Qui séqui-tur me, non ámbu-lat in té- nebris: sed ha-
bébit lumen vi-tæ, di-cit Dóminus. Ps. Ape-ríte mihi portas iu-

stí-ti- æ, * ingréssus in eas confité-bor Dómi-no.

II

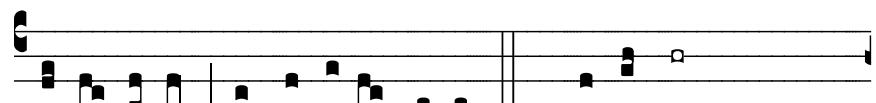
[Aperíte mihi portas iustítiae, *
ingréssus in eas confitébor Dómino;]
haec porta Dómini, *
iusti intrábunt in eam.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
et factus es mihi in salútem.
Lápidem quem reprobavérunt aëdificántes, *
hic factus est in caput ánguli;
a Dómino factum est istud, *
et est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
exsultémus et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac; *
o Dómine, da prosperitátem.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *
Benedícimus vobis de domo Dómini.
Deus Dóminus et illúxit nobis. *
Instruíte sollemnitaté in ramis condénsis,
usque ad córnua altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi, *
Deus meus, et exaltábo te.
Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in sǽculum misericórdia eius.

Ant. 3

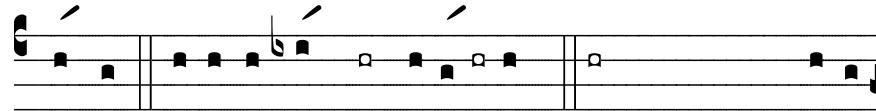
AG 51* (cf. OCO 454)

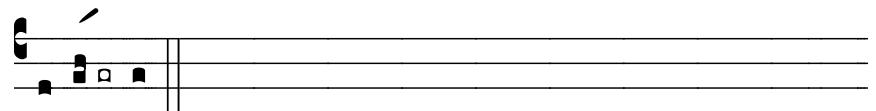
Qui mi- hi minístrat, me sequá-tur; et u-bi sum e- go

il-lic e- rit et mi-níster me- us. C. Chri-stus passus est pro

no-bis, † vobis re- línquens exémplum, * ut sequámini vestíg-i-

a e- ius.

Canticum

1 Petr 2: 21-24

[Christus passus est pro nobis, †
vobis relíinquens exémplum, *
ut sequámini vestígia eius;]
qui peccátum non fecit, *
nec invéntus est dolus in ore eius;
qui cum maledicerétur, non maledicébat, †
cum paterétur, non comminabátur, *
tradébat autem iudícanti se iniúste;
qui peccáta nostra ipse pértulit *
in córpore suo super lignum,
ut, peccátis mórtui, iustítia vivámus: *
cuius livóre sanáti estis.

LECTIO BREVIS

Quis nos separábit a caritáte Christi? † tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. † Certus sum enim quia neque mors, necque vita, necque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei: quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

RESPONSORIUM BREVE

Pro uno martyre:

AG 54*

VI

Gló-ri- a et honó-re * Co-ronásti e- um, Dómi-ne.

¶ Et consti-tu-ísti e- um super ópe-ra mánu- um tu- á-rum. *

Co-ronásti. Gló-ri- a. Gló-ri- a et.

Pro una martyre:

cf. AG 138*

VI

E-lé-git e- am De- us, * et præ- e-lé- git e- am. ¶ In

taberná-cu-lo su- o ha-bi-tá-re fa-cit e- am. * et præ- e-lé-

git e- am. Gló-ri- a. E-lé-git

Vel responsorium prolixum:

AJ 2 Suppl. 38 (POP 667)

VI

In mor- tem trá- dimur propter Ie- sum,

sed non an- gusti- á- mur: id e- nim quod in

præsénti est mo- men- tá- ne- um

et le- ve tri- bu- la- ti- ó-nis no- stræ supra mo- dum

in sublimi- tá- te. * Æ-ternum gló- ri- æ pon-

dus o-pe-rá- tur in no-

bis. ¶ Non e- nim sunt condígnæ passi- ónes hu-ius témpo-
ris ad fu- tú- ram gló- ri- am quæ re-ve- lá- bi- tur

in no- bis. * Æ-térrnum.

Vel Hi qui amicti sunt ut in Commune Plurimorum Martyrum.

Ad Magnificat, ant. (p. 1196)

AG 50* (POP Add 172)

VII a

Hic est ve-re martyr, qui pro Chri-sti nómí- ne sán-
gui-nem su- um fu-dit, qui mi-nas iú-di-cum non tímu- it, nec
terré-næ digni- tás gló- ri- am quæ-sí-vit, sed ad cæ-lésti- a
regna fe- lí- ci- ter pervé-nit. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.

*Preces et oration ut ad Laudes matutinas.***Ad Invitatorium**

Ant. (Ps. t. 6b, p. 1128)

Poissy MS, fo. 391^r; cf. AJ 1: ^*44 (cf. LHR)

VI b

Re-gem mártý- rum Dó-mi-num, ve-ní- te, ad- o-ré-mus.
Ps. Ve-ní- te.

HYMNUS

In solemnitatibus:

cf. AG 46*

VII

1. Martyr De- i, qui ú-ni- cum Patris sequéndo Fí- li- um
victis tri- úmphas hó- sti-bus, victor fru- ens cæ- lé-sti- bus.

In festis:

AG 52*

VII

1. Martyr De- i, qui ú- ni-cum Patris sequéndo Fí- li- um
vic-tis tri- úmphas hó- sti-bus, victor fru- ens cæ-lé- sti-bus.

In memoriis:

cf. AG 49*

III

1. Martyr De- i, qui ú-ni-cum Patris sequéndo Fí- li- um
vic-tis tri- úmphas hósti- bus, victor fru- ens cæ-lé- sti- bus,

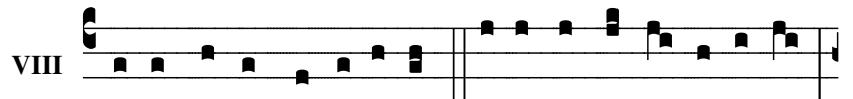
2. Tui precátus múnere
nostrum reátum dílue,
arcens mali contágium,
vitæ repéllens tdium.

3. Solúta sunt iam víncula
tui sacráti córporis;
nos solve vinclis sculi
amóre Fílli Dei.

4. Honor Patri cum Fílio
et Spíritu Paráclito,
qui te coróna pépeti
cingunt in aula glóriæ. Amen.

In memoriis ad libitum:

cf. AG 49*

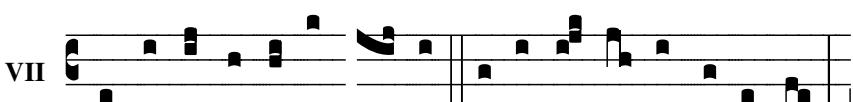
1. Martyr De- i, qui ú-ni-cum Patris sequéndo Fí- li- um

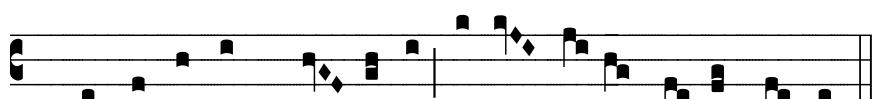
vic- tis tri- úmphas hósti- bus, victor fru- ens cæ- lé-sti- bus.

In solemnitatibus Virginis Martyris:

cf. AG 46*

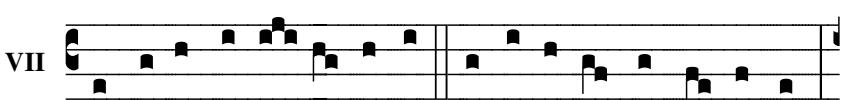
1. O ca-sti- tá- tis sígni- fer et for-ti- tú- do márti- rum,

u-trísque reddens præ- mi- a, audi be- nígnus súppli- ces.

In festis Virginis Martyris:

cf. AG 48*

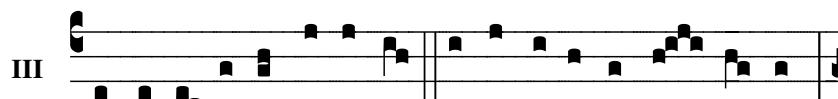
1. O ca-sti- tá- tis sígni- fer et for-ti- tú- do márti- rum,

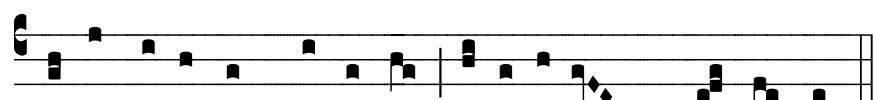
u-trísque reddens præ- mi- a, au-di be- nígnus súppli- ces.

In memoriis Virginis Martyris:

cf. AG 49*

1. O ca-sti- tá- tis sígni- fer et for-ti- tú- do márti- rum,

u-trísque reddens præ- mi- a, audi bení- gnus súppli- ces.

2. Hæc virgo magni péctoris,
beáta sorte dúplici
bináque palma nóbilis,
hic tollitur præcóniis.

4. Sic sæviéntis vúlnera
et blandiéntis víncere
mundi docens illécebram,
fidem docet nos íntegram.

3. Hæc te fatéri pértinax,
tortóris acre bráccium
armávit in se strénue
tibíque fudit spíritum.

5. Huius favóre débita
nobis remíttas ómnia,
foménta tollens criminum
tuámque subdens grátiam.

6. Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sácula. Amen.

In memoriis ad libitum Virginis Martyris:

cf. AG 49*

1. O ca-sti- tá- tis sígni- fer et forti- tú- do márti- rum,

u-trísque reddens præ- mi- a, au-di be- nígnus súppli- ces.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: *44 (cf. OCO 454)

I b

Pré-di-cans præ-cé-ptum Dó-mi-ni consti-tú-tus
est in monte sancto e-ius. Ps. Qua-re fremu-é-runt
gen-tes, * et pópuli meditáti sunt i-náni-a? [flex]

Psalmus 2

[Quare fremuérunt gentes, *
et pópuli meditáti sunt inánia?] Astitérunt reges terræ, †

et príncipes convenérunt in unum *
adversus Dóminum et adversus christum eius:

« Dirumpámus víncula eórum, *
et proiciámus a nobis iugum ipsórum! »

Qui hábitat in cælis irridébit eos, *
Dóminus subsannábit eos.

Tune loquéatur ad eos in ira sua, *
et in furóre suo conturbábit eos:

« Ego autem constitui regem meum *
super Sion, montem sanctum meum! »

Prædicábo decretum eius: †
Dóminus dixit ad me: « Fílius meus es tu, *

ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, *
et possessiónem tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga férrea, *
et tamquam vas fíguli confrínges eos ».

Et nunc, reges, intellégite, *
erudímini, qui iudicáti terram.

Servíte Dómino in timóre, *
et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, †
nequándo irascátur, et pereáti de via, *
cum exárserit in brevi ira eius.

Beáti, omnes *
qui confídunt in eo.

Ant. 2

RM 176 (OCO 454)

IV b

O-cu-li Dómi-ni respe-xé-runt in páupe-res, cum pec-
ca-tó-res arcus su-os in e-os intendé-rent. Ps. In Dómino
confídio, quómodo dícitis ánimæ me-æ: * Tránsmigra in mon-
tem sicut pas-ser? [flex]

Psalmus 10

[In Dómino confídio, quómodo dícitis ánimæ meæ: *
« Tránsmigra in montem sicut passer? »]

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, †
paravérunt sagítas suas super nervum, *
ut sagíttent in obscúro rectos corde.

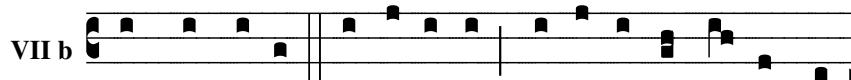
Quando fundaménta evertúntur, *
iustus quid fáciat?

Dóminus in templo sancto suo, *
Dóminus, in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt, *
 pálpebrae eius intérrogant fílios hóminum.
 Dóminus intérrogat iustum et ímpium, *
 qui autem díligit iniquitátem, odit ánima eius.
 Pluet super peccatóres carbónes, *
 ignis et sulphur et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
 Quóniam iustus Dóminus et iustítias diléxit, *
 recti vidébunt vultum eius.

Ant. 3

AJ 1: *59 (cf. OCO 454)

Tamquam aurum in forná-ce pro-bá-vit e- lé-ctos Dó-

*Ps. De- us, De- us me- us es tu; * ad te de lu- ce vígi-lo. [flex]*

Psalmus 16

[Exáudi, Dómine, iustítiam meam, *
 inténde deprecationem meam.]
 Auribus pérçipe orationem meam, *
 non in lábiis dolósis.
 De vultu tuo iudícium meum pródeat; *
 óculi tui vídeant aequitátes.
 Proba cor meum, et vísita nocte; †
 igne me exámina, *
 et non invénies in me iniquitátem.
 Non transgréditur os meum ad ópera hóminum, *
 propter verba labiórum tuórum custodívi me a viis violénti.
 Rétine gressus meos in sémitis tuis, *
 ut non moveántur vestígia mea.

Ego ad te clamávi, quóniam exáudis me, Deus; *
 inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
 Mirífica misericórdias tuas, *
 qui salvos facis sperántes in te ab insurgéntibus,
 in déxtera tua.

Custódi me ut pupíllam óculi, †
 sub umbra alárum tuárum prótege me *
 a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ániam meam circumdedérunt, †
 ádipem suum conclusérunt; *
 os eórum locútum est supérbiám.

Incedéntes nunc circumdédérunt me, *
 óculos suos statuérunt prostérnere in terram.
 Aspéctus eórum quasi leónis paráti ad prædam, *
 et sicut cátuli leónis recubántis in ábditis.
 Exsúrge, Dómine, præveni eum, supplánta, eum; *
 éripe ániam meam ab ímpio frámea tua,
 a mórtuis manu tua, Dómine, *
 a mórtuis quorum defécit pórtio vitæ.
 De recónditis tuis adímpelas ventrem eórum, *
 saturéntur filii, et dimíttant relíquias párvulis suis.
 Ego autem in iustítia vidébo fáciem tuam, *
 satiábor, cum evigilávero, conspéctu tuo.

¶ Tribulálio et angústia invenérunt me.

R: Mandáta tua meditátio mea est.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, In mortem tradimur, ut ad I Vesperas; post Lectionem secundam, Hi qui amicti, ut ad I Vesperas Communis plurimorum martyrum.

Ad Laudes matutinas

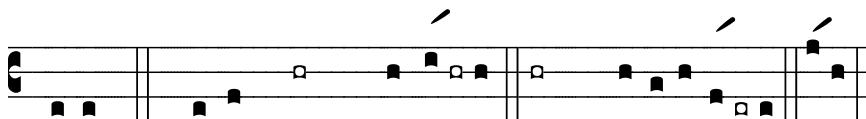
PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 65; cf. Poissy MS, fo. 63v (cf. OCO 454)

Lá-bi- a me- a laudá-bunt te in vi- ta me- a, De- us

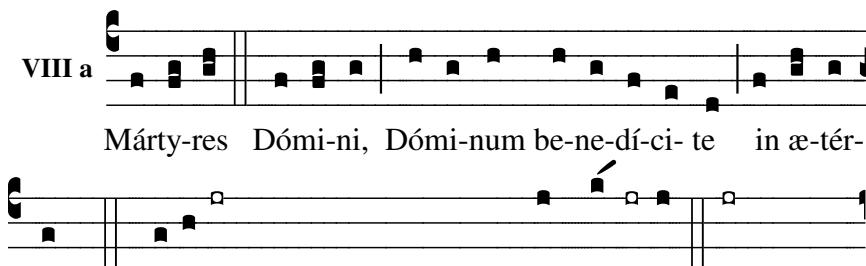
me- us. Ps. De- us, Deus meus **es** tu; * ad te de luce vígilo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sívit in te áima **mea**, *
te desiderávit *caro mea*.
In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua super *vitás*, *
lábia mea laudábunt te.
Sic benedícite in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur áima **mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábít os **meum**.
Cum memor ero tui super stratum **meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,
quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.
Adhésit áima mea **post te**, *
me suscépit déxtera tua.

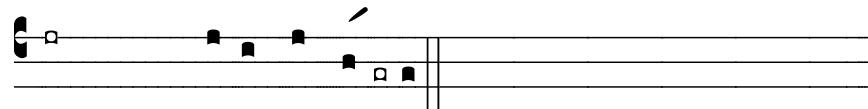
Ant. 2

AG 66* (cf. OCO 454)

Márti-res Dómi-ni, Dómi-num be-ne-dí-ci- te in æ-tér-

num. C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et

superexaltáte e- um in sácula.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, *cæli*, Dómino.
Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ *cæli*, Dómino.
Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus *Dei*, Dómino.
Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in *terra* Dómino.
Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.
Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, fílli hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.
Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte *eum* in sácula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus *eum* in sácula.

Ant. 3

CAO 2812: DK-Kk 3449, fo. 87r (OCO 454)

Exsul-tent san- cti in glo- ri- a læ- ta-bun- tur in cu-
bi- li- bus su- is. Ps. Cantáte Dómino cánti-cum no- vum; * laus
eius in ecclési- a san-ctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cánticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et fílii Sion exsúltent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in glória, *
læténtur in cubílibus suis.
Exaltationes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióníbus, *
castigatiónes in pópulis,
ad alligándos reges eórum in compédbus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, Pater misericordiárum et Deus totús consolatióis: qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra, ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatióne, qua exhortámur et ipsi a Deo: quóniam, sicut abúndant passiónes Christi in nobis, ita per Christum abúndat et consolatió nostra.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 55*

For-ti- tú-do me- a * Et laus me- a Dómi-nus. ¶ Et
factus est mi- hi in sa- lú- tem. * Et. Gló-ri- a. Forti- tú-do.
Ad Benedictus, ant. (p. 1161) AG 58* (POP Add 172)

I-ste est qui pro le-ge De- i su- i mor- ti se
trá-di- dit, non du-bi- tá-vit mo-ri, ab i-níquis inter- fé-ctus
est, et in æ- térnū vi- vit cum Chri-sto: A- gnum se-
cù- tus est, et ac-cé-pit palmam. C. Be-ne-díctus Dómi-nus

De- us Is-ra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis
su- æ.

PRECES

Fratres, Salvatórem nostrum, testem fidélem, per mártires interféctos propter verbum Dei, celebrémus, clamántes:

Redemísti nos Deo in sanguine tuo.

Per mártires tuos, qui lóbere mortem in testimónium fídei sunt ampléxi,

—da nobis, Dómine, veram spíritus libertátem.

Per mártires tuos, qui fidem usque ad sanguinem sunt conféssi,

—da nobis, Dómine, puritátem fideíque constántiam.

Per mártires tuos, qui, sustinéntes crucem, tua vestígia sunt secúti,

—da nobis, Dómine, aerúmnas vitæ fórtiter sustinére.

Per mártires tuos, qui stolas suas lavérunt in sanguine Agni,

—da nobis, Dómine, omnes insídias carnis mundíque devíncere.

Pater noster *in tono secundum gradum celebrationis.*

Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui mártyrem tuum *N.* passiónis suæ torménta superáre fecísti: concéde, ut, qui eius triúmphi diem celebrámus; insuperábiles tua protectióne ab hostis insídiis maneámus: Per Dóminum.

Pro martyre virgine:

Deus, qui nos hódie beátæ *N.* commemoratióne létíficas, concéde propítius, ut eius adiuvémur méritis, cuius castitatis et fortitúdinis irradiámur exémplis. Per Dóminum.

Vel aliæ orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium

Antiphonæ ut ad Horas medias Communis Plurimorum martyrum.

Ad Tertiam

LECTIO BREVIS

Deus omnis grátiæ, qui vocávit vos in ætérnam suam glóriam in Christo Iesu, † módicum passos ipse perfíciat, confirmábit, solidábit, fundábit: Ipsi impérium in sæcula sæculórum, Amen.

¶ Stola iucunditatis índuit eum (eam) Dóminus.

¶ Et corónam pulchritúinis pósuit super caput eius.

Ad Sextam

LECTIO BREVIS

Beátus vir, qui suffert tentatióne, † quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ: quam re promísit Deus diligéntibus se.

¶ In Deo sperávi.

¶ Non timébo quid fáciat mihi homo.

Ad Nonam

LECTIO BREVIS

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

¶ Veniéntes vénient cum exsultatióne.

¶ Portántes manípulos suos.

Ad II Vesperis

HYMNUS

In solemnitatibus:

cf. AG 46*

1. De- us, tu- ó-rum mí-li- tum sors et co- ró- na, práemi- um,

laudes canéntes már- ty- ris absól- ve ne- xu crí-mi- nis.

In festis:

AG 48*

VII 1. De- us, tu- ó-rum mí- li-tum sors et coró- na, prae- mi- um,

laudes canéntes már- ty- ris absólve ne- xu crí-mi- nis.

In memoriosis:

cf. AG 49*

III 1. De- us, tu- ó-rum mí- li-tum sors et coróna, prae- mi- um

laudes ca-néntes márti- ris absólve ne- xu crí- mi- nis.

2. Hic testis ore protulit
quod cordis arca crédidit
Christum sequéndo répperit
effusióne sanguinis.

3. Hic nempe mundi gáudia
et blandiménta nóxia
cadúca rite députans,
pervénit ad cælestia.

5. Ob hoc precátu súpplici
te póscimus, piíssime;
in hoc triúmpho mártiris
dimítte noxam sérvulis,

6. Ut consequámur múnneris
ipsius et consórtia,
lætémur ac perénniter
iuncti polórum sédibus.

4. Pœnas cucúrrit fórtiter
et sústulit viríliter;
pro te refúndens sanguinem,
ætéerna dona póssidet.

7. Laus et perénnis glória
tibi, Pater, cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
in sæculórum sæcula. Amen.

In memoriis ad libitum:

cf. AG 49*

VIII 1. De- us, tu- ó-rum mí- li-tum sors et co-ró-na, prae- mi- um,

laudes canéntes márti- ris absólve ne- xu crí-mi- nis.

In Sollemnitatibus Virginis Martyris:

AG 89*

I 1. Vír-gi-nis Pro- les o-pi- fexque Matris, Virgo quem
ges- sit pepe-rítque Virgo, vírgi-nis fe- stum cá- nimus
trophæ- um: ác- ci- pe vo- tum.

In festis Virginis Martyris:

AG 91*

I 1. Vírgi-nis Pro-les o-pi-fexque Matris, Virgo quem ges-

sit pepe-rítque Vir-go, vírgi-nis festum cánimus trophæ- um:
acci-pe vo-tum.

In memorii Virginis Martyris:

AG 92*

VIII
1. Vír-gi-nis Pro-les o-pi-féxque Matris, Vir-go quem
ges-sit pe-pe-rítque Virgo, vírgi-nis fe-stum cánimus
trophæ- um: acci-pe vo-tum.

2. Hæc tua virgo, dúplici beáta sorte, dum gestit frágilem domáre córporis sexum, dómuit cruéntum córpore sáculum.

3. Inde nec mortem nec amíca mortis sæva poenarum genera pavéscens, sanguine fuso meruit sacrátum scàndere cælum.

4. Huius obténtu, Deus alme, nostris parce iam culpis, vítiis revúlsis, quo tibi puri résonet per ævum péctoris hymnus. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 53* (cf. OCO 455)

I b
Qui vult vénire post me, ábneget semet-ípsum, et
tollat cru-cem su-am, et sequá-tur me. Ps. Di-lé-xí, quóniam
ex-áu-dit Dóminus * vocem deprecatí-ónis me-æ. [flex]

Psalmus 114: 1-9

[Dilé-xí, quóniam ex-áudit Dóminus *
vocem deprecatíonis meæ.]

Quia inclinávit aurem suam mihi, *
cum in diébus meis invocábam.
Circumdedérunt me funes mortis, *
et angústiæ inféni invenérunt me.
Tribulatiónen et dolórem invéni, †
et nomen Dómini invocábam: *

« O Dómine, líbera ániam meam ».
Misericors Dóminus et íustus, *
et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; *
humiliátus sum, et salvum me fáciet.

Convrétere, ánima mea, in réquiem tuam, *
quia Dóminus benefícit tibi;
quia crípuit ániam meam de morte, †
óculos meos a lácrimis, *
pedes meos a lapsu.
Ambulábo coram Dómino *
in regióne vivórum.

Ant. 2

AG 51* (OCO 455)

I b

Si quis mi-hi mi-nistrá-ve-rit, hono- ri- fi-cá-bit e- um
Pa-ter me- us, qui est in cæ- lis, di-cit Dóminus. Ps. Crédi-di
é-ti- am **cum** locú-tus sum * Ego humiliá-tus sum **ni-** mis. [flex]

Psalmus 115: 10–19

[Créddi, étiam **cum** locútus sum: *« Ego humiliá-tus sum **nimis** ».]

Ego dixi in trepidatióne mea: *

« Omnis homo mendax ».

Quid retríbuam Dómino *

pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, *

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *

coram omni pôpulo eius.

Pretiósia in conspéctu Dómini *

mors sanctórum eius.

O Dómine, ego servus tuus, *

ego servus tuus et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: †

tibi sacrificábo hóstiam laudis, *

et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam *

coram omni pôpulo eius,

in átriis domus Dómini, *

in médio tui, Ierúsalem.

Ant. 3

AM 651 (OCO 455)

II

I- sti sunt sancti qui pro tes-taménto De- i
su- a cór-po- ra tra-di- dé- runt, et in sângui-ne Agni
lav-é-runt sto-las su- as. C. Dignus es, Dómine Deus no-ster, *
accípere glóriam et honórem et virtú- tem. [flex]

Canticum

cf. Ap 4, 5

[Dignus es, Dómine Deus noster, *

accípere glóriam et honórem et virtútem;]

quia tu creásti ómnia, *

et propter voluntátem tuam erant et créata sunt.

Dignus es, Dómine, accípere librum *

et aperíre signácula eius,

quóniam occísus es †

et redemísti nos Deo in sânguine tuo *

ex omni tribu et lingua et pôpulo et natióne,

et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, *

et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus, qui occísus est, †

accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *

et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem.

LECTIO BREVIS

Caríssimi, communicántes Christi passióníbus gaudéte: ut et in revelatióne gloriæ eius gaudeátis exultántes. † Si exprobrámini in

nómine Christi, béati éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ et virtútis Dei, et qui est eius Spíritus, super vos requiéscit.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 137*

VI
Probásti nos, De- us, * Et e-duxísti nos in refrigé-ri- um.

¶ Igne nos ex-aminásti sic-ut ex-ami-ná-tur argéntum. * Et

Gló-ri- a. Probásti nos.

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 53* (POP Add 172)

I b
Qui vult ve-ní-re post me, ábneget semet-ípsum, et

tollat cru-cem su- am, et sequá-tur me. C. Magní-fi-cat * á-ni-

ma me- a Dóminum.

PRECES

Hac hora, qua Rex mártirum vitam suam in cena óbtulit et in cruce depósuit, grátias agámus illi, dicéntes:

Te, Dómine, celebrámus.

Te, Dómine, celebrámus, quia in finem dilexísti nos, salvátor

noster, omnis martýrii fons et exéplum:

Te, Dómine, celebrámus.

Quia omnes pectatóres pæniténtes in prémium vitæ vocásti:
Te, Dómine, celebrámus.

Quia sanguinem novi et aetérii testaménti, in remissiónem peccatórum effúsum, hódie obtúlimus:
Te, Dómine, celebrámus.

Quia hac die per grátiam tuam in fide perseverávimus:
Te, Dómine, celebrámus.

Quia tuæ morti multos fratres hódie sociásti:
Te, Dómine, celebrámus.

Pater noster *in tono secundum festum. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

COMMUNE PASTORUM

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 456 (OCO 455 = *)

IV b

Oves me- æ vocem me- am áudi- unt: et e-go Dó-
minus agnósco e- as. C. Laudáte, pú-e-ri Dómini, * laudá-te no-
men Dómini.

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
 laudáte nomen Dómini.]
Sit nomen Dómini benedíctum *
 ex hoc nunc et usque in sáculum.
A solis ortu usque ad occásum *
 laudáibile nomen Dómini.
Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
 super cælos glória eius.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
 et humília réspicit in cælo et in terra?
Súscitans de terra ínopem, *
 de stércore érigens páuperem,
ut cóllocet eum cum princípibus, *
 cum princípibus pôpuli sui.

COMMUNE PASTORUM

Qui habitáre facit stérilem in domo, *
 matrem filiorum lætántem.

Ant. 2

RM 154 (OCO 455)

VIII a

Be- á- tus quem e- le-gís-ti Dómi-ne, ha-bi- ta- bit in
átri- is tu- is. Ps. Lauda, á-nima mea, Dóminum; † laudábo Dó-
minum in vita me- a, * psallam Deo meo, quámdi- u fú- e-ro.

Psalmus 145

[Lauda, ánima mea, Dóminum; †
 laudábo Dóminum in vita mea, *
 psallam Deo meo, quámdu fúero.]

Nolíte confídere in princípibus, *
 in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam; *
 in illa die peribunt cogitáções eórum.
Beátus cuius Deus Iacob est adiútor, *
 cuius spes in Dómino Deo suo.
Qui fecit cælum et terram, *
 mare et ómnia quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sáculum, †
 facit iudícium oppréssis, *
 dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compedítos, *
 Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depréssos, *
 Dóminus díligit iustos,

Dóminus custódit ádvenas, †
 pupíllum et víduam susténtat *
 et viam peccatórum dispérdit.
 Regnábit Dóminus in sácula, *
 Deus tuus, Sion, in generatióne et generatióne.

Ant. 3

AG 495 (OCO 455)

III b

Pastor bonus á-nimam su-am ponit pro ó-vi-

bus su-is, alle-lú-ia. Ps. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri

Ie-su Chri-sti, * qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli

in cælesti-bus in Chri-sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
 in cælestibus in Chri-sto;]
 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
 ut essémus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in caritaté,
 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
 per Iesum Christum in ipsum, *
 secúndum propósitum voluntáti suæ,
 in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
 in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiónem per ságuinem eius, *
 remissiónem peccatórum.
 Secúndum divítias gratiæ eius, †
 quæ superabundávit in nobis *
 in omni sapientia et prudéntia;
 ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis témporum,
 instauráre ómnia in Chri-sto, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Lectio brevis ut ad II Vesperas.

RESPONSORIUM BREVE

VI

Sa-cerdó-tes Dómini, * Bene-dí-ci-te Dómi-num. ¶ San-

cti et húmi-les corde, laudá-te De- um. * Bene-dí-ci-te Dómi-

num. Gló-ri- a. Sa-cerdó-tes

Vel responsorium prolixum: Poissey Ant. 214^v; cf. AJ 1: 466 (POP 668)

I

In mé-di-o Ecclé-si-æ a-péru-

it os e- ius: * Et implé-vit e- um

Dó- mi- nus Spí-ri- tu sa- pi- énti- æ et intel-
léc- tus. ¶ Iu-cundi-tá-tem et ex-ul-ta-ti- ó- nem the-
saui-sávit super e- um. * Et imp. [Gló-ri- a. Et imp.]

Vel Hæc est vera ut in Commune Sanctorum virorum. Vespers

Ad Magnificat, ant. (p. 1194)

AG 495 (POP Add 172)

VI
A- li- as o- ves há- be- o, quæ non sunt ex hoc
o- ví- li: et il-las o-pórtet me adú- ce- re, et vo-cem
me- am áu-di- ent, et fi- et u-num o- ví- le, et unus
pastor, alle- lú- ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Vel: (p. 1186)

AG 494 (POP Add 172)

III b
E-go sum pa-stor bo- nus, qui pasco o- ves me- as:
et pro ó-vi- bus me- is po-no á- nimam me- am, al-le-
lú- ia. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Preces et oratio ut ad II Vespers.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 3, p. 1110)

(LHR 289)

III
Chri-stum, pa-stó- rum prín- ci- pem, ve- ní-
te, ad- o- ré- mus. Ps. Ve- ní- te.

HYMNUS

In solemnitatibus Unius pastoris:

cf. AG 74*

I
1. Incli- tus rec-tor pa-ter atque pru-dens, cu- ius in-

sí- gnem có-limus tri- úmphum, iste confés-sor si-ne fi-
ne læ- tus re- gnat in a- stris.

In festis Unius pastoris:

cf. AG 76*

I
1. Incli- tus re-ctor pa-ter atque prudens, cu- ius in-sí-
gnem có-limus tri- úmphum, iste confés-sor si-ne fine læ- tus
regnat in a- stris.

In memoriis Unius pastoris:

cf. AG 77*

VIII
1. In- cli- tus re- ctor pa-ter atque prudens, cu- ius in-
sígnem có- limus tri- úmphum, iste confés- sor si-ne fi-

ne læ-tus regnat in a-stris.

Pro papa:

2. Qui Petri summa cáthedra resídens,
præsul imménsi gregis et magíster,
regna per claves Dómini poténter
cælica pandit.

Pro episcopo:

Qui sacerdótis, ducis ac magístri
munus insúmpsit pópolis sacrátum,
præsul et vitæ sápiens parávit
dona beátæ.

Pro presbytero:

Ipse dux clarus fuit et magíster,
éxhibens sacræ documénta vitæ
ac Deo semper sátagens placére
péctore mundo.

3. Nunc eum nisu rogitémus omnes,
ábluat nostrum pius ut reátum,
et sua ducat prece nos ad alta
cúlmina cæli.

4. Sit Deo soli decus et potéstas,
laus in excélsis, honor ac perénnis,
qui suis totum móderans gubérrnat
légibus orbem. Amen.

In solemnitatibus Plurium pastorum:

cf. AG 74*

I
1. Hi sa-cer-dó- tes Dó-mi- ni sacrá- ti, conse-cra-
tó- res Dómi- ni fi-dé- les atque pastó- res pó-pu- li
fu- é- re ím- pi-gro amó- re.

In festis Plurium pastorum:

cf. AG 76*

I
1. Hi sa-cerdó- tes Dó-mi- ni sacrá- ti, con-secra- tó-
res Dómini fi-dé- les atque pastó- res pópu-li fu- é- re
ímpigro amó- re.

In memoriis Plurium pastorum:

cf. AG 77*

VIII
1. Hi sa-cer-dó- tes Dó-mi- ni sa-crá- ti, con- se- cra-

tó- res Dómi- ni fi-dé- les atque pastó- res pó- pu- li
fu- é- re ímpigro amó- re.

2. Namque suscéptæ benedictiónis
dona servántes, studuére, lumbos
fórtiter cincti, máníbus corúscas
ferre lucérnas.

3. Sicque suspénsi vigilésque, quando
iánuam pulsans Dóminus veníret,
obviavérunt properánti aláores
pándere limen.

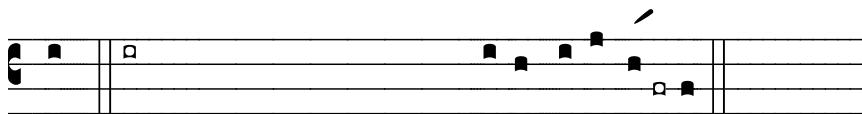
4. Glóriæ summu[m] decus atque laudis,
rex, tibi, regum, Déitas perénnis,
quicquid est rerum célebret per omne
tempus et ævum. Amen.

Ad Officium lectionum**PSALMODIA**

Ant. 1

AJ 1:*50 (cf. OCO 455)

IV b
Po-su- ísti Dó-mi-ne su-per ca-pu[t] e- ius co-ro-nam
de lá-pi- de pre- ti- ó-so. Ps. Dómine, in virtúte tua lætabitur

rex, * et super salutáre tuum exsultábit vehemén-ter.

Psalmus 20: 2-8, 14

[Dómine, in virtúte tua létabitur rex, *
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.]
Desidérium cordis eius tribuísti ei, *
et voluntátem labiórum eius *non denegásti*.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcéinis; *
posuísti in cápite eius corónam de *auro puríssimo*.
Vitam pétuit a te, et tribuísti ei, *
longítudinem diérum in sǽculum et in sǽculum sǽculi.
Magna est glória eius in salutári **tua**, *
magnificéntiam et decórem impónes super **eum**;
quóniam pones eum benedictiónem in sǽculum sǽculi, *
lætificábis eum in gáudio ante vultum **tuum**.
Quóniam rex sperat in Dómino, *
et in misericórdia Altíssimi *non commovébitur*.
Exaltáre, Dómine, in virtúte **tua**; *
cantábimus et psallémus virtútes **tuas**.

Ant. 2

AJ 1: *47 (OCO vacat)

In u-nivérsa ter-ra gló-ri- a et ho-nó-re co-ro- ná-sti
e- um. Ps. Bonum est confitéri Dómino, * et psállere nómini tu-
o, Altíssime.

Psalmus 91, I

[Bonum est confitéri Dómino, *
et psállere nómini tuo, Altíssime.]
annuntiáre mane misericórdiam **tuam**, *
et veritátem tuam *per noctem*,
in decachórdo et psaltério, *
cum cántico *in cíthara*.
Quia delectásti me, Dómine, in factúra **tua**, *
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine: *
nimis profundæ factæ sunt cogitatíones **tuæ**.
Vir insípiens non cognósset, *
et stultus non intélleget hæc.
Cum germináverint peccatóres sicut fenum, *
et florúerint omnes qui operántur iniquitátem;
hoc tamen erit ad intératum in sǽculum sǽculi; *
tu autem altíssimus in æténum, Dómine.

Ant. 3

AG 82* (cf. OCO 455)

Serve bone et fi- de- lis, intra in gaudi- um Do-
mi-ni tu- i. C. Quóni- am ecce inimíci lui, Dómine, quóniam
ecce inimíci **tu- i** peri- bunt, * et dispergéntur omnes qui ope-
rántur iniqui-tá- tem.

II

[Quóniam ecce inimíci lui, Dómine,
quóniam ecce inimíci tui períbunt, *
et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.]

Exaltábis sicut unicórnis **cornu meum**, *
perfúsus sum óleo úberi.
Et despíciet óculus meus inimícos **meos**, *
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris **mea**.

Iustus ut **palma florébit**, *
sicut cedrus Líbani **succréscet**.

Plantáti in **domo Dómini**, *
in átriis Dei nostri **florébunt**.

Adhuc fructus dabunt in **senécta**, *
úberes et bene viréntes erunt,
ut annúntient quóniam rectus Dóminus, **refúgium meum**, *
et non est iníquitas in eo.

V. Audies de ore meo verbum.

R. Et annuntiábis eis ex me.

*Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Vos estis lux, AJ
I: *32 (LH 3: 1503) post Lectionem secundam, In medio Ecclesiæ,
ut ad I Vesperas.*

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AV (197) (OCO 455)

Vos estis lux mundi: non po-test cí-vi-tas abscóndi

supra montem pó-si-ta: neque accéndunt lu-cérnam et ponunt

e- am sub mó- di- o, sed super cande- lábrum, ut lú- ce- at
ómni- bus qui in domo sunt. Ps. De- us, Deus meus es tu; * ad
te de luce ví-gi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te áнима **mea**, *
te desiderávit caro **mea**.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua *super vitas*, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedíc te in vita **mea**, *
et in nómine tuo levábo manus **meas**.

Sicut ádipc et pinguédine repleátur áнима **mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.

Cum memor ero tu; super stratum **meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,

quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhésit áнима **mea** post te, *
me suscépit déxtera **tua**.

Ant. 2

AM 658 (OCO 455)

VII b

Sa-cerdó- tes De- i, be-ne-dí- ci- te Dómi-num: servi
Dómi-ni, hymnum dí-ci- te De- o in æ-térnum. C. Benedícite,
ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um
in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino;
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténébræ, Dómino; *
benedícite, fúlgora et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *

laudem et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *

benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *

benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *

benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *

benedícite, fílii hóminum Dómino.

Benedícate Israël Dómino; *

laudem et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *

benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *

benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *

laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *

laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *

et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AM 980 (OCO 455)

I a

Iu- sti confi- te-búntur nómi-ni tu- o, et ha-bi- tâ-
bunt recti cum vultu tu- o. Ps. Cantáte Dómino cáanticum no-
vum; * laus eius in ecclési- a sanctó- rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in glória, *
lætentur in cubílibus suis.
Exaltationes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natióibus, *
castigatiónes in pôpulis,
ad alligándos reges eórum in compéditibus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,
ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Mementóte præpositorum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie idem, et in sǽcula! Doctrínis vâriis et peregrínis nolíte abdúci.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 85*

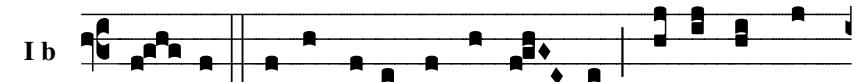
VI
Su-per te, Ie-rú-sa-lem, * Constí- tu- i custó-des. ¶ Di-
e ac nocte non ta-cé-bunt præ-di-cá-re nomen Dómi-ni. * Con-

stí- tu- i custó-des. Gló-ri- a. Su-per te.

Ad Benedictus, ant. (p. 1137)

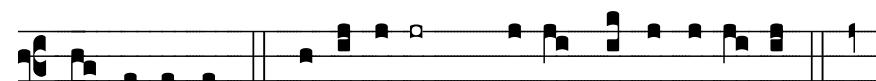
AG 83* (POP Add 173)

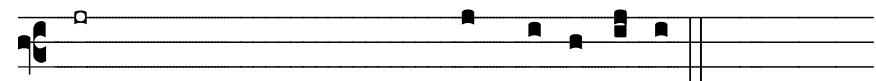
Eu- ge serve bone et fi-dé- lis, qui- a in pau-

ca fu- í- sti fi-dé- lis, supra multa te constí-tu- am di-

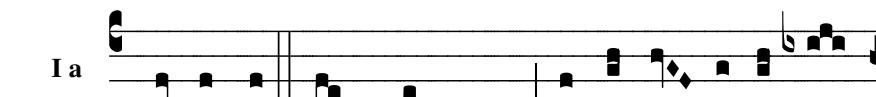
cit Dómi-nus. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- él, *

quia visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su- æ.

Vel: (p. 1134)

AG 84* (POP Add 173)

Sint lumbi vestri præ-cincti, et lu-cér- næ ar-dén-

tes in má- ni- bus ve- stris: et vos sími- les homí- ni- bus

expectánti-bus Dómi-num su- um, quando revertá- tur
a núpti- is. C. Bene-díctus Dómi-nus De- us Is-ra- él, * qui-
a visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

PRECES

Christo, bono pastóri, qui pro suis óvibus ánimam pósuit, laudes grati exsolvámus et supplicémus, dicéntes:

Pasce pópulum tuum, Dómine.

Christe, qui in sanctis pastóribus misericórdiam et dilectionem tuam dignátus es osténdere,

—numquam désinas per eos nobíscum misericórditer ágere.

Qui múnere pastóris animárum fungi per tuos vicários pergis,

—ne destíteris nos ipse per rectóres nostros dirígere.

Qui in sanctis tuis, populórum dúcibus, corporum animarúmque médicus exstítisti,

—numquam cesse ministérium in nos vitæ et sanctitatis perágere.

Qui, prudéntia et caritáte sanctórum, tuum gregem erudísti,

—nos in sanctitáte iúgiter per pastóres nostros aëdifica.

Pater noster *in tono secundum gradum celebrationis.*

Oratio

Deus, qui beátum *N.* ad pascéndum pópulum tuum spíritu veritátis et dilectionis implevísti; præsta, ut, cuius festivitátem venerándo ágimus, eius imitatióne proficiámus et intercessióne sublevémur: Per Dóminum.

Vel aliae orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium**Ad Tertiam**

Ant.

AM 657 (OCO 422)

Ecce sa-cérdos magnus, qui in di- é- bus su- is

plá-cu- it De- o, et invéntus est iustus. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Atténde tibi et doctrínæ; insta in illis; † hoc enim fáciens et teípsum salvum fácies et eos: qui te áudiunt.

¶ Elégit Dóminus servum suum.

R. Pásclere Iacob hereditátem suam.

Ad Sextam

Ant.

AM 657 (OCO 455)

Non est invén-tus sí- mi- lis il- li qui conser-

vá- ret le- gem Excel-si. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Grátiam hábeo ei, qui me confortávit, † Christo Iesu Dómino nostro: quia fidélem me existimávit ponens in ministério.

V. Non erubéscō Evangélium.
R. Virtus enim Dei est in salútem.

Ad Nonam

Ant.

AM 658 (OCO 455)

VIII a

I-de-o iu-re iu-rándo fe-cit il-lum Dómni-nus cré-sce-re in ple-bem su-am. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Qui bene ministráverint, † gradum sibi bonum acquírent et multam fidúciam in fide: quæ est in Christo Iesu.

V. Nisi Dóminus ædificáverit domum.
R. In vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Ad II Vespertas

HYMNUS

In solemnitatibus unius pastoris:

cf. AG 46

VII

1. Vir celse, forma fúlgida vir-tú-tis, hymnum súsci-pe,
qui iu-re dum te præ-di-cat, De-i ca-nit magná-li-a.

In festis unius pastoris:

cf. AG 48*

VII

1. Vir celse, forma fúlgida virtú-tis, hymnum súsci-pe,

qui iu-re dum te præ-di-cat, De-i ca-nit magná-li-a.

In memoriis unius pastoris:

cf. AG 49*

III

1. Vir celse, forma fúlgida virtú-tis, hymnum súscipi-

qui iu-re dum te præ-di-cat, De-i canit magná-li-a.

Pro episcopo:

4. Virtúte factus dítior te consecrántis Spíritus, præsul, salútis píngua tu tradidísti pábula.

Pro presbytero:

4. Regális huius cúnminis adéptus altítudinem, verbo fuísti et móribus doctor, sacérdos, hóstia.

2. Qui sempitérnus Póntifex

stirpem Deo mortálium revínxit, atque réddidit paci novo nos fádere,

3. Te fecit ipse próvidus sui minístrum múnneris, Patri datúrum glóriam eiúsque vitam plébibus.

Pro papa:

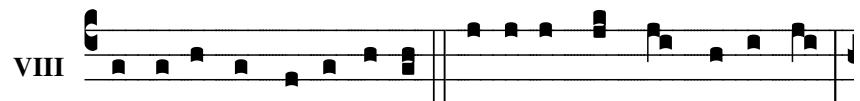
4. Tu Petri ovíle cælitus sumptis regébas clávibus, gregémque verbo grátiæ, puris fovébas áctibus.

5. Locátus in cæléstibus, sanctæ meménto Ecclésiæ, oves ut omnes páscua Christi petant felícia.

6. Sit Trinitati glória,
quæ sancti honoris múnia
tibi ministro sédulo
dignis corónat gáudiis. Amen.

In memoriis ad libitum unius pastoris:

cf. AG 49*

1. Vir celse, forma fúlgi-da virtú-tis, hymnum súsci-pe,

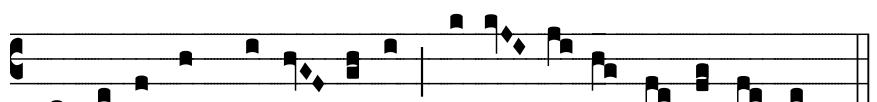
qui iu-re dum te præ-di-cat, De-i ca-nit magná-li-a.

In solemnitatibus plurimorum pastorum:

cf. AG 46*

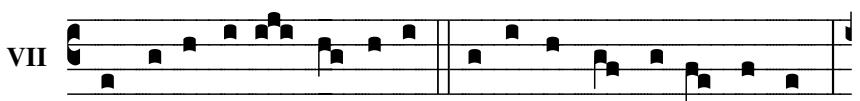
1. Sacrá-ta nobis gáudi-a di-es re-dú-xit ánnu-a,

laudántur in qua dé-bi-to cultu du-ces o-ví-li-um.

In festis plurimorum pastorum:

AG 48*

1. Sa-crá-ta nobis gáu-di-a di-es re-dú-xit án-nu-a,

laudántur in qua dé-bi-to cul-tu du-ces o-ví-li-um.

In memoriis plurimorum pastorum:

cf. AG 49*

1. Sacrá-ta nobis gáudi-a di-es re-dú-xit án-nu-a,

laudántur in qua dé-bi-to cul-tu du-ces o-ví-li-um.

2. En pro gregis custódia
nullos labóres nélegunt,
tutántur illum, sánius
impertiéntes pábulum.

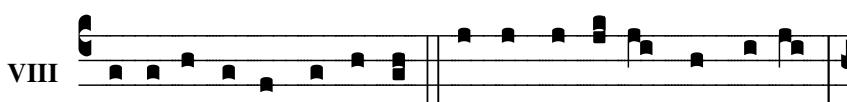
3. Arcent lupos e fínibús,
procul latrónes éxigunt,
replent oves pinguédine,
ovíle numquam déserunt.

4. Tot nunc potíti gáudiis,
gregum duces sanctíssimi,
nobis rogáte grátiam
apud tribúnal iúdicis.

5. Æterne, Christe, póntifex,
tibi sit æqua glória
cum Patre et almo Spíritu
in sempitérna sácula. Amen.

In memoriis ad libitum plurimorum pastorum:

cf. AG 49*

1. Sacrá-ta no-bis gáudi-a di-es re-dú-xit án-nu-a,

laudántur in qua dé-bi-to cu-ltu du-ces o-ví-li-um.

PSALMODIA

Ant. 1

Poissey Ant., fo. 385^v; cf. AJ 1: *85 (cf. OCO 455)

Dó-mi-ne, iste sanctus ha-bi-tá-bit in tabernácu-lo

tu- o, ope-rá- tus est iu-stí- ti- am, requi-é-scat in monte san-
cto tu- o. Ps. Dómine, quis habitábit in tabernáculo **tu-** o? * quis
requiéscet in monte *sancto tu-* o? [flex]

Psalmus 14

[Dómine, quis habitábit in tabernáculo **tuo**? *
quis requiéscet in monte *sancto tuo*?]
Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam; *
qui lóquitur veritátem in *corde suo*,]
qui non egit dolum in lingua sua, †
nec fecit próximo suo **malum**, *
et opprórium non íntulit próximo suo.
Ad níhil reputátus est in conspéctu eius malígnus, *
timéntes autem Dóminum glorificat.
Qui iurat in detriméntum suum et non mutat, †
qui pecúniam suam non dedit ad usúram, *
et, múnera super innocéntem *non accépit*.
Qui **facit** hæc, *
non movébitur *in ætérnum*.

Ant. 2

AM 671 (OCO 455)

Fi- dé- lis ser-vus et pru-dens quem constí- tu- it Dó-

mi-nus super famí- li- am su- am. Ps. Be-á-tus vir qui **ti-met**
Dóminum, * in mandátis eius cu-pit **ni- mis**. [flex]

Psalmus 111

[Beá-tus vir qui **timet Dóminum**, *
in mandátis eius *cupit nimis*.]
Potens in terra erit semen eius, *
generátio rectórum **benedicéatur**.
Glória et divítiae in **domo eius**, *
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
Exórtum est in ténebris **lumen rectis**, *
miséricors et miserátor *et iustus*.
Iucúndus homo qui miserétur et cōmodat, †
dispónet res suas **in iudício**, *
quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérrna erit **iustus**, *
ab auditíone mala non **timébit**.
Parátum cor eius, sperans in Dómino, †
confirmátum est cor eius, **non timébit**, *
donec despíciat inimícos suos.
Distríbuit, dedit paupéribus; †
iustítia eius manet in sáculum sáculi, *
cornu eius exaltábitur *in glória*.
Peccátor vidébit et irascéatur, †
déntibus suis fremet *et tabéschet*. *
Desidérium peccatórum períbit.

Ant. 3

AG 862 (OCO 455 = *)

Oves pascu- æ Dómi-ni intro- i- é-runt portas e-ius

in confessi- ó-ne, et átri- a e- ius in hymnis. C. Magna
et mirabília sunt ópera tu- a, * Dómine Deus omnípotens. [fl.]

Canticum

Ap 15: 3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *

Dómine Deus omnípotens:]

iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *

rex sæculórum.

Quis non timébit te, Dómine, *

et magnificábit nomen tuum?

quia solus pius es, †

quóniam omnes gentes vénient et adorábunt

in conspéctu tuo, *

quóniam iudicia tua manifésta sunt.

LECTIO BREVIS

Seniores, qui in vobis sunt, obsecro consénior et testis Christi passiónum, † qui et eius, quæ in futúro revelánda est, gloriæ communicátor: páscite, qui in vobis est, gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontáne secúndum Deum, † neque turpis lucri grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo: Et cum apparérerit princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem gloriæ corónam.

RESPONSORIUM BREVE

VI

Hic est fratum amá-tor, * Qui multum orat pro pópu-lo

¶. Et ánimam su- am trá-di-dit pro frátri-bus su- is. * Qui mul-
tum o-rat pro pópu-lo Gló-ri- a. Hic est fratrum.

Ad Magnificat, ant. (p. 1186)

AG 82* (POP Add 173)

III b

Fi-dé- lis servus et pru-dens, quem constí- tu- it Dó-
mi-nus su-per famí- li- am su- am, ut det il-lis in témpore
trí- ti- ci men-sú-ram. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

PRECES

Christum, pro homínibus pontíficum constitútum in iis quæ sunt ad Deum, dignis láudibus celebrémus, humíliter deprecántes:
Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

Qui Ecclésiam tuam per sanctos et exímios rectóres mirabíliter illustrásti,

— fac ut christiáni eódem semper lètificéntur splendóre.

Qui, cum sancti te pastóres sicut Móyses orárent, pópuli peccáta dimisísti,

— per intercessióne eórum Ecclésiam tuam contínuam purificatióne sanctífica.

Qui sanctos tuos unxísti in médio fratrum et Spíritum tuum in illos direxísti,

— reple Spíritu Sancto omnes pópuli tui rectóres.

Qui pastórum sanctórum ipse posséssio exstitísti,
 — tríbue nullum ex iis, quos sanguine acquisísti, sine te manére.
 Qui, per Ecclésiæ pastóres, vitam ætérnam óvibus tuis prætas, ne
 rápiat eas quisquam de manu tua,
 — salva defúnctos, pro quibus ánimam tuam posuísti.
 Pater noster *in tono secundum festum. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

COMMUNE DOCTORIS ECCLESIAE

Ad I Vespers

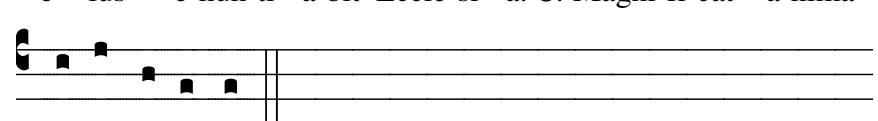
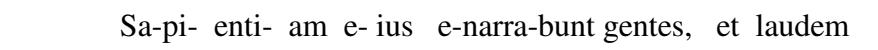
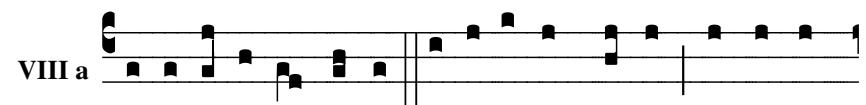
*Hymnus ut ad I Vespers Communis Pastorum pro sanctis
 viris; ut ad I Vespers Communis Virginis pro sanctis mulieribus.
 Lectio brevis ut ad II Vespertas.*

RESPONSORIUM BREVE

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 992 (POP Add 173)

Preces ut ad II Vespertas; Oratio ut ad Laudes matutinas.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

LHR 301

IV a

Fon-tem sa- pi- énti- æ, Dó-mi-num, ve-ní-te, ad- o-
ré- mus. *Ps.* Ve-ní-te.

HYMNUS*In Solemnitatibus:*

cf. AG 74*

I

1. Doctor æ- té- r- nus có- le- ris pi- úsque, Chri- ste, qui
le- ges á- pe- ris sa- lú- tis, ver- ba qui vi- tæ mé- ri- to
pu- tát- ris so- lus ha- bé- re.

In festis:

cf. AG 76*

I

1. Doctor æ- té- r- nus có- le- ris pi- úsque, Chri- ste, qui le-

ges á- peris sa- lú- tis, verba qui vi- tæ mé- ri- to pu- tát- ris
so- lus ha- bé- re.

In memoriosis:

cf. AG 77*

VIII

1. Doc- tor æ- té- r- nus có- le- ris pi- úsque, Chri- ste, qui
le- ges á- pe- ris sa- lú- tis, verba qui vi- tæ mé- ri- to
pu- tát- ris so- lus ha- bé- re.

2. Teque clamámus, bone Pastor orbis,
cælitus semper solidásse Sponsæ
verba, constánter quibus illa mundo
lumen adésset.

3. Ipse quin præbes fámulos corúscos,
áureas stellas velut emicántes,
certa qui nobis réserent beatæ
dógmata vitæ.

4. Unde te laudes récinant, Magíster,
Spíritus fundis bona qui stupénda
ore doctórum, tua quo poténter
lux patet alma.

5. Quique nunc iustus celebrátur, instet
ut tuam plebem per amœna lucis
des gradi, donec tibi dicat hymnos
lúmine pleno. Amen.

Ad Laudes Matutinas**LECTIO BREVIS**

Sapiéntiam sine fictióne dídici et sine invídia commúnico; divítias illús non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus; quem qui acquisiérunt: ad amicítiam in Deum se paravérunt propter disciplínæ dona commendáti.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 84*

VI

Sa-pi- énti- am sanctó-rum * Nar-rent pó-pu-li. ¶ Et lau-
des e- ó-rum núntri- et Ecclé-si- a. * Nar-rent pó-pu-li. Gló-
ri- a. Sa-pi- énti- am.

Ad Benedictus, ant. (p. 1134)

AG 81* (POP Add 173)

I b

Fulgé-bunt iu- sti, et tamquam scin- tíl- læ in
a- rundiné- to dis- curren, iu- di- cá- bunt na- ti- ónes,

et regná-bunt in æ- ténum. C. Bene-díctus Dómi-nus De- us Is-
ra- èl, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- ae.

Oratio

Dómine Deus, qui beátum *N.* cælesti doctrína imbúere dignátus es; da nobis, ipsíus intervéntu, eándem doctrínam fidéliter custodíre et móribus profitéri: Per Dóminum.

Ad II Vespertas**HYMNUS***In solemnitatibus:*

VII

1. Æ-térne sol, qui lúmi- ne cre- á- ta comple- ómni- a,
supréma lux et mén- ti- um, te cor- da no-stra cónci- nunt.

In festis:

VII

1. Æ-térne sol, qui lúmi-ne cre- á- ta comple- ómni- a,

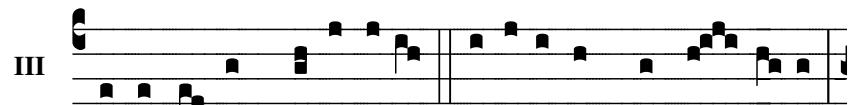
AG 48*

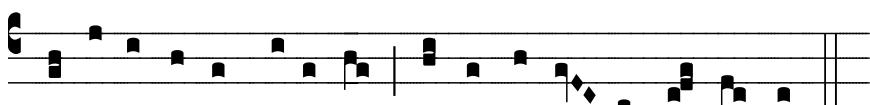
supréma lux et mén-ti- um, te corda no-stra cónci- nunt.

In memoris:

cf. AG 49*

1. Æ- térne sol, qui lúmine cre- á-ta comples óm- ni- a,

supréma lux et mén-ti- um, te cor-da no- stra cónci- nunt.

2. Tufovante Spíritu,
hic viva luminária
fulsére, per quæ sáculis
patent salútis sémitæ.

4. Horum corónæ párticeps,
doctrína honéstus lúcida,
hic vir béatus splénduit
quem prædicámus láudibus,

3. Quod verba missa cælitus,
natíva mens quod éxhibet,
per hos minístros grátiae
novo nitore cláruit.

5. Ipso favénte, quásumus,
nobis, Deus, percúrrere
da veritátis trámitem,
possímus ut te cónsequi.

6. Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
cum Spíritu Paráclito
regnans per omne sáculum. Amen.

In memoris ad libitum:

cf. AG 49*

1. Æ-térne sol, qui lúmi-ne cre- á-ta comples ómni- a,

supréma lux et ménti- um, te corda nostra cónci-nunt.

Pro sanctis mulieribus hymnus ut ad II Vespertas Communis Virginis.

LECTIO BREVIS

Quæ desúrsum est sapiéntia primum quidem pudíca est, † deinde pacífica, modésta, suadíbilis, bonis conséntiens, plena mistericórdia et frúctibus bonis, non iúdicans, sine simulatióne: Fructus autem iustítiae in pace seminátur faciéntibus pacem.

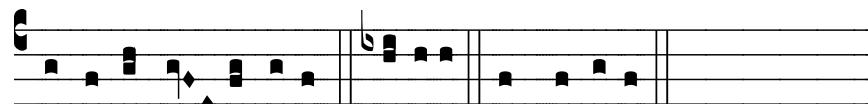
RESPONSORIUM BREVE

In mé-di- o Ecclé-si- æ * A-pé-ru- it os e-ius. ¶ Et

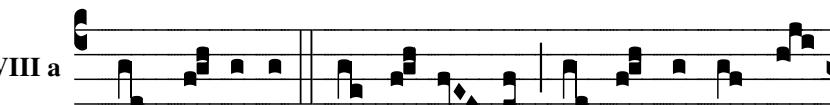
implévit e- um Dómi-nus spí-ri-tu sa-pi- énti- æ et intelléctus. *

A-pé-ru- it os e-ius. Gló-ri- a. In mé-di- o.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 659 (POP Add 173)

In mé- di- o Ecclé- i- æ a- pé- ru- it os

e- ius, et implé- vit e- um Dómi- nus spí- ri- tu sa- pi- én-
ti- æ et in-tel-léctus, sto-laque glo- ri- æ in- du- it e- um,
al-le- lu- ia, al-le- lu- ia, al-le- lu- ia. C. Magní-fi-cat *
á-nima me- a Dó- mi-num.

Preces sicut in Commune Pastorum pro sanctis viris; sicut in Commune Virginum pro sanctis mulieribus.

Oratio

Dómine Deus, qui beatum N. cælesti doctrína imbúere dignátus es; da nobis, ipsíus intervéntu, eándem doctrínam fidéliter custodíre et móribus profitéri: Per Dóminum.

COMMUNE VIRGINUM

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 101* (cf. OCO 456)

I b
Hæc est Virgo sápi- ens, et una de numero pru-dén-

tum. *Ps. Laudáte, pú-eri Dómini, * laudáte nomen Dómini.*

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
laudáte nomen Dómini.]

Sit nomen Dómini benedíctum *
ex hoc nunc et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum *
laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans de terra ínopem, *
de stercore érigens páuperem,
ut cóllocet eum cum princípibus, *
cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facilitates stérilem in domo, *
matrem filiòrum lætántem.

Ant. 2

AG 96* (cf. OCO 456)

Hæc est Virgo sápi-ens quam Dómi-nus vi-gi-lántem
invé-nit. Ps. Lauda, Ie-rúsalem, Dóminum; * colláuda Deum tu-
um, Si- on.

Psalmus 147: 12–20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
colláuda Deum tuum, Sion.]

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
lustítias et iudícia sua Israél.

Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. 3

AG 104* (cf. OCO 456)

Hæc est quæ nescí- vit to-rum in de- lí-cto: habé-bit
fructum in respecti- ó-ne a-nímárum sanctárum. C. Bene-dí-
ctus Deus et Pater Dómini nostri Ie- su Chri- sti, * qui benedíxit

nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Chri-sto. [fl.]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónenem, †
ut essémus sancti et immaculáti *

in conspéctu eius in caritáte,

qui prædestinávit nos in adoptiónenem filiòrum †
per Iesum Christum in ipsum, *

secúndum propósitum voluntátis suæ,

in laudem glóriæ grátiæ suæ, *

in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiōnenem per sanguinem eius, *
remissiónenem peccatórum.

Secúndum divítias grátiæ eius, †

quæ superabundávit in nobis *

in omni sapientia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis sue, *
secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis témporum,
 instauráre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Lectio brevis ut ad II Vespertas.

RESPONSORIUM BREVE

VI

Affe-réntur Re-gi vírgi-nes * In exulta- ti- ó- ne.

VII Addu-céntur in templum Re-gis. * In Gló-ri- a. Affe-réntur.

Vel responsorium prolixum:

AG 88* (POP 669)

v

Regnum mun- di et omnem orná-tum sá-

cu- li con-témpsi propter amó-rem Dó-mi- ni me- i

Ie-su Chri-sti, * Quem vi- di, quem amá- vi, ♫ In quem

cré-di- di, quem di- lé- xi. T.P. ♫ Al- le-

lú- ia. ¶ Eructá- vit cor me- um verbum bon-
 num: di-co e- go ó- pe-ra me- a re- gi. * Quem
 vi- di. [Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, et Spi- ri-
 tu- i Sancto. Extra T.P. ♫ In quem. T.P. ♫ Al- lel.]

*Vel Benedicta ut in commune sanctorum mulierum, vel
 Gaudeamus et exsultemus (AJ 2: 549; POP 669)*

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 94* (POP Add 173)

VIII a

I- sta est virgo sá- pi- ens, quam Dómi-nus vi- gi-
 lán-tem in-vé- nit, quæ accépta lámpa- de sumpsit se-cum
 ó- le- um, et ve- ni- én-te Dómi- no intro- í- vit cum

e- o ad nú-pti- as. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
Dómi-num.ia.

Pro pluribus virginibus: (p. 1178, 1180) AG 97* (POP Add 173)

I b
Tunc sur-re-xé-runt omnes vír-gi-nes illæ, et orna-
vé-runt lámpa-des su- as. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-
num.

Pro monialibus:

Ad Magnificat, ant. (p. 1194) AG 105* (POP Add 173)

VI
Ve-ni e- lécta me- a et ponam in te thro-
num me- um: qui a concu-pí- vit rex spé- ci- em tu- am.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Preces ut ad II Vesperas; Oratio ut ad Laudes matutinas.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 5, p. 1121)

LHR 305

V
Re- gem vír-gi- num Dó- mi- num, ve- ní-
te, ad- o-ré- mus. Ps. Ve-ní-te.

HYMNUS

In solemnitatibus Unius virginis:

cf. AG 97*

VII
1. Aptá- ta, virgo, lámpa- de ad núpti- as ingrés- sa es
æ- téral re-gis gló- ri- æ, quem lau- dant turbæ cæ- li- cæ.

In festis Unius virginis:

cf. AG 97*

VII
1. Aptá- ta, virgo, lámpa- de ad núpti- as ingrés- sa es

æ- té-ri- ni re-gis gló- ri- æ, quem laudant tur-bæ cæ- li- cæ.

In memoris Unius virginis:

cf. AG 97*

1. Aptá- ta, virgo, lámpa-de ad núpti- as ingrés- sa es

æ- té-ri- ni re-gis gló- ri- æ, quem laudant tur- bæ cæ- li- cæ.

2. Grata convíva súperis,
cælesti sponso iúngeris
ampléxu casti foederis,
pudoris dives méritis.

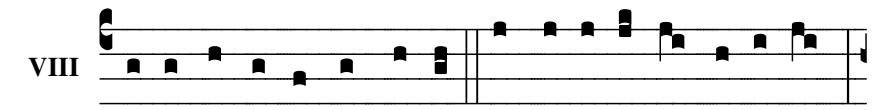
4. Exemplar vitæ vírginum,
María roget Fílum,
ut eius adiutórium
nos iuvet per exsílum.

3. Normam vivéndi ínstreue,
nos prece tua cónfove,
possímus ut resistere
hostis nostri versútiæ.

5. Sit Deitati glória
per infinítia sécula
pro vírginis victória,
qua gaudet cæli cùria. Amen.

In memoris ad libitum unius virginis:

cf. AG 97*

1. Aptá- ta, virgo, lámpa-de ad núpti- as ingrés- sa es

æ- té-ri- ni re- gis gló- ri- æ, quem laudant turbæ cæ- li- cæ.

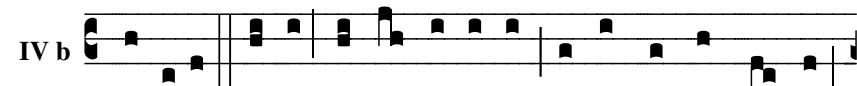
Hymnus pro Pluribus virginibus ut ad II Vesperas.

Ad Officium lectionum

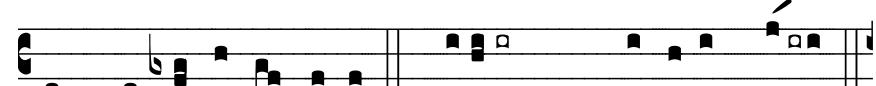
PSALMODIA

Ant. 1

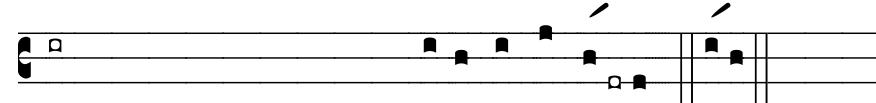
AG 96* (cf. OCO 456)

Me-di- a nocte clamor factus est: Ecce sponsus ve- nit,

ex- i- te obvi- am e- i. Ps. Cæli enárrant gló-ri- am De- i, *

et ópera mánuum eius annúnti- at firmamén-tum. [flex]

Psalmus 18 A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *

et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.]

Dies diéi erúctat verbum, *

et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélae neque sermónes, *

quorum non intellegántur voces.

In omnem terram exívit sonus eórum, *

et in fines orbis terraे verba eórum.

Soli pósuit tabernáculum in eis, †

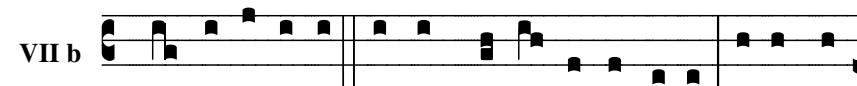
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, *
exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A fínibus cælórum egréssio eius, †

et occúrsus eius usque ad fines eórum, *
nec est quod abscondátur a calóre eius.

Ant. 2

AJ 1: *98, cf. Poissy MS fo. 338v! (OCO 456 vacat)

Spé- ci- e tu- a, et pulchri- tú- di- ne tu- a, inténde,

próspe-re pro-cé-de, et regna. Ps. Eructávit cor meum verbum
bonum, † dico ego ópera me- a re- gi. * Lingua mea cálamus
scribæ velóciter scribén- tis.

Psalmus 44, I

[Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera mea regi. *
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.]
Speciósus forma es præ fílii hóminum, †
diffusa est grátia in lábiis tuis, *
proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime; *
splendóre tuo et ornátu tuo próspero procéde;
currum ascénde propter veritátem
et mansuetúdinem et iustítiam. *
Et sagittábit pro te mirabíliter déxtera tua:
sagittæ tuae acútæ †
—Pópuli sub te cadent— *
in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi; *
sceptrum aequitátis sceptrum regni tui.
Dilexisti lustítiam et odísti iniquitátem, †
proptérea unxit te Deus, Deus tuis, *
óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha et áloe et cásia ómnia vestíménta tua, *
e dómibus ebúrneis chordæ delectavérunt te.
Fíliæ regum inter honorátas tuas; *
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex Ophir.

Ant. 3

II Affe- réntur in læ-ti- ti- a et exsul-ta- ti- ó-ne:
addu-céntur in templum re-gis. Ps. Audi, filia, et vi-de, † et in-
clína aurém tu- am, * et oblíviscere pópulum tuum et domum
patris tu- i.

II

[Audi, filia, et vide, †
et inclína aurém tuam, *
et oblíviscere pópulum tuum et domum patris tui;]
et concupíscet rex spéciem tuam, *
quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum.
Fíliæ Tyri cum munéribus; *
vultum tuum deprecabúntur dívites plebis.
Gloriósā nimis filia regis intrínsecus, *
textúris áureis circumamícta.
In véstibus variegátis adducétur regi; *
vírgines post cam, próximæ eius, afferúntur tibi.
Afferúntur in lætitia et exsultatióne, *
adducúntur in domum regis.
Pro pátribus tuis erunt tibi fílii; *
constítues eos príncipes super omnem terram.
Mernor ero nómiris tui *
in omni generatióne et generatióne;
proptérea pópuli confitebúntur tibi *
in aetérnum et in sáculum sáculi.

GS 371 (cf. OCO 456)

V. Notas mihi fecisti vias vitæ.

R. Adimplébis me lætitia cum vultu tuo.

Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Gaudeamus et exsultemus, AJ 2: 549 (POP 670); post Lectionem secundam, Regnum mundi, ut ad I Vesperas.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 504; cf. Poissy MS, fo. 219^r (cf. OCO 456)

VII b

Annu-lo su-o su-barlhá-vit me Dó-mi-nus me-us
Ie-sus Chri-stus: et tanquam sponsam de-co-rávit me co-
ró-na. Ps. De-us, De-us me- us es tu; * ad te de lu-ce ví-gi-
lo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]

Sitívit in te ánima mea, *
te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et in aquósa, †

sic in sancto appárui tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *

lábia mea laudábunt te.

Sic benedíc tam te in vita mea, *

et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipc et pinguédine repleáтур ánima mea, *

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tui super stratum meum, *

in matutínis medítábor de te,

quia fuísti adiútor meus, *

et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhésit ánima mea post te, *

me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AV Supp. 128 (OCO 456)

v

Vírgi-nés Dó-mi-ni, Dómi-num bene-dí-ci-te in aetérnum.
C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superex-
altáte e-um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *

laudáte et superexaltáte eum in sécula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *

benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *

benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *

benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *

benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

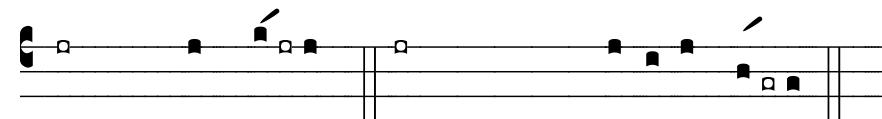
Benedícite, ignis et æstus, **Dómino**; *
 benedícite, frigus et æstus, **Dómino**.
 Benedícite, rores et pruína, **Dómino**; *
 benedícite, gelu et **frigus**, **Dómino**.
 Benedícite, gláicies et nives, **Dómino**; *
 benedícite, noctes et **dies**, **Dómino**.
 Benedícite, lux et ténebræ, **Dómino**; *
 benedícite, fúlgura et **nubes**, **Dómino**.
 Benedícat terra **Dóminum**; *
 laudet et superexáltet eum in **sácula**.
 Benedícite, montes et colles, **Dómino**; *
 benedícite, universa germinántia in **terra Dómino**.
 Benedícite, fontes, **Dómino**; *
 benedícite, mária et **flúmina**, **Dómino**.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, **Dómino**; *
 benedícite, omnes vólucres **cæli**, **Dómino**.
 Benedícite, omnes béstiae et pécora, **Dómino**; *
 benedícite, filii **hóminum** **Dómino**.
 Benedícat Israël **Dómino**; *
 laudet et superexáltet eum in **sácula**.
 Benedícite, sacerdótes **Dómini Dómino**; *
 benedícite, servi **Dómini Dómino**.
 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, **Dómino**; *
 benedícite, sancti et húmiles **corde**, **Dómino**.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, **Dómino**; *
 laudáte et superexaltáte eum in **sácula**.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
 laudémus et superexaltémus eum in **sácula**.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto **cæli**; *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in **sácula**.

Ant. 3

AG 671 (cf. OCO 456)

VIII a

Congau-dé- te me-cum, et congra- tu- lámi- ni: qui- a
 cum his ómni-bus lú-ci-das se-des ac-cé-pi. Ps. Cantáte Dó-

mino cáanticum **no-** vum; * laus eius in ecclési- *a sanctó-* rum

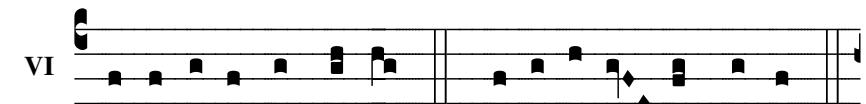
Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
 laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
 et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
 Laudent nomen eius in **choro**, *
 in tympano et cíthara *psallant ei*.
 Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo **suo**, *
 et honorábit mansuétos *in salútem*.
 Iúbilent sancti in **glória**, *
 læténtur in cubílibus **suis**.
 Exaltatiónes Dei in gútture eórum, *
 et gládii ancípites in mánibus eórum,
 ad faciéndam vindictam in natióníbus, *
 castigatiónes in **pópolis**,
 ad alligándos reges eórum in compédiibus, *
 et nóbiles eórum in mánícis **férreis**,
 ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
 glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina
 óbruunt illam; si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro
 dilectione: quasi nihil despícient eum.

RESPONSORIUM BREVE

Ti- bi di-xit cor me- um: * Quæ-sí-vi vul- tum tu- um.

cf. AG 99*

Vul-tum tu- um, Dómi-ne, requí- ram. * Quæ-sí-vi vul- tum tu- um. Gló- ri- a. Ti-bi di-xit.

Ad Benedictus, ant. (p. 1152) AG 672 (POP Add 174)

Ec-ce quod concu-pívit iam ví- de- o, quod spe-
cá-vi iam té- ne- o: il- li sum iuncta in cæ- lis, quem in
ter- ris pó-si- ta to- ta de-vo- ti- ó- ne di- lé-xi. C. Be-
né- díctus Dómi-nus De- us Isra- ël, * quia visitávit et fecit redemp-
ti- ónem ple-bis su-

Pro pluribus virginibus: (p. 1137)

AG 98* (POP Add 174)

I b Sími- le est regnum cæló-rum decem vir-gí-ni-bus, quæ accí-pi- en- tes lámpades su- as ex-i- é-runt ób- vi- am sponso et sponsæ. C. Benedíctus Dómi-nus De- us Is- ra- ël, * quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis su- æ.

Pro monialibus: (p. 1173) AG 94* (POP Add 173)

VIII a I- sta est virgo sá- pi- ens, quam Dómi-nus vi- gi- lán-tem in-vé- nit, quæ accépta lámpa- de sumpsit se-cum ó- le- um, et ve- ni- én-te Dómi- no intro- í- vit cum

e- o ad nú-pti- as. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De-

us Is-ra- el, * quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis su-æ.

PRECES

Christo, vírginum sponso et corónæ, lætis vócibus iubilémus et
devóte eum exorémus, dicéntes:

Iesu, coróna vírginum, audi nos.

Christe, quem sanctæ vírgines ut únicum sponsum dilexérunt,
—concéde ut nihil a tua caritáte nos séparet.

Qui Maríam, matrem tuam, regínam vírginum coronásti,
—da nos, eius intercessióne, cordis puritáte tibi iúgiter famulári.
Per intercessiónem ancillárum tuárum, quæ íntegro et indivíso corde
sempre de te sollícítæ fuérunt, ut essent sanctæ córpore et spíritu,
—præsta ut figúra huius mundi, quæ præterit, nos a te numquam
ábstrahat.

Dómine Iesu, sponse, quem vírgines sapiéntes adventúrum
exspectábant,

—concéde nobis, ut in spe vigilántes te præstolémur.

Per intercessiónem sanctæ N., quæ virgo fuit sápiens et de número
prudéntum,

—præsta nobis innocéntiam vitæ et sapiéntiam.

Pater noster *in tono secundum gradum celebrationis.*

Oratio

Deus, qui te in puris manére córdibus ásseris: da nobis, beátæ N.
vírginis intercessióne; per grátiam tuam tales exsístere, in quibus
habitáre dignérис: Per Dóminum.

Pro pluribus:

Multíplica super nos, quásumus, Dómine, misericórdiam tuam:

ut, sicut in beatárum vírginum N. et N. festivitaté pia devotíone
lætámur; ita éarum perpétua societáte, te largiénte, fruámur: Per
Dóminum.

Vel aliæ orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium**Ad Tertiam**

Ant.

AG 105* (cf. OCO 456)

VI Ve-ni e- lécta me- a et ponam in te thro-

num me- um: qui- a concu-pí- vit rex spé- ci- em tu- am.

E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Scivi quóniam áliter non possem esse cóntinens, † nisi Deus det,
et hoc ipsum erat sapiéntiæ scire: cuius esset hoc donum.

¶ Hæc est virgo sápiens.

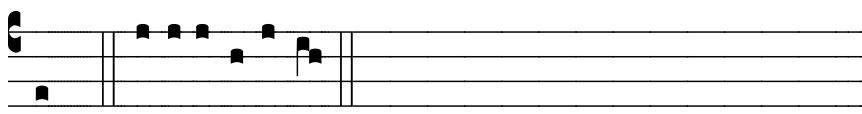
¶ Quam Dóminus vigilántem invénit.

Ad Sextam

Ant.

AJ 1: *108 (OCO 456)

III b I-sta est spe-ci- ó- sa inter fí- li- as Ie- rú- sa-

lem. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

De virgínibus præceptum Dómini non hábeo, † consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino: ut sim fidélis.

V. Hæc est virgo sápiens.

R. Et una de número prudéntum.

Ad Nonam

Ant.

Poissy MS, fo. 388r; cf. AJ 1: *108 (OCO 456)

O quam pulchra est ca-sta ge-ne- rá- ti- o cum

cla- ri- tár- te. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Regnávit Dóminus, Deus noster omnípotens. † Gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni, et uxor eius præparávit se.

V. Invéni quem díligit ánima mea.

R. Ténui eum nec dimíttam.

le- m. E u o u a e.

le- m. E u o u a e.

Ad II Vespertas

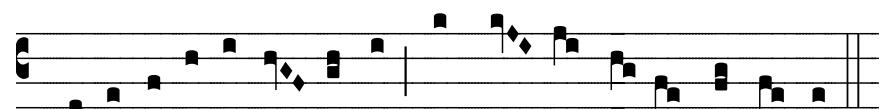
HYMNUS

In solemnitatibus:

cf. AG 46*

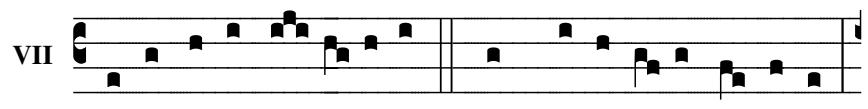
1. Ie-su, co-ró-na vírgi- num, quem Ma-ter il- la cónci- pit

quæ so-la virgo pár- tu- rit, hæc vo- ta clemens ác-ci- pe.

In festis:

AG 48*

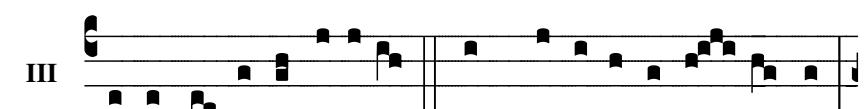
1. Ie-su, co-ró-na vír-ginum, quem Ma-ter il-la cónci- pit

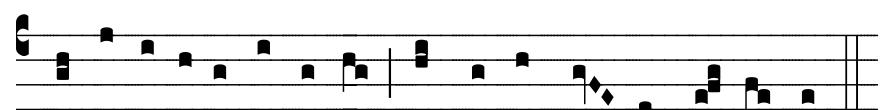
quæ so-la virgo pár-tu- rit, hæc vo-ta clemens ác- ci- pe.

In memoriis:

cf. AG 49*

1. Ie-su, co- ró-na vírginum, quem Ma-ter il-la có- ci- pit

quæ so-la virgo pár-tu- rit, hæc vo-ta cle- mens ác-ci- pe.

2. Qui pascis inter lília
sæptus choréis vírginum,
sponsus decórus glória
sponsisque reddens præmia.

4. Te deprecámur, lárgius
nostris adáuge méntibus
nescíre prorsus ómnia
corruptiónis vúlnera.

COMMUNE VIRGINUM

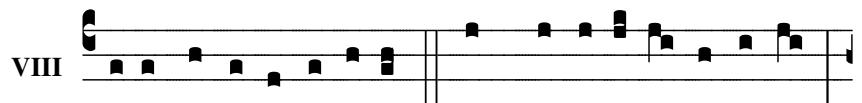
1001

3. Quocumque pergis, vírgenes
sequuntur, atque láudibus
post te canéntes cùrsitant
hymnósque dulces pésonant.

5. Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérana sácula. Amen.

In memoris ad libitum:

cf. AG 49*

1. Ie-su, co-ró-na vír-ginum, quem Ma-ter il-la cónci- pit

quæ so-la vir-go pár-tu- rit, hæc vo-ta clemens ác-ci- pe.

PSALMODIA

Ant. 1

AM 61128 (OCO 456)

II Sanctíssima Chri-sti sponsa di-lé-cto su-o iú-gi-
ter adhæré- bat, et u-nus cum il-lo spí- ri- tus e- rat.

Ps. Lætátus sum in eo quod dixerunt mi- hi: * In domum Dómi-
ni í-bimus.

1002

COMMUNE VIRGINUM

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi: *

« In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt pedes nostri *

in portis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificáta est ut cívitas *

sibi compácta in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, *

testimónium Israël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illuc sedérunt sedes ad iudícium, *

sedes domus David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *

secúri sint diligéntes te.

Fiat pax in muris tuis, *

et secúritas in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos *

loquar: « Pax in te! »

Propter domum Dómini Dei nostri *

exquirám bona tibi.

Ant. 2

CAO 1585: DK-Kk 3449, fo. 25^v (OCO 456)

I c Be- á- ti mundo corde quó-ni- am ipsi De- um vi-
dé-bunt. Ps. Ni-si Dóminus ædifi- cáve-rit do-mum, * in vanum
labórant qui ædí-fi-cant e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit domum, *

in vanum labórant qui ædíficant eam.]

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, *
frustra víglat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere, †
et sero quiéscere, et manducáre panem labóris. *
Verúmtamen dabit ipse diléctis suis duplícia.
Ecce heréditas Dómini, filii, *
merces fructus ventris.
Sicut sagíttae in manu poténtis, *
ita filii iuventútis.
Beátus vir qui implévit pháretram suam ex ipsis; *
non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. 3

AM 1132 (OCO 456)

C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Ie- su Chri- sti, *

Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,
qui prædestinávit nos in adoptiόnem filiōrum †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntáti suæ,
in laudem glóriæ grátiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiόnem per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Secúndum divítias grátiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;
ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntáti suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatiόne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Qui sine uxóre est, sollíctus est quæ Dómini sunt, quómodo
pláceat Deo. † Et múlier innúpta et virgo cónçitat quæ Dómini sunt: ut
sit sancta córpore et spíritu.

RESPONSORIUM BREVE

a. Gló-ri- a. Pars me- a Dóminus. * Di-xit á-ni- ma me- a.

Ad Magnificat, ant.

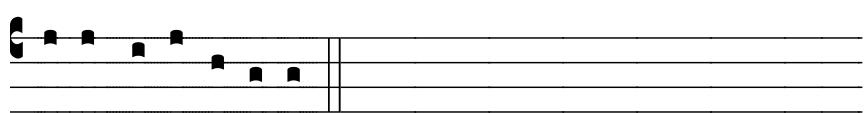
AG 96* (POP Add 174)

Ve-ni sponsa Chri-sti, ácci-pe corónam, quam ti-bi

Dómi-nus præpa-rá-vit in æ- térum. C. Magní-fi-cat * á-

nima me- a Dómi-num.

Pro plurimis virginibus:

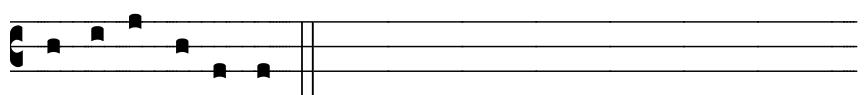
AG 95* (POP Add 174)

Prudéntes Vírgenes aptá-te lámpades vestras: ecce

sponsus ve- nit, e-xí- te óbvi- am e- i. C. Magní-fi-cat * á-ni-

ma me- a Dómi-num.

PRECES

Christum, qui virginitátem propter regnum cælórum coléntes laudávit, festíve celebrémus et exoreéus, dicéntes:

Iesu, rex vírginum, audi nos.

Chiste, qui Ecclésiam vírginem castam tibi uni Sponso exhibuísti.
— immaculátam eam redde et sanctam.

Christe, cui óbviam vírgines sanctæ cum lampádibus exiérunt,
— ne permíttas umquam fidelitatis óleum in lampádibus tibi
devotárum ancillárum defícere.

Dómine, cui Ecclésia virgo fidem íntegram et puram iúgiter custodívit,
— concéde christiánis ómnibus fídei integritatétem et puritatétem.

Qui tríbus pópulo tuo de sanctæ vírginis N. festivitaté gaudére,
— præsta, ut de eius étiam semper intercessióne lætétur.

Qui ad cenam nuptiárum tuárum sanctas vírgines recepísti,
— defúnctos in aulam cælestis convívii benígnus admítte.

Pater noster *in tono secundum festum. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

COMMUNE SANCTORUM VIRORUM

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

PM 212 (OCO 457)

VIII a

Dómi-ni, * laudáte *nomen Dómi-ni.*

Psalmus 112

[Laudáte, púeri **Dómini**, *
laudáte *nomen Dómini.*] Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc et usque in sáculum. A solis ortu usque ad occásum * laudáble *nomen Dómini.* Excélsus super omnes gentes **Dóminus**, * super cælos glória eius. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra? Súscitans de terra ínopem, * de stércore érigens páuperem, ut collocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui. Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiórūm lætántem.

COMMUNE SANCTORUM VIRORUM

Ant. 2

AM 980 (OCO 457)

I b

Psalmus 145

[Lauda, ánima mea, Dóminum; † laudábo Dóminum in vita mea, * psallam Deo meo, quámdu fúero.] Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus. Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam; * in illa die peribunt cogitáções eórum. Beátus cuius Deus Iacob est adiútor, * cuius spes in Dómino Deo suo. Qui fecit cælum et terram, * mare et ómnia quæ in eis sunt. Qui custódit veritátem in sáculum, † facit iudícium oppréssis, * dat escam esuriéntibus. Dóminus solvit compedítos, * Dóminus illúminat cæcos, Dóminus érigit depréssos, * Dóminus díligit iustos,

Dóminus custódit ádvenas, †
 pupíllum et víduam susténtat *
 et viam peccatórum dispérdit.
 Regnábit Dóminus in sácula, *
 Deus tuus, Sion, in generatióne et generatióne.

Ant. 3

AJ 1: *61(cf. OCO 457)

VIII a

Da-bo sanctis me- is locum nomi-ná-tum, in regno

Patris me- i, di-cit Dómi-nus. C. Benedíctus Deus et Pater Dó-

mini nostri Iesu Chri- sti, * qui benedíxit nos in omni benedicti-

ónone spiritáli in cælestibus in Chri- sto; [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
 in cælestibus in Christo;]
 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
 ut essémus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in carítate,
 qui prædestinávit nos in adoptiόne filiórū †
 per Iesum Christum in ipsum, *
 secúndum propósitum voluntatis suæ,
 in laudem gloriæ grátiæ suæ, *
 in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
 in quo habémus redemptiόnem per sanguinem eius, *
 remissióne peccatórum.

Secúndum divítias grátiæ eius, †
 quæ superabundávit in nobis *
 in omni sapientia et prudéntia;
 ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntatis suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis témporum,
 instauráre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. † Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Iesu Christi Domini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam.

RESPONSORIUM BREVE

AG 85*

VI

Amávit e- um Dóminus, * Et orná- vit e- um. ¶ Sto-

lam gló-ri- æ índu- it e- um. * Et. Gló-ri- a. Amá-vit.

Vel responsorium prolixum:

AJ 2: 422 (POP 668)

Hæc est ve-ra fra-tér- ni-tas, quæ nunquam

po- tu- it vi- o-lá- ri cer- tám- mi-ne: qui ef-

COMMUNE SANCTORUM VIRORUM

1011

fú-so sán-gui-ne secú- ti sunt Dó- mi-num: *

Contemnéntes aulem ré- gi- am. ♫ Pervené-

runt ad re-gna cœ- lé- sti- a. ¶ Ecce quam

bonum et quam iu- cún-dum, ha- bi- tá-re fra- tres in u-

num! * Contemnéntes. Gló-ri- a. ♫ Pervené- runt

Vel, In medio ecclesia, ut in commune pastorum.

Ad Magnificat, ant.

AG 87* (POP Add 174)

I a Simi-lábo e- um vi-ro sa- pi- én- ti, qui æ-di-

fi-cá-vit domum su- am supra petram, alle- lu-ia. C. Magní-

1012

COMMUNE SANCTORUM VIRORUM

fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Pro pluribus (p. 1178, 1180):

AG 1008 (POP Add 174)

I b Be- á- ti e-stis, sancti De- i om-nes, qui me-

ru- í-stis consórtes fí- e- ri cæ- lésti- um Vir-tú- tum, et

pér- fru- i cla-ri-tá- tis gló-ri- a: id- e- ó-que pre-cá- mur

ut, mé-mo-res nostri in-tercé-de- re digné- mi-ni pro

nobis ad Dómi- num De- um nostrum. C. Magní-fi-cat *

á-nima me- a Dóminum.

Preces et oratio ut ad II Vesperas.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 4a, p. 1114)

(LHR 311)

IV a

Mi- rá- bi- lem in sanctis su- is, Do-mi-num, ve-ní- te,
ad- o-ré- mus. *Ps.* Ve-ní- te.

HYMNUS*In solemnitatibus unius sancti:*

cf. AG 46*

VII

1. Ie-su, co-ró-na célsi- or et vé- ri- tas sublím- or,
qui confi- ténti sér- vu- lo reddis pe- rén-ne præ-mi- um.

In festis unius sancti:

cf. AG 48*

VII

1. Ie- su, co-ró-na cé- si- or et vé- ri- tas sublím- or,
qui confi- ténti sér- vu- lo reddis pe- rén-ne præ-mi- um.

In memoriis unius sancti:

cf. AG 49*

III

1. Ie-su, co- ró-na célsi- or et vé- ri- tas sublím- or,
qui confi- ténti sér- vu- lo reddis pe- rén- ne præ- mi- um,

2. Da supplicáti cötui,
huius rogátu cælitis,
remissióne críminum
rumpéndo nexum vínculi.

3. Nil vanitatis díligens,
terréna sic exércuit,
ut mente tota férvidus
tibi placéret única.

4. Te, Christe, rex piíssime,
hic confiténdo iúgiter,
calcávit hostem fórtiter
supérbum ac satéllitem.

5. Virtute clarus et fide,
oratióni sédulus
ac membra servans sóbria,
dapes supérnas óbtinet.

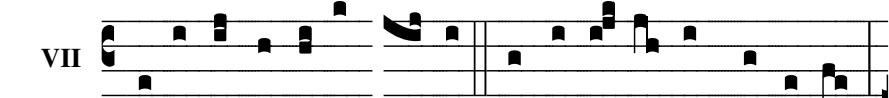
6. Deo Patri sit glória
tibique soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sácula. Amen.

In memoriis ad libitum unius sancti:

cf. AG 49*

VIII

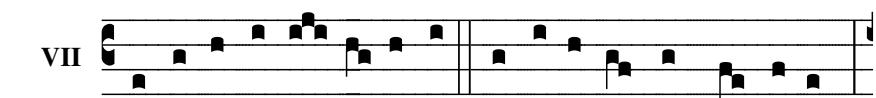
1. Ie- su, co-ró-na célsi- or et vé- ri- tas sublím- or,
qui confi- ténti sér- vu- lo reddis pe- rén-ne præ-mi- um.

In solemnitatibus plurimorum sanctorum:

1. Be- á- ta cæ- li gáudi- a, confessi- ó- nis præmi- um,

Chri-sti o fi-dé- les ás- seclæ, iam pos- si-dé- tis áf-fa- tim.

In festis plurimorum sanctorum:

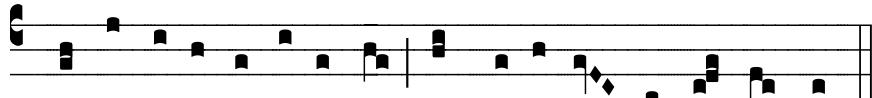
1. Be- á- ta cæ- li gáudi- a, confessi- ó- nis præmi- um,

Christi o fi-dé- les ás-seclæ, iam pos-si- dé- tis áf- fa- tim.

In memoriis plurimorum sanctorum:

1. Be- á- ta cæ- li gáudi- a, confessi- ó-nis præ- mi- um,

Christi o fi-dé- les ásse-clæ, iam possi-dé- tis áf- fa- tim.

2. Laudes benígnis áuribus
audíte, quas effúndimus
nos éxsules de pátria
vobis sacráto cántico.4. Sprevístis artes dæmonum
fallaciásque séculi;
Christum faténdo móribus
migrástis inter sídera.3. Amóre Christi pérciti
crucem tulístis ásperam,
oboediéntes, ímpigri
et caritáte férvidi.5. Iam nunc potíti glória
adéste votis ómnium
ardénter exoptántium
exémpla vestra prósequi.6. Sit Trinitáti glória,
quæ pro sua cleméntia
vobísque suffragántibus
nos ducat ad cælestia. Amen.*In memoriis ad libitum plurimorum sanctorum:*

cf. AG 49*

1. Be- á- ta cæ- li gáudi- a, confessi- ó-nis præmi- um,

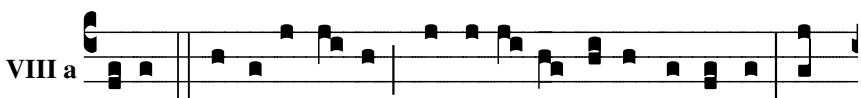

Christi o fi-dé- les ásse-clæ, iam pos-si- dé- tis áf- fa- tim.

Ad Officium lectionum**PSALMODIA**

Ant. 1

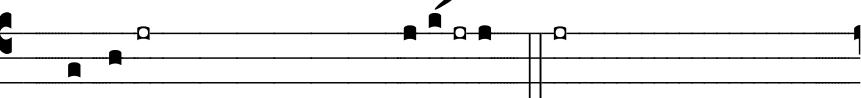
cf. Poissy MS, fo. 385v; cf. AJ 1: *86 (cf. OCO 457)

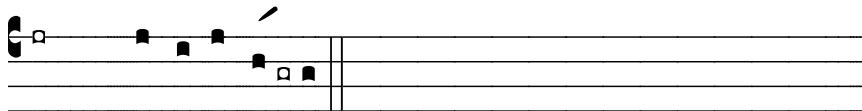

Vi-tam pé- ti- it a te, tri-bu- í- sti e- i, Dómi-ne; gló-

ri- am et magnum de-có- rem impo-su- í-sti su- per e- um.

*Ps. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum*

exsultábit *vehemén*-ter.

Psalmus 20: 2-8, 14

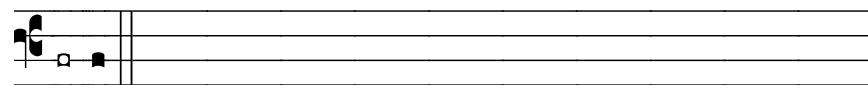
[Dómine, in virtúte tua létábitur rex, *
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.]
Desidérium cordis eius tribuísti ei, *
et voluntátem labiórum eius non *denegásti*.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcéinis; *
posuísti in cápite eius corónam de auro puríssimo.
Vitam pétuit a te, et tribuísti ei, *
longitúdinem diérum in sǽculum et in sǽculum sǽculi.
Magna est glória eius in salutári **tua**, *
magnificéntiam et decórem impónes **super eum**;
quóniam pones eum benedictiónem in sǽculum sǽculi, *
lætificábis eum in gáudio ante *vultum tuum*.
Quóniam rex sperat in **Dómino**, *
et in misericórdia Altíssimi non *commovébitur*.
Exaltáre, Dómine, in virtúte **tua**; *
cantábimus et psallémus virtútes **tua**s.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 384v; cf. AJ 1: *81 (OCO vacat)

Ps. Bonum est confitéri **Dómino**, * et psállere nómini tuo, **Al-tís-**

sime.

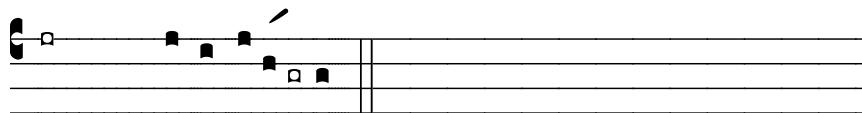
Psalmus 91, I

[Bonum est confitéri Dómino, *
et psállere nómini tuo, Altíssime,]
annuntiáre mane misericórdiam **tuam**, *
et veritátem tuam *per noctem*,
in decachórdo et psaltério, *
cum cántico *in cíthara*.
Quia delectásti me, Dómine, in factúra **tua**, *
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine: *
nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes **tuæ**.
Vir insípiens non cognóscet, *
et stultus non intélleget hæc.
Cum germináverint peccatóres sicut **fenum**, *
et florúerint omnes qui operántur iniquítátem;
hoc tamen erit ad intéritum in sǽculum sǽculi; *
tu autem altíssimus in æténum, Dómine.

Ant. 3

RM 154 (OCO 457)

operántur i-niquitá- tem.

II

[Quóniam ecce inimíci lui, Dómine,
quóniam ecce inimíci tui períbunt, *
et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.]

Exaltábis sicut unicórnis cornu **meum**, *
perfúsus sum óleo úberi.

Et despíciet óculus meus inimícos **meos**, *
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet *auris mea*.

Iustus ut palma florébit, *
sicut cedrus Líbani succréscet.

Plantáti in domo **Dómini**, *
in átriis Dei nostri florébunt.

Adhuc fructus dabunt in senécta, *
úberes et bene viréntes erunt,
ut annúntient quóniam rectus Dóminus, refúgium **meum**, *
et non est iníquitas in eo.

V. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

*Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Vos estis lux, AJ 1: *32 (LH 3: 1503); post Lectionem secundam, Hæc est vera, ut ad I Vesperas.*

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

CAO 2134: DK-Kk 3449, fo. 44^r (OCO 457)

I b

De-dit il-lis Dómi-nus cla- ri- tá- tem ae- térnam, et nó-

mi-ne æ-térno he-re-di- tá-bit il-los. Ps. De- us, De- us **me-** us
es tu; * ad te de *luce vígi-lo*. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígo.]

Sitívit in te ánima **mea**, *
te desiderávit *caro mea*.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábia **mea laudábunt te**.

Sic benedíc tam te in **vita mea**, *
et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipc et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os **meum**.

Cum memor ero tui super **stratum meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,
quia fuísti adiútor **meus**, *

et in velaménto alárum tuárum *exsultábo*.

Adhésit ánima **mea post te**, *
me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

AG 82* (OCO 457 = CAO 4874)

I c

Ecce ve-re Isra- e- li- ta, in quo do-lus non est.

C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et super-
exaltáte e- *um* in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]
 Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, *cæli*, Dómino.
 Benedícite, aquæ omnes quæ super *cælos* sunt, Dómino; *
benedícite, omnes vírtutes Dómini, Dómino.
 Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ *cæli*, Dómino.
 Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus *Dei*, Dómino.
 Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.
 Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.
 Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.
 Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
 Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexaltet eum in sácula.
 Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in *terra* Dómino.
 Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.
 Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.
 Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dómino; *
laudem et superexáltet eum in sácula.
 Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.
 Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.
 Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum in sácula.
 Benedíctus es, Dómine, in firmaménto *cæli*; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AG 863 (cf. OCO 457)

VIII a Exsultá-bunt sancti in gló-ri-a, et læ-ta-bún-tur
in cu-bí-li-bus su-is. Ps. Cantáte Dómino cánticum no-vum; *
laus eius in ecclési-a sanctó-rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cánticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
 Lætétur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsúltent in rege suo.
 Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cíthara psallant ei.
 Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *
et honorábit mansuétos in salútem.
 Iúbilent sancti in glória, *
læténtrur in cubílibus suis.

Exaltatiōnes Dei in gūtture eōrum, *

et glādii ancípites in mánibus eórum,

ad faciéndam vindictam in natiōnibus, *

castigatiōnes in pópolis,

ad alligándos reges eórum in compédbus, *

et nóbiles eórum in mánicis férreis,

ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *

glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Obsecro vos, fratres, per misericordiam Dei: ut exhibeáti corpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum; et nolíte conformári huic sáculo, sed transformámini renovatióne mentis: ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bonum et bene placens et perféctum.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 85*

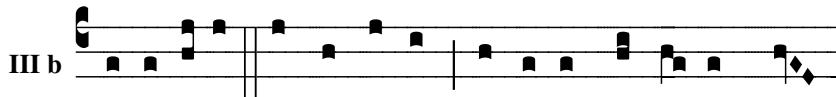
Lex De- i e- ius * In corde ipsí- us. ¶ Et non sup-

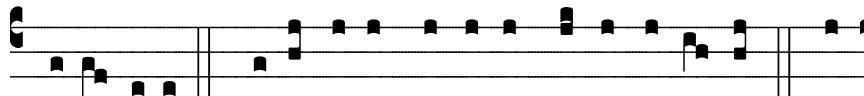
planta-búntur gressus e- ius. * In. Gló-ri- a. Lex.

Ad Benedictus, ant. (p. 1149)

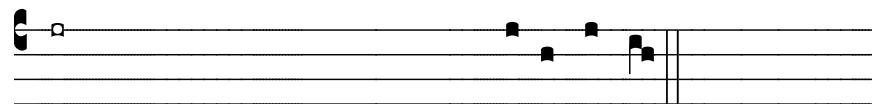
AG 82* (POP Add 174)

Serve bone et fi- de- lis, intra in gaudi- um Do-

mi-ni tu- i. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- él, * qui-

a visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su- æ.

Pro pluribus (p. 1137):

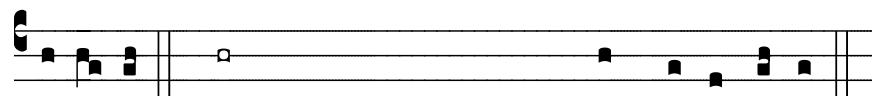
AG 35* (POP Add 174)

Be- á- ti pa-cí- fi- ci, be- á- ti mundo corde, quóni- am

i- psi De- um vi- dé-bunt. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us

Isra- él, * quia visitávit et fecit redemptiōnem ple-bis su- æ.

PRECES

Christum Deum sanctum, fratres, exaltémus, orántes ut serviámus illi in sanctitaté et iustítia coram ipso ómnibus diébus nostris, et acclamémus: *Tu solus sanctus, Dómine.*

Qui tentári voluísti per ómnia pro similitúdine nostra absque peccáto, —miserére nostri, Dómine Iesu.

Qui nos omnes ad perfectiōnem caritatis vocásti, —sanctifica nos, Dómine Iesu.

Qui nos iussísti esse salem terrae et lucem mundi, —illúmina nos, Dómine Iesu.

Qui voluísti ministrare, non ministrári, —fac nos tibi et frátribus humíliter servíre, Dómine Iesu.

Tu, splendor gloriæ Patris et figura substántiæ eius, —fac ut in gloriæ vultum tuum respiciámus, Dómine Iesu.

Pater noster *in tono secundum gradum celebrationis.*

Oratio

Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus: intercessióne beáti N. iube nos tales fíeri; qui non debeámus tua glória

privári: Per Dóminum.

Vel aliae orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium

Ad Tertiam

Ant.

AG 84* (cf. OCO 457)

I a

Sint lumbi vestri præ-cíncti, et lu-cér-næ ar-dén-tes in má-ni-bus ve-stris: et vos sími-les homí-ni-bus expectánti-bus Dómi-num su-um, quando revertá-tur a núpti-is. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Quæ semináverit homo, hæc et metet; † quóniam, qui séminat in carne sua, de carne metet corruptiónem: qui autem séminat in spírito, de spírito metet vitam ætérnam.

℣. Díriget Dóminus mansuétos in iudício.

R. Docébit mites vias suas.

Ad Sextam

Ant.

AG 86* (cf. OCO 457)

I c

Dómi-ne, quinque ta-lénta tra-di-dísti mi-hi: ec-ce á-li-a quinque superlucrá-tus sum. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Ego sic curro non quasi in incértum, † sic pugno non quasi áerem vérberans: sed castígo corpus meum et in servítútem rédigo.

℣. Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine.

R. Et de lege tua docúeris eum.

Ad Nonam

Ant.

AM Var 30 (OCO 457)

VIII a

A sá-cu-lo non audi-é-runt, neque áu-ri-bus præ-ce-pé-runt: ó-cu-lus non vi-dit, De-us, absque te, quæ præ-pa-rá-sti expectánti-bus te. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Fratres, quæcúmque sunt vera, † quæcúmque pudíca, quæcúmque

iusta, quæcūmque casta: quæcūmque amabília, quæcūmque bonæ famæ, † si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte: et Deus pacis erit vobíscum.

¶ Lætentur omnes qui sperant in te.
Rx. In æternum exsultábunt, et habitábis in eis.

Ad II Vespertas

HYMNUS

In solemnitatibus unius sancti:

cf. AG 46*

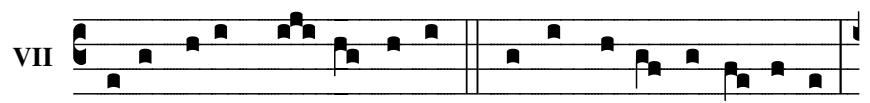
1. Ie-su, redémptor ómni- um, perpes co- ró- na cæ- li- tum,

in hac di- e clemén- ti- us nostris fa-vé- to vó- ci- bus.

In festis unius sancti:

AG 82*

1. Ie-su, redémptor ómni- um, perpes co-ró- na cæ- li- tum,

in hac di- e cleménti- us nostris fa-vé- to vó- ci- bus.

In memoriis unius sancti:

cf. AG 49*

1. Ie-su, re-démptor ómni- um, perpes coró-na cæ- li- tum,

in hac di- e cleménti- us nostris fa-vé- to vó- ci- bus,

2. Sacri tui qua nóminis conféssor almus cláruit,
cuius celebrat ánnua devóta plebs sollémnia.

3. Per illa quæ sunt sáculi
gressu seréno tránsiit,
tibi fidélis iúgiter
iter salútis pérsequens.

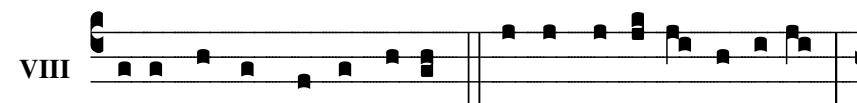
4. At rite mundi gáudiis
non cor cadúcis ápplicans,
cum ángelis cælestibus
lætus potítur præmiis.

5. Huius benígnus ánnue
nobis sequi vestígia;
huius precátu sérvulis
dimítte noxam críminis.

6. Sit, Christe, rex piíssime,
tibi Patríque glória
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sécula. Amen.

In memoriis ad libitum unius sancti:

cf. AG 49*

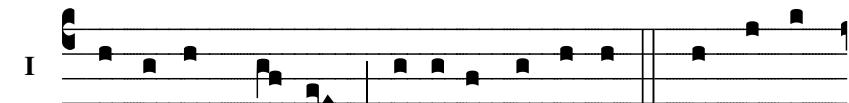
1. Ie-su, re-démptor ómni- um, perpes co-ró- na cæ- li- tum,

in hac di- e cleménti- us nostris fa-vé- to vó- ci- bus.

In Sollemnitatibus plurimorum sanctorum:

cf. AG 89*

1. Incli- tos Chri-sti fámulo-s ca-námus, quos, fi- de

cla- ros ni-ti-dísque gestis, hac di- e tel- lus so-ci- á-
ta cæ- lo láu- di-bus or- nat.

In festis plurimorum sanctorum:

cf. AG 91*

I
1. Incli- tos Chri-sti fámu-los canámus, quos, fi- de cla-
ros ni-ti-dísque ge- stis, hac di- e tel-lus so-ci- á- ta cæ- lo
láudi-bus or-nat.

In memorii plurimorum sanctorum:

cf. AG 92*

VIII
1. In- cli- tos Chri- sti fámu- los ca-námus, quos, fi- de
cla- ros ni- ti- dísque ge-stis, hac di- e tel- lus so- ci- á-

ta cæ- lo láudi-bus ornat.

2. Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
nésciam culpæ coluérē vitam,
donec e terris ánimus volávit
liber ad astra.

3. Inde iam gaudent míseris adésse,
fléntium tergunt lácrimas, medéntur
mémentum plágis, vitiáta reddunt
membra salúti.

4. Nostra laus ergo résonet benígnis
his Dei servis referátque grates,
qui pia pergant ope nos iuváre
rebus in arctis.

5. Sit Deo soli decus et potéstas,
laus in excélsis honor ac perénnis,
qui suis totum móderans gubérnat
légibus orbem. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

RM 196 (OCO 457)

VIII a
Dó-mi-ne, is-te sanctus ha-bi- tá- bit in ta-berná-
cu-lo tu- o, o-pe-rá- tus est iu-sti- tí- am, requi- éscet in

monte sancto tu- o. Ps. Dómi-ne, quis habitábit in tabernáculo
tu- o? * quis requiéscet in monte *sancto tu-* o? [flex]

Psalmus 14

[Dómine, quis habitábit in tabernáculo **tuo**? *
quis requiéscet in monte *sancto tuo*?]
Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam; *
qui lóquitur veritátem in *corde suo*,
qui non egit dolum in lingua sua, †
nec fecit próximo suo **malum**, *
et opprórium non íntulit próximo suo.
Ad níhilum reputá tus est in conspéctu eius **malignus**, *
timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui iurat in detriméntum suum et non *mutat*, †
qui pecúniam suam non dedit ad **usúram**, *
et, múnera super innocéntem *non accépit*.
Qui **facit** hæc, *
non movébitur *in ætérnum*.

Ant. 2

AM variationes 25 (OCO 457)

VIII a
Grá- ti- a De- i et mi-se- ri-córdi- a est in
sanctos e- ius, et respéctus in e- léctos il- li- us. Ps. Be- á-tus

vir qui timet Dóminum, * in mandátis eius *cu-pit ni- mis*. [flex]

Psalmus 111

[Beátus vir qui timet Dóminum, *
in mandátis eius *cupit nimis*.]
Potens in terra erit semen eius, *
generátio rectór um benedicé tur.
Glória et divítiae in domo eius, *
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
Exórtum est in ténebris lumen **rectis**, *
miséricors et miserátor et **iustus**.
Iucúndus homo qui miserétur et cōmodat, †
dispónet res suas in iudício, *
quia in ætérnum non *commovébitur*.
In memória æté rna erit **iustus**, *
ab auditóne mala *non timébit*.
Parátum cor eius, sperans in Dómino, †
confirmátum est cor eius, non *timébit*, *
donec despíciat inimícos **suos**.
Distríbuit, dedit paupéribus; †
iustítia eius manet in sáculum sáculi, *
cornu eius exaltábitur in **glória**.
Peccátor vidébit et irascé tur, †
dén tibus suis fremet et tabéscet. *
Desidérium peccatórum períbit.

Ant. 3

AG 661 (cf. OCO 457)

VII a
Can-tá- bant Sancti cánti-cum no- vum ante se-dem
De- i et A- gni: et reso-nábat ter- ra in vo-ces e- ó-rum.

C. Magna et mirabília sunt ópera tu- a, * Dómi-ne De-us omní po-tens; [flex]

Canticum

Ap 15: 3-4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
 Dómine Deus omnípotens:]
 iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *
 rex sæculórum.
 Quis non timébit te, Dómine, *
 et magnificábit nomen tuum?
 quia solus pius es, †
 quóniam omnes gentes
 vénient et adorábunt in conspéctu tuo, *
 quóniam iudicia tua manifésta sunt.

LECTIO BREVIS

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. † Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui: ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. † Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

RESPONSORIUM BREVE

VI Iu-stus Dómi-nus, * Et iustí- ti- am di-lé-xit. ¶ A-

qui- tá-tem vi-dit vultus e- ius. * Et . Gló-ri- a. Iu-stus.

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 81* (POP Add 174)

VIII a

Be- á- tus i-lle servus, quem cum véne- rit Dómi- nus,

et pulsá- ve- rit iá- nu- am, invé-ne- rit vi- gi-lántem. C. Ma-

gní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.

Pro pluribus viris sanctis: (p. 1194)

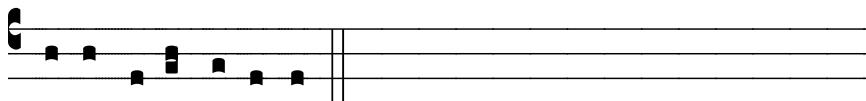
AG 1004 (POP Add 175)

VI

O quam glo-ri- ó- sum est regnum, in quo cum

Chri-sto gaudent omnes sancti! A- mi-cti sto-lis al- bis se-

quuntur Agnum, quo- cumque i- e- rit. C. Magní-fi-cat * á-

nima me- a Dómi-num.

PRECES

Implorémus Patrem, fontem omni sanctitatis, ut, per sanctorum exémpla et intercessióinem, ad vitam sanctam nos perdúcat, et dicámus: *Sancti simus, quia tu sanctus es.*

Pater sancte, qui voluísti ut fílii tui nominémur et simus,
— fac ut te per orbem terrárum sancta confiteátur Ecclésia.

Pater sancte, qui voluísti ut ambulémus digne tibi per ómnia placéntes,

— da, ut in ópere bono fructificémus.

Pater sancte, qui nos tibi reconciliásti per Christum,
— serva nos in nómine tuo, ut omnes unum simus.

Pater sancte, qui nos ad cælesti vocásti convívium,
— per panem, qui de cælo descéndit, præsta nobis ut caritátem pleniórem cónsequi valeámus.

Pater sancte, ómnibus peccatóribus dimítte delícta,
— et súscipe defúnctos ad lumen vultus tui.

Pater noster *in tono secundum festum. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM

Ad I Vespertas

Hymnus ut ad II Vespertas.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 105* (cf. OCO 457)

Musical notation for the antiphon 'VI Ve-ni e- lécta me- a et ponam in te thro- num me- um: qui- a concu-pí- vit rex spé- ci- em tu- am.' It consists of three staves of square neumes on a four-line staff system. The first staff is labeled 'VI' above the first note.

*Ps. Laudáte, pú-e-ri Dómini, * laudáte nomen Dómini.*

Psalmus 112

[Laudáte, púeri Dómini, *
laudáte nomen Dómini.]

Sit nomen Dómini benedictum *
ex hoc nunc et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum *
laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, *
super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, *
et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans de terra ínopem, *
de stercore érigens páuperem,
ut collocet eum cum princípibus, *
cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, *
matrem filiórūm lætántem.

Ant. 2

AJ *108 (OCO 457)

I-sta est spe-ci- ó- sa inter fí- li- as Ie- rú- sa- lem. Ps. Lauda, Ierúsa-lem, Dóminum; * colláuda Deum tu- um, Si- on.

Psalmus 147: 12–20

[Lauda, Ierúsalem, Dóminus; *
colláuda Deum tuum, Sion.]

Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui ponit fines tuos pacem, *
et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit eloquium suum terræ, *
velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emítte verbum suum et liquefáciat ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
lustírias et iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. 3

RM 197 (OCO 457)

Cognó-vit e- um Dómi-nus in bene-dicti- ó- ni-bus su- is et invé-nit grá-ti- am co-ram ó-cu- lis Dómi-ni. C. Be- ne-díctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri-sti, * qui benedí- xit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in Christo. [fl.]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri-sti, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cæléstibus in Christo;]

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutióne, †
ut essémus sancti et immaculáti *

in conspéctu eius in caritaté,

qui praedestinávit nos in adoptióne filiórūm †
per Iesum Christum in ipsum, *

secúndum propósitum voluntátis suæ,

in laudem gloriæ gratiæ suæ, *

in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiōne per sanguinem eius, *
remissióne peccatórum.

Secúndum divítias gratiæ eius, †

quaæ superabundávit in nobis *

in omni sapientia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *

in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. † Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Iesu Christi Domini mei: propter quem ómnia detriméntum feci et ábitrór ut stércora, ut Christum lucrifáciam.

RESPONSORIUM BREVE

VI

Exsultábo et læ-tá-bor * In mi-se-ri-córdi- a tu- a.

¶ Quó-ni- am respe-xí-sti humi-li-tá-tem me- am. * In mi-se-ri-

córdi- a tu- a. Gló-ri- a. Exsul-tá-bo.

Vel responsorium prolixum:

AJ 2: 547 (POP 669)

V

Be- ne- dí- cta es tu, fí- li- a, a De- o

ex- cé- l- so, qui a non peper- cí-sti á-nimæ tu-

æ propter angús- ti- as, et tri- bu- la- ti- ó- nem gé-

ne- ris tu- i, * Sed subve-ní- sti ru- í- ne. ♫ An-

te conspéctum De- i no- stri. ¶ Cu-rá- sti

gen- tem tu- am, et libe-rásti e- am a per- di- ti- ó-

ne. * Sed. [Gló-ri- a. ♫ Ante.

Vel Regnum mundi, ut in Commune virginum; vel Gaudeamus et exsultemus (AJ 2: 549; POP 669).

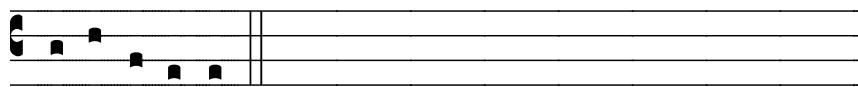
Ad Magnificat, ant.

AG 988 (POP Add 175)

VIII a

Da-te e- i de fructu mánu- um su- á-rum, et laudent

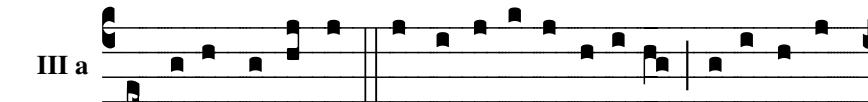
e- am in por-tis ópe-ra e-ius. C. Magní-fi-cat * á-nima

me- a Dómi-num.

Pro pluibus (p. 1184):

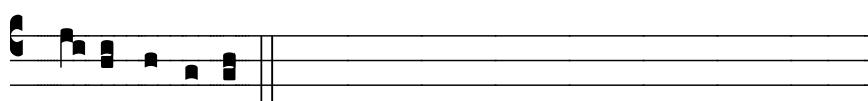
AV Suppl. 136 (OCO 458)

Laudá-te Dómi-num et confi-témi-ni e- i: qui- a in óm-

ni- a sécu-la mi-se-ri-córdi- a e- ius. C. Magní-fi-cat * á-nima

me- a Dómi-num.

Preces ut ad II Vespertas; Oration ut ad Laudes matutinas.

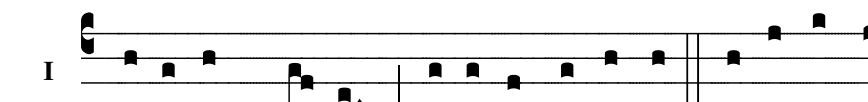
Ad Invitatorium

Antiphona ad Invitatorium de Communi sanctorum virorum, p. 1013.

HYMNUS

In Solemnitatibus unius sanctæ:

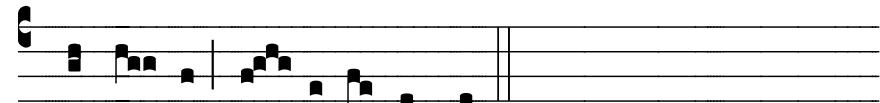
cf. AG 89*

1 . Nó-bi- lem Chri-sti fámu-lam di- sér-ta vo-ce can-

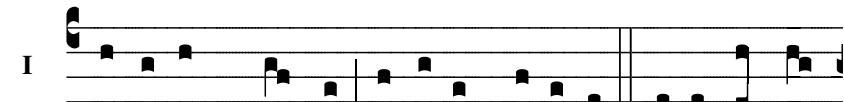
té- mus, decus æmu-lá-tam fémi-næ for- tis, sa-cra cui

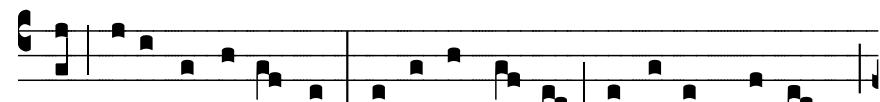
pro- fú- dit pá- gi-na lau-des.

In festis unius sanctæ :

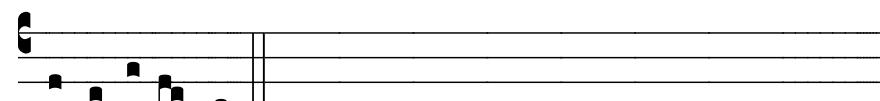
cf. AG 91*

1 . Nó- bi-lem Chri- sti fámu-lam di-sér-ta vo-ce can-té-

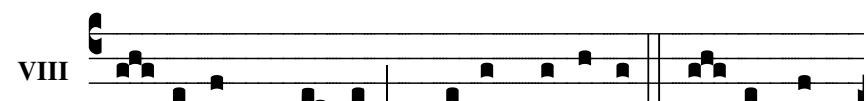
mus, decus æmu-lá-tam fémi-næ for- tis, sacra cui pro-fú- dit

pá-gi-na lau-des.

In memoriis unius sanctæ:

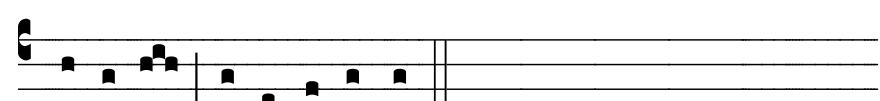
cf. AG 92*

1 . Nó- bi- lem Chri- sti fámu-lam di-sér-ta vo- ce can-

té- mus, decus æmu-lá-tam fémi-næ for- tis, sa-cra cui

pro-fú-dit pá-gi- na laudes.

2. Cui fides vivax, pia spes amórque
in Deum fervens, óperum bonórum
fértilis radix, amor unde fratrum
náscitur ultro.

3. Motus illíus méritis, remítte,
sóntibus nobis scelus omne, Iesu,
ut tibi puro resonémus æquas
péctore laudes.

4. Sit Patri summo decus atque virtus,
laus tibi Nato celebrísque cultus,
Flámini Sancto párlis potéstas
nunc et in ævum. Amen.

In solemnitatibus Plurium sanctorum:

cf. AG 89*

I. Nó- bi- les Chri- sti fá-mu- las di- sér- ta vo-ce can-
té- mus, decus æmu- lá-tas fé-mi-næ for- tis, sa-cra cui
pro- fú- dit pá- gi- na lau-des.

In festis Plurium sanctorum :

cf. AG 91*

I. Nó- bi- les Chri- sti fámu-las di-sér- ta vo- ce can- té-

mus, decus æmu- lá- tas fémi-næ for- tis, sacra cui pro-fú- dit
pá-gi-na laudes.

In memoriosis Plurium sanctorum:

cf. AG 92*

VIII 1. Nó- bi- les Chri- sti fá-mu- las di- sér- ta vo- ce can-
té- mus, decus æmu- lá-tas fé-mi-næ for- tis, sacra cui
pro- fú- dit pá- gi- na laudes.

2. Non eas mundus láqueis revíncit,
iussa quæ Patris súbeunt voléntes,
ut bonum Christi sátagant ubíque
spárgere odórem.

3. Edomant corpus, precibúsque mentem
nútriunt sanctis; perítura temnunt
lucra, ut inquírant sibi permanéntis
práemia vitæ.

4. Sit Deo soli decus et potéstas,
laus in excélsis honor ac perénnis,
qui suis totum móderans gubérrnat
légibus orbem. Amen.

Ad Officium lectionum

PSALMODIA

Ant.

AG 109* (cf. OCO 458)

VIII a

Ac-cín-xit for-ti- tú-di-ne lumbos su- os, et ro-bo-rá-
vit bráchi- um su- um: gu-stá- vit, et vi- dit qui- a bo-na
est ne-go- ti- á- ti- o e- ius: non exstingué- tur in no-cte lu-
cérrna e- ius. Ps. Cæ-li enárrant glóriam De- i, * et ópera mánu-
um eius annúntiat firmamén-tum. [flex]

Psalmus 18 A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.]
Dies diéi erúctat verbum, *
et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélae neque sermónes, *
quorum non intellegántur voces.
In omnem terram exívit sonus eórum, *
et in fines orbis terræ verba eórum.

Soli pósuit tabernáculum in eis, †
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo, *
exsultávit ut gigas ad eurréndam viam.
A fínibus cælórum egréssio eius, †
et occúrsus eius usque ad fines eórum, *
nec est quod abscondátur a calóre eius.

Ant. 2

GS 367 (OCO 458)

VIII a

Di- le-xí- sti iu-stí- ti- am et o- di- sti i- niqui-
tá- tem; propté- re- a unxit te De- us ó- le- o læ- tí- ti- æ.
Ps. E- ructávit cor meum verbum bonum, † dico ego ópera mea
re- gi. * Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribén- tis.

Psalmus 44, I

[Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera mea regi. *
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.]
Speciosus forma es præ filiis hóminum, †
diffusa est grátia in lábiis tuis, *
proptérea benedíxit te Deus in aetérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, potentíssime; *
splendóre tuo et ornátu tuo próspero procéde;
currum ascénde propter veritátem †
et mansuetúdinem et iustítiam. *
Et sagittábit pro te mirabíliter déxtera tua:

sagittæ tuae acútæ †
 — Pópuli sub te **cadent** — *
 in corda inimicórum **regis**.
 Sedes tua, Deus, in sǽculum **sǽculi**; *
 sceptrum æquitatis sceptrum **regni tui**.
 Dilexisti lustítiā et odísti iniquitátem, †
 proptérea unxit te Deus, Deus **tus**, *
 óleo lætitiæ præ consórtibus **tuis**.
 Myrrha et áloe et cásia ómnia vestiménta **tua**, *
 e dómibus ebúrneis chordæ delectavérunt te.
 Fíliæ regum inter honorátas **tuas**; *
 ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex **Ophir**

Ant. 3

AJ 1: *98, cf. Poissy MS fo. 338v! (OCO vacat)

VII b

Spé- ci- e tu- a, et pulchri- tú- di- ne tu- a, inténde,
 próspe-re pro-cé-de, et regna. Ps. Audi, filia, et vi-de, † et inclí-
 na au-rem tu- am, * et oblíviscere pópulum tuum et domum
 pa- tris tu- i.

II

[Audi, filia, et vide, †
 et inclína aurem tuam, *
 et oblíviscere pópulum tuum et domum patris tui;]
 et concupíscet rex spéciem tuam, *
 quóniam ipse est dómīnus tuus, et adóra eum.

Fíliæ Tyri **cum munéribus**; *
 vultum tuum deprecabúntur **dívites plebis**.
 Gloriósa nimis fília **regis intrínsecus**, *
 textúris áureis **circumamícta**.
 In véstibus variegátis adducétur **regi**; *
 vírgines post cam, próximæ eius, afferúntur **tibi**.
 Afferúntur in lætíia et exsultatióne, *
 adducúntur in **domum regis**.
 Pro pátribus tuis erunt **tibi filii**; *
 constítues eos príncipes super **omnem terram**.
 Mernor ero **nóminis tui** *
 in omni generatióne et generatióne;
 proptérea pópuli confitebúntur **tibi** *
 in aëternum et in sǽculum sǽculi.

¶ Meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.
 Rx Dómine, adiútor meus et redémptor meus.

*Responsoria prolixa: post Lectionem primam, Accinxit fortitudine, AJ 1: *110 (LH 3: 1525); post Lectionem secundam, Benedicta est tu, ut ad I Vesperas.*

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AG 931 (cf. OCO 458)

III b

Dum esset rex in accú-bi- to su- o, nar-dus me- a
 de- dit o-dó- rem su- a- vi- tá- tis. Ps. De- us, De- us **me-** us
 es tu; * ad te de luce ví-gi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2–9

[Deus, Deus meus es tu; *
ad te de luce vígilo.]
Sítvit in te **ánima mea**, *
te desiderávit **caro mea**.
In terra desérta et árida et in aquósa, †
sic in sancto appárui **tibi**, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.
Quóniam mélior est misericórdia tua **super vitas**, *
lábia mea *laudábunt te*.
Sic benedícite in **vita mea**, *
et in nómine tuo levábo **manus meas**.
Sicut ádipc et pinguédine repleátur **ánima mea**, *
et lábiis exsultatiónis laudábit **os meum**.
Cum memor ero tu; super **stratum meum**, *
in matutínis medítábor **de te**,
quia fuísti adiútor **meus**, *
et in velamento alárum tuárum exsultábo.
Adhésit **ánima mea post te**, *
me suscépit déxtera **tua**.

Ant. 2

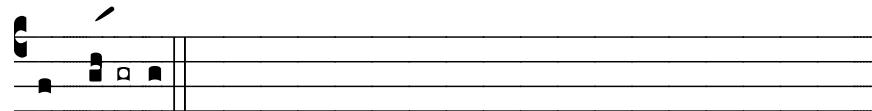
AG 107* (OCO 458 = *)

I b

Co- lúmnæ áure- æ su-per ba-ses argénte- as: et pe-

des fir-mi su-per plantas stá-bi- lis mu- lí- e- ris. C. Benedícite,

ómnia ópera Dómino, Dómino; * laudáte et superexaltáte e- um

in sácula.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; *
benedícite, *cæli*, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super *cælos* sunt, Dómino; *
benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et *luna*, Dómino; *
benedícite, stellæ *cæli*, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus *Dei*, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; *
benedícite, gelu et *frigus*, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et tenebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; *
laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres *cæli*, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.

Benedícat Israél Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; *
laudáte et superexaltáte *eum* in sáecula.
Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus *eum* in sáecula.
Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sáecula.

Ant.

AG 932 (cf. OCO 458)

VIII a

Iam hi- ems tránsi- it, imber á-bi- it et re-cés-sit:
surge a-mí- ca me- a, et ve- ni. Ps. Cantáte Dómino cánti-

cum no-vum; * laus eius in ecclési- *a sanctó-* rum.

Psalmus 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]
Lætétur Israël in eo qui fecit *eum*, *
et filii Sion exsúltent in *rege suo*.
Laudent nomen eius in **choro**, *
in tympano et cíthara *psallant ei*.
Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo *suo*, *
et honorábit mansuétos in salútem.
Iúbilent sancti in **glória**, *
læténtr in cubílibus suis.
Exaltationes Dei in gútture eórum, *
et gládii ancípites in mánibus eórum,
ad faciéndam vindictam in natíónibus, *
castigatiónes in pôpulis,
ad alligándos reges eórum in compédibus, *
et nóbiles eórum in mánicis férreis,

ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *
glória hæc est ómnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei: ut exhibeáatis córpora
vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile
obséquium vestrum; et nolítate conformári huic sáculo, sed
transformámini renovatióne mentis: ut probétis quid sit volúntas Dei,
quid bonum et bene placens et perféctum.

RESPONSORIUM BREVE

AG 101*

VI

Adiuvá-bit e- am * De- us vul- tu su- o. ¶ De- us in
mé-di- o e-ius, non commo-vé- bi- tur. * De- us. Gló- ri- a.

Adiuvá-bit

Ad Benedictus, ant. (p. 1170)

AG 108* (POP Add 175)

VIII a

Ma- num su- am a-pé-ru- it í- no-pi, et palmas
su- as extén-dit ad paupé-rem: for-ti- tú-do et de-cor indu-

méntum e- ius: et re-dé- bit in di- e novíssimo. C. Be-ne- dí-
ctus Dómi-nus De- us Isra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptió-
nem ple-bis su- æ.

PRECES

Cum ómnibus muliéribus sanctis, fratres, Salvatórem nostrum confiteámur, simúlque invocémus: *Veni, Dómine Iesu.*
 Dómine Iesu, qui peccatíci multa dimisísti, quóniam diléxerat multum,
 —dimítte nobis, quia multum peccávimus.
 Dómine Iesu, cui muléres sanctæ in itínere ministrábant,
 —concéde nobis ut vestígia tua sectémur.
 Dómine Iesu, magíster, quem María audiébat, cum Martha tibi serviébat,
 —concéde nobis, ut in fide et caritaté serviámus tibi.
 Dómine Iesu, qui fratrem, sorórem et matrem appellásti omnes tuam voluntátem faciéntes,
 —concéde nobis ut tibi semper verbis complaceámus et actis.
 Pater noster *in tono secundum gradum celebrationis.*

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ N. festivitáte lätíficas: da, quásumus, ut quam venerámur offício; étiam piæ conversatiónis sequámur exemplo: Per Dóminum.

Pro pluribus sanctis mulieribus:

Concéde, quásumus, omnípotens Deus: ut veneránda nobis beatárum N. et N. intercéssio tríbuat cælesté subsídium; quarum vita

mirábilis ómnibus salutáre præstat exémplum: Per Dóminum.

Vel aliae orationes in Liturgia Horarum.

Ad Horam medium**Ad Tertiam**

Ant.

RM 225 (OCO 458)

VIII a Invénta bo-na marga-rí-ta, de-dit ómni- a su- a,
 et compa-rá-vit e- am. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Quæ semináverit homo, hæc et metet; † quóniam, qui séminat in carne sua, de carne metet corruptionem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam aëternam.

¶ Beáti immaculáti in via.

R. Qui ámbulant in lege Dómini.

Ad Sextam

Ant.

AG 455 (cf. OCO 458)

IV b Si quis si- tit, vé- ni- at ad me, et bi-bat: et de ven-
 tre e- ius flu- ent aquæ vi-væ. E u o u a e.

LECTIO BREVIS

Ego sic curro non quasi in incértum, † sic pugno non quasi áerem
vérberans: sed castígo corpus meum et in servitútem rédigo.

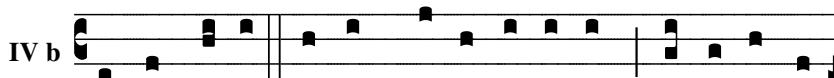
¶ Invéni quem díligit ánima mea.

R: Ténui eum, nec dimíttam.

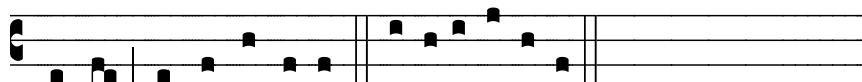
Ad Nonam

Ant.

AG 456 (cf. OCO 458)

O-ves me- æ vo- cem me- am áudi- ent: et e-go Dó-

mi-nus agnósco e- as. Eu o u a e.

LECTIO BREVIS

Fratres, quæcúmque sunt vera, † quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque casta: quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, † si qua virtus et si qua laus, hæc cogitáte: et Deus pacis erit vobíscum.

¶ Cantábo tibi, Dómine.

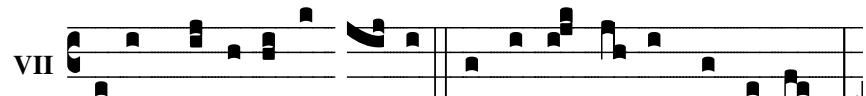
R: Psallam et intellegam in via immaculáta.

Ad II Vespertas

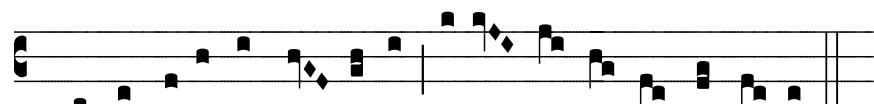
HYMNUS

In solemnitatibus unius sanctæ:

cf. AG 46*

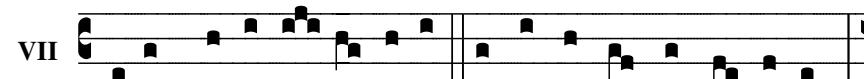
1. Fortem vi- rí- li pécto- re laudémus omnes fé- mi-nam,

quæ sancti-tá-tis gló- ri- a ubí- que ful-get íncli- ta.

In festis unius sanctæ:

AG 82*

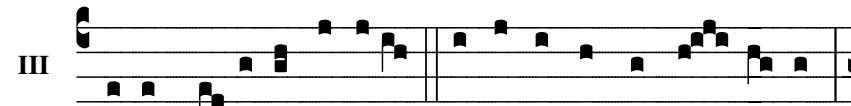
1. Fortem vi- rí- li pécto-re laudémus omnes fé- mi-nam,

quæ sancti-tá-tis gló- ri- a u-bíque ful-get íncli- ta.

In memoriis unius sanctæ:

cf. AG 49*

1. Fortem vi- rí- li péctore laudémus omnes fé- mi-nam,

quæ sancti-tá-tis gló- ri- a u-bíque ful- get ín-clí- ta.

2. Hæc sancto amóre sáucia,
huius cadúca sáculi
dum calcat, ad cælestia
iter perégit árduum.

4. Rex Christe, virtus fórtium,
qui magna solus éfficis,
huius precátu, quás sumus,
audi benígnus súpplices.

3. Carnem domans ieíuniis,
dulcíque mentem pábulo
oratiónis núttriens,
cæli potítur gáudiis.

5. Iesu, tibi sit glória,
qui nos beátæ sérvulæ
speráre das suffrágia
et sempitérna præmia. Amen.

In memoriis ad libitum:

VIII

1. Fortem vi- rí- li pecto-re laudémus omnes fé-mi-nam,
quæ sancti-tá-tis gló-ri- a u-bíque ful-get íncli- ta.

In Sollemnitatibus plurimarum sanctorum:

I

1. Christe, cunctó- rum sa- tor et re-démptor, sí-de-rum,
ter- ræ, ma-ris atque rector, ómni- um laudes ti-bi per-

In festis plurimarum sanctorum:

I

1. Christe, cunctó- rum sa-tor et re-démptor, sí-de-rum, ter-
ræ, ma-ris atque rec-tor, ómni- um laudes ti-bi personántum

cf. AG 49*

solve re- á- tum.

In memoriis plurimarum sanctorum:

VIII

1. Chri- ste, cunctó- rum sa- tor et re-démptor, sí- de- rum,

ter- ræ, ma- ris atque rector, ómni- um lau- des ti- bi per-

so-nántum solve re- á- tum.

2. Vase qui gemmas frágili recóndis,
víribus fluxas ánimo pudicas
féminas reddens faciénsque claros
ferre triúmphos.

3. Quas et in sensu téneras vidémus,
prærogatíva mériti corónas,
íncolas regni facis et perénnes
esse supérni.

4. Sit Patri summo decus atque virtus,
laus tibi Nato celebrísque cultus,
Flámini Sancto párilis potéstas
nunc et in ævum. Amen.

cf. AG 92*

PSALMODIA

Ant. 1

AV (220) (OCO 458)

VIII a

Qui me invé-ne-rit, invé- ni- et vi- tam, et háuri- et
sa-lú- tem a Dómi-no. Ps. Læ-tá-tus sum in eo quod dixérunt
mi- hi: * In domum Dómi-ni í-bimus.

Psalmus 121

[Lætátus sum in eo quod dixérunt **mihi:** *

« In domum Dómini íbimus ».]

Stantes iam sunt pedes **nostri** *in portis *tuis*, Ierúsalem.Ierúsalem, quæ ædificáta est ut **cívitas** *sibi compácta *in idípsum*.Illuc enim ascendérunt tribus, tribus **Dómini**, *testimónium Israël, ad confitendum nómini **Dómini**.

Quia illic sedérunt sedes ad iudícium, *

sedes *domus David*.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem, *

secúri sint *diligéntes te*.Fiat pax in muris *tuis*, *et secúritas in túrribus *tuis*.Propter fratres meos et próximos **meos** *loquar: « Pax **in te!** »Propter domum Dómini Dei **nostri** *exquíram *bona tibi*.

Ant. 2

AM 324 (OCO 458)

VII b

Si culmen ve- ri ho-nó-ris quæ- ri- tis, ad il-lam
cæ-léstem pá-tri- am quantó-ci- us pro-pe-rá-te. Ps. Nisi Dómi-
nus ædifi-cáve-rit **do-mum**, * in vanum labórant qui æ-dí-fi-cant
e- am. [flex]

Psalmus 126

[Nisi Dóminus ædificáverit **domum**, *

in vanum labórant qui ædíficant eam.]

Nisi Dóminus custodíerit **civitátem**, *

frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere, †

et sero quiéscere, et manducáre **panem labóris**. *Verúmtamen dabit ipse diléctis **suis duplícia**.Ecce heréditas **Dómini**, **fílii**, *merces **fructus ventris**.Sicut sagítæ in **manu poténtis**, *ita **fílii iuventútis**.Beátus vir qui implévit pháretram **suam ex ipsis**; *non confundétur, cum loquéatur inimícis **suis in porta**.

Ant. 3

AG 108* (cf. OCO 458)

VIII a

Ma- num su- am a-pé-ru- it í- no-pi, et palmas
 su- as extén-dit ad paupé-rem: for-ti- tú-do et de-cor indu-
 méntum e- ius: et re-dé- bit in di- e novíssimo. C. Benedíctus
 Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri- sti, * qui benedíxit nos in
 omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3-10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
 qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
 in cælestibus in Christo;]
 sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónenem, †
 ut essémus sancti et immaculáti *
 in conspéctu eius in caritaté,
 qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórū †
 per Iesum Christum in ipsum, *
 secúndum propósitu voluntatis suæ,
 in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
 in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
 in quo habémus redemptiónem per sanguinem eius, *
 remissióne peccatórum.

Secúndum divítias gratiæ eius, †
 quæ superabundávit in nobis *
 in omni sapientia et prudéntia;
 ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntatis suæ, *
 secúndum beneplácitum eius,
 quod propósuit in eo, *
 in dispensatióne plenitúdinis témporum,
 instauráre ómnia in Christo, *
 quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitu vocáti sunt sancti. † Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui: ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. † Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 138*

VI

E-lé-git e- am De- us, * et præ- e-lé- git e- am. ¶ In
 taberná-cu-lo su- o ha-bi-tá-re fa-cit e- am. * et præ- e-lé-
 git e- am. Gló-ri- a. E-lé-git.

Ad Magnificat, ant. (p. 1192)

AG 624 (POP Add 175)

v

Ex-ul- tá- vit cor me- um in Dómi- no, et ex-al-

tá- tum est cornu me- um in De- o me- o, qui- a læ- tá- ta
 sum in sa-lu- tá- ri tu- o. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a
 Dómi-num.

PRECES

Dóminum, per mulíeres sanctas, pro Ecclásia deprecémur,
dicéntes:

Recordáre Ecclésiæ tuæ, Dómine.

Per mártires omnes, quæ róbore mentis mortem carnis devicérunt,
— da Ecclésiæ tuæ in tentatióibus fortítudinem.

Per nuptias, quæ matrimónio sancto in grátia processérunt,
— da Ecclésiæ tuæ apostólicam fecunditátem.

Per víduas, quæ oratióne et hospitalitaté solitúdinem suam levavérunt
ac sanctificavérunt,

— da Ecclésiæ tuæ sacraméntum caritatis tuæ mundo exhibére.

Per matres, quæ prolem ad regnum Dei et ad consórtium humánum
genuérunt,

— da Ecclésiæ tuæ, ut hómines univérsos ad vitam géneret atque
salútem.

Per omnes mulíeres sanctas, quæ lumen vultus tui contemplári
meruérunt,

— concéde defúnctos Ecclésiæ tuæ eádem visióne in ætérnum
gaudére.

Pater noster *in tono secundum festum. Oratio ut ad Laudes matutinas.*

PRO RELIGIOSIS

*Omnia de Communi sanctorum virorum aut sanctarum mulierum,
præter sequentia:*

Ad I Vespertas

Hymnus ut in II Vespertas.

Ad Magnificat (p. 1178, 1180), ant.

AG 53* (POP Add 175)

Qui vult ve-ní-re post me, ábneget semet-ípsum, et

tollat cru-cem su- am, et sequá-tur me. C. Magní-fi-cat * á-ni-
ma me- a Dóminum.

Vel: (p. 1178, 1180)

AG 595 (POP Add 175)

Quá-ri-te pri-mum regnum De- i, et iustí- ti- am

e- ius: et hæc ómni- a adii-ci- éntur vo- bis, alle- lú- ia.

*Cant. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.*

*Oratio ut ad Laudes matutinas.***Ad Invitatorium****HYMNUS***In Solemnitatibus:*

I

1. O red-emptó-ris pí-e-tas co-lénda, quæ Patri ex-
óp-tans hómi-nes di-cá-ri, Spí-ri-tus mi-ro va-ri- ó-
que du-cis pé-cto-ra nu-tu!

In festis:

I

1. O red-emptó-ris pí-e-tas co-lénda, quæ Patri ex-óp-
tans hómines di-cá-ri, Spí-ri-tus mi-ro va-ri- óque du-cis
pécto-ra nu-tu!

In memoriis:

cf. AG 92*

VIII

1. O red-emptó-ris pí-e-tas co-lénda, quæ Patri ex-
óp-tans hómi-nes di-cá-ri, Spí-ri-tus mi-ro va-ri- ó-
que du-cis pécto-ra nu-tu!

2. Quos tua lympha facis esse natos
ex Deo vero, nova vis in illis
gratiām crebro dare caritatis
gérmina, Christe.

3. Tu vocas: currunt álacers vocati,
ábdicant cunctis, duce te voléntes,
calle regáli crucis, usque solum
quærere Patrem.

4. Cælitus fervens ita sanctus iste
víribus totis tibi amánter hæsit,
atque virtútum cúpiit tenére
cúlmina læta.

5. Laus Patri summo, tibi, Christe princeps,
Flámini Sancto párilis résultet,
parva qui danti, bona corde magno
céntupla fertis. Amen.

Ad Benedictus, ant. (p. 1164)

AG 1030 (POP Add 175)

VII a

Dó- mi-nus De- us Is-ra- el, e-ré- xit cornu sa- lú- tis
no-bis in do-mo Do-mí-ni-ci pú- e- ri su- i, ut ser- vi-
ámus il- li in sancti- tá- te et iu-stí- ti- a co- ram i-
psø ñom-ni- bus di- é- bus nostris. *C.* Be-ne-díctus Dómi-nus
su- æ.

Vel: (p. 1137)

AG 51* (POP Add 175)

I b

Si quis mi-hi mi-nistrá-ve-rit, hono- ri- fi-cá-bit e- um
Pa-ter me- us, qui est in cæ- lis, di-cit Dóminus. *C.* Be-ne-dí-

Benedictus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et fecit redemptió-
nem ple-bis su- æ.

Oratio

Deus, cuius múnere beátus (beáta) *N.* Christum páuperem et húmilem perseverávit imitári: concéde nobis, ipso (ipsa) intercedénte, ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes; ad eam perfectiónen, quam nobis in Fílio tuo proposuísti, perveníre valeámus: Per Dóminum.

*Vel aliae orationes in Liturgia Horarum.***Ad II Vespertas****HYMNUS***In solemnitatibus:*

cf. AG 46*

VII

1. Læ- ti co-léntes fámu- lum qui te per-fé-cte có- lu- it,
ti- bi gra-tánter, Dó- mi-ne, amó- ris hymnum prómi- mus.

In festis:

AG 82*

VII

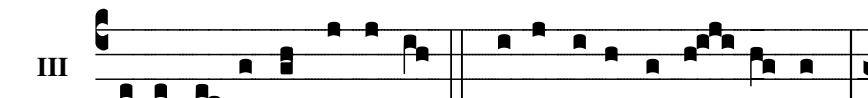
1. Læ- ti co-léntes fámu- lum qui te per-fé-cte có- lu- it,

ti-bi gra-tánter, Dó-mine, amó- ris hymnum pró-mi-mus.

In memoris:

cf. AG 49*

1. Læ-ti co-léntes fámu-lum qui te perfécte có- lu- it,

ti- bi gra-tánter, Dómi-ne, amó-ris hymnum pró-mi- mus.

2. Christi fidélis ássecla
ultra relíquit gáudia
cuncta quæ mundus éxhibit
fugáces atque cópias.

4. Tibi placére géstiit
tibíque adhésit únice,
mentem, verba vel ópera
amórís fovens ígnibus.

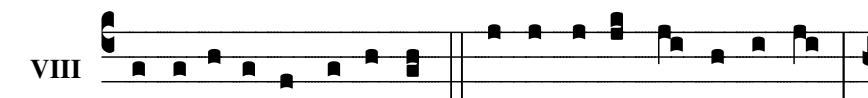
3. Tibi se vovit súbditum
humilitate obdériens,
Christi, carnis mundítie,
sponsi æmulátor vírginum

5. His caritatis vínculis
in terris tibi déditus,
liber ad astra iúgiter
triumphatúrus pródiit.

6. Eius exémplis éxcitos
da gradi nos alácriter,
ut te cum Nato et Spíritu
laudémus hymnis cáelicis. Amen.

In memoris ad libitum:

cf. AG 49*

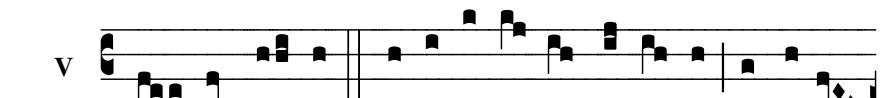
1. Læ- ti co-léntes fámu-lum qui te perfécte có- lu- it,

ti- bi gra-tánter, Dómi-ne, amó-ris hymnum pró-mi-mus.

Ad Magnificat, ant. (p. 1192)

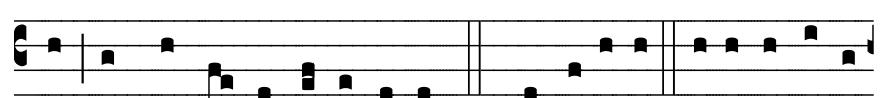
AG 1030 (POP Add 175)

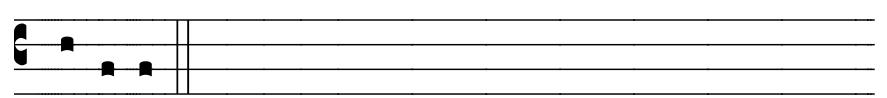
San- ctos su- os magni-fi-cá- vit Dómi- nus in salu-

tá- ri su- o: ec- ce e- nim ex hoc be- á- tos illos di-

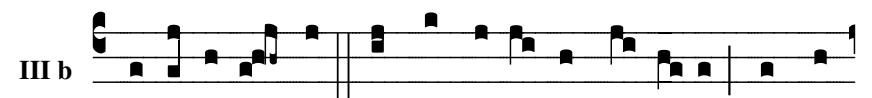
cent omnes ge- ne- ra- ti- ó-nes. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a

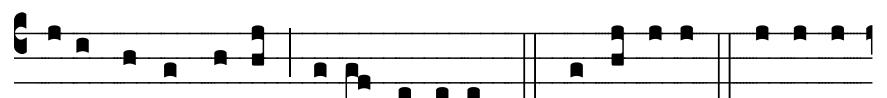
Dómi-num.

Vel: (p. 1186)

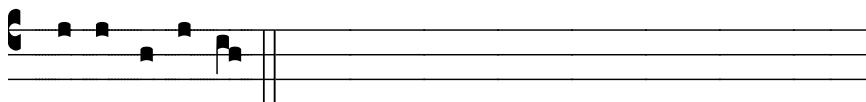
AG 51* (POP Add 175)

Qui séqui-tur me, non ámbu-lat in té- nebris: sed ha-

bébit lumen vi-tæ, di-cit Dóminus. C. Magní-fi-cat * á-nima

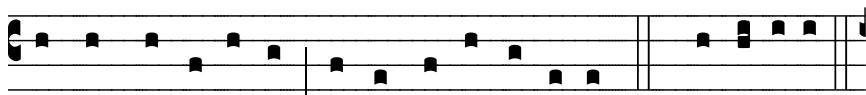
me- a Dómi-num.

Vel: (p. 1198)

AG 670 (POP Add 175)

Ipsi sum despónsá-ta, cu- i Ange- li sérví- unt: cu-

á-nima me- a Dómi-num.

Oratio ut ad Laudes matutinas.

PRO IIS QUI OPERA MISERICORDIÆ EXERCUERUNT

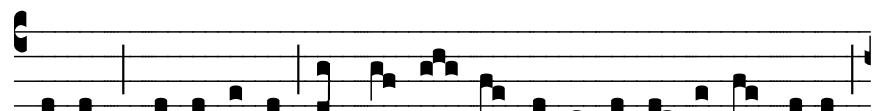
Ad I Vespertas

Ad Magnificat, ant. (p. 1176)

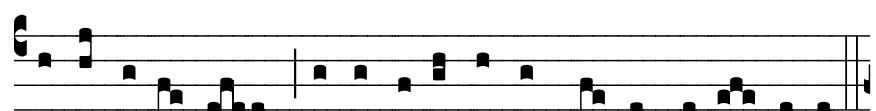
AG 587 (POP Add 176)

Et accí- pi- ens Ie-sus septem pa- nes, grá- ti- as

a-gens, be-ne-dí-xit, et fre- git, et de-dit discí- pu- lis su- is

ut appóne- rent, et appo-su- é- runt tur-bæ, alle- lú-ia.

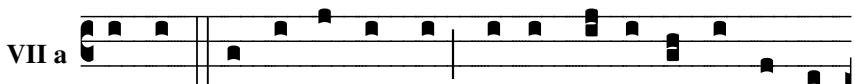

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Ad Laudes matutinas

Ad Benedictus, ant. (p. 1164)

OHS 94 (POP Add 176)

In hoc cognóscant omnes qui- a me- i e- stis di-scí-

pu- li, si di- lecti- ó-nem ha-bu- é- ri- tis ad ínvi-cem. C. Be-

ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- ël, * quia visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam in dilectione tuæ divinitatis et próximi cuncta servare cælestia mandáta docuísti: da nobis, ut, beáti (beátæ) N. exemplo caritatis tuæ ópera exercéntes; inter benedictos regni tui connumerári mereámur: Per Dóminum.

Ad II Vespers

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 420 (POP Add 176)

I b
Quod u- ni ex mí- ni-mis me- is fe-cí- stis, mi- hi fe- cí-stis, di-cit Dómi-nus. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi- num.

PRO EDUCATORIBUS**Ad I Vespers**

Ad Magnificat, ant. (p. 1200)

AG 438 (POP Add 174)

VIII a

Audí-te et intel-lí-gi- te tra-di- ti- ónes quas Dómi-

nus de-dit vo-bis. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

Ad Laudes matutinas

Ad Benedictus, ant. (p. 1173)

AG 579 (POP Add 174)

VIII a

Adapé- ri- at Dó- minus cor vestrum in le-ge su- a,

et in præceptis su- is, et fá-ci- at pacem. C. Be-ne-díctus

Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et fecit redemptiónem

ple-bis su- æ.

Oratio

Deus, qui in Ecclésia tua beátum (beátam) N. suscitásti, ut

próximis viam salútis monstráret; da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi, ut ad te cum frátribus nostris pervenire valeámus: Per Dóminum.

Ad II Vespertas

Ad Magnificat, ant. (p. 1178, 1180)

AG 563 (POP Add 174)

I b

Díisci-te a mé, qui- a mi- tis sum, et húmi- lis corde:
et inve-ni- é-tis réqui- em a-nimábus vestris. C. Magní-fi-
cat * á-nima me- a Dóminum.

3. Ve-re nostros ex- cí- pi- ens, languo-res, pa-stor, mi- se- rens,

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6a, p. 1125)

LHR 328

VI a

Re-gem cu- i ómni- a vi-vunt, ve-ní- te a- do-rémus.

Ps. Ve-ni- te.

HYMNUS

LHR 330

II

1. Spes, Chri-ste, nostræ vé-ni- æ, tu vi-ta, re-surré- cti- o;

ad te sunt corda et ó- cu- li, cum mortis do-lor íngru- it.

2. Tu quoque mor-tis tæ-di- a pas-sus, di-rósque stí-mu- los,

Patri, incli- ná- to cá- pi- te, mi- tis de- dí-sti spí- ri- tum.

te- cum do-ná- sti cómpa- ti Pa-trísque in si-nu cómmo- ri.

4. A-pértis pendens brácchi- is, in cor transfí- xum pér- tra- his
quos mo- ri- tú- ros ággra- vat morbus vel mæ-ror ánxi- us.

5. Qui po- ris frac- tis ín-fe- ri vi-ctor pandí- sti cæ- li- cas,
nos nunc do- lén-tes é- ri- ge, post ó- bi-tum vi- ví- fi- ca.

6. Sed et qui fra-tres córpo-re nunc somno pa- cis dór-mi- unt,
iam te be- án-te ví- gi- lent ti-bíque laudes ré-fe- rant. A-men.

Ad Officium lectionum

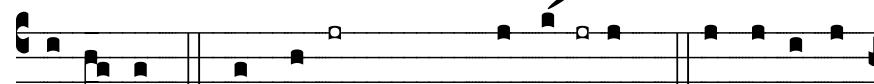
PSALMODIA

Ant. 1

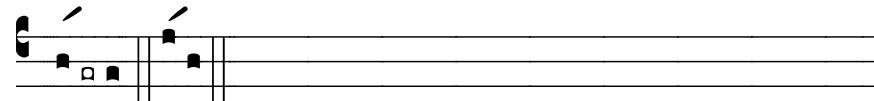
AG 182 (cf. OCO 459)

Respé-xit me, et ex-au-dí-vit depre-ca-ti- ó-nem me- am

Dómi- nus. Ps. Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit

mi- hi. [flex]

Psalmus 39: 2-14, 17-18

[Exspéctans exspectávi Dóminum, *
et inténdit mihi.]Et exaudívit clamórem meum, *
et edúxit me de lacu misériæ et de luto fæcis;
et státuit super petram pedes meos, *
et firmávit gressus meos.Et immísit in os meum cánticum novum, *
carmen Deo nostro.Vidébunt multi et timébunt, *
et sperábunt in Dómino.Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam, *
et non respéxit supérbos et declinántes in mendáciū.Multā fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua, †
et cogitatiónes tuas pro nobis; *
non est qui símilis sit tibi.Si nuntiáre et éloqui volúero, *
multiplicabúntur super númerum.Sacrificium et oblatiónem noluísti, *
aures autem fodísti mihi.Holocáustum et pro peccáto non postulásti, *
tunc dixi: « Ecce vénio.

In volúmine libri **scriptum** est **de me**, *
 fácer voluntátem **tuam**.
Deus meus, **vólui**, *
 et lex tua in **præcórdiis meis** ».

Ant. 2

Poissy MS fo. 15v, cf. AJ 1:130* (cf. OCO 459)

II
 Complá- ce- at ti- bi, Dó mi-ne, ut e- rí- pi- as me ad
 adiu- vándum me réspi-ce. *Ps.* Annuntiávi iustítiam tuam in
 ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, *tu*
 sci- sti [flex]
 II

[Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna; *
 ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, *tu* scisti.]

Iustítiam tuam non abscóndi in corde **meo**, *
 veritátem tuam et salutáre **tuum dixi**.

Non abscóndi misericórdiam **tuam** *
 et veritátem tuam ab ecclésia magna.

Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes **tuas a me**; *
 misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me.

Quóniam circumdedérunt me mala quorum non est númerus, †
 comprehendérunt me iniquitátes **meæ**, *
 et non pótui *vidére*.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitíis **mei**, *
 et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; *
 Dómine, ad adiuvándum me *festína*.
 Exsúltent et Iæténtur in te omnes quæréntes te, *
 et dicant semper: «Magnificétur Dóminus»
 qui díligunt salutáre **tuum**.
Ego autem egénus et **pauper** sum; *
 Dóminus sollícitus *est mei*.
Adiútor meus et liberátor meus **tu es**; *
 Deus meus, ne *tardáveris*.

Ant. 1

Processarium 259 (cf. OCO 414)

VIII b
 Si-tí-vit á-nima me- a ad De- um vi-vum: quando vé-
 ni- am et appa-ré- bo an-te fá-ci- em Dómi-ni? *Ps.* Quemád-
 modum desíderat cervus ad fontes aquá-rum, * ita desíderat áni-
 ma me- a *ad te*, **De-** us. [flex]

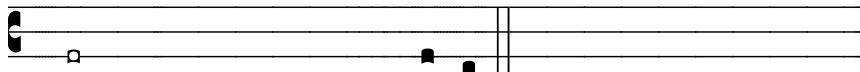
Psalmus 41

[Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, *
 ita desíderat ánima mea *ad te*, **Deus**.]
 Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum; *
 quando véniā et apparébo ante fáciem **Dei**?
 Fuérunt mihi Iácrimæ meæ panis die ac **nocte**, *
 dum díicitur mihi cotídie. «Ubi est *Deus tuus*?»
 Hæc recordátus sum et effúdi in me ánimam **meam**; *
 quóniam transíbam in locum tabernáculi admirábilis
 usque ad *domum Dei*,

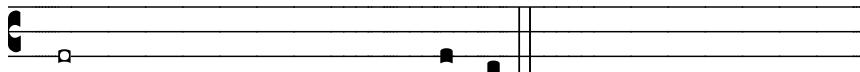
in voce exsultatiōnis et confessiōnis, *
multitudinis festa celebrāntis.
Quare tristis es, áнима mea, *
et quare conturbāris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutare vultus mei et Deus meus.
In meípso áнима mea contristáta est; †
propterea memor ero tui *
de terra lordánis et Hermóniim, de monte Módico.
Abýssus abýssum ínvocat in voce cataractárum tuárum; *
omnes gúrgites tui et fluctus tui super me transiérint.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, †
et nocte cáanticum eius apud me est: *
orátko ad Deum vitæ meæ.
Dicam Deo: Suscéptor meus es; †
quare oblítus es mei? *
et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, †
exprobavérunt mihi qui tríbulant me, *
dum dicunt mihi cotídie: «Ubi est Deus tuus?»
Quare tristis es, áнима mea, *
et quare conturbāris in me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutare vultus mei et Deus meus.

VERSUS

cf. AG 1015

℣. Misericordia tuae multae, Domine.

℟. Secundum verbum tuum vivifica me.

RESPONSORIA PROLIXA

Post Lectionem Primam:

PC 245 (OCO 469)

VIII

Cre-do quod Red- émptor me- us vi-
vit et in no- vís- si-mo di- e de ter- ra
sur- re-ctú- rus sum * et in car- ne me- a vi-
dé- bo De- um * Salvató- rem me-
um. ¶ Quem vi- sú- rus sum e- go i-pse, et
non á- li- us; et ó- cu- li me- i con- spe- ctú- ri
sunt. * Salva-tó- rem me- um.

Post Lectionem Secundam:

PC 263; cf. AJ 1: 134* (cf. OCO 469)

II
 Lí-be-ra me Dó-mi-ne de mor-te æ-tér-na
 in di-e il-la tre-mén-da. * Quando cæ-li
 mo-véndi sunt et ter-ra. „Dum vé-ne-ris
 iudi-cá-re sâe-cu-lum per i-gnem.

V Di-es il-la di-es i-ræ ca-lamni-tá-tis et mi-sé-
 ri-æ, di-es magna et a-má-ra val-de. * Quando.

V Tré-mens fa-ctus sum e-go et tí-me-o dum di-
 scússi-o vé-e-rit at-que ventrú-ra i-ra. ♫ Dum.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

cf. AG 1016 (cf. OCO 459)

I b
 Ex-ultá-bunt Dómi-no ossa humi-li-a-ta. Ps. Mi-
 se-ré-re me-i, De-us, * secúndum misericórdi-am tu-am.

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
 secúndum misericórdiam tuam;]
 et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
 dele iniquitátem meam.
 Amplius lava me ab iniquitáte mea, *
 et a peccáto meo munda me.
 Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *
 et peccátum meum contra me est semper.
 Tibi, tibi soli peccávi, *
 et malum coram te feci,
 ut iustus inveniáris in senténtia tua *
 et æquus in iudício tuo.
 Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
 et in peccáto concépit me mater mea.
 Ecce enim veritátem in corde diléxisti, *
 et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.
 Aspérge me hyssópo, et mundábor; *
 lavábis me, et super nivem dealbábor.
 Audíre me fácies gáudium et lætítiam, *
 et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
 Avérte fáciem tuam a peccátis meis, *
 et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea **in me, Deus,** *
 et spíritum firmum ínnova in viscéribus **meis.**
 Ne proícias me a **fácie tua,** *
 et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a me.**
 Redde mihi lætitiam salutáris **tui,** *
 et spíritu promptíssimo **confírma me.**
 Docébo iníquos **vías tuas,** *
 et ímpii ad te *converténtur.*
 Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ,** *
 et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam.**
 Dómine, lábia **mea apéries,** *
 et os meum annuntiábit laudem **tuam.**
 Non enim sacrificio **delectáris,** *
 holocáustum, si ófferam, *non placébit.*
 Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
 cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despícies.*
 Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion,** *
 ut ædificéntur muri Ierúsalem.
 Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblationes et **holocáusta;** *
 tunc impónent super altáre **tuum** vítulos.

Ant. 2

cf. AG 1016 (cf. OCO 459)

A porta ínfe-ri, é-ru- e, Dómi-ne, á-nimam me- am.

Ps. Ego dixi: In dimídio diérum me- ó- rum * vadam ad portas
 ínfe-ri. [flex]

Canticum Is 38: 10-14, 17-20

[Ego dixi: «In dimídio diérum meórum *
 vadam ad portas ínferi»;]

quæsivi resíduum annórūm meórum. *
 Dixi: «Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium,
 non aspíciam hóminem **ultra** *
 et habitatorem *quiétis* ».
 Generátiō mea abláta est et convolúta est a **me** *
 quasi taberná-culum *pastórum*;
 præcísā est velut a texénte vita mea: †
 dum adhuc ordírer, succídit **me.** *
 De mane usque ad vésperam **fínięs** me.
 Sperábam usque ad mane, †
 quasi leo sic contrívit ómnia ossa **mea;** *
 de mane usque ad vésperam **fínięs** me.
 Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, *
 meditábor ut *colúmba*;
 attenuáti sunt óculi **mei,** *
 suspiciéntes in *excélsum*.
 Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret; *
 proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta **mea.**
 Quia non inférnus confitébitur tibi, †
 neque mors laudábit **te,** *
 non exspectábunt, qui descéndunt in lacum,
 veritátem **tuam.**
 Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego **hódie;** *
 pater fílii notam fáciet veritátem **tuam.**
 Dómine, salvum me *fac,* †
 et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ **nostræ** *
 in domo Dómini.

Ant. 3

AG 196 (cf. OCO 459)

Laudá-bo De- um me- um in vi- ta me- a. Ps. Lauda, á-

nima, Dómi-num; † laudábo Dóminum in vi-ta **me-- a,** * psallam

Deo me-o, quám di- u **fú-** e- ro.

Psalmus 145

[Lauda, ánima mea, Dóminum; †
laudábo Dóminum in vita mea, *
psallam Deo meo, quándiu fúero.]

Nolíte confídere in princípibus, *
in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam; *
in illa die períbunt cogitatiónes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob *est adiútor*, *
cuius spes in Dómino Deo suo.

Qui fecit cælum et terram, *
mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǽculum, †
facit iudícum oppréssis, *
dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos, *
Dóminus illúminat cæcos,

Dóminus érigit depréssos, *
Dóminus díligit iustos,

Dóminus custódit ádvenas, †
pupíllum et víduam susténtat, *
et viam peccatórum dispérdit.

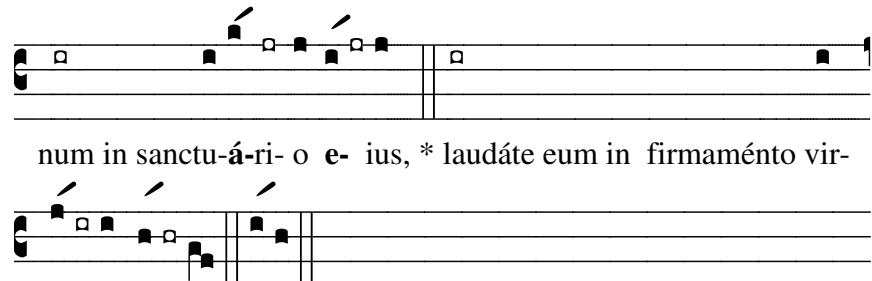
Regnábit Dóminus in sǽcula, *
Deus tuus, Sion, in generatióne et generatióne.

Vel: Ant. 3

AG 1017 (cf. OCO 459)

Omnis spí- ri-tus laudet Dómi-num. Ps. Laudáte Dómi-

num in sanctu-á-ri- o e- ius, * laudáte eum in firmaménto vir-

tú- tis e- ius. [flex]

Psalmus 150

[Laudáte Dóminum in sanctuário eius, *
laudáte eum in firmaménto virtútis eius.]

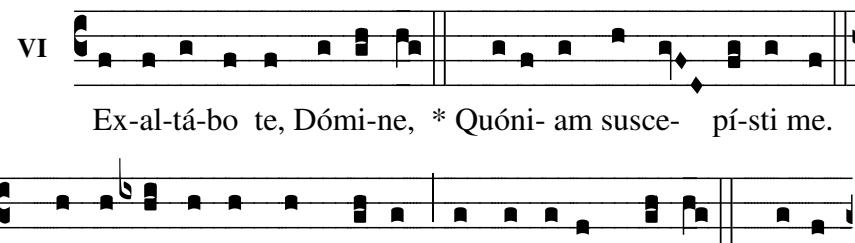
Laudáte eum in magnálibus eius, *
laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis eius.
Laudáte eum in sono tubæ, *
laudáte eum in psaltério et cíthara,
laudáte eum in týmpano et choro, *
laudáte eum in chordis et órgano,
laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, †
laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: *
omne quod spirat, laudet Dóminum.

LECTIO BREVIS

Si crédimus quod Jesus mórtuus est et resurréxit, ita et Deus eos qui dormiérunt: per Iesum addúcet cum eo.

RESPONSORIUM BREVIS

cf. AG 52

VI Ex-al-tá-bo te, Dómi-ne, * Quóni- am susce- pí-sti me.

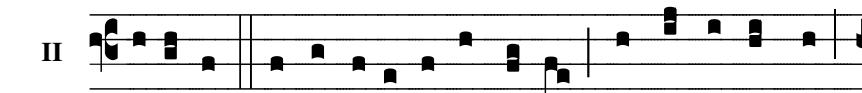
¶ Conver-tí-sti planctum me- um in gáudi- um mi-hi. * Quoni-

am. Gló-ri- a. Ex-al-tá-bo.

Ad Benedictus, Ant. (p. 1143)

AG 1017 (cf. OCO 459)

Ego sum re-surrécti- o et vi- ta; qui cre-dit in me,

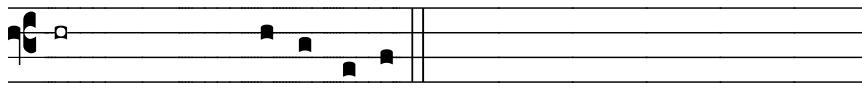
é- ti- am si mórtu- us fú- e- rit, vi-vet; et om-nis qui

vi- vit et cre- dit in me, non mo- ri- é- tur in æ- térnūm.

C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- èl, * quia visitávit et fecit

redemptióne ple-bis su- ae.

PRECES

Deum Patrem omnipoténtem, qui sicutávit Iesum Christum a mórtuis,
et vivificábit mortália córpora nostra, deprecémur, clamántes:
Adésto pôpulo tuo, Dómine.

Pater sancte, nos consepúltos per baptísmum in mortem cum Fílio tuo
et conresuscítatos in resurrectiōnem eius sic tríbue in novitáte
vitæ ambuláre,
— ut étiam, cum mórtui fuérimus, cum Christo semper vivámus.
Próvidens Pater, qui dedísti nobis panem vivum, qui de cælo

descéndit, sancte semper manducándum,
— fac ut vitam àtérnā habeámus et resuscitémur in novíssimo die.
Dómine, qui Fílium tuum in agonía factum ab ángelo confortári
dedísti,
— in éxitu nostro spe nos suávi consolári dignérис.
Qui tres púeros de médio ignis eruísti,
— líbera ánimas defunctórum a poenis, quas pro peccátis patiúntur.
Deus vivórum et mortuórum, qui Iesum a mórtuis suscitásti,
— súscita defúnctos, et nos cum ipsis in glória àtérna constitúe.
Pater noster *in tono simplici.*

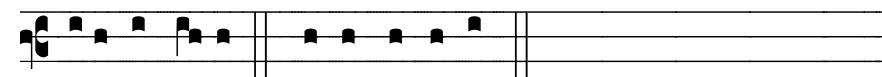
Oratio.

Preces nostras, quássumus, Dómine, benígnus exáudi: ut, dum
attólitur nostra fides in Fílio tuo a mórtuis suscitáto; in famulórum
tuórum præstolánda resurrectiōne spes quoque nostra firmétur: Per
Dóminum.

Vel aliæ orationes in Liturgia Horarum.

DIMISSIONE

cf. AG 1015

I-te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

Ad Horam medium

HYMNUS

cf. AG 148

1. Qui la-crimá-tus Lá-za- rum geménsque cum so-ró-ri-bus

i-psum fe-cí-sti præ-po-tens il- lá- rum red-di stú-di- is:

2 Qui petivísti sóntibus
benígnus indulgentiam,
ac verba miserántia
dixísti pœnæ sócio:

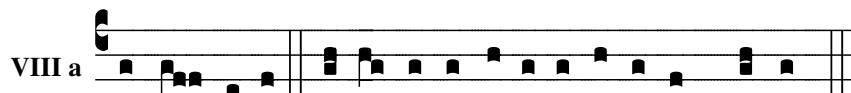
3 Qui, móriens, discípulo
matrem donásti Vírginem,
tuórum quæ fidélium
agóni adésset último:

*Quando tres Horæ minores dicuntur, potest adhiberi ad Tertiam:
prima, quarta et quinta stropha; ad Sextam: secunda, quarta et
quinta; ad Nonam: tertia, quarta et quinta.*

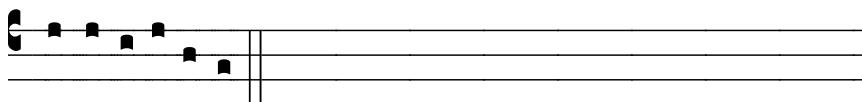
PSALMODIA

Ad Tertiam

Ant.

MS Poissy Ant. fo. 142^r; cf. AJ 1: 124* (cf. OCO 459)

Convér- te-re, Dómi- ne, et é-ri-pe á-nimam me- am.

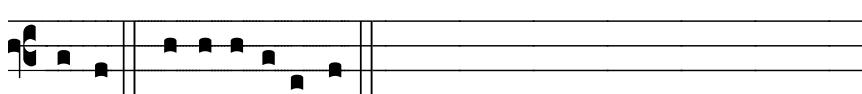
E u o u a e.

Ad Sextam

Ant.

MS Poissy Ant. fo. 60^r; AJ 1:62 (cf. OCO 459)

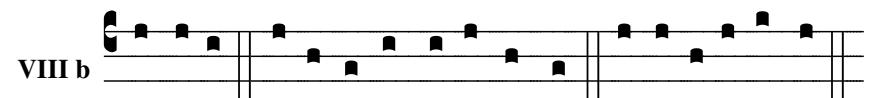
Sa-na, Dómi-ne, á-nimam me- am, qui- a peccá- vi

ti-bi. E u o u a e.

Ad Nonam

Ant.

MS Poissy Ant. fo. 50^v; AJ: 1:60

In tu- a iusti- ti- a, li-be- ra me. E u o u a e.

Psalmus 69

Deus, in adiutorium meum inténde; *

Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur *

qui quærunt ániam meam.

Avertántur retrórsum et erubéscant *

qui volunt mihi mala.

Convertántur propter confusiónem suam *

qui dicunt mihi: «Euge, euge».

Exsúltent et Iæténtur in te omnes qui quærunt te, *

et dicant semper: «Magnificétur Deus»,

qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum; *

Deus, ad me festína.

Adiútor meus et liberátor meus es tu; *

Dómine, ne moréris.

Psalmus 84

Complacuísti tibi, Dómine, in terra tua, *
convertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, *
operu ísti ómnia peccáta eórum.

Contraxísti omnem iram tuam, *
revertísti a furóre indignatiónis tuæ,
Convértete nos, Deus, salutáris noster, *
et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in æténum irascéris nobis, *
aut exténdes iram tuam a geneatióne in generatiónen?
Nonne tu convérsus vivificábis nos, *
et plebs tua Iætábitur in te?

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, *
et salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquáтур Dóminus Deus, †
quóniam loquéatur pacem ad plebem suam et sanctos suos, *
et ad eos qui convertúntur corde.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, *
ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, *
iustítia et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est, *
et iustítia de cælo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem, *
et terra nostra dabit fructum suum.
Iustítia ante eum ambulábit, *
et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me, *
quóniam inops et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum; *
salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei, Dómine, *
quóniam ad te clamávi tota die.
Lætífica ánimam servi tui, *
quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, *
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pérçipe, Dómine, oratióñem meam, *
et inténde voci deprecatióñis meæ.
In die tribulatióñis meæ clamávi ad te, *
quia exáudies me.
Non est símilis tui in diis, Dómine, *
et nihil sicut ópera tua.
Omnes gentes quascúmque fecísti vénient, †
et adorábunt coram te, Dómine; *
et glorificábunt nomen tuum,
quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: *
tu es Deus solus.
Doce me, Dómine, viam tuam, *
et ingrédiar in veritáte tua;

simplex fac cor meum, *
ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, *
et glorificábo nomen tuum in aëternum,
quia misericórdia tua magna est super me, *
et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, supérbi insurrexérunt super me, †
et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, *
et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, *
pátiens et multæ misericórdiæ et veritáts.
Réspice in me et miserére mei; †
da fortitúdinem tuam púero tuo, *
et salvum fac filium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, †
ut vídeant qui odérunt me et confundántur, *
quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Ad Tertiam

LECTIO BREVIS

Scio quod redémptor meus vivit et in novíssimo super púlvore
stabit; † et post pellem meam hanc, quam abstraxérunt: et de carne
mea vidébo Deum.

V. Quare tristis es áнима mea et quare conturbáris in me?
R. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi.

Ad Sextam

LECTIO BREVIS

Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditóne vivórum; †
creávit enim, ut essent ómnia: Iustítia enim est immortális.

V. In médio umbræ mortis non timébo mala.
R. Quóniam tu, Dómine, mecum es.

Ad Nonam

LECTIO BREVIS

Præcipitabit mortem in sempiternum, † et abstérget Dóminus Deus lácrimam ab omni facie et opprórium pópuli sui áuferet de univérsa terra: quia Dóminus locútus est.

¶ Exáudi, Deus, oratióne meam.

¶ Ad te omnis caro véniet.

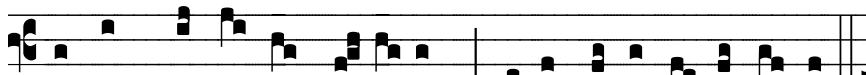
Ad Vesperas

HYMNUS

LHR 334

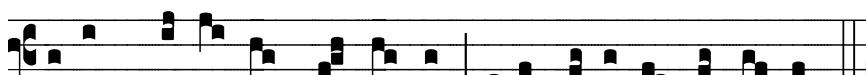
1. Imménsæ rex po- ténti- æ, Christe, tu Patris gló- ri- am

nostrúmque de- cus mó- li- ens, mortis fre-gís-ti iá-cu- la.

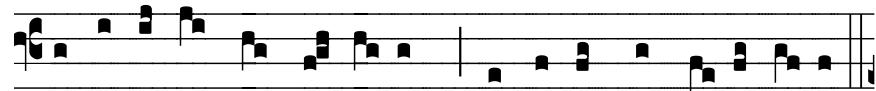
2. In-firma nos-tra sú-bi- ens magnúmque pe-tens præ-li- um,

mortem qua ser-pens ví- ce- rat, victor calcásti mó- ri- ens.

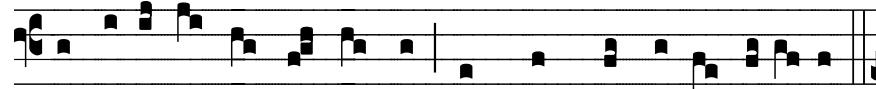
3. Surgens for- tis e tú-mu- lo, paschá- li nos mys-té- ri- o

peccá- to rur- sus mórtu- os ad vi- tam semper ínno- vas.

4. Vi- tam lar-gí- re grá- ti- æ, ut, sponsus cum re-dí- e- ris,

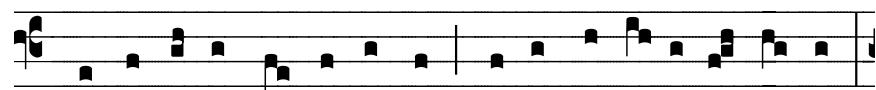
or-ná- ta nos cum lámpa- de iam promptos cælo invéni- as.

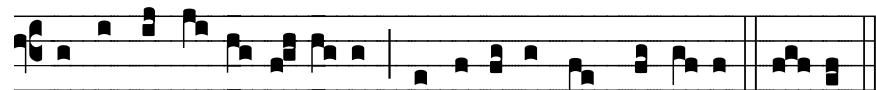
5. In lu- cem nos et réqui- em se-ré-nus iu-dex ác- ci- pe,

quos fi- des sanctæ Trí- a- di devínxit atque cá- ri- tas.

6. Fra-tres et omnes ádvo- ca qui nunc e-xú- ti cór-po- re

in regna Pa-tris ín-hi- ant, ut te colláudent pérpe-tim. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 1013 (cf. OCO 459)

VIII a

Dómi-nus custó-dit te ab omni ma-lo: custó-di- at
á-nimam tu-am Dómi-nus. Ps. Le-vá-bo óculos meos in mon-
tes: * unde véniet auxí-li- um mi- hi? [flex]

Psalmus 120

[Levábo óculos meos in **montes**: *
unde véniet auxílium **mihi**?]

Auxílium meum a **Dómino**, *
qui fecit *cælum* et *terram*.

Non dabit in commotióne pedem **tuum**, *
neque dormitábit *qui custódit te*.

Ecce non dormitábit neque **dórmiet** *
qui custódit **Israël**.

Dóminus custódit te, †
Dóminus umbráculum tuum, *
ad manum *déxteram tuam*.

Per diem sol non percútiat te, *
neque luna per **noctem**.

Dóminus custódiat te ab omni malo; *
custódiat ánimam *tuam Dóminus*.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum, *
ex hoc nunc et usque in **sæculum**.

Ant. 2

AG 1014 (cf. OCO 459)

VIII a

Si i-niqui-tátes observáve-ris, Dómi-ne, Dó-mi-ne,
quis susti-né-bit. Ps. De pro-fundis clamávi ad te, **Dómi-ne**; *
Dómine, exáudi vo-cem **me-** am. [flex]

Psalmus 129

[De profundiis clamávi ad te, **Dómine**; *
Dómine exáudi vocem **meam**.]

Fiant aures tuæ intendéntes *
in vocem deprecationis **meæ**.
Si iniquitátes observáveris, **Dómine**, *
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est, *
et timébimus te.

Sustinui te, **Dómine**; †
sustinuit ánima mea in verbo eius, *
sperávit ánima mea in **Dómino**.

Magis quam custódes auróram, *
speret Israël in **Dómino**.

Quia apud Dóminum misericórdia, *
et copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël *
ex ómnibus iniquitáibus eius.

Ant. 3

AG 1015 (OCO 459 = CAO 4944)

II

Audí-vi vo-cem de cæ-lo di-cén-tem mi- hi: Be- á- ti
mór-tu- i, qui in Dómi-no mo- ri- úntur. C. Christus Ie-sus,
cum in forma Dei es- set, * non rapínam arbitrátus est esse se
æquá-le- De- o. [flex]

Canticum

Phil 2: 6-11

[Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquále Deo,]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum factus *
et hábitu invéntus *ut homo*.
Humiliávit semetípsum †
factus obœdiens usque ad **mortem**, *
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi **nomen**, *
quod est super omne **nomen**,
ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
cælestium, terréstrium et **infernórum**,
et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória est **Dei Patris**.

LECTIO BREVIS

Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stí-

mulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex: Deo autem grátiás, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

RESPONSORIUM BREVE

VI

In mi-seri-córdi- a tu-a, Dómi-ne, * do-na e- is réqui-
em. ¶ Qui ventú-rus es iudi-cá-re vivos et mórtu-os. * do- na
e- is réqui- em. Gló-ri- a. In mi-se-ri-córdi- a.

Ad Magnificat (p. 1198), ant.

AM 1154 (OCO 459)

VII b

Om- ne quod dat mi- hi Pa- ter ad me vé-
ni- et; et e- um qui ve-nit ad me, non e- í- ci- am fo-ras. B

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dóminum.

PRECES

Christo Dómino, per quem fore sperámus, ut corpus humilitátis nostræ córpori claritatis suæ configuréatur acclamémus, dicéntes:
Tu es vita et resurréctio nostra, Dómine.

Christe, Fíli Dei vivi, qui Lázarum amícum tuum a mórtuis suscítasti,
— ad vitam et glóriam defúnctos súscita, quos pretióso tuo sanguine
redemísti.

Christe, mæréntium consolátor, qui in morte Lázari et adulescéntis ac
puéllæ pius absersísti lácrimas propinquórum,
— qui defúnctos suos collácrimant omnes consoláre.

Christe salvátor, déstrue in nostro mortáli córpore regnum peccáti, ut,
sicut ex hoc sipéndium mortis merúimus,
— sic in te vitam consequámur ætérnam.

Christe redémptor, résponce eos qui, te non congnoscéntes, spem non
habent,
— ut resurrectiōnem et vitam ventúri sáculi credant.

Qui, cæco, oculórum lúmine impertíto, te conspiciéndi cópiam
dedísti,

— revéla vultum tuum defúnctis, qui adhuc tua luce privántur.

Qui terréstrem domum nostram huius habitatiónis sinis tandem
dissólvi,

— domum non manufáctam, ætérnam in cælis, nobis concéde.

Pater noster *in tono simplice*.

Oratio et Dimissio ut ad Laudes matutinas.

APPENDICES

PSALMI VENITE – I. TONUS MG 3

V.1
Ve- ní- te, exsultémus Dómi-no; iubi- lému-s De- o sa-
lú-tá- ri no- stro. Præ- occupemus fá-ci- em e-ius in confes-
si- ó- ne, et in psalmis iubi-lému-s e- i. Rx.

V.2
Quó- ni- am De- us magnus Dóminus, et rex magnus su-
per omnes de- os: quo-ni- am non re-pél-let Dómi-nus ple-
bem su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes fi- nes, ter-
ræ et al- ti- tú-di-nes mónti- um ipse cón-spí- cit. Rx.

V.3
Quó- ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit il-lud, et

á- ri-dam funda-vé- runt manus e- ius: Ve-ní- te, ado-rémus
et pro-ci-dámus ante De- um; plo- ré-mus co- ram Dómi-no
qui fe- cit nos, qui- a ipse est Dómi-nus De- us no- ster;
nos autem pópu-lus e- ius, et o- ves pascu- æ e- ius. Rx
Hó- di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no- lí- te ob-
du- rá- re corda ve- stra, si-cut in ex-a-cerba- ti- ó-ne se-cún-
dum di- em tenta- ti- ó-nis in de- sér-to: u-bi tentavé-runt me
patres ve- stri: pro-bé- runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a. Rx

¶.5 Quadra- gín- ta annis pró-ximus fu- i gene- ra- ti- ó- ni
hu- ic, et di-xi: Semper hi er- rant cor- de; i-psi ve- ro
non cogno-vé- runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra
me- a: Si intro- í- bunt in ré-qui- em me- am. Rx
¶.6 Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i San- cto.
Si-cut e- rat in prin- cí- pi- o, et nunc et sem- per, et in
sá- cu- la sá- cu- ló- rum. A- men. Rx

PSALMI VENITE – II. TONUS

MG 6

V.1 Ve-ní- te, exsul-témus Dómi-no; iu- bi- lémus De- o sa-

lú- tá- ri nostro. Præ- occu-pemus fá-ci- em e- ius in confes-

si- ó-ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i. R.

V.2 Quó- ni- am De- us magnus Dómi-nus, et rex magnus

su-per omnes de- os: quo- ni- am non re-pél-let Dó-mi-nus

ple-bem su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes fi-nes

ter-ræ, et al-ti- tú-di-nes mónti- um ipse cónspi- cit. R.

V.3 Quó- ni- am ipsí- us est ma- re, et ipse fe-cit il-lud, et

á- ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad-o-rémus,

et pro-ci-dámus ante De- um; plo-rémus co- ram Dómi-no qui

fe-cit nos, qui- a ipse est Dó-mi- nus De- us no-ster; nos

autem pó-pu- lus e-ius et o-ves pascu- æ e- ius. R.

V.4 Hó-di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no- lí- te ob-

du- rá-re corda vestra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne se-cúndum

di- em tenta- ti- ó-nis in de-sérto: u-bi tenta-vé- runt me

patres vestri: pro- ba-vé- runt et vi-dé-runt ó-pe- ra me- a. R.

¶.5

Quadra- gínta annis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-ni
hu- ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; i-psi ve- ro non
cogno-vé- runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra me- a:
Si intro- í- bunt in réqui- em me- am. Rx.

¶.6

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto.
Sic-ut e- rat in princí- pi- o, et nunc et semper, et in sá-
cu- la sæ-cu- ló- rum. A- men. Rx.

PSALMI VENITE – III. TONUS AJ 1: 6

¶.1

Ve- ni- te, exsultémus Dómi-no; iu- bi- lémus De- o sa-
lú- tá- ri nostro. Præ- occu- pémus fá-ci- em e- ius in con-
fes- si- ó- ne, et in psalmis iu- bi- lé- mus e-
i. Rx.

¶.2

Quó- ni- am De- us magnus Dómi-nus, et rex magnus
su- per omnes de- os: quó-ni- am non re-pél-let Dómi-nus ple-
bem su- am: qui- a in ma- nu e- ius sunt omnes fi- nes ter-
ræ, et al- ti- tú-di-nes mónti- um i- pse cón- spi-

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

1111

cit. R^z

¶.3

Quó- ni- am i-psí- us est ma- re, et ipse fe-cit il-lud,
et á- ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad-o- ré-
mus et pro-ci-dámus ante De- um; plo- rémus co-ram Dómino
qui fe-cit nos, qui- a i-pse est Dómi-nus De- us noster; nos
au-tem pó-pu- lus e- ius et o-ves pas- cu- æ e-
ius. R^z

¶.4

Hó- di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no- lí- te

1112

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

obdu- rá- re corda ve-stra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne se-
cúndum di- em tenta- ti- ó-nis in de-sér-to: u-bi tenta-vé-runt
me patres vestri: pro- ba-vé- runt et vi-dé- runt ó- pe- ra
me- a. R^z

¶.5

Quadra- gínta annis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-ni
hu- ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; i-psi ve-ro non co-
gno-vé- runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra me- a:
Si intro- í-bunt in ré- qui- em me- am. R^z

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

1113

¶.6

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto.

Sic-ut e- rat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sää-
cu- la sää-cu- ló- rum. A- men. Rx.

1114

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

PSALMI VENITE – IV A. TONUS

MG 9

¶.1

Ve-ní- te, exsul-témus Dó-mi- no; iu-bi- lémus De- o
sa- lú- tár- i nostro. Præ- occupemus fá-ci- em e- ius in
con- fes-si- ó- ne, et in psalmis iu-bi- lé-mus e- i. Rx.

¶.2

Quó- ni- am De- us magnus Dó- mi- nus, et rex ma-
gnus su-per omnes de- os: quo-ni- am non re-pél-let Dómi-
nus ple- bem su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes
fi- nes ter- rae, et al- ti- tú-di-nes mónti- um i-pse cón-
spi- cit. Rx.

ψ.3

Quó-ni- am i-psí- us est ma-re, et i-pse fe- cit il- lud,
et á- ri- dam funda-vé-runt ma-nus e- ius; Ve-ní- te, ad-o-ré-
mus et pro-ci-dá-mus an-te De- um; plo- rémus co- ram Dó-
mi-no qui fe- cit nos, qui- a ipse est Dómi-nus De- us no-
ster; nos au-tem pó-pu- lus e- ius et o- ves páscu- æ
e- ius. Rx.

ψ.4

Hó-di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no- lí- te ob-
du-rá-re corda vestra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne se-cúndum

di- em tenta- ti- ó-nis in de-sér-to: u-bi tenta-vé- runt me
patres ve- stri: pro-bavérunt me, et vidé-runt ópe-ra me- a. Rx.

ψ.5

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-ni hu-
ic, et di-xi: Semper hi er-rant cor-de; i-psi ve- ro non
cogno-vé- runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra me-
a: Si intro- í- bunt in réqui- em me- am. Rx.

ψ.6

Gló- ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i San-
cto. Sic-ut e- rat in princí- pi- o, et nunc et sem- per,

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

1117

et in sá- cu- la sá- cu- ló- rum. A- men. R.

1118

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

PSALMI VENITE – IV B. TONUS

MG 21

V.1

Ve- ní- te, exsul-témus Dómi-no; iu-bi- lému-s De- o sa-

lú- tár- ri nostro. Præ- occu- pemus fá-ci- em e- ius in con-

fes-si- ó- ne, et in psalmis iu-bi- lé- mu-s e- i. R.

V.2

Quó- ni- am De- us magnus Dó-mi-nus, et rex magnus

su-per omnes de- os: quoni- am non re-pél-let Dó-mi-nus ple-

bem su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes fi-nes ter-

ræ, et al -ti- tú-di-nes mónt- ium i- pse cónspi- cit. R.

V.3

Quó- ni- am i-psí- us est ma- re, et i-pse fe-cit il-lud,

et á- ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad- o-ré-
mus et pro-ci-dámus ante De- um; plo- rémus co- ram Dómi-no
qui fe-cit nos, qui- a i-pse est Dómi-nus De- us noster; nos
autem pó-pu- lus e- ius et o-ves pas- cu- æ e- ius. R^X
Hó- di- e si vo-cem e-ius audi- é- ri- tis, no-lí-te obdu-rá-
re corda vestra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne secúndum di- em
tentati- ó-nis in de-sérto: u-bi tenta-vé-runt me patres vestri:
pro- ba-vé- runt me, et vidé- runt ó- pe- ra me- a. R^X

¶.5 Qua-dra-gínta annis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-nis hu-
ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; i-psi ve- ro non co-
gno-vé- runt vi- as meas; qui-bus iu-rá-vi in i- ra me- a: Si
intro- í-bunt in ré- qui- em me- am. R^X
¶.6 Gló- ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto.
Sic-ut e- rat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sá-
cu-la sæ-cu- ló- rum. A- men. R^X

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

1121

PSALMI VENITE – V. TONUS

MG 12

¶.1 Ve-ní-te, exsultémus Dómi-no; iu-bi-lémus De-o
sa-lú-tá- ri nostro. Præ- occu-pe- mus fá-ci- em e- ius in con-
fes-si- ó- ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i. Rx.

¶.2 Quó- ni- am De- us magnus Dómi-nus, et rex ma-
gnus su- per omnes de- os: quo-ni- am non re-pél-let Dómi-
nus ple-bem su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes fi-
nes ter- rae et al- ti- tú-di-nes mónti- um i-pse cónspi-
cit. Rx.

1122

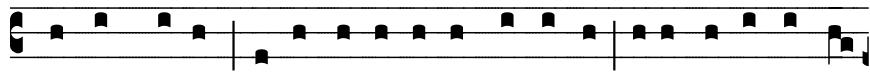
MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

¶.3 Quó-ni- am i-psí- us est ma- re, et ipse fe-cit il-
lud, et á-ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad-o-
rémus et pro-ci-dámus ante De- um; plo- rémus co- ram Dó-
mi-no qui fe- cit nos, qui- a ipse est Dómi- nus De- us nos-
ter; nos au-tem pó-pu- lus e- ius et o-ves pascu- æ e-
ius. Rx.

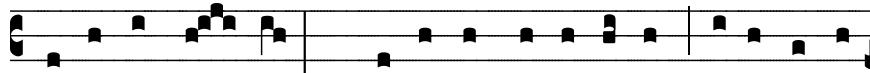
¶.4 Hó-di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no-lí- te
obdu- rá- re corda vestra, sic- ut in ex- a-cerba- ti- ó-ne se-

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

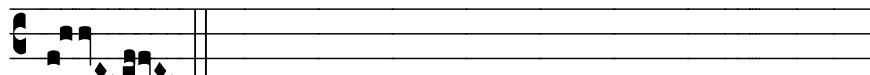
1123

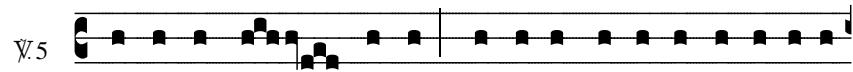
cúndum di- em tenta- ti- ó-nis in de-sér-to: ub-i tenta-vé- runt

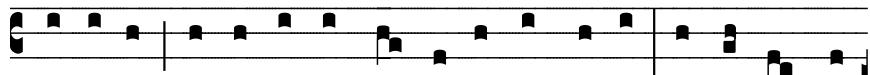
me pa-tres ves- tri: pro-ba-vé- runt et vi-dé- runt ó-pe- ra me-

a. Rx.

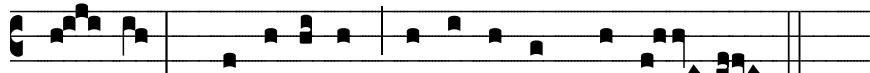
¶5 Quadra-gín-ta annis pró-ximus fu- i ge-ne-ra- ti- ó-

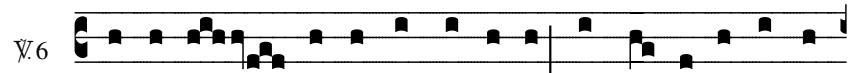
ni hu- ic, et di- xi: Semper hi er-rant corde; i-psi ve- ro

non cogno-vé- runt vi- as me- as; qui- bus iu- rá-vi in i- ra

me- a: si intro- í-bunt in réqui- em me- am. Rx.

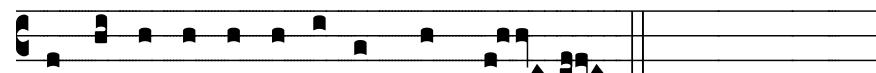
¶6 Gló- ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i San-

1124

MODUS CANTANDI PSALMUM VENITE

cto. Sic ut e- rat in princi-pi- o, et nunc et sem- per, et

in sá-e-cu- la sæ-cu- ló-rum. A- men. Rx.

PSALMI VENITE – VI A. TONUS

AJ 1: 15

V.1

Ve-ní- te, exsultémus Dómino; iu-bi- lémus De- o sa-lú-
tá- ri nostro. Præ- occu-pemus fá-ci- em e- ius in confessi- ó-
ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i. R.

V.2

Quó-ni- am De- us magnus Dómi-nus, et rex magnus su-
per omnes de- os: quó-ni- am non re-pél-let Dómi-nus ple-bem
su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes fi-nes ter-ræ, et
al- ti-tú-di-nes mónti- um ipse cónspi-cit. R.

V.3

Quó-ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit il-lud, et á-

ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad-o- rémus et
pro-ci-dámus ante De- um; plo-rémus co-ram Dómi-no qui fe-
cit nos, qui- a ipse est Dóminus De- us no-ster; nos autem
pó-pu- lus e- ius et o-ves páscu- æ e- ius. R.

V.4

Hó- di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no-lí- te obdu-rá-
re corda ve-stra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne se-cún-dum di-
em ten-ta- ti- ó-nis in de-sérto: ub-i tenta-vé- runt me pa-tres
vestri: pro-bé- runt me, et vi-dé- runt ó-pe-ra me- a. R.

¶.5

Quad-ra-gínta annis pró-ximus fu-i ge-ne- ra- ti- ó-ni hu-

ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; ipsi ve-ro non cogno-

vé-runt vi-as me-as; qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si in-

tro- í-bunt in réqui-em me-am. Rx

¶.6

Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto. Sic-

ut e- rat in princí- pi- o, et nunc, et semper, et in sǽ-cu-la-

sæ-cu- ló-rum. Amen. Rx

PSALMI VENITE – VI B. TONUS AJ 1: 17

¶.1

Ve-ní-te, exsultémus Dómi-no; iu-bi-lémus De-o sa-lú-

tá- ri nostro. Præ- occupemus fá-ci- em e- ius in confes-si- ó-

ne, et in psalmis iu-bi-lé-mus e- i. Rx

¶.2

Quó-ni- am De- us magnus Dómi-nus, et rex magnus su-

per omnes de- os: quó-ni- am non re-pél- let Dómi-nus ple-

bem su- am: qui- a in ma-nu e-ius sunt omnes fi- nes terræ,

et al-tí-tú-di-nes mónti- um ipse cónspi- cit. Rx

¶.3

Quó-ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit il-lud, et á-

ri-dam funda-vé- runt ma-nus e-ius: Ve-ní-te, ad-o-rémus et
pro-ci-dámus an-te De-um; plo-rémus co-ram Dómi-no qui fe-
cit nos, qui-a ipse est Dómi-nus De-us no-ster; nos au-tem
pó-pu-lus e-ius et o-ves pá-scu-æ e-ius. Rx.

¶.4

Hó-di-e si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis, no-lí-te obdu-
rá-re cor-da vestra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-ne secúndum
di-em tenta-ti-ónis in de-sér-to: u-bi tenta-vé-runt me pa-
tres ve-stri: pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me-a. Rx.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i ge-ne-ra-ti-óni hu-
ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; ipsi ve-ro non cognó-
vé-runt vi-as me-as; qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si in-
tro-í-bunt in ré-qui-em me-am. Rx.

¶.6

Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o, et Spí-ri-tu-i Sancto.
Sic-
ut e-rat in princí-pi-o, et nunc et semper, et in sǽ-cu-la
sæ-cu-ló-rum. A-men. Rx.

PSALMI VENITE – VII. TONUS

MG 15

V.1

Ve-ní- te, exsultémus Dómi-no; iu-bi- lé-mus De- o
 sa-lú-tá-ri no-stro. Præ- occu-pemus fá-ci- em e- ius in confes-
 si- ó- ne, et in psalmis iu-bi- lé- mus e- i. R.

V.2

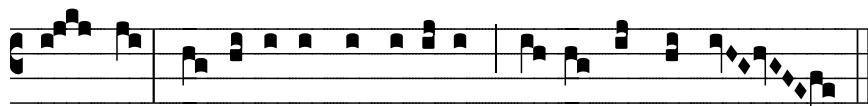
Quó- ni- am De- us magnus Dó-mi-nus, et rex ma-
 gnus su-per omnes de- os: quo-ni- am non re- pél-let Dómi-
 nus ple-bem su- am: qui- a in ma-nu e- ius sunt omnes fi-
 nes ter- ræ, et al- ti- tú-di-nes mónti- um i- pse cónspi-
 cit. R.

V.3

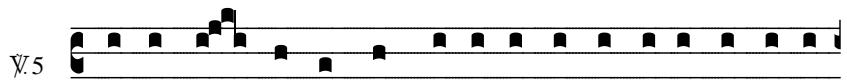
Quó- ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit il-lud, et
 á- ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad-o-rémus,
 et pro-ci-dámus ante De- um; plo- rémus co-ram Dómi-no, qui
 fe-cit nos, qui- a ipse est Dó-mi-nus De- us no- ster; nos
 autem pó-pu-lus e-ius et o-ves pa-scu- æ e- ius. R.

V.4

Hó- di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no- lí- te ob-
 du- rá-re corda ve- stra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne secúndum
 di- em tenta- ti- ó-nis in desérto: u-bi tentavé-runt me patres

ve- stri: pro- bavé- runt et vidé- runt ó- pe- ra me- a. Rx.

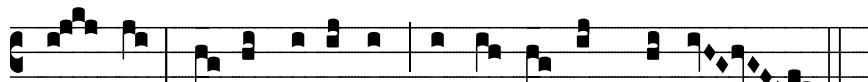
Quadra- gín- ta an-nis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-

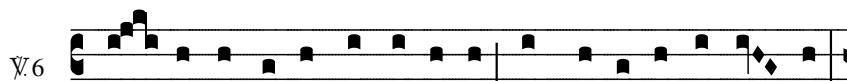
ni hu- ic, et di-xi: Semper hi er-rant cor- de; i-psi ve- ro

non cogno-vé- runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra

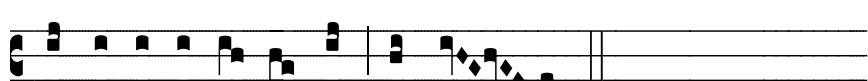
me- a: Si intro- í-bunt in ré-qui- em me- am. Rx.

Gló- ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i San- cto.

Sic- ut e- rat in princí-pi- o, et nunc, et sem- per, et in

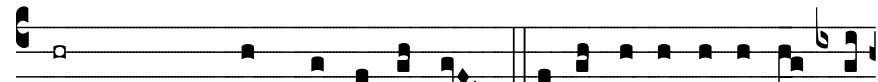
sæ-cu- la sæ-cu- ló- rum. A-men. Rx.

CANTICUM BENEDICTUS CUM SOLLEMNI MEDIATIONE

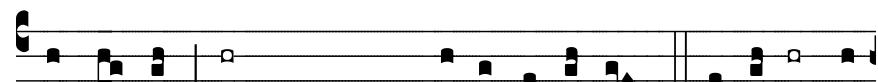
CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS I A. TONUS

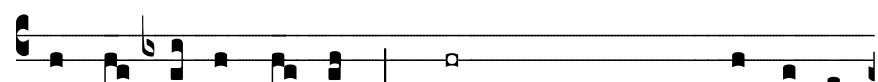
Be-ne-dictus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et

fecit redemptiónen ple-bis su- ae; et e- ré-xit cornu sa- lú-

tis no- bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut locútus

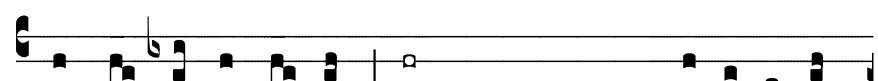
est per os sanctó- rum, * qui a século sunt, prophe- tát- rum

e- ius: sa-lú- tem ex i- ni- mí- cis no-stris, * et de manu óm-

ni- um, qui o- dé- runt nos: ad fa- ciéndam misericórdi-am

cum pá- tri- bus nos-tris, * et memorári testaménti su- i san-

cti; ius-iu- rándum, quod iurávit ad Abra- *ham*, patrem no-
strum, * da- tú-*rum* se no-*bis*, ut si- ne timóre, de manu i-
nimicórum nostró-*rum* li-be- rá- ti, * servi- ámus il-li, in
sanctitáte et iustí-*ti*- a co- ram i-pso, * ómni-*bus* di- é-*bus* no-
stris. Et tu, puer, prophéta Al-tíssi- mi vo-cá-**be**- ris: * præ-í-
bis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as e- ius, ad dan-
dam sciéntiam salúta- *tis* ple-bi e- ius, * in remissiónem pecca-
tó- *rum* e- ó- rum, per viscera miserlcórdi- *æ* De- i nostri, *

in qui-bus visitávit nos Ori- ens ex al-to: il-lumináre his,
qui in ténebris et in umbra mor-tis se- dent, * ad dirigéndos pe-
des nostros in vi- am pa-cis. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, *
et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic- ut erat in princípio, et nunc
et semper, * et in sácula sæ-cu- ló- rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS I B. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra- el, * qui-a visitávit et
fecit redemptiónen *ple-* bis **su-** æ; et e- réxit cornu sa- lú- tis
no- bis * in domo David, pú- e- ri **su-** i: sic-ut locútus est per
os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe- tá- rum e- ius: sa-
lú- tem ex i-ni- mí- cis **no-** stris, * et de manu ómni-um, *qui* o-
dé- runt nos: ad fa- ciéndam misericórdi-am cum pá- tri- bus
no- stris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius-iu- rándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem **no-** strum, * da- tú- rum se **no-**

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró-*rum* li-be-
rá- ti, * servi- á-mus il-li, in sanctítate et iustítia co- ram
i-pso, * ómni-bus di- é-bus **no** stris. Et tu, pu-er, prophéta Al-
tí-si- mi vo-cá-be- ris: * præibis enim ante fáciem Dómini pa-
rá- re vi- as e-ius, ad dandam sciéntiam salúta- tis ple- bi e-
ius, * in remissiónen peccató-*rum* e- ó- rum, per viscera mise-
ri-córdi- ae De- i **no**- stri, * in qui-bus visitávit nos O- ri- ens
ex al-to: il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis

se- dent, * ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-
ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e-
rat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló-
rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS I C. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui-a visitávit et
fecit redemptiónem ple- bis su- æ; et e- réxit cornu sa- lú- tis
no- bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut locútus est per
os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe- tátum e- ius: sa-
lú- tem ex i-ni- mí- cis no-stris, * et de manu ómni-um, qui o-
dé- runt nos: ad fa- ciéndam misericórdi-am cum pá- tri- bus
no-stris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius-iu- rándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem no-strum, * da- tú-rum se no-

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-be-
rá- ti, * servi- á-mus il-li, in sanctitáte et iustíti- a co- ram
i-psو, * ómni-bus di- é-bus nōstris. Et tu, pu-er, prophéta Al-
tí-si- mi vo-cá-be- ris: * præbīs enim ante fáciem Dómini pa-
rá- re vi- as e-ius, ad dandam sciéntiam salúta- tis ple- bi e-
ius, * in remissióne peccató-rum e- ó- rum, per viscera mise-
ri-córdi- ae De- i nō-stri, * in qui-bus visitávit nos O- ri- ens
ex al-to: il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis

se- dent, * ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-
ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e-
rat in princíprio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló-
rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS II. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * quia visitávit et
fecit redemptiónen ple-bis su- æ; et e-re-xit cornu sa-lú-
tis no-bis * in domo David, púe- ri su- i: sic-ut lo-cú- tus
est per os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophetá- rum e-
ius: sa-lú- tem ex i-ni-mí-cis nostris, * et de manu ómnium,
qui o-dé- runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdiam cum pá-
tri-bus nostris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius-iu-
rándum, quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da-tú-

rum se no-bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró-
rum li-be- rá- ti, * servi- ámus il-li, in sancti- téte et iustíti-
a co- ram i-psos, * ómni-bus di- é-bus nostris. Et tu, pu- er,
prophéta Al-tís-si- mi vo-cá-be- ris: * præbís enim ante fáciem
Dómini paráre vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta- tis
ple-bi e-ius, * in remissiónem peccatórum e- ó- rum, per vi-
sce- ra misericórdi- ae De- i nostri, * in quibus visitávit nos
O- ri- ens ex al-to: il-lumi-nare his, qui in ténebris et in um-

bra mor-tis se-dent, * ad dirigéndos pedes nostros in vi- *am pa-*
 cis. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- *i* Sancto.
 Sic-ut e-rat in princípio, *et* nunc et semper, * et in sácula sæ-
 cu- ló- rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS III A. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et
 fecit redemptiónem ple- bis su- æ; et e- ré-xit cornu sa- lú-tis
 no- bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut lo-cú-tus est
 per os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe- tá- rum e- ius:
 sa- lú- tem ex i- ni-mí- cis no-stris, * et de manu ómnium, qui
 o-dé- runt nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pá- tri-bus
 no-stris, * et memorári testaménti su- i sancti; iusiu-rándum,
 quod iurávit ad Abraham, patrem no-strum, * da- tú- rum se no-

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostrórum **li-be-**
rá- ti, * servi- á- mus **il- li**, in sanctitáte et iustítia **co -ram**
i-pso, * ómni-bus di- é- bus **nostris**. Et tu, puer, prophéta Al-
tis-si-**mi** vo-cá-**be- ris**: * præíbis enim ante fáciem Dómini pará-
re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salútatis **ple-bi e- ius**, *
in remissióinem peccató-*rum* e- ó- rum, per viscera misericórdi-
æ **De- i no-stri**, * in qui-bus visitávit nos O- ri- ens ex al-to:
il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra **mortis se- dent**, * ad

dirigéndos pedes nostros in vi- am **pa-cis**. Gló -ri- a **Pa- tri**,
et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i **Sancto**. Sic-ut erat in princípio,
et **nunc** et **semper**, * et in sécula sæ-cu- ló- rum. **A-men**.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS III B. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et
fecit redemptiónem ple-bis su- æ; et e-ré-xit cornu sa- lú- tis
no- bis * in domo David, púa- ri su- i: sic-ut lo-cú-tus est per
os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophetá- rum e- ius: sa-
lú- tem ex i-nimí-cis no-stris, * et de manu ómnium, qui o-dé-
runt nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pá- tri- bus no-
stris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius- iu- rándum,
quod iurávit ad Abraham, pa-trem no-strum, * da- tú- rum se no-

bis, ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum li-be- rá-
ti, * servi- ámus il- li, in sanctítate et iustítia co-ram i-pso, *
ómni-bus di- é-bus nostris. Et tu, puer, prophéta Al-tíssimi vo-
cá-be- ris: * præbís enim ante fáciem Dómini pará-re vi- as e-
ius, ad dandam sciéntiam salútatis ple- bi e- ius, * in remissi-
ónem peccatórum e- ó- rum, per viscera miserlcórdiae De- i no-
stri, * in qui-bus visitávit nos Oriens ex al-to: il-lumináre his,
qui in ténebris et in umbra mortis se- dent, * ad dirigéndos pedes

nos-tros in vi- *am pa-* cis. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et
 Spi- rí- tu- *i* Sancto. Sic-ut erat in princípio, et **nunc** et **sem-**
 per, * et in sácula sæ-cu- ló- rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS IV A. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et
 fecit redemptiónen ple-bis su- æ; et e- ré-xit cornu sa- lú- tis
 no-bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut lo-cú-tus est
 per os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe- tá- rum e- ius:
 sa- lú- tem ex i-ni- mí- cis nostris, * et de manu ómni- um, qui
 o- dé- runt nos: ad fa-ciéndam misericórdi-am cum pá- tri-
 bus nostris, * et memorári testamén-ti su- i sancti; ius-iu-
 rándum, quod iurávit ad Abra- ham, pa-trem nostrum, * da- tú-

rum se no- bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró-
 rum li-be- rá- ti, * servi- á-mus il- li, in sanctitáte et iustítia-
 a co- ram i-pso, * ómni-bus di- é- bus no-stris. Et tu, pu-
 er, prophéta Al-tís-si- mi vo-cá-be- ris: * præíbis enim ante fá-
 ciem Dómini pará- re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam sa-
 lú- ta- tis ple- bi e- ius, * in remissióne pecca-tó- rum e- ó-
 rum, per viscera miserlcórdi- ae De- i nostri, * in qui-bus visi-
 távit nos O- ri- ens ex al- to: il-lumináre his, qui in ténebris

et in umbra mor-tis se-dent, * ad dirigéndos pedes nostros in
 vi- am pa- cis. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu-
 i Sancto. Sic-ut erat in princíprio, et nunc et semper, * et in
 sácula sæ-cu- ló- rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS IV B. TONUS

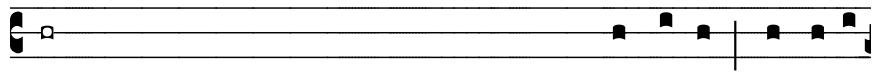
Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * quia visitávit et
fecit redemptió-nem ple-bis su- æ; et e-re-xit cornu sa-lú-tis
no-bis * in domo David, pú-e-ri su-i: sic ut lo-cú-tus est
per os sanctó-rum, * qui a século sunt, prophe-tá-rum e-ius:
sa-lú-tem ex i-ni-mí-cis nostris, * et de manu ómni-um, qui
o-dé-runt nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pá-tri-bus
nostris, * et memorári testamén-ti su-i sancti; ius-iu-rándum,
quod iurávit ad Abra-ham, patrem nostrum, * da-tú-rum se no-

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-be-
rá- ti, * servi- á-mus il-li, in sanctité et iustiti- a co-ram i-
pso, * ómni-bus di- é-bus nostris. Et tu, puer, prophéta Altís-
si- mi vo- cá- be- ris: * præíbis enim ante fáciem Dómini pará-
re vi- as e-ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple- bi e-ius, *
in remissiónem pecca-tó-rum e- ó-rum, per viscera misericór-
di- ae De- i nostri, * in quibus visitávit nos O- ri- ens ex al-
to: il- lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis se-

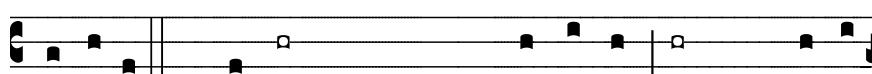
dent, * ad dirigéndos pedes nostros *in vi-* am pa-cis. Gló- ri- a
Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in prin-
cípio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló- rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS V. TONUS

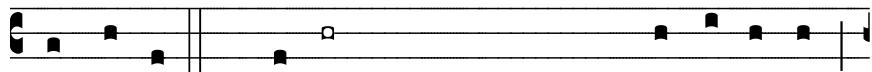
Be-ne-díctus Dóminus Deus Is-ra- el, * quia visitávit et fe-
cit redemptiónen ple-bis su- æ; et e-réxit cornu salútis no-
bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut locútus est per os
sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe- tá- rum e- ius: sa- lú-
tem ex inimícis nostris, * et de manu ómni- um, qui o-dé-runt
nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pátribus nos-tris, * et
memorári testaménti su- i sancti; ius-iu- rándum, quod iurávit
ad Abraham, patrem nostrum, * da- tú- rum se no-bis, ut si-

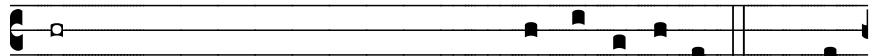
ne timóre, de manu inimicórum nostrórum libe- **rá- ti**, * servi- **á-**

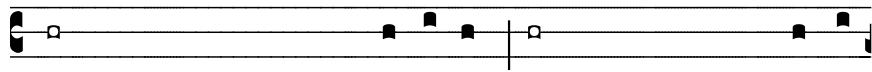
mus il-li, in sanctitáte et iustítia coram **i-pso**, * ómnibus di- **é-**

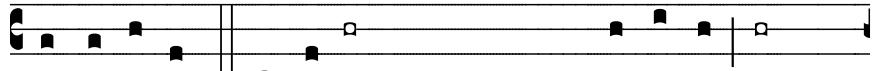
bus **nostris**. Et tu, puer, prophéta Altíssimi vo- **cá- be- ris**: *

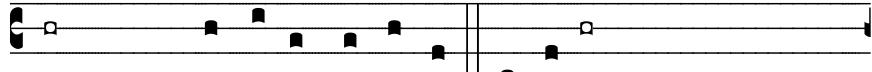
præfbis enim ante fáciem Dómini paráre **vi- as e-ius**, ad dan-

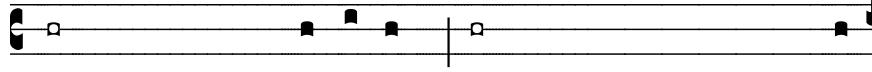
dam sciéntiam salútatis plebi **e- ius**, * in remissiónem pecca- **tó-**

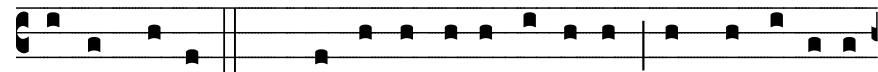
rum **e- ó- rum**, per viscera misericórdiæ Dei **nostri**, * in quibus

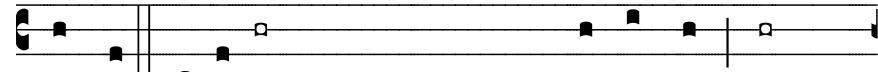
visitávit nos O- **ri- ens ex al-to**: il-lumináre his, qui in téne-

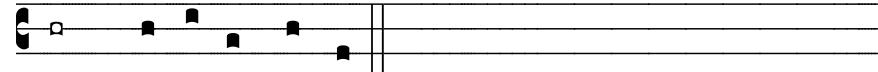
bris et in umbra mortis se-**dent**, * ad dirigéndos pedes nostros in

vi- am pa-cis. Gló- ri- a Pa-tri, et **Fí- li- o**, * et Spi- **rí- tu- i**

Sancto. Sic-ut erat in princíprio, et nunc et **semper**, * et in sá-

cula sæcu- **ló-rum**. A-men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS VI. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra- el, * quia visitávit et
fecit redemptiónen *ple-bis su- æ;* et e- réxit cornu sa- lú- tis
no- bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut locútus est *per*
os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá- rum e- ius:
sa- lú- tem ex i-ni- mí- cis nostris, * et de manu ómnium, qui
o-dé- runt nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pá- tri-
bus nostris, * et memorári testaménti *su- i sancti;* ius-iu- rán-
dum, quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da- tú- rum

se no-bis, ut sine timóre, de manu inimicórum nostró- rum
li-be-rá- ti, * servi- á-mus il- li, in sanctítate et iustiti- a
co-ram i-psō, * ómni-bus di- é-bus nostris. Et tu, puer, prophé- ta Al-tís-si- mi vo-cá-be- ris: * præfbis enim ante fáciem Dómi- ni pa- rá- re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta- tis plebi
e- ius, * in remissiónem peccatórum e- ó-rum, per viscera mise- ricórdiae De- i no-stri, * in quibus visitávit nos O-ri- ens ex al- to: il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis se-

dent, * ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló- ri- a
 Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in
 princíprio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló- rum. A-
 men.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS VII A. TONUS

Be-ne-díctus Dóminus De- us Isra- el, * quia visitávit et
 fecit redemptiónen ple-bis su- æ; et e- ré-xit cornu sa- lú-tis
 no- bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut lo-cú-tus est
 per os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe- tás- rum e-ius:
 sa- lú- tem ex i-ni-mí- cis nostris, * et de manu ómnium, qui o-
 dé-runt nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pá-tri-bus no-
 stris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius- iu- rándum,
 quod iurávit ad Abraham, pa-trem no-strum, * da- tú- rum se no-

bis, ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum **li-be-rá-**
ti, * servi- á-mus il- li, in sanctitate et iustitia **co- ram i-**
pso, * ómni-bus di- é-bus nostris. Et tu, puer, prophéta Altíssi-
mi vo-cá-be- ris: * praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as
eiús, ad dandam sciéntiam salútatis ple-bi e- ius, * in remissi-
ónem pecca- tó- rum e- ó- rum, per viscera miserlcórdiae De-
i no-stri, * in quibus visitávit nos O- ri- ens ex al-to: il-lum-
ináre his qui in ténebris et in umbra mor-tis se- dent, * ad diri-

géndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló- ri- a Patri, et Fí-
li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in princípio, et
nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS VII B. TONUS

Be-ne-díctus Dóminus De- us Isra- el, * quia visitávit et
 fecit redemptiónem ple-bis su- æ; et e- réxit cornu sa- lú- tis
 no- bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut lo-cú-tus est
 per os sanctó- rum, * qui a século sunt, prophe- tá-rum e- ius:
 sa- lú- tem ex i- ni-mí-cis no-stris, * et de manu ómnium, qui o-
 dé-runt nos: ad fa-ciéndam misericórdiam cum pá-tri-bus no-
 stris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius- iu- rándum,
 quod iurávit ad Abraham, patrem no-strum, * da- tú- rum se no-

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostrórum li- be-
 rá- ti, * servi- ámus il- li, in sanctítate et iustítia co-ram i-
 pso, * ómni-bus di- é-bus nostris. Et tu, puer, prophéta Altíssi-
 mi vo-cá-be- ris: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vi- as
 e- ius, ad dandam sciéntiam salútatis ple-bi e- ius, * in remis-
 siónem pecca- tó- rum e- ó- rum, per viscera miserlcórdiæ De-
 i no-stri, * in quibus visitávit nos O- ri- ens ex al- to: il-lu-
 mináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis se- dent, * ad diri-

géndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló- ri- a Pa-tri, et Fí-
li- o, * et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut erat in princípio, et
nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS VIII A. TONUS

Be-ne-dictus Dómi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et fe-
cit redemptiónen ple-bis su- æ; et e- ré- xit cornu sa- lú- tis
no-bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sic-ut lo-cú- tus est
per os sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá- rum e- ius:
sa- lú- tem ex i- ni- mí- cis nostris, * et de manu ómnium, qui o-
dé- runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdi-am cum pá- tri-bus
nostris, * et memorári testaménti su- i sancti; ius-iu- rándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da- tú- rum se no-

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró- *rum* li-be-
rá- ti, * servi- á-mus il- li, in sancti- tátē et iustítia co-ram
i-pso, * ómni-bus di- é-bus nos-tris. Et tu, pu- er, prophéta Al-
tí-si- mi vo-cá-be- ris: * præíbis enim ante fáciem Dómini pa-
rá- re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta- *tis* ple-bi e-
ius, * in remissióne peccató- *rum* e- ó- rum, per visce- ra mi-
sericórdi- ae De- i nos-tri, * in quibus visitávit nos O- ri- ens ex-
al-to: il-lumi-náre his, qui in ténebris et in umbra mortis se-

dent, * ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa- cis. Gló- ri-
a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e- rat
in princíprio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæ-cu- ló- rum.
Amen.

CANTICI EVANGELICI BENEDICTUS VIII B. TONUS

Be-ne-díctus Dómi-nus De-us Isra-el, * quia visitávit et fe-
cit redemptiónen *ple-bis su- æ;* et e-re-xit cornu sa-lú-tis
no-bis * in domo David, pú-e-ri su-i: sic-ut lo-cú-tus est
per os sanctó-rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá-rum e-ius:
sa-lú-tem ex i-ni-mí-cis nostris, * et de manu ómnium, *qui o-*
dé-runt nos: ad fa-ci-éndam misericórdi-am cum pá-tri-bus
nostris, * et memorári testaménti *su-i sancti;* ius-iu-rándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da-tú-rum se no-

bis, ut si-ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-be-
rá-ti, * servi-á-mus il-li, in sancti-táte et iustíti-a co-ram
i-pso, * ómni-bus di-é-bus nostris. Et tu, pu-er, prophéta Al-
tí-si-mi vo-cá-be-ris: * præíbis enim ante fáciem Dómini pa-
rá-re vi-as e-ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple-bi e-
ius, * in remissiónem peccató-rum e-ó-rum, per visce-ra mi-
sericórdi-æ De-i nostri, * in quibus visitávit nos O-ri-ens ex-
al-to: il-lumi-náre his, qui in ténebris et in umbra mortis se-

dent, * ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa- cis. Gló- ri-
a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat
in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló- rum.

Amen.

CANTICUM MAGNIFICAT
CUM SOLLEMNI MEDIATIONE

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT I A. TONUS

Magní- fi-cat * ánima me- a Dómi-num, et exsul-távit
spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tá- ri me- o; qui- a re-
spéxit humilitátem an- cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes gene-ra- ti- ónes. Qui- a fecit mihi ma-gna,
qui po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-sericórdia
eius a progéni- e in pro-gé-ni- es * timénti-bus e- um. Fe-
cit poténtiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos mente

cordis su- i, de-pó- su- it po-tén- tes de se- de, * et ex-al-
 tá-vit húmi-les, e-su- ri- éntes implé-vit bo- nis, * et di-vi-
 tes dimí-sit in-á-nes. Su-scé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su-
 um, * recordátus misericór-di- æ su- æ, sic-ut locútus est
 ad patres nostros, * Abraham et sémini e-ius in sáecu-la.

 Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- ri- tu- i Sancto.

 Sic- ut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sácu-
 ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT I B. TONUS

Magní -fi-cat * ánima me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
 spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tá- ri me- o; qui- a respé-
 xit humilitátem an-cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me
 dicent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi ma- gna, qui
 po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-sericórdia eius a
 progéni- e in pro-gé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit
 poténtiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cor-
 dis su- i, de-pó-su- it po- tén- tes de se- de, * et ex-al-tá-vit

hú-mi-les, e-su- ri- éntes *implé-vit bo-* nis, * et di-vi-tes dimí-
 sit in- á-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e rum su- um, * recor-
 dá- tus mi-se- ri-córdi- æ su- æ, sic-ut locútus est *ad* pa-tres
 nostros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
 tri, et Fí- li- o, * et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut erat in prin-
 cípio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu-ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT I C. TONUS

Magní -fi-cat * áнима me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
 spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tár- i me- o; qui- a respé-
 xit humilitátem *an-cíl-læ* su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me-
 dicent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi ma- gna, qui-
 po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-sericórdia eius a-
 progéni- e in pro-gé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe- cit
 poténtiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cor-
 dis su- i, de-pó-su- it po- tén- tes de se- de, * et ex-al-tá-vit

hú-mi-les, e-su- ri- éntes *implé-vit bo-* nis, * et di-vi-tes dimí-
sit in- á-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e rum su- um, * recor-
dá- tus mi-se- ri-córdi- æ su- æ, sic-ut locútus est *ad* pa-tres
nos-tros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
tri, et Fí- li- o, * et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut erat in prin-
cípio, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu-ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT II. TONUS

Magní- fi-cat * ánima me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
spí- ri- tus me- us * in Deo salutá- ri me- o; qui- a respé-xit
humilitátem an-cíl- læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me di-
cent omnes genera- ti- ó- nes. Qui- a fe-cit mi-hi ma-gna, qui
po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se- ricórdia eius
a progéni- e in pro-gé-ni- es * timén-ti-bus e- um. Fe-cit
po-téntiam in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cor-
dis su- i, de-pó-su- it po-tén-tes de se-de, * et ex- al-tá-vit

húmi- les, e-su- ri- éntes *implé-vit bo-nis*, * et divites dimí-
 sit *in- á-nes*. Suscé-pit Is-ra- el, *pú- e- rum su- um*, * recor-
 dátus misericórdi- *æ su- æ*, sic- ut lo-cú- tus est *ad pa- tres*
 nostros, * Abraham et sémini e- ius *in sá-e-cu- la*. Gló- ri- a
 Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in
 princíprio, et nunc et semper, * et in sáecula sæ-cu- ló-rum. A-
 men.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT III A. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et exsultávit
 spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tár- i me- o; qui- a respé-xit
 humilitátem an-cíl- læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me di-
 cent omnes gene- ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi magna, qui
 po- tens est: * et sanctum no-men e- ius, et mi-sericórdia eius
 a progénie in pro-gé-ni- es * timénti- bus e- um. Fe-cit po-
 téntiam in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cor-dis
 su- i, de-pó-su- it po-tén-tes de se- de, * et ex-al-tá- vit hú-

mi- les, e-su- riéntes implé-vit bo- nis, * et divites dimí- sit in-
á-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su- um, * recordátus
mi- se- ri-cór-di- æ su- æ, sic-ut locútus est ad pa-tres no-
stros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in
princípio, et nunc et semper, * et in sáecula sáecu- ló- rum. A-
men.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT III B. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
spí- ri- tus me- us * in Deo salutá- ri me- o; qui- a respé-
xit humilitátem ancíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me-
dicent omnes genera- ti- ó- nes. Qui- a fecit mihi magna, qui-
po- tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-sericórdia e- ius
a progénie in pro-gé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe- cit po-
téntiam in brácchi- o su- o, * dispér- sit supérbos mente cordis
su- i, de-pó-su- it po- téntes de se- de, * et ex-al-tá-vit hú-

mi-les, e-su- riéntes implé-vit bo- nis, * et di-vi-tes dimí-sit
i- ná-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su- um, * recordá-
 tus misericórdi- ae su- ae, sic-ut locútus est ad pa-tres no-
 stros, * Abraham et sémini eius *in sáe-cu- la.* Gló- ri- a Patri, et
 Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in princípio, et
 nunc et semper, * et in sécula sáculó-rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT IV A. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi- num, et exsultá-vit
 spí- ri- tus me- us * in Deo sa- lu- tá- ri me- o; qui- a respé-
 xit humilitátem an-cíl- læ su- ae, * ecce enim ex hoc beátam me
 dicent omnes ge-ne- ra- ti- ó- nes. Qui- a fecit mihi magna, qui
 po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia eius a
 progéni- e in pro-gé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit po-
 téntiam in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos men-te cordis
 su- i, de-pó-su- it po-tén- tes de se-de, * et ex- al-tá- vit hú-

mi- les, e-su- ri- éntes *implé-vit bo-nis*, * et di-vi-tes dimí-sit
 i- ná- nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e rum su- um, * recordá-
 tus mi-se- ri-cór-di- ae su- ae, sic-ut locútus est *ad pa-tres no-*
 stros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
 tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in prin-
 cí- pi- o, et nunc et semper, * et in sécula sæ-cu- ló- rum. A-
 men.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT IV B. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
 spí- ri- tus me- us * in Deo sa- lu- tárí me- o; qui- a respé-
 xit humilitátem an-cíl-læ su- ae, * ecce enim ex hoc beátam me-
 dicent omnes ge-ne- ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi magna, qui-
 po- tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia eius a-
 progéni- e in pro-gé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit po-
 téntiam in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos men-te cordis
 su- i, de-pó-su- it po-tén- tes de se-de, * et ex-al- tár- vit hú-

mi- les, e-su- ri- éntes implé-vit bo-nis, * et di-vi- tes di-mí- sit
 i- ná-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su- um, * recordá-
 tus mi-se- ri-córdi- æ su- æ, sic-ut locútus est ad pa-tres no-
 stros, * Abraham et sémini e- ius in sá-e-cu- la. Gló- ri- a Pa-
 tri, et Fí- li- o, * et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut erat in princí-
 pi- o, et nunc et semper, * et in sécula sá-e-cu- ló-rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT V. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et ex-sul-tá-vit
 spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tár-i me- o; qui- a respéxit
 humilitátem ancíllæ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me dicent
 omnes gene- ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi ma-gna, qui potens
 est: * et sanctum nomen e- ius, et mi- sericórdia eius a progénie
 in progé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit poténtiam in brác-
 chi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cordis su- i, de-pó-su-
 it poténtes de se-de, * et ex-al-tá-vit húmi- les, e-su- ri- éntes

implévit bo-nis, * et di-vi- tes dimí-sit i-ná-nes. Suscé-pit Is-
rael, púerum su- um, * recordátus miseri-cór-di- æ su- æ, sic-
ut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini e- ius in
sæ-cu- la. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i San-
cto. Sic-ut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula
sæ-cu- ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT VI. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tár-i me- o; qui- a respé-
xit humilitátem an- cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me-
dicent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi ma-gna, qui
po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-sericórdia e-ius a-
progéní- e in pro-gé- ni- es * timénti- bus e- um. Fe-cit po-
téntiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cordis
su- i, de-pó-su- it po-tén- tes de se- de, * et ex-altá-vit húmi-

les, e-su- ri- éntes implévit bo- nis, * et di-vi- tes di-mí-sit
 i-ná-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su- um, * recordá-
 tus misericór-di- æ su- æ, sic- ut locútus est ad patres no-
 stros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
 tri, et Fí- li- o, * et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut erat in prin-
 cípi- o, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu-ló-rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT VII A. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et exsultá-vit
 spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tá- ri me- o; qui- a respé-xit
 humilitátem an-cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me di-
 cent omnes gene- ra- ti- ónes. Qui- a fecit mihi magna, qui po-
 tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia eius a
 progénie in pro-gé-ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit potén-
 ti- am in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cordis
 su- i, de-pó-su- it po-téntes de se- de, * et ex-al-tá-vit húmi-

les, e-su- ri-éntes implé-vit bo- nis, * et divites di-mí-sit i-ná-
nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su- um, * recordátus mi-
se- ri-cór-di- æ su- æ, sic-ut locútus est ad patres no-stros, *
Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-tri, et
Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut erat in princípio, et
nunc et semper, * et in sácula sáe-cu- ló- rum. Amen.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT VII B. TONUS

Magní- fi-cat * á-nima me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
spí- ri- tus me- us * in Deo salu- tár- i me- o; qui- a respé-xit
humilitátem an-cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me di-
cent omnes gene- ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi magna, qui po-
tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia eius a
progénie in pro-gé- ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe- cit po-
téntiam in brácchi- o su- o, * dispér-sit supérbos mente cordis
su- i, de-pó-su- it po-tén-tes de se- de, * et ex-altá-vit húmi-

les, e-su- riéntes implé-vit bo- nis, * et divites di-mí-sit i-ná-
nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e- rum su- um, * recordátus mi-
se- ri- cór-di- ae su- ae, sic-ut locútus est ad pa-tres nostros, *
Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Patri, et Fí-
li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic- ut erat in princípio, et
nunc et semper, * et in sácula sáe-cu- ló- rum. A-men.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT VIII A. TONUS

Magní- fi-cat * á-ni-ma me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
spí- ri- tus me- us * in Deo salu-tá- ri me- o; qui- a respé-xit
humilitátem an- cíl- læ su- ae, * ecce enim ex hoc beátam me di-
cent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fe-cit mi-hi ma-gna, qui
po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se- ricórdia eius
a progéni- e in pro-gé- ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit
po-téntiam in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cor-
dis su- i, de-pó-su- it po-tén-tes de se-de, * et ex- al- tá-vit

húmi- les, e-su- ri- éntes *implé-vit bo-nis*, * et di-vi- tes dimí-
sit i-ná-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e rum su- um, * re-cor-
dátus misericór-di- ae su- æ, sic-ut lo-cú-tus est *ad pa-tres no-*
stros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e- rat in prin-
cípi- o, et nunc et semper, * et in sácula sáe-cu- ló-rum. A-
men.

CANTICI EVANGELICI MAGNIFICAT VIII B. TONUS

Magní- fi-cat * á-ni-ma me- a Dómi-num, et exsul-tá-vit
spí- ri- tus me- us * in Deo salu-tá- ri me- o; qui- a respé-xit
humilitátem an- cíl- læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam me di-
cent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fe-cit mi-hi ma-gna, qui
po-tens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se- ricórdia eius
a progéni- e in pro-gé- ni- es * ti-mén-ti-bus e- um. Fe-cit
po-téntiam in brácchi- o su- o, * dispérsit supérbos mente cor-
dis su- i, de-pó-su- it po-tén-tes de se-de, * et ex- al- tá-vit

húmi- les, e-su- ri- éntes *implé-vit bo-nis*, * et di-vi- tes dimí-
 sit i-ná-nes. Suscé-pit Is-ra- el, pú- e rum su- um, * re-cor-
 dátus misericór-di- ae su- æ, sic-ut lo-cú-tus est *ad pa-tres no-*
 stros, * Abraham et sémini e- ius in sáe-cu- la. Gló- ri- a Pa-
 tri, et Fí- li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic-ut e- rat in prin-
 cí-pi- o, et nunc et semper, * et in sácula sæ-cu- ló-rum. A-
 men.

INDEX

Antiphonae

A Patre Illumina Domine vultum	537
A porta inferi	1085
A saeculo non audierunt	1026
A timore	416
Ab Oriente	251
Absterget Deum	895
Accinxit fortitudine	1045
Ad te Domine	574, 582, 685, 693
Adaperiat	1074
Adhaesit anima ... lapidata	773
Adiutor in tribulationibus	379
Adiutorium nostrum	526
Adiuvit eam	749
Admirabile nomen	799
Admoniti Magi	265
Adorate Deum alleluia	235
Adorate Dominum in aula	234, 327
Aedificavit Deus	715
Afferentur in laetitia	990
Alias oves	947
Ambulabunt mecum	792
Amove Domine	442
Ancilla fidelis	1003
Andreas Christi famulum	735
Angelus ad pastores	107
Angelus Domini apparuit	143
Angelus Domini nuntiavit	29
Annulo suo	991
Annunciate populis	298
Annuntiabo inter gentes	324
Annuntiaverunt inter gentes	867
Annuntiaverunt opera	873
Ante luciferum	182, 225
Ante me non	493
Apertis thesauris	236
Apud Dominum misericordia	116
Audite et intelligite	1074
Audivi vocem	1099
Auxilium meum	476

Auxilium nobis	359
Ave Maria	626, 742, 861
Baptizat miles Regem	281
Baptizatur Christus	286
Beata Dei Genitrix	864
Beata es Maria	853
Beata es Virgo	842
Beata Mater ... intercede	859
Beatam me dicent	847
Beatam me dicent ... qui potens est	857
Beati eritis cum vos	868, 879
Beati estis	1012
Beati mundo corde	1002
Beati qui habitant	516, 825
Beati qui lavant	332, 426, 526
Beatum me dicent omnes	30
Beatus homo	1007
Beatus ille servus	312, 1034
Beatus quem elegisti	882, 944
Beme fundata	829
Benedic anima	197
Benedic anima mea	666
Benedicite Domino in opere	741
Benedicta es tu	752
Benedicta filia	844
Benedicta gloria	828
Benedicta tu	47, 862
Benedictus Dominus in aeternum	569
Benedixisti Domine	534
Benefac Domine	543
Bracchia peccatorum	429
Caeli aperti sunt	216, 271
Caeli caelorum	667
Caeli enarrant	421
Calicem salutaris	513
Candor est	757
Canite tuba	622
Cantabant sancti	1032
Cantabimus et psallemus	343
Cantate Domino canticum	520, 528, 639, 647
Cantate Domino et benedicite	518
Caput draconis	291

Christo datus est	294, 356, 452, 563
Christum Dei Filium	125
Christum Dominum ... Ecclesiam	822
Christum Filium dilectum	277
Christum natum ... Innocentes	787
Christum natum ... Stephanum	767
Christum pastorum	948
Christus apparuit (in Epiphania)	232
Christus apparuit (in feriis)	219
Christus natus est (in diebus Oct. et feriis)	90
Christus natus est (in Nativitate)	102
Clamaverunt ad Dominum	604
Clamor meus Domine	651
Cognovit eum Dominus	1038
Columnae aureae	1049
Complaceat tibi	568, 1079
Completi sunt	98
Confitebor tibi	442
Confitebuntur tibi	425
Confortate manus	392
Congaudete tecum	993
Consolamini	39
Constantes estote	594, 602, 702, 710
Constitues eos	874
Consurge	45
Consurgens Joseph	130
Conversus est furor	459
Convertere Domine	569, 576, 584, 687, 695, 1091
Corpora sanctorum	909
Crastina die	644, 660, 675, 691, 707, 718
Credo videre	355
Cum essem parvula	849
Cum inducerent ... Deum	127
Cum inducerent ... pace	144
Cum iratus	471
Cum ortus	101
Cum palma ad regna	892
Cum tribularentur	481
Cum venerit	521, 529, 640, 649
Cunctis diebus	433
Custodi innocentem	430
Da mihi intellectum	385

Dabit ei Dominus sedem	550
Dabo in Sion	500
Dabo sanctis	793, 1009
Date ei de fructu	1040
Date magnitudinem	484
De caelo veniet	27
De fructu ventris	213
De Sion exibit	517
De Sion veniet Dominus omnipotens	556, 564, 668, 678
De Sion veniet qui regnaturus	592, 601, 700, 709
Dedisti hereditatem	455
Dedit ei Dominus	369, 465, 581
Dedit illis Dominius	1019
Dedit se ut liberet	287, 802
Deficiente vino	266
Dele Domine	470
Descendit Iesus	141
Deus a Libano	608
Deus adiutor est	699
Deus deorum	513
Deus Deus meus de te	536
Deus in sancto	444
Deus legifer	411
Deus misereatur	452
Deus noster Deus salvos	532
Dicit Dominus poenitentiam	27
Dicite Pusillanimes	50
Diffusus est gratia	104
Dilexisti iustitiam	294, 1046
Dilexit Doiminus Andream	729
Discite a me	1075
Dixit Dominus ad Noe	311
Doctrinae suae	813
Domine abstraxisti	366
Domine ante te	467
Domine Deus meus	197
Domine in caelo	349
Domine iste sanctus	966, 1030
Domine magnus es	350
Domine quinque	1026
Domine refugium	683
Dominus aedificet	562

Dominus custodit	1097
Dominus Deus Israel erexit	1067
Dominus dixit ad me	102
Dominus in templo	330
Dominus legifer	414
Dominus refugium	346
Dominus regnavit	447
Dominus veniet occurrite	624
Domum tuam	833
Domus mea	827
Dum esset rex	1048
Dum esset summus	798
Dum medium	147
Ecce ancilla	862
Ecce apparebit	409
Ecce completa	84
Ecce de quo	217
Ecce dedi te	222, 243, 463
Ecce Deus meus	38
Ecce Dominus noster	404
Ecce Dominus veniet	299
Ecce ego mitto	405
Ecce iam venit ... in terris	615
Ecce iam venit ... natum	617
Ecce in nubibus	408
Ecce Maria genuit	185, 206
Ecce merces	900
Ecce nomen	302
Ecce puer meus	214, 286
Ecce quod concupivi	995
Ecce sacerdos magnus	962
Ecce veniet desideratus	613
Ecce veniet Deus	50
Ecce veniet Dominus	318, 509, 519, 528, 637, 646
Ecce veniet Dominus ut sedeat	506
Ecce veniet rex	30
Ecce venio ... dicit Dominus	572
Ecce venio cito ... opera tua	42
Ecce venit rex	303
Ecce vere Israelita	1020
Ecce video	775
Ego autem ad Dominum	595, 603, 703, 711

Ego Dominus prope	490
Ego enim ex Deo	209
Ego sum pastor bonus	948
Ego sum resurrectio	1089
Egredietur Dominus	538, 545, 654, 663
Egredietur virga	32
Elegit Dominus	580
Elevamini	180
Elevare	33
Emitte Agnum	491
Erant parentes	92, 111
Erant pater eius	133
Eructavit cor meum	423, 637
Erumpant montes	507
Erunt prava	631
Esto mihi Domine	682
Esurge Domine et iudica	371
Et accipiens Iesus	1072
Et dicebant unde	135
Et ego primogenitum	160
Et Iesus proficiebat	142
Et omnis mansuetudinis	579
Euge serve	960
Euntes ibant	561, 885, 907
Euntes in mundum	736
Ex AEgypto	53
Ex quo facta	81, 627
Exakte Dominum Deum	573
Exaudiet te Dominus	342
Excita Domine	457
Exibunt aquae	56
Exortum est	247
Expectabo	44
Expectetur	51
Exsultabunt sancti	1022
Exsultate Deo	459
Exsultavit cor meum ... in Deo	446
Exsultent sancti	931
Exsurge Domine	323, 456, 684
Exsurgit Deus et dissipantur	531
Exulavit cor meum in Domino	1062
Exultabunt Domino ossa	1084

Facta est	168
Factus est adiutor	358
Favus distillans	858
Festivitatem Virginis	848
Fidelis servus	967
Fidelis servus et prudens	970
Fili quid	145
Fons hortorum	859
Fontem sapientiae	973
Fontes aquarum	282
Fortitudo mea	386
Fulgebunt iusti	975
Fundamenta eius	571
Gabriel archangelus	22
Gaude et laetare	33, 203, 305, 398, 495, 619
Gaudeamus omnes fideles	163
Gaudent in caelis	913
Genuisti	843
Genuit puerpera	186
Germanavit	184
Gloria in excelsis	110
Gloriosa dicta ... civitas	826
Gloriosa dicta ... fundavit	750
Gloriosa dicta ... Virgo	851
Gratia Dei	1031
Habitabit in tabernaculo	331, 417, 554, 714
Hae est domus	833
Haec est quae nescivit	982
Haec est virgo ... et una	980
Haec est virgo ... quam Dominus	981
Haurietis aquas	54
Hi sunt qui	895
Hic est discipulus ille	780
Hic est vere	921
Hoc est praeceptum	875
Hoc est testimonium	54
Hodie caelesti	240
Hodie Christus natus est	119
Hodie egressa	763
Hodie scietis	87
Homo natus	181
Hortus conclusus	751

INDEX

Hymnum dicamus Domino	198
Iacob autem	121
Iam hiems	1051
Ianuas caeli	698
Ibant parentes	131
Ideo iureiurando	963
Ierusalem gaude	489
Iesu corona celsior	1013
Illumina nos	135
Immaculatam Conceptionem	746
In adventu	306, 399, 496, 620
In caelestibus	798, 907
In civitate Domini	817, 818
In conceptione	748
In Domino iustificabitur	374
In domum Domini	837
In ecclesiis	533
In hoc cognoscant	1072
In illa die	307
In Israel magnum	652
In matutinis	636
In medio Ecclesiae	978
In misericordia	1100
In odorem	756
In omnem terram	872
In patientia	765, 883
In principio	117
In prole	148
In regeneratione	888
In tua iustitia	415, 1092
In tua patientia	765
In universa terra	953
Incilinavit Dominus	475
Inclina Domine	553
Incline aurem	697
Innocentes pro Christo	796
Intellege clarmorem	325
Intellegite	514
Intende in adiutorium	468
Inter natos	45
Interrogabant Magos	259
Intuemini quam gloriosus	630

1211

1212

INDEX

Intuens in caelum	776
Inventa bona	1054
Invocantem exaudivit	1017
Ioannes Apostolus	782
Ioannes autem	502
Ioannes quidem	270
Ioseph fili David	122, 626
Ipse praebit	72
Ipsi sum desponsata	1071
Ipsi viderunt	605
Ista est columba	757
Ista est speciosa	998, 1037
Ista est virgo	984, 996
Iste est Ioannes cui	783
Iste est Ioannes qui	781
Iste est qui pro lege	932
Isti sunt sancti qui pro Dei	905
Isti sunt sancti qui pro testamento	911, 940
Iubilate Deo	351, 375
Iubilate in conspectu	167, 555
Iucundare	316
Iudica causam meam	371
Iúdica, Dómine	370
Iuste et pie	503
Iusti autem	899
Iusti confitebuntur	958, 1008
Iustus ut palma	1018
Juste et pie	509
Labia mea	928
Laetamini cum Ierusalem	48, 195, 210, 822
Laetamini in Domino	367
Laetentur caeli	165
Laetetur cor	382
Lapides pretiosi	816
Lauda Ierusalem	227, 473
Laudabo Deum meum	1086
Laudamus nomen tuum	326
Laudate Deum caeli	277
Laudate Dominum et confitemini	1041
Laudate Dominum omnes	388
Laudem dicite	838
Leva Ierusalem	26

INDEX

1213

- Levabit Dominus 56, 212
 Levate capita 313, 643, 658, 673, 690, 706, 717
 Lex per Moysen 200, 393
 Liberavit Dominus 153, 383
 Lux de luce 256
 Lux orta est super nos 198
 Magi intrantes 129
 Magi videntes stellam 230
 Magnificabitur 222, 242
 Magnificatus est Rex 246
 Magnum hereditatis 193
 Magnum mysterium declaratur 292
 Magnus Dominus et laudibilis 363
 Maiorem caritatem 876
 Manum suam 1052, 1061
 Maria autem 93, 112
 Maria et flumina 237
 Martyres Domini 902, 929
 Martyrum chorus 904
 Maternitatem 178
 Media nocte 988
 Mirabile myserium 188
 Mirabilem in sanctis 1013
 Miserere mei Deus 372
 Misericordia et veritas 159, 549
 Missus est Gabriel 75
 Montes et colles 308, 499
 Multiplicabitur 411, 632
 Nato Domino 162
 Natus est Christus 200
 Natus est nobis 166, 196
 Ne in ira 467
 Ne reminiscaris 590
 Ne timeas Maria 321
 Nemo poterat 771
 Nesciens Mater 149
 Nolite timere 78
 Nomen sempiternum 790
 Non est inventus 962
 Non invenientes 136
 Nonne Deo 450
 Nos autem gloriari 730

1214

INDEX

- O admirabile 173
 O Adonai 71
 O Clavis 76
 O Emmanuel 86
 O Oriens 79
 O quam gloriosum 1034
 O quam metuendus 817
 O quam pulchra 999
 O Radix 74
 O Rex 83
 O Sapientia 68
 Obliti sunt 480
 Oculi Domini 926
 Omne quod dat 1100
 Omnes de Saba 262
 Omnes gentes quascumque 248, 380, 477, 600
 Omnes nationes venient 261
 Omnes sancti quanta 890
 Omnes sitientes 403
 Omnes spiritus laudet 1087
 Omnes terra adoret 278
 Omnia quaecumque 598
 Omnipotens sermo 625
 Orietur in diebus 152
 Orietur sicut sol 88
 Ostende nobis 420
 Oves meae 943, 1055
 Oves pascuae 968
 Paratus esto 610
 Parvulus filius 109
 Pastor bonus 945
 Pastores loquebantur 154
 Pastores venerunt 123
 Per signum crucis 347
 Populus meus ait 362
 Positis autem genibus 770
 Post triduum 140
 Posuisti Domine 952
 Praecursor Ioannes 280
 Praedicans praeceptum 925
 Prope est iam 59
 Prophetae praedicaverunt 21

Propter inimicos meos	587
Propter nimiam	177
Propter Sion	557, 565, 670, 679
Prudentes virgines	1005
Psallite Deo nostro	227
Puer Jesus	132
Quaerite Dominum	36, 588
Quaerite primum	1064
Quam admirabile	486
Quam bonus Israel	635
Quam magnificatus	198, 483
Quando natus es	174
Quem vidistis	106
Qui habitas	525
Qui me confessus	915
Qui me invenerit	1059
Qui mihi ministrat	917
Qui odit animam	797
Qui post me	201, 503
Qui sequitur me	199, 916, 1070
Qui vult venire	766, 938, 941, 1064
Quia mirabilia	384
Quid vobis videtur	196, 294
Quod uni	1073
Quomodo fiet	23
Quoniam in te	361
Redemisti nos Domine	344, 439, 544
Redemit eos Dominus	713
Regem cui ominia	1076
Regem venturum Dominum	18
Regem virginum	986
Regen Apostolorum	872
Reges Tharsis	232
Relictis retibus	734, 867
Remansit puer	125
Respexit Dominus	847
Respexit me	1078
Revela Domino	428
Rex noster adveniet	317, 395
Rex pacificus	97
Rorate caeli	609
Rubrum quem viderat	175

Sacerdotes Dei	957
Sactificavit tabernaculum	151
Salutare vultus	432
Salvasti nos	454
Salve crux	731
Salvum me fac Deus	586
Salvum me fac propter	322
Sana Domine	378, 1091
Sancti et iusti	880
Sanctificavit Dominus	841
Sanctificavit tabernaculum	836, 850
Sanctissima Christi	1001
Sanctorum velut aquilae	795, 906
Sanctos suos magnificavit	1070
Sanguis sanctorum	791, 898
Sapientiam eius	972
Scitote quia Dominus	226, 599
Scitote quia prope	66
Secundum multitudinem	666
Serve bone	954, 1023
Si culmen	1060
Si iniquitates	1098
Si quis mihi ministraverit	939, 1067
Si quis sitit	1054
Sic Deus dilexit	207
Sicut Pater	1099
Similabo eum	1011
Simile est ... decem virginibus	996
Sint lumbi vestri	960, 1025
Sion noli timere	391
Sion renovaberis	42
Sitivit anima	418, 1080
Specie tua	988, 1047
Speret Israel	544
Spiritus Domini super me	558, 566, 671, 680
Spiritus Sanctus in te	320
Stephanus autem	769
Stephanus vidit	774
Suavis est Dominus	592
Sunt de stantibus	785
Super solium	39, 99, 552
Super te Ierusalem	48

Surgite vigilemus	494
Tamquam aurum	789, 901, 927
Tamquam sponsus Dominus	104
Te deceat hymnus	434
Te qui in Spiritu	284
Tecum principium	115
Templum Domini	832
Thesaurizate	438
Tibi soli peccavi	589
Toliite portas	823
Tota puchra es	758
Tradiderunt corpora	910
Trahe nos	754
Tria sunt munera	254
Tribus miraculis	249
Tu Bethlehem	641, 657, 672, 688, 704, 716
Tu es qui venturus	42, 511
Tu gloria Ierusalem	759, 854
Tu pouolum humilem	348
Tu solus altissimus	653
Tunc surrexerunt	985
Unus ex duobus	728
Urbs fortitudinis	401, 539, 546, 655, 664
Ut cognoscamus	540, 547, 656, 665
Ut non delinquam	441
Ut quid Domine	334
Valde honorandus	779
Veni Domine	395, 614
Veni electa	985, 998, 1036
Veni sponsa Christi	1005
Venient ad te	264
Veniet Dominus et non	300, 498
Veniet ecce Rex	304, 396, 494, 618
Veniet fortior	413, 512
Venit lumen tuum	239, 273
Venite adoremus ... Deus noster	221, 242
Venite post me	733
Verbum caro	204, 786
Veritas de terra	157
Vestimentum tuum	760
Vestri capilli	891
Veterem hominem	276

Videbunt recti	606
Videntes stellam	253
Viderunt eam	740
Vidimus stellam eius	257
Vidit Dominus Petrum	732
Vigilate animo	69, 320
Vinctos liberavit	810
Virgines Domini	992
Virgo hodie fidelis	199
Virgo Maria semper	855
Virgo verbo	195
Visita nos	479
Vitam petuit	1016
Vivit Dominus	360
Voderunt oculi	93, 112
Vos amici	878, 886
Vos estis lux	955
Vos qui secuti	871, 882
Vox clamantis	36, 405
Vox de caelis	290

Hymni

A Patre Unigenite	269
A solis ortus	90
Aeterna Christi	896
Aeterne sol	976
Angularis fundamentum	822
Aptata virgo	986
Audit tyrannis	787
Ave maris stella	860
Beata caeli gaudia	1015
Canimus laeti	806
Certum tenentes	62
Christe cunctorum	1057
Christe redemptor	94
Christe splendor	126
Christus est vita	767
Cohors beata	777
Conditor alme	23
Corde natus	171
Deus tuorum militum	934
Dicamus laudes	62

INDEX

1219

Doctor aeternus	973
Exsultet caelum	883
Fit porta Christi	179
Fortem piumque	737
Fortem virili	1055
Hi sacerdotes	951
Hostis Herodes	223
Iesu corona virgininum	1000
Iesu decus	802
Iesu redemptor	1027
Iesu rex	799
Immensea rex potentiae	1095
Implente munus	289
In plausu grati	746
Inclitos Christi	1028
Inclitus rector	948
Laeti colentes	1068
Magnis prophetae	59
Maria quae mortalium	842
Martyr Dei	922
Nobilem Christi	1041
Nobiles Christi	1043
Nunc Sancte nobis	20
O castitatis	923
O gloriosa	848
O lux beata	138
O redemptoris	1065
Praeclara custos	738
Pulchra quae mundus	811
Qui lacrimatus	1090
Qui postest digno	805
Quicumque Christum	219
Rector potens	21
Rerum Deus	22
Sacra Raimundi	807
Sacrata nobis	965
Sanctorum meritis	908
Spes Christe	1076
Te Deum	2
Ternis horarum	63
Urbs Ierusalem beata	834
Verbum salutis	63

1220

INDEX

Vir celse	963
Virginis Proles	936
Vox clara	18
 Responsoria brevia	
Adiuvabit eam	1052
Adorabunt eum	240
Afferentur Regi	983
Afferte Dominum	221
Ait Dominus Deus	755
Amavit eum	1010
Annunciate inter gentes	888
Ave Maria	864
Beati pacifici	1024
Beati qui habitant	840
Benedicentur in ipso	229
Christe Fili ... apparuisti	285
Christe Fili ... qui Mariae	135
Christe Fili ... qui venturus	19, 61
Constitues eos	879
Crastina die	87
Deus omnipotens	755
Domine Deus audi	274
Dominus vias	143
Domum tuam	820
Elegit eam	856, 919, 1062
Exaltabo te	743, 1088
Exsultabo et laetabor	1039
Fortitudo mea	932
Gloria et honore	919
Hic est fratrum	969
Hic est qui venit	293
Hodie scietis	100
In hoc cognoscent	809, 870
In hoc cognovi	761
In medio Ecclesiae	978
Ipse invocabit	96
Iusti autem	905
Iustorum animae	894
Iustus Dominus	1033
Laetamini in Domino	912
Lex Dei	1023

INDEX

1221

Magnificate Dominum	804
Magnus Dominus	830
Notum fecit	92
Omnis terra	224
Os iusti	972
Ostende	65
Pars mea	1004
Post partum	846
Probasti nos	941
Propter nos	124
Sacerdotes	946
Sapientiam sanctorum	975
Sperent in te	801
Super te Ierusalem	959
Super te.	20, 61
Tibi dixit	994
Veni ad liberandum	25
Verbum caro	95
Vocabis nomen	804

Responsoria prolixa

Beatam me dicent	744
Benedicta es tu	1039
Credo quod	1082
Ecce apparebit	616
Ecce Dominus	394
Elegit Mariam	743
Haec est vera	1010
Hi qui amicti	894
In columbae specie	275
In medio Ecclesiae	946
In mortem	919
Iudaea et Ierusalem	100
Libera	1083
Missus est Gabriel	301
Qui venturus	492
Regnum mundi	983
Signum magnum	761
Stips Iesse	846
Terribilis	821
Tria sunt munera	229
Verbum caro	176

1222

INDEX

Vos estis lux	870
Varia	
Benedicamus Domino	15
Benedicio	12
Deus in adiutorium	6
Domine labia mea	1
Ite in pace	13, 1090
Lectionis brevis tonus	7
Orationis ad Horas medias tonus	14
Orationis tonus	11
Pater noster (tonus simplex)	10
Pater noster (tonus solemnis)	8
Precum tonus	7
Versus ad Horas medias	14
Versus ad Officium lectionum	1